Mini Biblia

Áttekintés

Ez az ókori görög szövegek gondosan összeállított válogatása, amelynek célja Jézus tanításának és az általa tanított, hivatkozott és beteljesített írásoknak a lehető legjobb megragadása. Célunk, hogy a lehető legpontosabb képet nyújtsuk az eredeti görög szövegről modern, olvasható formátumban.

Jogi nyilatkozat

Ez a fordítás az eredeti görög Septuaginta és bizánci szövegekből készült nagy nyelvi modellek segítségével. Emiatt az eredeti nyelv kultúrájának és nyelvtanának számos jellegzetességét tartalmazza, de hibákat is tartalmazhat. Ha bármi furcsának tűnik, kérjük, ellenőrizze az eredeti görög szöveget. Ha hibát talál, kérjük, küldje el e-mailben a következő címre: jesusislord@joshuabible.com.

Licencelés

Engedéllyel rendelkezik ezen fordítás részben vagy egészben történő sokszorosítására és terjesztésére. Nem jogosult azt módosítani vagy értékesíteni. Ha hibát talál, kérjük, küldjön e-mailt a jesusislord@joshuabible.com címre, hogy kijavíthassuk és frissített kiadást biztosíthassunk Önnek.

Teremtés

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50

Máté evangéliuma

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28

Kivonulás

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40

Márk evangéliuma

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16

Számok

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36

János evangéliuma

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21

Törvények

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34

János levele

1 | 2 | 3 | 4 | 5

Józsué könyve

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24

Teremtés

1

Kezdetben teremtette Isten az eget és a földet. A föld pedig láthatatlan és formálatlan volt, és sötétség volt a mélység felett, és Isten lelke lebegett a víz felett. És mondta Isten: legyen világosság, és lett világosság. És látta Isten a fényt, hogy szép, és elválasztotta Isten a fényt és a sötétséget. És Isten a fényt napnak nevezte, a sötétséget pedig éjszakának nevezte. És lett este, és lett reggel, egy nap.

És mondta Isten: legyen boltozat a víz közepén, és legyen elválasztó a víz és a víz között, és így lett. És az Isten megteremtette a mennyboltozatot, és elválasztotta a mennyboltozat alatt levő vizet a mennyboltozat fölött levő víztől. És az Isten égnek nevezte a szilárdságot, és látta az Isten, hogy szép, és lett este, és lett reggel, a második nap.

És mondta az Isten: gyűjtessék össze a víz, amely az ég alatt van,

egy helyre, és jelenjék meg a száraz. És így lett, és összegyűlt a víz, amely az ég alatt volt, az ő helyeikre, és megjelent a száraz. És az Isten a szárazat földnek nevezte, és a vizek gyűjteményeit tengereknek nevezte, és látta az Isten, hogy jó. És mondta az Isten: Hajtson ki a föld füvet, fű magot vető faj szerint és hasonlóság szerint, és gyümölcstermő fát, amely gyümölcsöt terem, amelynek magva benne van, faj szerint a földön. És így lett. És a föld kihozta a füvet, amely magot vet faj szerint és hasonlóság szerint, és a gyümölcstermő fát, amely gyümölcsöt terem, amelyben benne van a maga magja faj szerint a földön, és látta az Isten, hogy jó. És lett este, és lett reggel, harmadik nap.

És mondta az Isten: legyenek világítók az ég égboltján világításra a föld fölött, hogy elválasszák a napot és az éjszakát, és legyenek jelekké, és időkké, és napokká, és évekké. És legyenek világosságul az ég boltozatán, hogy világítsanak a földre, és így lett. És az Isten megteremtette a két nagy világítót: a nagyobb világítót a nap uralmára, és a kisebb világítót az éjszaka uralmára, és a csillagokat. És Isten helyezte őket az ég égboltjába, hogy világítsanak a földre, és hogy uralkodjon a nap és az éjszaka fölött, és elválassza a fényt és a sötétséget, és látta az Isten, hogy jó. És lett este, és lett reggel: a negyedik nap.

És mondta Isten: Hozzák elő a vizek csúszómászó élőlényeket, és madarakat, amelyek repülnek a föld felett, az ég boltozata alatt. És így lett. És az Isten megteremtette a nagy tengeri lényeket, és az állatok minden lelkét, a csúszó dolgokét, amelyeket a vizek hoztak ki az ő nemük szerint, és minden szárnyas madarat a

maga faja szerint, és látta az Isten, hogy jók. És megáldotta őket az Isten, mondván: Növekedjetek és sokasodjatok, és töltsétek meg a vizeket a tengerekben, és a madarak sokasodjanak a földön. És lett este, és lett reggel, az ötödik nap.

És mondta Isten: Hozza elő a föld élő lelket faj szerint, négylábúakat, csúszómászókat és a föld vadállatait faj szerint. És így lett. És Isten megteremtette a föld vadállatait fajuk szerint, és a jószágokat fajuk szerint, és a föld minden csúszómászóját fajuk szerint, és látta Isten, hogy jó.

És mondta Isten: Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra, és uralkodjanak a tenger halain, az ég madarain, a jószágokon, az egész földön és minden csúszómászón, amely csúszik a földön. És az Isten megteremtette az embert, Isten képmására teremtette őt, férfinak és nőnek teremtette őket. És megáldotta őket az Isten, mondván: Növekedjetek és sokasodjatok, és töltsétek be a földet, és uralkodjatok rajta, és uralkodjatok a tenger halain, és az ég madarain, és minden jószágon, és az egész földön, és minden csúszómászón, amely csúszik a földön. És mondta az Isten: Íme, adtam nektek minden magot termő füvet, amely az egész föld felett van, és minden fát, amely magában magot termő gyümölcsöt hordoz; nektek lesz eledelül. És minden vadállatnak a földön, és minden madárnak az égen, és minden csúszó-mászónak, amely csúszik-mászik a földön, amelynek van magában lelke az életnek, és minden zöld füvet eledelül, és így lett. És látta Isten mindazt, amit tett, és íme, nagyon jó volt, és

lett este, és lett reggel, a hatodik nap.

2

És befejeződtek az ég és a föld, és azok egész világa.

És Isten befejezte a hatodik napon a munkáit, amelyeket végzett, és megpihent a hetedik napon minden munkájától, amelyet végzett. És megáldotta Isten a hetedik napot, és megszentelte azt, mert ezen a napon megpihent minden munkájától, amelyet Isten elkezdett tenni.

Ez a könyv az ég és a föld nemzedékéről, amikor lett, azon a napon, amelyen az Úr Isten teremtette az eget és a földet, És minden mezei zöld előtt, mielőtt lett volna a földön, és minden mezei fű előtt, mielőtt felnőtt volna, mert nem esett esőt az Isten a földre, és ember nem volt, hogy művelje azt. Forrás pedig felemelkedett a földből, és öntözte a föld egész felszínét. És Isten megformálta az embert a föld porából, és beléllegzett az arcába életet adó leheletet, és az ember élő lélekké lett.

És az Isten paradicsomot ültetett Édemben keleten, és oda helyezte az embert, akit megformált. És Isten még kinövesztett a földből minden fát, amely szép a látásra és jó az ételre, és az élet fáját a paradicsom közepében, és a jó és gonosz megismerésének fáját. Folyó pedig kimegy Édenből, hogy öntözze a paradicsomot, onnan négy ágra válik szét. Az egyik neve Fisón, ez körülveszi

Havilát egész földjét, ott ahol az arany van. Annak a földnek az aranya pedig szép, és ott van a karbunkulus és a zöld kő. És a második folyó neve Gíhón, ez az, amely körülfolyja Etiópia egész földjét. És a harmadik folyó a Tigris, ez az, amely Asszíria előtt halad el, a negyedik folyó pedig az Eufrátesz. És vette az Úr Isten az embert, akit formált, és helyezte őt a gyönyörűség paradicsomába, hogy munkálja azt és őrizze. És parancsolt az Úr, az Isten Ádámnak, mondván: a paradicsomban levő minden fától bőven ehetsz. De a jó és gonosz tudásának fájáról nem fogtok enni, mert amelyik napon esztek belőle, halállal haltok meg.

És mondta az Úr Isten: nem jó az embernek egyedül lennie, tegyünk neki segítőt hozzá illően. És az Isten még formált a földből minden vadállatot a mezőnek, és minden madarat az égnek, és hozta azokat Ádámhoz, hogy lássa, minek fogja hívni azokat, és minden, amit Ádám élő léleknek hívott, az lett a neve. És Ádám nevet adott minden jószágnak, és az ég minden madarának, és a mező minden vadállatának, de Ádám számára nem találtatott hozzá hasonló segítő. És az Isten ekstázist bocsátott Ádámra, és elaludott, és vett egyet az oldalai közül, és húst töltött a helyébe. És Isten asszonnyá építette az oldalt, amelyet Ádámtól vett, és elvezette őt Ádámhoz. És mondta Ádám: Ez most csont az én csontjaimból és hús az én húsomból; ez asszonynak fog neveztetni, mert férfiból vétetett. Emiatt elhagyja az ember az ő atyját és az ő anyját, és ragaszkodik az ő feleségéhez, és lesznek a ketten egy testté. És mindketten meztelenek voltak, Ádám és az ő felesége, és nem szégyellték

magukat.

3

A kígyó pedig a legokosabb volt mindazon vadállatok közül, amelyek a földön voltak, amelyeket az Úr Isten teremtett, és a kígyó azt mondta az asszonynak: Mi az, hogy azt mondta az Isten, hogy ne egyetek a paradicsom egyetlen fájáról sem? És az asszony mondta a kígyónak: a paradicsom fájának gyümölcséből eszünk, De a fa gyümölcséből, amely a paradicsom közepén van, azt mondta Isten: ne egyetek belőle, és ne is érintsétek azt, hogy meg ne haljatok. És a kígyó azt mondta az asszonynak: Nem fogtok meghalni, Tudta ugyanis az Isten, hogy amelyik nap esztek belőle, megnyílnak a szemeitek, és olyanok lesztek, mint az istenek, tudva, mi a jó és mi a gonosz. És látta az asszony, hogy jó a fa ételre, és hogy tetsző a szemnek látni, és szép a megértésre, és vett annak gyümölcséből, evett, és adott a férjének is, aki vele volt, és ettek. És megnyittatott a két ember szeme, és megtudták, hogy meztelenek voltak, és fügefa leveleket varrtak össze, és ágyékkötőket készítettek maguknak. És hallották az Úr Isten hangját, aki a paradicsomban járkált este, és elrejtőztek Ádám és az ő felesége az Úr Isten arca elől a paradicsom fái között. És hívta az Úr Isten Ádámot, és mondta neki: Ádám, hol vagy? És mondta neki: A hangodat hallottam, amint jártál a paradicsomban, és féltem, mert meztelen vagyok, és elrejtőztem. És mondta neki Isten: Ki jelentette neked, hogy meztelen vagy, ha nem a fáról, amelyről parancsoltam neked,

hogy egyedül erről ne egyél, arról ettél? És mondta Ádám: Az asszony, akit mellém adtál, ő adott nekem a fából, és ettem. És mondta az Úr, az Isten az asszonynak: Mi ez, amit tettél? És mondta az asszony: A kígyó megtévesztett engem, és ettem.

És mondta az Úr, az Isten a kígyónak: Mivel tetted ezt, átkozott légy minden jószág közül és minden vadállat közül, amelyek a földön vannak; a melleden és a hasadon fogsz járni, és földet fogsz enni életed minden napján. És ellenségeskedést helyezek közéd és az asszony közé, és a te magod és az ő magva közé; ő őrizni fogja a fejedet, és te őrizni fogod az ő sarkát. És az asszonynak mondta: Megsokszorozva megsokszorozom a fájdalmaidat és a jajgatásodat, fájdalmakban fogsz szülni gyermekeket, és a férfiad felé lesz az elfordulásod, és ő fog uralkodni rajtad. Ádámnak pedig mondta, hogy hallottad a feleséged hangját, és ettél a fából, amelyről parancsoltam neked, hogy egyedül ebből ne egyél, abból ettél, átkozott a föld a te munkáid miatt, fájdalmak között eszed azt életed minden napján. Töviseket és bojtorjánokat sarjaszt neked, és a mező füvét fogod enni. Arcod verejtékével eszed a kenyeredet, amíg vissza nem térsz a földbe, amelyből vétettél, mert föld vagy, és földdé leszel. És Ádám az ő asszonyának nevét Életnek hívta, mert ő minden élőnek anyja. És az Úr Isten készített Ádámnak és az ő feleségének bőrből tunikákat, és felöltöztette őket.

És mondta az Isten: Íme, Ádám olyanná lett, mint egy közülünk, tudván a jót és a gonoszt, és most nehogy kinyújtsa a kezét, és vegyen az élet fájából, és egyék, és örökké éljen. És kiküldötte őt

az Úr Isten a gyönyörűség paradicsomából, hogy megművelje a földet, amelyből vétetett. És kiűzte Ádámot, és letelepítette őt a gyönyörűség paradicsomával szemben, és elhelyezte a kerubokat és a forgó lángoló kardot, hogy őrizzék az élet fájához vezető utat.

4

Ádám pedig megismerte Évát, a feleségét, és miután fogant, szülte Kaint, és mondta: Embert szereztem Isten által. És szült még egy testvért, Ábelt, és Ábel juhpásztor lett, Kain pedig a földet művelte. És napok múlva Kain a föld gyümölcseiből áldozatot hozott az Úrnak. És Ábel is hozott juhai elsőszülöttjeiből és azok zsírjából, és az Isten tekintett Ábelre és az ő ajándékaira. Kainra pedig és az ő áldozataira nem figyelt, és Kain igen elszomorodott, és leesett az arca. És mondta az Úr, az Isten Kainnak: Miért lettél mélyen szomorú, és miért esett le az arcod? Ha helyesen felajánlod, de helyesen nem osztod fel, nem vétkeztél-e? Légy csendben, feléd van az ő elfordulása, és te fogsz uralkodni rajta.

És Kain azt mondta Ábelnek, az ő testvérének: menjünk át a síkságra. És történt, amikor ők a síkságon voltak, Kain rátámadt Ábelre, az ő testvérére, és megölte őt. És mondta az Úr Isten Kainnak: hol van Ábel, a testvéred? És azt mondta: nem tudom, vajon testvérem őrzője vagyok én? És mondta az Úr: mit tettél? Testvéred vérének hangja kiált hozzám a földből. És most

elátkozott vagy a földtől, amely kinyitotta a száját, hogy befogadja testvéred vérét a kezedből. Amikor műveled a földet, az nem fogja hozzáadni az erejét, hogy adjon neked, nyögve és remegve leszel a földön. És Kain azt mondta az Úr Istennek: nagyobb az én bűnöm, semhogy megbocsáttathatnék nekem. Ha kiűzöl engem ma a föld színéről, és a te arcod elől el fogok rejtőzni, és jajgatva és remegve leszek a földön, és minden, aki megtalál engem, meg fog ölni engem. És mondta neki az Úr, az Isten: Nem így, mindenki, aki megöli Kaint, hétszeresen fog bűnhődni. És az Úr, az Isten jelet helyezett Kainra, hogy ne ölje meg őt senki, aki megtalálja őt. Kiment pedig Kain Isten arca elől, és letelepedett Naid földjén, Edennel szemben.

És Kain megismerte a feleségét, és az foganván szülte Énókot. És várost épített, és elnevezte a várost az ő fiának nevére, Énókra. Énóknak pedig született Gaidád, és Gaidád nemzette Maleléélt, és Maleléél nemzette Metúsálát, és Metúsála nemzette Lámeket.

És Lámek vett magának két feleséget, az egyiknek neve Ádá, és a másodiknak neve Szellá. És Ada szülte Jobelt; ez volt atyja a sátrakban lakó marhatenyésztőknek. És a testvérének neve Jubal volt, ő volt az, aki feltalálta a hárfát és a lantot. Sella pedig ő is szülte Thóbelt, és ő kalapácsütő kovács volt bronzból és vasból. Thóbel testvére pedig Noema volt. Mondta pedig Lámekh a saját feleségeinek, Adának és Szellának: Halljátok az én hangomat, Lámekh feleségei, hallgassatok az én szavaimra, mert férfit öltem meg az én sebemért, és ifjút az én zúzódásomért. Hogy hétszer bosszút álltak Kainért, de Lámekért hetvenszer

hétszer.

Ismerte pedig Ádám Évát, a feleségét, és foganván szült egy fiút, és elnevezte őt Széthnek, mondván: feltámasztott ugyanis nekem az Isten másik magot Ábel helyett, akit megölt Kain. És Séthnek fia született, és elnevezte őt Énósnak; ez reménykedett az Úr Isten nevének segítségül hívásában.

5

Ez az emberek nemzedékének könyve, amely napon teremtette Isten Ádámot, Isten képére teremtette őt, Hímet és nőt teremtett őket, és megáldotta őket, és elnevezte őket Ádámnak, azon a napon, amelyen teremtette őket. Élt pedig Ádám kétszázharminc évet, és nemzett a maga formája szerint és a maga képe szerint, és elnevezte őt Szétnek. Ádám napjai pedig, amelyeket élt azután, hogy nemzette Szétet, hétszáz év voltak, és nemzett fiúkat és leányokat. És Ádám minden napja, amelyet élt, kilencszázharminc év lett, és meghalt. Széth pedig élt kétszázöt évet, és nemzette Énószt. És élt Séth azután, hogy nemzette Énóst, hétszázhét évet, és nemzett fiúkat és leányokat. Szét összes napja kilencszáztizenkét év volt, és meghalt. És Énós száz kilencven évig élt, és nemzette Kajnánt. És élt Énós azután, hogy nemzette Kainánt, hétszáztizenöt évet, és nemzett fiúkat és leányokat. Énósz minden napja kilencszázöt év volt, és meghalt. És Kainán százhetven évet élt, és nemzette Maleleelt. És élt Kainán, miután nemzette Maleleelt, hétszáznegyven évet, és

nemzett fiúkat és leányokat. És Kainán minden napja kilencszáztíz év lett, és meghalt.

És Maleleel százhatvanöt évet élt, és nemzette Járedet. És élt Maleleel azután, hogy nemzette Járedet, hétszázharminc évet, és nemzett fiakat és leányokat. És Maleleel minden napja nyolcszázkilencvenöt év lett, és meghalt. És élt Járed százharmincenkét évet, és nemzette Énókot. És élt Járed azután, hogy nemzette Énókot, nyolcszáz évet, és nemzett fiakat és leányokat. És Járed minden napja kilencszázhatvankét év lett, és meghalt. És Énók százhatvanöt évet élt, és nemzette Metúselát. Énók pedig tetszett Istennek, miután nemzette Metúselahot, kétszáz évig, és nemzett fiakat és lányokat. És Énók minden napja összesen háromszázhatvanöt év lett. És tetszett Énók Istennek, és nem találtatott, mert áthelyezte őt Isten. És Methuselah százhétvenhat évet élt, és nemzette Lamechet. És élt Metúsálah azután, hogy nemzette Lámeket, nyolcszázkét évet, és nemzett fiakat és leányokat. Methuselah minden napja, amelyet élt, kilencszázhatvankilenc év volt, és meghalt. És Lámek száznyolcvannyolc évig élt, és fiút nemzett. És elnevezte őt Noénak, mondván: Ez megnyugtat minket munkáinktól és kezeink fájdalmaitól, és a földtől, amelyet megátkozott az Úr Isten. És élt Lámek azután, hogy nemzette Noét, ötszázhatvanöt évet, és fiakat és leányokat nemzett. És Lámek minden napja hétszázötvenhárom év lett, és meghalt. És Noé ötszáz éves volt, és nemzett három fiút: Sémet, Hámot és Jáfetet.

6

És történt, amikor az emberek sokan lettek a földön, és lányok születtek nekik. Látva pedig Isten fiai az emberek lányait, hogy szépek, feleségeket vettek maguknak mindazok közül, akiket kiválasztottak. És mondta az Úr, az Isten: nem marad meg az én szellemem ezekben az emberekben örökre, mert ők test, lesznek pedig az ő napjaik százhúsz esztendő. Az óriások pedig a földön voltak azokban a napokban, és azután is, ahogy az Isten fiai bementek az emberek lányaihoz, és azok szültek nekik; ők voltak az óriások az ősidők óta, a híres emberek.

Látván pedig az Úr Isten, hogy megszaporodtak az emberek gonoszságai a földön, és mindenki szorgalmasan a gonoszra gondolkodik a szívében minden nap, És meggondolta Isten, hogy embert teremtett a földön, és elszomorodott. És mondta az Isten: Eltörlöm az embert, akit teremtettem, a föld színéről, az embertől az állatig, és a csúszómászóktól az ég madaraiig, mert sajnálom, hogy megteremtettem őket.

Noé pedig kegyelmet talált az Úr Isten előtt. Ezek pedig Noé nemzedékei. Noé igaz ember volt, tökéletes volt a maga nemzedékében, Istennek tetszett Noé. Noé pedig három fiút nemzett: Sémet, Hámot és Jáfetet. Elpusztult pedig a föld Isten előtt, és megtelt a föld igazságtalansággal. És látta az Úr Isten a földet, és az megromlott volt, mert minden test megrontotta a maga útját a földön. És mondta az Úr Isten Nóénak: minden

ember ideje elérkezett előttem, mert megtelt a föld igazságtalansággal miattuk, és íme, én elpusztítom őket és a földet.

Csinálj tehát magadnak bárkát faragott fából, rekeszeket készíts a bárkában, és kend be azt belülről és kívülről szurokkal. És így készíted a bárkát: háromszáz könyök a bárka hosszúsága, és ötven könyök a szélessége, és harminc könyök a magassága. Összegyűjtve fogod készíteni a ládát, és egy könyöknyire fogod befejezni azt felülről; a láda ajtaját pedig az oldalából fogod készíteni; alsó emeletesre, kétemeletesre és háromemeletesre fogod készíteni azt. Én pedig íme hozom az özönvizet, vizet a földre, hogy elpusztítsak minden testet, amelyben az élet szelleme van az ég alatt, és amennyien a földön vannak, meg fognak halni.

És felállítom az én szövetségemet veled, bemész pedig a ládába te és a fiaid és a feleséged és fiaid feleségei veled. És minden jószágból, minden csúszó-mászóból, minden vadállatból és minden testből kettő-kettőt mindenből be fogsz vinni a ládába, hogy életben tartsd magaddal; hím és nőstény lesznek. Minden repülő madárból fajuk szerint, és minden jószágból fajuk szerint, és minden csúszómászóból, amelyek a földön csúsznak-másznak, fajuk szerint, kettő-kettő minden állatból be fog menni hozzád, hogy táplálkodjanak veled, hím és nőstény. Te pedig vegyél magadnak minden ételből, amelyet esztek, és gyűjtsd magadhoz, és lesz neked és azoknak enni. És Noé mindent úgy cselekedett, ahogyan az Úr Isten parancsolta neki, így

cselekedett.

7

És mondta az Úr Isten Noénak: Menj be te és egész házad népe a bárkába, mert téged igaznak láttalak magam előtt ebben a nemzedékben. A tiszta jószágokból pedig hozz be magadhoz hét-hét hímet és nőstényt, a nem tiszta jószágokból pedig kettő-kettő hímet és nőstényt. És az ég tiszta madarai közül hét-hét hímet és nőstényt, és minden nem tiszta madár közül kettő-kettő hímet és nőstényt, hogy fenntartsák a magot az egész földön. Mert még hét nap múlva én esőt hozok a földre, negyven napig és negyven éjszakán át, és eltörlök minden élőlényt, amit csináltam, a föld színéről. És Nóé mindent megtett, amit az Úr Isten parancsolt neki. Noé pedig hatszázéves volt, és a vízözön lett a földön. Belépett pedig Noé és az ő fiai, és az ő felesége, és az ő fiainak feleségei vele a bárkába, az özönvíz vize miatt. És a tiszta madarakból, és a tisztátalan madarakból, és a tiszta jószágokból, és a tisztátalan jószágokból, és mindazokból a csúszó-mászókból, amelyek a földön vannak, Kettesével mentek be Noéhoz a bárkába, hím és nőstény, ahogyan Isten parancsolta Noénak. És lett hét nap után, és az özönvíz vize lett a földön. A hatszázadik évben Noé életében, a második hónap huszonhetedik napján, ezen a napon feltörtek a mélység minden forrásai, és az ég zsilipei megnyíltak. És esett az eső a földön negyven napig és negyven éjjelig. Ezen a napon bement Noé, Sém, Hám, Jáfet, Noé fiai, és Noé felesége, és fiainak három felesége vele a bárkába. És

minden vadállat a maga faja szerint, és minden jószág a maga faja szerint, és minden csúszómászó, amely mozog a földön, a maga faja szerint, és minden repülő madár a maga faja szerint, Bementek Noéhoz a bárkába, kettesével hím és nőstény, minden testből, amelyben az élet lehelete van. És a belépők, hím és nőstény minden testből, bementek, ahogyan parancsolta az Isten Noénak, és az Úr Isten bezárta a bárkát kívülről.

És lett az özönvíz negyven napig és negyven éjszakáig a földön, és megsokasodott a víz, és felemelte a bárkát, és az felemeltetett a földtől. És a víz eluralkodott, és nagyon megsokasodott a földön, és a bárka a víz színén hordoztatott. A víz pedig rendkívül erősen uralkodott a földön, és elborított minden magas hegyet, amelyek az ég alatt voltak. Tizenöt könyökkel feljebb emelkedett a víz, és beborította az összes magas hegyet. És meghalt minden test, amely mozgott a földön: a madarak, a jószágok, a vadállatok, és minden csúszómászó, amely mozgott a földön, és minden ember. És minden, aminek lehelete volt az életnek, és minden, ami a szárazon volt, meghalt. És kitörölt minden élőlényt, amely a föld felszínén volt, az embertől az állatig, a csúszómászókig és az ég madaraiig, és kitöröltettek a földről, és egyedül Noé maradt, és akik vele voltak a bárkában. És a víz száz ötven napig emelkedett a földön.

8

És megemlékezett Isten Noéról, és minden vadállatról, és

minden jószágról, és minden madárról, és minden csúszómászóról, amely vele volt a bárkában, és Isten szelet hozott a földre, és megszűnt a víz. És beboríttattak a mélység forrásai és az ég zsilipjei, és visszatartatott az eső az égből. És alábbhagyott a víz, amely távozott a földről, és csökkent a víz százötven nap után. És a bárka megnyugodott a hetedik hónapban, a hónap huszonhetedik napján, az Ararát hegyein. A víz pedig csökkent egészen a tizedik hónapig. És a tizedik hónapban, a hónap első napján, meglátszottak a hegyek csúcsai. És negyven nap után Noé kinyitotta a bárka ablakát, amelyet csinált. És elküldte a hollót, és az kiment, nem tért vissza, amíg ki nem száradt a víz a földről. És elküldte a galambot maga után, hogy lássa, alábbhagyott-e a víz a földről. És a galamb nem találva nyugalmat a lábainak, visszatért hozzá a bárkába, mert víz volt az egész föld színén, és kinyújtva a kezét, vette őt, és bevitte őt magához a bárkába. És miután még hét másik napot várt, ismét kiküldte a galambot a bárkából. És a galamb este felé visszatért hozzá, és olajfalevél volt a szájában, és Noé megtudta, hogy alábbhagyott a víz a földön. És miután még várt hét másik napot, ismét elküldte a galambot, és az nem tért vissza többé hozzá. És történt Noé életének hatszázegyedik évében, az első hónap első napján, hogy megszűnt a víz a földről. És Noé felfedte a bárka tetejét, amelyet készített, és látta, hogy megszűnt a víz a föld színéről. A második hónapban kiszáradt a föld, a hónap huszonhetedik napján.

És mondta az Úr, az Isten Noénak: Menj ki a bárkából te és a feleséged és a fiaid és a fiaid feleségei veled. És minden

vadállatot, amennyi veled van, és minden testet a madaraktól a jószágokig, és minden csúszómászót, amely mozog a földön, hozd ki magaddal. És növekedjetek és sokasodjatok a földön. És kiment Noé, és az ő asszonya, és az ő fiai, és az ő fiainak asszonyai vele, És minden vadállat, és minden jószág, és minden madár, és minden csúszómászó, amely mozog a földön, az ő fajuk szerint kiment a bárkából.

És Noé oltárt épített az Úrnak, és vett minden tiszta állatból és minden tiszta madárból, és égőáldozatot mutatott be az oltáron. És az Úr Isten megérezte a kellemes illat szagát. És az Úr Isten meggondolva mondta: nem fogom többé megátkozni a földet az emberek cselekedetei miatt, mert az ember elméje ifjúságától fogva gondosan a gonosz dolgokra irányul; nem fogom tehát többé megcsapni minden élő testet, ahogyan tettem. A föld minden napján mag és aratás, hideg és hőség, nyár és tavasz, nappal és éjszaka nem fog megszűnni.

9

És megáldotta az Isten Noét és az ő fiait, és mondta nekik: növekedjetek és sokasodjatok, és töltsétek be a földet, és uralkodjatok rajta. És a rettegés és a félelem rajtatok lesz minden földi vadállaton, minden égi madáron, minden földön mozgó állaton és a tenger minden halán; kezetekbe adtam őket. És minden csúszómászó, amely élő, nektek lesz eledelül; mint a fű zöldségeit, adtam nektek mindezt. Kivéve a húst vérrel, amely

a lélek, nem fogjátok megenni. És mert a ti véretek, a ti lelkeitek vérét minden vadállat kezéből ki fogom keresni, és az ember testvérének kezéből ki fogom keresni az ember lelkét. Aki kiönti az ember vérét, annak a vére helyett kiöntetik, mert Isten képére teremtettem az embert. Ti pedig növekedjetek és sokasodjatok, töltsétek be a földet, és uralkodjatok rajta.

És mondta Isten Noénak és az ő fiainak vele mondván: És íme, én felállítom az én szövetségemet veletek és a ti utódaitokkal utánatok, és minden élő lélekkel veletek, a madaraktól és a jószágtól, és a föld minden vadállatával, ahányan vannak veletek, mindazoktól, akik kijöttek a bárkából. És felállítom szövetségemet veletek, és nem fog meghalni minden test többé az özönvíz vizétől, és nem lesz többé vízözön, hogy elpusztítsa az egész földet. És mondta az Úr Isten Noénak: ez a szövetség jele, amelyet én adok köztem és köztetek, és minden élő lélek között, amely veletek van, örök nemzedékekre. Az ívemet a felhőbe helyezem, és jele lesz a szövetségnek közöttem és a föld között. És lesz, amikor felhőket gyűjtök a föld fölé, látható lesz az íj a felhőben. És emlékezni fogok az én szövetségemre, amely közöttem és közöttetek van, és minden élő lélek között minden testben, és nem lesz többé a víz özönvízzé, hogy elpusztítson minden testet. És lesz az ívem a felhőben, és meglátom, hogy megemlékezzem az örök szövetségről énközöttem és a föld között, és minden testben levő élő lélek között, amely a földön van. És mondta Isten Noénak: Ez a szövetség jele, amelyet tettem köztem és minden test között, amely a földön van.

Voltak pedig Noé fiai, akik kimentek a bárkából, Sém, Hám és Jáfet. Hám pedig Kánaán atyja volt. Noé három fia ez volt, tőlük népesedett be az egész föld. És Noé, a földműves ember, elkezdte művelni a földet, és szőlőskertet ültetett. És ivott a borból, megrészegedett, és meztelenné vált a házában. És látta Hám, Kanaán atyja, az ő atyjának meztelenségét, és kimenvén jelentette két testvérének kívül. Sém és Jáfet fogták a ruhát, vállukra tették, és hátrafelé menve beborították atyjuk mezítelenségét, arcukat hátrafelé fordítva, így atyjuk mezítelenségét nem látták. Felébredt Nóé a bortól, és megtudta, amit tett vele a fiatalabb fia. És mondta: Átkozott Kanaán, szolga lesz a testvéreinek. És mondta: Áldott az Úr, Sém Istene, és Kanaán az ő szolgája lesz. Bővítse ki Isten Jáfetet, és lakjék Sém házaiban, és legyen Kanaán az ő szolgája.

Élt pedig Noé az özönvíz után háromszázötven évet. És Noé minden napja kilencszáz ötven év lett, és meghalt.

10

Ezek pedig Noé fiainak, Sémnek, Hámnak és Jáfetnek a nemzetségei, és fiaik születtek nekik az özönvíz után.

Jáfet fiai: Gámer, Mágóg, Mádói, Jóván, Eliszá, Thóbel, Mószóch és Theirász. És Gámer fiai: Askenáz, Rifát és Togarmá. És Jován fiai: Elisa és Tarseis, Kéttioi és Ródioi. Ezekből váltak el a nemzetek szigetei az ő földjükön, mindegyik a maga nyelve

szerint, törzseik és nemzeteik szerint.

Khám fiai pedig: Khús és Meszraim, Fúd és Kanaán. Kús fiai pedig: Szaba, Evilá, Szabathá, Regma és Szabathaka. Regma fiai pedig: Szaba és Dadán. Kús pedig nemzette Nimródot; ő lett az első óriás a földön. Ez óriás vadász volt az Úr Isten előtt, ezért mondják: mint Nimród, az óriás vadász az Úr előtt. És lett királyságának kezdete Babilon, és Orek, és Arkad, és Kalanne, Sineár földjén. Abból a földből ment ki Asszúr, és építette Ninivét, és Rooboth várost, és Kalahot, és Dasahot Ninive és Kalah között; ez a nagy város. És Meszraim nemzette a ludimokat, a naftalimiakat, az enemetiimieket és a labiimiakat, és a patroszonimokat és a chaszmonimokat, ahonnan kijöttek a filiszteusok, és a gaphtorimiakat. Kanaán pedig nemzette Szidónt, az ő elsőszülöttjét, és a Hetteust, és a jebuszeust, és az amorreust, és a gergezeust, és a hivitát, és az aroukaionit, és az asennaionit, és az Arádiait, és a Szamaritánust, és az Amathit. És ezután szétszóródtak a Kánaániak törzsek. És a kánaániak határai Szidóntól voltak, amíg eljutsz Gerarába és Gázába, amíg eljutsz Szodomáig és Gomoráig, Admáig és Szeboiimig egészen Lasáig. Ezek Khám fiai, törzseik szerint, nyelveik szerint, földjeik szerint és nemzeteik szerint.

És Sémnek is született, aki atyja Éber minden fiának, Jáfetnek, az idősebbnek a testvére. Sém fiai: Élám és Asszúr és Árfaxád és Lúd és Arám és Kainán. És Aram fiai: Uz, Ul, Gater és Mesek. És Arphaxad nemzette Kainánt, és Kainán nemzette Salát, Sala pedig nemzette Ebert. És Ébernek két fia született, az egyiknek

neve Faleg, mert az ő napjaiban felosztották a földet, és testvérének neve Jektán. Joktán pedig szülte Elmodádot, Salethet, Sarmothot és Jerachot, és Hadoram, és Abimael, és Diklah, és Obal, és Abimael és Saba, és Ofir, és Euilah, és Jobab; mindezek Joktán fiai voltak. És az ő lakásuk Massétól volt addig, amíg eljutottak Sapherába, a keleti hegyhez. Ezek Sém fiai, törzseik szerint, nyelveik szerint, földjeik szerint és nemzeteik szerint. Ezek Noé fiainak törzsει nemzedékeik szerint, népeik szerint; ezektől szóródtak szét a nemzetek a földön az özönvíz után.

11

És az egész földnek egy nyelve volt, és egy beszéde mindenkinek. És történt, amikor kelet felől elmozdultak, síkságot találtak Sineár földjén, és letelepedtek ott. És azt mondta az ember a felebarátjának: gyertek, csináljunk téglákat, és süssük meg azokat tűzben, és lett nekik a tégla kővé, és az aszfalt volt nekik az agyag helyett. És mondták: gyertek, építsünk magunknak várost és tornyot, amelynek a feje egészen az égig ér, és szerezzünk magunknak nevet, mielőtt szétszóródnánk az egész föld színén. És lejött az Úr, hogy lássa a várost és a tornyot, amelyet az emberek fiai építettek. És az Úr mondta: Íme, egy nép és egy nyelv mindenkinek, és ezt kezdték tenni, és most nem fog kudarcot vallani tőlük semmi, amit csak megkísérelnek tenni. Jöjjetek, menjünk le, és zavarjuk össze ott a nyelvüket, hogy ne értse meg senki a szomszédja beszédét. És szétszórta őket az Úr

onnan az egész föld színére, és megszűntek építeni a várost és a tornyot. Ezért lett elnevezve annak neve Zűrzavarnak, mert ott összezavarta az Úr az egész föld ajkait, és onnan szétszórta őket az Úr az egész föld színére.

És ezek Sém nemzetségei, és Sém száz éves volt, amikor nemzette Árfaxádot, a második évben az özönvíz után. És élt Sém, miután nemzette Árfaxádot, ötszáz évet, és nemzett fiakat és leányokat, és meghalt. És Arphaxad százharmincöt évig élt, és nemzette Kainánt. És élt Arphaxad, miután nemzette Kainánt, négyszáz évig, és nemzett fiakat és leányokat, és meghalt. És élt Kainán százharmincévig, és nemzette Szalát, és élt Kainán, miután nemzette Szalát, háromszázharminc évig, és nemzett fiakat és leányokat, és meghalt. És Sala száz harminc évig élt, és nemzette Ébert. És élt Sala azután, hogy nemzette Ebert, háromszáz harminc évet, és nemzett fiúkat és leányokat, és meghalt. És Éber száz harmincnégy évig élt, és nemzette Péleget. És élt Éber, miután nemzette Péleget, kétszázhetven évet, és nemzett fiúkat és leányokat, és meghalt. És Fáleg százharmincéves korában nemzette Ragaut. És élt Fáleg, miután nemzette Rágaut, kétszázkilenc évet, és nemzett fiúkat és leányokat, és meghalt. És Ragau száz harminckét évig élt, és nemzette Szerukot. És élt Ragau, miután nemzette Szerukot, kétszázhét évet, és nemzett fiakat és leányokat, és meghalt. És Szerúk száz harminc évig élt, és nemzette Nákhórt. És élt Szerúkh, miután nemzette Nákhórt, kétszáz évet, és nemzett fiakat és leányokat, és meghalt. És Nahor százhetvenkilenc évig élt, és nemzette Terahot. És Nahor élt, miután nemzette Terahot,

százhuszonöt évet, és fiúkat és lányokat nemzett, és meghalt. És Thárra hetven évig élt, és nemzette Ábrámot, Nákhórt és Arrant.

Ezek pedig Terah nemzedékei: Terah nemzette Abramot, Nahort és Harant, és Haran nemzette Lotot. És meghalt Árrán Tárra, az ő atyja előtt azon a földön, ahol született, a káldeusok vidékén. És Ábrám és Nákhór feleségeket vettek maguknak, Ábrám feleségének neve Szára, és Nákhór feleségének neve Melkhá, Arrán leánya, és atyja Melkhának, és atyja Ieskhának. És Szára meddő volt, és nem szült gyermekeket. És fogta Thárra az ő fiát, Ábrámot, és Lótot, Árrán fiát, az ő unokáját, és az ő menyét, Szárát, Ábrámnak, az ő fiának feleségét, és kivezette őket a Káldeusok földjéről, hogy elmenjenek Kánaán földjére, és eljöttek Kharránig, és ott letelepedett. És Terahnak minden napja Haran földjén kétszázöt év lett, és meghalt Terah Haranban.

12

És mondta az Úr Ábrámnak: menj ki a földedből, és a rokonságodból, és atyád házából, és jöjj a földbe, amelyet neked mutatok. És nagy nemzetté teszlek, és megáldalak, és felmagasztalom a nevedet, és áldott leszel. És megáldom azokat, akik téged áldanak, és megátkozom azokat, akik téged átkoznak, és megáldatnak benned a föld minden törzse. És elment Ábrám, ahogyan az Úr beszélt hozzá, és elment vele Lót, Ábrám pedig hetvenöt éves volt, amikor kiment Háránból. És vette Ábrám Szárát, az ő feleségét, és Lótot, az ő testvérének fiát, és minden

birtokukat, amennyit szereztek, és minden lelket, amelyet szereztek Háránból, és kimentek, hogy menjenek Kánaán földjére. És Ábrám átutazta a földet annak hosszában egészen Sikem helyéig, a magas tölgyig, a kánaániták pedig akkor lakták a földet. És megjelent az Úr Ábrámnak, és mondta neki: a te magodnak adom ezt a földet, és épített ott Ábrám oltárt az Úrnak, aki megjelent neki. És eltávozott onnan a Bételtől keletre levő hegybe, és ott felállította sátrát Béthel és Angai között, Béthel a tenger felé, Angai pedig kelet felé, és ott oltárt épített az Úrnak, és segítségül hívta az Úr nevét. És Ábrám elment, és továbbmenve táborozott a pusztában.

És éhínség lett a földön, és Ábrám lement Egyiptomba, hogy ott tartózkodjék, mert súlyos volt az éhínség a földön. Történt pedig, amikor Ábrám közeledett, hogy belépjen Egyiptomba, mondta Ábrám Szárának, a feleségének: tudom én, hogy széparcú asszony vagy. Lesz tehát, hogy amikor meglátnak téged az egyiptomiak, azt fogják mondani, hogy ez az ő felesége, és megölnek engem, téged pedig megkímélnek. Azt mondtam tehát, hogy a nővére vagyok, hogy jól menjen nekem miattad, és életben maradjon a lelkem miattad. Történt pedig, amikor Ábrám belépett Egyiptomba, az egyiptomiak látván a feleségét, hogy nagyon szép volt. És látták őt a Fáraó uralkodói, és dicsérték őt a Fáraónak, és bevezették őt a Fáraó házába. És Ábrahámmal jól bántak őmiatta, és lettek neki juhai, és borjai, és szamarai, és szolgái, és szolgálói, és öszvérei, és tevéi. És sújtotta Isten a Fáraót nagy és gonosz csapásokkal, és az ő házát Ábrám feleségének, Szárának a dolgában. Hívván pedig Fáraó Ábrámot,

mondta: Mi ez, amit tettél velem, hogy nem jelentetted nekem, hogy a feleséged? Miért mondtad, hogy a testvérem, és vettem őt magamnak feleségül, és most íme a feleséged előtted van, vedd és menj el. És Fáraó parancsot adott férfiaknak Ábrám felől, hogy elkísérjék őt, és az ő feleségét, és mindent, amennyi az övé volt.

13

Felment Ábrám Egyiptomból, ő maga és a felesége, és minden vagyona, és Lót vele, a pusztába. Abram pedig nagyon gazdag volt jószágban, ezüstben és aranyban. És ment ahonnan jött, a pusztába, egészen Bételig, egészen addig a helyig, ahol korábban a sátra volt, Béthel és Angai között, Az oltár helyére, ahol kezdetben készítette, és ott segítségül hívta Ábrám az Úr nevét. És Lótnak, aki Ábrámmal utazott, juhai, ökrei és sátrai voltak. És a föld nem tudta befogadni őket, hogy együtt lakjanak, mert birtokaik sokak voltak, és a föld nem tudta befogadni őket, hogy együtt lakjanak. És csata történt Ábrám jószágának pásztorai és Lót jószágának pásztorai között, a Kánaániták és a Perizziták pedig akkor lakták a földet. Mondta pedig Ábrám Lótnak: Ne legyen harc közöttem és közötted, és az én pásztoraim és a te pásztoraid között, mert mi testvérek vagyunk. Nemde íme az egész föld előtted van? Válj el tőlem: ha te balra mész, én jobbra megyek; ha pedig te jobbra mész, én balra megyek. És Lót felemelvén a szemeit, látta a Jordán egész környező vidékét, hogy az egész öntözött volt, mielőtt Isten elpusztította Szodomát

és Gomorrát, mint Isten paradicsoma, és mint Egyiptom földje, egészen Zoárig. És Lót kiválasztotta magának a Jordán egész környező vidékét, és Lót elment kelet felől, és elváltak egymástól, mindegyik a testvérétől. Ábrám pedig Kanaán földjén lakott, Lót pedig a környező vidék városaiban lakott, és Szodomában ütötte fel sátorát. Az emberek pedig Szodomában gonoszak és bűnösök voltak Isten előtt rendkívül. De az Isten mondta Ábrámnak, miután Lót elvált tőle: Nézz fel a szemeddel, és lásd a helyről, ahol most vagy, észak felé és dél felé és kelet felé és tenger felé, Mert minden földet, amelyet látsz, neked adom és a te magodnak örökre. És olyanná teszem a te magodat, mint a föld homokját; ha valaki képes megszámolni a föld homokját, akkor a te magod is megszámláltatik. Kelj fel és járd be a földet hosszában és szélességében, mert neked adom azt és a te magodnak örökre. És Ábrám elmozdította sátorát, eljött és letelepedett Mamré tölgye mellett, amely Khebronban volt, és oltárt épített ott az Úrnak.

14

Történt pedig Amárfál, Szennaár királya, és Arióch, Ellaszár királya, Khodollogomór, Élám királya, és Thargál, a nemzetek királya királyságában, Háborút viseltek Ballával, Szodoma királyával, és Barsával, Gomora királyával, és Szennaárral, Adama királyával, és Szumoborral, Szeboiim királyával, és Balak királyával; ez Szégór. Mindezek egyetértettek a sós völgyben, ez a Sóstenger. Tizenkét évig szolgálták Khedorlaomert, de a

tizenharmadik évben fellázadtak. A tizennegyedik évben jött Kodorlahomor és a királyok vele, és levágták az óriásokat Astarótban és Karnaimban, és az erős népeket velük együtt, és az Ommaiakat Saue városában. És a hóreusokat a Széir hegyeiben, egészen a Párán terpentinfájáig, amely a pusztában van. És miután visszatértek, eljöttek az ítélet forrásához, ez Kádes, és levágták Amálek minden uralkodóját, és az Amoritákat, akik Hazazon-támárban laktak. Kiment a Szodoma királya és Gomora királya és Adama királya és Szeboiim királya és Balák királya, ez Szegor, és felsorakoztak ellenük háborúra a völgyben, a sós völgyben. Chedorlaomer, Elam királya, és Tidal, a nemzetek királya, és Amraphel, Shinar királya, és Arioch, Ellasar királya felé – a négy király az öt ellen. A sós völgy pedig aszfaltforrásokkal volt tele, Szodoma királya és Gomora királya pedig menekült, és beleestek oda, a megmaradottak pedig a hegyvidékre menekültek. Elvették pedig Szodoma és Gomorra minden lovát és minden élelmiszerüket, és elmentek. Elvitték Lótot, Ábrám testvérének fiát és az ő poggyászát, és elmentek, ugyanis Szodomában lakott.

Megérkezett pedig valaki a megmentettek közül, és jelentette Ábrámnak, a hébernek. Ő pedig lakott a Mamré amoritának tölgye mellett, Eskol testvérének és Onán testvérének, akik Ábrám szövetségesei voltak. Hallván pedig Ábrám, hogy fogságba vitetett Lót, az ő testvére, megszámlálta saját háziait, háromszáz tizennyolcat, és üldözte őket egészen Dánig. És rátámadt rájuk éjszaka ő maga és az ő szolgái, és megverte őket, és üldözte őket egészen Hóbáig, amely van Damaszkusz balján.

És visszahozta Szodoma minden lovát, és visszahozta Lót unokaöccsét, és minden javát, és az asszonyokat, és a népet. Kiment pedig Szodoma királya elébe találkozásra, miután ő visszatért Kedorlaomér és a vele lévő királyok leverésétől, a Sávé völgyébe, ez volt a királyok síksága.

És Melkisédek, Szálem királya, kenyeret és bort hozott ki, ő pedig a legmagasabb Isten papja volt. És megáldotta Ábrámot, és mondta: Áldott Ábrám a legfelsőbb Istennek, aki teremtette az eget és a földet. És áldott a legmagasabb Isten, aki ellenségeidet kezedbe adta, és Ábrám tizedet adott neki mindenből. Szodoma királya pedig így szólt Ábrámhoz: Add nekem az embereket, a zsákmányt pedig vedd magadnak. Ábrám pedig így szólt Szodoma királyához: Felemelem kezemet az Úrhoz, a Magasságos Istenhez, aki teremtette az eget és a földet. Ha egy fonáltól a szandálszíjig bármit is elveszek mindabból, ami a tiéd, hogy ne mondd, hogy én gazdagítottam meg Ábrámot. Kivéve amit a fiatal emberek ettek, és a férfiak részét, akik velem együtt mentek: Eszkól, Aunán és Mamré, ezek kapjanak részt.

15

Ezen szavak után pedig lett az Úr szava Ábrámhoz látomásban, mondván: ne félj Ábrám, én pajzsod vagyok, jutalmad igen nagy lesz. Ábrám pedig így szólt: Úr Uram, mit adsz nekem? Én pedig gyermektelenül megyek el, az én házam szülötte pedig, ez a damaszkuszi Eliézer. És mondta Ábrám: Mivel nekem nem adtál

utódot, a házamban született szolgám fog engem örökölni. És azonnal az Úr hangja lett hozzá, mondván: Nem ez fog téged örökölni, hanem aki tőled fog származni, ez fog téged örökölni. Kivezette őt kívülre, és mondta neki: Nézz fel az égre, és számold meg a csillagokat, ha képes leszel megszámolni őket. És mondta: Így lesz a magzatod. És Ábrám hitt Istennek, és ez beszámíttatott neki igazságul. Mondta pedig neki: Én vagyok az Isten, aki kivezettelek téged a káldeusok országából, hogy neked adjam ezt a földet örökül. Azt mondta pedig: Úr Uram, mi alapján tudhatom meg, hogy örökölni fogom azt? Mondta neki: Végy nekem egy három éves üszőt, egy három éves kecskét, egy három éves kost, egy gerlicét és egy galambot. Vett neki mindezeket, és kettéosztotta azokat középen, és helyezte azokat szemben egymással, de a madarakat nem osztotta ketté. Madarak szálltak le a testekre, a kettévágott darabokra, és Ábrám leült melléjük. A nap nyugtája körül révület szállt Ábrámra, és íme, nagy, sötét félelem esett rá. És mondatott Ábrámnak: biztosan tudni fogod, hogy jövevény lesz a te magod olyan földön, amely nem a sajátja, és rabszolgává teszik őket, és rosszul bánnak velük, és megalázzák őket négyszáz évig. A nemzetet pedig, amelynek szolgálni fognak, megítélem én; ezek után pedig ki fognak menni innen sok poggyásszal. Te pedig elmész atyáidhoz békében, jó öregségben tápláltatva. A negyedik nemzedékben azonban visszatérnek ide, mert még nem teltek be az amoriták bűnei a mostani időig. Mivel pedig a nap nyugat felé ment, láng támadt, és íme egy füstölgő kemence és tűzfáklyák, amelyek átmentek ezen szétválasztott darabok között. Azon a napon az Úr szövetséget kötött Ábrámmal,

mondván: a te magodnak adom ezt a földet, Egyiptom folyójától a nagy folyóig, az Eufráteszig. A kénaiakat és a kenezaiakat és a kedmonaiakat, és a hetteusokat, a perizzeusokat és a rafaimokat és az amoritákat, és a kánaánitákat, és a hivitákat, és a girgasitákat, és a jebuzitákat.

16

Sarainak, Abram feleségének nem szült, de volt neki egy egyiptomi szolgálólánya, akinek a neve Hagar volt. Sára pedig így szólt Ábrámhoz: Íme, az Úr bezárt engem, hogy ne szüljek. Menj be tehát szolgálólányomhoz, hogy gyermekeket szerezhessek belőle. Ábrám pedig hallgatott Sára szavára. És vevé Sára, Ábrám asszonya, Hágárt, az egyiptomi szolgálóleányát, tíz évvel azután, hogy Ábrám Kánaán földjén lakott, és adta őt Ábrámnak, az ő férjének, feleségül. És bement Hágárhoz, és az fogant, és amikor látta, hogy terhes, meggyaláztatott az úrnő az ő szemében. Mondta pedig Szára Ábrámnak: Sértve vagyok miattad, én adtam szolgálómat a kebledbe, de látva, hogy méhében van, meggyaláztatott előtte. Ítéljen az Isten köztem és közted. Mondta pedig Ábrám Szárának: íme a te szolgálóleányod a te kezeidben van, tégy vele, ahogy neked tetszik. És bántalmazta őt Szára, és elmenekült az ő színe elől.

Az Úr angyala pedig megtalálta őt a vízforrásnál a pusztában, a forrásnál a Súrba vezető úton. És az Úr angyala így szólt hozzá:

Hágár, Sárai szolgálólánya, honnan jössz és hová mész? És ő azt mondta: Sárai, az én úrnőm elől menekülök. Mondta neki az Úr angyala: Térj vissza úrnődhez, és alázd meg magad keze alatt. És mondta neki az Úr angyala: Megsokasítva megsokasítom a te magodat, és nem lesz megszámlálható a sokaság miatt. És mondta neki az Úr angyala: Íme, te terhes vagy, és fiút fogsz szülni, és Izmaelnek fogod hívni a nevét, mert meghallotta az Úr a te megaláztatásodat. Ez durva ember lesz, az ő kezei mindenki ellen lesznek, és mindenki kezei ellene lesznek, és minden testvére előtt fog lakni. És ő hívta az Úr nevét, aki hozzá beszélt: Te vagy az Isten, aki lát engem, mert azt mondta: Valóban láttam azt, aki megjelent nekem. Emiatt hívta a kutat a kút, ahol láttam névre; íme, Kádes és Barád között van. És Hágár fiút szült Ábrámnak, és Ábrám Izmáelnek nevezte el a fiát, akit Hágár szült neki. Abram pedig nyolcvanhat éves volt, amikor Hágár szülte Abramnak Izmáelt.

17

Lett pedig Ábrám kilencvenkilenc éves. És megjelent az Úr Ábrámnak, és mondta neki: Én vagyok a te Istened, légy kedves előttem, és légy feddhetetlen. És szövetséget kötök köztem és közted, és nagyon megsokasítalak téged. És Ábrám arcra borult. És beszélt neki az Isten, mondván: És én, íme, az én szövetségem veled, és atya leszel nemzetek sokaságának. És nem fog hívódni többé a neved Ábrám, hanem a neved Ábrahám lesz, mert sok nemzet atyjává tettelek téged. És nagyon-nagyon meg foglak

növelni téged, és nemzetekké teszlek téged, és királyok fognak kijönni belőled. És felállítom az én szövetségemet közötted és a te magod között utánad, az ő nemzedékeikbe, örök szövetségül, hogy legyek a te Istened és a te magodé utánad. És neked adom és a te magodnak utánad azt a földet, amelyben tartózkodsz, Kánaán egész földjét, örök birtokul, és Istenük leszek. És mondta Isten Ábrahámnak: Te pedig az én szövetségemet meg fogod őrizni, te és a te magod utánad az ő nemzedékeiken át. És ez a szövetség, amelyet meg fogsz tartani köztem és közted, és a te magod között utánad az ő nemzedékeikbe: körül fog metéltetni minden hímnemű közületek. És körülmetéltessétek a ti előbőrötök húsát, és ez lesz jele a szövetségnek közöttem és köztetek. És a nyolc napos gyermeket körül kell metélni nálatok, minden hímet a ti nemzedékeitekben, mind a házilag születettet, mind az ezüstön vásároltat, bármely idegen fiától, aki nem a te magodból való, Körülmetéléssel körülmetéltetik a házadban született és az ezüstön vett, és szövetségem a testeteken lesz örök szövetséggé. És a körülmetéletlen hím, aki nem metélteti körül előbőrének húsát a nyolcadik napon, az a lélek kiirtatik az ő nemzetségéből, mert az én szövetségemet megszegte. És mondta Isten Ábrahámnak: Szárai, a te feleséged, nem fog többé Szárai néven hívatni, hanem Szára lesz a neve. Megáldom pedig őt, és adok neked belőle gyermeket, és megáldom őt, és nemzetekké lesz, és nemzetek királyai belőle lesznek. És Ábrahám arcára esett, és nevetett, és azt mondta az elméjében: vajon a száz évesnek fia lesz; és vajon Sára kilencven évesen szül? Ábrahám pedig így szólt Istenhez: Izmael éljen a te színed előtt! Isten pedig így szólt Ábrahámhoz: Igen, íme Sára, a te

feleséged fiút fog szülni neked, és Izsáknak fogod nevezni őt, és fel fogom állítani az én szövetségemet vele, örök szövetségül, hogy Istene legyek neki és az ő utódainak ő utána. Izmáelről pedig íme meghallgattalak téged, és íme megáldalak őt, és megsokasítom őt, és igen nagyon megsokszorozzom őt; tizenkét nemzetet fog nemzeni, és nagy nemzetté teszem őt. De a szövetségemet Izsákkal kötöm meg, akit Sára fog neked szülni ebben az időben, a következő évben. Befejezte pedig a hozzá való beszédet, és felment az Isten Ábrahám mellől.

Ábrahám fogta Izmáelt, a saját fiát, és minden háznépbeliét, és minden ezüsttel vásárolt szolgáját, és minden férfit Ábrahám házában, és körülmetélte előbőrüket azon a napon, ahogyan Isten szólt hozzá. Ábrahám pedig kilencvenkilenc éves volt, amikor körülmetélte előbőrének húsát. Ishmael pedig, az ő fia tizenhárom éves volt, amikor körülmetélték az ő előbőrének a húsát. Azon a napon körülmetéltetett Ábrahám és az ő fia, Izmael, És az ő házának minden férfija, és az ő házilag születettjei, és az idegen nemzetekből ezüsttel vettek.

18

Megjelent pedig neki az Isten a Mamre tölgyfánál, amikor ő sátorának ajtajában ült délben. Amikor felnézett a szemeivel, látta, és íme három férfi állt előtte, és amikor meglátta őket, eléjük futott a sátora ajtajától, és leborult a földre. És mondta: Uram, ha tehát kegyet találtam előtted, ne menj el szolgád

mellett. Vétessék hát víz, és mossák meg a lábaitokat, és hűsöljetek a fa alatt. És veszek kenyeret, és enni fogtok. És ezután menni fogtok a ti útatokra, amiért kitértetek a ti szolgátokhoz. És mondta: Így tedd, ahogyan mondtad. És Ábrahám a sátorhoz sietett Sárához, és mondta neki: siess, és gyúrj meg három mérték finom lisztet, és készíts hamuba sült kenyereket. És Ábrahám az ökrökhöz futott, és vett egy gyenge és szép borjút, és adta a szolgának, és az sietett elkészíteni azt. Vett pedig vajat és tejet és a borjút, amit készített, és eléjük tette, és ettek, ő pedig állt mellettük a fa alatt.

Mondta pedig neki: Hol van Sára, a feleséged? Ő pedig válaszolva mondta: Íme, a sátorban. Azt mondta pedig: visszatérve eljövök hozzád e szerint az időben, és fia lesz Sárának, a feleségednek. Sára pedig hallotta a sátor ajtajánál, mögötte lévén. Ábrahám és Sára öregek voltak, előrehaladottak a napokban, megszűnt pedig Sárának történni a női dolgok. Sárra pedig nevetett magában, mondván: Nem lett még nekem mostanáig, az én uram pedig idősebb. És az Úr azt mondta Ábrahámnak: miért nevetett Sára magában, mondván: vajon valóban szülni fogok, hiszen megöregedtem? Nem lesz lehetetlen Istennél semmi szó? Ebben az időben visszatérek hozzád a megszabott időben, és Sárának fia lesz. Sára azonban tagadta, mondván: Nem nevettem, mert félt. És azt mondta neki: Nem, hanem nevettél.

Miután felkeltek onnan, a férfiak lenéztek Szodoma és Gomora felé. Ábrahám pedig együtt utazott velük, kikísérve őket. Az Úr

pedig mondta: nem rejtem el én Ábrahámtól, az én szolgámtól, amit én csinálok. Ábrahám pedig nagy és számos nemzetté válik, és őbenne áldást nyer a föld minden nemzete. Tudtam ugyanis, hogy parancsolni fog a fiainak és a házának ő utána, és meg fogják őrizni az Úr utait, hogy igazságosságot és ítéletet cselekedjenek, hogy az Úr Ábrahámra hozzon mindent, amit hozzá beszélt. Mondta pedig az Úr: Szodoma és Gomorra kiáltása megsokasodott felém, és bűneik igen nagyok. Leszállva tehát megnézem, hogy az hozzám érkező kiáltásuk szerint cselekszenek-e, vagy sem, hogy megtudjam. És a férfiak elfordulva onnan, Szodomába mentek, Ábrahám pedig még mindig ott állt az Úr előtt. És közeledve Ábrahám mondta: Ne pusztítsd el az igazat az istentelennel együtt, és ne legyen az igaz olyan, mint az istentelen. Ha ötven igaz ember van a városban, el fogod pusztítani őket? Nem kíméled meg az egész helyet az ötven igaz ember miatt, ha vannak ott? Semmiképpen ne tedd ezt a dolgot, hogy megöld az igazat az istentelennel együtt, és úgy legyen az igaz, mint az istentelen, semmiképpen! Az egész földet ítélő nem fog igazságot szolgáltatni? Mondta pedig az Úr: ha vannak Szodomában ötven igazak a városban, megkímélem az egész várost, és az egész helyet miattuk. És Ábrahám válaszolva mondta: most elkezdtem beszélni az én Uramhoz, én pedig föld és hamu vagyok. Ha pedig kevesebben lesznek az ötven igaz negyvenötre, elpusztítod az öt miatt az egész várost? És mondta: Nem, nem pusztítom el, ha találok ott negyvenötöt. És még hozzátette, hogy beszéljen hozzá, és mondta: ha pedig találtatnak ott negyvenen, és mondta: nem pusztítom el a negyven miatt. És mondta: Ne haragudj, Uram, ha beszélek! Mi

van, ha harminc található ott? És mondta: Nem pusztítom el a harminc miatt. És mondta: Mivel van még mit mondanom az Úrhoz, mi van, ha húszan találtatnak ott? És mondta: Nem pusztítom el, ha találok ott húszat. És mondta: Ne haragudjál, Uram, ha még egyszer megszólalok; mi van, ha tíz találtatik ott? És mondta: Nem fogom elpusztítani a tíz miatt. Elment pedig az Úr, miután befejezte Ábrahámmal a beszélgetést, és Ábrahám visszatért a helyére.

19

Jött de a két hírnök Szodomába este. Lót pedig Szodoma kapujánál ült, és amikor Lót meglátta őket, felkelt eléjük, és arcra borult a földre. És mondta: Íme, Uraim, térjetek be szolgátok házába, és szálljatok meg, és mossátok meg lábaitokat, és korán kelve elmehettek útatokra. És azt mondták: Nem, hanem az utcán fogunk megszállni. És unszolta őket, és eltértek hozzá, és bementek a házába, és italt készített nekik, és kovásztalan kenyeret sütött nekik, és ettek. Aludni előtt azonban a város férfiai, a Szodomabeliek körülvették a házat, ifjú embertől idősebb emberig, az egész nép egyszerre. És kikiáltották Lótot, és mondták neki: Hol vannak a férfiak, akik bementek hozzád az éjszaka? Hozd ki őket hozzánk, hogy közösüljünk velük. Kiment Lót feléjük a küszöbhöz, az ajtót pedig bezárta maga mögött. Mondta pedig nekik: semmiképpen se tegyetek rosszat, testvéreim. Vannak nekem két lányaim, akik nem ismertek férfit. Ki fogom hozni őket hozzátok, és

használjátok őket, ahogyan tetszik nektek, csak ezekkel a férfiakkal ne tegyetek igazságtalanságot, akik azért jöttek be, hogy gerendáim fedele alatt legyenek. Mondták neki: Állj el onnan! Bejöttél, hogy ideiglenesen lakj, és most ítélkeznél is? Most tehát veled bánunk rosszabbul, mint azokkal. És nagyon erőltették Lót férfit, és közeledtek, hogy betörjék az ajtót. A férfiak kinyújtva kezeiket, behúzták Lótot magukhoz a házba, és bezárták a ház ajtaját. A férfiakat pedig, akik a ház ajtajánál voltak, vakságban verték meg kicsitől nagyig, és megbénultak az ajtót keresve. A férfiak pedig mondták Lótnak: vannak neked itt vők, vagy fiak, vagy lányok? Vagy ha valaki más van neked a városban, vidd ki ebből a helyből, Mert mi pusztítjuk ezt a helyet, mert felemeltetett az ő kiáltásuk az Úr előtt, és az Úr elküldött minket, hogy elpusztítsuk azt. Kiment Lót, és beszélt a vőlegényeihez, akik feleségül vették a lányait, és mondta: Keljetek fel és menjetek ki ebből a helyből, mert az Úr elpusztítja a várost. De úgy tűnt, mintha tréfálna a vőlegényei előtt. Amikor pedig hajnalodott, az angyalok sürgették Lótot, mondván: Kelj fel, fogd feleségedet és két lányodat, akik nálad vannak, és menj ki, hogy te se pusztulj el a város bűneivel együtt. És megzavarodtak, és az angyalok megragadták az ő kezét, feleségének a kezét és két lányának a kezét, mivel az Úr megkímélte őt.

És történt, amikor kivezették őket kívülre, és mondták: mentve mentsd a magad lelkét, ne nézz hátra, se ne állj meg az egész környező vidéken, a hegybe menekülj, nehogy elsodortassál. Lót pedig így szólt hozzájuk: Kérlek Uram, mivel a te szolgád

irgalmasságot talált előtted, és nagyobbá tetted a te igazságosságodat, amit teszel rajtam, hogy éljen a lelkem, én azonban nem leszek képes megmenekülni a hegyre, nehogy valaha utolérjenek engem a gonoszságok, és meghaljak. Íme, ez a város közel van, hogy oda meneküljek, amely kicsi, és ott meg fogok menekülni. Nem kicsi ez? És életben marad a lelkem miattad. És mondta neki: Íme, csodálkoztam a te arcodon, és e szó miatt nem fogom lerombolni a várost, amelyről beszéltél. Siess tehát, hogy megmenekülj ott, mert nem tudok tenni semmit, amíg te oda nem érsz. Ezért nevezte el annak a városnak a nevét Zoárnak. A nap felkelt a föld fölött, és Lót bement Zoárba. És az Úr kénköves tüzet hullatott Szodomára és Gomorrára az Úrtól az égből. És feldúlta ezeket a városokat és az egész környező vidéket és minden lakót a városokban és a földből kinövő minden növényt. És az ő asszonya hátranézett, és sóoszloppá lett. Ábrahám korán kelt reggel arra a helyre, ahol az Úr előtt állt. És ránézett Szodoma és Gomora arcára, és a környező vidék arcára, és látta, hogy íme láng emelkedett ki a földből, mint a kemence gőze. És történt, amikor Isten elpusztította a környező vidék minden városát, megemlékezett Isten Ábrahámról, és kimentette Lótot a pusztulás közepéből, amikor az Úr elpusztította a városokat, amelyekben Lót lakott.

Lót pedig felment Zoárból, és letelepedett a hegyen ő maga és az ő két lánya vele, mert félt Zoárban lakni, és lakott a barlangban ő maga és az ő két lánya vele. Az idősebb mondta a fiatalabbhoz: a mi atyánk idősebb, és senki sincs a földön, aki hozzánk jönne, amint illik az egész földön. Gyere, adjunk inni atyánknak bort,

feküdjünk le vele, és támasszunk fel atyánktól magzatot. Adtak inni az apjuknak bort azon az éjszakán, és belépve az idősebb aludt az apjával azon az éjszakán, és nem tudta, amikor lefeküdt, és amikor felkelt. Történt pedig a következő napon, hogy az idősebb így szólt a fiatalabbhoz: Íme, tegnap aludtam az apánkkal. Adjunk neki inni bort ezen az éjszakán is, és te menj be, feküdj le vele, és támasszunk magzatot az apánktól. Adtak inni pedig azon az éjszakán is az ő atyjuknak bort, és belépve a fiatalabb aludt az ő atyjával, és nem tudta, amikor lefeküdt, és amikor felkelt. És fogant Lót két leánya az ő atyjuktól. És az idősebb fiút szült, és Móábnak nevezte el őt, mondván: atyámtól, ez a móábiták atyja a mai napig. Szült pedig a fiatalabb is fiút, és hívta a nevét Ammán, mondván: az én nemzetemnek fia, ez az Ammoniták atyja a mai napig.

20

És elköltözött onnan Ábrahám a déli föld felé, és lakott Kádes és Súr között, és tartózkodott Gerarában. Ábrahám azt mondta Sáráról, a feleségéről, hogy az ő testvére, mert félt azt mondani, hogy az ő felesége, nehogy megöljék őt a város férfiai miatta, de elküldte Abimelech, Gerar királya, és elvette Sárát. És bement Isten Abimelekhez álomban az éjszaka, és mondta: Íme, te meghalsz az asszony miatt, akit elvettél, ez pedig férjjel él együtt. Abimelech pedig nem érintette őt, és mondta: Uram, tudatlan és igaz nemzetet pusztítasz el? Nem ő maga mondta nekem, hogy a nővérem? és ő is mondta nekem, hogy a bátyja vagyok? Tiszta

szívvel és kezeim igazságosságával tettem ezt. Isten pedig álmában mondta neki: Én is tudtam, hogy tiszta szívvel tetted ezt, és megkíméltelek téged attól, hogy vétkezz ellenem, ezért nem engedtem, hogy megérintsd őt. Most pedig add vissza a feleséget az embernek, mert próféta ő, és imádkozni fog érted, és élni fogsz; ha pedig nem adod vissza, tudd meg, hogy meghalsz te és minden, ami a tiéd. És Abimelech korán reggel felkelt, és hívta mind a szolgáit, és elmondta mindezeket a szavakat a füleikbe, és mind az emberek nagyon féltek. És hívta Abimélek Ábrahámot, és mondta neki: Mit tettél velünk? Talán vétkeztünk ellened, hogy nagy bűnt hoztál rám és királyságomra? Olyan tettet követtél el ellenem, amit senki sem fog elkövetni. Abimelech pedig azt mondta Ábrahámnak: Mit látva cselekedted ezt? Ábrahám pedig azt mondta: Azt gondoltam ugyanis, hogy nincs istenfélelem ezen a helyen, és meg fognak ölni a feleségem miatt. És valóban nővérem ő apától, de nem anyától, és feleségül lett nekem. Történt pedig, amikor kivezett engem az Isten atyám házából, és mondtam neki: ezt az igazságosságot tedd meg irántam, minden helyen, ahová bemegyünk, mondd rólam, hogy testvéred vagyok. Vett pedig Abimélek ezer didrahmát, és juhokat, és borjúkat, és szolgákat, és szolgálólányokat, és adta Ábrahámnak, és visszaadta neki Sárát, az ő feleségét. És mondta Abimelech Ábrahámnak: íme, az én földem előtted van, ahol neked tetszik, ott lakj. Sárának pedig így szólt: Íme, ezer didrachmát adtam a testvérednek, ezek a te arcod tiszteletére lesznek neked és mindazoknak, akik veled vannak, és mindenben mondd az igazat. Ábrahám pedig imádkozott Istenhez, és Isten meggyógyította Abiméleket, és a feleségét, és a

szolgálólányait, és szültek. Mert bezárva bezárta az Úr kívülről minden méhet Abimélek házában Sára, Ábrahám felesége miatt.

21

És az Úr meglátogatta Sárát, ahogyan mondta, és az Úr úgy tett Sárával, ahogyan beszélt. És miután fogant, fiút szült Ábrahámnak az öregkorban, abban az időben, ahogyan az Úr mondta neki. És Ábrahám elnevezte a fiát, aki született neki, akit Sára szült neki, Izsáknak. Ábrahám pedig körülmetélte Izsákot a nyolcadik napon, ahogyan Isten parancsolta neki. És Ábrahám száz éves volt, amikor megszületett neki Izsák, az ő fia. Sára pedig azt mondta: Nevetést szerzett nekem az Úr, mert aki hallja, örülni fog velem. És mondta: Ki fogja bejelenteni Ábrahámnak, hogy Sára gyermeket szoptat? Hogy fiút szültem az én öregségemben. És nőtt a gyermek és elválasztatott, és Ábrahám nagy lakomát rendezett azon a napon, amelyen elválasztatott Izsák, az ő fia. Sárra pedig látva Hágár, az egyiptomi asszony fiát, aki Ábrahámnak lett, amint játszott Izsákkal, az ő fiával, És mondta Ábrahámnak: Űzd ki ezt a szolgálólányt és az ő fiát, mert nem fog örökölni ennek a szolgálólánynak a fia az én fiammal, Izsákkal együtt. Kemény dolognak tűnt azonban a szó nagyon Ábrahám előtt az ő fiával kapcsolatban. Isten pedig azt mondta Ábrahámnak: Ne legyen kemény előtted a gyermek és a szolgáló dolgában, mindent, amit Sára mond neked, hallgass a hangjára, mert Izsákban fog hívatni neked magzat. És ennek a szolgálólánynak a fiát is nagy nemzetté teszem, mert a te magod

ő. Felkelt Ábrahám reggel, vett kenyereket és egy tömlő vizet, odaadta Hágárnak, a vállára helyezte a gyermeket, és elküldte őt. Elment, és bolyongott a pusztában, az eskü kútja felé. Elfogyott a víz a tömlőből, és odadobta a gyermeket egy fenyőfa alá. Elmenve pedig ült vele szemben távolról, mintegy egy íjlövésnyire, mert azt mondta: ne lássam gyermekem halálát. És ült vele szemben, a gyermek pedig felsírva sírt. Isten pedig meghallotta a gyermek hangját abból a helyből, ahol volt, és Isten angyala hívta Hágárt az égből, és mondta neki: Mi bajod van, Hágár? Ne félj, mert Isten meghallotta a gyermek hangját abból a helyből, ahol van. Kelj fel, vedd a gyermeket, és tartsd a kezedben, mert nagy nemzetté teszem őt. És megnyitotta Isten az ő szemeit, és látott egy élő víz kútját, és elment, és megtöltötte a tömlőt vízzel, és megitatta a gyermeket. És Isten volt a gyermekkel, és felnövekedett, és a pusztában lakott, és íjász lett. És a pusztában lakott, és az anyja feleséget vett neki Párán Egyiptomból.

Történt pedig abban az időben, hogy Abimélek, az ő tanácsadója Ohozát és seregének fővezére Fikol Ábrahámhoz szóltak, mondván: Isten veled van mindenben, amit teszel. Most tehát esküdj meg nekem Istenre, hogy nem bántasz engem, sem az én magomat, sem az én nevemet, hanem az igazság szerint, amelyet én cselekedtem veled, te is cselekedni fogsz velem, és azzal a földdel, amelyben te laktál. És Ábrahám azt mondta: Én esküszöm. És megrótta Ábrahám Abiméleket a víz kútjairól, amelyeket elvettek Abimélek szolgái. És mondta neki Abimélek: Nem tudtam, ki tette neked ezt a dolgot, sem te nem mondtad el

nekem, sem én nem hallottam, hanem csak ma. És Ábrahám vett juhokat és borjúkat, és adta Abimelechnek, és mindketten szövetséget kötöttek. És Ábrahám hét juhbárányt állított fel külön. És mondta Abimélek Ábrahámnak: Mi az a hét bárány ezek közül a juhok közül, amelyeket külön állítottál? És mondta Ábrahám, hogy a hét nőstény bárányokat vedd el tőlem, hogy legyenek nekem tanúságul, hogy én ástam ezt a kutat. Ezért elnevezte annak a helynek a nevét Eskü kútjának, mert ott esküdtek meg mindketten. És szövetséget kötöttek az eskü kútjánál. Felkelt pedig Abimélek, tanácsadója Okozát és seregének főparancsnoka Fikol, és visszatértek a filiszteusok földjére. És Ábrahám mezőt ültetett az eskü kútjánál, és ott segítségül hívta az Úr nevét, az örök Isten. Ábrahám pedig a filiszteusok földjén lakott sok napig.

22

És történt ezen szavak után, hogy Isten megkísértette Ábrahámot, és mondta neki: Ábrahám, Ábrahám, és ő mondta: Íme, én. És mondta: Vedd a fiadat, a szeretett fiadat, akit szerettél, Izsákot, és menj a magas földre, és áldozd fel őt ott égőáldozatul azon a hegyen, amelyet mondani fogok neked. Felkelve pedig Ábrahám reggel, megnyergelte a szamarát, magával vett két szolgát és Izsákot, az ő fiát, és hasogatva fát az égőáldozatra, felkelve elment, és eljött arra a helyre, amelyet mondott neki az Isten, a harmadik napon. És Ábrahám felnézve a szemeivel, látta a helyet távolról. És mondta Ábrahám az ő

szolgáinak: üljetek itt a szamárral, én pedig és a fiú átmegyünk idáig, és imádva visszatérünk hozzátok. Ábrahám pedig vette az égőáldozat fáját, és rátette Izsákra, az ő fiára, kezébe vette pedig a tüzet és a kardot, és mentek ketten együtt. Izsák pedig mondta Ábrahámhoz, az ő atyjához: Atyám! Ő pedig mondta: Mi az, fiam? Mondta pedig: Íme a tűz és a fa, hol van a juh az égőáldozatra? Ábrahám pedig mondta: Az Isten majd lát maga számára juhot égőáldozatra, gyermekem. Miután pedig mindketten együtt elmentek, Eljöttek arra a helyre, amelyet Isten mondott neki, és Ábrahám oltárt épített ott, és rátette a fát, és miután megkötözte Izsákot, a fiát, rátette őt az oltárra, a fa tetejére. És Ábrahám kinyújtotta a kezét, hogy vegye a kardot, hogy levágja a fiát. És az Úr Angyala hívta őt a mennyből, és mondta: Ábrahám, Ábrahám! Ő pedig mondta: Íme, itt vagyok. És mondta: ne tedd rá a kezedet a fiúra, se ne tégy neki semmit, mert most tudtam meg, hogy féled te az Istent, és nem kímélted a fiadat, a szeretett fiút értem. És felnézve Ábrahám a szemeivel látott, és íme egy kos volt megfogva a Sabek cserjében a szarvainál. És elment Ábrahám, és vette a kost, és felhozta őt égőáldozatul Izsák, az ő fia helyett.

És Ábrahám elnevezte azt a helyet: Az Úr látott, hogy mondják ma: A hegyen az Úr megjelent. És az Úr Hírnöke másodszor hívta Ábrahámot a mennyből, Mondván: Magamra esküszöm, mondja az Úr, mivel tetted ezt a dolgot és nem kímélted a fiadat, a szeretett fiadat, értem, Valóban megáldva megáldalak téged, és megsokszorozzam a te magodat, mint az ég csillagait és mint a tenger partján levő homokot, és a te magod örökölni fogja az

ellenségek városait. És megáldatnak a te magodban a föld minden nemzete, amiért engedelmeskedtél az én hangomnak. Elfordult pedig Ábrahám a szolgái felé, és felkelve együtt mentek az eskü kútjához. És Ábrahám az eskü kútjánál lakott.

Történt pedig ezen szavak után, és jelentették Ábrahámnak, mondván: íme, Melcha is fiúkat szült Náchornak, a te testvérednek. Úzt, az elsőszülöttet, és Búzt, az ő testvérét, és Kamuélt, a szíriaiak atyját, és Hazadot, és Azaut, és Phaldest, és Jeldaphot, és Bethuelt. Bethuel pedig nemzette Rebekkát. Nyolc fia volt ezek, akiket Melcha szült Nahornak, Ábrahám testvérének. És az ő ágyas, akinek neve Reuma volt, szülte Tabekot, Taamot, Tochóst és Mochát.

23

Sára élete pedig százhuszonhét év lett. És meghalt Sára Arbók városában, amely a völgyben van, ez Hebron Kánaán földjén, és eljött Ábrahám, hogy gyászolja Sárát és sirassa. És felkelt Ábrahám az ő halottjától, és mondta Ábrahám Khét fiainak, mondván, Jövevény és idegen vagyok közöttetek, adjatok nekem tehát sírbirtokot közöttetek, és eltemessem halottamat. De Khét fiai válaszoltak Ábrahámnak mondva: ne, uram. Hallgass meg minket, Isten mellett való király vagy te közöttünk, a mi választott sírjaink közül temessed el a te halottadat, mert senki közülünk nem fogja megakadályozni az ő sírját tőled, hogy eltemessed a te halottadat ott. Felkelve pedig Ábrahám leborult a

föld népének, Khét fiainak. És Ábrahám beszélt hozzájuk, mondván: ha van lelketekben, hogy eltemessem halottamat arcom elől, hallgassatok rám, és beszéljetek értem Efronhoz, Zohar fiához. És adja nekem a kettős barlangot, amely az övé, amely az ő mezejének egy részén van; méltó ezüstért adjátok nekem azt ti közöttetek sírbirtokul. Efron pedig ült Hét fiainak közepén, és válaszolván Efron, a hettita, Ábrahámnak mondta Hét fiainak hallatára, és mindazoknak, akik beléptek a városba, mondván, Légy mellettem, uram, és hallgass rám: a mezőt és a barlangot, amely benne van, neked adom; minden polgárom előtt adtam neked, temesd el halottadat. És Ábrahám leborult a föld népe előtt. És mondta Efronnak a fülekbe a föld népének előtt: Mivel felém vagy, hallgass meg engem, a mező ezüstjét vedd el tőlem, és eltemetem halottamat ott. Efron pedig válaszolt Ábrahámnak, mondván, Nem, uram, hallottam ugyanis, a föld négyszáz ezüst didrachma, de mi számítana ez köztem és közted? Te pedig temesd el a halottadat. És meghallotta Ábrahám Efrónt, és visszaadta Ábrahám Efronnak az ezüstöt, amelyet kimondott Hét fiainak füle hallatára: négyszáz didrachma ezüstöt, kereskedők között elfogadott ezüstöt. És megállt Efron mezeje, amely a dupla barlangban volt, amely Mamré előtt van, a mező és a barlang, amely benne volt, és minden fa, amely a mezőben volt, és minden, ami az ő határain belül van körös-körül, Ábrahámnak, birtokba, Khét fiai előtt és mindazok előtt, akik belépnek a városba. Ezek után eltemette Ábrahám az ő feleségét, Sárát a dupla mező barlangjában, amely Mamré előtt van, ez Hebron Kánaán földjén. És megerősíttetett a mező és a barlang, amely benne volt, Ábrahámnak sírbirtokául

Hét fiaitól.

24

És Ábrahám idős volt, előrehaladott korú, és az Úr megáldotta Ábrahámot mindenben.

És mondta Ábrahám az ő legidősebb szolgájának a házának, minden vagyonának uralkodójának: tedd a kezedet az én combom alá. És megesketlek téged az Úrra, az ég Istenére és a föld Istenére, hogy ne végy feleséget az én fiamnak, Izsáknak a Kánaániták lányai közül, akik között én lakom. De a földemre, ahol születtem, fogsz menni, és a törzsemhez, és onnan fogsz venni feleséget a fiamnak, Izsáknak. Mondta de hozzá a szolga: Nem valaha nem kívánja-e az asszony menni velem ebbe a földbe, visszafordítsam-e a fiadat abba a földbe, ahonnan kimentél onnan? Ábrahám pedig így szólt hozzá: Vigyázz magadra, ne vidd vissza a fiamat oda. Az Úr, a menny Istene és a föld Istene, aki kivett engem atyám házából és abból a földből, amelyben születtem, aki beszélt hozzám és aki megesküdött nekem, mondván: neked adom ezt a földet és a te magodnak, ő maga elküldi az ő Angyalát előtted, és feleséget veszel a fiamnak onnan. Ha azonban nem akarja a nő veled menni ebbe a földbe, tiszta leszel az én esküm alól, csak a fiamat ne vidd vissza oda. És a szolga a kezét Ábrahám, az ő ura combja alá helyezte, és megesküdött neki e dolog felől. És a szolga vett tíz tevét az ő urának tevéi közül és az ő urának minden jó dolgaiból magával,

és felkelve ment Mezopotámiába, Nákhor városába. És lefektette a tevéket a városon kívül a víz kútja mellett késő délután, amikor kijönnek a vizet merítő nők.

És mondta: Uram, az én uram Ábrahám Istene, adj sikert ma előttem, és tégy irgalmasságot az én urammal Ábrahámmal. Íme, én a vízforrás mellett állok, és a városban lakók lányai kijönnek vizet meríteni. És az a szűz lesz, akinek én mondom: hajlítsd meg a vízkorsódat, hogy igyam, és ő mondja nekem: igyál te, és a tevéidet is megitatom, amíg meg nem szűnnek inni, őt készítetted el a szolgádnak, Izsáknak, és ebből fogom megtudni, hogy irgalmasságot cselekedtél az én urammal, Ábrahámmal.

És történt, mielőtt befejezte volna a beszédet az elméjében, és íme kijött Rebeka, aki Betuelnek született, Melkás feleségének és Náhórnak, Ábrahám testvérének fiának, és a vízkorsót a vállán tartotta. A szűz pedig nagyon szép volt megjelenésre, szűz volt, férfi nem ismerte őt, lemenve pedig a forráshoz, megtöltötte vízkancsóját, és felment. Futott de a szolga a találkozására, és mondta: Adj inni nekem egy kis vizet a korsódból. Ő pedig azt mondta: Igyál, uram, és sietett, leeresztette a vízkorsót a karjára, és adott inni neki, amíg be nem fejezte az ivást. És azt mondta: A tevéidnek is vizet adok, amíg mind meg nem isznak. És sietett, és kiürítette a vízkorsót a vályúba, és futott a kúthoz, hogy ismét merítsen, és vizet merített mind a tevéknek. Az ember pedig figyelte őt és hallgatott, hogy megtudja, vajon az Úr jóvá tette-e az útját, vagy nem. Történt pedig, amikor mind a tevék befejezték az ivást, a férfi vett arany fülbevalókat egy drachma

súlyban, és két karkötőt a kezére, tíz arany súlyban. És megkérdezte őt, és mondta: Kinek a lánya vagy? Jelentsd meg nekem, van-e atyádnál hely nekünk meghálni. Ő pedig azt mondta neki: Betuel leánya vagyok, Milkáé, akit Nahornak szült. És mondta neki: Szalma és takarmány is bőven van nálunk, és hely is van a megszállásra. És miután megelégedett, az ember leborult az Úr előtt És mondta: Áldott az Úr, az én uram Ábrahám Istene, aki nem hagyta el az ő igazságát és az igazságot az én uramtól, engem pedig az Úr az én uram testvérének házába vezetett. És a szolgáló futva bejelentette anyja házába ezeket a szavakat. De Rebekkának testvére volt, akinek neve Lábán, és Lábán kifutott a férfihoz kint a forráshoz. És megtörtént, amikor látta a fülbevalókat és a karpereceket nővére kezében, és amikor hallotta Rebekka nővére szavait, aki mondta: Így beszélt nekem az ember, akkor elment az emberhez, aki ott állt a tevék mellett a forrásnál. És mondta neki: Jöjj be, az Úr áldottja, miért állsz kint? Én pedig elkészítettem a házat, és helyet a tevéknek. Belépett pedig az ember a házba, kirakodta a tevéket, szalmát és takarmányt adott a tevéknek, és vizet a lábai megmosására, valamint a vele lévő férfiak lábainak megmosására. És elé tett nekik kenyereket enni, és mondta: Nem eszem, amíg el nem mondom a szavaimat. És mondta: Beszélj.

És mondta: Ábrahám szolgája vagyok. Az Úr pedig nagyon megáldotta az én uramat, és felmagasztaltatott, és adott neki juhokat, borjúkat, ezüstöt, aranyat, szolgákat, szolgálólányokat, tevéket és szamarakat. És Sárra, az én uram asszonya, fiút szült az én uramnak, miután megöregedett, és adott neki mindent,

amije volt. És megesküdtetett engem az én uram, mondván: nem fogsz venni feleséget a fiamnak a Kánaániták lányai közül, akik között én jövevény vagyok az ő földjükön. De az én atyám házába fogsz menni, és az én törzsembe, és onnan fogsz venni feleséget az én fiamnak. De mondtam az uramnak, nehogy ne jöjjön velem az asszony. És mondta nekem: Az Úr, az Isten, akinek tetsztem előtte, ő fogja kiküldeni az ő Hírnökét veled, és jóra fordítja a te utadat, és feleséget veszel a fiamnak az én törzsemből és az én atyám házából. Akkor ártatlan leszel az én átkomtól, mert amikor bejössz az én törzsemhez, és nem adnak neked, akkor ártatlan leszel az én eskümtől. És miután ma a forráshoz érkeztem, így szóltam: Uram, az én uram Ábrahám Istene, ha te sikeressé teszed az utamat, amelyen most járok, Íme, én a víz forrásánál állok, és a város embereinek lányai kijönnek vizet meríteni, és az a szűz lesz az, akinek én mondom: adj inni nekem egy kevés vizet a korsódból, és azt mondja nekem: te is igyál, és a tevéidnek is vizet merítek, ez az a nő, akit az Úr elkészített a maga szolgájának, Izsáknak, és ebből fogom tudni, hogy irgalmasságot cselekedtél az én uramnak, Ábrahámnak. És történt, mielőtt befejeztem volna a beszédet elmémben, azonnal kijött Rebeka, tartva a vízkorsót a vállán, és lement a forráshoz, és vizet merített, mondtam pedig neki: adj innom. És sietve leeresztette a vízkorsót a karjára, és mondta: Igyál te, és a tevéidet is megitatom, és ivott, és a tevéket megitatta. És megkérdeztem őt, és mondtam: Kinek a lánya vagy? Jelentsd ki nekem. Ő pedig mondta: Bátuel lánya vagyok, Nákhór fiáé, akit Melkhá szült neki. És körülhelyeztem rá a fülbevalókat, és a karpereceket a kezére. És örömömet lelve

imádtam az Urat, és áldottam az Urat, Ábrahám, az én uram Istenét, aki jólétet adott nekem az igazság útján, hogy elvegyem az én uram testvérének lányát az ő fia számára. Ha tehát ti irgalmasságot és igazságosságot gyakoroltok az én uram iránt, ha pedig nem, jelentsétek nekem, hogy jobbra vagy balra térjek.

Válaszolva pedig Lábán és Betuel mondták: Az Úrtól jött ki ez a dolog, nem tudunk neked ellene mondani sem rosszat, sem jót. Íme, Rebeka előtted van, vedd el és menj, és legyen felesége urad fiának, ahogyan az Úr mondta. Történt pedig, hogy amikor Ábrahám szolgája meghallotta szavaikat, leborult a földre az Úr előtt. És kihozván a szolga ezüst és arany edényeket és ruházatot, adta Rebekának, és ajándékokat adott az ő testvérének és az ő anyjának. És ettek és ittak, ő maga és a vele lévő férfiak, és aludtak, és reggel felkelve mondta: Küldjetek el engem, hogy elmenjek az én uramhoz. Mondták de a testvérei és az anyja: maradjon a szűz velünk mintegy tíz napig, és ezután el fog menni. Ő pedig azt mondta nekik: ne tartsatok vissza engem, hiszen az Úr jóvá tette az utamat, küldjetek el engem, hogy elmenjek az uramhoz. De ők mondták: Hívjuk a szolgálót, és kérdezzük meg a száját. És hívták Rebékát, és mondták neki: Elmész ezzel az emberrel? Ő pedig azt mondta: Elmegyek. És kiküldték Rebekkát, az ő nővérüket, és az ő birtokait, és Ábrahám szolgáját, és azokat, akik vele voltak. És megáldották Rebekát, és mondták neki: Nővérünk vagy, légy ezrek tízezreivé, és örökölje a te magod az ellenségek városait. Felkelve pedig Rebeka és az ő szolgálólányai felszálltak a tevékre, és elmentek a férfival, és a szolga felvéve Rebekát elment.

Izsák pedig átvonult a pusztaságon a látomás kútjánál, ő pedig a déli földön lakott. És Izsák kiment a síkságra beszélgetni este felé, és felnézve látta a tevéket közeledni. És Rebeka felnézvén a szemeivel, meglátta Izsákot, és leugrott a tevéről. És mondta a szolgának: Ki az az ember, aki megy a mezőn felénk? A szolga pedig mondta: Ez az én uram. Ő pedig vette a fátyolt és felöltötte. És a szolga elmondta Izsáknak mindazokat a dolgokat, amelyeket tett. Izsák belépett az ő anyja házába, és feleségül vette Rebekát, és az ő felesége lett, és szerette őt, és Izsák megvigasztalódott Sára, az ő anyja miatt.

25

Ábrahám pedig feleséget vett, akinek neve Ketúra. Szülte neki Zombránt, Iezánt, Madált, Madiámot, Ieszbókot és Szoiét. Iezan pedig nemzette Sabát és Dedánt, Dedán fiai pedig Asszurieim, Latuszieim és Laomeim. Midian fiai pedig Gepher, Apher, Enoch, Abida és Eldaag; mindezek Keturah fiai voltak. Ábrahám pedig minden birtokát Izsáknak, az ő fiának adta. És ágyasai fiainak adott Ábrahám ajándékokat, és elküldte őket Izsáktól, a fiától, még életében, kelet felé, a kelet földjére. Ezek pedig Ábrahám élete napjainak évei, amennyit élt: százhetvenöt év. És elfogyatkozván meghalt Ábrahám jó öregségben, öreg emberként, és teljes napokkal, és hozzáadatott az ő népéhez. És eltemették őt Izsák és Izmael, az ő fiai, a kettős barlangba, Efronnak, Zohar fiának, a Hittitának mezejébe, amely Mamré előtt van. A mezőt és a barlangot, amelyet Ábrahám szerzett Hét

fiaitól, ott temették el Ábrahámot és Sárát, az ő feleségét. Történt pedig Ábrahám meghalása után, hogy megáldotta Isten Izsákot, az ő fiát, és Izsák a látás kútja mellett lakott. Ezek pedig Izmáel nemzedékei, Ábrahám fiáé, akit Hágár, az egyiptomi, Sára szolgálóleánya szült Ábrahámnak. És ezek Izmáel fiainak nevei, nemzedékeik nevei szerint: Izmáel elsőszülöttje Nabajóth, és Kédár, és Nabdeél, és Masszám, és Masma, és Duma, és Masse, És Choddan, és Thaiman, és Ietur, és Naphes, és Kedma. Ezek Izmael fiai, és ezek az ő neveik az ő sátraikban és az ő telepeiken, tizenkét fejedelem az ő nemzeteik szerint. És ezek Izmáel életének évei: százharmincshét év, és elgyengülve meghalt, és nemzetségéhez csatlakozott. Letelepedett pedig Havilától Surig, amely Egyiptom előtt van, egészen az asszírokhoz menve; minden testvére előtt telepedett le.

És ezek Izsáknak, Ábrahám fiának a nemzetségei: Ábrahám nemzette Izsákot. Izsák pedig negyven éves volt, amikor feleségül vette Rebekkát, Betuel szíriai leányát Mezopotámia Szíriából, Lábán szíriai testvérét. Izsák pedig könyörgött az Úrhoz Rebekka, az ő felesége miatt, mert meddő volt, és meghallgatta őt az Isten, és Rebekka, az ő felesége fogant. Ugráltak pedig a gyermekek őbenne, és mondta: ha így van nekem készülve lenni, miért nekem ez? Elment pedig megtudni az Úrtól. És az Úr ezt mondta neki: két nemzet van a méhedben, és két nép válik el a méhedből, és az egyik nép felülmúlja a másikat, és a nagyobb szolgálni fog a kisebbnek. És beteljesültek a napjai, hogy szüljön, és íme ikrek voltak a méhében. Kijött pedig az elsőszülött vöröses színű, egészen mintha szőrös bőr

lett volna, és elnevezték Ézsaunak. És ezután kiment az ő testvére, és az ő keze megragadva Ézsau sarkát, és hívta az ő nevét Jákobnak. Izsák pedig hatvan éves volt, amikor Rebeka szülte őket. Növekedtek a fiatal emberek, és Ézsau olyan ember volt, aki értett a vadászathoz, falusi ember, Jákob pedig egyszerű ember volt, aki házban lakott. Izsák pedig szerette Ézsaut, mert annak vadászata étel volt neki, Rebeka pedig Jákobot szerette.

Jákob főzeléket főzött, Ézsau pedig elgyengülve jött a mezőről. És mondta Ézsau Jákobnak: Etess meg engem ebből a vörös főtt ételből, mert elájulok. Ezért hívták az ő nevét Edómnak. Jákob pedig azt mondta Ézsaunak: Add el nekem ma a te elsőszülöttségi jogodat. És mondta Ézsau: Íme, én megyek meghalni, és mire nekem ez az elsőszülöttségi jog? És Jákob azt mondta neki: Esküdj meg nekem ma! És ő megesküdött neki. Ézsau pedig eladta az elsőszülöttségi jogot Jákobnak. Jákob pedig adott Ézsaunak kenyeret és lencsefőzeléket, és evett és ivott, majd felkelt és elment, és Ézsau megvetette az elsőszülöttségi jogot.

26

Éhínség lett a földön, az előbbi éhínségen kívül, amely Ábrahám idejében történt, Izsák pedig elment Abimelekhez, a filiszteusok királyához, Gerárába. Megjelent neki az Úr, és azt mondta: Ne menj le Egyiptomba, hanem lakj abban a földben, amelyet mondok neked. És lakj idegenként ezen a földön, és veled leszek,

és megáldalak téged, mert neked és a te magodnak adom ezt az egész földet, és megerősítem az eskümet, amelyet megesküdtem Ábrahámnak, a te atyádnak. És megszaporítom a te magodat, mint az ég csillagait, és adom a te magodnak ezt az egész földet, és megáldatnak a te magodban a föld minden nemzete. Ahelyett, hogy engedelmeskedett Ábrahám, a te atyád, az én hangomnak, és megőrizte az én parancsolataimat, és az én parancsolataimat, és az én rendeleteimet, és az én törvényeimet. Izsák pedig Gerárában lakott. Kérdeztek de a hely férfiai Rebekáról, az ő feleségéről, és azt mondta: Az én nővérem. Mert félt azt mondani, hogy Az én feleségem, nehogy megöljék őt a hely férfiai Rebeka miatt, mert szép megjelenésű volt. Történt pedig, hogy hosszú időt töltött ott, és Abimélek, Gérár királya lenézett az ablakon át, és látta Izsákot, amint Rebekával, a feleségével játszott. Hívta pedig Abimélek Izsákot, és mondta neki: Hát bizony a te feleséged! Miért mondtad, hogy a nővérem? Izsák pedig így válaszolt neki: Azért mondtam, hogy ne haljak meg miatta. Abimelech pedig így szólt hozzá: Mit tettél velünk? Kis híján hált valaki az én nemzetségemből a feleségeddel, és tudatlanságot hoztál volna ránk. Abimelech pedig parancsolt minden népének, mondva: mindenki, aki megérinti ezt az embert és az ő feleségét, halállal bűnös lesz. Vetett pedig Izsák azon a földön, és talált abban az évben százszoros árpát, és megáldotta őt az Úr. És felmagasztaltatott az ember, és előrehaladva egyre nagyobb lett, amíg nagyon naggyá vált. Lett neki jószága juhokból, és jószága ökrökből, és sok földművelése. Irigykedtek pedig rá a filiszteusok. És minden kutat, amelyeket az ő atyja szolgái ástak az ő atyja idejében, betömték a

filiszteusok, és megtöltötték azokat földdel. Abimélek pedig azt mondta Izsáknak: Menj el tőlünk, mert sokkal erősebbé lettél nálunk. És elment onnan Izsák, és megszállt Gerára völgyében, és ott lakott.

És újra Izsák ásott a víz kutakat, amelyeket Ábrahám atyjának szolgái ástak, és a filiszteusok betömték azokat Ábrahám atyjának halála után, és elnevezte azokat a nevek szerint, amelyeket az ő atyja elnevezett. És ástak Izsák szolgái Gérár völgyében, és találtak ott élő víz kútját. És harcoltak Gérára pásztorjai Izsák pásztorival, azt állítva, hogy az övék a víz, és elnevezték a kutat Igazságtalanságnak, mert igazságtalanságot követtek el ellene. Miután onnan elindult, ásott egy másik kutat, de azon is veszekedtek, és elnevezte azt Ellenségeskedésnek. Elindulván onnan, ásott egy másik kutat, és nem harcoltak miatta, és elnevezte Tágas helynek, mondván: mert most kitágította az Úr nekünk a teret, és gyarapított minket a földön.

Ment fel onnan az eskü kútjára. És megjelent neki az Úr azon az éjszakán, és mondta: Én vagyok Ábrahám Istene, a te atyádé, ne félj, mert veled vagyok, és megáldalak téged, és megsokasítom a te magvadat Ábrahám, a te atyád által. És épített ott oltárt, és segítségül hívta az Úr nevét, és felütötte ott a sátorát, ástak pedig ott Izsák szolgái kutat a Gerára völgyében. És Abimelech elment hozzá Gerarból, és Ochozath, az ő tanácsadója, és Phicol, az ő seregének főparancsnoka. És mondta nekik Izsák: Miért jöttetek hozzám? Ti pedig gyűlöltetek engem, és elküldtetek engem magatoktól. De ők mondták: Látva láttuk, hogy az Úr veled volt,

és mondtuk: legyen akkor közöttünk és közötted, és kötünk veled szövetséget, Ne tégy velünk rosszat, mert mi nem bántunk veled utálatosan, és ahogyan jól bántunk veled, és békével küldtünk el téged, most áldott vagy az Úr által. És lakomát rendezett nekik, és ettek és ittak. És reggel felkelve mindegyikük megesküdött a szomszédjának, majd Izsák elküldte őket, és békességben távoztak tőle. Megtörtént pedig azon a napon, és megérkezvén Izsák szolgái, jelentették neki a kútról, amelyet ástak, és mondták: Nem találtunk vizet. És Eskünek hívta azt, ezért hívta annak a városnak a nevét Eskü Kútjának, egészen a mai napig.

Ézsau pedig negyven éves volt, és feleségül vette Juditot, Beóch, a hettita leányát, és Baszemátot, Elon, a hettita leányát. És veszekedtek Izsákkal és Rebekával.

27

Történt pedig, miután Izsák megöregedett, és elhomályosodtak a szemei, úgyhogy nem tudott látni, hogy hívta Ézsaut, az ő idősebb fiát, és mondta neki: Fiam! És ő mondta: Íme, itt vagyok. És mondta: Íme, megöregedtem, és nem tudom halálom napját. Most tehát vedd a fegyveredet, a tegezedet és az íjadat, menj ki a síkságra, és vadássz nekem vadat. És készíts nekem ételeket, ahogy szeretem, és hozd el nekem, hogy egyem, hogy megáldjon téged a lelkem, mielőtt meghalok. Rebecca pedig hallotta, hogy Izsák beszélt Ézsauhoz, az ő fiához, Ézsau pedig elment a

síkságra vadászni, hogy zsákmányt szerezzen az ő apjának. Rebecca pedig mondta Jákobnak, a fiatalabb fiának: Lásd, hallottam apádat beszélni Ézsauhoz, a testvéredhez, mondván: Hozz nekem vadat, és készíts nekem ételeket, hogy miután ettem, megáldaljalak téged az Úr előtt, mielőtt meghalok. Most tehát, fiam, hallgass rám, ahogyan én neked parancsolom. És menj el a juhokhoz, végy nekem onnan két gyenge és szép kecskegidát, és készítek azokból ételeket az atyádnak, ahogy szereti. És be fogod vinni atyádnak, és enni fog, hogy megáldjon téged atyád, mielőtt meghal. Jákob azt mondta Rebekának, az anyjának: Ézsau, az én testvérem szőrös férfi, én pedig sima férfi vagyok. Ne érintsen meg valaha az atya, és úgy leszek előtte, mint aki megvet, és átkot hozok magamra, és nem áldást. Mondta neki az anyja: Rám szálljon az átkod, gyermekem, csak hallgass a szavamra, menj el és hozd el nekem. Elmenve pedig vette és hozta az anyjának, és az ő anyja finomságokat készített, ahogyan az ő atyja szerette.

És Rebeka vevén Ézsaunak, az ő idősebb fiának szép ruháját, amely nála volt a házban, felöltözteté azzal Jákóbot, az ő fiatalabb fiát. És a kecskegidák bőreit rátette a karjaira és a nyakának meztelen részeire. És adta a finomságokat és a kenyereket, amiket készített, Jákób, az ő fia kezeibe. És bevitte az apjának, és azt mondta: Atyám. Ő pedig azt mondta: Íme, itt vagyok. Ki vagy te, fiam? És mondta Jákob az atyának: Én vagyok Ézsau, a te elsőszülötted, megtettem, ahogy beszéltél nekem, kelj fel, ülj le, és egyél az én vadászatomból, hogy megáldjon engem a te lelked. Izsák pedig mondta a fiának: Mi

ez, amit ilyen gyorsan találtál, ó gyermekem? Ő pedig mondta: Amit az Úr, a te Istened adott elém. Izsák pedig azt mondta Jákóbnak: Jöjj közel hozzám, és megtapogatlak téged, gyermekem, hogy te vagy-e a fiam, Ézsau, vagy nem. Jákób pedig odalépett Izsákhoz, az ő atyjához, és az megtapintotta őt, majd így szólt: A hang ugyan Jákób hangja, de a kezek Ézsau kezei. És nem ismerte fel őt, mert a kezei olyanok voltak, mint Ézsau testvérének kezei, szőrösek, és megáldotta őt. És mondta: Te vagy a fiam, Ézsau? Ő pedig azt mondta: Én vagyok. És azt mondta: Hozd ide nekem, és enni fogok a vadászatodból, gyermekem, hogy megáldjon téged a lelkem. És hozott neki, és evett, és bort hozott neki, és ivott. És mondta neki Izsák, az ő atyja: Jöjj közel hozzám, és csókolj meg engem, gyermekem. És közeledve megcsókolta őt, és megszagolta ruhái illatát, és megáldotta őt, és mondta: Íme, fiam illata, mint a teljes mező illata, amelyet megáldott az Úr. És adjon neked az Isten az ég harmatából és a föld bőségéből, és gabona és bor sokaságát. És szolgáljanak neked a nemzetek, és boruljanak le neked az uralkodók, és légy ura a testvérednek, és borulnak le neked atyád fiai; aki átkoz téged, átkozott legyen, aki pedig áld téged, áldott legyen.

És megtörtént, miután Izsák megszűnt áldani Jákóbot, a fiát, és megtörtént, hogy amint kiment Jákób Izsáknak, az ő atyjának színe elől, Ézsau, az ő testvére megjött a vadászatról. És ő maga is ételeket készített, és odavitte az apjának, és azt mondta az apjának: Keljen fel az én atyám, és egyék a fia vadászatából, hogy megáldjon engem a te lelked. És mondta neki Izsák, az ő

atyja: Ki vagy te? Ő pedig mondta: Én vagyok a te fiad, az elsőszülött Ézsau. Izsák pedig nagyon erősen elámult, és mondta: Ki tehát az, aki vadászott nekem vadat és behozta nekem, és ettem mindből, mielőtt te jöttél? És megáldastalak őt, és áldott lesz. Történt pedig, amikor Ézsau meghallotta atyja, Izsák szavait, nagy és nagyon keserű hangon felkiáltott, és mondta: Áldd meg valóban engem is, atyám! Mondta neki: a testvéred csellel eljövén elvette a te áldásodat. És mondta: Igazságosan kapta a nevét, Jákób, mert aláásott engem, íme, másodszor ez: az elsőszülöttségi jogomat elvette, és most elvette az áldásomat. És mondta Ézsau az ő atyjának: Nem hagytál nekem áldást, atyám? Válaszolva pedig Izsák mondta Ézsaunak: ha úrrá tettem őt feletted, és minden testvérét szolgáivá tettem neki, gabonával és borral megerősítettem őt, neked pedig mit tegyek, gyermekem? Ézsau pedig így szólt atyjához: Nincs neked egyetlen áldásod sem, atyám? Áldj meg engem is, atyám! Izsák mélyen megindult, Ézsau pedig hangosan felkiáltott és sírt. Válaszolván pedig Izsák, az ő atyja, mondta neki: Íme, a föld gazdagságából lesz a te lakásod, és az ég harmatából felülről. És kardodon fogsz élni, és testvérednek fogsz szolgálni, de lesz, amikor lerombolod és eltávolítod igáját nyakadról.

És Ézsau haragudott Jákóbra az áldás miatt, amellyel megáldotta őt az apja, és Ézsau azt mondta magában: Közeledjenek apám gyászának napjai, hogy megöljem Jákóbot, a testvéremet. Jelentették pedig Rebekának idősebb fia, Ézsaú szavait, és elküldve hívatta fiatalabb fiát, Jákobot, és mondta neki: Íme, Ézsaú, a testvéred, azzal fenyeget téged, hogy megöl téged. Most

tehát, gyermekem, hallgasd meg a hangomat, és kelj fel és menekülj el Mezopotámiába, Lábánhoz, az én testvéremhez, Háránba. És lakj vele néhány napig, amíg el nem fordul a harag, és a testvéred haragja eltávozik tőled, és elfelejti, amit tettél neki, és akkor elküldve hívatlak téged onnan, nehogy valaha megfosztassam mindkettőtöktől egy napon Rebeka pedig így szólt Izsákhoz: Meguntam az életemet Hét fiainak leányai miatt. Ha Jákob feleséget vesz ennek a földnek a leányai közül, mi értelme nekem az életnek?

28

Izsák pedig előhívta Jákobot, megáldotta őt, és megparancsolta neki, mondván: Ne végy feleséget a Kánaániak lányai közül. Kelj fel és menekülj Mezopotámiába, Betuelnek, anyád atyjának a házába, és végy magadnak onnan feleséget Lábán, anyád testvérének a lányai közül. Az én Istenem pedig megáldjon téged, és növeljen téged, és megsokasítson téged, és légy nemzetek gyülekezetévé. És adja neked Ábrahámnak, az én atyámnak áldását, neked és a te magodnak utánad, hogy örököld a te jövevénységed földjét, amelyet Isten adott Ábrahámnak. És elküldte Izsák Jákobot, és elment Mezopotámiába Lábánhoz, Betuel szíriai fiához, Rebekka testvéréhez, Jákob és Ézsau anyjához.

Ézsau pedig látta, hogy Izsák megáldotta Jákobot, és elküldte Szíria Mezopotámiájába, hogy onnan vegyen magának feleséget,

amikor megáldotta őt, és megparancsolta neki, mondván: nem veszel feleséget a kánaániták lányai közül. És Jákob hallgatott az atyjára és az anyjára, és elment Szíria Mezopotámiájába. Látván pedig Ézsau is, hogy gonoszak a kánaáni lányok Izsák, az ő atyja előtt Ézsau elment Izmaelhez, és feleségül vette Maeletet, Izmaelnek, Ábrahám fiának a leányát, Nabajót nővérét, a többi feleségéhez.

És kiment Jákob az eskü kútjából, és elment Háránba. És talált egy helyet, és aludt ott, mert lenyugodott a nap, és vett a kövekből azon a helyen, és a feje alá helyezte, és aludt azon a helyen. És álmodott, és íme, egy létra volt felállítva a földön, amelynek a teteje elért az égbe, és Isten hírnökei felmentek és lementek rajta. De az Úr ott állt mellette, és azt mondta: Én vagyok Ábrahámnak, a te atyádnak Istene, és Izsák Istene, ne félj! A földet, amelyen alszol, neked adom azt, és a te magodnak. És a te magod olyan lesz, mint a föld homokja, és kiterjedni fog a tenger felé, és dél felé, és észak felé, és kelet felé, és megáldatnak benned a föld minden törzse, és a te magodban. És íme, én veled vagyok, őrizve téged minden úton, amelyen jársz, és visszahozlak téged erre a földre, mert nem hagylak el téged, amíg meg nem teszem mindazt, amit mondtam neked. És Jákob felébredt az álmából, és azt mondta, hogy az Úr van ezen a helyen, én pedig nem tudtam. És megfélemlítette őt, és így szólt: Mily félelmes ez a hely! Nem más ez, mint Isten háza, és ez a menny kapuja. És felkelt Jákob reggel, és vette a követ, amelyet ott a feje alá helyezett, és felállította azt oszlopnak, és olajat öntött annak a csúcsára. És elnevezte azt a helyet Isten házának,

és a város neve korábban Luz volt. És Jákob fogadalmat tett, mondván: ha az Úr Isten velem lesz, és megőriz engem ezen az úton, amelyen járok, és ad nekem kenyeret ennem, és ruhát magamra öltenem, és ha visszafordít engem megmenekülésben atyám házába, akkor az Úr lesz nekem Istenem. És ez a kő, amelyet oszlopként állítottam fel, Isten háza lesz nekem, és mindenből, amit nekem adsz, tizedet adok neked.

29

És Jákob felemelve lábait, elment a keleti földre, Lábánhoz, Betuel, a szíriai fiához, Rebeka testvéréhez, Jákob és Ézsau anyjához. És lát, és íme egy kút volt a síkságon, ott pedig három juhnyáj pihent rajta, mert abból a kútból itatták a nyájakat, a kút száján pedig nagy kő volt. És ott gyűltek össze mind a nyájak, és elgördítették a követ a kút szájáról, és megitatták a juhokat, és visszahelyezték a követ a kút szájára a helyére. Mondta nekik Jákob: Testvérek, honnan vagytok ti? Ők pedig mondták: Háránból vagyunk. Mondta nekik: ismeritek Lábánt, Nákhor fiát? Ők pedig azt mondták: ismerjük. Mondta nekik: Egészséges? Ők pedig mondták: Egészséges, és íme Ráchél, az ő lánya jön a juhokkal. És mondta Jákob: még sok nap van, nem az óra még összegyűjteni a jószágokat; megitattátok a juhokat, elmenvén legeltessetek. Ők pedig azt mondták: Nem fogjuk tudni, amíg össze nem gyűlnek mind a pásztorok, és el nem hengerítik a követ a kút szájától, és akkor itatjuk a juhokat. Még ő beszélt hozzájuk, és íme Ráchel, Lábán lánya jött az atyja juhaival, mert

ő legeltette atyja juhait. Megtörtént, hogy amikor Jákob meglátta Ráchelt, Lábánnak, az ő anyja testvérének a lányát, és Lábánnak, az ő anyja testvérének a juhait, odament Jákob, elhengerítette a követ a kút szájáról, és megitatta Lábánnak, az ő anyja testvérének a juhait. És megcsókolta Jákob Ráchelt, és hangosan felsírva sírt. És jelentette Ráchelnek, hogy atyja testvére, és hogy Rebeka fia, és futva jelentette atyjának e szavak szerint. Történt pedig, hogy amikor Lábán meghallotta Jákóbnak, nővére fiának a nevét, elébe futott, átölelte őt, megcsókolta, és bevezette őt a házába, és Jákób elbeszélte Lábánnak mindezeket a szavakat. És mondta neki Lábán: A csontjaim közül és a húsom közül való vagy te. És volt nála egy hónapig.

Lában pedig így szólt Jákóbhoz: Mivel a testvérem vagy, nem fogsz nekem ingyen szolgálni. Mondd meg nekem, mi legyen a jutalmazásod? Lábánnak pedig két leánya volt: a nagyobbik neve Léa, a kisebbik neve pedig Ráchel. Léa szemei gyengék voltak, Ráchel pedig szép volt termetére nézve, és nagyon gyönyörű a megjelenésében. Jákób pedig szerette Ráchélt, és azt mondta: Szolgálni foglak neked hét évig Ráchélért, a fiatalabb lányodért. Mondta neki Lábán: Jobb neked adnom őt, mint egy másik férfinak adnom, lakj velem. És Jákob hét évet szolgált Ráchelért, és ezek előtte olyan voltak, mint kevés nap, mert szerette őt. Jákob pedig így szólt Lábánhoz: Add nekem a feleségemet, mert beteltek a napok, hogy bemenjek hozzá. Lában pedig összegyűjtötte a hely minden férfiát, és lakodalmat csinált. Este lett, és fogta Léát, a lányát, és bevitte Jákóbhoz, és Jákób bement hozzá. Lában pedig odaadta Léának, az ő

lányának, Zelphát, az ő szolgálólányát, neki szolgálólányul. Reggel történt, és íme Lea volt ott. Jákob így szólt Lábánhoz: Mit tettél velem? Nem Ráchelért szolgáltalak téged? Miért csaltál meg engem? Lábán pedig így válaszolt: Nincs így szokásban a mi helyünkön, hogy a fiatalabbat adják az idősebbet megelőzve. Teljesítsd be tehát ennek a hetét, és odaadom neked őt is a munkáért, amelyet nálam dolgozol még további hét évig. Jákob így tett, és betöltötte ennek a hetét, és Lábán neki adta Ráchelt, a lányát, feleségül. Lábán pedig odaadta a lányának, Ráchelnek, az ő szolgálólányát, Bilhát, neki szolgálólányul. És bement Ráchelhez, Ráchelt pedig jobban szerette, mint Leát, és szolgált neki még hét évet.

Látván pedig az Úr Isten, hogy Lea gyűlöltetett, megnyitotta az ő méhét, Ráchel pedig meddő volt. És Lea fogant, és fiút szült Jákobnak, és hívta a nevét Rúbennek, mondván: Mert az Úr látta az én megaláztatásomat, és adott nekem fiút, most tehát szeretni fog engem a férjem. És ismét fogant, és második fiút szült Jákobnak, és mondta: Mert meghallotta az Úr, hogy gyűlölnek, ezért adta nekem ezt is, és elnevezte őt Simeonnak. És ismét fogant, és fiút szült, és azt mondta: Most már hozzám fog ragaszkodni a férjem, mert három fiút szültem neki. Ezért hívta a nevét Lévinek. És miután ismét fogant, fiút szült, és azt mondta: Most még ezért hálát adok az Úrnak. Ezért hívta a nevét Júdának, és megszűnt szülni.

30

Látva pedig Ráchel, hogy nem szült Jákobnak, féltékenykedett Ráchel a nővérére, és mondta Jákobnak: Adj nekem gyermekeket, mert ha nem, meg fogok halni! Dühösnek lévén, Jákob azt mondta Ráchelnek: Nem Isten helyett vagyok én, aki megfosztott téged a méh gyümölcsétől? Ráchel pedig így szólt Jákóbhoz: Íme az én szolgálóleányom, Billá, menj be hozzá, és szüljön az én térdeimen, hogy én is gyermekekhez jussak általa. És odaadta neki Billát, a szolgálólányát feleségül, és Jákób bement hozzá. És fogant Bilhah, Ráchel szolgálóleánya, és fiút szült Jákóbnak. És mondta Ráchél: Ítélt nekem az Isten, és meghallotta a hangomat, és adott nekem fiút, ezért hívta a nevét Dán. És Ráchel szolgálóleánya, Bilhah ismét fogant, és második fiút szült Jákobnak. És Ráchel azt mondta: megsegített engem az Isten, és birkóztam a nővéremmel, és győztem, és elnevezte őt Naftalinek. Lea pedig látta, hogy megszűnt szülni, és vette szolgálólánya Zelfát, és adta őt Jákobnak feleségül, és bement hozzá. És Zelpha, Lea szolgálólánya fogant, és fiút szült Jákobnak. És Lea azt mondta: Szerencsével! És elnevezte őt Gádnak. És Lea szolgálóleánya, Zelpha még fogant, és második fiút szült Jákobnak. És mondta Lea: Boldog vagyok, mert boldognak hívnak engem az asszonyok. És elnevezte őt Asernek. Rúben elment a búzaaratás napjaiban, és mandragóraalmákat talált a mezőn, és elvitte azokat anyjának, Léának. Ráchel pedig azt mondta nővérének, Léának: Adj nekem a fiad mandragóráiból. Lea azt mondta: Nem elég neked, hogy elvetted a férjemet? A fiam mandragóráit is el akarod venni? Ráchel pedig azt mondta: Nem így, hadd aludjon veled ezen az éjszakán a fiad mandragóráiért cserébe. Bement pedig Jákob a mezőről

este, és kiment Lea elébe, és mondta: Hozzám jössz be ma, mert béreltelek téged fiam mandragóráiért, és aludt vele azon az éjszakán. És meghallotta Isten Léa imáját, és miután fogant, ötödik fiút szült Jákobnak. És mondta Lea: Isten megadta nekem a béremet azért, hogy odaadtam a szolgálólányomat a férjemnek, és elnevezte őt Issakárnak, ami bért jelent. És Léa még fogant, és hatodik fiút szült Jákóbnak. És mondta Lea: Az Isten jó ajándékot adományozott nekem a mostani időben, választani fog engem a férjem, mert hat fiút szültem neki. És hívta a nevét Zebulon. És ezután leányt szült, és Dínának nevezte el. Isten megemlékezett Ráchelről, és meghallgatta őt Isten, és megnyitotta az ő méhét. És miután fogant, fiút szült Jákobnak, Ráchel pedig azt mondta: Elvette az én Istenem a gyalázatomat. És elnevezte őt Józsefnek, mondván: adjon hozzá az Isten nekem másik fiút.

Történt pedig, hogy amikor Ráchel megszülte Józsefet, Jákob azt mondta Lábánnak: Bocsáss el engem, hogy elmenjek az én helyemre és az én földemre. Add vissza a feleségeimet és a gyermekeimet, akikért szolgáltalak téged, hogy elmehessek, te ugyanis tudod a szolgálatot, amellyel szolgáltalak téged. Lábán pedig így szólt hozzá: Ha kegyet találtam előtted, megjósoltam, mert megáldott engem az Isten a te jöveteled által. Határozd meg a béredet nekem, és megadom. Mondta pedig Jákob: te tudod, amit szolgáltam neked, és hogy mennyi volt a jószágod velem. Kicsi ugyanis volt, amennyi neked volt, mielőtt hozzám jöttem, és sokasággá növekedett, és megáldott téged az Úr Isten az én lábam nyomán; most tehát mikor fogok én is magamnak

házat szerezni? És mondta neki Lábán: Mit adjak neked? Mondta pedig neki Jákob: Ne adj nekem semmit, ha megteszed nekem ezt a dolgot, ismét legeltetem a juhaidat és őrzöm. Menjen el minden juhod ma, és válaszd el onnan minden sötét színű juhot a bárányok közül, és minden csíkos és pettyes kecskét, ez lesz az én jutalmam. És az én igazságosságom tanúskodni fog mellettem a következő napon, mert az én jutalmam előtted van: minden, ami nem pettyezett és csíkos a kecskék között, és sötét a bárányok között, lopottnak számít nálam. Mondta pedig neki Lábán: legyen a te szavad szerint. És elválasztotta azon a napon a pettyes és foltos kecskebakokat, és minden pettyes és foltos kecskét, és mindent, ami szürke volt a bárányok között, és mindent, ami fehér volt közöttük, és fiai kezébe adta. És három napi utat távolított el közöttük és Jákób között, Jákób pedig legeltette Lábán megmaradt juhait. Jákob vett magának friss vesszőt sztoraxfából, diófából és platánfából, és Jákob fehér csíkokat hántott le róluk, és amikor lekaparta a friss kérget, megjelent a vesszőkön a fehér rész, amit lehántott, így tarkává váltak. És elhelyezte a rudakat, amelyeket meghántott, a vizesválúk itatóvályúiban, hogy amikor a juhok jönnek inni, a rudak előtt, amikor azok jönnek inni, a juhok foganjanak a rudakra. És a juhok a rudakba fogant, és a juhok tiszta fehér, tarka és szürke foltos bárányokat szültek. A bárányokat pedig elválasztotta Jákob, és felállított a juhok elé csíkos fehér kost, és minden tarkát a bárányok közül, és elkülönített magának nyájakat, és nem keverte azokat Lábán juhaiba. Történt pedig abban az időben, amikor a juhok foganni kezdtek, Jákob a rudakat a juhok elé helyezte a vályúkba, hogy azok a rudak

szerint fogannjanak. Amikor a juhok szültek volna, nem helyezte el, de úgy történt, hogy a jelöletlenek Lábáné lettek, a jelöltek pedig Jákóbé. És az ember nagyon meggazdagodott, és lett neki sok jószága, ökrei, szolgái, szolgálói, tevéi és szamarai.

31

Jákob pedig hallotta Lábán fiainak szavait, akik azt mondták: Jákob elvette mindazt, ami a mi atyánké, és a mi atyánk dolgaiból szerezte mindezt a dicsőséget. És Jákob látta Lábán arcát, és íme, nem volt hozzá olyan, mint tegnap és tegnapelőtt. Az Úr pedig így szólt Jákóbhoz: térj vissza atyád földjére és nemzetségedhez, és veled leszek. Jákób pedig elküldvén, hívta Leát és Ráchelt a síkságra, ahol a nyájak voltak. És mondta nekik: látom a ti atyátok arcát, hogy nem olyan felém, mint tegnap és harmadnapja, de az én atyám Istene velem volt. És ti magatok is tudjátok, hogy teljes erőmből szolgáltam a ti atyátoknak. A ti atyátok megcsalt engem, és megváltoztatta a béremet tízszer, de az Isten nem engedte neki, hogy ártson nekem. Ha így mondja, a tarkák lesznek a te jutalmad, és minden juh tarkát fog szülni, ha pedig mondja, a fehérek lesznek a te jutalmad, és minden juh fehéret fog szülni. És Isten elvette atyátok minden jószágát, és nekem adta azokat. És történt, amikor a juhok fogamzottak, hogy láttam álmomban, és íme, a bakok és a kosok, amelyek fölmentek a juhokra és a kecskékre, fehérek és tarkák és hamuszínűek, pettyesek voltak. És azt mondta nekem Isten Hírnöke álmomban: Jákob! Én pedig

azt mondtam: Mi az? És mondta: Emeld fel a szemedet, és lásd a kecskebakokat és a kosokat, amint felmennek a juhokra és a kecskékre, amelyek foltosak, tarkák, hamuszínűek és pettyesek; mert láttam mindazt, amit Lábán tesz veled. Én vagyok az Isten, aki megjelent neked Isten helyén, ahol felkentél nekem ott egy oszlopot, és fogadalmat tettél nekem ott. Most tehát kelj fel, menj ki ebből a földből, és menj el születésed földjére, és veled leszek. És Ráchel és Lea válaszolva mondták neki: Nincs nekünk már részünk vagy örökségünk atyánk házában? Nem úgy tekintettünk-e rá, mint idegenekre? Hiszen eladott minket, és teljesen felemésztette az ezüstünket. Minden gazdagságot és dicsőséget, amit elvett Istenünk a mi atyánktól, miénk lesz és a mi gyermekeinkké, most tehát amit neked mondott az Isten, tedd meg. Jákob pedig felkelt, felvette a feleségeit és a gyermekeit a tevékre, És elvezette minden hozzá tartozó vagyonát, és minden poggyászát, amelyet szerzett Mezopotámiában, és minden övét, hogy elmenjen Izsákhoz, az ő atyjához Kánaán földjére. Laban pedig elment nyírni az ő juhait, Ráchel pedig ellopta az ő apjának bálványait. Jákób azonban eltitkolta a szíriai Lábán előtt, hogy megszökik, és nem jelentette be neki. És elmenekült ő maga és minden övéi, átment a folyón, és elindult Gileád hegye felé. Jelentették pedig Lábánnak, a szírnek, a harmadik napon, hogy elmenekült Jákób. És magával véve testvéreit, hét napi úton üldözte őt, és utolérte őt Gileád hegyén. Isten pedig eljött Lábánhoz, a szíriai emberhez álmában éjszaka, és azt mondta neki: Őrizkedjél, hogy soha ne beszélj Jákóbbal gonoszat. És utolérte Lábán Jákóbot, Jákób pedig felütötte sátrát a hegyen, Lábán pedig felállította testvéreit

Gileád hegyén. Lában pedig így szólt Jákóbhoz: Mit tettél? Miért futottál el titokban, és csaltál meg engem, és elvezetted a lányaimat, mint karddal ejtett foglyokat? És ha jelentettél volna nekem, elküldtem volna téged örömmel, zenészekkel, dobokkal és lírával. És nem méltattam arra, hogy megcsókoljam az én gyermekeimet és az én lányaimat, most pedig ostobán cselekedtél. És most erős a kezem, hogy ártsak neked, de atyád Istene tegnap azt mondta nekem, mondván: Őrizd magad, hogy soha ne beszélj Jákóbbal gonoszat. Most tehát elmentél, mert vágyakozva vágytál elmenni atyád házába, miért loptad el az én isteneimet? Jákob pedig válaszolva mondta Lábánnak, hogy féltem, mert azt mondtam, nehogy valaha elvedd tőlem a lányaidat és minden vagyonomat. És mondta Jákob: akinél megtalálod a te isteneidet, az nem fog élni a mi testvéreink előtt. Ismerd fel, mi van nálam a tieid közül, és vedd el. De nem ismert fel nála semmit. Nem tudta pedig Jákob, hogy Ráchel, az ő felesége lopta el azokat. Belépve pedig Lában keresett Léa házában, és nem talált, és kiment Léa házából, és keresett Jákób házában és a két szolgálólány házában, és nem talált, belépett pedig Ráchel házába is. Ráchel pedig vette a bálványokat, és bedobta azokat a teve nyeregtáskáiba, és ráült azokra. És azt mondta az apjának: Ne vedd neheztelve, uram, nem tudok felkelni előtted, mert az asszonyok szokása van nálam. Lában átkutatta az egész házat, és nem találta a bálványokat. Megharagudott Jákób, és harcolt Lábánnal, válaszolva pedig Jákób mondta Lábánnak: mi az én bűncselekményem, és mi az én bűnöm, hogy üldöztél engem? És hogy átkutattad házam minden edényét; mit találtál házad minden edénye közül? Tedd

ide a te testvéreid és az én testvéreim elé, és ítéljenek közöttünk. Húsz éve vagyok nálad, a juhaid és kecskéid nem lettek gyermektelenek, juhaid kosait nem emésztették fel. A vadállatok által megöltet nem hoztam neked, én magamtól fizettem vissza a nappali lopásokat és az éjszakai lopásokat. A nap hőségétől égettettem, és az éjszaka fagyától, és eltávozott az álom a szemeimtől. Húsz éve vagyok a házadban, tizennégy évig szolgáltalak a két leányodért, és hat évig a juhaidért, és te megcsaltál az én béremmel tíz bárány árával. Ha nem az atyám Ábrahám Istene és Izsák félelme lett volna velem, most üresen küldtél volna el engem. Megaláztatásomat és kezeim fáradságát látta az Isten, és megdorgált téged tegnap.

Lábán pedig válaszolva mondta Jákóbnak: A lányok az én lányaim, és a fiak az én fiaim, és a jószágok az én jószágaim, és minden, amit látsz, az enyém és a lányaimé. Mit tegyek ma ezekkel, vagy az ő gyermekeikkel, akiket szültek? Most tehát gyere, kössünk szövetséget én és te, és legyen az tanúságul köztem és közted. Mondta pedig neki: íme, senki sincs velünk, lásd, Isten a tanú köztem és közted. Jákób pedig vett egy követ, és felállította azt oszlopul. Jákob pedig azt mondta a testvéreinek: Gyűjtsetek köveket, és gyűjtöttek köveket, és csináltak egy halmot, és ettek ott a halmon, és Lábán azt mondta neki: Ez a halom tanúskodik köztem és közted ma. És Lábán a tanúság halmának hívta őt, Jákób pedig tanú halmának hívta őt. Mondta pedig Lábán Jákóbnak: Íme, ez a halom és ez az oszlop, amelyet felállítottam köztem és közted, tanúskodik ez a halom, és tanúskodik ez az oszlop, ezért neveztetett a név: a halom

tanúskodik. És a látomásra, amelyről beszélt, nézzen rá az Isten köztem és közted, mert el fogunk válni egymástól. Ha megalázod a lányaimat, ha feleségeket veszel a lányaim mellé, lásd: senki sincs velünk, aki látja, Isten a tanú köztem és közted. Ha én nem megyek át hozzád, te se jöjj át hozzám ezen a dombon és ezen az oszlopon túl gonosz szándékkal. Ábrahám Istene és Náhór Istene ítéljen közöttünk, és Jákób megesküdött atyja, Izsák félelme szerint. És áldozatot mutatott be a hegyen, és hívta a testvéreit, és ettek és ittak, és aludtak a hegyen.

32

Felkelve pedig Lábán reggel, megcsókolta a fiait és a lányait, és megáldotta őket, és elfordulva Lábán elment a helyére.

És Jákob elindult a maga útján, és amikor felnézett, látta az Isten táborát táborozni, és találkoztak vele az Isten angyalai. Jákob pedig azt mondta, amikor meglátta őket: Ez Isten tábora, és Mahanaimnak nevezte el azt a helyet.

Jákób pedig hírnököket küldött maga előtt Ézsauhoz, az ő testvéréhez, Széir földjére, Edóm vidékére. És parancsolt nekik, mondván: így fogtok mondani az én uramnak, Ézsaunak, így mond a te szolgád, Jákob: Lábánnál jövevénykedtem, és késlekedtem mostanig. És lettek nekem ökrök, és szamarak, és juhok, és szolgák, és szolgálók, és küldtem jelenteni az én uramnak, Ézsaunak, hogy a te szolgád kegyelmet találjon

előtted. És visszatértek a hírnökök Jákóbhoz, mondván: Elmentünk a testvéredhez, Ézsaúhoz, és íme, ő maga jön eléd, és négyszáz férfi van vele. Jákob nagyon félt és zaklatott volt, és elosztotta a vele lévő népet, az ökröket, a tevéket és a juhokat két táborba. És Jákob azt mondta: ha Ézsau az egyik táborba jön, és levágja azt, a második tábor megmenekülhet. Mondta pedig Jákob: Atyám Ábrahám Istene, és atyám Izsák Istene, Uram, te aki mondtad nekem: Menj el a te születésed földjére, és jót fogok tenni veled, Legyen elég nekem minden igazságból és minden igazságból, amelyet tettél a szolgádnak, mert ezzel a botommal keltem át ezen a Jordánon, most pedig két táborrá lettem. Szabadíts meg engem testvérem kezéből, Ézsau kezéből, mert félek tőle, hogy el ne jöjjön és leüssön engem, és az anyát a gyermekekkel együtt. Te pedig azt mondtad: jót fogok tenni veled, és olyanná teszem a te magodat, mint a tenger homokját, amely nem fog megszámoltatni sokasága miatt. És azon az éjszakán ott aludt, és vett azokból, amiket hozott, ajándékokat, és kiküldte Ézsaunak, a testvérének. kétszáz kecskét, húsz kecskebakot, kétszáz juhot, húsz kost, szoptató tevéket és azok gyermekeit harminc, ökröket negyven, bikákat tíz, szamarakat húsz, és csikókat tíz. És adta azokat az ő szolgáinak nyájanként külön-külön, de mondta az ő szolgáinak: menjetek előre előttem, és távolságot tegyetek nyáj és nyáj között. És parancsolt az elsőnek, mondván: ha találkozik veled Ézsau, az én testvérem, és megkérdez téged, mondván: kié vagy, és hová mész, és kinek valók ezek, amelyek előtted mennek? Azt fogod mondani: a szolgád, Jákób ajándékokat küldött az uramnak, Ézsaunak, és íme ő maga utánunk jön. És parancsolt az elsőnek, és a

másodiknak, és a harmadiknak, és mindazoknak, akik előre mentek ezeknek a nyájaknak után, mondván: E szó szerint beszéljetek Ézsaunak, amikor ő talál titeket. És ti fogtok mondani: íme, a te szolgád, Jákób, jön utánunk. Mondta ugyanis: engesztelni fogom az ő arcát az ajándékokkal, amelyek előtte mennek, és ezután látni fogom az ő arcát; talán ugyanis el fogja fogadni az arcomat. És az ajándékok előrementek az ő arca előtt, ő maga pedig azon az éjszakán a táborban aludt. Felkelve azon az éjszakán, vette a két feleségét, és a két szolgálólányát, és a tizenegy gyermekét, és átkelt a Jabbók átkelőjén. És fogta őket, átment a folyón, és átvitt mindent, ami az övé volt.

Jákób egyedül maradt, és egy ember birkózott vele reggelig. Látta pedig, hogy nem képes legyőzni őt, és megérintette a csípőjének mélyedését, és elzsibbadt Jákób csípőjének mélyedése, miközben birkózott vele. És mondta neki: Engedj el engem, mert felment a hajnal. Ő pedig mondta: Nem engedlek el téged, hacsak meg nem áldasz engem. Mondta neki: Mi a neved? Ő pedig azt mondta: Jákob. És mondta neki: Nem fog többé Jákóbnak hívatni a neved, hanem Izrael lesz a neved, mert megerősödtél Istennel, és emberekkel szemben is képes leszel. Jákob pedig megkérdezte, és mondta: Jelentsd be nekem a nevedet. És azt mondta: Miért kérdezed te az én nevemet? És megáldotta őt ott. És Jákob elnevezte azt a helyet Isten alakjának, mert Istent láttam színről színre, és megmenekült az én lelkem. Felkelt neki a nap, amikor elmúlt Isten formája, ő pedig sántított a combján. Emiatt Izrael fiai nem eszik azt az inat, amely elzsibbadt, amely a comb mélyedésén van, egészen a

mai napig, mert megérintette Jákób combjának mélyedését az inat, amely elzsibbadt.

33

Felnézve Jákób a szemeivel látott, és íme Ézsau, a testvére jött négyszáz férfival, és Jákób elosztotta a gyermekeket Lea, Ráchel és a két szolgálóleány között. És a két szolgálólányt és fiaikat helyezte elöl, Leát és gyermekeit mögéjük, Ráchelt és Józsefet pedig hátul. Ő maga pedig előrement előttük, és leborult a földre hétszer, amíg meg nem közelítette a testvérét. És Ézsau elébe futott, és átölelve őt a nyakába borult, és megcsókolta őt, és mindketten sírtak. És felnézve Ézsau látta a feleségeket és a gyermekeket, és mondta: mik ezek neked? Ő pedig mondta: a gyermekek, akikkel kegyelmes volt az Isten a szolgádhoz. És a szolgálólányok és gyermekeik közeledtek, és leborultak. És közeledett Lea és az ő gyermekei, és leborultak, és ezek után közeledett Ráchel és József, és leborultak. És mondta: Mi ezek neked, mind ezek a táborok, amelyekkel találkoztam? Ő pedig mondta: Hogy találjon a szolgád kegyet előtted, uram. Ézsau pedig azt mondta: Nekem sok van, testvérem, legyenek a tieid a tiéid. Jákob pedig így szólt: Ha kegyet találtam előtted, fogadd el az ajándékokat az én kezeimből, mert ezért láttam a te arcodat, mint ahogy valaki látná Isten arcát, és kedvelsz engem. Vedd el az áldásaimat, amelyeket hoztam neked, mert könyörült rajtam az Isten, és mindenem megvan, és kényszerítette őt, és az elvette. És mondta: Elindulva, menjünk egyenesen. Mondta neki:

az én uram tudja, hogy a gyermekek gyengébbek, és a juhok és a tehenek szoptatnak nálam; ha tehát hajszolom őket egy napig, meghalnak mind az állatok. Menjen előre az uram az ő szolgája előtt, én pedig haladok az úton az előttem lévő utazás pihenése szerint és a fiatal emberek lába szerint, amíg eljutok az uramhoz Szeírbe. Ézsau pedig mondta: Hagyok veled néhányat a népből, aki velem van. Ő pedig mondta: Miért? Elég, hogy kegyelmet találtam előtted, uram. Ézsau pedig azon a napon elfordult az ő útjára Szeirbe. És Jákob elment a sátrakhoz, és csinált magának ott házakat, és jószágainak csinált sátrakat, ezért hívta annak a helynek a nevét Sátraknak.

És Jákob bejött Sálembe, Sikem városába, amely Kánaán földjén van, amikor visszatért Szíria Mezopotámiájából, és a város előtt táborozott. És megszerezte a mező azon részét, ahol felállította a sátrát, Emmórtól, Szíchem atyjától száz amnonért. És felállított ott egy oltárt, és segítségül hívta Izrael Istenét.

34

Kiment Dina, Lea lánya, akit Jákóbnak szült, hogy meglátogassa a környékbeli lányokat. És látta őt Szichem, Emmór fia, a hivvita, a föld uralkodója, és elvevén őt, hált vele, és megalázta őt. És figyelt Jákób lánya, Dína lelkére, és szerette a szűzet, és a szűz szívéhez szólóan beszélt hozzá. Szichem azt mondta Emmórnak, az apjának: Vedd nekem ezt a gyermeket feleségül. Jákob pedig hallotta, hogy Emmor fia beszennyezte Dínát, az ő lányát, de az ő

fiai a jószágaikkal voltak a síkságon, Jákob pedig hallgatott, amíg azok meg nem érkeztek. Kiment pedig Emmór, Sikem atyja, Jákóbhoz, hogy beszéljen vele. Jákób fiai pedig hazajöttek a mezőről, és amikor meghallották, megszomorodtak a férfiak, és nagyon fájdalmas volt nekik, mert szégyenletes dolgot tett Izraelben, amikor lefeküdt Jákób lányával, és ez nem maradhat így. És Emmór beszélt hozzájuk, mondván: Szíchem, az én fiam lelkével választotta a ti leányotokat, adjátok tehát őt neki feleségül. És házasodjatok össze velünk, a lányaitokat adjátok nekünk, és a mi lányainkat vegyétek a ti fiaitoknak. És velünk lakjatok, és íme, a föld széles előttetek; lakjatok, kereskedjetek rajta, és szerezzetek birtokot benne. Szíchem pedig azt mondta az ő apjának és az ő testvéreinek: Találjak kegyet előttetek, és amit mondtok, azt megadjuk. Szaporítsátok a hozományt nagyon, és adni fogok, amennyire mondanátok nekem, és adjátok nekem ezt a gyermeket feleségül.

Jákób fiai pedig csalárdul feleltek Sikemnek és Emmórnak, az ő atyjának, és beszéltek hozzájuk, mert beszennyezték Dinát, az ő nővérüket. És mondták nekik Simeon és Levi, Dinah testvérei: Nem tehetjük meg ezt a dolgot, hogy odaadjuk a nővérünket egy körülmetéletlen embernek, mert ez gyalázat számunkra. Csak ebben leszünk hozzátok hasonlóvá, és lakni fogunk közöttetek, ha olyanok lesztek, mint mi, és körülmetéltetik minden hímnemű közületek. És odaadjuk a lányainkat nektek, és a ti lányaitokból feleségeket veszünk magunknak, és lakni fogunk közöttetek, és egy nép leszünk. Ha azonban nem hallgattok ránk, hogy körülmetélkedjetek, akkor elvéve a lányunkat, elmegyünk.

És tetszettek a szavak Emmór előtt és Szükhém előtt, Emmór fia előtt. És a fiatalember nem késlekedett megtenni ezt a dolgot, mert rászorult Jákób leányára, ő pedig a leghíresebb volt mindazok között apja házában. Jött pedig Emmór és Szíchem, az ő fia, a városuk kapujához, és beszéltek a városuk férfiaihoz, mondván, Ezek az emberek békések, lakjanak velünk a földön és kereskedjenek rajta; a föld íme elég tágas előttük. Az ő lányaikat feleségül vesszük magunknak, és a mi lányainkat odaadjuk nekik. Csak ebben lesznek hozzánk hasonlóak az emberek, hogy velünk lakjanak, úgyhogy egy nép legyünk, abban, hogy körülmetéltessék minden hímneműnk, ahogy ők is körül vannak metélve. És az ő jószágaik, és a négylábúak, és az ő birtokaik, nem a mieink lesznek? Csak ebben hasonlítsunk hozzájuk, és velünk fognak lakni. És hallgattak Emmorra és Sykemre, az ő fiára, mindazok, akik kereskedtek városuk kapujában, és körülmetélték előbőrük húsát minden hím.

Megtörtént a harmadik napon, amikor fájdalmaik voltak, hogy Jákób két fia, Simeon és Levi, Dína testvérei, mindegyik fogta a kardját, biztonságosan bementek a városba, és megöltek minden hímneműt. Emmort és fiát, Sikemet megölték kard élével, elvitték Dinát Sikem házából, és kimentek. Jákob fiai pedig rátámadtak a sebesültekre, és kifosztották a várost, amelyben megszentségtelenítették nővérüket, Dínát. És a juhaikat, az ökreiket és a szamaraikat, amennyien a városban voltak, és amennyien a síkságon voltak, elvették. És minden testüket és minden poggyászukat és asszonyaikat fogságba ejtették, és kifosztották, amennyi volt a városban és amennyi volt a

házakban. Jákob így szólt Simeonhoz és Lévihez: Gyűlöletessé tettetek engem, úgyhogy gonosz vagyok mindazok előtt, akik a földön laknak, mind a kánaániak, mind a perizziek előtt. Én pedig kevesen vagyok számban, és ha összegyűlnek ellenem, levágnak engem, és elpusztulok én és az én házam. Ők pedig azt mondták: De vajon mint egy parázna nővel fognak bánni a mi nővérünkkel?

35

Isten pedig így szólt Jákóbhoz: Kelj fel, menj fel Bétel helységbe, és lakj ott, és tégy ott oltárt annak az Istennek, aki megjelent neked, amikor menekültél Ézsau testvéred elől. Mondta pedig Jákob a házának és mindenkinek, aki vele volt: Vegyétek el az idegen isteneket, amelyek veletek vannak, közületek, és tisztuljatok meg, és változtassátok meg ruháitokat. És keljünk fel, menjünk fel Bételbe, és csináljunk ott oltárt az Istennek, aki meghallgatott engem a nyomorúság napján, aki velem volt, és megmentett engem az úton, amelyen mentem. És odaadták Jákóbnak az idegen isteneket, amelyek a kezeikben voltak, és a fülbevalókat, amelyek a füleikben voltak, és Jákób elrejtette azokat a terebintfa alatt, amely Síkemben volt, és elpusztította azokat a mai napig. És Izrael eltávozott Sikemből, és Isten félelme szállt a körülöttük lévő városokra, és nem üldözték Izrael fiait. Jött pedig Jákob Luzba, amely Kanaán földjén van, amely Béthel, ő és minden nép, aki vele volt. És épített ott oltárt, és elnevezte azt a helyet Bétel-nek, mert ott jelent meg neki az

Isten, amikor menekült Ézsau testvérének színe elől.

Meghalt pedig Debóra, Rebeka dajkája, és eltemették Bételtől lejjebb a tölgyfa alatt, és Jákob a gyász tölgyének nevezte el. Megjelent az Isten Jákóbnak még Lúzban, amikor Szíria Mezopotámiájából jött, és megáldotta őt az Isten. És mondta neki Isten: A neved nem fog többé Jákóbnak hívatni, hanem Izrael lesz a neved, és elnevezte őt Izraelnek. Mondta neki az Isten: Én vagyok a te Istened, növekedj és szaporodj, nemzetek és nemzetek gyülekezetei lesznek tőled, és királyok fognak kijönni a te ágyékodból. És a földet, amelyet Ábrahámnak és Izsáknak adtam, neked adtam azt, tiéd lesz, és a te utódaidnak utánad adom ezt a földet. Felment pedig az Isten tőle abból a helyből, ahol beszélt vele. És Jákob oszlopot állított azon a helyen, ahol Isten beszélt vele, kőoszlopot, és italáldozatot öntött rá, és olajat öntött rá. És Jákob elnevezte azt a helyet, ahol Isten beszélt vele, Bételnek. Elindulván pedig Jákób Béthelből, felütötte sátrát Gádér tornyán túl. Történt pedig, amikor közeledett Khabrathához, hogy eljusson Efrathába, szült Rákhél, és nehéz szülése volt. Történt pedig, hogy keményen szült, mondta neki a bába: Bátorság, mert ez is fiúd. Történt pedig, hogy amikor elengedte a lelkét, mert meghalt, elnevezte őt fájdalmam fiának, az apa azonban Benjáminnak nevezte el őt. Meghalt Ráchel, és eltemették az Efratá lóversenypályájához vezető úton, ez Betlehem. És Jákob oszlopot állított fel az ő sírja fölé, ez az oszlop Ráchel sírja fölött van a mai napig. Történt pedig, amikor Izrael azon a földön lakott, elment Rúben, és lefeküdt Ballással, apjának, Jákóbnak az ágyasával, és Izrael meghallotta ezt, és

gonosznak tűnt ez előtte. Jákób fiai pedig tizenketten voltak.

Leah fiai: Jákób elsőszülöttje Rúben, Simeon, Lévi, Júda, Issakár, Zebulon. Ráchél fiai pedig József és Benjamin. Ballának, Ráchél szolgálólányának fiai pedig Dán és Neftaleim. Zelfa, Lea szolgálólányának fiai pedig Gád és Aser, ezek Jákób fiai, akik születtek neki Mezopotámiában, Szíriában. Jákob pedig eljött atyjához, Izsákhoz Mamréba, a síkság városába, ez Hebron Kánaán földjén, ahol Ábrahám és Izsák tartózkodott. Lettek pedig Izsák napjai, amelyeket élt, száz nyolcvan év. És elgyengülve meghalt Izsák, és csatlakozott nemzetségéhez idős korában és teljes élettel, és eltemették őt Ézsau és Jákob, az ő fiai.

36

Ezek pedig Ézsau nemzedékei, ő maga Edom. Esau pedig vett magának feleségeket a Kánaániak lányai közül: Adát, Ailom, a Hetteus lányát, és Olibemát, Anának, Sebegon, a Hiviteus fiának a lányát. És Basemathot, Izmael leányát, Nebajót nővérét. Áda pedig szülte neki Elifászt, és Bászémát szülte Ráguel. És Olibema szülte Ieust, Ieglomot és Korét, ezek Ézsau fiai, akik születtek neki Kánaán földjén. Ézsau pedig vette feleségeit, fiait, lányait, háza minden cselédét, minden birtokát, minden jószágát, és mindent, amit szerzett, és mindent, amit megszerzett Kánaán földjén, és elment Ézsau Kánaán földjéről Jákób, az ő testvére elől. Volt ugyanis sok a birtokuk ahhoz, hogy együtt lakjanak, és a földjük, ahol tartózkodtak, nem volt képes eltartani őket

birtokaik sokasága miatt. Ézsau pedig letelepedett Szeír hegyén, Ézsau maga Edóm. Ezek pedig Ézsau, Edóm atyjának nemzedékei Szeír hegyén. És ezek Ézsau fiainak a nevei: Elifász, Ádának, Ézsau feleségének a fia, és Ráguel, Bászmatnak, Ézsau feleségének a fia. Elifász fiai pedig Taimán, Ómár, Szofár, Gothóm és Kenéz lettek. Thamna pedig Elifáznak, Ézsau fiának ágyasa volt, és szülte Elifáznak Amálékot; ezek Adának, Ézsau feleségének fiai. Ezek pedig Ráguel fiai: Nákót, Záré, Szómé és Mózé; ezek voltak Bászémát, Ézsau feleségének fiai. Ezek pedig Olibemas fiai, Ana lányának, Sebegon fiának, Esau feleségének; szülte pedig Esaunak Ieust, Ieglomot és Korét. Ezek Ézsau fiainak vezetői, Elifáznak, Ézsau elsőszülöttjének fiai: Taimán vezető, Omár vezető, Szofár vezető, Kenéz vezető, Kóré vezér, Góthóm vezér, Amálék vezér, ezek Elifáz vezérei Idúmea földjén, ezek Ádász fiai. És ezek Raguel fiai, Ézsau fiáé: Nahoth vezető, Zare vezető, Some vezető, Moze vezető; ezek Raguel vezetői Edom földjén, ezek Basemath fiai, Ézsau feleségéé. Ezek pedig Olibemás, Ézsau feleségének fiai: Ieous vezér, Ieglom vezér, Koré vezér; ezek Olibemásnak, Ana leányának, Ézsau feleségének vezérei. Ezek Ézsau fiai, és ezek az ő vezetőik, ezek Edóm fiai. Ezek pedig Szeirnek, a Horreusnak, aki lakta a földet, fiai: Lótán, Szóbál, Szebeón, Aná, És Dészón, és Aszár, és Riszón, ezek a hóri vezetői, Szeír fiának Edóm földjén. Lótán fiai Chorri és Hemán voltak, Lótán testvére pedig Thámná volt. Ezek pedig Szobál fiai: Golám, Manachát, Gaibél, Szofár és Omár. És ezek Sebegón fiai: Aiah és Aná. Ez az Aná, aki megtalálta a Jamint a pusztában, amikor legeltette Sebegónnak, az ő apjának az igavonó állatait. Ezek pedig Aná fiai: Dészón és Oholibáma, Aná leánya. Ezek pedig

Deson fiai: Amadah, Asban, Ithran és Haran. Ezek pedig Asár fiai: Bálaam, Zúkám és Júkám. Ezek pedig Rison fiai: Ós és Arán. Ezek pedig a hóri vezetők: Lótán vezető, Sóbál vezető, Szebeón vezető, Aná vezető. Vezér Disón, vezér Aszár, vezér Riszón, ezek a Chorri vezérek az ő vezetéseikben Edóm földjében.

És ezek a királyok uralkodtak Edómban, mielőtt király uralkodott Izraélben. És Edómban uralkodott Balák, Beór fia, és városának neve Dennaba. Meghalt Balák, és helyette Jóbáb, Zerách fia Boszórrából uralkodott. Meghalt Jóbáb, és helyette Ászóm uralkodott Taimán földjéből. Meghalt pedig Ászóm, és helyette uralkodott Adád, Barád fia, aki legyőzte Midiánt Móáb síkságán, és városának neve Getthaim. Meghalt Adad, és helyette Szamada uralkodott Maszrekkából. Meghalt Samada, és helyette Saul uralkodott, aki Roobothból, a folyó mellől származott. Meghalt Saul, és helyette Ballenon, Achobor fia uralkodott. Meghalt Ballenón, Achobór fia, és helyette Arád, Barád fia uralkodott, és városának neve Phogór, feleségének neve pedig Metebeél, Matraith leánya, Maizoób fia. Ezek Ézsau vezetőinek nevei törzseikben, helyeik szerint, földjeiken és nemzeteikben: Thamna vezető, Gola vezető, Jether vezető. Oholibamah vezér, Helas vezér, Finon vezér, Kenéz vezér, Thaiman vezér, Mazár vezér, Magediel vezér, Zaphoin vezér, ezek Edom vezérei, az ő birtokuk földjén épített helyeken, ez Ézsau, Edom atyja.

37

Jákob pedig azon a földön lakott, ahol atyja tartózkodott, Kanaán földjén; ezek pedig Jákob nemzetségei. József pedig tizenhét éves volt, legeltette apja juhait testvéreivel, fiatalon lévén Ballas fiaival és Zilpah fiaival, apja feleségeivel, József pedig gonosz vádat hozott Izraelhez, az ő atyjukhoz. Jákob pedig szerette Józsefet minden fia közül, mert öregkorának fia volt neki, és csinált neki tarka köntöst. Látván pedig testvérei, hogy őt az atya jobban szereti minden fia közül, gyűlölték őt, és nem voltak képesek békésen beszélni hozzá. József pedig álmot álmodván, elmondta azt a testvéreinek. És azt mondta nekik: Halljátok meg ezt az álmot, amelyet álmodtam. Azt gondoltam, hogy ti kévéket kötöztök a mező közepén, és az én kévém felállt és felegyenesedett, a ti kévéitek pedig megfordulván, leborultak az én kévém előtt. Mondták neki a testvérei: Talán uralkodva fogsz uralkodni rajtunk, vagy uralommal bírva fogsz uralni bennünket? És még jobban gyűlölték őt az álmai miatt és a szavai miatt. Látott pedig egy másik álmot, és elbeszélte azt az apjának és a testvéreinek, és mondta: Íme, álmodtam egy másik álmot, mintha a nap és a hold és tizenegy csillag meghajolt volna előttem. És megdorgálta őt az atyja, és mondta neki: Mi ez az álom, amit álmodtál? Vajon csakugyan eljövünk-e én és a te anyád és a te testvéreid, hogy leboruljunk előtted a földre? Irigykedtek pedig rá a testvérei, az atyja pedig megtartotta a szót. Az ő testvérei elmentek legeltetni atyjuk juhait Síkembe. És Izrael azt mondta Józsefnek: Nem a testvéreid legeltetnek Sikemben? Gyere, elküldelek téged hozzájuk. Ő pedig azt mondta neki: Íme, itt vagyok. Izrael azt mondta neki: Menj el, nézd meg, jól vannak-e a testvéreid és a juhok, és jelentsd

nekem. És elküldte őt Hebron völgyéből, és ő Síkembe érkezett. És talált őt egy ember bolyongva a síkságon, és megkérdezte őt az ember, mondván: Mit keresel? Ő pedig azt mondta: A testvéreimet keresem, mondd meg nekem, hol legeltetnek. Mondta neki a férfi: Elmentek innen, mert hallottam őket mondani: menjünk Dothaimba. És József elment testvérei után, és megtalálta őket Dothaimban.

Előre látták őt távolról, mielőtt közeledett volna hozzájuk, és gonosz tervet szőttek, hogy megöljék őt. Mindegyikük azt mondta a testvérének: Íme, az az álmodó jön. Most tehát gyertek, öljük meg őt, és vessük bele az egyik ciszternába, és azt mondjuk: gonosz vadállat falta fel őt, és meglátjuk, mi lesz az ő álmaival. Hallván pedig Rúben, kiszabadította őt a kezükből, és mondta: ne üssük őt a lélekbe. Mondta pedig nekik Rúben: Ne ontsatok vért, vessétek őt bele az egyik gödörbe ezek közül, amelyek a pusztában vannak, de kezet ne tegyetek rá, hogy kimentse őt a kezükből, és visszaadja őt az atyjának. Történt pedig, amikor József az ő testvéreihez érkezett, levették Józsefről a tarka köntöst, amely rajta volt. És miután megfogták őt, bedobták a verembe, a verem pedig üres volt, nem volt benne víz. Leültek, hogy kenyeret egyenek, és amikor felnéztek, látták, hogy íme, izmaelita utazók jöttek Gileádból, és tevéik meg voltak rakva tömjénnel, gyantával és mirhával. Mentek pedig, hogy Egyiptomba vigyék azokat.

Júda pedig azt mondta a testvéreinek: Mi haszna van abban, ha megöljük a testvérünket és elrejtjük a vérét? Jöjjetek, adjuk el őt

ezeknek az izmaelitáknak, és ne emeljük rá kezünket, mert testvérünk és vérünk szerinti rokonunk ő. És meghallották ezt a testvérei. És elhaladtak a midianita kereskedők, és kihúzták és felhozták Józsefet a gödörből, és eladták Józsefet az izmaelitáknak húsz aranyért. És levitték Józsefet Egyiptomba. Rúben pedig visszatért a gödörhöz, és nem látja Józsefet a gödörben, és megszaggatta a ruháit. És visszatért a testvéreihez, és mondta: a gyermek nincs, én pedig hová megyek még? Vevén pedig József köntösét, levágtak egy kecskegidát, és beszennyezték a köntöst a vérrel. És elküldték a tarkabarka köntöst, és bevitték atyjukhoz, és mondták: Ezt találtuk, ismerd meg, vajon a te fiad köntöse-e, vagy nem. És felismerte azt, és mondta: Fiam tunikája ez, gonosz vadállat falta fel őt, vadállat ragadta el Józsefet. Jákob pedig megszaggatta a ruháit, és zsákruhát öltött a derekára, és gyászolta a fiát sok napig. Összegyűltek pedig mind a fiai és a lányai, és jöttek, hogy vigasztalják őt, de nem akart vigasztalódni, mondván: Gyászolva fogok lemenni fiamhoz a Hádészba. És sírt érte az apja. A midániták eladták Józsefet Egyiptomba Petefrének, Fáraó udvari tisztjének, a főszakácsnak.

38

Történt pedig abban az időben, hogy Júda lement testvéreitől, és elment egy adullamita emberhez, akinek a neve Hírá volt. És Júdás ott látott egy kanaánita férfi leányát, akinek Súa volt a neve, és feleségül vette őt, és bement hozzá. És miután fogant,

fiút szült, és Érnek nevezte el őt. És miután fogant, még egy fiút szült, és Ónánnak nevezte el őt. És miután hozzáadott, fiút szült, és elnevezte őt Silómnak. Ő pedig Kaszbiban volt, amikor szülte őket. És Júda feleséget vett Érnek, az ő elsőszülöttjének, akinek neve Támár. Lett pedig Ér, Júda elsőszülöttje gonosz az Úr előtt, és megölte őt az Isten. Júda pedig azt mondta Onánnak: Menj be testvéred feleségéhez, vedd el feleségül, és támaszsz utódot testvérednek. Tudván azonban Ónán, hogy nem az övé lesz a mag, megtörtént, hogy amikor bement testvére feleségéhez, a földre öntötte, hogy ne adjon magot testvérének. Gonosz volt Isten előtt, hogy ezt tette, és őt is megölte.

Júda pedig így szólt Támárhoz, a menyéhez: Maradj özvegyként atyád házában, amíg fiam, Silóm felnő, mert azt gondolta: Nehogy ez is meghaljon, akárcsak a testvérei. Támár pedig elment és atyja házában maradt. Megsokasodtak a napok, és meghalt Saua, Júda felesége, és miután megvigasztalódott, Júdás felment az ő juhai nyírőihez, ő maga és az ő pásztora, az odollamita Eirás, Thamnába. És jelentették Támárnak, az ő menyének, mondván: Íme, a te apósod felmegy Tamnába, hogy megnyírja a juhait. És miután levette magáról az özvegység ruháit, felöltötte a nyári ruhát, feldíszítette magát, és leült Ainán kapuihoz, amely Tamna útján van, mert látta, hogy Silóm felnőtt, ő pedig nem adta őt neki feleségül. És amikor Júda meglátta őt, azt gondolta, hogy prostituált, mert befedte az arcát, és nem ismerte fel őt. Letért hozzá az útról, és azt mondta neki: engedd meg, hogy bemenjek hozzád, mert nem tudta, hogy az ő menye. Ő pedig azt mondta: mit adsz nekem, ha bejössz

hozzám? Ő pedig mondta: Én küldök neked egy kecskegidát a juhaimból. Ő pedig mondta: Ha adsz nekem zálogot, amíg elküldesz. Ő pedig mondta: Milyen zálogot adjak neked? Ő pedig mondta: A gyűrűdet, és a nyakláncot, és a botot, ami a kezedben van. És adta neki, és bement hozzá, és méhében fogant tőle. És felkelve elment, levette magáról nyári ruháját, és felvette özvegyi ruháit. Elküldte pedig Júda a kecskegidát pásztora, az adullamita kezével, hogy visszavegye az asszonytól a zálogot, de nem találta őt. Megkérdezte a férfiakat, akik a helyből valók voltak, hol van a prostituált, aki Ainanban az úton volt; és azt mondták, nem volt itt prostituált. És megfordult Júdá felé, és azt mondta: Nem találtam, és a hely emberei azt mondják, hogy nincs itt parázna asszony. Júda pedig azt mondta: hadd legyenek nála azok, de nehogy kinevetsenek minket, én ugyanis elküldtem ezt a gödölyét, te pedig nem találtad meg. Történt pedig három hónap múlva, hogy jelentették Júdának, mondván: Paráználkodott Támár, a te menyasszonyod, és íme terhes paráznaságból. Júdás pedig azt mondta: Hozzátok ki őt, és égettessék meg. Ez pedig, miközben vezették, üzent az ő apósához, mondván: attól az embertől, akinek ezek a dolgok vannak, vagyok én terhes. És mondta: ismerd meg, kinek a gyűrűje, a nyaklánca és a botja ez. Júda felismerte, és azt mondta: Támár igazoltatott, nem pedig én, mert nem adtam őt Silómnak, a fiamnak. És nem ismerte meg őt többé. Történt pedig, amikor szült, hogy ikrek voltak a méhében. Történt pedig a szülés közben, hogy az egyik előre kinyújtotta a kezét, a bába pedig megfogta és skarlátot kötött a kezére, mondván: ez fog kijönni elsőnek. Amint azonban összehúzta a kezét, azonnal

kijött a testvére, ő pedig mondta: Mi szakadt át miattad kerítés? És a nevét Fárésznek hívta. És ezután kiment az ő testvére, akin a kezén volt a skarlát, és Zarának nevezte őt.

39

József pedig Egyiptomba vitték, és megszerezte őt Petephrész, a Fáraó eunuchja, a főszakács, egyiptomi férfi, az izmaeliták kezéből, akik odavitték őt. És az Úr Józseffel volt, és sikeres férfi volt, és az ő egyiptomi urának házában lett. Az ura pedig tudta, hogy az Úr vele volt, és mindent, amit tesz, az Úr sikeressé teszi a kezében. És József kegyet talált az ő ura előtt, és tetszett neki. És kinevezte őt az ő háza fölé, és mindent, amije volt, József kezébe adott. Történt pedig, miután őt kinevezték háza fölé és minden fölé, amije volt, megáldotta az Úr az egyiptomi házát József miatt, és az Úr áldása lett minden birtokán, a házban és a mezőjén. És rábízta mindent, ami az övé volt, József kezére, és nem tudott a maga dolgaiból semmit, kivéve a kenyeret, amelyet evett. József pedig szép volt a formájára nézve, és rendkívül gyönyörű a megjelenésére nézve. És történt ezen szavak után, és az ő urának asszonya rávetette a szemeit Józsefre, és mondta: feküdj le velem. De ő nem volt hajlandó, és mondta az ő urának feleségének: Ha az én uram nem tud semmit általam az ő házában, és mindent, amennyi az övé, az én kezeimbe adott, És semmi sem múlja felül őt ebben a házban, sem semmi sem tartatott vissza tőlem, kivéve téged, amiatt hogy te a felesége vagy, és hogyan cselekedném meg ezt a gonosz dolgot, és

vétkeznék Isten előtt? Amikor pedig napról napra beszélt Józseffel, és ő nem engedelmeskedett neki, hogy vele aludjon, hogy vele háljon. Történt pedig egy ilyen nap, és József belépett a házba, hogy végezze a munkáit, és senki sem volt a házban belül. És megragadta őt a ruhájánál fogva, mondván: Feküdj le velem! És elhagyva a ruháit az ő kezében, menekült és kiment. És történt, amint látta, hogy ruháit a kezében hagyva menekült és kiment kívül És hívta azokat, akik a házban voltak, és mondta nekik: Lássátok, behozott nekünk egy héber szolgát, hogy gúnyoljon minket, bejött hozzám mondva: Feküdj le velem, és én nagy hangon kiáltottam. De amikor hallotta, hogy felemeltem a hangomat és kiáltottam, otthagyva a ruháit nálam, menekült és kiment. És otthagyja a ruhákat maga mellett, amíg az úr haza nem jött. És beszélt hozzá e szavak szerint, mondva: Bejött hozzám a héber szolga, akit behoztál hozzánk, hogy gúnyoljon engem, és azt mondta nekem: Lefekszem veled. Amint meghallotta, hogy felemeltem a hangomat és kiáltottam, otthagyva a ruháit nálam, elmenekült és kiment. Történt pedig, ahogy az úr meghallotta a felesége szavait, amelyeket mondott neki, mondván, így tett velem a te szolgád, és megharagudott haraggal.

És miután az úr fogta Józsefet, bevetette őt az erődítménybe, arra a helyre, ahol a király foglyait tartják ott az erődítményben. És az Úr Józseffel volt, és kiárasztotta rá irgalmát, és kegyelmet adott neki a főbörtönőr előtt. És a főbörtönőr József kezébe adta a börtönt, és minden foglyot, akik a börtönben voltak, és mindent, amit ott csináltak, ő maga végezte. A főbörtönőr nem

tudott semmit a börtönben őáltala, mert minden József keze által volt, mivel az Úr vele volt, és amit ő maga csinált, az Úr sikeressé tette az ő kezeiben.

40

Történt pedig ezen szavak után, hogy vétkezett Egyiptom királyának főpohárnoka és a főpék az ő uruk, Egyiptom királya ellen. És megharagudott a Fáraó a két udvarnokára, a főpohárnokra és a főpékre, És őrizetbe helyezte őket a börtönbe, arra a helyre, ahol József volt bezárva. És a főbörtönőr Józsefre bízta őket, és ő szolgálta őket, és napokat töltöttek a börtönben. És mindketten álmot láttak egy éjszakában, a főpohárnok és a főpék álmának látomása, akik Egyiptom királyának szolgálatában voltak, és a börtönben tartózkodtak, ez volt. Bement hozzájuk József reggel, és látta őket, és zaklatottak voltak. És megkérdezte a Fáraó heréit, akik vele voltak az őrizetben az ő urának házában, mondván: Mi az, hogy az arcotok borús ma? Ők pedig mondták neki: álmot láttunk, és nincs, aki megmagyarázza azt. József pedig mondta nekik: Nem Istentől van-e azok magyarázata? Mondjátok el tehát nekem. És a főpohárnok elmondta az álmát Józsefnek, és mondta: Az álmomban szőlő volt előttem. A szőlőben pedig három ág volt, és ez virágzott, hajtásokat hozott, a szőlőfürtök érettek voltak. És a Fáraó kelyhe a kezemben volt, és fogtam a szőlőt, és kipréseltem azt a kehelybe, és adtam a kelyhet Fáraó kezébe. És mondta neki József: Ez az értelmezése: a három ág három nap. Még három

nap, és Fáraó emlékezni fog a tisztségedre, és vissza fog állítani téged a főpohárnokságodba, és adni fogod a poharat Fáraó kezébe a korábbi tisztséged szerint, ahogy pohárnok voltál. De emlékezz rám, amikor jól megy majd neked, és tégy velem irgalmasságot, és emlékezz meg rólam a Fáraónál, és hozz ki engem ebből a börtönből. Mert lopással elloptak a héberek földjéről, és itt nem csináltam semmit, hanem bedobtak engem ebbe a gödörbe. És a fősütőmester látta, hogy helyesen értelmezte, és mondta Józsefnek: én is láttam álmot, és azt gondoltam, hogy három kosár finom kenyeret viszek a fejemen. A felső kosárban pedig mindenféle volt, amit a Fáraó eszik, pék munkája, és az ég madarai ették azokat a fejemen lévő felső kosárból. József pedig válaszolván mondta neki: ez a magyarázata, a három kosár három nap, Még három nap, és Fáraó el fogja venni a fejedet, és fel fog akasztani téged fára, és az ég madarai megeszik a húsodat. Megtörtént pedig a harmadik napon, Fáraó születésének napja volt, és italt készített minden szolgájának, és megemlékezett a főpohárnok tisztségéről és a fősütő tisztségéről szolgái között. És visszaállította a főpohárnokot az ő hivatalába, és adta a poharat Fáraó kezébe. A főpékét pedig felakasztotta, ahogyan József értelmezte nekik. És a főpohárnok nem emlékezett Józsefre, hanem elfelejtette őt.

41

Történt pedig két év múlva, hogy Fáraó álmot látott: azt gondolta, hogy a folyó mellett áll. És íme, mintegy a folyóból hét

tehén jött fel, szép formájúak és válogatott húsúak, és az Ácheiban legeltek. Más hét tehén pedig feljött ezek után a folyóból, csúnyák voltak formájukban és sovány húsukban, és legeltek a tehenek mellett a folyó partján. És a hét csúnya és sovány tehén felfalta a hét szép formájú és kövér tehenet, Fáraó pedig felébredt. És másodszor álmodott, és íme hét kalász jött fel egy száron, kiválasztottak és szépek. És íme hét vékony és széltől elpusztított kalász sarjadt fel velük. És a hét vékony és széltől elpusztított kalász elnyelte a hét kiválasztott és teli kalászt, Fáraó pedig felébredt, és álom volt. Reggel történt, és megzavarodott a lelke, és elküldve hívatta Egyiptom minden magyarázóját és minden bölcsét, és Fáraó elmesélte nekik az álmát, de nem volt, aki megmagyarázta volna azt Fáraónak. És a főpohárnok beszélt Fáraóhoz, mondván: A bűnömre emlékezem ma. Fáraó megharagudott a szolgáira, és őrizetbe helyezett minket a főszakács házában, engem és a főpékot. És mindketten láttunk álmot egy éjszakában, én és ő, mindegyikünk a maga álmát láttuk. Volt ott velünk egy fiatal héber szolga, a főszakács embere, és elmondtuk neki, és ő értelmezte nekünk. Úgy történt pedig, ahogyan értelmezte nekünk, így történt: engem visszaállítottak a tisztségembe, azt pedig felakasztották. Miután elküldött, Fáraó hívta Józsefet, és kivezették őt a börtönből, és megborotválták őt, és megváltoztatták a ruháját, és eljött Fáraóhoz. Mondta Fáraó Józsefnek: Álmot láttam, és nincs, aki megmagyarázza azt, én pedig hallottam rólad, hogy te álmokat hallván meg tudod magyarázni azokat. József pedig válaszolva a Fáraónak mondta: Isten nélkül nem fog válaszolni a Fáraó üdvösségére. Fáraó pedig így szólt Józsefhez, mondván:

Álmomban azt hittem, hogy a folyó partján állok. És ahogyan a folyóból feljött hét tehén, szép formájúak és válogatott húsúak, és legeltek a mocsárban. És íme, hét másik tehén jött fel utánuk a folyóból, gonoszak és csúnyák a formájukra nézve, és soványak a húsukra nézve, amilyen csúnyábbakat nem láttam egész Egyiptom földjén. És a hét csúnya és sovány tehén felfalta a hét első szép és kiválasztott tehenet. És bementek a hasukba, és nem lettek megkülönböztethetők, hogy bementek a hasukba, és a látásuk csúnya volt, mint a kezdetben is, felébredvén pedig elaludtam. És ismét láttam az álmomban, és mintegy hét kalász jött fel egy száron, teljesek és szépek, Hét vékony és széltől elpusztított kalász pedig sarjadt mellettük. És a hét vékony és szélroncsolta kalász elnyelte a hét szép és teljes kalászt, mondtam tehát a magyarázóknak, és nem volt, aki megmagyarázta volna nekem azt.

És József azt mondta a Fáraónak: a Fáraó álma egy; amit az Isten tesz, megmutatta a Fáraónak. A hét szép tehén hét esztendő, és a hét szép kalász hét esztendő, a Fáraó álma egy. És a hét sovány tehén, amelyek utánuk jönnek fel, hét év, és a hét sovány és széltől elrontott kalász hét év, lesz hét éhínség éve. A szó pedig, amelyet mondtam Fáraónak: amit Isten tesz, megmutatta Fáraónak. Íme, hét év jön nagy bőséggel Egyiptom minden földjén. Jönni fog azonban hét év éhínség ezek után, és elfelejtik a bőséget, amely lesz egész Egyiptomban, és fölemészti az éhínség a földet. És nem lesz ismert a bőség a földön az éhínség miatt, amely ezek után következik, mert az rendkívül erős lesz. Ami azt illeti, hogy az álom Fáraónak kétszer ismétlődött, azért

van, mert igaz lesz az Istentől való szó, és Isten siettetni fogja annak beteljesítését. Most tehát fontold meg egy bölcs és értelmes embert, és állítsd őt Egyiptom földje fölé. És tegye ezt Fáraó, és állítson fel helytartókat a föld felett, és gyűjtsék össze Egyiptom földjének minden termését a bőség hét évében. És gyűjtsék össze minden élelmét a hét eljövendő jó évnek, és gyűjtessék össze a gabonát Fáraó keze alá, az élelem a városokban őriztessék. És az élelmiszerek, amelyek a földön őriztetnek, a hét éhínséges évre lesznek, amelyek Egyiptom földjén lesznek, és nem pusztul el a föld az éhínségben. Tetszett a szó Fáraó előtt, és minden szolgája előtt.

És Fáraó mondta mind az ő szolgáinak: Nem fogunk találni ilyen embert, aki Isten szellemét hordozza magában? Mondta pedig a Fáraó Józsefnek: Mivelhogy megmutatta az Isten neked mindezeket, nincs ember bölcsebb és értelmesebb nálad. Te leszel az én házam felett, és a te szavadra engedelmeskedni fog minden népem, csak a trónban leszek nagyobb nálad. Mondta pedig a Fáraó Józsefnek: Íme, kinevezlek téged ma egész Egyiptom földje fölé. És Fáraó levéve a gyűrűt a kezéről, rátette József kezére, és felöltöztette őt lenruhába, és arany nyakláncot tett a nyakára. És felhozta őt a második szekerére, és hírnök kiáltott előtte, és kinevezte őt egész Egyiptom földje fölé. Mondta Fáraó Józsefnek: Én vagyok a Fáraó, nélküled senki nem emelheti fel a kezét egész Egyiptom földjén. És a Fáraó Józsefnek a Pszonthomfanéch nevet adta, és feleségül adta neki Aszenetet, Petefrésznek, Héliopolisz papjának leányát. József pedig harminc éves volt, amikor Fáraó, Egyiptom királya előtt állt, és

József kiment Fáraó színe elől, és bejárta Egyiptom egész földjét. És a föld kévéket termett a bőség hét évében. És összegyűjtötte mind az élelmiszert a hét évből, amelyekben bőség volt Egyiptom földjén, és elhelyezte az élelmiszert a városokban; a város körüli síkságok élelmét helyezte el abban. És József gabonát gyűjtött, mint a tenger homokját, igen sokat, amíg nem lehetett megszámlálni, mert nem volt száma.

Józsefnek pedig két fia lett, mielőtt eljött az éhínség hét éve, akiket Aszeneth, Petefre héliopoliszi pap leánya szült neki. József pedig elsőszülött fiának nevét Manassénak hívta, mert Isten elfelejtette vele minden fáradalmát és atyja házának minden dolgát. A második fiának nevét pedig Efraimnak nevezte, mert Isten megszaporított engem megaláztatásom földjén. Elmúltak a bőség hét éve, amelyek Egyiptom földjén voltak. És elkezdődött a hét éhínséges év, ahogyan József mondta, és éhínség lett minden földön, de Egyiptom egész földjén volt kenyér. És megéhezett egész Egyiptom földje, a nép pedig kiáltott a Fáraóhoz kenyérért, a Fáraó pedig azt mondta minden egyiptominak: menjetek Józsefhez, és amit mond nektek, tegyétek meg. És az éhínség volt az egész föld színén, József pedig megnyitotta az összes magtárat, és árult az egyiptomiaknak. És minden vidék Egyiptomba jött, hogy Józseftől vásároljanak, mert az éhínség eluralkodott az egész földön.

42

Látván pedig Jákob, hogy van eladás Egyiptomban, mondta fiainak: miért tétlenkedtek? Íme, hallottam, hogy van gabona Egyiptomban; menjetek le oda, és vegyetek nekünk egy kevés élelmiszert, hogy éljünk és ne haljunk meg.

Lementek József tíz testvére, hogy gabonát vásároljanak Egyiptomból. Benjámint azonban, József testvérét, nem küldte el az ő testvéreivel, mert azt mondta, nehogy valami baj történjék vele. Izrael fiai pedig jöttek vásárolni a többiekkel együtt, mert éhínség volt Kánaán földjén. József pedig a föld uralkodója volt, ő adott el mindenkinek a föld népéből, eljövén pedig József testvérei leborultak előtte arccal a földre. Amikor József meglátta a testvéreit, felismerte őket, de idegenként viselkedett velük szemben, és keményen beszélt hozzájuk, és azt mondta nekik: honnan jöttetek? Ők pedig azt mondták: Kánaán földjéről, hogy élelmiszert vásároljunk. Felismerte József a testvéreit, ők azonban nem ismerték fel őt. És József eszébe jutottak az álmai, amelyeket ő maga látott, és azt mondta nekik: Kémek vagytok, azért jöttetek, hogy kikémleljétek az ország gyenge pontjait. Ők pedig azt mondták: Nem, uram, a te szolgáid jöttünk élelmiszert vásárolni. Mindannyian egy ember fiai vagyunk, békések vagyunk, szolgáid nem kémek. Mondta nekik: Nem, hanem azért jöttetek, hogy a föld nyomait lássátok. De ők azt mondták: tizenketten vagyunk, a te szolgáid, testvérek Kánaán földjén, és íme, a legfiatalabb a mi atyánkkal van ma, a másik pedig nem létezik. Mondta pedig nekik József: Ez az, amit mondtam nektek, mondván, hogy kémek vagytok. Ebben mutatkoztok meg, a Fáraó egészsége által: nem mentek ki innen, hacsak a fiatalabb

testvéretek ide nem jön. Küldjetek ki közületek egyet, és vegyétek el a testvéreteket, ti pedig vezettessetek el addig, amíg nyilvánvalóvá válnak a szavaitok, hogy igazat mondotok-e vagy sem. Ha pedig nem, a Fáraó egészségére, bizony kémek vagytok. És három napig őrizetben tartotta őket. Mondta nekik a harmadik napon: ezt tegyétek, és élni fogtok, mert én félem az Istent. Ha békések vagytok, testvéretek közül egy maradjon fogva az őrizetben, ti magatok pedig menjetek, és vigyétek el a gabona ellátásotok vásárlását. És a fiatalabb testvéreteket hozzátok hozzám, és hinni fognak a szavaitoknak, ha pedig nem, meghaltok. Így tettek. És mindegyikük azt mondta a testvérének: Igen, bűnösök vagyunk a mi testvérünk miatt, mert figyelmen kívül hagytuk lelkének szorongattatását, amikor könyörgött hozzánk, és nem hallgattunk rá, és ezért jött ránk ez a szorongattatás. Válaszolva pedig Rúben mondta nekik: Nem beszéltem nektek, mondva: ne ártsatok a gyermeknek, és nem hallgattatok rám? És íme, a vére követeltetik. Ők pedig nem tudták, hogy József hallja, mert a tolmács közöttük volt, Elfordulva tőlük József sírt, majd ismét közeledett feléjük és beszélt hozzájuk, és fogta Simeont közülük, és megkötözte őt előttük.

Megparancsolta pedig József, hogy megtöltsék az edényeiket gabonával, és visszaadják az ezüstjüket mindegyiknek a zsákjába, és adjanak nekik élelmet az útra, és így történt velük. És miután rátették a gabonát a szamaraikra, elmentek onnan. Miután az egyikük feloldotta a zsákját, hogy takarmányt adjon a szamarainak ott, ahol megszálltak, meglátta az ezüst kötegét, és

az a zsák szájánál volt. És mondta a testvéreinek: Visszaadatott nekem az ezüst, és íme, ez az én zsákomban van. És elámult a szívük, és megzavarodtak egymás felé, mondva: Mit tett velünk az Isten? Eljöttek Jákóbhoz, az ő atyjukhoz Kánaán földjére, és jelentették neki mindazt, ami velük történt, mondván, Keményen beszélt hozzánk a föld ura, és börtönbe vetett minket, mint akik kikémlelik a földet. Mondtuk neki, hogy békések vagyunk, nem vagyunk kémek. Tizenkét testvér vagyunk, apánk fiai, az egyik nem létezik, a legkisebb pedig apánkkal van ma Kánaán földjén. Mondta nekünk az ember, a föld ura: ebből fogom tudni, hogy békések vagytok; egy testvért hagyjatok itt nálam, házatok gabona-ellátásának vásárlását pedig véve menjetek el. És hozzátok hozzám a fiatalabb testvéreteket, és tudni fogom, hogy nem kémek vagytok, hanem békések vagytok, és testvéreteket visszaadom nektek, és a földön kereskedni fogtok. Történt pedig, amikor kiürítették zsákjaikat, hogy mindegyikük ezüstkötege a zsákjában volt, és amikor meglátták ezüstkötegeiket ők maguk és atyjuk, megfélemlettek. Mondta nekik Jákób, az ő atyjuk: Engem megfosztottatok gyermekektől. József nincs, Simeon nincs, és Benjámint elvezitek. Rám esett mindez. Rúben pedig így szólt az apjukhoz, mondván: A két fiamat öld meg, ha nem hozom őt vissza hozzád; add őt a kezembe, és én visszahozom őt hozzád. De ő azt mondta: nem fog lemenni az én fiam veletek, mert a testvére meghalt, és ő maga egyedül maradt hátra, és megtörténhet, hogy meggyengül az úton, amelyen mentek, és fájdalommal fogjátok levinni az én öregségemet az alvilágba.

43

A éhínség pedig megerősödött a földön. Történt pedig, amikor befejezték felemészteni a gabonát, amelyet Egyiptomból hoztak, és mondta nekik az atyjuk: Menjetek el ismét, és vegyetek nekünk egy kevés élelmiszert. Júda pedig így szólt hozzá: Ünnepélyes figyelmeztetéssel tanúsította nekünk az a férfi, a föld ura, mondván: Nem fogjátok látni az arcomat, hacsak a fiatalabb testvéretek nincs veletek. Ha tehát valóban elkülded a testvérünket velünk, le fogunk menni, és vásárolunk neked élelmiszert. Ha de nem küldöd el velünk a mi testvérünket, nem fogunk menni, mert az az ember mondta nekünk: nem fogjátok látni az én arcomat, ha a ti fiatalabb testvéretek nincs veletek. Izrael pedig azt mondta: Miért ártottatok nekem azzal, hogy elmondtátok annak az embernek, hogy van testvéretek? Ők pedig mondták: Kérdezve kérdezte ki minket az ember és a mi nemzetségünket, mondván: Él-e még a ti atyátok, és van-e nektek testvéretek? És jelentettük neki e kérdezés szerint. Nem tudtuk, hogy azt fogja mondani nekünk: Hozzátok el a testvéreteket. Júda pedig így szólt Izraelhez, az ő atyjához: Küldd el a fiút velem, és felkelve elmegyünk, hogy éljünk és ne haljunk meg, sem mi, sem te, sem a poggyászunk. Én pedig várom őt, az én kezemből keresd őt, ha nem hozom őt hozzád és nem állítom őt eléd, vétkezve leszek ellened minden nap. Ha nem késlekedtünk volna, már kétszer is visszatértünk volna. Mondta nekik Izrael, az ő atyjuk: ha így van, ezt tegyétek, vegyetek a föld gyümölcseiből az edényeitekbe, és vigyetek le az embernek

ajándékokat a gyantából, és a mézből, tömjént és mirhát, és terebintet, és diókat. És a dupla ezüstöt vegyétek a kezetekben, az ezüstöt, amely visszakerült a zsákjaitokba, vigyétek vissza magatokkal, nehogy tévedés legyen. És vegyétek a testvéreteket, keljetek fel és menjetek le az emberhez. Az én Istenem pedig adjon nektek kegyet az ember előtt, és küldje el a ti testvéreteket, azt az egyet, és Benjámint; én pedig, ahogyan megfosztattam gyermekeimtől, megfosztattam gyermekeimtől.

A férfiak pedig vevén ezeket az ajándékokat és a dupla ezüstöt, vették kezükben Benjámint is, és felkelvén lementek Egyiptomba, és megálltak József előtt. Látta pedig József őket, és Benjámint, az ő testvérét, aki ugyanattól az anyától származott, és mondta a háza felügyelőjének: Vezesd be az embereket a házba, vágj le áldozatokat és készítsd elő, mert velem fognak enni az emberek kenyeret délben. Az ember pedig úgy tett, ahogyan József mondta, és bevezette az embereket József házába. Látva pedig a férfiak, hogy bevezették őket József házába, mondták: Az ezüst miatt, amely visszakerült zsákjainkba kezdetben, visznek be minket, hogy hamisan vádoljanak minket és megtámadjanak minket, hogy szolgákká tegyenek minket, és a szamarainkat elvegyék. Miután pedig közeledtek a József háza feletti emberhez, beszéltek hozzá a ház kapujában, Mondva: Szükségünk van rá, uram, hogy lejöjjünk eleinte ételt vásárolni. Történt pedig, amikor megérkeztünk a szálláshelyre, és kinyitottuk zsákjainkat, és íme, mindegyikünk ezüstje a maga zsákjában volt, a mi ezüstünk teljes súlyban, most visszahoztuk a kezeinkben. És másik ezüstöt hoztunk

magunkkal, hogy ételeket vásároljunk, nem tudjuk, ki dobta az ezüstöt a zsákjainkba. Mondta nekik: Legyen kegyelem veletek, ne féljetek! A ti Istenetek és atyáitok Istene adott nektek kincseket zsákjaitokban, és a ti ezüstötöket elfogadhatóként megkaptam. És kivezette hozzájuk Simeont. És vizet hozott, hogy megmossák a lábukat, és takarmányt adott a szamaraiknak. Elkészítették az ajándékokat, mire József délben megérkezett, ugyanis hallották, hogy ott szándékozik étkezni. Belépett pedig József a házba, és odahozták neki az ajándékokat, amelyeket a kezeikben tartottak, a házba, és leborultak előtte arccal a földre. Megkérdezte tőlük: Hogyan vagytok? És mondta nekik: Vajon egészséges-e a ti atyátok, az öreg, akiről beszéltetek? Még él? Ők pedig mondták: egészséges a mi apánk, a te szolgád, még él. És mondta: áldott az az ember Istennek, és meghajolva imádták őt. Felnézve pedig a szemeivel József, meglátta Benjámint, az ő testvérét, az ugyanazon anyától valót, és mondta: Ez a ti fiatalabb testvéretek, akiről mondtátok nekem, hogy elhozzátok? És mondta: Isten könyörüljön rajtad, gyermekem. Megzavarodott József, mert felkavarodtak a belső részei a testvére miatt, és sírni akart; belépve a kamrába, ott sírt.

És miután megmosta az arcát, kiment, uralkodott magán, és azt mondta: Tegyétek elő a kenyereket. És elé tették neki egyedül, és nekik külön, és az egyiptomiaknak, akik vele vacsoráztak, külön, mert nem voltak képesek az egyiptomiak együtt enni a héberekkel kenyeret, mert utálatosság az az egyiptomiaknak. Leültek előtte: az elsőszülött az őt megillető kiváltságok szerint, és a fiatalabb a maga ifjúsága szerint, és az emberek ámulatba

estek, mindegyik a maga testvére felé. Felvették tőle az adagot magukhoz, de Benjámin adagja ötszörösen megnagyobbíttatott minden adaghoz képest, ittak és megvidámultak vele.

44

És József parancsot adott a háza feletti felügyelőnek, mondván: Töltsétek meg az emberek zsákjait élelmiszerekkel, amennyit csak fel tudnak emelni, és tegyétek mindegyiknek az ezüstjét a zsákja szájára. És az én ezüst poharamat vessétek a fiatalabb zsákjába, és az ő gabonájának árát. És lett József szava szerint, ahogyan mondta.

Reggel megvirradt, és az embereket elküldték szamaraikkal együtt. Miután kimentek a városból, nem mentek messzire, és József azt mondta a háza felügyelőjének: Kelj fel, üldözd az embereket, és amikor utolérted őket, mondd nekik: miért viszonoztátok gonosszal a jót? Miért loptátok el az ezüst kelyhemet? Nem ez az, amelyből az én uram iszik? Ő pedig jóslásra használja azt. Gonosz dolgot cselekedtetek azzal, amit tettetek. Miután pedig megtalálta őket, ezekkel a szavakkal szólt hozzájuk. A de mondták neki, miért beszél az úr e szavak szerint? ne legyen a te szolgáidnak tenni e szó szerint. Ha azt az ezüstöt, amit a zsákjainkban találtunk, visszahoztuk hozzád Kánaán földjéről, hogyan lopnánk el az urad házából ezüstöt vagy aranyat? Akinél a szolgáid közül megtalálod a poharat, haljon meg, és mi pedig szolgái leszünk urunknak. Ő pedig

mondta: És most, ahogy mondjátok, így lesz: akinél a kehely megtaláltatik, az lesz az én szolgám, ti pedig tiszták lesztek. És siettek, és mindegyik letette a zsákját a földre, és mindegyik kinyitotta a zsákját. Kutatta pedig az idősebbtől kezdve, amíg a fiatalabbhoz ért, és megtalálta a poharat Benjámin zsákjában. És megszaggatták a ruhájukat, és mindegyik rátette a zsákját a szamarára, és visszatértek a városba.

Belépett Júda és testvérei Józsefhez, aki még ott volt, és arcra borultak előtte a földre. Mondta pedig nekik József: Mi ez a dolog, amit tettetek? Nem tudjátok, hogy jóslással jósol az olyan ember, mint én? Mondta de Júda: mit válaszoljunk az úrnak, vagy mit beszéljünk, vagy hogyan igazoljuk magunkat? Az Isten de megtalálta a szolgáid igazságtalanságát. Íme vagyunk szolgák a mi urunknak, és mi, és az is, akinél megtaláltatott a pohár. Mondta pedig József: Ne nekem válna megtenni ezt a szót. Az ember, akinél a pohár találtatott, ő lesz az én szolgám. Ti pedig menjetek fel üdvösséggel a ti atyátokhoz. Közeledve pedig őhozzá, Júdah mondta: Kérem, uram, hadd beszéljen szolgád szót előtted, és ne haragudj meg szolgádra, mert te vagy a Fáraóval. Uram, te megkérdezted a szolgáidat, mondván: Van-e apátok vagy testvéretek? És azt mondtuk az úrnak: van nekünk egy idősebb atyánk, és egy gyermeke az öregségének, aki fiatalabb nála, és az ő testvére meghalt, ő pedig egyedül maradt az anyjának, az atyja pedig szerette őt. Mondtad de a szolgáidnak: hozzátok le őt hozzám, és gondoskodom róla. És mondtuk az úrnak: a gyermek nem fogja tudni elhagyni az atyját, ha pedig elhagyja az atyját, meg fog halni. Te pedig azt

mondtad a szolgáidnak, ha nem jön le a fiatalabb testvéretek veletek, nem fogjátok többé látni az arcomat. Történt pedig, hogy amikor felmentünk a te szolgádhoz, a mi atyánkhoz, jelentettük neki a mi urunk szavait. Az apánk azt mondta: Menjetek újra, és vegyetek nekünk egy kis élelmiszert. Mi pedig mondtuk, nem fogunk tudni lemenni, de ha valóban a mi fiatalabb testvérünk lemegy velünk, le fogunk menni, mert nem fogjuk tudni látni az ember arcát, a mi fiatalabb testvérünk nem lévén velünk. Mondta de a te szolgád, apánk, felénk: ti tudjátok, hogy kettőt szült nekem az asszony, És kiment az egyik tőlem, és azt mondtátok, hogy vadállat falta meg, és nem láttam őt azóta mostanáig. Ha tehát elviszitek ti ezt is az arcom elől, és gyengeség éri őt az úton, akkor fájdalommal fogjátok lehozni öregségemet a Hádészba. Most tehát, ha bemegyek a te szolgádhoz, a mi atyánkhoz, és a gyermek nem lesz velünk, az ő lelke pedig függ ennek a lelkétől és lesz, amikor látja, hogy nincs a gyermek velünk, meghal, és le fogják vinni a te szolgáid a te szolgád öregkorát, a mi atyánkat, fájdalommal az alvilágba. A szolgád ugyanis az apától fogadta a gyermeket, mondván: ha nem hozom őt hozzád, és nem állítom őt eléd, vétkezni fogok az atya ellen minden napokban. Most tehát maradni fogok neked szolgaként a gyermek helyett, szolgája az úrnak, a gyermek pedig menjen fel a testvéreivel. Hogyan menjek fel ugyanis az atyához, ha a gyermek nincs velünk? Nehogy lássam a rosszakat, amelyek érik az atyámat.

45

És József nem volt képes elviselni mindazokat, akik mellette álltak, ezért azt mondta: Küldjetek el mindenkit tőlem! És senki sem állt József mellett, amikor felismertette magát testvéreivel. És hangosan sírt, és mind az egyiptomiak meghallották, és eljutott a Fáraó házába. József pedig azt mondta testvéreinek: Én vagyok József, még él az atyám? És a testvérek nem voltak képesek válaszolni neki, mert megzavarodtak. Mondta pedig József a testvéreinek: Közeledjetek hozzám, és közeledtek, és mondta: Én vagyok József, a testvéretek, akit eladtatok Egyiptomba. Most tehát ne szomorkodjatok, és ne tűnjön nektek keménynek, hogy eladtatok engem ide, mert az Isten az életért küldött engem előttetek. Ez ugyanis a második éve az éhínségnek a földön, és még öt év van hátra, amelyekben nem lesz szántás, sem aratás, Elküldött ugyanis engem az Isten előttetek, hogy maradjon tőletek maradék a földön, és hogy fenntartsam számotokra a nagy maradékot. Most tehát nem ti küldtetek engem ide, hanem Isten, és tett engem Fáraó atyjává, és egész házának urává, és egész Egyiptom földjének uralkodójává. Sietve tehát menjetek fel atyámhoz, és mondjátok neki: Ezeket mondja a te fiad, József: Isten engem tett úrrá egész Egyiptom földjén, jöjj le tehát hozzám, és ne maradj ott. És lakni fogsz Arábia Geszem földjén, és közel leszel hozzám te, és a te fiaid, és a te fiaid fiai, a te juhaid, és a te ökreid, és mindened, amid van. És ott táplállak téged, mert még öt év éhínség lesz, hogy el ne pusztuljál te és a fiaid, és minden birtokod. Íme, a ti szemeitek látnak, és Benjámin testvérem szemei, hogy az én szám az, amely hozzátok beszél. Jelentsétek ki tehát atyámnak minden dicsőségemet, amely Egyiptomban van, és amit láttatok,

és sietve hozzátok le atyámat ide. És ráborult Benjámin testvére nyakára, és sírt rajta, Benjámin pedig az ő nyakán sírt. És miután megcsókolta minden testvérét, sírt rajtuk, és ezután beszéltek hozzá a testvérei.

És széltében hallották a hírt Fáraó házában, mondván: Eljöttek József testvérei. Örült pedig Fáraó és az ő udvara. Mondta pedig a Fáraó Józsefnek: mondd a testvéreidnek, ezt tegyétek, töltsetek meg a zsákjaitokat, és menjetek el Kánaán földjére. És felvéve atyátokat és birtokaitokat, jöjjetek hozzám, és adok nektek Egyiptom minden jó dolgából, és eszitek a föld velejét. Te pedig parancsold meg ezeket: vegyenek nekik szekereket Egyiptom földjéről gyermekeiteknek és feleségeiteknek, és felvéve apátokat, jöjjetek. És ne sajnáljátok a holmijaitokat, mert Egyiptom minden jó dolga a tiétek lesz. Így tettek tehát Izrael fiai, József pedig szekereket adott nekik Fáraó király szavai szerint, és élelmet adott nekik az útra. És mindenkinek adott két ruhát, Benjáminnak pedig adott háromszáz aranyat és öt váltó ruhát. És az ő atyjához küldött hasonlóképpen, és tíz szamarat, amelyek Egyiptom minden jó dolgából hordoztak, és tíz öszvért, amelyek kenyereket hordoztak az ő atyjának az útra. Elküldte pedig a testvéreit, és elmentek, és azt mondta nekik: ne haragudjatok az úton. És felmentek Egyiptomból, és eljöttek Kánaán földjére Jákóbhoz, az ő atyjukhoz. És jelentették neki mondván, hogy a fiad József él, és ő uralkodik egész Egyiptom földjén, és Jákob elméje elámult, mert nem hitt nekik. Beszéltek neki mindent, amit József mondott, amennyit mondott nekik. Látva pedig a szekereket, amelyeket József küldött, hogy

felvegye őt, újraéledt Jákóbnak, az ő atyjuknak a lelke. Izrael pedig azt mondta: Nagy dolog nekem, ha József, az én fiam még él; elmegyek és meglátom őt, mielőtt meghalok.

46

Elindult pedig Izrael, ő maga és minden övéi, eljött az eskü kútjához, és áldozatot mutatott be atyja, Izsák Istenének. Isten pedig azt mondta Izraelnek az éjszaka látomásában: Jákob, Jákob! Ő pedig azt mondta: Mi az? De ő mondja neki: Én vagyok a te atyáid Istene, ne félj lemenni Egyiptomba, mert nagy nemzetté teszlek téged ott. És én lemegyek veled Egyiptomba, és én felhozlak téged a végén, és József ráteszi a kezét a szemeidre. Jákob pedig felkelt az eskü kútjától, és Izrael fiai felvették atyjukat, a poggyászt és asszonyaikat a szekerekre, amelyeket József küldött, hogy felvegyék őt. És felvéve birtokaikat és minden vagyont, amelyet szereztek Kánaán földjéből, bementek Egyiptomba, Jákob és minden magva vele. Fiai és fiainak fiai ővele, lányai és lányainak lányai, és minden magva – bevitte Egyiptomba. Ezek pedig Izrael fiainak nevei, akik bementek Egyiptomba Jákobbal, az ő atyjukkal együtt. Jákob és az ő fiai, Jákob elsőszülöttje, Rúben. Rúben fiai pedig: Énók, Pallós, Ászrón és Kármi. Simeon fiai pedig: Jemuel, Jamin, Ehud, Jachin, Zohar és Saul, a kánaáni asszony fia. Levi fiai pedig: Gershon, Kath és Merari. Júda fiai pedig: Ér és Ónán és Silóm és Fáresz és Zárá, de meghalt Ér és Ónán Kánaán földjén, Fáresz fiai pedig: Heszrón és Jemuel. Issakár fiai pedig: Tola, Fua, Hasum és

Sambran. Zebulun fiai pedig: Szered, Allon és Achoel. Ezek Léa fiai, akiket szült Jákóbnak Mezopotámiában, Szíriában, és Dína, az ő leánya, mind a lelkek, fiak és leányok, harminchárman. Gád fiai pedig: Szafón, Angisz, Szannisz, Thaszobán, Aédéisz, Aroédéisz és Areéleisz. Asher fiai pedig: Iemna, Iessoua, Ieoul, Baria és Sára, az ő testvérük. Baria fiai pedig: Chobor és Melchiil. Ezek Zilpah fiai, akit Lában adott Leának, az ő lányának, aki ezeket szülte Jákobnak, tizenhat lélek. Ráchélnek, Jákób feleségének fiai pedig József és Benjámin. Lettek pedig József fiai Egyiptom földjén, akiket Aszeneth, Petefre héliupoliszi pap leánya szült neki: Manasszé és Efraim. Lettek pedig Manasszé fiai, akiket a szíriai ágyasa szült neki: Mákír. Mákír pedig nemzette Gileádot. Efraim, Manasszé testvérének fiai pedig: Szutalaam és Taám. Szutalaam fiai pedig: Edóm. Benjámin fiai pedig Bala és Bochor, és Aszbél. Bala fiai pedig Géra, és Noeman, és Agchisz, és Rósz, és Mamphim voltak. Géra pedig nemzette Aradot. Ezek Ráchél fiai, akiket szült Jákóbnak, összesen tizennyolc lélek. Dán fiai pedig: Aszóm. És Naftali fiai: Asziel, Guni, Isszáár és Szollém. Ezek Ballas fiai, akit Lában adott Ráchelnek, az ő leányának, aki ezeket szülte Jákóbnak, összesen hét lélek. Minden lélek pedig, aki bement Jákóbbal Egyiptomba, akik kijöttek az ő ágyékából, a Jákób fiainak asszonyai nélkül, minden lélek hatvanhat, József fiai pedig, akik születtek neki Egyiptom földjén, kilenc lélek. Jákób házának minden lelke, akik bementek Jákóbbal Egyiptomba, hetvenöt lélek.

Júdát pedig elküldte maga előtt Józsefhez, hogy találkozzon vele Hérópolis városánál, Rameszesz földjére. József befogatolva a

szekereit, felment Izrael, az atyja elé a Hősök városához, és megjelenve előtte, a nyakába borult, és bőségesen sírt. És mondta Izrael Józsefnek: Meghalhatok mostantól fogva, mivel láttam a te arcodat, mert te még élsz. Mondta pedig József a testvéreinek: Felmegyek, jelenteni fogok a Fáraónak, és azt fogom mondani neki: A testvéreim és atyám háza, akik Kánaán földjén voltak, eljöttek hozzám. A férfiak pedig pásztorok, mert jószágtartók voltak, és a jószágot, és az ökröket, és minden vagyonukat elhozták. Ha tehát hív titeket a Fáraó, és megkérdezi tőletek: Mi a munkátok? Fogjátok mondani: állattenyésztő férfiak vagyunk, a te szolgáid gyermekkorunktól mostanáig, mi is és a mi atyáink is, hogy lakhassatok Gósen földjén Arábiában, mert utálat az egyiptomiaknak minden juhpásztor.

47

Eljővén pedig József jelentette a Fáraónak, mondván: az én atyám és az én testvéreim, és a jószágok, és az ő ökrei, és minden övék, jöttek Kánaán földjéből, és íme vannak Gósen földjén. De a testvérei közül vett öt férfit, és állította őket a Fáraó elé. És Fáraó mondta József testvéreinek: Mi a munkátok? Ők pedig mondták Fáraónak: Juhpásztorok a te szolgáid, mi is és a mi atyáink is. Mondták a Fáraónak: Tartózkodni jöttünk a földön, mert nincs legelő szolgáid jószágainak, ugyanis megerősödött az éhínség Kánaán földjén, most tehát lakni fogunk Góshen földjén. Mondta Fáraó Józsefnek: Lakjanak Góshen földjén, ha pedig tudod, hogy vannak közöttük hatalmas

férfiak, állítsd őket az enyém jószágainak vezetőivé. Jöttek Egyiptomba Józsefhez Jákob és fiai, és hallotta Fáraó, Egyiptom királya. És Fáraó így szólt Józsefhez, mondván: A te atyád és a te testvéreid eljöttek hozzád. Íme, Egyiptom földje előtted van; a legjobb földön telepítsd le atyádat és testvéreidet. Bevezette pedig József Jákóbot, az ő atyját, és állította őt a Fáraó elé, és megáldotta Jákób a Fáraót. Mondta Fáraó Jákóbnak: Hány esztendős vagy? És mondta Jákob a Fáraónak: Életem éveinek napjai, amelyeket jövevényként élek, száz harminc év. Kevesek és gonoszak voltak életem éveinek napjai; nem érték el atyáim élete éveinek napjait, amelyeket ők jövevényként éltek. És miután Jákób megáldotta a Fáraót, kiment tőle.

És József letelepítette az ő atyját és az ő testvéreit, és birtokot adott nekik Egyiptom földjén, a legjobb földön, Ramszesz földjén, ahogy a Fáraó parancsolta. És József gabonát mért ki az ő atyjának, és a testvéreinek, és atyjának egész házának, fejenként.

Gabona pedig nem volt az egész földön, mert az éhínség nagyon megerősödött, és Egyiptom földje és Kánaán földje elfogyott az éhínség miatt. Összegyűjtötte pedig József minden ezüstöt, amely találtatott Egyiptom földjén és Kanaán földjén, a gabonáért, amelyet vásároltak, és kimérte nekik, és bevitte József minden ezüstöt a Fáraó házába. És elfogyott minden ezüst Egyiptom földjéről és Kanaán földjéről, és eljöttek mind az egyiptomiak Józsefhez, mondván: Adj nekünk kenyeret, és miért haljunk meg előtted? Mert elfogyott a mi ezüstünk. Mondta pedig nekik

József: Hozzátok a jószágotokat, és adok nektek kenyeret a jószágotok helyett, ha elfogyott az ezüstötök. Elhozták tehát jószágaikat Józsefhez, és József kenyeret adott nekik a lovak helyett, és a juhok helyett, és az ökrök helyett, és a szamarak helyett, és táplálta őket kenyérrel minden jószáguk helyett abban az évben. Elmúlt az az év, és jöttek hozzá a második évben, és mondták neki: Ne pusztuljunk el a mi urunk előtt! Mert elfogyott az ezüstünk, és a birtokaink és a jószágaink hozzád, az úrhoz kerültek, és nem maradt meg nekünk a mi urunk előtt, hanem csak a saját testünk és a földünk. Hogy tehát ne haljunk meg előtted, és a föld el ne pusztuljon, szerezz meg minket és a földünket kenyér helyett, és leszünk mi és a földünk a Fáraó szolgái. Adj magot, hogy vessünk, és éljünk és ne haljunk meg, és a föld nem fog elpusztulni. És József megszerezte az egyiptomiak minden földjét a fáraónak, mert az egyiptomiak eladták földjüket a fáraónak, ugyanis győzött rajtuk az éhínség, és a föld a fáraóé lett. És a népet rabszolgává tette szolgákká Egyiptom szélső határaitól egészen a szélsőkig. Csak a papok földjét nem szerezte meg József, mert adományként ajándékot adott a papoknak a fáraó, és ők ették az adományt, amelyet a fáraó adott nekik, ezért nem adták el a földjüket. Mondta pedig József minden egyiptominak: Íme, szereztem titeket és földeteket ma a Fáraónak. Vegyetek magatoknak magot, és vessétek be a földet. És lesz a termése, és adni fogtok az ötödik részt a Fáraónak, a négy rész pedig a tietek lesz vetőmagnak a földnek, és étellé nektek, és mindenkinek a házaitokban. És mondták: Megmentettél minket, kegyet találtunk urunk előtt, és a Fáraó szolgái leszünk. És József parancsot adott nekik egészen a mai

napig Egyiptom földjén, hogy a Fáraónak adjanak, kivéve egyedül a papok földjét, az nem volt a Fáraóé.

Letelepedett pedig Izrael Egyiptom földjén, Gósen földjén, és birtokba vették azt, és növekedtek és megsokasodtak nagyon. Élt pedig Jákób Egyiptom földjén tizenhét évet, és lettek Jákób életének napjai száznegyvenhét év. Közeledtek pedig Izrael napjai a meghaláshoz, és hívta fiát, Józsefet, és mondta neki: ha kegyelmet találtam előtted, helyezd kezedet combom alá, és cselekszel velem irgalmasságot és igazságot, hogy ne temess el engem Egyiptomban, De én le fogok feküdni atyáimmal, és te el fogsz vinni engem Egyiptomból, és el fogsz temetni engem az ő sírjukban. Ő pedig azt mondta: Én meg fogom tenni a te szavad szerint. Azt mondta pedig: Esküdj meg nekem, és megesküdött neki, és Izrael meghajolt botjának csúcsára.

48

Történt pedig ezen szavak után, és jelentették Józsefnek, hogy atyja beteg, és felvéve két fiát, Manasszét és Efraimot, elment Jákóbhoz. Jelentették Jákóbnak, mondván: Íme, a fiad, József jön hozzád, és megerősödve Izrael felült az ágyon. És Jákób azt mondta Józsefnek: Az én Istenem megjelent nekem Lúzban, Kánaán földjén, és megáldott engem, És azt mondta nekem: Íme, én megnövelllek téged és megsokasítalak téged, és nemzetek gyülekezeteivé teszlek téged, és neked adom ezt a földet, és a te magodnak utánad, örök birtoklásul. Most tehát a két fiad, akik

születtek neked Egyiptom földjén, mielőtt én hozzád jöttem Egyiptomba, az enyéim, Efraim és Manassé, mint Rúben és Simeon, az enyéim lesznek. Az utódok pedig, amelyeket ezek után nemzesz, az ő testvéreik nevén lesznek, és azok öröksége szerint fognak neveztetni. Én pedig amikor jöttem Mezopotámiából, Szíriából, meghalt Ráchél, a te anyád Kánaán földjén, amikor közeledtem a Chabratha lóversenypályájához, hogy Efratába menjek, és eltemettém őt a lóversenypálya útján, ez pedig Betlehem.

Amikor pedig Izrael meglátta József fiait, azt mondta: Kik ezek neked? Mondta pedig József az apjának: Fiaim ők, akiket Isten adott nekem itt. És mondta Jákob: Hozd őket hozzám, hogy megáldjam őket. Izrael szemei elhomályosodtak az öregségtől, és nem volt képes látni, ezért közelebb hozták őket hozzá, és megcsókolta őket, és átölelte őket. És mondta Izrael Józsefnek: íme, a te arcodtól nem fosztattam meg, és íme, az Isten nekem mutatta a te magvadat is. És József kivezette őket a térdeiről, és leborultak neki arccal a földre. Vette pedig József a két fiát, Efraimot a jobbjára, Izrael baljából, Manassét pedig a baljára, Izrael jobbjából, és közelítette őket hozzá. Izrael pedig kinyújtva a jobb kezét, Efraim fejére helyezte, ő pedig volt a fiatalabb, és a bal kezét Manassé fejére, keresztbe téve a kezeket.

És megáldotta őket, és mondta: az Isten, akinek tetszettek az én atyáim ő előtte, Ábrahám és Izsák, az Isten, aki táplált engem ifjúságomtól fogva egészen a mai napig, Az Angyal, aki megszabadít engem minden rossztól, áldja meg ezeket a

gyermekeket, és hívassék ki bennük az én nevem és atyáim neve, Ábrahámé és Izsáké, és sokasodjanak nagy sokasággá a földön. Amikor pedig József látta, hogy atyja a jobb kezét Efraim fejére tette, ez nehezére esett neki, és József megragadta atyja kezét, hogy elvegye azt Efraim fejéről Manassé fejére. József azonban azt mondta az apjának: Ne így, atyám, mert ez az elsőszülött, tedd a jobbodat az ő fejére. És nem akart, de azt mondta: tudom, gyermekem, tudom, és ez néppé lesz, és ez felmagasztaltatik, de az ő fiatalabb testvére nagyobb lesz nála, és az ő magva nemzetek sokaságává lesz. És megáldotta őket azon a napon, mondván: Benned fog megáldatni Izrael, mondván: Tegyen téged az Isten olyanná, mint Efraim és mint Manassé. És Efraimot Manassé elé helyezte. Mondta pedig Izrael Józsefnek: Íme, én meghalok, és az Isten veletek lesz, és visszavisz titeket atyáitok földjére. Én pedig neked adom Sikemet, kivételesen a testvéreid fölött, amelyet elvettem az amoriták kezéből kardommal és íjammal.

49

Hívta pedig Jákob az ő fiait, és mondta nekik: gyűljetek össze, hogy elmondjam nektek, mi fog történni veletek az utolsó napokban. Gyűljetek össze, és halljátok meg engem, Jákób fiai, halljátok Izraelt, halljátok meg a ti atyátokat. Reuben, elsőszülöttem, te vagy az erőm és gyermekeim kezdete, nehéz elviselni, és kemény önfejű. Elbizakodtál, mint a víz, ne forrj fel, mert felmentél atyád ágyára, akkor beszennyezted a

fekvőhelyet, ahova felmentél. Simeon és Levi testvérek befejezték választásuk igazságtalanságát. Tanácsukba ne jöjjön a lelkem, és alkotásukhoz ne csatlakozzék a bensőm, mert haragjukban embereket öltek meg, és vágyukban bikát bénítottak meg. Átkozott a haragjuk, mert önfejű, és a dühjük, mert megkeményedett; felosztom őket Jákóbban, és szétszórom őket Izraelben. Júda, téged dicsértek a testvéreid, kezeid ellenségeid hátán vannak, leborulnak előtted atyád fiai. Oroszlánkölyke az oroszlánnak Júda, a hajtásból, fiam, felmentél, hanyattfeküdve aludtál, mint oroszlán és mint oroszlánkölyök, ki kelti fel őt? Nem fog hiányozni uralkodó Júdából, és vezető az ő ágyékából, amíg el nem jönnek a neki félretett dolgok, és ő a nemzetek várakozása. Szőlőhöz kötve csikóját, és az indakacshoz szamara csikóját, borban mossa ruháját, és szőlővérben takaróját. Csillogóbbak a szemei a bornál, és fehérebbek a fogai a tejnél. Zebulun a tengerparton fog lakni, és ő maga a hajók kikötője mellett, és kiterjed egészen Sidonig. Issachar a jót kívánta, miközben az örökségek között pihent. És látva, hogy a nyugalom szép, és hogy a föld zsíros, alátette a vállát a fáradozásnak, és földműves férfi lett. Dán ítélni fogja a népét, mint egy törzs Izraélben. És legyen Dán kígyó az úton, leselkedő az ösvényen, harapva a ló sarkát, és hátrafelé esik el a lovas, az Úr megváltását várva. Gád, csapatok portyázni fogják őt, ő pedig portyázni fogja őket a sarkukban. Asher kenyere kövér lesz, és ő fényűzést ad az uralkodóknak. Naphtali kiengedett törzs, aki szépséget ad a sarjadékban. Megnövekedett fiú József, megnövekedett fiam, irigyelt fiam, legfiatalabb fiam, térj vissza hozzám. Akiről tanácskozva

gyalázták, és haragot tartottak ellene a nyilak urai. És összetörettek hatalommal az ő íjaik, és kimerültek karjaik kezének inai Jákób uralkodójának keze által, onnan a hatalmas Izrael, a te atyád Istenétől. És segített neked az én Istenem, és megáldott téged az ég áldásával fentről, és a föld áldásával, amely mindent birtokol, a mellek és a méh áldása miatt, Atyád és anyád áldásai felülmúlták az állandó hegyek áldásait, és az örökké folyó dombok áldásait, József fejére lesznek, és annak a tetejére, aki testvérei között vezetett. Benjamin ragadozó farkas, reggel még eszik, és este táplálékot ad. Mindezek Jákób fiai, tizenketten, és ezeket mondta nekik az atyjuk, és megáldotta őket, mindegyiket az ő áldása szerint megáldotta. És mondta nekik: én hozzáadatom az enyém néphez, temessetek engem az enyém atyákkal a barlangban, amely Efron a Hettita mezejében van, a kettős barlangban, amely Mamre előtt van, Kanaán földjén, amelyet Ábrahám megszerzett, a barlangot Efrontól, a hettitától, sír birtokául Ott temették Ábrahámot és Sárát, az ő feleségét, ott temették Izsákot és Rebekát, az ő feleségét, ott temették Leát, A mező és a benne lévő barlang birtokában, Heth fiaitól. És megszűnt Jákob parancsolni a fiainak, és felemelve lábait az ágyra, kialudt, és hozzáadatott az ő népéhez.

50

És József ráborult apja arcára, sírt miatta és megcsókolta őt. És József parancsolt az ő szolgáinak, a bebalzsamozóknak, hogy bebalzsamozzák az ő atyját, és bebalzsamozták a

bebalzsamozók Izraelt. És betöltötték az ő negyven napját, így ugyanis számoltatnak a temetés napjai, és gyászolta őt Egyiptom hetven napig. Mivel pedig elmúltak a gyász napjai, József beszélt a Fáraó uralkodóihoz, mondván: ha kegyet találtam előttetek, beszéljetek rólam Fáraó fülébe, mondván, Apám megesketett engem, mondván: A sírban, amelyet ástam magamnak Kánaán földjén, ott temess el engem. Most tehát felmegyek, eltemetem apámat, és visszatérek. És Fáraó azt mondta Józsefnek: Menj fel, temesd el atyádat, ahogyan megesketett téged. És felment József, hogy eltemesse az atyját, és felmentek vele együtt Fáraó minden szolgája, és az ő házának vénei, és Egyiptom földjének minden vénei. És József egész háztartása, és az ő testvérei, és az ő egész atyai háza, és az ő rokonsága, és a juhok, és az ökrök hátramaradtak Gósen földjén. És felmentek vele együtt harci kocsik és lovasok is, és a tábor nagyon nagy lett. És megérkeztek Atád szérűjébe, amely a Jordánon túl van, és nagy és igen erős gyászolással gyászolták őt, és hét napig tartott a gyász az ő apjáért. És látták Kanaán földjének lakói a gyászt Atád szérűjén, és mondták: nagy gyász ez az egyiptomiaknak. Ezért nevezte el azt Egyiptom Gyászának, amely a Jordánon túl van. És a fiai így tettek neki. És felvették őt a fiai Kánaán földjére, és eltemették őt a kettős barlangba, amelyet Ábrahám megszerzett sír birtoklásában Efrontól, a Hettitától, Mamré átellenében. És József visszatért Egyiptomba, ő és a testvérei, és azok, akik együtt mentek fel, hogy eltemessék az ő atyját.

Látva pedig József testvérei, hogy meghalt az atyjuk, mondták: ne talán haragot tartson ellenünk József, és viszonzásul

viszonozza nekünk mindazt a rosszat, amit elkövettünk ellene. És miután megérkeztek Józsefhez, mondták: A te atyád megesketett, mielőtt meghalt, mondván, Így mondjátok Józsefnek: bocsásd meg nekik igazságtalanságukat és bűnüket, mert gonoszat mutattak neked, és most fogadd el atyád Istenének szolgái igazságtalanságát, és sírt József, amikor beszéltek hozzá. És miután hozzá jöttek, mondták: Tudjuk, hogy mi a te szolgáid vagyunk. És József így szólt hozzájuk: Ne féljetek, mert Isten embere vagyok. Ti rosszra terveztetek ellenem, de Isten jóra fordította azt körülöttem, hogy megtörténjék, mint ma, és nagy nép tápláltatik. És mondta nekik: ne féljetek, én táplállak titeket és a házaitokat, és vigasztalta őket, és a szívükbe beszélt. És letelepedett József Egyiptomban, ő maga és testvérei, és atyjának egész háznépe, és József száztíz évig élt. És József látta Efraim gyermekeit egészen a harmadik nemzedékig, és Makirnak, Manassé fiának fiai József térdein születtek. És mondta József az ő testvéreinek: Én meghalok, de meglátogatással meglátogat az Isten titeket, és felvezet titeket ebből a földből abba a földbe, amelyet megesküdött az Isten a mi atyáinknak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak. És József megesküdtette Izrael fiait, mondván: amikor meglátogat benneteket az Isten, vigyétek fel az én csontjaimat innen magatokkal. És meghalt József száztíz éves korában, és eltemették őt, és koporsóba helyezték Egyiptomban.

Máté evangéliuma

1

Jézus Krisztusnak, Dávid fiának, Ábrahám fiának nemzedékkönyve. Ábrahám nemzette Izsákot, Izsák pedig nemzette Jákóbot, Jákób pedig nemzette Júdát és az ő testvéreit. Júda pedig nemzette Fáreszt és Zárát Támártól, Fáresz pedig nemzette Eszrómot, Eszróm pedig nemzette Arámot, Arám pedig nemzette Aminadábot, Aminadáb pedig nemzette Naasszónt, Naasszón pedig nemzette Szalmónt, Salmon pedig Boázt nemzette Ráhábtól, Boáz pedig Óbédet nemzette Rúttól, Óbéd pedig Jesszét nemzette, Jesse pedig nemzette Dávidot, a királyt. Dávid király pedig nemzette Salamont Uriás feleségétől. Salamon pedig nemzette Roboámot, Roboám pedig nemzette Abiát, Abia pedig nemzette Asát. Asa pedig nemzette Jehosafátot, Jehosafát pedig nemzette Jorámot, Jorám pedig nemzette Uzziát, Uzziah pedig nemzette Jótámot, Jótám pedig nemzette Akházt, Akház pedig nemzette Ezékiást. Ezékiás pedig nemzette Manassét, Manassé pedig nemzette Ámont, Ámon pedig nemzette Jósiást. Jósiás pedig nemzette Jekoniást és testvéreit a

babiloni deportálás idején.

A babiloni száműzetés után pedig Jekoniás nemzette Szalatiélt, Szalatiél pedig nemzette Zorobábelt, Zerubbabel pedig nemzette Abiudot, Abiud pedig nemzette Eliakimot, Eliakim pedig nemzette Azort, Azor pedig nemzette Zadokot, Zadok pedig nemzette Achimot, Achim pedig nemzette Eliudot. Eliud pedig nemzette Eleazárt, Eleazár pedig nemzette Mattánt, Mattán pedig nemzette Jákóbot, Jákób pedig nemzette Józsefet, Mária férjét, akiből született Jézus, akit Krisztusnak mondanak. Mind tehát a nemzedékek Ábrahámtól Dávidig tizennégy nemzedék, és Dávidtól a babiloni számkivetésig tizennégy nemzedék, és a babiloni számkivetéstől Krisztusig tizennégy nemzedék.

A Jézus Krisztus születése így volt. Eljegyeztetett ugyanis az ő anyja Mária Józseffel, mielőtt összejöttek volna, úgy találtatott, hogy méhében van a Szentlélektől. József pedig, aki az ő férje volt, igaz ember lévén és nem akarván őt nyilvánosan megszégyeníteni, titokban kívánta elbocsátani őt. Miután ezeket megfontolta, íme, az Úr angyala álomban megjelent neki, mondván: József, Dávid fia, ne félj feleségül venni Máriát, mert ami benne fogantatott, az a Szentlélektől van. Fiút fog szülni, és Jézusnak fogod hívni a nevét, mert ő meg fogja menteni az ő népét a bűneiktől. Ez az egész azért történt, hogy beteljesüljön az Úr által a prófétán keresztül mondott, Íme, a szűz méhében fog fogantatni és fiút fog szülni, és hívni fogják a nevét Emmanuelnek, ami lefordítva: velünk az Isten.

Felébredvén pedig József az álomból, úgy cselekedett, amint megparancsolta neki az Úr hírnöke, és magához vette feleségét, És nem ismerte őt, amíg meg nem szülte az ő elsőszülött fiát, és elnevezte őt Jézusnak.

2

A Jézusnak Betlehemben, Júdeában való megszületése után, Heródes király napjaiban, íme, mágusok érkeztek keletről Jeruzsálembe. Mondván: Hol van a zsidók született királya? Láttuk ugyanis az ő csillagát keleten, és azért jöttünk, hogy imádjuk őt. Heródes király pedig, miután meghallotta ezt, megzavarodott, és vele együtt egész Jeruzsálem. És miután összegyűjtötte a nép minden főpapját és írástudóját, tudakolta tőlük, hol születik a Krisztus. De ők azt mondták neki: Betlehemben, Júdeában, mert így van megírva a próféta által. És te Betlehem, Júda földje, semmiképpen sem vagy a legkisebb Júda vezetői között, mert belőled fog kijönni a vezető, aki pásztorolni fogja az én népemet, Izraelt.

Akkor Heródes titokban hívta a mágusokat, és pontosan megtudta tőlük a megjelenő csillag idejét. És miután elküldte őket Betlehembe, azt mondta: Menjetek el és pontosan kutassátok ki a gyermeket, és amikor megtaláljátok, jelentsétek nekem, hogy én is elmenjek és imádjam őt. Ők pedig miután meghallgatták a királyt, elmentek, és íme, a csillag, amelyet keleten láttak, vezette őket, amíg odaérve megállt a hely fölött,

ahol a gyermek volt. Látva pedig a csillagot, rendkívül nagy örömmel örültek. És amikor bejöttek a házba, látták a gyermeket Máriával, az ő anyjával, és leborulva imádták őt, majd kinyitva kincseiket, ajándékokat hoztak neki: aranyat, tömjént és mirhát. És álomban figyelmeztetve lévén, hogy ne térjenek vissza Heródeshez, más úton vonultak el az ő földjükbe.

Miután ők visszavonultak, íme, az Úr angyala megjelent álomban Józsefnek, mondván: Kelj fel, vedd magadhoz a gyermeket és az anyját, és menekülj Egyiptomba, és maradj ott, amíg nem szólok neked, mert Heródes keresni fogja a gyermeket, hogy elpusztítsa őt. Ő pedig felkelve vette a gyermeket és az anyját éjjel, és elvonult Egyiptomba. És ott volt Heródes haláláig, hogy beteljesüljön az Úr által a prófétán keresztül mondott szó, amely így szól: Egyiptomból hívtam az én fiamat.

Akkor Heródes, látván, hogy kicsúfolták a mágusok, nagyon megharagudott, és elküldvén megölte mindazokat a gyermekeket Betlehemben és minden határában kettő éves és alább, szerint az időt, amelyet pontosan megtudott a mágusoktól. Akkor beteljesedett, amit Jeremiás próféta mondott, Hang hallatszott Rámában, siralom és sírás és nagy gyász, Ráchel sírja gyermekeit, és nem akart vigasztalódni, mert nincsenek.

Miután Heródes meghalt, íme, az Úr hírnöke álomban megjelent Józsefnek Egyiptomban. Mondván: Kelj fel, vedd magadhoz a gyermeket és az anyját, és menj Izrael földjére, mert meghaltak

azok, akik a gyermek lelkét keresték. De ő felkelve vette a gyermeket és az anyját, és bement Izrael földjére.

Hallva pedig, hogy Archelaosz uralkodik Júdea felett Heródes, az ő atyja helyett, félt oda elmenni, de álomban figyelmeztettetvén, visszavonult Galilea vidékeire, És miután eljött, letelepedett egy Názáretnek nevezett városban, hogy beteljesedjen, amit a próféták mondtak, hogy Názáretinek fog hívatni.

3

De azokban a napokban jön János, a Keresztelő, hirdetve Júdea pusztájában. És ezt mondta: Tartsatok bűnbánatot, mert elközelített az egek királysága. Ez ugyanis az, akiről Ézsaiás próféta mondta: Kiáltó hang a pusztában, készítsétek az Úr útját, tegyétek egyenessé az ő ösvényeit.

Maga János pedig teveszőrből való ruhát viselt és bőrövet a dereka körül, tápláléka pedig sáska és vadméz volt. Akkor kiment hozzá Jeruzsálem és egész Júdea, és a Jordán egész környező vidéke, És kereszteltettek a Jordánban általa, megvallva bűneiket.

Látván azonban sokakat a farizeusok és szadduceusok közül, akik jöttek az ő keresztségére, mondta nekik: Viperák sarjadékai, ki mutatta meg nektek, hogy meneküljetek az eljövendő harag elől? Hozzatok tehát a bűnbánathoz méltó gyümölcsöt, És ne

gondoljátok, hogy mondhatjátok magatokban: atyánk van, Ábrahám. Mert mondom nektek, hogy Isten képes ezekből a kövekből gyermekeket támasztani Ábrahámnak. Már pedig a fejsze a fák gyökeréhez van fektetve, minden fa tehát, amely nem terem jó gyümölcsöt, kivágódik és tűzbe vetődik.

Én valóban vízben keresztellek titeket bűnbánatra, de az utánam jövő erősebb nálam, akinek nem vagyok méltó a saruját hordozni, ő Szentlélekben és tűzben fog titeket megkeresztelni. Akinek a szórólapátja a kezében van, és alaposan megtisztítja a szérűjét, és összegyűjti a gabonáját a csűrbe, a pelyvát pedig olthatatlan tűzzel égeti el.

Akkor jön Jézus Galileából a Jordánhoz Jánoshoz, hogy megkeresztelkedjék általa. De János megakadályozta őt, mondván: Nekem szükségem van arra, hogy te általad kereszteltessek meg, és te jössz hozzám? Válaszolva pedig, Jézus azt mondta neki: Engedd most, mert így illő nekünk beteljesíteni minden igazságosságot. Akkor engedte őt. És miután megkereszteltetett, Jézus azonnal feljött a vízből, és íme megnyíltak neki az egek, és látta az Isten Lelkét leszállni, mint egy galambot, és rászállni. És íme, hang szólalt meg az egekből, mondván: Ez az én szeretett fiam, akiben kedvem telik.

4

Akkor Jézust a Lélek a pusztába vezette, hogy megkísértse az

ördög. És negyven napig és negyven éjszakáig böjtölve később megéhezett. És odajárulva hozzá, a kísértő azt mondta: Ha Isten fia vagy, mondd, hogy ezek a kövek kenyerekké legyenek. De ő válaszolva ezt mondta: Meg van írva, hogy nem csak kenyéren él az ember, hanem minden szón, amely Isten szájából származik. Akkor az ördög magával viszi őt a szent városba, és a templom párkányára állítja. És mondja neki: Ha Isten fia vagy, vesd le magad, mert meg van írva, hogy hírvivőinek parancsol rólad, és kezükön hordoznak téged, nehogy kőhöz üsd a lábadat.

Mondta neki Jézus: Ismét meg van írva: Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet.

Ismét magával viszi őt az ördög egy nagyon magas hegyre, és megmutatja neki a világ minden királyságát és azok dicsőségét. És azt mondja neki: Mindezt neked adom, ha leborulva imádsz engem. Akkor mondja neki Jézus: Menj el mögém, Sátán, mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet fogod imádni, és egyedül neki fogsz szolgálni. Akkor elengedte őt az ördög, és íme, hírnökök jöttek és szolgáltak neki.

Hallván pedig Jézus, hogy Jánost átadták, visszavonult Galileába. És elhagyva Názáretet, eljött és letelepedett Kapernaumban, a tengerparti városban, Zebulon és Naftali határaiban. hogy beteljesüljön, amit Ézsaiás próféta mondott Zebulun földje és Naftali földje, a tenger útja, a Jordánon túl, a nemzetek Galileája, A sötétségben ülő nép nagy fényt látott, és azoknak, akik a halál földjén és árnyékában ültek, fény kelt fel.

Attól fogva kezdte Jézus hirdetni és mondani: Tartsatok bűnbánatot, mert elközelgett a mennyek országa.

Járva pedig a Galileai-tenger mellett látott két testvért, Simont, akit Péternek mondtak, és Andrást, az ő testvérét, akik hálót vetettek a tengerbe, ugyanis halászok voltak. És azt mondja nekik: Jöjjetek utánam, és emberhalászokká teszlek titeket. Ők pedig azonnal otthagyva a hálókat, követték őt. És onnan tovább menve látott két másik testvért, Jakabot, Zebedeus fiát, és Jánost, az ő testvérét, a hajóban Zebedeussal, az atyjukkal, amint hálóikat javították, és hívta őket. Ők pedig azonnal elhagyták a hajót és az apjukat, és követték őt.

És Jézus bejárta egész Galileát, tanítva a gyülekezeteikben és hirdetve a királyság jó hírét, és gyógyítva minden betegséget és minden gyengeséget a nép között. És elment a híre egész Szíriába, és hoztak hozzá minden beteget, akik különféle betegségekben és kínokban szenvedtek, valamint ördöngősöket, holdkórosokat és bénákat, és meggyógyította őket. És nagy tömegek követték őt Galileából és Dekapoliszból és Jeruzsálemből és Júdeából és a Jordánon túlról.

5

Látva pedig a tömegeket, felment a hegyre, és miután leült, odajöttek hozzá a tanítványai. És megnyitva a száját, tanította őket, mondván Áldottak a lélekben szegények, mert övék a

mennyek királysága. Boldogok a gyászolók, mert ők megvigasztaltatnak. Áldottak a szelídek, mert ők örökölni fogják a földet. Áldottak, akik éhezik és szomjazzák az igazságosságot, mert ők megelégíttetnek. Áldottak az irgalmasak, mert ők irgalmat nyernek. Áldottak a tiszta szívűek, mert ők meglátják az Istent. Áldottak a béketeremtők, mert őket Isten fiainak fogják nevezni. Áldottak az igazságosságért üldözöttek, mert övék a mennyek királysága. Áldottak vagytok, amikor gyaláznak titeket és üldöznek, és minden gonosz szót mondanak ellenetek hazudva miattam. Örüljetek és ujjongjatok, mert jutalmatok nagy a mennyekben, így ugyanis üldözték a prófétákat, akik előttetek voltak.

Ti vagytok a föld sója, de ha a só ízteleníté válik, mivel sózzák meg? Semmire sem jó már, csak arra, hogy kidobják és az emberek eltaposssák. Ti vagytok a világ világossága. Nem rejtőzhet el egy város, amely a hegyen fekszik, Sem nem gyújtanak lámpát, hogy a véka alá tegyék, hanem a lámpástartóra, és világít mindenkinek, aki a házban van. Így ragyogjon a fényetek az emberek előtt, hogy lássák jó tetteiteket és dicsőítsék Atyátokat, aki a mennyekben van.

Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy leromboljam a törvényt vagy a prófétákat; nem azért jöttem, hogy leromboljam, hanem hogy beteljesítsem. Ámen, mert mondom nektek: amíg el nem múlik az ég és a föld, a törvényből egy jóta vagy egy vessző sem múlik el, amíg minden meg nem történik. Aki tehát felold egyet ezen legkisebb parancsolatok közül és így tanítja az embereket,

legkisebbnek fog hívatni a mennyek országában; aki pedig cselekszi és tanítja, ez nagynak fog hívatni a mennyek országában. Mert mondom nektek, hogy ha nem bővelkedik a ti igazságotok többet az írásmagyarázókénál és a farizeusokénál, semmiképpen nem mentek be az egek királyságába. Hallottátok, hogy mondatott a régieknek: ne gyilkolj; aki pedig gyilkol, bűnös lesz az ítélet előtt. Én pedig mondom nektek, hogy mindenki, aki haragszik a testvérére ok nélkül, bűnös lesz az ítélet előtt; aki pedig azt mondja a testvérének: raka, bűnös lesz a tanács előtt; aki pedig azt mondja: bolond, bűnös lesz a tüzes gehenna előtt. Ha tehát felajánlod a te adományodat az oltárra, és ott emlékezel arra, hogy a te testvérednek van valami ellened, Hagyd ott a te ajándékodat az oltár előtt, és menj először, békülj meg a testvéreddel, és akkor jöjj el és mutasd be a te ajándékodat. Légy jóindulatú ellenféleddel gyorsan, amíg az úton vagy vele, nehogy az ellenfél átadjon téged a bírónak, és a bíró átadjon téged a szolgának, és börtönbe vettessél. Ámen, mondom neked, nem fogsz kimenni onnan, amíg vissza nem adod az utolsó fillért.

Hallottátok, hogy mondatott a régieknek: ne törj házasságot. Én pedig mondom nektek, hogy mindenki, aki asszonyt néz, hogy megkívánja őt, már házasságtörést követett el vele a szívében. Ha pedig a jobb szemed botránkoztat téged, szakítsd ki azt és vesd el magadtól, mert előnyös neked, hogy elvesszen egy tagjaid közül, és ne egész tested vettessék a gyehennába. És ha a jobb kezed botránkoztat téged, vágd le azt és dobd el magadtól, mert előnyös neked, hogy elvesszen egy a tagaid közül, és ne egész tested vettessék a gyehennába.

Mondva volt, de aki elbocsátja a feleségét, adjon neki válólevelet. Én pedig mondom nektek, hogy aki elbocsátja a feleségét, kivéve paráználkodás okát, házasságtörővé teszi őt, és aki elbocsátott nőt vesz feleségül, házasságot tör.

Ismét hallottátok, hogy mondatott a régieknek: nem fogsz hamisan esküdni, hanem teljesíteni fogod az Úrnak tett esküidet. Én pedig mondom nektek, hogy ne esküdjetek egyáltalán, se a mennyre, mert az Isten trónja az, Sem a földre, mert az ő lábainak zsámolya, sem Jeruzsálemre, mert a nagy király városa. se a fejed által ne esküdj, mert nem vagy képes egyetlen hajszálat sem fehérré vagy feketévé tenni Legyen pedig a szavatok: igen, igen; nem, nem; ami pedig ezeken túl van, a gonosztól van.

Hallottátok, hogy mondatott: szem szemért és fog fogért. Én pedig azt mondom nektek, ne álljatok ellen a gonosznak, hanem aki téged megüt a jobb arcra, fordítsd neki a másikat is. És annak, aki téged bíróság elé akar vinni és a tunikádat el akarja venni, engedd át neki a ruhádat is, És aki téged egy mérföldre kényszerít, menj vele kettőt, Annak, aki tőled kér, adj, és attól, aki tőled kölcsön akar kérni, ne fordulj el.

Hallottátok, hogy mondatott: szeresd a felebarátodat, és gyűlöld az ellenségedet. Én pedig mondom nektek: szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat, akik átkoznak titeket, jól tegyetek azokkal, akik gyűlölnek titeket, és imádkozzatok azokért, akik bántalmaznak titeket és üldöznek titeket. Hogy

legyetek fiai a ti Atyátoknak, aki a mennyekben van, mert az ő napját felkelti a gonoszokra és jókra, és esőt ad az igazakra és igazságtalanokra. Ha ugyanis szeretitek azokat, akik titeket szeretnek, milyen jutalmatok van? Nem a vámosok is ugyanezt teszik? És ha csak a barátaitokat üdvözlitek, mi rendkívülit tesztek? Nem így cselekszenek a vámszedők is? Lesztek tehát ti tökéletesek, ahogyan a ti Atyátok, aki a mennyekben van, tökéletes.

6

Vigyázzatok, hogy alamizsnátokat ne tegyétek az emberek előtt, hogy lássanak titeket, mert különben nem lesz jutalmatok Atyátoknál, aki a mennyekben van. Amikor tehát alamizsnát adsz, ne harsonázz magad előtt, ahogyan a képmutatók teszik a gyülekezetekben és az utcákon, hogy dicsőíttessenek az emberek által. Bizony mondom nektek, elnyerték a jutalmuk. De amikor te alamizsnát adsz, ne tudja a bal kezed, mit tesz a jobb kezed. Úgy, hogy a te alamizsnád titokban legyen, és a te Atyád, aki látja a titkot, megfizet neked nyilvánosan.

És amikor imádkozol, ne légy olyan, mint a képmutatók, mert szeretnek a gyülekezetekben és az utcák sarkain állva imádkozni, hogy megjelenjenek az embereknek; bizony mondom nektek, hogy megkapták a jutalmukat. Te pedig amikor imádkozol, menj be a belső szobádba, és bezárva az ajtódat, imádkozz az atyádhoz a titokban, és az atyád, aki lát a titokban,

visszaadja neked nyilvánosan.

Imádkozva pedig ne gügyögjetek, éppen úgy, mint a pogányok, ugyanis úgy tűnik nekik, hogy bőbeszédűségükben meghallgattatnak. Ne legyetek tehát hasonlók hozzájuk, mert a ti Atyátok tudja, mire van szükségetek, mielőtt kérnétek őt. Így tehát imádkozzatok ti: Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, Jöjjön el a te királyságod, legyen meg a te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is. A mindennapi kenyerünket add nekünk ma, És bocsásd meg nekünk a mi tartozásainkat, ahogy mi is megbocsátjuk a mi tartozóinknak. És ne vezess minket kísértésbe, hanem szabadíts meg minket a gonosztól. Mert tiéd a királyság és a hatalom és a dicsőség örökkön-örökké, ámen.

Mert ha megbocsátjátok az embereknek a vétkeiket, megbocsát majd nektek is a ti mennyei Atyátok. Ha pedig nem bocsátotok meg az embereknek az ő vétkeiket, a ti Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket.

Amikor pedig böjtöltök, ne legyetek szomorúak, mint a képmutatók, mert eltorzítják az arcukat, hogy böjtölőkként jelenjenek meg az embereknek. Bizony mondom nektek, hogy elnyerték a jutalmukat. Te pedig böjtölve kend meg a fejedet, és mosd meg az arcodat, Hogy ne jelenj meg az embereknek böjtölőként, hanem a te atyádnak, aki a titokban van, és a te atyád, aki lát a titokban, megfizet neked a nyilvánosság előtt.

Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, ahol moly és rozsda elpusztít, és ahol tolvajok betörnek és ellopnak. Gyűjtsetek fel azonban magatoknak kincseket a mennyben, ahol sem a moly, sem a rozsda nem pusztít el, és ahol a tolvajok nem törnek be és nem lopnak. Mert ahol a kincsetek van, ott lesz a szívetek is.

A tested lámpása a szem, ha tehát a szemed tiszta, egész tested világos lesz. Ha de a szemed gonosz, az egész tested sötét lesz. Ha tehát a fény benned sötétség, mekkora a sötétség?

Senki nem szolgálhat két úrnak, mert vagy az egyiket gyűlöli és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik és a másikat megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak.

Ezért mondom nektek: ne aggódjatok lelketekért, mit egyetek és mit igyatok, sem testetekért, mit öltözzetek. Nem több-e a lélek a táplálléknál, és a test a ruházatnál? Nézzetek az ég madaraira, mert nem vetnek, sem nem aratnak, sem nem gyűjtenek be csűrökbe, és a ti mennyei Atyátok táplálja őket; nem ti értek-e többet náluk? Ki közületek képes aggódással egy könyöknyit is hozzáadni az életkorához? És a ruházat miatt miért aggódtok? Vegyétek figyelembe a mező liliomait, hogyan növekednek: nem fáradoznak, sem nem fonnak. Mondom pedig nektek, hogy Salomon sem öltözött az ő minden dicsőségében úgy, mint egy ezek közül. Ha pedig a mező füvét, amely ma van és holnap kemencébe vettetik, az Isten így ruházza fel, nem sokkal inkább titeket, kicsinyhitűek? Ne aggódjatok tehát mondván: mit

együnk, vagy mit igyunk, vagy mit öltözzünk? Mert mindezeket a nemzetek keresik, tudja ugyanis a ti mennyei Atyátok, hogy szükségetek van mindezekre. Keressétek pedig először Isten királyságát és az ő igazságosságát, és mindezek hozzáadatnak nektek. Ne aggódjatok tehát a holnap miatt, mert a holnap majd aggódik a maga dolgai miatt, elég a napnak a maga baja.

7

Ne ítéljetek, hogy ne ítéltessetek, Mert amilyen ítélettel ítéltek, olyannal fogtok ítéltetni, és amilyen mértékkel mértek, olyannal fog mérettetni nektek. Miért látod a szálkát a testvéred szemében, a gerendát pedig a saját szemedben nem veszed észre? Vagy hogyan mondhatod a testvérednek: Engedd, hogy kiűzzem a szálkát a szemedből, amikor íme, gerenda van a saját szemedben? Képmutató, vesd ki először a gerendát a saját szemedből, és akkor majd világosan fogsz látni, hogy kivessed a szálkát testvéred szeméből.

Ne adjátok a szentet a kutyáknak, se ne vessétek gyöngyeiteket a disznók elé, nehogy eltaposssák azokat lábaikon, és megfordulva széttépjenek titeket.

Kérjetek, és adatik nektek; keressetek, és találni fogtok; zörgessetek, és megnyittatik nektek. Mert minden kérő kap, és a kereső talál, és a zörgetőnek megnyittatik. Vagy ki van közületek olyan ember, aki ha a fia kenyeret kér tőle, követ ad neki? És ha

halat kér, nem kígyót fog adni neki? Ha tehát ti, bár gonoszak vagytok, tudtok jó ajándékokat adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok jó dolgokat azoknak, akik kérik őt?

Mindent tehát, amit csak akarnátok, hogy az emberek tegyenek nektek, így ti is tegyétek nekik, mert ez a törvény és a próféták.

Lépjetek be a szűk kapun keresztül, mert széles a kapu és tágas az út, amely a pusztulásba vezet, és sokan vannak, akik azon keresztül lépnek be. Mily szűk a kapu és szorongatott az út, amely az életbe vezet, és kevesen vannak, akik megtalálják azt.

Figyeljetek azonban a hamis prófétákra, akik juhok ruhájában jönnek hozzátok, de belülről ragadozó farkasok. A gyümölcseikről meg fogjátok ismerni őket. Vajon szednek-e tövisekről szőlőt, vagy bogáncsokról fügét? Így minden jó fa jó gyümölcsöket terem, a romlott fa pedig gonosz gyümölcsöket terem. Nem képes a jó fa gonosz gyümölcsöket teremni, sem a romlott fa jó gyümölcsöket teremni. Minden fa, amely nem termel jó gyümölcsöt, kivágódik és tűzbe vetődik. Gyümölcseikről ismeritek majd meg őket.

Nem mindenki, aki azt mondja nekem: Úr, Úr, be fog lépni a mennyek királyságába, hanem az, aki cselekszi az én Atyám akaratát, aki a mennyekben van. Sokan fognak mondani nekem azon a napon: Úr, Úr, nem a te nevedben prófétáltunk, és a te nevedben démonokat űztünk ki, és a te nevedben sok csodát

tettünk? És akkor vallani fogok nekik, hogy soha nem ismertelek titeket, távozzatok tőlem, akik a törvénytelenséget művelitek.

Mindenkit tehát, aki hallja ezeket az én szavaimat és cselekszi azokat, hasonlítani fogom egy bölcs emberhez, aki a házát sziklára építette, És lezúdult az eső, és jöttek a folyók, és fújtak a szelek, és nekiestek annak a háznak, és nem dőlt össze, mert a sziklára volt alapozva. És mindenki, aki hallja ezeket az én szavaimat és nem cselekszi azokat, hasonlíttatni fog egy bolond emberhez, aki a házát a homokra építette. És lezuhant az eső, és jöttek a folyók, és fújtak a szelek, és ütöttek azon a házon, és az elesett, és nagy volt a zuhanása.

És történt, hogy amikor Jézus befejezte ezeket a szavakat, a tömegek ámulatba estek az ő tanításán. Ugyanis úgy tanította őket, mint akinek tekintélye van, és nem úgy, mint az írástudók.

8

Amikor pedig lejött a hegyről, sok tömeg követte őt. És íme egy leprás odajővén imádta őt, mondván: Uram, ha akarod, megtisztíthatsz engem. És kinyújtva a kezét, megérintette őt Jézus, mondván: akarom, tisztulj meg. És azonnal megtisztult a leprája. És mondja neki Jézus: Lásd, senkinek se mondd, hanem menj, mutasd meg magad a papnak, és ajánld fel az ajándékot, amit Mózes parancsolt, bizonyságul nekik.

Miután belépett Kapernaumba, egy százados közeledett hozzá, kérve őt és mondva, Uram, az én szolgám otthon fekszik bénultan, szörnyen kínlódva. És Jézus azt mondja neki: Én elmegyek és meggyógyítom őt. És válaszolva a százados mondta: Uram, nem vagyok képes, hogy az én tetőm alatt belépj, de csak mondd szóval, és meg fog gyógyulni az én szolgám. Mert én is ember vagyok hatóság alatt, katonákkal alattam, és mondom ennek: menj, és megy, és a másiknak: jöjj, és jön, és a szolgámnak: tedd ezt, és teszi. Hallva ezt pedig Jézus csodálkozott, és mondta a követőinek: Ámen mondom nektek, még Izraelben sem találtam ekkora hitet. Mondom pedig nektek, hogy sokan keletről és nyugatról el fognak jönni, és le fognak telepedni Ábrahámmal és Izsákkal és Jákobbal a mennyek országában. A királyság fiait kivetik a külső sötétségbe, ott lesz sírás és fogcsikorgatás. És mondta Jézus a századosnak: menj, és ahogy hitted, legyen neked. És meggyógyult a szolgája abban az órában.

És amikor Jézus bement Péter házába, látta az ő anyósát fekve és lázban szenvedve. És megérintette a kezét, és elhagyta őt a láz, és felkelt, és szolgált neki. Este pedig történvén, sokakat hoztak neki, akik ördöngösök voltak, és kiűzte a szellemeket szóval, és mindazokat, akik rosszul voltak, meggyógyította. Hogy beteljesedjen az Ézsaiás próféta által mondott, aki így szólt: Ő maga vette magára a mi gyengeségeinket és hordozta a betegségeket.

Látván pedig Jézus a sok tömeget maga körül, parancsot adott,

hogy menjenek át a túlsó partra. És odajött hozzá egy írástudó, és azt mondta neki: Tanító, követni foglak téged, bárhová is mész. És mondja neki Jézus: a rókáknak odúik vannak, és az ég madarainak fészkeik, de az Emberfiának nincs hová fejét lehajtania. Egy másik a tanítványai közül azt mondta neki: Uram, engedd meg nekem először elmenni és eltemetni az apámat. De Jézus azt mondta neki: Kövess engem, és hagyd, hogy a halottak temessék el a saját halottaikat.

És amikor beszállt a hajóba, követték őt a tanítványai. És íme, nagy vihar támadt a tengeren, úgyhogy a hajót elborították a hullámok, ő pedig aludt. És odamentek a tanítványai, felébresztették őt, és így szóltak: Uram, mentsd meg minket, elveszünk! És mondja nekik: Miért vagytok gyávák, kicsinyhitűek? Akkor felkelve megdorgálta a szeleket és a tengert, és nagy csend lett. Az emberek pedig csodálkoztak, mondván: Milyen fajta ember ez, hogy még a szelek és a tenger is engedelmeskednek neki?

És amikor átjött a túlsó partra, a gergesenusok földjére, találkozott vele két ördöngős, akik a sírokból jöttek ki, nagyon veszedelmesek voltak, úgyhogy senki sem volt elég erős ahhoz, hogy azon az úton elmenjen. És íme kiáltottak, mondván: Mi közünk hozzád, Jézus, Isten Fia? Azért jöttél ide idő előtt, hogy megkínozz minket? Volt pedig tőlük távol egy sok disznóból álló csorda, amely legelészett. A démonok pedig kérlelték őt mondva: Ha kiűzöd minket, engedd meg nekünk, hogy elmenjünk a disznók csordájába. És azt mondta nekik: Menjetek. Ők pedig

kimentek és elmentek a disznók csordájába, és íme, az egész disznócsorda lerohánt a sziklán a tengerbe, és meghaltak a vizekben. A pásztorok pedig menekültek, és elmenve a városba jelentettek mindent, a démonok által megszállottak dolgait is. És íme az egész város kiment Jézus elé, és látván őt, kérték, hogy távozzon el az ő határaiktól.

9

És miután beszállt a hajóba, átkelt és eljött a saját városába. És íme hoztak hozzá egy bénát, aki ágyon feküdt, és látva Jézus a hitüket, mondta a bénának: Bátorság, gyermekem, megbocsáttattak neked a bűneid. És íme, néhányan az írástudók közül magukban ezt mondták: Ez istenkáromlást szól. És látva Jézus az ő gondolataikat, mondta: Miért gondoltok ti gonoszt a szívetekben? Mi ugyanis könnyebb, azt mondani, hogy elengedettek neked a bűneid, vagy azt mondani, hogy kelj fel és járj? Hogy pedig tudjátok, hogy az ember fiának van felhatalmazása a földön bűnöket megbocsátani, akkor mondja a bénának: Kelj fel, vedd fel az ágyadat és menj haza. És felkelve elment a házába. Látva pedig ezt, a tömegek csodálkoztak és dicsőítették az Istent, aki ilyen hatalmat adott az embereknek.

És amikor Jézus onnan elhaladt, látott egy embert ülni a vámos helyen, akit Máténak hívtak, és azt mondja neki: kövess engem! És az felkelve követte őt. És történt, amikor a házban feküdt, hogy íme sok vámszedő és bűnös eljött, és együtt feküdtek

Jézussal és az ő tanítványaival. És a farizeusok látva mondták az ő tanítványainak: Miért eszik a ti tanítótok a vámosokkal és bűnösökkel? De Jézus hallván ezt, mondta nekik: Nem szorulnak az erősek orvosra, hanem akik rosszul vannak. Elmenvén pedig tanuljátok meg, mi az: irgalmasságot akarok és nem áldozatot. Mert nem azért jöttem, hogy igazakat hívjak, hanem bűnösöket megtérésre.

Akkor odamennek hozzá János tanítványai mondva: miért mi és a farizeusok sokat böjtölünk, a te tanítványaid pedig nem böjtölnek? És Jézus azt mondta nekik: Nem képesek a menyegzői terem fiai gyászolni azon idő alatt, amíg velük van a vőlegény? De jönni fognak napok, amikor elvétetik tőlük a vőlegény, és akkor böjtölni fognak. Senki sem rak zsugorítatlan rongy foltot régi ruhára, mert a teljessége elveszi azt a ruhától, és rosszabb szakadás lesz. Sem új bort nem töltenek régi tömlőkbe, mert különben szétszakadnak a tömlők, és a bor kiömlik, és a tömlők tönkremennek, hanem új bort új tömlőkbe töltenek, és így mindkettő megmarad.

Miközben ő ezeket mondta nekik, íme egy elöljáró odajárulva leborult előtte, mondván, hogy az én leányom éppen most meghalt, de jöjj el, tedd rá a kezedet, és élni fog. És felkelve Jézus követte őt, és az ő tanítványai is. És íme egy asszony, aki tizenkét éve vérfolyásban szenvedett, hátulról közeledve megérintette az ő ruhájának rojtját. Mondta ugyanis magában: Ha csak megérintem a ruháját, meg fogok gyógyulni. De Jézus megfordulván és látván őt, mondta: Bátorság, leányom, a te

hited megmentett téged. És megmentetett az asszony attól az órától. És amikor Jézus bement a vezető házába és látta a fuvolajátékosokat és a zajos tömeget, így szólt hozzájuk, Vonuljatok vissza, mert nem halt meg a lány, hanem alszik. És kinevették őt. Amikor pedig kiűzték a tömeget, belépve megragadta a kezét, és felkelt a lány. És ez a hír elterjedt abban az egész földben.

És amikor Jézus elhaladt onnan, két vak követte őt, kiáltva és mondva: Könyörülj rajtunk, Dávid fia! Miután bejött a házba, odajöttek hozzá a vakok, és Jézus azt mondja nekik: Hiszitek, hogy képes vagyok ezt megtenni? Azt mondják neki: Igen, Uram. Akkor megérintette a szemeiket mondván: a ti hitetek szerint legyen nektek. És megnyíltak az ő szemeik, és Jézus megfeddette őket mondván: vigyázzatok, senki ne tudja meg. Azok pedig kimenvén, hírt terjesztettek róla abban az egész vidéken.

Amikor pedig ők kimentek, íme, hoztak hozzá egy néma, démontól megszállt embert, És miután kiűzetett a démon, beszélt a néma, és csodálkoztak a tömegek, mondván, hogy soha nem jelent meg így Izraelben. A farizeusok pedig azt mondták: A démonok fejedelme által űzi ki a démonokat.

És Jézus körüljárt minden városban és faluban, tanítva az ő gyülekezeteikben, és hirdetve a királyság jó hírét, és gyógyítva minden betegséget és minden gyengeséget a népben.

Látva pedig a tömegeket, megesett a szíve rajtuk, mert

kimerültek és szétszórtak voltak, mint a juhok, amelyeknek nincs pásztoruk. Akkor mondja az ő tanítványainak: az aratás ugyan nagy, de a munkások kevesek. Imádkozzatok tehát az aratás Urához, hogy küldjön ki munkásokat az ő aratásába.

10

És miután magához hívta a tizenkét tanítványát, adott nekik hatalmat a tisztátalan szellemek felett, hogy kiűzzék azokat és meggyógyítsanak minden betegséget és minden gyengeséget. A tizenkét apostol neve ezek: első Simon, akit Péternek hívnak, és András, az ő testvére, Jakab, Zebedeus fia, és János, az ő testvére, Fülöp és Bertalan, Tamás és Máté, a vámos, Jakab, Alfeus fia, és Lebbeus, akit Tádenak neveztek, Simon a Kanaanita és Júdás az Iskarióta, aki át is adta őt.

Ezt a tizenkettőt elküldte Jézus, megparancsolva nekik: A nemzetek útjára ne menjetek, és a Samaritánusok városába ne menjetek be, Menjetek inkább Izrael házának elveszett juhaihoz. Menvén pedig hirdessétek, mondván, hogy elközelített a mennyek királysága. Betegeket gyógyítsatok, leprásokat tisztítsatok, holtakat támasszatok fel, démonokat vessétek ki; ingyen kaptátok, ingyen adjátok. Ne szerezzetek aranyat, sem ezüstöt, sem bronzot az öveitekben, Ne vigyetek táskát az útra, sem két tunikát, sem szandált, sem botot, mert méltó a munkás az ő táplálékára. Amelyik városba vagy faluba bemennétek, vizsgáljátok meg, ki méltó abban, és ott maradjatok, amíg el nem

mentek onnan. Belépve pedig a házba, üdvözöljétek azt mondva: béke ennek a háznak. És ha valóban méltó a ház, szálljon rá a békétek, ha pedig nem méltó, térjen vissza hozzátok a békétek. És aki nem fogad be titeket, sem nem hallja szavaitokat, kimenvén azon házból vagy azon városból, rázzátok le lábaitok porát. Ámen, mondom nektek, elviselhetőbb lesz Szodoma és Gomorra földje számára az ítélet napján, mint annak a városnak.

Íme, én elküldelek titeket, mint juhokat a farkasok közé; legyetek tehát okosak, mint a kígyók, és ártatlanok, mint a galambok. Vigyázzatok azonban az emberektől, mert tanácsok elé fognak adni titeket, és zsinagógáikban meg fognak ostorozni benneteket, És vezetők elé, de királyok elé is vitetni fogtok énmiattam tanúságtételül nekik és a nemzeteknek. Amikor pedig átadnak titeket, ne aggódjatok, hogyan vagy mit beszéljetek, mert megadatik nektek abban az órában, mit beszéljetek. Mert nem ti vagytok a beszélők, hanem a ti atyátok Lelke az, aki beszél bennetek. Kiszolgáltat pedig testvér testvért a halálba, és apa gyermeket, és fellázadnak a gyermekek a szülők ellen, és halálba taszítják őket. És gyűlöltek lesztek mindenki által az én nevem miatt, de aki kitart a végsőkig, az üdvözül. Amikor pedig üldöznek titeket ebben a városban, meneküljetek a másikba, mert ámen mondom nektek, nem fogjátok befejezni Izrael városait, amíg el nem jön az ember fia. Nem áll a tanítvány a tanítója felett, sem a rabszolga az ura felett. Elégséges a tanítványnak, hogy olyan legyen, mint a tanítója, és a szolgának, mint az ura. Ha a házigazdát

Belzebubnak hívták, mennyivel inkább a háznépét? Ne féljetek tehát tőlük, mert semmi sincs eltakarva, ami nem fog felfedeztetni, és semmi sincs elrejtve, ami nem fog megismertetni. Amit mondok nektek a sötétségben, mondjátok a világosságban, és amit a fülbe hallotok, hirdessétek a tetők felett. És ne féljetek azoktól, akik a testet ölik, de a lelket nem képesek megölni, féljetek inkább attól, aki képes mind a lelket, mind a testet elpusztítani a pokolban. Nem két verebeket adnak el egy assarionért? És egy sem közülük nem esik a földre a ti Atyátok nélkül. A ti fejeteken pedig minden hajszál meg van számolva. Ne féljetek tehát, sok verebénél többet értek ti.

Mindenki tehát, aki meg fog vallani engem az emberek előtt, meg fogom vallani én is őt az én Atyám előtt, aki a mennyekben van. Aki pedig megtagadna engem az emberek előtt, megtagadom majd őt én is az én Atyám előtt, aki a mennyekben van.

Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy békét hozzak a földre; nem azért jöttem, hogy békét hozzak, hanem kardot. Azért jöttem ugyanis, hogy megosztassam az embert az atyja ellen, és a lányt az anyja ellen, és a menyasszonyt az anyósa ellen. És az ember ellenségei a saját háznépbeliek.

Aki jobban szereti apját vagy anyját, mint engem, nem méltó hozzám, és aki jobban szereti fiát vagy lányát, mint engem, nem méltó hozzám, És aki nem veszi fel a keresztjét és nem követ engem, nem méltó hozzám. Aki megtalálja a lelkét, elveszíti azt,

és aki elveszíti a lelkét értem, megtalálja azt.

Aki titeket fogad, engem fogad, és aki engem fogad, azt fogadja, aki engem küldött. Aki befogad egy prófétát a próféta nevében, próféta jutalmát fogja kapni, és aki befogad egy igazat az igaz nevében, igaz jutalmát fogja kapni. És aki ad inni egynek e kicsik közül egy pohár hideget csak a tanítvány nevében, ámen mondom nektek, semmiképpen nem veszíti el jutalmát.

11

És történt, amikor Jézus befejezte tizenkét tanítványának utasítását, elment onnan, hogy tanítson és hirdessen az ő városaikban.

De János, miután hallott a börtönben Krisztus tetteiről, elküldött kettőt a tanítványai közül Mondta neki: Te vagy az eljövendő, vagy mást várjunk? És Jézus válaszolva mondta nekik: Elmenvén, jelentsétek Jánosnak, amiket hallotok és láttok. A vakok újra látnak és a sánták járnak, a leprások megtisztulnak és a süketek hallanak, a holtak feltámadnak és a szegényeknek örömhírt hirdetnek. És boldog az, aki nem botránkozik meg bennem.

Miközben ezek utaztak, Jézus kezdte mondani a tömegeknek Jánosról: Mit mentetek ki a pusztába meglátni? Nádat, amelyet a szél ráz? De mit mentetek ki látni? Puha ruhákba öltözött

embert? Íme, akik puha ruhákat viselnek, a királyok házaiban vannak. De mit mentetek ki látni? Prófétát? Igen, mondom nektek, és többet prófétánál. Mert ő az, akiről meg van írva: Íme, elküldöm hírnökömet előtted, aki elkészíti utadat előtted.

Ámen, mondom nektek, nem támadt asszonyok szülöttei között nagyobb János a Keresztelőnél, de a legkisebb a mennyek királyságában nagyobb nála. De Keresztelő János napjaitól mostanáig az egek országa erőszakot szenved, és erőszakosak ragadják el azt. Mert minden próféta és a törvény Jánosig prófétált. És ha be akarjátok fogadni, ő maga az Illés, aki el fog jönni. Akinek füle van a hallásra, hallja.

Kihez hasonlítsam ezt a nemzedéket? Hasonló a gyerekekhez, akik a piacokon ülnek, akik a társaiknak kiáltva mondják, Fuvoláztunk nektek, és nem táncoltatok; gyászéneket énekeltünk nektek, és nem gyászoltatok. Mert jött János, sem nem evett, sem nem ivott, és mondják, démona van. Jött az ember fia evén és ivón, és mondják: íme, falánk ember és borivó, vámszedők barátja és bűnösöké. És igazoltatott a bölcsesség a gyermekeitől.

Akkor kezdett szemrehányást tenni azoknak a városoknak, amelyekben a legtöbb csodatette történt meg, amiért nem tértek meg, Jaj neked, Chorazin, jaj neked, Bethsaida, mert ha Týrusban és Szidonban történtek volna azok a csodák, amelyek bennetek történtek, régen zsákban és hamuban ülve megtértek volna. De mondom nektek, Tírusznak és Szidonnak elviselhetőbb lesz az

ítélet napján, mint nektek. És te, Kapernaum, aki az égig emeltetett fel, a pokolig fogsz lesüllyesztetni, mert ha Szodomában történtek volna azok a csodák, amelyek benned történtek, megmaradtak volna mind a mai napig. Kivéve mondom nektek, hogy Szodoma földjének elviselhetőbb lesz az ítélet napján, mint neked.

Abban az időben Jézus így válaszolt: Dicsőítelek téged, Atyám, az ég és a föld Ura, hogy elrejtetted ezeket a bölcsek és értelmesek elől, és kinyilatkoztattad azokat a kicsinyeknek, Igen, Atyám, mert így lett kedves előtted. Mindent nekem adott át az én Atyám, és senki nem ismeri a Fiút, csak az Atya, sem az Atyát nem ismeri senki, csak a Fiú és az, akinek a Fiú akarja kinyilatkoztatni. Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik fáradoztok és meg vagytok terhelve, és én nyugalmat adok nektek. Vegyétek fel az igámat magatokra és tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű, és nyugalmat találtok lelketek számára, Mert az igám jó és az én terhem könnyű.

12

Abban az időben ment Jézus szombaton a vetések között, tanítványai pedig megéheztek, és kezdték tépni a kalászokat és enni. A farizeusok pedig látván, mondták neki: Íme, a te tanítványaid azt teszik, amit nem megengedett tenni szombaton. Ő pedig azt mondta nekik: Nem olvastátok, mit tett Dávid, amikor éhezett ő és azok, akik vele voltak? Hogyan ment be

Isten házába és ette meg a bemutató kenyereket, amelyeket nem volt szabad neki ennie, sem azoknak, akik vele voltak, hanem csak a papoknak? Vagy nem olvastátok el a törvényben, hogy a szombatokon a papok a templomban megszentségtelenítik a szombatot, és mégis feddhetetlenek? Mondom pedig nektek, hogy a templumnál nagyobb van itt. Ha de ismertétek volna, mi az: irgalmat akarok és nem áldozatot, nem ítéltétek volna el az ártatlanokat. Mert az embernek Fia ura a szombatnak is.

És miután eltávozott onnan, bejött a gyülekezetükbe. És íme, ott volt egy ember, akinek kiszáradt keze volt, és megkérdezték őt mondván: Megengedett-e szombaton gyógyítani? hogy vádolhassák őt. Ő pedig azt mondta nekik: Ki lesz közületek olyan ember, aki tart egy juhot, és ha ez beleesik szombaton egy gödörbe, vajon nem ragadja-e meg azt és emeli fel? Mennyivel különb tehát az ember a juhnál? Úgyhogy megengedett szombaton jót cselekedni. Akkor azt mondja az embernek: Nyújtsd ki a kezed! És kinyújtotta, és egészségessé lett, mint a másik. Miután pedig kimentek, a farizeusok tanácsot tartottak ellene, hogy elpusztítsák őt. Jézus pedig ezt tudva visszavonult onnan, és sok tömeg követte őt, és meggyógyította őket mindnyájukat. És megdorgálta őket, hogy ne tegyék őt nyilvánvalóvá, hogy beteljesüljön, amit Ézsaiás próféta mondott, Íme az én szolgám, akit választottam, az én szerettem, akiben kedvét lelte az én lelkem, rá helyezem az én szellememet, és ítéletet fog hirdetni a nemzeteknek. Nem fog veszekedni, sem kiáltani, és senki sem fogja hallani az ő hangját az utcákon. A megtört nádat nem töri el, és a füstölgő lent nem oltja ki, amíg

győzelemre nem viszi az ítéletet. és az ő nevében remélnek a nemzetek

Akkor hoztak hozzá egy ördöngős vakot és némát, és meggyógyította őt, úgyhogy a vak és néma beszélni és látni tudott. És minden tömeg ámulatba esett, és azt mondták: Vajon nem ez a Krisztus, Dávid fia? A farizeusok pedig, miután hallották, mondták: Ez nem űzi ki a démonokat, csak Beelzebul, a démonok fejedelme által. Jézus azonban ismerve gondolataikat, így szólt hozzájuk: Minden királyság, amely megosztott önmaga ellen, elpusztul, és minden város vagy ház, amely megosztott önmaga ellen, nem fog fennállni. És ha a Sátán a Sátánt űzi ki, önmaga ellen megosztódott, hogyan fog tehát megállni az ő királysága? És ha én Beelzebul által űzöm ki a démonokat, a ti fiaitok mi által űzik ki? Ezért ők lesznek a ti bíráitok. Ha pedig én Isten Lelkében űzöm ki a démonokat, akkor elérkezett rátok Isten országa. Vagy hogyan képes valaki belépni az erős ember házába és elragadni az edényeit, ha nem köti meg először az erős embert? És akkor ki fogja rabolni a házát. Aki nincs velem, az ellenem van, és aki nem gyűjt velem, az szétszór.

Emiatt mondom nektek: minden bűn és istenkáromlás meg fog bocsáttatni az embereknek, de a Szellem elleni istenkáromlás nem fog megbocsáttatni az embereknek. És aki szót mond az ember Fia ellen, annak meg fog bocsáttatni, de aki a Szent Szellem ellen szól, annak nem fog megbocsáttatni sem a mostani korban, sem az eljövendőben.

Vagy tegyétek a fát jóvá és gyümölcsét jóvá, vagy tegyétek a fát romlottá és gyümölcsét romlottá, mert a gyümölcsről ismerik meg a fát. Viperakölyök, hogyan tudtok jó dolgokat mondani, amikor gonoszok vagytok? Mert a szív bőségéből beszél a száj. A jó ember a jó kincsestárból jó dolgokat hoz elő, és a gonosz ember a gonosz kincsestárból gonosz dolgokat hoz elő. Mondom pedig nektek, hogy minden tétlen szót, amit az emberek beszélnek, számot adnak róla az ítélet napján Mert a szavaid alapján fogsz igazoltatni, és a szavaid alapján fogsz elítéltetni.

Akkor válaszoltak néhányan az írástudók és a farizeusok közül, mondva: Tanító, szeretnénk tőled egy jelet látni. De ő válaszolva mondta nekik: Gonosz és parázna nemzedék jelet keres, de jel nem fog adatni neki, kivéve Jónás próféta jelét. Mert ahogyan Jónás próféta a nagy hal hasában volt három napig és három éjszakáig, úgy lesz az embernek Fia is a föld szívében három napig és három éjszakáig. Ninive férfiai fel fognak támadni az ítéletben ezzel a nemzedékkel együtt és el fogják ítélni azt, mert megtértek Jónás hirdetésére, és íme, több van itt, mint Jónás. A déli királynő fel fog emelkedni az ítéletben ezzel a nemzedékkel együtt és el fogja ítélni azt, mert eljött a föld végeiről, hogy hallja Salamon bölcsességét, és íme, több van itt Salamonnál.

Amikor pedig a tisztátalan szellem kimegy az emberből, áthalad víztelen helyeken nyugalmat keresve, és nem talál. Akkor azt mondja: Visszatérek a házamba, ahonnan kimentem, és amikor odaér, üresen, kisöpörve és feldíszítve találja. Akkor elmegy és maga mellé vesz hét más szellemet, gonoszabbakat magánál, és

bemenve ott laknak, és annak az embernek az utolsó dolgai rosszabbak lesznek az elsőknél. Így lesz ezzel a gonosz nemzedékkel is.

Még amikor ő a tömegeknek beszélt, íme az anyja és a testvérei kívül álltak, keresve, hogy beszéljenek vele. Mondta pedig valaki neki: Íme, az anyád és a testvéreid kint állnak, téged keresve látni. Ő pedig válaszolva mondta a hozzá beszélőnek: ki az én anyám és kik az én testvéreim? És kinyújtva a kezét tanítványai felé, mondta: Íme az anyám és a testvéreim. Mert aki megteszi mennyei Atyám akaratát, az az én testvérem és nővérem és anyám.

13

Azon a napon pedig Jézus kiment a házból és a tenger mellett ült. És sok tömeg gyűlt össze hozzá, úgyhogy ő belépett a hajóba és leült, és az egész tömeg a parton állt. És sok mindent beszélt nekik példázatokban, mondván: Íme, kiment a vető vetni. És amikor ő vetett, néhány mag az út mellé esett, és jöttek a madarak és felfalták azokat. De mások a sziklás helyekre estek, ahol nem volt sok föld, és azonnal kikeltek, mert nem volt mélysége a földnek, A nap felkeltekor azonban megperzselődött, és mivel nem volt gyökere, kiszáradt. Mások pedig a tövisek közé estek, és felnőttek a tövisek, és megfojtották azokat. De mások estek a jó földre és gyümölcsöt hoztak: egyik százat, másik hatvant, ismét másik harmincot. Akinek füle van a hallásra,

hallja.

És odajöttek a tanítványok, és azt mondták neki: Miért beszélsz nekik példabeszédekben? De ő válaszolva mondta nekik, hogy nektek adatott megismerni az egek királyságának titkait, azoknak pedig nem adatott. Mert akinek van, annak adatik és bővelkedni fog, akinek pedig nincs, attól még az is elvétetik, amije van. Ezért példabeszédekben beszélek nekik, hogy nézve ne lássanak, és hallva ne halljanak, se ne értsenek. nehogy visszaforduljanak, és akkor beteljesedik nekik Ézsaiás próféciája, amely mondja: hallással hallani fogtok, de nem értitek meg, és látva látni fogtok, de nem látjátok meg, Eltompult ugyanis ennek a népnek a szíve, és a füleikkel nehezen hallottak, és a szemeiket becsukták, nehogy lássanak a szemeikkel, és halljanak a füleikkel, és megértsenek a szívükkel, és megtérjenek, és meggyógyítsam őket.

A ti szemeitek pedig boldogok, mert látnak, és a füleitek, mert hallanak. Ámen, mert mondom nektek, hogy sok próféta és igaz ember vágyott látni, amit ti láttok, de nem látták, és hallani, amit ti hallotok, de nem hallották.

Ti tehát halljátok a vetőnek a példabeszédét. Mindenki, aki hallja a királyság szavát és nem érti, jön a gonosz és elveszi azt, ami az ő szívébe vettetett; ez az az út mellé vetett. A köves helyekre vetett pedig ez az, aki a szót hallja és azonnal örömmel fogadja azt Nem van azonban gyökere önmagában, hanem ideiglenes, és amikor szorongattatás vagy üldöztetés történik az

ige miatt, azonnal megbotránkozik. A tövisek közé vetett pedig az, aki hallja az igét, de e kor gondja és a gazdagság csalása megfojtja az igét, és gyümölcstelenné válik. Az pedig, aki a jó földbe vettetett, ez az, aki a szót hallja és érti, aki valóban gyümölcsöt terem és hoz: az egyik százat, a másik hatvant, a harmadik harmincot.

Másik példabeszédet tett eléjük, mondván: hasonlatos a mennyek országa egy emberhez, aki jó magot vetett a mezejébe. De amikor az emberek aludtak, jött az ő ellensége, és gyomokat vetett a gabona közé, és elment. Amikor pedig kicsírázott a fű és gyümölcsöt hozott, akkor megjelentek a gyomok is. A házigazda rabszolgái pedig odamenve mondták neki: Uram, nem jó magot vetettél a te meződbe? Honnan van tehát gyom? Ő pedig azt mondta nekik: ellenséges ember tette ezt. A szolgák pedig azt mondták neki: akarod tehát, hogy elmenjünk és összegyűjtsük azokat? Ő pedig azt mondta: Nem, nehogy a gyomokat gyűjtve kitépjétek velük együtt a gabonát is, Engedjétek együtt növekedni mindkettőt egészen az aratásig, és az aratás idején azt fogom mondani az aratóknak: gyűjtsétek össze először a gazt és kössétek azokat kévékbe, hogy elégessék azokat, a gabonát pedig gyűjtsétek be az én csűrömbe.

Másik példázatot tett eléjük mondván: hasonló a mennyek királysága a mustármag szeméhez, amelyet fogván egy ember elvetett a mezejében. Amely kisebb ugyan minden magnál, de amikor megnő, nagyobb minden zöldségnél, és fává lesz, úgyhogy az ég madarai eljönnek és fészkelnek az ágaiban.

Egy másik példabeszédet mondott nekik: Hasonló a mennyek királysága a kovászhoz, amelyet egy asszony vett és elrejtett három mérték lisztbe, amíg az egész megkelt.

Mindezeket Jézus példázatokban mondta a tömegeknek, és példázat nélkül semmit sem mondott nekik, Hogy beteljesüljön a próféta által mondott, aki mondta: megnyitom a számat példázatokban, kimondom a világ alapítása óta rejtett dolgokat.

Akkor elhagyva a tömegeket, bejött a házába. És odajöttek hozzá a tanítványai, mondva: Magyarázd meg nekünk a mező konkolyainak példázatát. De ő válaszolva mondta nekik: a jó magot vető az ember fia. A mező pedig a világ, a jó mag pedig a királyság fiai, a konkolyok pedig a gonosz fiai. Az ellenség pedig, aki azokat vetette, az ördög; az aratás pedig a kor vége; az aratók pedig hírnökök. Éppen úgy tehát, ahogy összegyűjtik a gyomokat és tűzzel égetik, így lesz ennek a kornak a végén. El fogja küldeni az ember Fia az ő angyalait, és össze fogják gyűjteni az ő királyságából minden botránkozást és a törvénytelenséget cselekvőket. És bedobják őket a tűz kemencéjébe, ott lesz a sírás és a fogak csikorgatása. Akkor az igazak ragyogni fognak, mint a nap, atyjuk királyságában. Akinek van füle a hallásra, hallja.

Ismét hasonló a mennyek királysága egy elrejtett kincshez a mezőben, amelyet amikor egy ember megtalált, elrejtette, és az örömétől elmegy és mindent, amije van, elad és megveszi azt a mezőt.

Ismét hasonló a mennyek királysága egy kereskedő emberhez, aki szép gyöngyöket keres, Aki talált egy értékes gyöngyöt, elment, eladta mindent, amije volt, és megvette azt.

Ismét hasonló a mennyek királysága egy hálóhoz, amely bevettetett a tengerbe és minden fajtából összegyűjtött, Amikor megtelt, felhozva azt a partra és leülve, összegyűjtötték a jókat edényekbe, a romlottakat pedig kidobták. Így lesz a kor végén. Ki fognak menni a hírvivők, és el fogják választani a gonoszokat az igazak közül. És bedobják őket a tűz kemencéjébe, ott lesz a sírás és a fogak csikorgatása. Jézus megkérdezte tőlük: Megértettétek mindezt? Azt felelték neki: Igen, Uram. Ő pedig mondta nekik: Ezért minden írásmagyarázó, aki tanítvánnyá lett a mennyek országába, hasonló egy házigazdához, aki kivesz a kincsestárából újat és régit.

És történt, amikor Jézus befejezte ezeket a példázatokat, eltávozott onnan. És eljővén hazájába, tanította őket az ő gyülekezetükben, úgy hogy ámulatba estek és mondták: honnan van ennek ez a bölcsesség és ezek a hatalmak? Nem ez az ács fia? Nem az ő anyját hívják Miriamnak, és a testvérei Jakab, Joses, Simon és Júda? És az ő nővérei nem mindannyian nálunk vannak? Honnan tehát ennek mindezek? És megbotránkoztak benne. Jézus pedig azt mondta nekik: Nincs próféta tiszteletlen, hacsak nem a saját hazájában és a saját házában. És nem tett ott sok csodát az ő hitetlenségük miatt.

14

Abban az időben Heródes, a tetrarcha hallott Jézusról. És mondta az ő szolgáinak: ez János a keresztelő, ő föltámadt a halottakból, és ezért az erők működnek benne. Mert Heród megragadta Jánost, megkötözte őt és börtönbe vetette Heródiás, Fülöpnek, az ő testvérének a felesége miatt. Ugyanis János azt mondta neki: Nem szabad neked őt feleségül venned. És bár meg akarta ölni őt, félt a tömegtől, mert prófétának tartották őt. Heródes születésnapján pedig, amikor ünnepséget tartottak, Heródiás leánya táncolt a vendégek előtt, és tetszett Heródesnek Ezért esküvel megígérte neki, hogy adja azt, amit kérni fog. Ő pedig, anyja által felbujtva, így szólt: Add nekem itt tálcán Keresztelő János fejét. És elszomorodott a király, de az eskük és a vendégek miatt megparancsolta, hogy adják oda. És miután elküldött valakit, lefejeztette Jánost a börtönben. És hozatott az ő feje tálcán, és adatott a lánynak, és ő vitte az ő anyjának. És odajárulván, az ő tanítványai felvették a testet és eltemették azt, majd eljövén, jelentették Jézusnak.

Hallva ezt pedig, Jézus visszavonult onnan hajón egy pusztai helyre, hogy egyedül legyen, és a tömegek, amikor meghallották, gyalog követték őt a városokból. És amikor Jézus kiment, nagy tömeget látott, megesett rajta a szíve, és meggyógyította a betegeiket. Este lett, amikor tanítványai odajöttek hozzá és azt mondták: Puszta hely ez, és az idő már elmúlt, bocsásd el a tömegeket, hogy elmenjenek a falvakba és vásároljanak

maguknak ételeket. De Jézus azt mondta nekik: Nem szükséges, hogy elmenjenek, adjatok nekik ti enni. Ők pedig azt mondják neki: Nincs itt nekünk más, csak öt kenyér és két hal. Ő pedig azt mondta: Hozzátok nekem őket ide. És miután megparancsolta a tömegeknek, hogy feküdjenek le a füvekre, vette az öt kenyeret és a két halat, feltekintett az égbe, megáldotta, és megtörve adta a tanítványoknak a kenyereket, a tanítványok pedig a tömegeknek. És mindenki evett és jóllakott, és felvették a megmaradt töredékeket, tizenkét tele kosarat. Az evők pedig mintegy ötezer férfi voltak, az asszonyokon és gyermekeken kívül.

És Jézus azonnal kényszerítette a tanítványait, hogy szálljanak be a hajóba és menjenek előre a túlsó partra, amíg ő el nem bocsátja a tömegeket. És miután elbocsátotta a tömegeket, felment a hegyre, hogy egyedül imádkozzék. Amikor este lett, egyedül volt ott. A hajó pedig már a tenger közepén volt, gyötörve a hullámok által, mert ellenkező volt a szél. A negyedik éjszakai őrségben elment hozzájuk Jézus, a tengeren járva. És látva őt a tengeren járni, a tanítványok megzavarodtak, mondván, hogy kísértet, és a félelemtől kiáltottak. Azonnal azonban beszélt hozzájuk Jézus, mondván: Bátorságot vegyetek, én vagyok, ne féljetek. Péter válaszolva neki azt mondta: Uram, ha te vagy, parancsold meg nekem, hogy hozzád menjek a vizeken. Ő pedig azt mondta: Gyere! Péter kiszállt a hajóból, és a vizeken járt, hogy Jézushoz menjen. Látva pedig az erős szelet, megfélemlített, és amikor kezdett süllyedni, felkiáltott: Uram, ments meg engem! Azonnal azonban Jézus kinyújtotta a kezét,

megragadta őt és így szólt hozzá: Ó, te kicsi hitű, miért kételkedtél? És miután beszálltak a hajóba, elállt a szél. Azok pedig, akik a hajóban jöttek, imádták őt, mondván: Igazán Isten fia vagy.

És miután átkeltek, megérkeztek Genezáret földjére. És miután felismerték őt annak a helynek a férfiai, szétküldtek abba az egész környékbe, és hoztak neki minden beteget, És kérték őt, hogy ha csak meg is érinthetnék ruhája rojtját, és ahányan megérintették, megmenekültek.

15

Akkor odamentek Jézushoz a jeruzsálemi írástudók és farizeusok, mondván, Miért hágják át a te tanítványaid a vének hagyományát? Nem mossák ugyanis a kezeiket, amikor kenyeret esznek. De ő válaszolva mondta nekik: Miért ti is áthágják Isten parancsolatát a ti hagyományotok miatt? Mert Isten parancsolta mondván: tiszteld az atyát és az anyát, és aki rosszat mond az atyáról vagy az anyáról, halállal haljon meg. Ti azonban azt mondjátok, hogy aki azt mondja az apjának vagy az anyjának: adomány az, ami tőlem hasznodra lehetne, és nem tiszteli az apját vagy az anyját, És érvénytelenítettétek Isten parancsolatát a ti hagyományotok miatt. Képmutatók, jól prófétált rólatok Ézsaiás, mondván, Közeledik hozzám ez a nép a szájukkal, és az ajkaikkal tisztel engem, de a szívük messze van tőlem. Hiába tisztelnek engem, amikor emberek parancsolatait tanítják

tanításként.

És magához hívva a tömeget, mondta nekik: halljátok és értsétek, Nem az, ami a szájba bemegy, teszi tisztátalanná az embert, hanem az, ami a szájból kijön, az teszi tisztátalanná az embert. Akkor odajárulván a tanítványai, mondták neki: tudod, hogy a farizeusok megbotránkoztak, hallván a szót? De ő válaszolva mondta: minden ültetés, amelyet nem ültetett az én mennyei atyám, ki fog gyökereztetni. Engedjétek őket, vakok vakjainak vezetői, de ha vak vakot vezet, mindketten a gödörbe fognak esni. Péter pedig válaszolva mondta neki: magyarázd meg nekünk ezt a példázatot. De Jézus azt mondta: Még mindig ti is értetlenek vagytok? Még nem értitek, hogy minden, ami bemegy a szájba, a hasba megy, és az árnyékszékbe kivettetik? A szájból kimenő dolgok pedig a szívből jönnek ki, és azok beszennyezik az embert. Mert a szívből jönnek ki a gonosz gondolatok, gyilkosságok, házasságtörések, paráznaságok, lopások, hamis tanúságtételek, istenkáromlások. Ezek azok a dolgok, amelyek beszennyezik az embert, de a mosdatlan kezekkel való evés nem beszennyezi az embert.

És miután kiment onnan, Jézus visszavonult Tírusz és Szidon vidékére. És íme egy kánaáni asszony azokból a határokból kijövén kiáltott hozzá mondván: Irgalmazz nekem, Úr, Dávid fia, az én leányom rosszul démon által megszállott. Ő pedig nem válaszolt neki egy szót sem. És odajárulva a tanítványai kérték őt mondván: Bocsásd el őt, mert kiált mögöttünk. Ő pedig válaszolva mondta: Nem küldtettem, csak Izrael házának

elveszett juhaihoz. Ő pedig odajött, leborult előtte és így szólt: Uram, segíts nekem! De ő válaszolva ezt mondta: Nem jó elvenni a gyermekek kenyerét és odadobni a kis kutyáknak. Ő pedig mondta: Igen, Uram, mert a kiskutyák is esznek a morzsákból, amelyek lehullanak uraiknak asztaláról. Akkor válaszolva Jézus mondta neki: Ó, asszony, nagy a te hited! Legyen neked, ahogy akarod. És meggyógyult a lánya attól az órától fogva.

És miután eltávozott onnan, Jézus a Galileai-tenger mellé jött, és felmenvén a hegyre, ott ült. És sok tömeg jött hozzá, magukkal hozva sántákat, vakokat, süketeket, csonkákat és sok mást, és letették őket Jézus lábainál, és meggyógyította őket. Úgy hogy a tömegek csodálkoztak látva a süketeket hallani, a némákat beszélni, a csonkákat egészségesnek lenni, a sántákat járni és a vakokat látni, és dicsőítették Izrael Istenét.

A Jézus pedig magához hívta a tanítványait és mondta: Szánakozom a tömegen, mert már három napja velem maradnak és nincs mit egyenek, és elbocsátani őket éhezve nem akarom, nehogy elgyengüljenek az úton. És mondják neki a tanítványai: Honnan nekünk ennyi kenyér a pusztában, hogy jóllakatni ekkora tömeget? És Jézus megkérdezte tőlük: Hány kenyeretek van? Ők pedig azt mondták: Hét, és néhány kis hal. És megparancsolta a tömegeknek, hogy feküdjenek le a földre. És miután vette a hét kenyeret és a halakat, hálát adva megtörte és adta a tanítványainak, a tanítványok pedig a tömegeknek. És mindenki evett és jóllaktak, és a maradék töredékeket hét tele kosárban szedték fel. Az evők pedig négyezren voltak,

asszonyokon és gyermekeken kívül. És miután elbocsátotta a tömegeket, beszállt a hajóba, és Magdala határaihoz érkezett.

16

És odajárulva a farizeusok és a szadduceusok, próbára téve kérdezték őt, hogy mutasson nekik jelet az égből. De ő válaszolván mondta nekik: Este történvén mondjátok: szép idő lesz, mert vöröslik az ég, És reggel: ma vihar lesz, mert vöröslik az ég komoran. Képmutatók, az ég arculatát tudjátok megítélni, de az idők jeleit nem vagytok képesek felismerni? Gonosz és parázna nemzedék jelt keres, de jel nem adatik neki, csak Jónás próféta jele. És elhagyva őket, elment.

És amikor a tanítványai a túlsó partra érkeztek, elfelejtettek kenyereket venni. De Jézus azt mondta nekik: Lássátok és vigyázzatok a farizeusok és a szadduceusok kovászától. Ők pedig magukban okoskodtak, mondván, hogy kenyereket nem vettünk. Tudva pedig, Jézus azt mondta nekik: Mit okoskodtok magatokban, kicsinyhitűek, hogy kenyereket nem vettetek? Még nem értitek, és nem emlékeztek az ötezer öt kenyerére és arra, hány kosarat vettetek fel? Sem a hét kenyeret a négyezer számára, és hány kosarat szedtetek össze? Hogyan nem értitek, hogy nem kenyérről mondtam nektek, hogy figyeljetek a farizeusok és a szadduceusok kovászától? Akkor megértették, hogy nem a kenyér kovászától mondta óvakodni, hanem a farizeusok és a szadduceusok tanításától.

Jövén pedig Jézus Cézárea Fülöp vidékeire, megkérdezte tanítványait mondván: Kinek mondják az emberek az ember Fiát? Ők pedig azt mondták: egyesek János keresztelőt, mások Illést, megint mások Jeremiást vagy a próféták közül egyet. Azt mondja nekik: Ti pedig kinek mondotok engem? Simon Péter pedig válaszolva mondta: te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia. És válaszolva Jézus mondta neki: Áldott vagy, Simon Barjóna, mert nem hús és vér fedte fel neked, hanem az én Atyám, aki a mennyekben van. És én pedig azt mondom neked, hogy te vagy Péter, és ezen a sziklán fogom építeni az én gyülekezetemet, és az alvilág kapui nem fogják legyőzni azt. És neked adom a mennyország királyságának kulcsait, és amit megkötsz a földön, az meg lesz kötve a mennyekben, és amit megoldasz a földön, az meg lesz oldva a mennyekben. Akkor megparancsolta a tanítványainak, hogy senkinek ne mondják, hogy ő Jézus, a Krisztus.

Attól kezdve Jézus kezdte mutatni tanítványainak, hogy szükséges neki elmennie Jeruzsálembe, és sokat kell szenvednie a vénektől, főpapoktól és írástudóktól, és meg kell öletnie, és a harmadik napon fel kell támaszttatnia. És Péter félrevéve őt, kezdte feddeni mondván: Isten óvjon, Uram, nem lesz neked ez. Ő pedig megfordulva mondta Péternek: Menj mögém, Sátán! Botránkozásom vagy, mert nem Isten dolgaira gondolsz, hanem az emberek dolgaira.

Akkor Jézus azt mondta a tanítványainak: ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg önmagát, vegye fel a keresztjét, és

kövessen engem. Mert aki akarja az ő lelkét megmenteni, el fogja veszíteni azt, de aki elveszíti az ő lelkét énmiattam, meg fogja találni azt. Mi ugyanis hasznára van az embernek, ha az egész világot megnyeri, de a lelkét elveszíti? Vagy mit ad az ember cserébe a lelkéért? Mert az ember Fia el fog jönni Atyja dicsőségében angyalaival együtt, és akkor megfizet mindenkinek cselekedetei szerint. Ámen, mondom nektek, vannak némelyek az itt állók közül, akik nem fognak ízlelni halált, amíg meg nem látják az ember Fiát eljönni az ő királyságában.

17

És hat nap után maga mellé veszi Jézus Pétert és Jakabot és Jánost, az ő testvérét, és felviszi őket egy magas hegyre, külön, És elváltozott előttük, és ragyogott az arca, mint a nap, ruhái pedig fehérek lettek, mint a fény. És íme, megjelentek nekik Mózes és Illés, akik vele beszélgettek. Péter pedig válaszolva mondta Jézusnak: Uram, jó nekünk itt lennünk. Ha akarod, készítsünk itt három sátrat: neked egyet, Mózesnek egyet és Illésnek egyet. Még az ő beszéde közben íme, egy fényes felhő beárnyékolta őket, és íme, hang szólt a felhőből, mondván: Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik, őt hallgassátok. És amikor a tanítványok ezt meghallották, arcra borultak és nagyon megijedtek. És Jézus odament, megérintette őket és azt mondta: Keljetek fel, és ne féljetek! Amikor pedig felemelték a szemeiket, senkit sem láttak, csak Jézust egyedül. És amikor leszálltak a hegyről, megparancsolta nekik Jézus mondván: senkinek ne

mondjátok el a látomást, amíg az embernek Fia fel nem támad a halottak közül. És megkérdezték őt tanítványai mondván: Mit mondanak tehát az írástudók, hogy Illésnek először kell eljönnie? Jézus pedig válaszolva mondta nekik: Illés valóban először jön, és helyre fog állítani mindent. Mondom pedig nektek, hogy Illés már eljött, és nem ismerték fel őt, hanem tettek vele amit akartak, így az ember Fia is szenvedni fog általuk. Akkor a tanítványok megértették, hogy Keresztelő Jánosról beszélt nekik.

És amikor odajöttek a tömeghez, egy ember közeledett hozzá, térdre borulva előtte és ezt mondva, Uram, könyörülj az én fiamon, mert holdkóros és súlyosan szenved, gyakran beleesik ugyanis a tűzbe és gyakran a vízbe. És elhoztam őt a tanítványaidhoz, de nem tudták meggyógyítani. Válaszolva pedig Jézus mondta: Ó hűtlen és elferdült nemzedék, meddig leszek veletek? Meddig tűröm titeket? Hozzátok őt ide hozzám. És megdorgálta őt Jézus, és kiment belőle az ördög, és meggyógyult a szolga attól az órától. Akkor a tanítványok külön odamentek Jézushoz és mondták: Miért nem voltunk mi képesek kiűzni azt? A Jézus pedig azt mondta nekik: a ti hitetlenségetek miatt. Bizony, mert mondom nektek, ha van nektek hitetek, mint egy mustárszem, mondjátok ennek a hegynek: menj innen oda, és el fog menni, és semmi sem lesz lehetetlen számotokra. Ez a faj azonban nem megy ki, csak imádság és böjt által.

Miközben Galileában tartózkodtak, mondta nekik Jézus: Az ember fia át fog adatni emberek kezébe. És meg fogják ölni őt, és

a harmadik napon fel fog támadni. És nagyon elszomorodtak.

Miután bejöttek Kapernaumba, odajöttek a didrachmát szedők Péterhez és mondták: A tanítótok nem fizeti a didrachmát? Azt mondja: igen. És amikor belépett a házba, megelőzte őt Jézus mondván: Mi a véleményed, Simon? A föld királyai kitől szednek adót vagy vámot? A saját fiaiktól vagy az idegenektől? Péter azt mondja neki: az idegenektől. Jézus azt mondta neki: tehát a fiak szabadok. Hogy ne botránkoztassuk meg őket, menj el a tengerhez, vess be horgot, és az első halat, amely feljön, vedd fel, és nyisd ki a száját, találni fogsz egy statért, azt vedd ki és add nekik énértem és teérted.

18

Abban az órában a tanítványok Jézushoz járultak, mondván: Ki tehát a nagyobb a mennyek országában? És miután Jézus magához hívott egy gyermeket, felállította őt a közepükbe, és azt mondta, Ámen, mondom nektek, ha meg nem fordultok és olyanok nem lesztek, mint a gyermekek, semmiképpen nem mentek be a mennyek országába. Aki tehát megalázza magát, mint ez a gyermek, az a legnagyobb a mennyek országában. És aki fogad egy ilyen gyermeket az én nevemre, engem fogad. Aki pedig megbotránkoztatna egyet e kicsinyek közül, akik hisznek bennem, jobb lenne neki, ha malomkövet kötnének a nyakába és a tenger mélyébe süllyesztenék. Jaj a világnak a botránkozások miatt, mert szükségszerű, hogy eljöjjenek a botránkozások, de jaj

annak az embernek, akin keresztül a botránkozás eljön. Ha pedig a kezed vagy a lábad botránkoztat téged, vágd le azokat és vesd el magadtól, jobb neked belépni az életbe sántán vagy csonkán, mint két kézzel vagy két lábbal bírva vettetni az örök tűzbe. És ha a szemed botránkoztat téged, szedd ki azt és vesd el magadtól; jobb neked félszemmel belépni az életre, mint két szemmel vettetni a tűz gyehennájába. Lássátok, ne vessétek meg egyet sem e kicsinyek közül, mert mondom nektek, hogy az ő angyalaik a mennyekben szüntelenül látják az én mennyei Atyám arcát. Mert jött az ember fia, hogy megmentse az elveszettet.

Mi a véleményetek? Ha van valakinek száz juha, és eltéved egy közülük, vajon nem hagyja-e ott a kilencvenkilencet a hegyeken, és elmegy keresni az eltévedtet? És ha sikerül megtalálnia azt, ámen mondom nektek, hogy jobban örül neki, mint a kilencven kilencnek, amelyek nem tévelyedtek el. Így nem az akarata a ti mennyei Atyátoknak, hogy elvesszen egy is e kicsinyek közül.

Ha pedig vétkezik ellened a testvéred, menj és fedd meg őt négyszemközt; ha meghallgat téged, megnyerted a testvéredet. Ha de nem hallgat, vegyél magaddal még egyet vagy kettőt, hogy két tanú vagy három szája által erősíttessék meg minden szó. Ha pedig nem hallgat rájuk, mondd el a gyülekezetnek; ha pedig a gyülekezetnek sem hallgat, legyen neked, mint a pogány és a vámos. Bizony mondom nektek: amennyit megkötöztök a földön, meg lesz kötözve a mennyben, és amennyit feloldoztok a földön, fel lesz oldva a mennyben. Ismét, bizony mondom nektek, hogy

ha ketten közületek egyetértenek a földön bármely dologban, amelyért kérnek, meglesz nekik az én Atyámtól, aki a mennyekben van. Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.

Akkor odajárult hozzá Péter és mondta: Uram, hányszor vétkezik ellenem a testvérem, és megbocsátok neki? Egészen hétszer? Azt mondja neki Jézus: Nem azt mondom neked, hogy hétszer, hanem hetvenhétszer.

Emiatt hasonlíttatott a mennyek királysága egy király emberhez, aki el akart számolni a szolgáival. Miután pedig elkezdett elszámolni, hoztak hozzá egy adóst, aki tízezer talentummal tartozott. Mivel nem tudta visszaadni, az ő ura megparancsolta, hogy adják el őt és a feleségét és a gyermekeit és mindent, amije volt, és fizessék vissza. Elesve tehát a rabszolga leborult előtte mondva: Uram, légy türelmes velem, és mindent visszafizetek neked. Könyörülve pedig annak a rabszolgának az ura elengedte őt, és a kölcsönt elengedte neki. Kimenvén pedig az a szolga, megtalált egyet a társszolgái közül, aki száz dénárral tartozott neki, és megragadva őt, fojtogatta, mondván: Add vissza nekem, ha valamivel tartozol. Elesve tehát szolgatársa az ő lábaihoz, kérlelte őt mondván: Légy türelmes velem, és visszafizetek neked. Ő azonban nem volt hajlandó, hanem elment és börtönbe vetette, amíg vissza nem adja a tartozást.

Látva pedig a társrabok a történteket, nagyon elszomorodtak, és elmenve elmagyarázták uruknak mindazt, ami történt. Akkor

hívta őt az ura és mondta neki: gonosz szolga, minden azt az adósságot elengedtem neked, mivel kérted engem. Nem kellett volna neked is könyörülnöd a szolgatársadon, ahogy én is könyörültem rajtad? És megharagudván az ő ura, átadta őt a kínzóknak, amíg vissza nem adja az egész neki tartozó adósságot. Így fog tenni veletek az én mennyei Atyám is, ha nem bocsátotok meg mindegyikőtök a maga testvérének szívetekből az ő vétkeiket.

19

És történt, amikor Jézus befejezte ezeket a szavakat, eltávozott Galileából és a Jordánon túl Júdea határaiba jött. És sokan követték őt, és ott meggyógyította őket. És odajöttek hozzá a farizeusok, próbára téve őt, és azt mondták neki: Megengedett-e egy embernek elbocsátani a feleségét bármilyen ok miatt? De ő válaszolva mondta nekik: Nem olvastátok, hogy a Teremtő kezdettől fogva hímnek és nősténynek teremtette őket, és mondta: Emiatt elhagyja az ember az ő atyját és az ő anyját, és ragaszkodni fog az ő feleségéhez, és lesznek a ketten egy testté. Úgyhogy többé nem két, hanem egy test. Amit tehát az Isten egybekötött, ember el ne válassza. Mondják neki: Mit parancsolt tehát Mózes, hogy adjanak válólevelet és elbocsássák őt? Azt mondja nekik, hogy Mózes a szívetek keménysége miatt engedte meg nektek, hogy elbocsássátok feleségeiteket, de kezdettől fogva nem így volt. Mondom pedig nektek, hogy aki elbocsátja a feleségét, nem paráznaság miatt, és mást vesz feleségül,

házasságtörést követ el, és aki elbocsátott nőt vesz feleségül, házasságtörést követ el. Mondják neki a tanítványai: ha így van a férfi dolga az asszonnyal, nem érdemes házasodni. Ő pedig mondta nekik: Nem mindenki fogadja be ezt a szót, hanem akiknek adatott. Vannak ugyanis herélt férfiak, akik anyai méhből születtek így. És vannak herélt férfiak, akiket az emberek tettek herélt férfiakká, és vannak herélt férfiak, akik magukat tették herélt férfiakká az egek királysága miatt. Aki képes elfogadni, fogadja el.

Akkor gyermekeket hoztak hozzá, hogy rájuk tegye a kezeket és imádkozzék, a tanítványok azonban megdorgálták őket. A Jézus pedig mondta: engedjétek a gyermekeket, és ne akadályozzátok őket, hogy hozzám jöjjenek, mert az ilyeneké a mennyek országa. És miután rátette a kezeket rájuk, elment onnan.

És íme egy odajárulva mondta neki: Jó tanító, mit tegyek jót, hogy örök életem legyen? De ő azt mondta neki: Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egyedül az Isten. Ha pedig be akarsz lépni az életbe, tartsd meg a parancsolatokat. Mondja neki: Milyeneket? Jézus pedig azt mondta: Ne ölj, ne törj házasságot, ne lopj, ne tégy hamis tanúságot, Tiszteld az apát és az anyát, és szeresd felebarátodat, mint önmagadat. Mondja neki a fiatal ember: mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva, mi hiányzik még nekem? Mondta neki Jézus: Ha tökéletes akarsz lenni, menj, add el a birtokaidat és add oda a szegényeknek, és kincsed lesz az égben, és jöjj, kövess engem. A fiatalember pedig hallva a szót, elment szomorúan, mert sok

birtoka volt. Jézus pedig mondta tanítványainak: Ámen, mondom nektek, hogy nehezen lép be a gazdag a mennyek királyságába. Ismét mondom nektek, könnyebb tevének a tű fokán átmenni, mint gazdagnak az Isten királyságába bejutni. Hallván pedig a tanítványai nagyon ámulatba estek, mondván: Ki képes akkor megmenekülni? Ránézve pedig Jézus mondta nekik: embereknél ez lehetetlen, Istennél pedig minden lehetséges. Akkor Péter válaszolva mondta neki: Íme, mi elhagytunk mindent és követtünk téged; mi lesz tehát velünk? De Jézus azt mondta nekik: Ámen, mondom nektek, hogy ti, akik követtetek engem, az újjászületésben, amikor az Emberfia dicsőségének trónján ül, ti is tizenkét trónuson fogtok ülni, ítélve Izrael tizenkét törzsét. És mindenki, aki elhagyta házait vagy testvéreit vagy nővéreit vagy apját vagy anyját vagy feleségét vagy gyermekeit vagy földjeit az én nevemért, százszorosan fog kapni és örök életet fog örökölni. Sokan pedig lesznek az elsők utolsók, és az utolsók elsők.

20

Hasonló ugyanis a mennyek királysága egy házigazdához, aki kiment korán reggel munkásokat bérelni a szőlőskertjébe. És miután megegyezett a munkásokkal napi egy denáriusban, elküldte őket a szőlőskertjébe. És kimenvén a harmadik óra körül, látott másokat tétlenül állni a piactéren, És azoknak mondta: Menjetek ti is a szőlőbe, és amit igazságos, megadom nektek. Ők pedig elmentek. Ismét kimenvén a hatodik és

kilencedik óra körül, hasonlóképpen cselekedett. A tizenegyedik óra körül pedig kimenvén talált másokat tétlenül állva, és mondja nekik: miért álltok itt egész nap tétlenül? Mondják neki, hogy senki sem bérelt fel minket. Azt mondja nekik: Menjetek ti is a szőlőbe, és amit igazságos, azt fogjátok kapni. Este pedig történt lévén, mondja a szőlő ura a felügyelőjének: hívd a munkásokat és add ki nekik a bért, kezdve az utolsóktól az elsőkig. És a tizenegyedik óra körül jöttek, vettek egy-egy dénárt. Jövet pedig az elsők azt gondolták, hogy többet fognak kapni, és ők is egy-egy dénáriust kaptak. Miután vették, zúgolódtak a házigazda ellen mondván, hogy ezek az utolsók egy órát dolgoztak, és egyenlővé tetted velünk őket, akik viseltük a nap terhét és a hőséget De ő válaszolva azt mondta egyiküknek: Barátom, nem vagyok igazságtalan hozzád, nem egy dénárban állapodtál meg velem? Vedd fel a tiédet és menj, de ennek az utolsónak is akarok adni, mint neked. Vagy nem szabad nekem tennem, amit akarok az enyéimmel? Ha a szemed gonosz, mert én jó vagyok? Így lesznek az utolsók elsők, és az elsők utolsók, mert sokan vannak meghívottak, de kevesen kiválasztottak.

És amikor Jézus felment Jeruzsálembe, maga mellé vette a tizenkét tanítványt az úton és mondta nekik Íme, felmegyünk Jeruzsálembe, és az ember fia át fog adatni a főpapoknak és az írástudóknak, és halálra fogják ítélni őt. És átadják őt a nemzeteknek, hogy kigúnyolják és megostorozzák és megfeszítsék, és a harmadik napon feltámad.

Akkor közeledett hozzá Zebedeus fiainak anyja a fiaival, imádva

és kérve valamit tőle. Ő pedig azt mondta neki: mit akarsz? Mondja neki: mondd, hogy üljön ez a két fiam, az egyik a jobbodról és a másik a balodról a te királyságodban. Válaszolva pedig Jézus azt mondta: nem tudjátok, mit kértek. Tudjátok inni a poharat, amit én készülök inni, vagy a keresztséget, amivel én keresztelkedem, megkeresztelkedni? Azt mondják neki: tudunk. És mondja nekik: Az én poharamat valóban isszátok, és a keresztséggel, amellyel én kereszteltetem, megkeresztelkedtek, de a jobbomon és a balomon ülni nem az enyém megadni, hanem azoké, akiknek elkészíttetett az én Atyám által. És amikor a tízen meghallották ezt, felháborodtak a két testvér miatt. De Jézus magához hívva őket, azt mondta: Tudjátok, hogy a nemzetek uralkodói uralmat gyakorolnak felettük, és a nagyok hatalmat gyakorolnak felettük. Nem így lesz közöttetek, hanem aki nagy akar lenni közöttetek, az lesz a szolgátok. és aki első akar lenni közöttetek, az lesz a ti rabszolgátok Éppen úgy az ember fia nem azért jött, hogy szolgáltassanak neki, hanem hogy szolgáljon, és hogy adja a lelkét váltságdíjul sokak helyett.

És amikor ők kimennek Jerikóból, nagy tömeg követte őt. És íme két vak ült az út mellett, és hallva, hogy Jézus elhalad, kiáltottak, mondva: könyörülj rajtunk, Úr, Dávid fia! A tömeg pedig dorgálta őket, hogy hallgassanak, ők azonban még hangosabban kiáltottak, mondva: Könyörülj rajtunk, Úr, Dávid fia! És megállt Jézus, hívta őket és mondta: Mit akartok, hogy tegyek nektek? Mondják neki: Uram, hogy megnyittassanak a mi szemeink. Könyörülettel megindulván pedig, Jézus megérintette a szemeiket, és azonnal visszanyerték látásukat, és követték őt.

21

És amikor közeledtek Jeruzsálemhez és megérkeztek Betfagéba, az Olajfák hegyéhez, akkor Jézus elküldött két tanítványt Mondván nekik: Menjetek be a faluba, amely szemben van veletek, és azonnal találni fogtok egy megkötött szamarat és egy csikót vele. Oldva hozzátok nekem. És ha valaki nektek mond valamit, mondjátok, hogy az Úrnak szüksége van rájuk, de azonnal visszaküldi őket. Ez az egész azért történt, hogy beteljesedjen a próféta által mondott, Mondjátok Sion lányának: íme, a te királyod jön hozzád szelíden, szamáron ülve és igás állat fiának csikóján.

A tanítványok pedig elmentek és megtették, ahogyan Jézus parancsolta nekik Elhozták a szamarat és a csikót, és rájuk helyezték a ruháikat, és ő ráült azokra. A legnagyobb tömeg pedig a saját ruháit terítette az úton, mások pedig ágakat vágtak a fákról és terítették az úton. A tömegek, akik előrementek és akik követtek, kiáltották mondván: Hozsanna Dávid fiának, áldott, aki jön az Úr nevében, hozsanna a magasságban.

És amikor ő belépett Jeruzsálembe, megrendült az egész város, mondván: Ki ez? A tömegek pedig mondták: Ez Jézus, a próféta Názáretből, Galileából.

És bement Jézus az Isten templomába, és kiűzött mindenkit, az árusítókat és a vásárlókat a templomból, és feldöntötte a

pénzváltók asztalait és a galambárusok székeit, És mondja nekik: Meg van írva, hogy az én házam ima házának fog hívatni, ti pedig rablók barlangjává tettétek azt.

És odajöttek hozzá sánták és vakok a templomban, és meggyógyította őket. Látva de a főpapok és az írástudók a csodákat, amelyeket tett, és a gyermekeket kiáltva a templomban és mondva: Hozsanna Dávid fiának, megbotránkoztak. És mondták neki: Hallod, mit mondanak ezek? Jézus pedig így szólt hozzájuk: Igen. Sohasem olvastátok, hogy csecsemők és szoptatós gyermekek szájából szereztem dicséretet? És elhagyva őket, kiment a városon kívül Betániába, és ott meghált.

Reggel pedig, amikor visszatért a városba, megéhezett. És látva egy fügefát az út mellett, odament hozzá, és semmit sem talált rajta, csak leveleket, és mondja neki: ne legyen többé belőled gyümölcs soha. És azonnal kiszáradt a fügefa. És a tanítványok látva csodálkoztak, mondván: Hogyan száradt ki azonnal a fügefa? Válaszolván pedig Jézus mondta nekik: Ámen mondom nektek, ha van hitetek és nem kételkedtek, nemcsak a fügefával történteket cselekszitek majd, hanem még ha ennek a hegynek mondjátok: emelkedj fel és vettessél a tengerbe, meg fog történni. És mindent, amit kértek az imában hívőként, meg fogtok kapni.

És amikor ő bejött a templomba, odajöttek hozzá tanítás közben a főpapok és a nép vénei, mondván: Milyen felhatalmazással

csinálod ezeket, és ki adta neked ezt a felhatalmazást? Válaszolva pedig Jézus azt mondta nekik: Megkérdezek titeket én is egy dolgot, és ha megmondjátok nekem, én is megmondom nektek, milyen felhatalmazással cselekszem ezeket. A János keresztsége honnan volt, mennyből vagy emberektől? Ők pedig gondolkodtak magukban mondva: ha azt mondjuk, mennyből, azt fogja mondani nekünk: miért tehát nem hittetek neki, Ha viszont azt mondjuk, hogy emberektől, félünk a tömegtől, mert mindannyian prófétának tartják Jánost. És válaszolva Jézusnak azt mondták: Nem tudjuk. Ő is azt mondta nekik: Én sem mondom meg nektek, milyen felhatalmazással teszem ezeket.

Mi tűnik nektek? Volt egy ember, akinek két gyermeke volt, és odamenvén az elsőhöz, azt mondta: Gyermekem, menj ma, dolgozz az én szőlőmben. De ő válaszolva azt mondta: Nem akarok. Később azonban megbánta és elment. És odamenvén a másodikhoz, hasonlóképpen mondta. Ő pedig válaszolván mondta: Igen, uram – de nem ment el. Ki a kettő közül tette meg az atyja akaratát? Mondják neki: az első. Jézus így szól hozzájuk: Ámen, mondom nektek, hogy a vámszedők és a paráznák megelőznek titeket az Isten országába. Jött ugyanis hozzátok János az igazság útján, és nem hittetek neki, de a vámszedők és a paráznák hittek neki, ti pedig látván ezt, nem bántátok meg később, hogy higgyetek neki.

Hallgassatok meg egy másik példabeszédet. Volt egy ember, egy házigazda, aki szőlőt ültetett, kerítést helyezett köré, présházat ásott benne, tornyot épített, majd bérbe adta földműveseknek és

elutazott. Amikor pedig elközelgett a gyümölcsök ideje, elküldte rabszolgáit a földművesekhez, hogy vegyék át gyümölcseit. És a földművesek fogták az ő rabszolgáit, és az egyiket megverték, a másikat megölték, a harmadikat pedig megkövezték. Ismét elküldött más rabszolgákat, többet az elsőknél, és azokkal is hasonlóképpen tettek. Később pedig elküldte hozzájuk a fiát, mondván: meg fogják becsülni a fiamat. A földművesek pedig látva a fiút, azt mondták magukban: Ez az örökös, gyertek, öljük meg őt, és ragadjuk meg az örökségét. És miután megfogták őt, kivetették a szőlőskerten kívülre és megölték. Amikor tehát eljön a szőlőskert ura, mit fog tenni azokkal a földművesekkel? Azt mondják neki: a gonoszokat gonoszul el fogja veszíteni, és a szőlőt kiadja más földműveseknek, akik visszaadják majd neki a gyümölcsöket a maguk idejében. Mondja nekik Jézus: Soha nem olvastátok az írásokban: A követ, amelyet elutasítottak az építők, ez lett a sarok fejévé. Az Úrtól lett ez, és csodálatos a mi szemeinkben?

Ezért mondom nektek, hogy elvétetik tőletek az Isten királysága, és adatik egy nemzetnek, amely megtermeli annak gyümölcseit. És aki rá esik erre a kőre, összetörik, de akire ez ráesik, szétzúzza őt. És a főpapok és a farizeusok meghallgatták az ő példabeszédeit, és megértették, hogy róluk beszél. És bár meg akarták ragadni őt, féltek a tömegektől, mivel prófétának tartották őt.

22

És Jézus ismét válaszolva példázatokban szólt hozzájuk, mondván, A mennyek királysága hasonlíttatott egy ember királyhoz, aki lakodalmat rendezett a fiának. És elküldte a rabszolgáit, hogy hívják a meghívottakat a menyegzőre, de nem akartak eljönni. Újra elküldött más szolgákat, mondván: Mondjátok a meghívottaknak, íme, lakomámat elkészítettem, bikáim és hízott állatjaim levágva, és minden kész, jöjjetek a menyegzőre. De ők nem törődve elmentek, az egyik a saját mezejére, a másik pedig a kereskedéséhez, A többiek pedig megragadták az ő rabszolgáit, bántalmazták és megölték őket. Miután ezt meghallotta, az a király megharagudott, és elküldte hadseregeit, elpusztította azokat a gyilkosokat, és felégette a városukat. Akkor mondja a rabszolgáinak: a lakodalom ugyan kész van, de a meghívottak nem voltak méltók, Menjetek tehát az utak kereszteződéseihez, és ahányat találtok, hívjátok a menyegzőre. És kimenvén azok a szolgák az utakra, összegyűjtöttek mindenkit, akiket találtak, gonoszokat és jókat, és megtelt a lakodalom heverőkkel. Belépve pedig a király, hogy szemlélje a vendégeket, látott ott egy embert, aki nem volt öltözve menyegzői ruhába, És azt mondja neki: Barátom, hogyan jöttél be ide anélkül, hogy menyegzői ruhád lenne? Ő pedig elnémult. Akkor a király így szólt a szolgákhoz: Kötözzétek meg a lábait és a kezeit, emeljétek fel őt és vessétek ki a külső sötétségbe; ott lesz a sírás és a fogak csikorgatása. Sokan ugyanis vannak a meghívottak, de kevesen a kiválasztottak.

Akkor a farizeusok elmentek és tanácsot tartottak, hogy őt szóval csapdába ejtsék. És elküldik hozzá a tanítványaikat a

heródiánusokkal együtt, mondván: Tanító, tudjuk, hogy igaz vagy, és az Isten útját igazságban tanítod, és nem törődsz senkivel, mert nem nézel személyre, Mondd meg tehát nekünk, mi a véleményed? Szabad adót fizetni Cézárnak, vagy nem? Jézus azonban tudva az ő gonoszságukat, mondta: miért engem kísértetek, képmutatók? Mutassátok meg nekem az adó pénzérmét. Ők pedig hoztak neki egy dénáriust. És mondja nekik: Kié ez a kép és a felirat? Mondják neki: Császáré. Akkor így szól hozzájuk: Adjátok vissza tehát, ami a Császáré, a Császárnak, és ami az Istené, az Istennek. És amikor meghallották, csodálkoztak, és otthagyva őt, elmentek.

Azon a napon szadduceusok jöttek hozzá, akik azt mondták, hogy nincs feltámadás, és megkérdezték őt mondván: Tanító, Mózes azt mondta, ha valaki meghal gyermekek nélkül, a testvére vegye feleségül az ő feleségét és támasszon magot a testvérének. Hét testvér volt közöttünk, és az első megnősült, majd meghalt, és mivel nem volt magja, a feleségét a testvérére hagyta. Hasonlóan a második és a harmadik is, egészen a hétig. Később pedig mindenki után meghalt a nő is. A feltámadásban tehát a hét közül kinek lesz a felesége? Mert mindannyian feleségül vették őt. Válaszolva pedig Jézus mondta nekik: tévedtek, mert nem ismeritek az írásokat, sem Isten erejét. Mert a feltámadásban sem nem házasodnak, sem nem adatnak házasságra, hanem olyanok lesznek, mint Isten hírnökei a mennyben. A halottak feltámadásáról pedig nem olvastátok, amit Isten mondott nektek, mondván, Én vagyok Ábrahám Istene és Izsák Istene és Jákob Istene; Isten nem a holtak Istene,

hanem az élőké. És a tömegek ámulatba estek az ő tanításán, miután hallották.

A farizeusok pedig, hallván, hogy elnémította a szadduceusokat, összegyűltek egybe. És megkérdezett egy közülük, egy törvénytudó, kísértve őt és mondva, Tanító, melyik a nagy parancsolat a törvényben? Jézus pedig így szólt hozzá: Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. Ez az első és nagy parancsolat. A második pedig hasonló ehhez: szeresd felebarátodat, mint önmagadat. Ezen a két parancsolaton függ az egész törvény és a próféták.

Amikor pedig a farizeusok összegyűltek, megkérdezte őket Jézus. Mondván: Mi a véleményetek a Krisztusról? Kinek a fia? Azt mondják neki: Dávidé. Azt mondja nekik: Hogyan nevezi tehát Dávid Úrnak őt a Lélekben, mondván: Mondta az Úr az én Uramnak: ülj a jobbomra, amíg ellenségeidet lábaid zsámolyává teszem.

Ha tehát Dávid Úrnak hívja őt, hogyan lehet az ő fia?

És senki nem volt képes neki szóval válaszolni, sem nem mert valaki attól a naptól fogva többé kérdezni őt.

23

Akkor Jézus beszélt a tömegekhez és a tanítványaihoz.

Mondván: Mózes székén ülnek az írástudók és a farizeusok. Mindent tehát, amit mondanak nektek, hogy őrizzétek meg, őrizzétek meg és tegyétek meg, de az ő tetteik szerint ne cselekedjetek, mert mondanak ugyan, de nem teszik. Összekötöznek ugyanis nehéz és nehezen viselhető terheket, és ráhelyezik azokat az emberek vállaira, de az ő ujjukkal nem akarják megmozdítani azokat. Minden tettüket pedig azért csinálják, hogy lássák őket az emberek. Kiszélesítik ugyanis az imadobozaikat és megnagyobbítják a ruháik rojtjait, Szeretik pedig a díszhelyet a lakomákon és a főüléseket a gyülekezetekben. és a köszöntéseket a piacokon, és hogy rabbiknak hívják őket az emberek Ti pedig ne hívattassatok rabbinak, mert egy a ti tanítótok, a Krisztus, ti pedig mindnyájan testvérek vagytok. És atyát ne hívjatok magatoknak a földön, mert egy az Atyátok, aki a mennyekben van. Se ne hívassatok tanítóknak, mert egy a ti tanítótok, a Krisztus. A nagyobb közületek a szolgátok lesz. Aki pedig felmagasztalja magát, megaláztatik, és aki megalázza magát, felmagasztaltatik.

Jaj nektek, írástudók és farizeusok, képmutatók, mert felfaljátok az özvegyek házait, és ürügy alatt hosszan imádkoztok; ezért súlyosabb ítéletet kaptok. Jaj nektek, írástudók és farizeusok, képmutatók, mert bezárjátok a mennyek királyságát az emberek előtt! Ti ugyanis nem mentek be, és a bemenni akarókat sem engeditek bemenni. Jaj nektek, írástudók és farizeusok, képmutatók, mert bejárjátok a tengert és a szárazföldet, hogy egy jövevényt tegyetek, és amikor azzá lesz, a gyehenna fiává teszitek őt, kétszer annyira, mint ti magatok. Jaj nektek, vak

vezetők, akik azt mondjátok: aki a templomra esküszik, az semmi, de aki a templom aranyára esküszik, az tartozik. Bolondok és vakok, ki ugyanis nagyobb, az arany, vagy a templom, amely megszenteli az aranyat? És aki az oltárra esküszik, az semmi; de aki a rajta lévő ajándékra esküszik, az tartozik. Bolondok és vakok, mi ugyanis nagyobb: az adomány, vagy az oltár, amely megszenteli az adományt? Aki tehát az oltárra esküszik, az magára az oltárra és mindenre esküszik, ami rajta van, És aki megesküdött a templomban, esküszik rá és arra, aki lakik benne És aki az égre esküszik, az Isten trónjára esküszik és arra, aki azon ül. Jaj nektek, írástudók és farizeusok, képmutatók, mert tizedet adtok a mentából és a kaporból és a köményből, de elhagytátok a törvény súlyosabb dolgait: az ítéletet és az irgalmat és a hitet. Ezeket pedig meg kellett volna tennetek, és azokat sem kellett volna elhagynotok. Vak vezetők, akik kiszűrik a szúnyogot, de lenyelik a tevét. Jaj nektek, írástudók és farizeusok, képmutatók, mert megtisztítjátok a pohár és a tál külsejét, belülről azonban telve vannak rablásból és igazságtalanságból. Vak farizeus, tisztítsd meg először a pohár és a tál belsejét, hogy a külsejük is tiszta legyen. Jaj nektek, írástudók és farizeusok, képmutatók, mert hasonlítotok a meszelt sírokhoz, amelyek kívülről ugyan szépnek tűnnek, belülről pedig tele vannak halottak csontjaival és minden tisztátalansággal. Így ti is kívülről valóban igaznak tűntök az emberek előtt, de belülről telve vagytok képmutatással és törvénytelenséggel. Jaj nektek, írástudók és farizeusok, képmutatók, mert felépítitek a próféták sírjait és díszítitek az igazak síremlékeit, És azt mondjátok: ha a mi atyáink napjaiban

lettünk volna, nem lettünk volna társaik a próféták vérében. Úgyhogy tanúságot tesztek magatoknak, hogy fiai vagytok azoknak, akik meggyilkolták a prófétákat. És ti töltsétek meg atyáitok mértékét. Kígyók, viperák utódai, hogyan menekültök meg a gehenna ítélete elől? Emiatt íme, én küldök felétek prófétákat és bölcseket és írástudókat, és közülük megöltök és keresztre feszítetek, és közülük ostorozzátok a ti zsinagógáitokban, és üldözitek városról városra. Hogy rátok szálljon minden igaz vér, amely kiontatott a földön, az igaz Ábel vérétől egészen Zakariás, Barakiás fiának véréig, akit meggyilkoltatok a templom és az oltár között. Ámen, mondom nektek, hogy mindezek eljönnek erre a nemzedékre. Jeruzsálem, Jeruzsálem, aki megölöd a prófétákat és megkövezed a hozzád küldötteket, hányszor akartam összegyűjteni gyermekeidet, ahogyan a tyúk összegyűjti csibéit a szárnyai alá, de ti nem akartátok. Íme, elhagyatva marad nektek a házatok. Mert mondom nektek, nem láttok engem mostantól fogva, amíg azt nem mondjátok: Áldott, aki jön az Úr nevében.

24

És miután Jézus kiment a templomból, odajöttek hozzá a tanítványai, hogy megmutassák neki a templom épületeit. De Jézus azt mondta nekik: Nem látjátok mindezeket? Bizony mondom nektek, nem marad itt kő kövön, amely le nem romboltatik. Miközben ő az Olajfák hegyén ült, a tanítványok külön jöttek hozzá, mondva: Mondd meg nekünk, mikor lesznek

ezek, és mi a jele a te eljövetelednek és a kor befejeződésének? És Jézus válaszolva mondta nekik: Vigyázzatok, hogy valaki meg ne tévesszen titeket. Mert sokan jönnek majd az én nevemben mondva: Én vagyok a Krisztus, és sokakat tévútra vezetnek. Hallani fogtok majd háborúkról és háborúk híréről, vigyázzatok, ne legyetek megriasztva, mert szükséges, hogy minden megtörténjen, de még nem ez a vég. Mert fel fog kelni nemzet nemzet ellen és királyság királyság ellen, és lesznek éhínségek és pestisek és földrengések különböző helyeken, Mindezek pedig a vajúdási fájdalmak kezdete. Akkor szorongattatásba adnak titeket és megölnek titeket, és gyűlöltek lesztek minden nemzet által az én nevem miatt. És akkor sokan meg fognak botránkozni, és egymást el fogják árulni, és gyűlölni fogják egymást. És sok hamis próféta fel fog támadni, és sokakat megtévesztenek, És a törvénytelenség megsokasodása miatt meghidegül a sokak szeretete. Aki pedig kitart a végsőig, az üdvözül. És ki fog hirdettetni ez a jó hír a királyságról az egész lakott világban tanúbizonyságul minden nemzetnek, és akkor eljön a vég. Amikor tehát látjátok a pusztítás utálatosságát, amelyről Dániel próféta által mondatott, hogy áll a szent helyen, az olvasó értse meg Akkor a Júdeában lévők meneküljenek a hegyekre, Az, aki a tetőn van, ne jöjjön le, hogy elvigye a dolgokat a házából, És aki a mezőn van, ne forduljon vissza, hogy felvegye a ruháit. Jaj azoknak, akik várandósak, és a szoptatós anyáknak azokban a napokban. Imádkozzatok pedig, hogy ne télen legyen a menekülésetek, se szombaton. Mert akkor olyan nagy nyomorúság lesz, amilyen nem volt a világ kezdete óta mostanáig, és nem is lesz. És ha azok a napok nem lettek

volna megrövidítve, egyetlen test sem menekült volna meg, de a választottak miatt azok a napok meg lesznek rövidítve. Akkor, ha valaki azt mondja nektek: Íme, itt a Krisztus vagy ott van, ne higgyetek neki, Fel fognak ugyanis támadni hamis krisztusok és hamis próféták, és nagy jeleket és csodákat fognak adni, hogy megtévesszék, ha lehetséges, még a kiválasztottakat is. Íme, előre mondtam nektek. Ha tehát azt mondják nektek: Íme, a pusztában van – ne menjetek ki; Íme, a belső kamrákban van – ne higgyetek, Mert ahogy a villám kijön keletről és megjelenik egészen nyugatig, úgy lesz az Emberfia eljövetele is. Mert ahol a dög van, ott gyűlnek össze a sasok.

Azonnal azután, hogy azon napok gyötrelme elmúlik, a nap elsötétül és a hold nem adja fényét, és a csillagok lehullanak az égről, és az egek erői megrendülnek.

És akkor meg fog jelenni az ember fiának jele az égben, és akkor gyászolni fognak a föld minden törzsei, és látni fogják az ember fiát jönni a felhőkön az égnek hatalommal és nagy dicsőséggel. És el fogja küldeni az ő angyalait nagy trombitahang kíséretében, és össze fogják gyűjteni az ő kiválasztottait a négy szél közül, az egek szélső részeitől azok szélső részeiig. De a fügefától tanuljátok a példázatot: amikor már az ága puhává válik és a levelek kihajtanak, tudjátok, hogy közel a nyár Így ti is, amikor mindezeket látjátok, tudjátok, hogy közel van, az ajtók előtt áll. Ámen, mondom nektek, nem múlik el ez a nemzedék, amíg mindezek meg nem történnek. Az ég és a föld el fog múlni, de az én szavaim nem fognak elmúlni. Arról a napról és óráról

azonban senki sem tud, sem az egek hírvivői, csak egyedül az én atyám. Éppen úgy, ahogy Noé napjai voltak, így lesz az emberfiának megjelenése is. Mert éppen úgy, ahogy voltak a napokban az özönvíz előtt, ettek és ittak, házasodtak és férjhez mentek, egészen addig a napig, amelyen Noé bement a bárkába, És nem tudták, amíg el nem jött az özönvíz és el nem vitt mindenkit, így lesz az emberfia megjelenése is. Akkor ketten lesznek a mezőn, az egyik felvétetik, és a másik ott hagyatik. Két őrlő asszony van a malomban, az egyik felvétetik, a másik pedig ott hagyatik. Legyetek éberek tehát, mert nem tudjátok, milyen órában jön el a ti Uratok. Azt pedig tudjátok, hogy ha tudta volna a házigazda, milyen őrségben jön a tolvaj, virrasztott volna, és nem engedte volna betörni a házát. Ezért ti is legyetek készek, mert amelyik órában nem gondoljátok, az embernek Fia eljön.

Ki tehát a hűséges és bölcs szolga, akit az ő ura kinevezett a szolgálata fölé, hogy nekik adja a táplálékot a kellő időben? Boldog az a rabszolga, akit az ő ura eljövetelkor így cselekedve talál majd. Ámen, mondom nektek, hogy minden birtokára ki fogja őt nevezni. Ha pedig azt mondja a rossz szolga az ő szívében: késik az én uram jönni, és elkezdi verni szolgatársait, eszik pedig és iszik a részegekkel Jönni fog annak a rabszolgának az ura azon a napon, amelyen nem várja, és abban az órában, amelyet nem ismer. És ketté fogja vágni őt, és a részét a képmutatók közé fogja helyezni; ott lesz a sírás és a fogak csikorgatása.

25

Akkor hasonlíttatni fog a mennyek királysága tíz szűzhöz, akik fogva lámpásaikat, kimentek a vőlegény elé. Öt volt közülük bölcs és öt ostoba. akik balgák voltak, vették a lámpásaikat, de nem vettek magukkal olajat A bölcsek pedig olajat vettek az edényeikben a lámpásaikkal együtt. De késlekedvén a vőlegény, elszunnyadtak mindannyian és aludtak. Éjfélkor pedig kiáltás hallatszott: íme, a vőlegény jön, menjetek ki elébe! Akkor felkeltek mindazok a szüzek, és rendbe hozták a lámpásaikat. A bolondok pedig a bölcseknek mondták: Adjatok nekünk a ti olajotokból, mert a mi lámpásaink kialszanak. De a bölcsek így válaszoltak: nehogy ne legyen elég nekünk és nektek, menjetek inkább az eladókhoz és vegyetek magatoknak. Miközben ők elmentek vásárolni, jött a vőlegény, és a készek bementek vele a menyegzőbe, és bezárult az ajtó. Később pedig jönnek a többi szüzek is, mondva: Uram, Uram, nyisd meg nekünk! De ő válaszolva így szólt: Bizony mondom nektek, nem ismerlek titeket. Vigyázzatok tehát, mert nem tudjátok sem a napot, sem az órát, amelyben az Emberfia eljön.

Mert éppen úgy, mint egy ember, aki útra kelt, hívta a saját rabszolgáit és átadta nekik a javait, És az egyiknek öt talentumot adott, a másiknak kettőt, a harmadiknak egyet, mindegyiknek a saját ereje szerint, és azonnal elutazott. Elmenve pedig az, aki az öt talentumot vette, dolgozott velük és szerzett másik öt talentumot. Hasonlóképpen a két talentumot kapott is nyert

maga is másik kettőt. Az pedig, aki az egyet vette, elment, ásott a földben, és elrejtette az ő urának ezüstjét. Sok idő után pedig jön azoknak a rabszolgáknak az ura, és elszámol velük. És odajött az, aki az öt talentumot kapta, és hozott másik öt talentumot, mondván: Uram, öt talentumot bíztál rám, íme, másik öt talentumot nyertem rajtuk. Mondta neki az ura: Jól van, jó és hűséges szolga, kevés felett voltál hűséges, sok felett foglak téged kinevezni, menj be urad örömére. Közeledve pedig a két talentumot kapott is mondta: Uram, két talentumot bíztál rám, nézd, további két talentumot nyertem rajtuk. Mondta neki az ura: Jól van, jó és hűséges szolga, kevés felett voltál hűséges, sok felett foglak téged kinevezni, menj be urad örömére. Közeledve pedig az egy talentumot kapott is mondta: Uram, tudtam rólad, hogy kemény ember vagy, aki ott aratsz, ahol nem vetettél, és onnan gyűjtesz, ahonnan nem szórtál, És félve elmentem és elrejtettem a talentumot a földben, nézd, megvan a tied. Válaszolva pedig az ő ura mondta neki: gonosz szolga és rest, tudtad, hogy aratok, ahol nem vetettem, és gyűjtök, ahonnan nem szórtam. Szükséges volt tehát neked a pénzemet a bankárokhoz vetni, és eljövén én visszakaptam volna az enyémet kamattal együtt. Vegyétek el tehát tőle a talentumot, és adjátok annak, akinek tíz talentuma van. Mert annak, aki birtokol, adatik és bővelkedni fog, attól pedig, aki nem birtokol, még az is elvétetik tőle, amije van. És a haszontalan szolgát vessétek ki a külső sötétségbe, ott lesz sírás és fogcsikorgatás.

Amikor pedig eljön az embernek Fia az ő dicsőségében, és minden szent hírnök vele, akkor ül majd az ő dicsőségének

trónján. És minden nemzet összegyűjtetik előtte, és elválasztja őket egymástól, ahogyan a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől, És felállítja a juhokat a jobbján, a kecskéket pedig a balján. Akkor a király így szól a jobbján állókhoz: Jöjjetek, Atyám áldottai, örököljétek a számotokra elkészített királyságot a világ alapítása óta. Éhes voltam ugyanis, és adtatok nekem enni, szomjas voltam, és adtatok inni nekem, idegen voltam, és befogadtatok engem. Meztelen voltam, és felruháztatok engem, beteg voltam, és meglátogattatok engem, börtönben voltam, és eljöttetek hozzám. Akkor az igazak így fognak neki válaszolni: Uram, mikor láttunk téged éhezni és tápláltunk, vagy szomjazni és adtunk inni? Mikor pedig téged láttunk idegenként és befogadtunk, vagy meztelenül és felruháztunk? Mikor láttunk téged gyengének vagy fogságban, és mentünk hozzád? És válaszolva a király azt fogja mondani nekik: Ámen, mondom nektek, amennyiben megtettétek egynek ezek közül az én legkisebb testvéreim közül, nekem tettétek meg. Akkor azt fogja mondani a bal oldalon állóknak is: Távozzatok tőlem, ti átkozottak, az örök tűzbe, amely az ördög és az ő hírvivői számára készíttetett. Éhes voltam ugyanis, és nem adtatok nekem enni; szomjas voltam, és nem adtatok inni nekem. Idegen voltam, és nem fogadtatok be engem, meztelen voltam, és nem ruháztatok fel engem, beteg voltam és börtönben, és nem látogattatok meg engem. Akkor ők is válaszolni fognak neki mondva: Uram, mikor láttunk téged éhezve vagy szomjazva vagy idegenként vagy meztelenül vagy gyengén vagy börtönben, és nem szolgáltunk neked? Akkor így fog válaszolni nekik: Bizony mondom nektek, amennyiben nem tettétek meg egynek

sem a legkisebbek közül, nekem sem tettétek meg. És el fognak menni ezek az örök büntetésre, az igazak pedig az örök életre.

26

És történt, amikor Jézus befejezte mindezeket a szavakat, hogy szólt tanítványaihoz Tudjátok, hogy két nap múlva páska lesz, és az Emberfia kiszolgáltattatik, hogy megfeszíttessék. Akkor összegyűltek a főpapok és az írástudók és a nép vénei a főpap udvarába, akit Kajafásnak hívtak. És tanácsot tartottak együtt, hogy Jézust csalással megragadják és megöljék. Azt mondták pedig: Ne az ünnep alatt, hogy ne legyen zendülés a nép között.

Jézus pedig Betániában volt Simon, a poklos házában, Egy asszony közeledett hozzá, aki nagyon drága kenetet tartalmazó alabástrom edényt tartott, és kiöntötte az ő fejére, miközben ő heverve volt. Látván pedig a tanítványai felháborodtak, mondván: Mire való ez a pusztulás? Ezt a kenőcsöt ugyanis sokért el lehetett volna adni, és a szegényeknek adni. Tudva ezt, Jézus azt mondta nekik: Miért okoznak fáradságot az asszonynak? Jó munkát végzett ugyanis rajtam. A szegényeket ugyanis mindig veletek van, engem pedig nem mindig van veletek. Mert ez a nő ezt a kenetet az én testemre öntve a temetésemre tette. Ámen, mondom nektek, ahol hirdettetik ez a jó hír az egész világban, elmondatik az is, amit ő tett, az ő emlékezetére.

Akkor a tizenkettő közül az egyik, akit Júdásnak, Iskarióteshez hívtak, elment a főpapokhoz és azt mondta, Mit akartok nekem adni, és én nektek átadom őt? Azok pedig harminc ezüstöt fizettek neki. És attól fogva kereste az alkalmat, hogy őt elárulja.

A kovásztalan kenyerek első napján pedig a tanítványok Jézushoz jöttek, mondva neki: Hol akarod, hogy elkészítsük neked a páskavacsorát? Ő pedig azt mondta: Menjetek be a városba ahhoz a bizonyos emberhez, és mondjátok neki: A Tanító ezt üzeni: Az időm közel van, nálad tartom a páskát a tanítványaimmal. És a tanítványok úgy tettek, ahogy Jézus parancsolta nekik, és elkészítették a páskát. Este lett, és lefeküdt a tizenkettővel. És miközben ettek, azt mondta: Bizony mondom nektek, hogy egyikőtök el fog árulni engem. És nagyon elszomorodva, mindegyikük elkezdett neki mondani: Talán nem én vagyok, Uram? De ő válaszolva mondta: Aki velem együtt a tálba mártotta a kezét, az fog engem elárulni. Az embernek Fia valóban úgy megy el, ahogy meg van írva őróla, de jaj annak az embernek, aki által az embernek Fia elárultatik; jobb lett volna neki, ha nem született volna meg az az ember. Válaszolva pedig Júdás, aki elárulta őt, mondta: Nem én vagyok az, rabbi? Azt mondja neki: Te mondtad. Evés közben pedig vevén Jézus a kenyeret és köszönetet adván, eltörte és adta a tanítványoknak, és mondta: vegyétek, egyétek, ez az én testem. És miután vette a poharat és hálát adott, adta nekik, mondván: igyatok belőle mindnyájan. Mert ez az én vérem, az új szövetségé, amely sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára. Mondom pedig nektek, hogy nem iszom mostantól e szőlő terméséből addig a napig,

amikor azt újként iszom veletek Atyám királyságában.

És miután himnuszt énekeltek, kimentek az Olajfák hegyére. Akkor mondja nekik Jézus, Mindannyian elbukotok miattam ezen az éjszakán, mert meg van írva: Megverem a pásztort, és szétszóródnak a nyáj juhai.

De miután feltámadok, előttetek fogok menni Galileába. Péter pedig válaszolva mondta neki: ha mindenki megbotránkozik benned, én soha nem fogok megbotránkozni. Mondta neki Jézus: Ámen, mondom neked, hogy ezen az éjszakán, mielőtt a kakas szólal, háromszor megtagadsz engem. Péter azt mondta neki: Még ha meg is kell halnom veled, nem tagadlak meg téged. Hasonlóképpen mondták ezt mind a tanítványok is.

Akkor Jézus velük megy egy helyre, amelyet Getszemánénak hívnak, és azt mondja a tanítványoknak: Üljetek itt, amíg elmegyek és imádkozom ott. És magához véve Pétert és Zebedeus két fiát, kezdett szomorúnak lenni és szorongani. Akkor mondja nekik Jézus: Nagyon szomorú a lelkem egészen a halálig, maradjatok itt és virrasszatok velem. És előrement egy kicsit, arcra esett, imádkozva és mondva: Atyám, ha lehetséges, múljon el tőlem ez a kehely, de ne úgy, ahogy én akarom, hanem ahogy te. És odamegy a tanítványokhoz, és alvás közben találja őket, és így szól Péterhez: Így hát nem voltatok képesek egy órát virrasztani velem? Legyetek éberek és imádkozzatok, hogy ne essetek kísértésbe; a szellem ugyan készséges, de a test gyenge. Ismét másodszor elmenve imádkozott, mondván: Atyám, ha

nem képes ez a pohár elmenni tőlem, hacsak nem iszom azt, legyen meg a te akaratod. És eljővén ismét alvókat találja őket, mert a szemeik elnehezedtek voltak. És elhagyva őket, ismét elment és harmadszor imádkozott, ugyanazt mondva. Akkor odamegy a tanítványaihoz és azt mondja nekik: Alusztok még mindig és pihentetek? Íme, elközelgett az óra, és az ember fia átadatik a bűnösök kezébe. Keljetek fel, menjünk, íme elközelített az, aki elárult engem.

És még ő beszélt, íme Júdás, a tizenkettő egyike jött, és vele nagy tömeg kardokkal és botokkal a főpapoktól és a nép véneitől. Az őt eláruló pedig jelet adott nekik, mondván: akit megcsókolok, ő maga az, ragadjátok meg őt. És azonnal odament Jézushoz, azt mondta: Üdvözlégy, rabbi!, és megcsókolta őt. De Jézus azt mondta neki: Barátom, amiért itt vagy! Akkor odajöttek, rátették kezeiket Jézusra és megragadták őt. És íme, egy a Jézussal levők közül kinyújtotta kezét, elragadta kardját, és megütve a főpap szolgáját, levágta annak fülét. Akkor mondja neki Jézus: Fordítsd vissza a kardodat a helyére, mert mindazok, akik kardot fognak, kard által halnak meg. Vagy gondolod, hogy nem vagyok képes most megidézni az atyámat, és biztosít nekem több mint tizenkét légió hírvivőt? Hogyan teljesedjenek be tehát az írások, hogy így kell történnie? Abban az órában mondta Jézus a tömegeknek: Mint egy rablóra, úgy jöttetek ki kardokkal és botokkal, hogy elfogjatok engem. Naponta nálatok ültem, tanítva a templomban, és nem fogtatok el engem. Ez pedig mind azért történt, hogy beteljesedjenek a próféták írásai. Akkor a tanítványok mindnyájan elhagyva őt elmenekültek.

A Jézust megragadva pedig elvezették Kaifáshoz, a főpaphoz, ahol az írástudók és a vének összegyűltek. Péter pedig követte őt távolról, egészen a főpap udvaráig, és bemenve bent ült a szolgákkal, hogy lássa a véget. A főpapok és a vének és az egész tanács hamis tanúságot kerestek Jézus ellen, hogy halálra ítélhessék őt. És nem találtak, és bár sok hamis tanú jött elő, nem találtak. Később azonban két hamis tanú lépett elő. Mondtam, ez mondta: képes vagyok lerombolni Isten templomát, és három nap alatt felépíteni azt. És felkelve, a főpap azt mondta neki: Semmit sem válaszolsz? Mit tanúskodnak ezek ellened? A Jézus pedig hallgatott. És válaszolva a főpap mondta neki: megesketlek téged az élő Istenre, hogy mondd meg nekünk, ha te vagy a Krisztus, az Isten Fia. Mondja neki Jézus: te mondtad, de mondom nektek, mostantól fogva látni fogjátok az Emberfiát ülni az Erő jobbjáról és jönni az ég felhőin. Akkor a főpap megszaggatta a ruháit, mondván, hogy káromkodott: mi szükségünk van még tanúkra? Íme, most hallottátok az ő káromkodását. Mi a véleményetek? Ők pedig válaszolva azt mondták: Halálra méltó. Akkor az arcába köptek és megütötték őt, mások pedig arcul csapták. Mondván: Jövendölj nekünk, Krisztus, ki az, aki megütött téged?

Péter pedig kívül ült az udvarban, és odajött hozzá egy szolgálólány, mondván: Te is Jézussal, a galileaival voltál. Ő pedig megtagadta mindannyiuk előtt, mondván: Nem tudom, mit mondasz. Miután kiment a kapuhoz, meglátta őt egy másik, és azt mondja nekik: Ez is ott volt a názáreti Jézussal. És ismét esküvel tagadta, hogy nem ismeri az embert. Röviddel ezután

pedig odajöttek az ott állók és mondták Péternek: Igazán te is közülük vagy, mert a beszéded világossá tesz téged. Akkor kezdett átkozódni és esküdözni, hogy nem ismeri az embert. És azonnal kukorékolt a kakas. És Péter emlékezett Jézus szavára, amelyet mondott neki, hogy mielőtt a kakas szól, háromszor megtagadod engem, és kiment, és keservesen sírt.

27

Reggel pedig tanácsot tartottak mind a főpapok és a nép vénei Jézus ellen, hogy halálra adják őt. És miután megkötözték őt, elvezették és átadták őt Poncius Pilátusnak, a helytartónak.

Akkor Júdás, aki elárulta őt, látván, hogy elítélték, megbánta tettét és visszavitte a harminc ezüstpénzt a főpapoknak és a véneknek. Mondván: Vétkeztem, ártatlan vért adtam át. Ők pedig azt mondták: Mi közünk hozzá? Te lássad. És miután eldobta az ezüstöket a templomban, visszavonult, és elmenvén, felakasztotta magát. A főpapok pedig, miután vették az ezüstpénzeket, mondták: Nem megengedett bevetni azokat a kincstárba, mivel vér ára van. Tanácsot pedig tartva, vásároltak abból a fazekas mezőjét temetkezési helyül az idegeneknek. Ezért nevezték azt a mezőt vérmezőnek egészen a mai napig. Akkor beteljesedett, amit Jeremiás próféta mondott: És vették a harminc ezüstöt, annak az árát, akit az Izrael fiai áraztak, És adták azokat a fazekas mezejébe, ahogyan parancsolta nekem az Úr.

A Jézus pedig állt a helytartó előtt, és megkérdezte őt a helytartó mondván: Te vagy a zsidók királya? Jézus pedig mondta neki: Te mondod. És amikor vádolták őt a főpapok és a vének, semmit nem válaszolt. Akkor mondja neki Pilátus: Nem hallod, mennyi mindent tanúskodnak ellened? És nem válaszolt neki egyetlen szóra sem, úgyhogy a vezető nagyon csodálkozott. Ünnep alkalmával pedig a helytartó szokta volt elengedni a tömegnek egy foglyot, akit kívántak. Volt pedig akkor egy nevezetes foglyuk, akit Barabásnak hívtak. Miután tehát összegyűltek, mondta nekik Pilátus: Kit akartok, hogy elbocsássak nektek? Barabást vagy Jézust, akit Krisztusnak mondanak? Tudta ugyanis, hogy irigységből adták át őt. Miközben ő az emelvényen ült, a felesége üzenetet küldött hozzá, mondva: semmi közöd ne legyen hozzá és ahhoz az igazságos emberhez, mert sokat szenvedtem ma álomban miatta. A főpapok és a vének azonban rábeszélték a tömegeket, hogy Barabbást kérjék, Jézust pedig elpusztítsák. Válaszolva pedig a vezető mondta nekik: Melyiket akarjátok a kettő közül elengedjem nektek? Azok pedig mondták: Barabbást. Mondja nekik Pilátus: Mit tegyek tehát Jézussal, akit Krisztusnak mondanak? Mondják neki mindannyian: Feszíttessék keresztre! A vezető azonban azt mondta: Mi rosszat tett hát? Ők azonban még hangosabban kiáltoztak, mondván: Feszíttessék keresztre! Látva pedig Pilátus, hogy semmi sem használ, hanem inkább zűrzavar lesz, vizet véve megmosta a kezeit a tömeg előtt, mondván: ártatlan vagyok ennek az igaznak a vérétől, ti majd meglátjátok. És válaszolva az egész nép mondta: az ő vére rajtunk és a mi gyermekeinken. Akkor elengedte nekik Barabbást, Jézust pedig megostorozott és

átadta, hogy megfeszíttessék.

Akkor a vezető katonái, miután fogadták Jézust a praetóriumba, összegyűjtötték rá az egész cohortot. És miután levetkőztették őt, skarlát köpenyt adtak rá És miután tövisből koszorút fontak, a fejére helyezték, és nádszálat a jobb kezébe, és térdelve előtte gúnyolták őt, mondván: Üdvözlégy, zsidók királya! És miután ráköptek, fogták a nádszálat és verték a fejét. És amikor kigúnyolták őt, levették róla a köpenyt és felöltöztették rá a saját ruháit, és elvezették őt, hogy megfeszítsék.

Kimenvén pedig találtak egy cirénei embert, név szerint Simont, őt kényszerítették, hogy felvegye az ő keresztjét. És eljővén egy Golgotának nevezett helyre, amely koponyák helyének mondatik, Adtak neki inni epével kevert ecetet, és miután megízlelte, nem akart inni. Miután megfeszítették őt, elosztották a ruháit sorsot vetve. És ülve őrizték őt ott. És feje fölé helyezték az ő megírt vádját: Ez Jézus, a zsidók királya. Akkor keresztre feszítettek vele együtt két rablót, egyet a jobb oldalán és egyet a bal oldalán. Az elhaladók pedig káromolták őt, fejüket csóválva. És ezt mondva: Te, aki lerombolod a templomot és három nap alatt felépíted, mentsd meg magad! Ha Isten fia vagy, szállj le a keresztről! Hasonlóképpen a főpapok is gúnyolódva az írástudókkal, a vénekkel és a farizeusokkal mondták, Másokat megmentett, magát nem képes megmenteni; ha Izrael királya, jöjjön le most a keresztről, és majd hiszünk benne. Bízott az Istenben, szabadítsa meg most őt, ha akarja őt, mert azt mondta, hogy Isten fia vagyok. Ugyanígy a vele együtt keresztre feszített

rablók is gyalázták őt.

De a hatodik órától sötétség lett az egész földön a kilencedik óráig. A kilencedik óra körül pedig Jézus nagy hangon felkiáltott, mondván: éli éli, lima szabakhtáni; ez azt jelenti: Istenem, Istenem, miért hagytál el engem? Néhányan az ott állók közül, miután hallották, azt mondták, hogy ez Illést hívja. És azonnal futott egy közülük, és vett egy szivacsot, megtöltötte ecettel, és nádra helyezve adott inni neki. A többiek pedig azt mondták: Hagyd, lássuk, hogy jön-e Illés megmenteni őt. De Jézus ismét nagy hangon kiáltva elengedte a lelkét. És íme a templom függönye kettészakadt felülről egészen lefelé, és a föld megrendült, és a sziklák széthasadtak, és a sírok megnyittattak, és a szentek közül sok elaludt test feltámasztatott És miután kimentek a sírokból, az ő feltámadása után bementek a szent városba, és sokaknak megjelentek. A százados és az őt kísérők, akik Jézust őrizték, látván a földrengést és a történteket, nagyon megijedtek, mondván: Valóban Isten fia volt ez. Voltak pedig ott sok asszony is, akik távolról nézték, akik követték Jézust Galileából, és szolgálták őt. Akik között volt Mária a Magdalai, és Mária, Jakab és Joses anyja, és Zebedeus fiainak anyja.

Este lett, amikor jött egy gazdag ember Arimathea-ból, név szerint József, aki maga is Jézus tanítványa lett. Ez odajárulván Pilátushoz, kérte Jézus testét. Akkor Pilátus parancsolta, hogy adják át a testet. És miután József átvette a testet, betakarta azt tiszta gyolcsba. És helyezte azt az ő új sírjába, amelyet kivágott a sziklába, és egy nagy követ odagördítve a sír ajtajához, elment.

Ott volt Magdalai Mária és a másik Mária, akik a sírral szemben ültek.

A következő napon pedig, amely az előkészítés után következik, összegyűltek a főpapok és a farizeusok Pilátushoz Mondván, uram, emlékeztünk arra, hogy az a csaló még életében mondta: három nap múlva feltámadok. Parancsold tehát, hogy biztosítsák a sírt a harmadik napig, nehogy eljöjjenek tanítványai éjjel, ellopják őt, és azt mondják a népnek: Feltámadt a halottak közül, és az utolsó tévelygés rosszabb lesz az elsőnél. Pilátus azt mondta nekik: Van őrségetek, menjetek, tegyétek biztonságossá, ahogy tudjátok. Ők pedig elmenve biztosították a sírt, lepecsételve a követ az őrséggel együtt.

28

A szombatok után későn, amikor hajnalodott a szombatok egyikébe, eljött Mária Magdalai és a másik Mária, hogy megnézzék a sírt. És íme, nagy földrengés történt, mert az Úr angyala leszállt a mennyből, odament és elhengerítette a követ az ajtótól, és ült rajta. A formája olyan volt, mint a villám, és a ruhája fehér, mint a hó. Az ő félelmétől megrendültek az őrök, és olyanokká lettek, mint a holtak. Válaszolva pedig a hírnök mondta az asszonyoknak: Ne féljetek ti, tudom ugyanis, hogy Jézust, a megfeszítettet keresitek. Nincs itt, mert feltámadt, ahogyan mondta. Jöjjetek, lássátok a helyet, ahol feküdt az Úr. És gyorsan elmenvén, mondjátok az ő tanítványainak, hogy

feltámadt a halottak közül, és íme, előttetek megy Galileába, ott őt meglátjátok; íme, mondtam nektek. És miután gyorsan kimentek a sírból, félelemmel és nagy örömmel futottak, hogy jelentsék az ő tanítványainak. Ahogy pedig mentek, hogy jelentsék az ő tanítványainak, íme Jézus találkozott velük mondva: Örüljetek. Ők pedig odajárulva megragadták az ő lábait és imádták őt. Akkor mondja nekik Jézus: Ne féljetek, menjetek, jelentsétek testvéreimnek, hogy menjenek el Galileába, és ott meglátnak engem.

Miközben pedig mentek, íme, néhányan az őrségből bejőve a városba jelentették a főpapoknak mindazt, ami megtörtént. És miután összegyűltek a vénekkel és tanácsot tartottak, elegendő ezüstpénzt adtak a katonáknak, mondván, Mondjátok, hogy az ő tanítványai éjjel eljövén ellopták őt, miközben mi aludtunk. És ha ezt a vezető meghallná, mi meggyőzzük őt, és titeket gondtalanná teszünk. Ők pedig, miután vették az ezüst darabokat, úgy tettek, ahogy tanították őket. És elterjedt ez a szó a zsidók között a mai napig.

A tizenegy tanítvány elment Galileába, arra a hegyre, ahova Jézus kijelölte nekik. És látva őt, imádták őt, de némelyek kételkedtek. És odaközeledve, Jézus beszélt hozzájuk, mondván: adatott nekem minden hatalom mennyországban és a földön. Elmenvén, tegyetek tanítványokká minden nemzetet, megkeresztelve őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében. Tanítva őket, hogy megőrizzék mindazt, amit parancsoltam nektek, és íme, én veletek vagyok minden nap a kor

befejeződéséig. Ámen.

Kivonulás

1

Ezek Izrael fiainak a nevei, akik bementek Egyiptomba Jákobbal, az ő atyjukkal együtt, mindegyik az ő egész háztartásával bement. Rúben, Simeon, Lévi, Júda, Issachar, Zebulun, Benjamin, Dan és Naphtali, Gad és Asher. József pedig Egyiptomban volt, Jákóbból pedig mind a lelkek hetvenöt voltak. Meghalt pedig József, és minden testvére, és az egész nemzedék. Izrael fiai pedig növekedtek és megsokasodtak és számosak lettek, és nagyon-nagyon megerősödtek, a föld pedig megsokasította őket. Felállt azonban egy másik király Egyiptom fölött, aki nem ismerte Józsefet. Mondta pedig a nemzetének: íme, Izrael fiainak nemzetsége nagy sokaság, és erősebb nálunk. Jöjjetek tehát, bánjunk ravaszul velük, nehogy megszaporodjanak, és amikor háború történik velünk, csatlakozzanak ezek is az ellenségekhez, és hadakozván ellenünk, kimeneteljenek az országból. És felügyelőket állított föléjük a munkákhoz, hogy sanyargassák őket a munkákban. És erődített városokat építettek a Fáraónak, Peitho-t és Ramszeszt és Ónt, amely a Nap városa. Ahogy őket

megalázták, annyival többen lettek, és nagyon-nagyon megerősödtek, és az egyiptomiak utálták Izrael fiait. És az egyiptomiak erőszakkal elnyomták Izrael fiait. És gyötörték életüket a kemény munkákkal, a sárral és a téglakészítéssel, és minden munkával a mezőkön, minden munka szerint, amelyekkel erőszakkal leigázták őket.

És az egyiptomiak királya mondta a héberek bábáinak, az egyikük neve Sipra, és a másodiknak a neve Púa, És mondta: amikor bábáskodtok a héber nőknél, és szülés előtt állnak, ha fiú, öljétek meg, ha pedig lány, tartsátok életben. Féltek azonban a bábák az Istentől, és nem tették meg, ahogyan parancsolta nekik Egyiptom királya, és életben hagyták a fiú gyermekeket. Egyiptom királya pedig hívta a bábákat, és mondta nekik: Miért tettétek ezt a dolgot, és hagytátok életben a fiúkat? A bábák azt mondták a Fáraónak: A héber asszonyok nem olyanok, mint Egyiptom asszonyai, ugyanis szülnek, mielőtt a bábák belépnének hozzájuk, és szültek. Isten jól tett a bábákkal, és a nép megsokasodott, és igen megerősödött. Mivel pedig féltek a bábák az Istent, házakat építettek maguknak. Parancsolt pedig a Fáraó minden népének, mondván: Minden hím gyermeket, aki születik a Hébereknek, a folyóba vessétek, és minden nőstény gyermeket tartsatok életben.

2

Volt pedig valaki a Lévi törzséből, aki feleségül vett a Lévi lányai

közül. És méhében fogant, és fiúgyermeket szült, látva pedig, hogy az szép, elrejtették őt három hónapig. Mivel pedig nem voltak képesek őt tovább rejteni, az anyja vett egy kosarat, bekente azt aszfalt szurokkal, beletette a gyermeket, és elhelyezte a mocsárban a folyó mellett. És a nővére figyelt távolról, hogy megtudja, mi fog történni vele.

Lement a Fáraó lánya fürödni a folyóhoz, és a szolgálólányai a folyó mellett jártak el, és meglátva a kosarat a mocsárban, elküldte a szolgálólányát, és felvette azt. Miután kinyitotta, lát egy síró gyermeket a kosárban, és megkímélte őt a Fáraó leánya, és így szólt: A héber gyermekek közül való ez. És mondta az ő nővére a Fáraó lányának: Akarod, hogy hívjak neked egy szoptató asszonyt a héberek közül, és ő szoptatni fogja neked a gyermeket? Fáraó leánya pedig azt mondta: Menj. A fiatal nő pedig elment és hívta a gyermek anyját. Mondta pedig neki a Fáraó leánya: őrizd meg nekem ezt a gyermeket, és szoptasd nekem őt, én pedig adok neked bért. Vette pedig az asszony a gyermeket, és szoptatta őt. Miután a gyermek felnőtt, bevitte őt a Fáraó lányához, és fiává lett neki, elnevezte pedig őt Mózesnek, mondván: a vízből vettem fel őt.

Történt pedig azokban a sok napokban, hogy Mózes naggyá lett, és kiment az ő testvéreihez, Izraél fiaihoz. Miután megértette fáradságukat, látott egy egyiptomi embert, aki vert egy hébert, a saját testvérei közül, Izraél fiai közül. Körülnézve itt és ott, nem lát senkit, és miután megütötte az egyiptomit, elrejtette őt a homokban. Kimenvén pedig a második napon, lát két héber

férfit veszekedni, és mondja a jogtalankodónak: Miért üted te a felebarátodat? De ő azt mondta: Ki nevezett ki téged uralkodónak és bírónak fölöttünk? Nem engem akarsz megölni, ahogyan tegnap megölted az egyiptomit? Mózes pedig megijedt, és azt mondta: Ha így nyilvánvalóvá lett ez a dolog. Meghallotta pedig Fáraó ezt a szót, és meg akarta ölni Mózest. Elvonult pedig Mózes Fáraó színe elől, és Midián földjén lakott; amikor pedig Midián földjére érkezett, leült a kútnál. A midiáni papnak pedig hét lánya volt, akik legeltették atyjuknak, Jethrónak a juhait, és miután megérkeztek, vizet merítettek, amíg megtöltötték a tartályokat, hogy megitassák atyjuknak, Jethrónak a juhait. Megérkeztek a pásztorok és kiűzték őket, de Mózes felkelt és megmentette őket, vizet merített nekik, és megitatta a juhaikat. Megérkeztek Ráguelhez, az ő atyjukhoz, ő pedig így szólt hozzájuk: Miért siettetek ma megérkezni? Ők pedig mondták: Egy egyiptomi ember megmentett minket a pásztoroktól, és vizet merített nekünk, és megitatta a juhainkat. Ő pedig azt mondta a lányainak: És hol van? És miért hagytátok ott azt az embert? Hívjátok tehát őt, hogy egyen kenyeret. Mózes letelepedett az embernél, és az a lányát, Szepforát feleségül adta Mózesnek. A méhében fogant asszony fiút szült, és Mózes Gersomnak nevezte el őt, mondván: Jövevény vagyok idegen földön. Azok után a sok nap után meghalt Egyiptom királya, és Izrael fiai nyögtek a munkák miatt, és kiáltottak, és felment az ő kiáltásuk Istenhez a munkák miatt. És meghallgatta Isten az ő jajgatásukat, és megemlékezett Isten az ő szövetségéről, amelyet Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal kötött. És Isten rátekintett Izrael fiaira, és megismertette magát nekik.

3

És Mózes legeltette Jetrónak, az ő apósának, Midián papjának a juhait, és elvezette a juhokat a pusztába, és eljött a Hóreb hegyéhez. Megjelent neki az Úr Hírnöke tűz lángjában a bokorból, és látja, hogy a bokor ég a tűzben, de a bokor nem emésztődött meg. Mózes pedig azt mondta, odamegyek, hogy lássam ezt a nagy látomást, hogy miért nem ég el a csipkebokor. Ahogy az Úr látta, hogy odamegy megnézni, hívta őt az Úr a csipkebokorból, mondván: Mózes, Mózes! Ő pedig mondta: Mi az? De ő azt mondta: Ne közelíts ide, oldd le a szandált a lábaidról, mert a hely, amelyen állsz, szent föld. És mondta: Én vagyok atyád Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene. Mózes pedig elfordította az arcát, mert félt ránézni Isten előtt. Mondta pedig az Úr Mózesnek: látva láttam népem sanyargatását Egyiptomban, és kiáltásukat meghallottam a munkafölügyelők miatt, mert ismerem fájdalmukat, És lementem, hogy megszabadítsam őket az egyiptomiak kezéből, és hogy kivezessem őket abból a földből, és hogy bevezessem őket egy jó és bőséges földre, egy tejjel és mézzel folyó földre, a kánaániták, hettiták, amoriták, perizziták, girgasiták, hivviták és jebusziták helyére. És most íme, Izrael fiainak kiáltása eljött hozzám, és én láttam a nyomorúságot, amellyel az egyiptomiak nyomják őket. És most jöjj, elküldelek téged a Fáraóhoz, Egyiptom királyához, és kihozod az én népemet, Izrael fiait Egyiptom földjéről.

És Mózes azt mondta Istennek: Ki vagyok én, hogy elmenjek a Fáraóhoz, Egyiptom királyához, és hogy kivezessem Izrael fiait Egyiptom földjéről? Isten pedig így szólt Mózeshez, mondván: Veled leszek, és ez lesz neked a jel, hogy én küldelek téged: amikor kivezetted népemet Egyiptomból, szolgálni fogtok Istennek ezen a hegyen. És Mózes azt mondta Istennek: Íme, én kimegyek Izrael fiaihoz, és azt mondom nekik: Atyáink Istene küldött engem hozzátok. Megkérdeznek engem: Mi az ő neve? Mit mondjak nekik? És azt mondta Isten Mózesnek: Én vagyok a Lévő, és azt mondta: Így fogod mondani Izrael fiainak: a Lévő küldött engem hozzátok. És Isten ismét így szólt Mózeshez: Így fogod mondani Izrael fiainak: Az Úr, a mi atyáink Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene küldött engem hozzátok. Ez az én örök nevem és emlékezetem nemzedékről nemzedékre. Eljövén tehát, gyűjtsd össze Izrael fiainak véneit, és mondani fogod nekik: Az Úr, a mi atyáink Istene megjelent nekem, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene, mondván: Meglátogatással meglátogattalak titeket, és mindazt, ami történt veletek Egyiptomban. És mondta: Felhozlak titeket az egyiptomiak sanyargatásából a kánaániták, hettiták, amoriták, perizziták, girgasiták, hivviták és jebusziták földjére, a tejjel és mézzel folyó földre. És meghallgatják a hangodat, és bemész te és Izrael tanácsa Egyiptom királyához, Fáraóhoz, és azt mondod neki: a héberek Istene hívott minket, elmegyünk tehát három napi útra a pusztába, hogy áldozzunk a mi Istenünknek. De én tudom, hogy nem fog elengedni titeket a Fáraó, Egyiptom királya, hogy menjetek, hacsak nem hatalmas kéz által. És kinyújtva a kezemet, meg fogom sújtani az egyiptomiakat

minden csodámmal, amelyeket véghezviszek közöttük, és ezután el fog küldeni titeket. És kegyelmet adok ennek a népnek az egyiptomiak előtt, amikor pedig elmentek, nem fogtok üres kézzel távozni, De az asszony kérni fog a szomszédjától és a lakótársától ezüst edényeket, és arany edényeket, és ruházatot, és ráteszitek a fiaitokra, és a leányaitokra, és kifosztjátok az egyiptomiakat.

4

Mózes pedig válaszolt és mondta: ha nem hisznek nekem, és nem hallgatnak a hangomra, azt fogják mondani ugyanis, hogy nem jelent meg neked az Isten, mit mondjak nekik? Mondta neki az Úr: Mi ez, ami a kezedben van? Ő pedig mondta: Bot. És azt mondta: Vesd le azt a földre! És levetette azt a földre, és kígyóvá lett, és Mózes menekült tőle. És az Úr azt mondta Mózesnek: nyújtsd ki a kezed, és fogd meg a farkát. Kinyújtva tehát a kezét, megragadta a farkát, és bot lett a kezében. Hogy higgyenek neked, hogy megjelent neked atyáik Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene. Mondta pedig neki az Úr ismét: tedd be a kezedet a kebledbe, és betette a kezét a kebledbe, és kihozta a kezét a kebledből, és lett a keze, mint a hó. És újra azt mondta: tedd be a kezedet a kebledbe, és betette a kezét a kebelébe, és kihozta azt a kebeléből, és újra visszanyerte a húsának a színét. Ha de nem hisznek neked, és nem hallgatnak az első jel hangjára, hinni fognak neked a második jel hangjára. És lesz, ha nem hisznek neked e két jelben, sem nem hallgatnak a

hangodra, akkor vegyél a folyó vizéből, és öntsd ki a szárazra, és a víz, amelyet a folyóból veszel, vérré válik a szárazon. Mózes pedig így szólt az Úrhoz: Kérlek, Uram, nem voltam képes sem tegnap, sem harmadnapja, sem attól fogva, hogy elkezdtél beszélni szolgádhoz; gyenge hangú és lassú nyelvű vagyok én. Mondta az Úr Mózesnek: Ki adta az embernek a szájat? És ki tette nehezen hallóvá és némává, látóvá és vakká? Nem én, az Isten? És most menj, és én kinyitom a szádat, és megtanítlak téged arra, amit mondani fogsz. És Mózes mondta: Kérlek, Uram, jelölj ki egy másik képes embert, akit küldesz. És haragra gerjedve haraggal az Úr Mózes ellen, mondta: Nemde íme Áron, a te testvéred, a Lévita? Tudom, hogy beszélni fog ő hozzád, és íme ő ki fog menni eléd találkozásra, és látva téged, örülni fog magában. És mondani fogsz hozzá, és adod majd az én szavaimat az ő szájába, és én megnyitom a te szádat és az ő száját, és utasítani foglak titeket, amit tenni fogtok. És ő fog neked beszélni a néphez, és ő lesz a te szád, te pedig az leszel neki, ami Istenhez vezet. És ezt a botot, amely kígyóvá változott, fogod venni a kezedbe, amellyel majd véghez viszed ezeket a jeleket.

Mózes elment, és visszatért Jethróhoz, az apósához, és így szólt: Elmegyek és visszatérek testvéreimhez, akik Egyiptomban vannak, és meglátom, hogy még élnek-e. Jethró pedig így szólt Mózeshez: Menj egészségben. Azután, sok nap múlva meghalt Egyiptom királya. De mondta az Úr Mózesnek Midiánban: menj, menj el Egyiptomba, mert meghaltak mindazok, akik a lelkedet keresték. Mózes felvette a feleségét és a gyermekeit, fölültette

őket az igavonó állatokra, és visszatért Egyiptomba. Mózes pedig vette az Isten vesszőjét a kezébe. Mondta az Úr Mózesnek: amikor mész és visszatérsz Egyiptomba, lásd meg mindazokat a csodákat, amelyeket a kezeidbe adtam, tedd azokat a Fáraó előtt, én pedig megkeményítem az ő szívét, és nem fogja elküldeni a népet. Te pedig ezt mondod a Fáraónak: Ezt mondja az Úr: Az én elsőszülött fiam Izrael. Mondtam neked, küldd el az én népemet, hogy nekem szolgáljon. Ha tehát nem akarod elküldeni őket, lásd tehát, én megölöm a te elsőszülött fiadat. Történt pedig az úton a szálláson, hogy találkozott vele az Úr Angyala, és meg akarta őt ölni. És Szippora fogott egy kavicsot, körülmetélte fia előbőrét, lábához esett, és azt mondta: Megállt gyermekem körülmetélésének a vére. És elment tőle, mert azt mondta: Megállt gyermekem körülmetélésének a vére. Mondta pedig az Úr Áronnak: menj Mózes elé a pusztába. És elment, és találkozott vele az Isten hegyén, és megcsókolták egymást. És Mózes jelentette Áronnak az Úr minden szavát, amellyel küldte őt, és minden szavát, amelyet parancsolt neki. Elment pedig Mózes és Áron, és összegyűjtötték Izrael fiainak vénei tanácsát. És Áron elmondta mindazokat a szavakat, amelyeket Isten Mózeshez szólt, és megtette a jeleket a nép előtt. És hitt a nép és örvendezett, hogy meglátogatta az Isten Izrael fiait, és hogy látta az ő nyomorúságukat, meghajolva pedig a nép leborult.

5

És ezek után bement Mózes és Áron a Fáraóhoz, és mondták

neki: Ezeket mondja az Úr, Izrael Istene: Bocsásd el az én népemet, hogy ünnepeljenek nekem a pusztában. És mondta a Fáraó: Ki az, akinek a hangjára hallgassak, hogy elküldhessem Izrael fiait? Nem ismerem az Urat, és Izraelt nem engedem el. És mondják neki: a héberek Istene hívott minket. Elmegyünk tehát három napi útra a pusztába, hogy áldozzunk az Úrnak, a mi Istenünknek, nehogy halál vagy gyilkosság érjen minket. És azt mondta nekik Egyiptom királya: Miért fordítjátok el Mózes és Áron a népet a munkáiktól? Menjetek el, mindegyikőtök a maga munkájához. És Fáraó azt mondta: Íme, most már sokan vannak a népből, ne hagyjuk hát abba velük a munkát. Fáraó pedig parancsot adott a nép hajtóinak és az írástudóknak, mondván: Nem fogtok többé szalmát adni a népnek a téglakészítéshez, ahogyan tegnap és tegnapelőtt, hanem ők maguk menjenek és gyűjtsenek maguknak szalmát. És a téglakészítés rendelését, amelyet ők végeznek minden nap, rá fogod vetni rájuk, nem fogsz elvenni semmit; tétlenek vannak ugyanis, emiatt kiáltottak, mondva: keljünk fel és áldozzunk a mi Istenünknek. Legyenek megterhelve ezeknek az embereknek a munkái, és ezekkel törődjenek, és ne törődjenek üres szavakkal.

Sürgették őket a hajtók és az írnokok, és mondták a népnek: ezeket mondja a Fáraó, nem adok nektek többé szalmát. Ti magatok menvén gyűjtsétek magatoknak szalmát, ahonnan csak találjátok, mert nem vétetik el semmi a rendelkezésetekből. És szétszóratott a nép egész Egyiptom földjén, hogy tarlót gyűjtsön szalmának. A munkafölügyelők pedig sürgették őket, mondván: Fejezzétek be a kijelölt munkákat naponta, éppen úgy, mint

amikor a szalma adatott nektek. És megkorbácsoltattak Izrael fiai fajának írástudói, akik kinevezettek voltak rájuk a Fáraó felügyelői által, mondván: Miért nem fejeztétek be a téglakészítés hozzájárulásaitokat, ahogyan tegnap és harmadnapja, és ma is? Belépve pedig Izrael fiainak írnokai kiáltottak Fáraóhoz, mondva: Miért teszel te így a te szolgáiddal? Szalmát nem adnak a szolgáidnak, és téglát nekünk mondják csinálni, és íme a szolgáid megostoroztattak, igazságtalanságot teszel tehát a néped ellen. És mondta nekik: Tétlenkedtek, tétlenek vagytok, ezért mondjátok: Menjünk, áldozzunk a mi Istenünknek. Most tehát menjetek és dolgozzatok, mert szalma nem fog adatni nektek, és a téglavetés mennyiségét le kell adnotok. Látták pedig Izrael fiainak az írástudói magukat a bajokban, mondván: nem fogjátok elhagyni a téglakészítésnek a napra előírt mennyiségét. Találkoztak Mózessel és Áronnal, akik eléjük jöttek, amikor kijöttek a Fáraótól. És mondták nekik: Lássa meg az Isten titeket és ítéljen, mert utálatossá tettétek a mi szagunkat a Fáraó előtt és az ő szolgái előtt, hogy kardot adjatok az ő kezébe, hogy megöljön minket. Mózes pedig visszatért az Úrhoz, és mondta: Kérlek, Uram, miért bántalmaztad ezt a népet? És miért küldtél engem? És amióta elmentem Fáraóhoz, hogy a te nevedben beszéljek, bántalmazta ezt a népet, és nem mentetted meg a te népedet.

6

És az Úr így szólt Mózeshez: Most már látni fogod, amit tenni

fogok a Fáraóval, mert hatalmas kézzel el fogja küldeni őket, és felemelt karral ki fogja vetni őket az ő földjéről. Isten pedig beszélt Mózeshez, és mondta neki: Én vagyok az Úr. És megjelentem Ábrahámnak és Izsáknak és Jákóbnak, az ő Istenük lévén, és az én nevemet, az Úr nevet, nem nyilvánítottam ki nekik. És felállítottam szövetségemet velük, hogy adjam nekik a kánaániták földjét, azt a földet, amelyben idegenként laktak, amelyen laktak. És én hallottam Izrael fiainak jajgatását, akiket az egyiptomiak rabszolgává tesznek, és emlékeztem a veletek kötött szövetségre. Menj, mondtam Izrael fiainak, mondván: Én vagyok az Úr, és kihozlak titeket az egyiptomiak hatalmából, és megszabadítalak titeket a rabszolgaságból, és megváltalak titeket felemelt karral és nagy ítélettel. És magamnak veszlek titeket népül, és Istenetek leszek, és meg fogjátok tudni, hogy én vagyok az Úr, a ti Istenetek, aki kivezettelek titeket az egyiptomiak elnyomásából. És be fogom vinni titeket abba a földbe, amelyre kinyújtottam a kezemet, hogy odaadjam azt Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, és örökségül adom azt nektek, én, az Úr. Mózes így beszélt Izrael fiaihoz, de nem hallgattak Mózesre a csüggedtség miatt és a kemény munkák miatt. Az Úr így szólt Mózeshez: Menj be, beszélj Fáraóhoz, Egyiptom királyához, hogy küldje el Izrael fiait az ő földjéről. Mózes pedig beszélt az Úr előtt, mondván: Íme, Izrael fiai nem hallgattak rám, és hogyan fog rám hallgatni a Fáraó? Én pedig esztelen vagyok. Mondta pedig az Úr Mózesnek és Áronnak, és parancsot adott nekik Fáraóhoz, Egyiptom királyához, hogy küldje el Izrael fiait Egyiptom földjéről.

És ezek az ő családi házaik vezetői, Rúben fiai, Izrael elsőszülöttjének: Énók és Fallu, Aszron és Karmi, ez Rúben rokonsága. És Simeon fiai: Jemuel és Jamin és Ehud és Jachin és Zohar és Saul, aki a kánaáni asszonyból származott, ezek Simeon fiainak családjai. És ezek Lévi fiainak nevei az ő rokonságuk szerint: Gersón, Kehát és Merári, és Lévi életének évei százharminczhét voltak. És ezek Gedszón fiai: Lobeneí és Szemeéí, családjaik házai szerint. És Kaáth fiai: Ambrám és Isszaár, Chebrón és Ozeiél, és Kaáth életének évei százharminchárom év. És Merari fiai: Mahli és Mushi. Ezek Lévi atyai házai az ő rokonságuk szerint. És vette Ambrán Jókabédot, apja testvérének leányát, magának feleségül, és nemzette neki Áront és Mózest, és Mariámot, az ő nővérüket. Ambrám életének évei pedig száz harminckettő év voltak. És Isszaár fiai: Kóré, Náfek és Zekri. És Uzziel fiai: Mishael, Elizaphan és Segrei. Áron pedig felvette feleségül Erzsébetet, Aminadáb leányát, Naaszon testvérét, és ez szülte neki Nádábot, Abihudot, Eleazárt és Itamárt. Kóré fiai pedig: Aszir, Elkána és Abiaszár; ezek Kóré nemzedékei. És Eleázár, Áron fia, vette Putiel lányai közül magának feleséget, és ez szülte neki Fineást; ezek a leviták családfői, nemzedékeik szerint. Ez Áron és Mózes, akiknek az Isten azt mondta, hogy vezessék ki Izrael fiait Egyiptom földjéről az ő erejükkel együtt. Ezek azok, akik beszéltek Fáraóhoz, Egyiptom királyához, és kivezették Izrael fiait Egyiptom földjéről, maga Áron és Mózes. Azon a napon beszélt az Úr Mózesnek Egyiptom földjén. És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: Én vagyok az Úr, beszélj a Fáraóhoz, Egyiptom királyához, amennyit én mondok neked. És Mózes azt mondta az

Úr előtt: íme, én gyenge hangú vagyok, és hogyan fog meghallgatni engem a Fáraó,

7

És az Úr mondta Mózesnek: íme, adtam téged istennek Fáraónak, és Áron, a te testvéred lesz a te prófétád. Te pedig beszélni fogsz neki mindent, amit neked parancsolok, Áron pedig, a te testvéred, beszélni fog a Fáraóhoz, hogy elküldje Izrael fiait az ő földjéről. Én pedig megkeményítem a Fáraó szívét, és megsokasítom az én jeleimet és csodáimat Egyiptom földjén. És Fáraó nem fog hallgatni rátok, és rá fogom vetni a kezemet Egyiptomra, és ki fogom hozni erőmmel népemet, Izrael fiait Egyiptom földjéből nagy bosszúállással. És minden egyiptomi meg fogja tudni, hogy én vagyok az Úr, amikor kinyújtom kezemet Egyiptomra, és kihozom Izrael fiait közülük. Mózes és Áron úgy tettek, ahogyan az Úr parancsolta nekik, így cselekedtek. Mózes nyolcvan éves volt, Áron pedig, az ő testvére, nyolcvanhárom éves, amikor beszéltek a Fáraóhoz. És az Úr mondta Mózesnek és Áronnak: És ha Fáraó hozzátok szól, mondván: Adjatok nekünk jelet vagy csodát, akkor mondd Áronnak, a testvérednek: Vedd a botot, és dobd a földre Fáraó előtt és az ő szolgái előtt, és kígyóvá lesz. Belépett pedig Mózes és Áron a Fáraó és az ő kiszolgálói elé, és úgy tették, ahogyan az Úr parancsolta nekik, és Áron eldobta a botot a Fáraó és az ő kiszolgálói elé, és az sárkánnyá lett. Összehívta pedig a Fáraó Egyiptom bölcseit és a varázslókat, és az egyiptomiak varázslói

is hasonlóképpen cselekedtek az ő varázslataik által. És mindegyikük ledobta a botját, és azok sárkányokká lettek, és Áron botja lenyelte az ő botjaikat. És megerősödött a Fáraó szíve, és nem hallgatott rájuk, ahogyan az Úr parancsolta nekik.

Az Úr mondta Mózesnek: megkeményíttetett a Fáraó szíve, hogy ne küldje el a népet. Menj Fáraóhoz reggel, íme ő kimegy a vízhez, és te találkozni fogsz vele a folyó partján, és a botot, amely kígyóvá változott, vedd a kezedbe. És mondani fogsz neki: Az Úr, a héberek Istene elküldött engem hozzád, mondván: Küldd el az én népemet, hogy szolgáljanak nekem a pusztában, és íme, nem hallgattál eddig erre. Ezeket mondja az Úr: ebből tudni fogod, hogy én vagyok az Úr. Íme, én ráütök a vesszővel, amely a kezemben van, a folyóban lévő vízre, és vérré változik. És a folyóban lévő halak meg fognak halni, és a folyó bűzleni fog, és az egyiptomiak nem lesznek képesek vizet inni a folyóból. Mondta az Úr Mózesnek: mondd Áronnak, a testvérednek, vedd a botodat a kezedbe, és nyújtsd ki a kezedet Egyiptom vizei felé, folyóik, csatornáik, mocsaraik és minden összegyűlt vizük felé, és vérré lesz. És vérré lett Egyiptom egész földjén, a fákban és a kövekben. És így tettek Mózes és Áron, ahogyan parancsolta nekik az Úr, és felemelve botját, megütötte a folyóban lévő vizet a Fáraó előtt és az ő szolgái előtt, és minden vizet, amely a folyóban volt, vérré változtatott. És a folyóban lévő halak meghaltak, és a folyó bűzlött, és az egyiptomiak nem tudtak vizet inni a folyóból, és vér volt Egyiptom egész földjén. De hasonlóképpen cselekedtek az egyiptomiak varázslói is az ő varázslataik által, és megkeményedett a Fáraó szíve, és nem

hallgatott rájuk, ahogyan az Úr mondta. Megfordulván pedig a Fáraó bement a házába, és nem fordított erre figyelmet sem. Ástak pedig mind az egyiptomiak a folyó körül, hogy vizet igyanak, és nem tudtak vizet inni a folyóból. És hét nap telt el, miután az Úr megcsapta a folyót.

Mondta pedig az Úr Mózesnek: menj be a Fáraóhoz, és mondd neki: ezt mondja az Úr, engedd el az én népemet, hogy szolgáljanak nekem. Ha pedig nem akarsz te elküldeni, íme én megverek minden határodat a békákkal. És kiokádja a folyó a békákat, és felmenvén bemennek házaidba és hálószobáid kamráiba és ágyadra és szolgáid házaira és néped házaira és dagasztóteknőidbe és kemencéidbe. És rád, a szolgáidra és a népedre felmásznak a békák.

8

Mondta pedig az Úr Mózesnek: mondd meg Áronnak, a testvérednek, nyújtsd ki a kezedet a botodkal a folyókra, és a csatornákra, és a mocsarakra, és hozd fel a békákat. És Áron kinyújtotta a kezét Egyiptom vizei fölé, és felhozta a békákat, és feljött a béka, és beborította Egyiptom földjét. Hasonlóképpen cselekedtek az egyiptomiak varázslói is az ő varázslataik által, és békákat hoztak fel Egyiptom földjére. És hívta a Fáraó Mózest és Áront, és mondta: imádkozzatok értem az Úrhoz, és távolítsa el a békákat tőlem és az én népemtől, és kiküldöm őket, és áldozzanak az Úrnak. Mózes pedig így szólt Fáraóhoz:

Rendelkezz felém, mikor imádkozzam érted, és szolgáid és néped érdekében, hogy elpusztítsam a békákat tőled és népedtől és házaitokból, kivéve a folyóban, ott megmaradnak. Ő pedig azt mondta: holnapra. Azt mondta tehát: ahogy mondtad, hogy tudd, hogy nincs más, csak az Úr. És el lesznek távolítva a békák tőled és a házaitokból, és a gazdaságokból, és a szolgáidtól, és a népedtől, kivéve a folyóban, ott megmaradnak. Kiment Mózes és Áron Fáraótól, és Mózes kiáltott az Úrhoz a békák ügyében, ahogy Fáraó kijelölte. Az Úr pedig úgy tett, ahogyan Mózes mondta, és elpusztultak a békák a házakból, az udvarokból és a mezőkről. És halmokba gyűjtötték őket, és bűzlött a föld. Látván pedig a Fáraó, hogy megkönnyebbülés lett, nehézzé vált a szíve, és nem hallgatott rájuk, ahogyan az Úr szólt. Mondta pedig az Úr Mózesnek: mondd Áronnak, nyújtsd ki a kezedet a bottal, és üsd meg a föld porát, és szúnyogok lesznek az embereken és a négylábúakon, Egyiptom egész földjén. Kinyújtotta tehát Áron a kezével a vesszőt, és megütötte a föld porát, és szúnyogok lettek az embereken és a négylábú állatokon, és a föld minden porában szúnyogok lettek. Tették hasonlóképpen a varázslók is az ő varázslataik által, hogy kivezessék a szúnyogokat, de nem voltak képesek, és lettek a szúnyogok az emberekben és a négylábúakban. Mondták tehát a varázslók a Fáraónak: Isten ujja ez, és megkeményedett a Fáraó szíve, és nem hallgatott rájuk, ahogyan az Úr mondta. Az Úr pedig mondta Mózesnek: kelj fel korán reggel, és állj Fáraó elé, és íme ő ki fog menni a vízhez, és mondani fogod neki: ezt mondja az Úr, küldd el az én népemet, hogy szolgáljanak nekem a pusztában. Ha pedig nem akarod elküldeni a népemet, íme én kutyalegyeket küldök rád,

szolgáidra, népedre és házaitokra, és megtelnek az egyiptomiak házai a kutyalegyekkel, és a föld is, amelyen vannak. És csodákat fogok tenni azon a napon Geszem földjén, amelyen az én népem van jelen, amelyen nem lesz ott kutyalégy, hogy tudd, hogy én vagyok az Úr, az egész föld Istene. És különbséget teszek az én népem és a te néped között, holnap pedig ez lesz a földön. Az Úr pedig így cselekedett, és jött a kutyalegyek sokasága Fáraó házába és szolgái házaiba, és egész Egyiptom földjére, és elpusztult a föld a kutyalegyek miatt.

Hívta pedig Fáraó Mózest és Áront, mondván: Jöjjetek el, áldozzatok az Úrnak, a ti Isteneteknek az országban. És Mózes azt mondta: nem lehetséges így tenni, mert az egyiptomiak utálatosságait fogjuk áldozni az Úrnak, a mi Istenünknek. Ha ugyanis az egyiptomiak utálatosságait áldozzuk előttük, meg fogunk köveztetni. Három napi útra megyünk a pusztába, és áldozunk Istenünknek, ahogyan az Úr mondta nekünk. És mondta a Fáraó: Én elbocsátlak titeket, és áldozzatok Isteneteknek a pusztában, de ne menjetek messzire, imádkozzatok tehát értem az Úrhoz. Mózes pedig azt mondta: Én kimegyek tőled, és imádkozni fogok Istenhez, és a kutyalégy el fog menni tőled, szolgáidtól és népedtől holnap. Ne csapd be többé, Fáraó, hogy ne küld el a népet áldozni az Úrnak. Kiment Mózes a Fáraótól, és imádkozott Istenhez. Az Úr pedig úgy tett, ahogyan Mózes mondta, és eltávolította a légyrajt a Fáraótól és az ő szolgáitól és az ő népétől, és egyetlen sem maradt. És Fáraó megkeményítette a szívét ebben az időben is, és nem akarta elbocsátani a népet.

9

Mondta pedig az Úr Mózesnek: menj be a Fáraóhoz, és mondd neki: ezt mondja az Úr, a zsidók Istene: engedd el az én népemet, hogy szolgáljanak nekem. Ha tehát valóban nem kívánsz elküldeni az én népemet, hanem még mindig uralkodsz rajta, Íme, az Úr keze lesz a te jószágaidon, amelyek a mezőkön vannak, a lovakon, és az igavonó állatokon, és a tevéken, és az ökrökön, és a juhokon, rendkívül nagy halál. És csodát teszek én abban az időben az egyiptomiak jószágai és Izrael fiainak jószágai között, nem fog meghalni Izrael fiainak jószágaiból egy sem. És Isten határt szabott, mondván: holnap fogja az Úr megtenni ezt a dolgot a földön. És az Úr megtette ezt a szót a következő napon, és meghalt az egyiptomiak minden jószága, de Izrael fiainak jószágából nem halt meg semmi. Látván pedig a Fáraó, hogy Izrael fiainak jószágaiból semmi sem halt meg, megkeményedett a Fáraó szíve, és nem küldte el a népet. Az Úr pedig mondta Mózesnek és Áronnak: vegyetek tele marokkal kemence-kormot, és szórja Mózes az ég felé a Fáraó és az ő szolgái előtt. És legyen por Egyiptom egész földjén, és lesznek az embereken és a négylábú állatokon fekélyek és hólyagok, amelyek kitörnek az embereken és a négylábú állatokon Egyiptom egész földjén. És vette a kemence kormát Fáraó előtt, és Mózes szórta azt az égbe, és lettek fekélyek, kitörő hólyagok az embereken és a négylábúakon. És a varázslók nem voltak képesek megállni Mózes előtt a fekélyek miatt, mert fekélyek lettek a varázslókon és Egyiptom egész földjén. Az Úr azonban

megkeményítette Fáraó szívét, és nem hallgatott rájuk, ahogyan az Úr parancsolta. Mondta pedig az Úr Mózesnek: kelj fel korán reggel, és állj a Fáraó elé, és mondd neki: ezeket mondja az Úr, a héberek Istene: engedd el az én népemet, hogy szolgáljanak nekem. Mert most ebben az időben én kiküldök minden csapásomat a te szívedbe, a te szolgáid közé és a te néped közé, hogy megtudd, hogy nincs más, mint én, az egész földön. Most ugyanis kinyújtva a kezemet, megütlek téged és a népedet megölöm, és megsemmisülsz a földről. És ennek okáért őriztettél meg, hogy megmutassam benned az erőmet, és hogy hirdettessék a nevem az egész földön. Még mindig akadályozod tehát népemet, hogy ne engedd el őket? Íme, én holnap ebben az órában igen sok jégesőt zúdítok, amilyen nem volt Egyiptomban attól a naptól fogva, amelyen teremtetett, egészen a mai napig. Most tehát siess összegyűjteni jószágodat és mindent, amid a mezőn van, mert minden ember és minden jószág, amely a mezőn található és nem megy be a házba, amikor rájuk esik a jégeső, meg fog halni. Az Úr szavától félő Fáraó szolgái közül összegyűjtötte jószágait a házakba. Aki pedig nem figyelt elméjével az Úr szavára, hagyta a jószágokat a mezőkön.

Mondta pedig az Úr Mózesnek: nyújtsd ki a kezedet az égbolt felé, és jégeső lesz Egyiptom egész földjén, az embereken, a jószágokon, és minden növényen, amely a földön van. Mózes pedig kinyújtotta a kezét az ég felé, és az Úr mennydörgést és jégesőt adott, és tűz futott végig a földön, és az Úr jégesőt zúdított Egyiptom egész földjére. Volt pedig a jégeső, és a tűz lángolt a jégesőben, a jégeső pedig igen nagy volt, amilyen nem

volt Egyiptomban attól a naptól fogva, hogy nemzet lett rajta. Lecsapott pedig a jégeső Egyiptom egész földjén, embertől állatig, és minden füvet a síkságon lecsapott a jégeső, és minden fát a síkságokon összetört a jégeső. Kivéve Gesem földjén, ahol Izrael fiai voltak, nem volt jégeső. Fáraó pedig elküldve hívta Mózest és Áront, és azt mondta nekik: Vétkeztem most, az Úr igaz, én pedig és az én népem istentelenek. Imádkozzatok tehát értem az Úrhoz, és szűnjenek meg az Isten hangjai, és a jégeső, és a tűz, és el fogom küldeni titeket, és nem fogtok tovább maradni. Mózes pedig így szólt hozzá: Amint kimegyek a városból, kiterítem kezeimet az Úr felé, és a mennydörgések megszűnnek, a jégeső és az eső sem lesz többé, hogy megtudd, hogy az Úré a föld. És te és kiszolgálóid, tudom, hogy még nem féltétek az Urat. A len és az árpa megveretett, mert az árpa kalászban állt, a len pedig magot hozott. A búza és a tönköly azonban nem voltak megverve, mert azok későiek voltak. Kiment Mózes Fáraótól a városon kívülre, és kinyújtotta kezeit az Úr felé, és a hangok megszűntek, és a jégeső és az eső már nem hullott a földre. Látván pedig a Fáraó, hogy megszűnt az eső és a jégeső és a hangok, folytatta a vétkezést, és megkeményítette a szívét, és szolgáinak a szívét. És megkeményíttetett a Fáraó szíve, és nem küldte el Izrael fiait, ahogyan az Úr mondta Mózesnek.

10

Mondta az Úr Mózesnek: menj be a Fáraóhoz, mert én

megkeményítettem az ő szívét és kiszolgálóinak szívét, hogy sorban jöjjenek ezek a jelek rájuk. Hogy elbeszéljétek gyermekeitek füleibe és gyermekeitek gyermekeinek, ahányat kigúnyoltam az egyiptomiakat, és jeleimet, amelyeket tettem közöttük, és meg fogjátok tudni, hogy én vagyok az Úr. Bement Mózes és Áron a Fáraó elé, és mondták neki: Ezt mondja az Úr, a héberek Istene: Meddig nem akarsz előttem megalázkodni? Engedd el az én népemet, hogy szolgáljanak nekem. Ha pedig nem akarod elküldeni az én népemet, íme, én holnap ilyenkor nagy sáskarajt hozok minden határodra. És be fogja fedni a föld látását, és nem fogod tudni látni a földet, és fel fogja falni a föld minden maradékát, amit a jégeső meghagyott nektek, és fel fogja falni minden fát, amely nő nektek a földön. És meg fognak telni a te házaid, és a te szolgáid házai, és mind a házak az egész egyiptomi földön, amelyeket soha nem láttak a te atyáid, sem az ő dédapáik, attól a naptól fogva, amelyen a földön lettek, egészen a mai napig. És elfordulván Mózes, kiment a Fáraótól. És mondják Fáraó szolgái neki: meddig lesz ez nekünk tőrként? Engedd el az embereket, hogy szolgálják Istenüket, vagy tudni akarod, hogy elpusztult Egyiptom? És visszafordították Mózest és Áront Fáraóhoz, és mondta nekik: menjetek és szolgáljatok az Úrnak, a ti Isteneteknek, de kik és kik azok, akik mennek? És Mózes azt mondja: A fiatal férfiakkal és az öregekkel fogunk menni, a fiainkkal és leányainkkal, juhainkkal és marháinkkal, mert az Úr ünnepe van. És mondta nekik: Legyen így az Úr veletek, ahogyan elküldlek titeket, nemde a poggyászotokat is? Lássátok, hogy gonoszság tapad hozzátok. Ne így, hanem menjenek el a férfiak, és szolgálják az Istent, mert ezt maguk

kéritek, de kiűzték őket a Fáraó színe elől. Az Úr pedig mondta Mózesnek: nyújtsd ki a kezedet Egyiptom földjére, és menjen fel a sáska a földre, és megeszi a föld minden növényét, és a fák minden gyümölcsét, amit a jégeső hagyott hátra. És Mózes felemelte a vesszőt az ég felé, és az Úr déli szelet hozott a földre egész azon a napon és egész éjszaka. Reggel lett, és a déli szél felvette a sáskát. És felhozta azt Egyiptom egész földjére, és letelepedett Egyiptom minden határára, rendkívül sok; előtte nem volt ilyen sáska, és ezután sem lesz így. És beborította a föld látását, és elpusztult a föld, és felfalta a föld minden növényét, és a fák minden gyümölcsét, amely megmaradt a jégeső után, nem maradt semmi zöld a fákon, és a mező minden növényén, Egyiptom egész földjén.

De a Fáraó sietett hívni Mózest és Áront, mondván: vétkeztem az Úr, a ti Istenetek előtt, és ellenetek. Fogadjátok el tehát az én bűnömet még most, és imádkozzatok az Úrhoz, a ti Istenetekhez, és távolítsa el tőlem ezt a halált. Kiment Mózes a Fáraótól, és imádkozott Istenhez. És az Úr erős szelet váltott a tenger felől, és felvette a sáskát, és bedobta azt a vörös tengerbe, és nem maradt egyetlen sáska sem Egyiptom egész földjén. És az Úr megkeményítette a Fáraó szívét, és nem küldte el Izrael fiait. Mondta pedig az Úr Mózesnek: nyújtsd ki a kezedet az ég felé, és legyen sötétség Egyiptom földjén, tapintható sötétség. Kinyújtotta pedig Mózes a kezét az égbe, és sötétség, sűrű sötétség és vihar lett Egyiptom egész földjén három napra. És senki nem látta a testvérét három napig, és senki nem kelt fel az ágyából három napig, de Izrael minden fiának fény volt

mindenhol, ahol laktak. És hívta Fáraó Mózest és Áront, mondván: Menjetek, szolgáljatok az Úrnak, a ti Isteneteknek, kivéve a juhokat és a marhákat, hagyjátok hátra, és a poggyászotok menjen el veletek. És Mózes azt mondta: De te fogsz adni nekünk égőáldozatokat és áldozatokat, amelyeket bemutatunk az Úrnak, a mi Istenünknek. És a jószágaink velünk fognak menni, és nem hagyunk hátra patát sem, mert közülük fogunk venni, hogy szolgáljuk az Urat, a mi Istenünket. Mi pedig nem tudjuk, mivel fogjuk szolgálni az Urat, a mi Istenünket, amíg oda nem érkezünk. Az Úr megkeményítette Fáraó szívét, és nem kívánta elküldeni őket. És mondja Fáraó: Menj el tőlem, vigyázz magadra, ne merészeld még egyszer látni az arcomat, mert amelyik napon megjelensz előttem, meghalsz. Mózes pedig azt mondja: Azt mondtad, nem fogok többé megjelenni neked színről színre.

11

Mondta de Úr felé Mózes, még egy csapás én elhozom rá Fáraó, és rá Egy Beszélj tehát titokban a nép fülébe, és kérjen mindegyik a szomszédjától ezüst és arany edényeket, valamint ruházatot. Az Úr pedig kegyelmet adott népének az egyiptomiak előtt, és azok kölcsönöztek nekik, és Mózes igen naggyá lett az egyiptomiak előtt, a fáraó előtt és szolgái előtt. És Mózes mondta: Ezeket mondja az Úr: Éjfél körül bemegyek Egyiptom közepébe. És meg fog halni minden elsőszülött Egyiptom földjén, a Fáraó elsőszülöttjétől, aki a trónon ül, egészen a malomkő melletti

szolgálóleány elsőszülöttjéig, és egészen minden állat elsőszülöttjéig. És nagy kiáltás lesz Egyiptom egész földjén, amilyen nem volt, és amilyen nem lesz többé. És Izrael minden fia között nem fog morogni a kutya a nyelvével, embertől állatig, hogy tudd, mennyire különbséget fog tenni az Úr az egyiptomiak és Izrael között. És le fognak jönni mind a te szolgáid ezek hozzám, és le fognak borulni előttem, mondva: menj ki te, és minden néped, akit te vezetsz, és ezek után ki fogok menni. Kiment pedig Mózes Fáraótól haraggal. Mondta pedig az Úr Mózesnek: nem fog rátok hallgatni a Fáraó, hogy megsokasítva megsokasítsam az én jeleimet és csodáimat Egyiptom földjén. Mózes és Áron megtették mind a jeleket és a csodákat Egyiptom földjén Fáraó előtt, de az Úr megkeményítette Fáraó szívét, és nem hallgatott rá, hogy elküldje Izrael fiait Egyiptom földjéről.

12

Mondta pedig az Úr Mózesnek és Áronnak Egyiptom földjén, mondván: Ez a hónap valóban nektek a hónapok kezdete, az első az év hónapjai között. Beszélj Izrael fiainak egész gyülekezetéhez, mondván: e hónap tizedikén vegyen mindenki egy bárányt atyai házak szerint, mindenki egy bárányt ház szerint. Ha de kevesen vannak a házban, úgy hogy nem elegendőek egy juhhoz, maga mellé fogja venni a szomszédot, az ő szomszédját, a lelkek száma szerint, mindegyik a neki elegendőt számítva egy juhhoz. Tökéletes, hím, egyéves juh lesz nektek, a bárányok és a kecskegidák közül vegyétek. És meg lesz

nektek tartva ennek a hónapnak a tizennegyedik napjáig, és le fogja vágni azt Izrael fiai gyülekezetének egész sokasága este felé. És vesznek a vérből, és helyeznek a két ajtófélfára és a szemöldökfára, a házakban, amelyekben megeszik azokat. És megeszik a húst ezen az éjszakán tűzön sütve, és kovásztalan kenyeret keserű füvekkel esznek. Ne egyetek belőle nyersen, sem vízben főzve, hanem tűzön sütve, a fejet a lábakkal és a belekkel együtt. Nem fogtok belőle semmit sem hagyni reggelig, és csontot sem fogtok törni belőle, az abból megmaradó dolgokat pedig reggelig tűzben fogjátok elégetni. Így enni fogjátok azt: ágyékaitok övezve, saruaitok lábaitokon, botjaitok kezetekben, és enni fogjátok azt sietséggel, az Úr Páskája ez. És átmegyek Egyiptom földjén ezen az éjszakán, és megölök minden elsőszülöttet Egyiptom földjén, embertől állatig, és az egyiptomiak minden istenén bosszút állok, én, az Úr. És a vér jel lesz nektek a házakon, amelyekben ti vagytok ott, és meglátom a vért, és megóvlak titeket, és nem lesz köztetek pusztító csapás, amikor sújtok Egyiptom földjén.

És ez a nap emlékmű lesz nektek, és ünnepelni fogjátok azt az Úr ünnepeként minden nemzedéketek számára, örök törvényként ünnepelni fogjátok azt. Hét napon át kovásztalan kenyeret egyetek, de az első naptól távolítsátok el a kovászt a ti házaitokból, mert mindenki, aki kovászt eszik, az a lélek kiirtatik Izraelből, az első naptól a hetedik napig. És az első nap szentnek fog hívatni, és a hetedik nap szent gyülekezetnek lesz nektek, semmiféle szolgai munkát nem fogtok végezni azokon, kivéve amit minden léleknek kell tenni, csak ez engedtetik meg nektek.

És meg fogjátok őrizni ezt a parancsolatot, mert ezen a napon ki fogom hozni erőtöket Egyiptom földjéből, és meg fogjátok tenni ezt a napot nemzedékeitekben örök törvénynek. Kezdve a tizennegyedik napon az első hónapnak, estétől egyetek kovásztalan kenyeret, egészen a hónap huszonegyedik napjáig, estig. Hét napig kovász nem található a házaitokban, mindenki, aki kovászost eszik, az a lélek kiirtatik Izrael gyülekezetéből, mind a jövevények, mind a föld bennszülöttei közül. Semmilyen kovászost ne egyetek, minden lakóhelyeteken kovásztalant egyetek.

Mózes pedig hívta Izrael fiainak minden véneit, és mondta nekik: Elmenvén, vegyetek magatoknak juhot rokonságotok szerint, és áldozzátok a páskát. Vesztek pedig egy csomó izsópot, és miután bemártottátok a vérbe, amely az ajtó mellett van, kenjétek rá az ajtófélfára és mindkét ajtófélfára a vérből, amely az ajtó mellett van. Ti pedig ne menjetek ki senki a maga házának ajtaján reggelig. És el fog menni mellette az Úr, hogy sújtsa az egyiptomiakat, és látni fogja a vért az ajtófélfán és mindkét ajtófélfán, és el fog menni mellette az Úr az ajtón, és nem fogja engedni a pusztítót, hogy bemenjen a házaitokba és sújtson. És őrizd meg ezt a szót törvényként magadnak és fiaidnak mindörökké. Ha pedig bementek arra a földre, amelyet az Úr ad nektek, ahogyan megígérte, őrizzétek meg ezt a szertartást. És lesz, ha mondják nektek a fiaitok: Mi ez a szolgálat? És mondjátok nekik: áldozat a páska ez az Úrnak, ahogy befedezte Izraél fiainak házait Egyiptomban, amikor megütötte az egyiptomiakat, a mi házainkat pedig megmentette.

És a nép meghajolva leborult. És elmenve megtették Izrael fiai, amint az Úr parancsolta Mózesnek és Áronnak, így tették meg.

Történt pedig az éjszaka közepén, és az Úr sújtott minden elsőszülöttet Egyiptom földjén, a trónon ülő Fáraó elsőszülöttjétől a veremben lévő fogoly asszony elsőszülöttjéig, és minden állat elsőszülöttjéig. És felkelt Fáraó éjjel, és az ő szolgái, és mind az egyiptomiak, és nagy kiáltás lett egész Egyiptom földjén, mert nem volt ház, amelyben ne lett volna halott. És Fáraó éjjel hívta Mózest és Áront, és azt mondta nekik: Keljetek fel és menjetek ki az én népemből, ti és Izrael fiai is, menjetek és szolgáljatok az Úrnak, a ti Isteneteknek, amint mondjátok. És a juhaitokat és ökreiteket felvéve menjetek, áldjatok meg engem is. És az egyiptomiak erőszakkal sürgették a népet, hogy kiűzzék őket az országból, mert azt mondták, hogy mindnyájan meghalunk. Felvette pedig a nép a tésztájukat, mielőtt megkelne a dagasztott tésztájuk, bekötve a ruhájukba, a vállukon. Izrael fiai pedig úgy cselekedtek, ahogy Mózes parancsolta nekik, és ezüst- és aranyedényeket, valamint ruházatot kértek az egyiptomiaktól. És az Úr kegyelmet adott népének az egyiptomiak előtt, és azok kölcsönöztek nekik, és kifosztották az egyiptomiakat.

Elindultak Izrael fiai Ramesszéből Szokkóthba, hatszázezer gyalogos férfi, a poggyász nélkül. És nagy vegyes sokaság ment fel velük, és juhok, és ökrök, és jószágok igen sok. És megsütötték a tésztát, amit kihoztak Egyiptomból, hamuban sült kovásztalan kenyereket, mert nem kelt meg, ugyanis kiűzték

őket az egyiptomiak, és nem tudtak maradni, sem élelmet nem készítettek maguknak az útra. Izrael fiainak lakása pedig, amelyet Egyiptom földjén és Kanaán földjén laktak, négyszáz harminc év volt. És történt a négyszáz harminc év után, hogy kiment az Úr minden ereje Egyiptom földjéről éjjel. Őrködés van az Úrnak, hogy kivezesse őket Egyiptom földjéből; az az éjszaka ez, őrködés az Úrnak, hogy Izrael minden fiának legyen nemzedékeikre. Mondta pedig az Úr Mózesnek és Áronnak: ez a páska törvénye, egyetlen idegen sem ehet belőle. És minden szolgát vagy ezüsttel vásárolt szolgát körül kell metélned, és akkor ehet abból. Jövevény vagy bérmunkás nem ehet abból. Egy házban kell megenni, és nem viszitek ki a házból a húst kívülre, és csontot nem törtök össze belőle. Izrael fiainak minden gyülekezete meg fogja tenni azt. Ha pedig valaki jövevény közeledik hozzátok, hogy megülje a páskát az Úrnak, metéld körül minden hímneműjét, és akkor közeledhet, hogy megtegye azt, és olyan lesz, mint a földnek bennszülöttje; minden körülmetéletlen ne egyék abból. Egy törvény lesz a bennszülöttnek és a hozzátok jövő jövevénynek. És Izrael fiai úgy cselekedtek, ahogyan az Úr parancsolta Mózesnek és Áronnak velük kapcsolatban, így cselekedtek. És történt azon a napon, hogy az Úr kivezette Izraél fiait Egyiptom földjéről az ő erejükkel együtt.

13

Az Úr pedig így szólt Mózeshez: Szentelj nekem minden

elsőszülöttet, aki elsőként született és megnyitja a méhet Izrael fiai között, embertől állatig, enyém az. Mózes pedig így szólt a néphez: Emlékezzetek erre a napra, amelyen kimentetek Egyiptom földjéről, a rabszolgaság házából, mert hatalmas kézzel vezetett ki titeket az Úr innen, és nem szabad kovászt enni. Mert ma ti az újak havában mentek ki. És lesz, amikor az Úr, a te Istened bevisz téged a kánaániták, hettiták, amoriták, hivviták, jebusziták, girgasiták és perizziták földjére, amelyet megesküdött a te atyáidnak, hogy neked ad tejjel és mézzel folyó földet, akkor megteszed ezt a szolgálatot ebben a hónapban. Hat napon egyetek kovásztalan kenyeret, a hetedik napon pedig az Úr ünnepe. Kovásztalan kenyeret egyetek hét napig, ne láttassék nálad kovászos kenyér, és ne legyen nálad kovász minden határodban. És hirdetni fogod a fiadnak azon a napon, mondván: Emiatt tette ezt az Úr Isten velem, amikor kijöttem Egyiptomból. És lesz neked jel a kezeden, és emlékeztető a szemeid előtt, hogy legyen az Úr törvénye a szádban, mert hatalmas kézzel vezetett ki téged az Úr Isten Egyiptomból. És őrizzétek meg ezt a törvényt a meghatározott időkben és évszakokban, napról napra.

És lesz, amikor bevisz téged az Úr, a te Istened a Kánaániták földjére, ahogyan megesküdött a te atyáidnak, és adja neked azt. És el fogod különíteni minden elsőszülöttet, a hímeket az Úrnak, minden elsőszülöttet a nyájakból vagy a jószágaidban, amennyien lesznek neked, a hímeket szentelni fogod az Úrnak. Minden szamár méhét megnyitót juhval cserélsz ki, ha pedig nem cseréled ki, megváltod azt; minden ember elsőszülöttjét

fiaid közül megváltod. Ha pedig megkérdez téged a fiad ezek után, mondván: Mi ez?, akkor azt mondod neki, hogy hatalmas kézzel vezette ki az Úr minket Egyiptom földjéből, a rabszolgaság házából. Amikor pedig megkeményítette Fáraó, hogy elküldjön minket, megölte minden elsőszülöttet Egyiptom földjén, az emberek elsőszülötteitől a jószág elsőszülötteiig, ezért én áldozok minden méhet megnyitót, a hímeket az Úrnak, és fiaim minden elsőszülöttjét megváltom. És lesz jel a kezeden, és rendíthetetlen a szemed előtt, mert hatalmas kézzel vezetett ki téged az Úr Egyiptomból.

Amikor Fáraó elküldte a népet, Isten nem vezette őket a filiszteusok földjének útján, mert az közel volt, ugyanis azt mondta Isten, nehogy megbánja a nép, amikor háborút lát, és visszafordul Egyiptomba. És Isten a pusztába vezető úton körülvette a népet a Vörös-tenger felé, az ötödik nemzedékben pedig Izrael fiai feljöttek Egyiptom földjéről. És Mózes magával vitte József csontjait, mert esküvel megesküdtette Izrael fiait, mondván: Látogatással meglátogat titeket az Úr, és vigyétek fel az én csontjaimat innen magatokkal.

Felemelkedve pedig Izrael fiai Szokkhóthból, tábort vertek Othómban a puszta mellett. Az Isten pedig vezette őket, nappal felhőoszlopban, hogy mutassa nekik az utat, éjszaka pedig tűzoszlopban. Nem szűnt meg a felhő oszlopa nappal, és a tűz oszlopa éjjel, az egész nép előtt.

14

És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: Beszélj Izrael fiaihoz, és visszafordulva táborozzanak a teleppel szemben, Migdol és a tenger között, Baal-cefonnal szemben; előtte táborozzatok a tengernél. És Fáraó azt fogja mondani az ő népének: Izrael fiai bolyonganak a földön, mert bezárta őket a puszta. Én pedig megkeményítem a Fáraó szívét, és üldözni fog őket, és dicsőítve leszek a Fáraóban és az ő egész hadseregében, és tudni fogják mind az egyiptomiak, hogy én vagyok az Úr. És így tettek. És jelentették az egyiptomiak királyának, hogy elmenekült a nép, és megváltozott a Fáraó szíve és az ő szolgáinak a szíve a nép ellen, és mondták: Mi ez, amit tettünk, hogy elküldtük Izrael fiait, hogy ne szolgáljanak nekünk? Befogta tehát Fáraó a harci szekereit, és minden népét elvezette magával, És vevén hatszáz válogatott harci szekeret, és az egyiptomiak minden lovát, és harmadrangú tiszteket valamennyire. És az Úr megkeményítette Fáraónak, Egyiptom királyának a szívét és szolgáinak a szívét, és üldözték Izrael fiait, Izrael fiai pedig kivonultak fölemelt kézzel. És az egyiptomiak üldözték őket, és megtalálták őket a tenger mellett táborozva, és Fáraó minden lova és harci kocsija, és a lovasok, és a hadserege a település előtt, Beelszeponnal szemben. És Fáraó közeledett, és Izrael fiai felnézve a szemeikkel látják, hogy az egyiptomiak mögöttük táboroztak, és nagyon megijedtek, Izrael fiai pedig az Úrhoz kiáltottak. És mondták Mózesnek: Azért, mert nem voltak sírok Egyiptom földjén, kihoztál minket, hogy meghaljunk a pusztában? Mit tettél velünk, amikor kihoztál

minket Egyiptomból? Nem ez volt a szó, amit mi mondtunk neked Egyiptomban, mondván: hagyj minket békén, hogy szolgáljunk az egyiptomiaknak; jobb ugyanis nekünk szolgálni az egyiptomiaknak, mint meghalni ebben a pusztában.

Mózes pedig így szólt a néphez: Bátorságot vegyetek, álljatok meg és lássátok az Úr szabadítását, amelyet ma fog nekünk adni, mert ahogyan láttátok ma az egyiptomiakat, nem fogjátok őket többé látni soha örökké. Az Úr fog harcolni értetek, ti pedig hallgatni fogtok. Mondta az Úr Mózesnek: Miért kiáltasz hozzám? Beszélj Izrael fiaihoz, és induljanak el. És te emeld fel a pálcádat, nyújtsd ki a kezedet a tenger felé, és hasítsd ketté azt, és menjenek be Izrael fiai a tenger közepébe a szárazon. És íme, én megkeményítem a Fáraó szívét és az összes egyiptomiakét, és bemennek utánuk, és megdicsőülök a Fáraóban és az ő egész seregében, és a harci kocsikban, és az ő lovaiban. És tudni fogják mind az egyiptomiak, hogy én vagyok az Úr, amikor megdicsőülök a Fáraón, és az ő harci kocsiján, és lovain. Eltávolította pedig az Isten Angyala, aki Izrael fiainak tábora előtt ment, és hátra ment; eltávolította a felhőoszlop is az ő arcuk elől, és mögéjük állt. És belépett az egyiptomiak táborának és az egyiptomiak táborának és Izrael táborának a közepe közé, és megállt, és lett sötétség és homály, és elment az éjszaka, és nem keveredtek egymással az egész éjszakán át. Kinyújtotta pedig Mózes a kezét a tenger felé, és az Úr visszahajtotta a tengert erőszakos déli széllel az egész éjszakán át, és szárazzá tette a tengert, és kettéhasadt a víz. És Izrael fiai bementek a tenger közepébe a száraz földön, és a víz falként állt jobbról és

balról.

És az egyiptomiak üldöztek, és bementek utánuk, Fáraó minden lova, a harci kocsik és a lovasok a tenger közepébe. Megtörtént pedig a reggeli őrségben, hogy lenézett az Úr az egyiptomiak táborára tűz és felhő oszlopában, és zavarodásba hozta az egyiptomiak táborát. És megkötötte harci kocsijuk tengelyeit, és erőszakkal vezette őket, és mondták az egyiptomiak: Fussunk el Izrael színe elől, mert az Úr harcol értük az egyiptomiak ellen. Mondta pedig az Úr Mózesnek: nyújtsd ki a kezedet a tenger felé, és térjen vissza a víz, és borítsa be az egyiptomiakat, a harci kocsikat és a lovasokat. Mózes pedig kinyújtotta a kezét a tenger felé, és a víz nappalra visszatért a földre, az egyiptomiak pedig menekültek a víz elől, és az Úr lerázta az egyiptomiakat a tenger közepébe. És a visszaforduló víz beborította a harci kocsikat és a lovasokat, és Fáraó minden erejét, akik bementek utánuk a tengerbe, és nem maradt meg közülük egy sem. Izrael fiai pedig szárazon mentek át a tenger közepén, a víz pedig falként állt nekik jobbról és falként balról. És az Úr megmentette Izraelt azon a napon az egyiptomiak kezéből, és Izrael látta az egyiptomiakat holtan a tenger partján. Izrael pedig látta a nagy kezet, amelyet az Úr tett az egyiptomiakkal, és a nép félt az Úrtól, és hittek Istenben, és Mózesben, az ő szolgájában.

15

Akkor énekelt Mózes és Izrael fiai ezt a dalt Istennek, és

mondták: Énekeljünk az Úrnak, mert dicsőségesen megdicsőült, lovat és lovast dobott a tengerbe. Segítő és védelmező lett nekem üdvösségre, ez az én Istenem, és dicsőíteni fogom őt, atyám Istene, és magasztalni fogom őt. Az Úr összetöri a háborúkat, az Úr az ő neve. Fáraó harci kocsiit és erejét a tengerbe vetette, a kiválasztott lovasok és harmadik rangú tisztek elnyelettek a vörös tengerben. A tenger beborította őket, lesüllyedtek a mélységbe, mint a kő. A te jobbod, Uram, megdicsőült erőben, a te jobb kezed, Uram, összetörte az ellenségeket. És dicsőséged sokaságával összetörted az ellenségeket, elküldted haragodat, megemésztette őket, mint a tarlót. És haragod lelke által szétoszlott a víz, falként megalvadtak a vizek, megalvadtak a hullámok a tenger közepén. Mondta az ellenség: üldözve utol fogom érni, osztom a zsákmányt, betöltöm a lelkemet, elpusztítom kardommal, uralkodni fog a kezem. Elküldted a szellemedet, beborította őket a tenger, elsüllyedtek mint az ólom a hatalmas vízben. Ki hasonló hozzád az istenek között, Úr? Ki hasonló hozzád? Megdicsőített a szentek között, csodálatos a dicsőségben, csodákat tevő. Kinyújtottad a jobb kezedet, elnyelte őket a föld. Vezettél igazságoddal ezt a népedet, amelyet megváltottál, vigasztaltál erőddel szent szállásodba. Hallották a nemzetek, és megharagudtak; fájdalmak fogták el Filisztea lakóit. Akkor siettek Edóm vezetői, és a moabiták uralkodói, reszketés fogta el őket, elolvadtak mind a Kánaán lakói. Essék rájuk remegés és félelem, karod nagyságával kővé váljanak, amíg el nem megy a néped, Úr, amíg el nem megy ez a néped, amelyet szereztél. Bevezetve ültess el őket örökséged hegyébe, kész lakóhelyedbe, amelyet elkészítettél, Uram, a szentélybe,

Uram, amelyet kezeid készítettek. Az Úr uralkodik örökkön-örökké, és még azon túl is. Mert bement a Fáraó lova a harci kocsikkal és lovasokkal együtt a tengerbe, és rájuk hozta az Úr a tenger vizét, Izrael fiai pedig szárazon mentek át a tenger közepén.

Mirjam prófétanő pedig, Áron nővére, kezébe vette a dobot, és minden asszony kiment utána dobokkal és táncokkal. Miriam pedig elkezdte őket mondva: énekeljünk az Úrnak, mert dicsőségesen megdicsőíttetett, lovat és lovast dobott a tengerbe. Mózes pedig kivezette Izrael fiait a vörös tengertől, és bevezette őket Súr pusztájába, és három napig mentek a pusztában, és nem találtak vizet, hogy igyanak. Jöttek Marahba, de nem tudtak inni Marah vizéből, mert keserű volt, ezért elnevezte azt a helyet Keserűségnek. És zúgolódott a nép Mózes ellen, mondván: Mit fogunk inni? Kiáltott pedig Mózes az Úrhoz, és az Úr mutatott neki egy fát, és bedobta azt a vízbe, és megédesedett a víz. Ott adott neki rendeleteket és törvényeket, és ott próbára tette őt. És mondta: ha hallással hallod az Úrnak, a te Istenednek a hangját, és a tetsző dolgokat cselekszed előtte, és fület adsz az ő parancsolatainak, és megtartod minden rendelkezését, minden betegséget, amelyet az egyiptomiakra hoztam, nem hozom rád, mert én vagyok az Úr, a te Istened, aki meggyógyít téged. És eljöttek Elimbe, és volt ott tizenkét vízforrás, és hetven pálmafa törzs, és ott táboroztak a vizek mellett.

16

Elindultak pedig Elimből, és eljött Izrael fiainak egész gyülekezete Szin pusztájába, amely Elim és Szinai között van. A tizenötödik napon pedig, a második hónapban, miután kijöttek Egyiptom földjéből, Izrael fiainak minden gyülekezete zúgolódott Mózes és Áron ellen. És Izraél fiai mondták nekik: Bárcsak meghaltunk volna az Úr által megverve Egyiptom földjén, amikor a húsos fazekak felett ültünk, és kenyereket ettünk jóllakásig, mert kihoztatok minket ebbe a pusztába, hogy megöljétek ezt az egész gyülekezetet éhínségben. Mondta pedig az Úr Mózesnek: Íme, én kenyereket hullajtok nektek az égből, és kimegy a nép, és összegyűjtik a napi adagot naponta, hogy próbára tegyem őket, vajon járnak-e az én törvényem szerint, vagy nem. És a hatodik napon elkészítik amit behoznak, és dupla lesz ahhoz képest, amit naponta összegyűjtenek. És mondta Mózes és Áron Izrael fiainak minden gyülekezetéhez: Este meg fogjátok tudni, hogy az Úr vezetett ki titeket Egyiptom földjéről, És reggel látni fogjátok az Úr dicsőségét, amikor meghallgatja zúgolódásotokat Isten ellen, mi pedig mik vagyunk, hogy ellenünk zúgolódtok? És mondta Mózes: Amikor az Úr nektek este húst ad enni, és reggel kenyeret a jóllakásig, azért mert az Úr meghallgatta a ti zúgolódásotokat, amelyet ti ellenünk zúgolódtok - mi pedig mik vagyunk? Nem ellenünk irányul a ti zúgolódásotok, hanem Isten ellen.

Mózes pedig mondta Áronnak: mondd meg Izrael fiai egész gyülekezetének, jöjjetek az Isten elé, mert meghallotta a ti zúgolódásotokat. Amikor pedig Áron beszélt Izrael fiainak egész gyülekezetéhez, és megfordultak a puszta felé, az Úr dicsősége

megjelent a felhőben. És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: Hallottam Izraél fiainak zúgolódását, beszélj hozzájuk, mondván: este húst fogtok enni, és reggel kenyérrel laktok jól, és meg fogjátok tudni, hogy én vagyok az Úr, a ti Istenetek. Lett pedig este, és fürjek mentek fel, és beborították a tábort; reggel pedig, amikor a harmat megszűnt a tábor körül. És íme, a puszta felszínén vékony, fehér valami, mint a koriandermag, mint a dér a földön. Látva pedig azt, Izrael fiai mondták egymásnak: Mi ez? Nem tudták ugyanis, mi az. Mózes pedig így szólt hozzájuk: Ez az a kenyér, amelyet az Úr adott nektek enni. Ez a szó, amelyet az Úr parancsolt: gyűjtsetek belőle, mindenki a neki illő gomor szerint, fejenként, lelkeitek száma szerint, mindenki gyűjtsön a sátortársaival együtt. Így tették Izrael fiai, és gyűjtöttek, ki sokat és ki kevesebbet. És amikor hómerrel mérték, akinek sok volt, annak nem volt többlete, és akinek kevés volt, annak nem volt hiánya; mindenki annyit gyűjtött, amennyi illő volt számára. Mózes pedig azt mondta nekik: senki ne hagyjon belőle reggelre.

És nem hallgattak Mózesre, de néhányan hagytak belőle reggelre, és férgeket termett, és bűzlött, és Mózes megharagudott rájuk. És összegyűjtötték azt minden reggel, mindegyik a neki járó mennyiséget, amikor pedig felmelegítette a nap, elolvadt. Történt pedig a hatodik napon, hogy kétszer annyit gyűjtöttek a szükséges dolgokból, két hómert egyenként, és bementek a gyülekezet összes vezetői, és jelentették Mózesnek. Mózes pedig így szólt hozzájuk: Nem ez az a szó, amit az Úr beszélt? A szombatok szent pihenés az Úrnak holnap. Amennyit süttök, süssetek, és amennyit főztök, főzzetek, és minden többletet

hagyjatok raktárba reggelre. És hagytak belőle reggelig, ahogyan Mózes parancsolta nekik, és nem bűzlött, sem féreg nem lett benne. Mózes pedig mondta: Egyetek ma, mert ma szombat van az Úrnak, nem fogtok találni a síkságon. Hat napon fogtok gyűjteni, de a hetedik napon szombat van, mert nem lesz azon. Történt pedig a hetedik napon, hogy kimentek néhányan a nép közül gyűjteni, de nem találtak. Mondta pedig az Úr Mózesnek: meddig nem akartok hallgatni parancsolataimra és törvényemre? Lássátok, mert az Úr adott nektek szombatot, ezt a napot, ezért ő adott nektek a hatodik napon két napi kenyeret, maradjatok mindegyikőtök a házaitokban, senki ne menjen ki a helyéről a hetedik napon. És a nép pihent a hetedik napon. És Izrael fiai elnevezték azt Mannának; fehér volt, mint a koriandermag, és az íze olyan volt, mint a mézzel készült lepényé. Mózes pedig ezt mondta: Ez az a szó, amelyet az Úr parancsolt: Töltsetek meg egy gomert a mannából raktárba a ti nemzedékeitek számára, hogy lássák a kenyeret, amelyet ettetek a pusztában, amikor az Úr kivezetett titeket Egyiptom földjéről. És Mózes azt mondta Áronnak: Végy egy arany edényt, és tedd bele egy gomer mannát tele, és helyezd el azt Isten előtt, megőrzésre a ti nemzedékeitek számára. Ahogyan az Úr parancsolta Mózesnek, úgy helyezte el Áron a bizonyságtétel elé megőrzésre. Izrael fiai pedigették a mannát negyven évig, amíg eljutottak a lakott világba; ették a mannát, amíg meg nem érkeztek Fönícia határához. A gomor pedig a három mérték tizedrésze volt.

17

És elindult Izrael fiainak egész gyülekezete a Szín pusztából, táboraik szerint, az Úr szavára, és táboroztak Rafideinben, de nem volt víz a népnek inni. És morgott a nép Mózes felé, mondva: Adj nekünk vizet, hogy igyunk. És Mózes mondta nekik: Miért morgotok nekem, és miért próbáljátok az Urat? Szomjazott ott a nép vízre, és zúgolódott ott a nép Mózes ellen, mondván: Miért ezt? Azért hoztál fel minket Egyiptomból, hogy megölj minket és a mi gyermekeinket és a mi jószágainkat a szomjúsággal? Mózes pedig kiáltott az Úrhoz, mondván: Mit tegyek ezzel a néppel? Még egy kicsit, és megköveznek engem. És az Úr azt mondta Mózesnek: menj e nép előtt, végy magadhoz a nép vénei közül, és a vesszőt, amellyel megütötted a folyót, vedd a kezedbe, és menj. Íme, én ott állok előtted a sziklán Hórebben, és meg fogod ütni a sziklát, és víz fog kifolyni belőle, és a nép fog inni. Mózes pedig így tett Izrael fiai előtt. És elnevezte annak a helynek a nevét Próbatételnek és Gyalázatnak, Izrael fiainak gyalázata miatt, és azért, mert próbára tették az Urat, mondván: Van-e az Úr közöttünk, vagy nincs?

Jött pedig Amalek, és harcolt Izrael ellen Refidimben. Mózes pedig így szólt Józsuéhoz: Válassz magadnak hatalmas férfiakat, és kimenvén harcolj Amálék ellen holnap, és íme én állni fogok a domb tetején, és Isten vesszeje a kezemben lesz. És Józsué úgy tett, ahogyan Mózes mondta neki, és kimenvén csatarendbe állt

Amálek ellen, és Mózes és Áron és Húr felmentek a domb tetejére. És történt, hogy amikor Mózes felemelte a kezét, Izrael győzött, amikor pedig leeresztette a kezét, Amalék győzött. Mózes kezei pedig nehezek voltak, és vevén egy követ, helyezték alá, és ült rajta, és Áron és Hór támasztották a kezeit innen egy, és innen egy, és Mózes kezei szilárdak lettek a nap nyugtáig. És Józsué megfutamította Amáleket, és egész népét kardélre hányta. Az Úr pedig mondta Mózesnek: Írd le ezt emlékműbe könyvbe, és add Józsué füleibe, hogy teljesen kitörlöm Amálek emlékművét az ég alól. És Mózes oltárt épített az Úrnak, és elnevezte azt: Az Úr az én menedékem. Hogy titokban harcol az Úr Amálek ellen nemzedékről nemzedékre.

18

Hallotta pedig Jethro, Midian papja, Mózes apósa mindazt, amit az Úr tett Izraelnek, az ő népének, mert az Úr kivezette Izraelt Egyiptomból. Jethro, Mózes apósa pedig vette Zipporahot, Mózes feleségét, annak elbocsátása után, és a két fiát, név szerint az egyiküket Gershom, mondván, jövevény voltam idegen földön, És a második neve Eliezer, mondván: az én atyám Istene az én segítőm, és megszabadított engem a Fáraó kezéből. És kiment Jethro, Mózes apósa, és a fiai, és a felesége Mózeshez a pusztába, ahol az Isten hegyénél táborozott. Jelentették pedig Mózesnek, mondván: íme, a te apósod, Jetró jön tehozzád, és a feleséged és a te két fiad övelük. Mózes kiment apósa elé, leborult előtte, megcsókolta őt, üdvözölték egymást, és bevezette őket a sátorba.

És Mózes elbeszélte az apósának mindazt, amit az Úr tett a Fáraóval és minden egyiptomival Izrael miatt, és minden fáradságot, amely érte őket az úton, és hogy az Úr megszabadította őket a Fáraó kezéből és az egyiptomiak kezéből. Jethro elámult mindazon jó dolgokon, amelyeket az Úr tett nekik, hogy megszabadította őket az egyiptomiak kezéből és a Fáraó kezéből. És mondta Jethro: áldott az Úr, hogy megszabadította őket az egyiptomiak kezéből és a Fáraó kezéből. Most tudtam, hogy nagy az Úr minden isten között, amiért megtámadták őket. És Jethro, Mózes apósa égőáldozatokat és áldozatokat vett Istennek, Áron pedig és Izrael minden véne eljött, hogy kenyeret egyenek Mózes apósával Isten előtt.

És történt a következő napon, hogy leült Mózes, hogy ítélje a népet, és az egész nép ott állt Mózes mellett reggeltől egészen estig. És látván Jetró mindazt, amit tesz a népnek, mondja: Mi ez, amit te teszel a népnek? Miért ülsz te egyedül, az egész nép pedig melletted áll reggeltől estig? És Mózes azt mondja a sógorának: Azért jön hozzám a nép, hogy ítéletet keressen Istentől. Amikor ugyanis vitájuk támad, és hozzám jönnek, ítéletet hozok mindegyikük ügyében, és ismertetem velük Isten parancsolatait és az ő törvényét. Mózes apósa pedig azt mondta neki: Nem helyesen csinálod ezt a dolgot. Türelmetlenséggel teljesen el fogsz pusztulni te is, és ez az egész nép, aki veled van; nehéz neked ez a dolog, nem tudod megtenni egyedül. Most tehát hallgass rám, és tanácsot adok neked, és az Isten veled lesz, légy te a nép számára a közvetítő Isten felé, és vidd fel az ő szavaikat Istenhez. És tanúskodsz nekik Isten parancsolatait és

az ő törvényét, és megmutatod nekik az utakat, amelyekben járni fognak, és a munkákat, amelyeket tenni fognak. És te magad válassz ki az egész nép közül hatalmas, istenfélő, igazságos férfiakat, akik gyűlölik a gőgöt, és nevezz ki fölébük ezredeseket, századosokat, ötvenedeseket és tizedeseket. És ítélni fogják a népet minden időben, de a túlságosan nehéz dolgot hozzád fogják vinni, a kisebb ügyeket pedig maguk fogják megítélni, és könnyíteni fognak rajtad, és segíteni fognak neked. Ha ezt a dolgot megteszed, megerősít téged az Isten, és képes leszel helytállni, és ez az egész nép békével fog eljutni a maga helyére. Mózes hallgatott apósa szavára, és megtett mindent, amit az mondott neki. És Mózes hatalmas férfiakat választott egész Izraelből, és ezredesekké, századosokká, ötvenedesekké és tizedesekké tette őket. És ítélték a népet minden időben, minden nehéz ügyet pedig felvittek Mózeshez, minden könnyű ügyet pedig maguk ítéltek meg. Mózes pedig elküldte az apósát, és az elment a maga földjére.

19

A harmadik hónapban Izrael fiainak Egyiptom földjéből való kijövetelének, ezen a napon, bejöttek a Sínai pusztába. És elindultak Ráfideinből, és bejöttek a Sínai pusztájába, és ott táborozott Izrael a hegy előtt. És Mózes felment Isten hegyére, és Isten hívta őt a hegyről, mondván: ezeket fogod mondani Jákob házának, és hirdetni fogod Izrael fiainak. Magatok láttátok, amennyit tettem az egyiptomiakkal, és felvettelek titeket

mintegy sasok szárnyain, és magamhoz hoztam titeket. És most, ha hallva hallotok az én hangomra, és megőrzitek az én szövetségemet, lesztek nekem különleges nép minden nemzet közül, mert enyém az egész föld. Ti pedig királyi papság lesztek nekem és szent nemzet, ezeket a szavakat mondd Izrael fiainak. Eljött pedig Mózes, és hívta a nép véneit, és eléjük tette mindazokat a szavakat, amelyeket az Isten parancsolt nekik. Az egész nép egyetértően válaszolt, és azt mondták: mindent, amit az Isten mondott, meg fogjuk tenni és hallgatni fogunk rá. Mózes pedig felvitte ezeket a szavakat az Istenhez. Mondta az Úr Mózesnek: Íme, én jövök hozzád felhőoszlopban, hogy a nép hallja, amikor beszélek hozzád, és neked higgyenek mindörökre. Mózes pedig jelentette a nép szavait az Úrnak. Az Úr pedig így szólt Mózeshez: Menj le, figyelmeztesd a népet, és tisztítsd meg őket ma és holnap, és mossák meg a ruháikat, És legyenek készek a harmadik napra, mert a harmadik napon le fog szállni az Úr a Sínai hegyre, az egész nép előtt. És el fogod választani a népet körben, mondván: Vigyázzatok magatokra, hogy fel ne menjetek a hegyre, és meg ne érintsetek belőle semmit, mert mindenki, aki megérinti a hegyet, halállal fog meghalni. Nem fogja kéz érinteni, mert kövekkel halálra kövezik, vagy nyíllal lelövik; akár állat, akár ember, nem fog életben maradni. Amikor a hangok és a trombiták és a felhő eltávozik a hegyről, azok feljönnek a hegyre.

Mózes lement a hegyről a néphez, megszentelte őket, és megmosták a ruháikat. És mondta a népnek: legyetek készek három napig, ne közelítsetek asszonyhoz. Történt pedig a

harmadik napon, hajnalodáskor, hogy hangok és villámlások lettek, és sötét felhő a Sínai hegyen, a trombita hangja nagyot zengett, és megrémült az egész nép a táborban. És Mózes kivezette a népet a táborból Isten elé találkozásra, és megálltak a hegy alatt. A Szináj-hegy egészen füstölgött, mert leszállt rá az Isten tűzben, és felment a füst, mint a kemence füstje, és az egész nép nagyon ámult. A trombita hangjai egyre erősebbek lettek, nagyon. Mózes beszélt, Isten pedig hanggal válaszolt neki. Leszállt az Úr a Sinai hegyre, a hegy csúcsára, és az Úr hívta Mózest a hegy csúcsára, és Mózes felment. És az Isten azt mondta Mózesnek: Menj le, figyelmeztesd a népet, hogy soha ne közeledjenek az Istenhez, hogy megértsék, és ne essék el közülük sokaság, És a papok, akik az Úrhoz, az Istenhez közelednek, szenteltessenek meg, nehogy az Úr elpusztítson közülük.

És Mózes azt mondta Istennek: A nép nem fog tudni feljönni a Sinai hegyre, mert te figyelmeztetted nekünk, mondván: Különítsd el a hegyet, és szenteld meg azt. Mondta neki az Úr: Menj, menj le, aztán menj fel te és Áron veled, de a papok és a nép ne erőltessék a felmenést az Istenhez, nehogy elpusztítson közülük az Úr. Mózes pedig lement a néphez, és szólt hozzájuk.

20

És az Úr mondta mindezeket a szavakat: Én vagyok az Úr, a te Istened, aki kihoztalak téged Egyiptom földjéből, a rabszolgaság házából. Nem lesznek neked más isteneid rajtam kívül. Ne

csinálj magadnak bálványképet, sem semmiféle hasonmást azokról, amik a mennyben vannak fent, és amik a földön vannak lent, és amik a vizekben vannak a föld alatt. Nem fogod imádni őket, sem nem fogod szolgálni őket, mert én vagyok az Úr, a te Istened, féltékeny Isten, aki megtorlom az atyák bűneit a gyermekeken, harmadik és negyedik nemzedékig azokon, akik gyűlölnek engem, És irgalmat gyakorló ezrekig azoknak, akik szeretnek engem, és akik megtartják az én parancsolataimat. Ne vedd fel az Úrnak, a te Istenednek nevét hiábavalóan, mert nem hagyja büntetlenül az Úr, a te Istened azt, aki az ő nevét hiábavalóan veszi fel. Emlékezz a szombat napjára, hogy megszenteld azt. Hat napon dolgozz, és végezd el minden munkádat. A hetedik napon pedig, szombatok az Úrnak, a te Istenednek, nem fogsz csinálni ebben semmi munkát te, és a te fiad, és a te lányod, a te szolgád, és a te szolgálóleányod, a te ökröd, és a te igásállatod, és minden állatod, és a jövevény, a tebenned lakozó. Mert hat napon tett az Úr az eget és a földet és a tengert és mindent, ami azokban van, és megpihent a hetedik napon, ezért megáldotta az Úr a hetedik napot, és megszentelte azt. Tiszteld apádat és anyádat, hogy jól menjen sorsod, és hogy hosszú életű légy azon a jó földön, amelyet az Úr, a te Istened ad neked. Ne paráználkodj. Ne lopj. Ne gyilkolj. Nem fogsz hamis tanúságot tenni a te felebarátod ellen. Ne kívánd a szomszédod feleségét, ne kívánd a szomszédod házát, sem a mezejét, sem a szolgáját, sem a szolgálólányát, sem az ökrét, sem az igásállatát, sem minden állatát, sem ahányat a szomszédodé.

És az egész nép látta a hangot, és a fáklyákat, és a trombita

hangját, és a füstölgő hegyet, és megrémülve az egész nép távolról állt. És mondták Mózesnek: beszélj te hozzánk, és ne beszéljen hozzánk az Isten, hogy meg ne haljunk. És mondja nekik Mózes: Bátorságot vegyetek, mert azért, hogy titeket próbára tegyen, jött az Isten hozzátok, hogy az ő félelme legyen bennetek, hogy ne vétkezzetek. Állt a nép távolról, Mózes pedig belépett a sötétségbe, ahol az Isten volt. Mondta az Úr Mózesnek: ezeket fogod mondani Jákób házának, és ki fogod hirdetni Izrael fiainak: ti láttátok, hogy az égből beszéltem hozzátok. Ne csináljatok magatoknak ezüst isteneket, és arany isteneket ne csináljatok magatoknak. Oltárt földből fogtok csinálni nekem, és fogtok áldozni rajta égőáldozataitokat és üdvösségáldozataitokat, juhaitokat és borjaitokat minden helyen, ahol nevemre hivatkozom, és eljövök hozzád, és megáldalak téged. Ha pedig oltárt kövekből készítesz nekem, ne építsd azokat faragottakból, mert a te kardodat/tőrödet rálengetted azokra, és megszentségteleníttettek. Nem fogsz lépcsőkön felmenni az oltáromra, hogy ne fedjed fel meztelenségedet rajta.

21

És ezek azok a rendeletek, amelyeket eléjük fogsz tárni. Ha szerzel héber szolgát, hat évig szolgál neked, de a hetedik évben szabadon megy el, ingyen. Ha ő maga egyedül belép, akkor egyedül ki fog menni, ha pedig asszony lép be vele, akkor ki fog menni az ő asszonya is. És ha az úr ad neki feleséget, és az szül

neki fiakat vagy lányokat, az asszony és a gyermekek az ő urának lesznek, ő pedig egyedül fog kimenni. Ha de válaszolva mondja a szolga: szerettem az uramat, és a feleséget, és a gyermekeket, nem megyek el szabadon, Az ő ura hozni fogja őt Isten ítélőszéke elé, és akkor hozni fogja őt az ajtóhoz vagy a küszöbhöz, és az ő ura átfúrja a fülét árral, és szolgálni fog neki örökké.

Ha pedig valaki eladja a saját lányát szolgálóként, nem fog távozni úgy, ahogyan a rabszolganők távoznak. Ha nem tetszik az ő urának, aki őneki megegyezett, megváltja őt, de idegen nemzetnek nincs joga eladni őt, mert hűtlenné vált iránta. Ha pedig a fiának eljegyzi őt, a leányok jogának megfelelően fog bánni vele. Ha pedig mást vesz magának, a szükséges dolgokat és a ruházatot és a közösülést tőle nem fogja megvonni. Ha pedig e három dolgot nem teszi meg neki, kimegy ingyen, ezüst nélkül. Ha pedig megüt valaki valakit, és meghal, halállal lakoljon. De aki nem szándékosan, hanem akit az Isten kiszolgáltatott az ő kezébe, annak adok neked helyet, ahová menekülhet a gyilkos. Ha pedig valaki megtámadja a szomszédját, hogy megölje őt csalárdsággal, és menedéket keres, az oltáromtól elveszed őt, hogy megöld. Aki üti az apját vagy az anyját, halállal lakoljon. Aki rosszat mond az apjáról vagy az anyjáról, halállal hal meg. Ha valaki ellopja Izrael fiainak egyikét, és elnyomva őt eladja, és rajta kapják, halállal haljon meg. Ha pedig két férfi sérteget egymást, és megütik a felebarátot kővel vagy öklel, és nem hal meg, hanem ágynak esik, Ha felkelve az ember bottal tud járni kívül, ártatlan lesz az ütő, kivéve hogy az ő tétlenségét megfizeti,

és a gyógyítási költségeket. Ha de valaki megüti az ő szolgáját vagy az ő szolgálólányát bottal, és meghal az ő kezei által, igazsággal megbosszultatik. Ha azonban túlél egy vagy két napot, ne legyen megbüntetve, mert az ezüst az övé. Ha pedig veszekszenek két férfi, és megütnek terhes asszonyt, és koraszülött lesz a gyermeke még formálatlanul, bírságot kell fizetnie, ahogyan az asszony férje kirója, méltányossággal kell adnia. Ha de kiformált, lelket fog adni lélek helyett, Szemet szemért, fogat fogért, kezet kézért, lábat lábért. Égést égés helyett, sebet seb helyett, zúzódást zúzódás helyett. Ha pedig valaki megüti szolgája szemét vagy szolgálólánya szemét és megvakítja, szabadon bocsátja őket szemük helyett. Ha de a szolga fogát, vagy a szolgálólánya fogát kiüti, szabadon elküldi őket a foguk helyett. Ha de felöklel a bika férfit vagy asszonyt és meghal, kövekkel megköveztetik a bika, és nem eszik meg a húsát, de a bika ura ártatlan lesz. Ha pedig a bika öklendező volt tegnap előtt és a harmadik nap előtt, és tanúskodtak az urának, és nem távolította el őt, de megölt férfit vagy asszonyt, a bika megköveztetik, és az ura halálra adatik. Ha pedig váltságdíjat szabnak ki rá, akkor meg fogja adni a lelke váltságdíját, amennyit csak kivetnek rá. Ha de fiút vagy leányt felöklel, e törvény szerint tegyenek vele. Ha de szolgát felöklel a bika vagy szolgálólányt, harminc ezüst didrachmát ad az ő uruknak, és a bikát megkövezik. Ha pedig valaki gödröt nyit, vagy gödröt ás, és nem fedi be azt, és beesik oda borjú vagy szamár, A gödör ura megfizet, ezüstöt ad az ő uruknak, de az elhullott állat az övé lesz. Ha de felöklel valakinek bikája a szomszéd bikáját, és meghal, eladják az élő bikát, és elosztják annak ezüstjét, és a

meghalt bikát is elosztják. Ha de ismertté válik a bika, hogy öklelő volt tegnap előtt és a harmadik nap előtt, és tanúskodtak a gazdájának, és nem távolította el őt, megfizet bikát bika helyett, a meghalt pedig az övé lesz.

Ha pedig valaki borjút vagy juhot lop, és levágja vagy eladja, öt borjút kell fizetnie a borjú helyett, és négy juhot a juh helyett.

22

Ha pedig a betörésnél találják a tolvajt, és megütve meghal, nem gyilkosság ez őrá nézve. Ha azonban felmegy rá a nap, bűnös, meg fog halni viszonzásul; ha azonban nincs neki, adassék el a lopás helyett. Ha pedig megmarad és megtaláltatik a kezében a lopott dolog szamártól juhig élve, fizesse meg azokat duplán. Ha pedig valaki legeltet mezőt vagy szőlőt, és elbocsátja az állatát, hogy legeltessen más mezején, megfizet a saját mezejéből a termése szerint; ha pedig az egész mezőt legelteti, a saját mezejének legjavát és a saját szőlőjének legjavát fizeti meg. Ha pedig kimenvén a tűz töviseket talál, és feléget szérűket vagy kalászokat vagy mezőt, megfizet az, aki a tüzet meggyújtotta.

Ha pedig valaki ezüstöt vagy edényeket ad a szomszédjának megőrizni, és ellopják az ember házából, ha megtalálják a tolvajt, fizessen duplán. Ha pedig nem találják meg a tolvajt, a ház ura Isten elé járul, és megesküszik, hogy valóban nem ő cselekedett gonoszul a szomszéd egész letétje tekintetében.

Minden kimondott jogtalanság szerint, borjúról és igavonó állatról és juhról és ruháról és minden követelt veszteségről, bármi legyen is az, Isten elé fog kerülni mindkettőjük ítélete, és akit Isten bűnösnek talál, dupláját fizeti a szomszédnak. Ha pedig valaki ad a szomszédjának igavonó állatot vagy borjút vagy juhot vagy bármilyen állatot őrizni, és az összetörik vagy meghal vagy fogságba esik, és senki sem tudja, Eskü lesz Isten előtt mindkettőjük között, hogy valóban nem ő cselekedett gonoszul a szomszéd letétje tekintetében, és így elfogadja az ő ura, és nem fizet. Ha pedig ellopják tőle, megfizet az úrnak, Ha pedig vad állatok által széttépetett lesz, vezesse őt a zsákmányhoz, és nem kell fizetnie. Ha pedig valaki kér a szomszédtól, és összetörik vagy meghal vagy fogoly lesz, de az úr nincs vele, megfizet. Ha de az úr vele van, nem kell fizetnie, ha de bérelt munkás, a bére helyett lesz neki.

Ha pedig valaki megtéveszt egy eljegyzetlen szüzet, és lefekszik vele, hozománnyal kell hozományoznia őt neki feleségül. Ha de visszautasítva visszautasít, és nem kívánja az ő apja adni őt neki feleségül, ezüstöt fog fizetni az apának annyit, amennyi a szüzek hozománya. Bűbájosokat ne tartsatok életben. Mindenkit, aki állattal hál, halállal kell megölnötök. Aki isteneknek áldoz, halállal fog elpusztíttatni, kivéve, ha egyedül az Úrnak.

És a jövevényt nem fogjátok bántalmazni, sem nem fogjátok elnyomni őt, mert jövevények voltatok Egyiptom földjén. Egyetlen özvegyet és árvát sem fogtok bántalmazni. Ha pedig gonoszságból bántalmazzátok őket, és kiáltva segítségért

kiáltanak hozzám, meghallgatom hangjukat, És haraggal fogok haragudni, és karddal foglak megölni titeket, és a feleségeitek özvegyek lesznek, és a gyermekeitek árvák. Ha pedig ezüstöt kölcsönadsz a melletted lévő szegény testvérnek, ne légy őt szorongató, ne rakj rá kamatot. Ha pedig zálogba veszed a szomszéd ruháját, napnyugta előtt visszaadod neki, Mert ez az ő takarója, egyedül ez a ruhája az ő mezítelenségének, miben fog aludni? Ha tehát kiált hozzám, meghallgatom őt, mert irgalmas vagyok. Isteneket nem fogsz gyalázni, és néped uralkodóját nem fogsz káromolni. A szérűd és présházad elsőgyümölcseit nem fogod késleltetni, fiaid elsőszülötteit nekem adod. Így fogsz tenni a borjúddal és a juhoddal és az igásállatoddal: hét napig az anyja mellett lesz, a nyolcadik napon pedig visszaadod nekem azt. És szent férfiak lesztek nekem, és vad állatok által széttépett húst ne egyetek, dobjátok el azt a kutyának.

23

Ne fogadj el hiábavaló hallomást, ne egyezz meg az igazságtalannal, hogy igazságtalan tanú légy. Nem leszel a többséggel gonoszságra, nem csatlakozol a tömeghez, hogy a többséggel eltérj és elferdítsd az ítéletet. És a szegény emberen nem könyörülsz az ítéletben. Ha pedig találkozol ellenséged ökrével vagy az ő kóborló igásállatával, visszafordítva add vissza neki. Ha pedig látod ellenséged igásállatát elesve a terhe alatt, nem fogsz elmenni mellette, hanem felsegíted azt vele együtt.

Nem fogod elferdíteni a szegény ítéletét az ő perében. Minden igazságtalan szótól tartsd távol magad, az ártatlant és az igazat ne öld meg, és ne igazold az istentelent ajándékok miatt. És ajándékokat nem fogsz elfogadni, mert az ajándékok megvakítják a látók szemeit, és megrontják az igazságos szavakat. És a jövevényt nem fogjátok elnyomni, mert ti ismeritek a jövevény lelkét, hiszen ti magatok is jövevények voltatok Egyiptom földjén. Hat évig veted a földedet, és összegyűjtöd annak termését. A hetedikben elengedést fogsz tenni, és nyugodni hagyod azt, és enni fognak néped szegényei, a maradékot pedig megeszik a vadállatok; így fogsz tenni szőlőddel és olajfáddal. Hat napon végzed a munkáidat, de a hetedik napon pihenés legyen, hogy pihenjen a te ökröd és a te igásállatod, és hogy felüdüljön a te szolgálóleányod fia és a jövevény. Mindent, amit mondtam nektek, őrizzétek meg, és más istenek nevét ne említsétek, se ne hallassék az a ti szátokból.

Az évnek három időszakában ünnepeljetek nekem. A kovásztalan kenyerek ünnepét őrizzétek meg, hét napig egyetek kovásztalan kenyeret, ahogyan parancsoltam neked az új hónap idején, mert abban mentél ki Egyiptomból, ne jelenj meg előttem üresen. És az aratás elsőgyümölcseinek ünnepét tartod munkáid közül, amelyeket vetsz a mezőben, és a befejezés ünnepét az év végén, amikor munkáid gyümölcsét gyűjtöd a mezőről. Három alkalommal az évben minden férfiad meg fog jelenni az Úr, a te Istened előtt. Amikor ugyanis kiűzöm a nemzeteket a te orcád elől, és kitágítom a te határaidat, nem fogsz áldozni kovászra az én tömjénem vérét, és nem fog feküdni az én ünnepem zsírja

reggelig. A földed első terméseinek zsengéit behozod az Úr, a te Istened házába, nem főzöd a bárányt anyja tejében. És íme, én küldöm hírnökömet előtted, hogy őrizzen téged az úton, hogy bevigyen téged arra a földre, amelyet elkészítettem neked. Figyelj magadra, és hallgass rá, és ne engedetlenkedj neki, mert nem fog visszatartani téged, hiszen az én nevem van rajta. Ha hallva hallotok az én hangomra, és megteszed mindazt, amit parancsolok neked, és megőrzitek az én szövetségemet, akkor különleges népem lesztek minden nemzet közül, mert enyém az egész föld, ti pedig királyi papság lesztek nekem, és szent nemzet, ezeket a szavakat mondd Izrael fiainak, ha hallva hallotok az én hangomra, és megteszitek mindazt, amit mondok neked, ellenségük leszek ellenségeidnek, és ellenállok azoknak, akik ellened vannak. Mert az én hírnököm fog menni előtted vezetőként, és be fog vezetni téged az Amoritához, Hettitához, Perizzitához, Kánaánitához, Girgasitához, Hivvitához és Jebuszitához, és el fogom pusztítani őket. Nem fogod imádni az ő isteneiket, sem nem fogod szolgálni őket, nem fogsz cselekedni az ő cselekedeteik szerint, hanem le fogod rombolni őket, és össze fogod törni az ő oszlopaikat. És szolgálni fogod az Urat, a te Istenedet, és megáldom a te kenyeredet és a te borodat és a te vizedet, és elfordítom a betegséget tőletek. Nem lesz meddő hím, sem meddő a te földeden, napjaid számát betöltve betöltöm. És a félelmet elküldöm előtted, és megdöbbentek minden nemzet, amelyhez bemégy, és minden ellenségedet menekülővé teszem. És elküldöm előtted a darázs-rajokat, és kiűzöd magad elől az amoritákat, a hivvitákat, a kánaánitákat és a hettitákat. Nem fogom kiűzni őket egy év alatt, hogy a föld ne legyen puszta, és

ne legyenek sokan rajtad a föld vadállatai. Apránként ki fogom vetni őket előled, amíg megszaporodsz és örökölöd a földet. És kijelölöm a határaidat a Vörös-tengertől a filiszteusok tengeréig, és a pusztától a nagy folyóig, az Eufráteszig, és kezedbe adom a földön lakókat, és kiűzöm őket előled. Nem kötsz velük és az ő isteneikkel szövetséget. És nem fognak letelepedni a te földeden, hogy ne téged vétkezésre vigyenek ellenem, mert ha szolgálni fogod az ő isteneiket, ezek botránkozásra lesznek neked.

24

És Mózesnek mondta: menj fel az Úrhoz te és Áron, és Nádáb, és Abiud, és Izrael hetven véne, és imádni fognak távolról az Urat. És Mózes egyedül fog közeledni Istenhez, ők pedig nem fognak közeledni, a nép pedig nem fog velük együtt felmenni. Bement pedig Mózes, és elmondta a népnek Isten minden szavát és rendeleteit, válaszolt pedig az egész nép egy hanggal, mondván: minden szót, amelyet az Úr beszélt, megtesszük és hallgatunk. És Mózes leírta az Úr minden szavát, majd korán reggel felkelve Mózes oltárt épített a hegy alatt, és tizenkét követ Izrael tizenkét törzse számára. És elküldte Izrael fiainak ifjait, és égőáldozatokat mutattak be, és hálaáldozatot áldoztak az Istennek borjúkat. Mózes pedig vevén a vér felét, tálakba öntötte, a vér másik felét pedig az oltárra öntötte. És vevén a szövetség könyvét, olvasott a nép füleibe, és mondták: mindent, amit az Úr beszélt, megtesszük és meghallgatjuk. Mózes pedig vevén a vért, meghintette a népet, és mondta: Íme a szövetség

vére, amelyet az Úr kötött veletek mindezeknek a szavaknak a dolgában.

És felment Mózes és Áron, Nádáb és Abiud, és hetven Izrael tanácsából. És látták a helyet, ahol Izrael Istene állt, és ami az ő lábai alatt volt, olyan volt, mint a zafírkő munkája, és olyan, mint az ég égboltja tisztaságában. És Izrael kiválasztottjai közül egy sem pusztult el, és megjelentek Isten helyén, és ettek és ittak. És mondta az Úr Mózesnek: menj fel hozzám a hegyre, és légy ott, és adok neked kőtáblákat, a törvényt és a parancsolatokat, amelyeket írtam, hogy törvényt adjak nekik. És felkelve Mózes és Józsué, aki mellette állt, felmentek az Isten hegyére. És a véneknek mondták: Maradjatok csendben itt, amíg visszatérünk hozzátok, és íme, Áron és Húr veletek vannak; ha valakinek ítéletre van szüksége, forduljanak hozzájuk. És felment Mózes és Józsué a hegyre, és beborította a felhő a hegyet. És leszállt az Isten dicsősége a Sinai hegyre, és beborította azt a felhő hat napon át, és az Úr hívta Mózest a hetedik napon a felhő közepéből. Az Úr dicsőségének formája pedig olyan volt, mint az égő tűz a hegy tetején, Izrael fiai előtt. És Mózes belépett a felhő közepébe, és felment a hegyre, és ott volt a hegyen negyven napig és negyven éjszakáig.

25

És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: Mondtam Izrael fiainak: vegyetek zsengéket mindenkitől, akinek a szíve úgy kívánja, és

vegyétek az én zsengéimet. És ez a zsenge, amit tőlük fogtok venni: arany, ezüst és bronz. és jácintot, és bíbort, és dupla skarlátot, és sodort bisszust, és kecskeszőröket És kosok pirosra festett bőreit, és jácint színű bőröket, és romlhatatlan fákat, és szardiszi köveket, és köveket a véséshez a válldarabra, és a hosszú ruhára. És szentélyt fogsz nekem készíteni, és meg fogok jelenni közöttetek. És készítsd nekem mindent aszerint, amit mutatok neked a hegyen, a sátor mintáját és minden edényének mintáját, így készítsd. És készíteni fogsz egy tanúság ládáját romlhatatlan fákból, két és fél könyök a hosszúsága, és egy és fél könyök a szélessége, és egy és fél könyök a magassága. És bevonod azt tiszta arannyal, belülről és kívülről bevonod azt, és készítesz rá csavart arany pártázatot köröskörül. És csinálsz ennek négy arany karikát, és ráteszed a négy oldalra, két karikát az egyik oldalra, és két karikát a második oldalra. Csinálj rudakat romolhatatlan fából, és vond be őket arannyal. És beilleszted a rudakat a gyűrűkbe, amelyek a láda oldalain vannak, hogy emeld a ládát velük. A láda gyűrűiben maradnak a rudak mozdítatlanul. És be fogod tenni a ládába a bizonyságtételeket, amelyeket adni fogok neked. És készítesz kegyhelyet, fedelet tiszta aranyból, két és fél könyök a hosszúsága, és egy és fél könyök a szélessége. És készítesz két kerubot kalapált aranyból, és ráteszed őket az engesztelőhely mindkét oldalára. Készíttetni fog egy kerub ezen az oldalon, és egy kerub a kegyelemszék második oldalán, és a két kerubot a két oldalra fogod készíteni. A kerubimok kiterjesztve tartják majd szárnyaikat felülről, beárnyékolva szárnyaikkal az engesztelőhelyet, és arcaik egymás felé fordulnak, az

engesztelőhely felé lesznek a kerubimok arcai. És rá fogod helyezni a kegyelem székét a láda tetejére felülről, és a ládába bele fogod helyezni a bizonyságtételeket, amelyeket adok neked. És megismertetem magam veled onnan, és beszélni fogok veled a kegyelemszék felső részéről, a két kerub között, amelyek a bizonyság ládáján vannak, és mindenről, amit parancsolok neked Izrael fiai számára. És készítesz egy asztalt tiszta aranyból, két könyök a hosszúsága, és egy könyök a szélessége, és másfél könyök a magassága. És készítesz ennek csavart arany díszítéseket köröskörül, és készítesz ennek tenyérnyi koronát köröskörül,

És csavart díszítést készítesz a koronának körben. És készítesz négy arany gyűrűt, és ráteszed a négy gyűrűt annak négy lábára, a korona alá. És a gyűrűk a hordozó rudak tartóivá lesznek, úgyhogy azokban emeljék az asztalt. És készítsd a rúdakat romolhatatlan fából, és vond be azokat tiszta arannyal, és azokon vitetik az asztal. És készíteni fogod annak táljait, és a tömjénezőket, és az italáldozat edényeit, és a csészéket, amelyekkel önteni fogsz azokban, tiszta aranyból készíteni fogod azokat. És helyezni fogsz az asztalra színelátás kenyereket előttem szüntelen.

És készítesz egy lámpástartót tiszta aranyból, kalapáltan készíted a lámpástartót, annak szára, és az ágak, és a csészék, és a gömböcskék, és a liliomok belőle lesznek. Hat nádszál pedig kijön az oldalakból, három nádszál a lámpástartónak az egyik oldalából, és három nádszál a lámpástartónak a második

oldalából. És három kehely vésett mandula alakú az egy ágban, gömb és liliom, így a hat ágon, amelyek kijönnek a lámpástartóból. És a lámpásban négy vésett mandula alakú csésze, az egyik ágban gömböcskék, és annak liliomjai. A gomb a két cső alatt belőle, és gomb a négy cső alatt belőle, így a hat cső számára, amelyek kijönnek a lámpástartóból, és a lámpástartóban négy tál mandula alakúra vésve. A gömböcskék és a vesszők belőle legyenek, az egész vésett munka egy tiszta aranyból készüljön. És készíteni fogsz hét lámpát hozzá, és felhelyezed a lámpákat, és világítani fognak az egyik oldalról. És annak füstölőjét és annak talapzatait tiszta aranyból készíted. Mindezek az edények egy talentum tiszta aranyból készültek. Lásd, aszerint a forma szerint fogsz csinálni, amely neked a hegyen megmutattatott.

26

És a sátrat tíz kárpitból készítsd: finoman sodrott lenből, kék, bíbor és karmazsin fonalból, kerubokkal, takácsmunkával készítsd azokat. Az egy függöny hosszúsága huszonnyolc könyök, és szélessége négy könyök lesz, minden függönynek ugyanaz a mértéke lesz. Öt kárpit pedig egymáshoz kapcsolódva lesz, egyik a másikhoz, és öt kárpit lesz összekapcsolva, egyik a másikhoz. És kék hurkokat csinálsz nekik az egyik függöny szélén, az egyik részen az összekapcsolásnál, és így csinálsz a külső függöny szélén a második összekapcsolásnál. Ötven hurkot készítesz az egyik függönyre, és ötven hurkot készítesz a második függöny

szélének részéből az összeillesztésnél, szembenállóan, egymásnak megfelelően mindegyiken. És készítesz ötven arany karikát, és összekapcsolod a kárpitokat egyiket a másikkal a karikákkal, és a sátor egy lesz. És szőrös bőrökből takarót készítesz a sátor fölé, tizenegy bőrt készítesz azokból. Az egy bőr hosszúsága harminc könyök, és az egy bőr szélessége négy könyök, ugyanaz a mérték lesz a tizenegy bőrnél. És összekapcsolod az öt bőrt egymáshoz, és a hat bőrt egymáshoz, és kétszeresére hajtod a hatodik bőrt a sátor előlapján. És ötven hurkot készítesz az egyik kárpit szélén, amely a középen van az összekapcsolásnál, és ötven hurkot készítesz a kárpit szélén, amely a második összekapcsolódó részénél van.

És ötven bronz karikát fogsz csinálni, és összekapcsolod a karikákat a hurkokból, és összekapcsolod a bőröket, és egy lesz. És alá fogod helyezni a sátor kárpitjainak túlcsordulását, a megmaradt kárpit felét le fogod fedni a sátor kárpitjainak túlcsordulására, le fogod fedni a sátor mögött. Egy könyöknyi ebből és egy könyöknyi abból, a sátor kárpitjainak hosszából túlnyúló részből, takaróul lesz a sátor oldalain innen és onnan, hogy takarja. És készítesz takarót a sátornak vörösre festett kosbőrökből, és takarókat jácint kék bőrökből felülről.

És oszlopokat fogsz készíteni a sátorhoz romolhatatlan fákból. Tíz könyök hosszú lesz az egyik oszlop, és egy és fél könyök széles lesz az egyik oszlop. Két csapot az egyik oszlopnak, amelyek megfelelnek egymásnak, így csinálsz a sátor minden oszlopának. És húsz oszlopot készítesz a sátornak az észak felé

eső oldalon. És negyven ezüst alapzatot készítesz a húsz oszlophoz, két alapzatot az egy oszlophoz annak mindkét részéhez, és két alapzatot az egy oszlophoz annak mindkét részéhez. És a második oldal Dél felé, húsz oszlop, és negyven ezüst alapzatuk, két alapzat az egyik oszlopnak mindkét oldalára, és két alapzat a másik oszlopnak mindkét oldalára. És a sátor hátulja mögött, a tenger felé eső részen hat oszlopot fogsz készíteni. És két oszlopot készítesz a sátor hátsó sarkainál. És egyenlő lesz alulról, ugyanúgy egyenlők lesznek a fejeknél egy találkozásba; így fogsz csinálni mindkét sarokban: egyenlők legyenek. És nyolc oszlop lesz, és azok ezüst talpai tizenhat: két talp az egyik oszlophoz annak mindkét részére, és két talp az egyik oszlophoz. És reteszeket fogsz csinálni romolhatatlan fákból, ötöt az egyik oszlophoz a sátor egyik oldalán, És öt reteszt a sátor egyik oldalának oszlopához, a másodikhoz, és öt reteszt a sátor hátsó oldalának oszlopához, a tenger felé. És a középső rúd az oszlopok között terjedjen ki az egyik oldaltól a másik oldalig. És az oszlopokat arannyal bevonod, és a gyűrűket aranyból készíted, amelyekbe beilleszted a rudakat, és a rudakat arannyal bevonod. És fel fogod állítani a sátrat a forma szerint, amely megmutattatott neked a hegyen.

És készítesz függönyt kékből és bíborból és sodrott skarlátból és szőtt lenből, szőtt munkát készítesz belőle kerúbokkal. És ráteszed azt négy romolhatatlan, arannyal bevont oszlopra, és fejezeteik aranyak, és alapjaik négy ezüstből valók. És a függönyt az oszlopokra helyezed, és oda, a függönyön belülre beviszed a bizonyságtétel ládáját, és a függöny elválasztja majd nektek a

szentet és a szentek szentjét. És le fogod fedni a függönnyel a bizonyság ládáját a szentek szentjében. És helyezed az asztalt a függönyön kívülre, és a lámpást az asztallal szemben a sátor déli oldalára, az asztalt pedig a sátor északi oldalára helyezed. És takarót készítesz a sátor ajtajára kék, bíbor és skarlát sodort fonalból, és sodort bisszusból, hímzett munkával. És öt oszlopot fogsz készíteni a függönynek, és arannyal bevonod azokat, és a fejezetük arany lesz, és öntesz nekik öt bronz alapot.

27

És készítesz oltárt romlhatatlan fákból, öt könyök a hosszúsága, és öt könyök a szélessége, négyszögletes lesz az oltár, és három könyök a magassága. És szarvakat csinálsz a négy sarkára, belőle lesznek a szarvak, és bevonod azokat bronzzal. És készítesz koronát az oltárnak, és a takaróját, és a tálait, és a húsvilláit, és a tűztartóját, és minden edényét bronzból készíted. És csinálsz neki egy hálózott munkájú bronz rácsot, és csinálsz a rácshoz négy bronz gyűrűt a négy oldal alá. És helyezni fogod őket a rács alá, az oltár alján, a rács pedig az oltár feléig fog érni. És rudakat készítesz az oltárhoz rothadatlan fából, és bevonod azokat bronzzal. És be fogod vinni a rudakat a gyűrűkbe, és legyenek a rudak az oltár oldalain, amikor emelik azt. Üregesre, varrat nélkülire készíted azt, a neked a hegyen megmutatott szerint, így készíted azt. És udvart csinálsz a sátornak; a déli oldalra az udvar függönyeit sodort finomlenből, száz könyök hosszúságban az egyik oldalon. És az oszlopaik húsz, és az

alapjaik húsz bronz, és a karikáik és a kapcsaik ezüst. Így a kelet felé eső oldalon száz könyök hosszúságú függönyök, és azok húsz oszlopa, és azok húsz bronz alapja, és az oszlopok karikái és kampói, és azok ezüsttel bevont alapjai. Az udvar tengerrel szembeni oldalának szélessége ötven könyök függönyökkel, oszlopaik tíz, és alapjaik tíz. És az udvar szélessége a déli oldalon ötven könyök függöny, oszlopaik tíz, és alapjaik tíz. És tizenöt könyök magasak voltak a függönyök az egyik oldalon, oszlopaik három, és alapjaik három. És a második oldal tizenöt könyök a függönyök magassága, oszlopaik három, és alapjaik három. És az udvar kapujának takarója, húsz könyök magas, kék, bíbor és sodrott skarlát fonalból, valamint sodrott bisszusból, hímzőmunkával készítve; oszlopaik négyen, és talapzataik négyen. Minden oszlop az udvar körül ezüsttel bevonva, és fejezetük ezüst, és talapzatuk bronz. Az udvar hosszúsága pedig száz száz, és szélessége ötven ötven, és magassága öt könyök csavart finom vászonból, és alapjaik bronzból. És minden építmény és minden eszköz és az udvar cövekei bronzból valók.

És te parancsold meg Izrael fiainak, és vegyenek neked olajat olajbogyókból, préseletlen, tiszta, vert olajat világításra, hogy égjen a mécses folytonosan. A bizonyságtétel sátrában, a szövetségen levő függönyön kívül, égetni fogja azt Áron és az ő fiai estétől reggelig az Úr előtt, örök törvény a ti nemzedékeitek számára Izrael fiai között.

28

És te hozd magadhoz Áront, a testvéredet, és az ő fiait Izrael fiai közül, hogy papként szolgáljanak nekem: Áron, Nádáb, Abiud, Eleazár és Itamár, Áron fiai. És szent ruhát fogsz készíteni Áronnak, a testvérednek, tiszteletre és dicsőségre. És te beszélj mindazoknak, akik bölcsek értelemben, akiket betöltöttem a bölcsesség és az érzékelés szellemével, és készíteni fogják Áron szent ruháját a szentélybe, amelyben papként fog szolgálni nekem. És ezek azok a ruhák, amelyeket készíteni fognak: a mellvértet és a válldarabot és a hosszú ruhát és a szőtt tunikát és a turbánt és az övet, és készíteni fognak szent ruhákat Áronnak és az ő fiainak, hogy papként szolgáljanak nekem. És ők maguk veszik majd az aranyat, és a jácintot, és a bíbort, és a skarlátot, és a lenszövetet. És elkészítik a válldarabot sodrott vékony lenből, szövő hímző munkájaként. Két válldarab összetartó lesz neki, egyik a másikat, a két részen illesztve. És a válldarabok szövete, amely rajta van, annak elkészítése szerint belőle lesz tiszta aranyból, és kék bíborból, és pírpurból, és sodrott skarlátból, és sodrott finom lenből. És veszed a két követ, smaragdköveket, és bevésed azokba Izrael fiainak neveit. Hat név az egyik kőre, és a hat maradék név a második kőre, az ő születésük szerint. Kőmunkáló művészet munkája, pecsét faragott képe szerint vésni fogsz a két követ Izrael fiainak neveivel. És helyezed a két követ az efód vállára, az emlékezet kövei azok Izraél fiainak, és Áron viseli Izraél fiainak neveit az Úr előtt a két vállán, emlékeztetőül róluk. És tiszta aranyból válldarabokat fogsz készíteni. És két rojtos láncot készítesz tiszta aranyból, virágokkal összekevert fonásmunkát, és ráteszed a fonott rojtos láncokat a válldarabokra, az ő válldarabjaik szerint,

az elülső részükből.

És készíteni fogsz mellvértet az ítéleteknek, hímzett munkát, az efód ritmusának megfelelően készíteni fogsz azt aranyból, és kékből, és bíborból, és sodort skarlátból, és sodort lenből. Négyszögletesre fogod csinálni azt, dupla lesz, egy arasz a hosszúsága, és egy arasz a szélessége. És kövekkel kirakott szövetet fogsz szőni benne négy sorban, kövek sora lesz: szárdiusz, topáz és smaragd, az első sor. És a második sor: karbunkulus, zafír és jáspis. És a harmadik sor: ligúrium, achát, ametiszt. És a negyedik sor: krizolitosz, berill és ónix, arannyal beborítva, aranyban összekötve, legyenek az ő soruk szerint. És a kövek legyenek Izrael fiai neveiből tizenkettő, neveik szerint, pecsétvésések, mindegyik a neve szerint legyen a tizenkét törzs számára. És készítesz a jósdára összefont rojtokat, láncszerű munkát tiszta aranyból. És Áron viseli Izrael fiainak neveit az ítélet mellvértjén a mellkasán, amikor belép a szentélybe, emlékezetül Isten előtt. És rá fogod helyezni az ítélet hósenére a kinyilatkoztatást és az igazságot, és Áron mellén lesz, amikor bemegy a szentélybe az Úr előtt, és Áron hordozni fogja Izrael fiainak ítéleteit a mellén az Úr előtt szüntelen. És készítesz egy egész kék, hosszú alsóruhát. És lesz a nyílás belőle középen, széle legyen körül a nyílásnak, szőtt munka, a varrat összeszőve belőle, hogy ne szakadjon. És készítesz a köntös szegélye alá, alulról, mint a virágzó gránátalma, gránátalmákat kékből, bíborból és skarlátból fonva, és lenből sodrva, a köntös szegélye alatt körben, ugyanazon formában arany gránátalmákat és csengőket ezek között körös-körül. Arany gránátalma mellett

dodona és virágos a tunika szegélyén körös-körül. És Áron hangja hallható lesz, amikor szolgál, belépve a szentélybe az Úr előtt, és kijöve, hogy meg ne haljon. És készíteni fogsz egy tiszta arany lemezt, és vésni fogsz rá pecsét vésést: Az Úr Szentélye. És rá fogod helyezni azt kék sodort fonalra, és a süvegen lesz, a süveg előrészén lesz. És Áron homlokán lesz, és Áron el fogja venni a szentek bűneit, amennyit Izrael fiai szentelni fognak minden ajándékból, az ő szentjeikből, és Áron homlokán lesz folytonosan, elfogadható számukra az Úr előtt.

És a tunikák díszítései finom lenből lesznek, és készítesz finom len turbánt, és övet készítesz hímzett munkával. És Áron fiainak készíteni fogsz tunikákat és öveket, és turbánokat készíteni fogsz nekik tiszteletre és dicsőségre. És fel fogod öltöztetni azokat Áronra, a testvéredre, és az ő fiaira vele együtt, és fel fogod kenni őket, és meg fogod tölteni a kezeiket, és meg fogod szentelni őket, hogy papként szolgáljanak nekem. És készítesz nekik len nadrágokat, hogy takarják testük meztelenségét; a deréktól a combokig érjen. És Áron bírni fogja azokat, és az ő fiai, amikor belépnek a tanúság sátrába, vagy amikor odajárulnak, hogy szolgáljanak a szent oltárnál, és nem hoznak magukra bűnt, hogy meg ne haljanak; örök törvény ez neki és az ő magvának vele.

29

És ezek azok, amiket tenned kell nekik, hogy megszenteld őket,

úgyhogy papként szolgáljanak nekem: végy egy borjút a szarvasmarhák közül, és két hibátlan kost, És kovásztalan kenyereket, olajban dagasztva, és kovásztalan lepényeket, olajban kenve, búza finomlisztből készíted azokat. És ráteszed őket egy kosárra, és felajánlod őket a kosárral együtt, és a borjút, és a két kost. És Áront és az ő fiait a bizonyság sátorának ajtajához viszed, és megmosod őket vízzel. És miután vetted a ruhákat, öltöztetni fogod Áront, a testvéredet a hosszú tunikába, a válldarabba és a melldíszbe, és hozzá fogod kapcsolni a melldíszt a válldarabhoz. És ráteszed a turbánt az ő fejére, és ráteszed a szent lemezt a turbánra. És veszed a felkenés olaját, és öntöd azt az ő fejére, és felkened őt. És az ő fiait hozni fogod, és tunikákba öltöztetni fogod őket. És felövezed őket az övekkel, és ráteszed rájuk a süvegeket, és lesz nekik papságuk nekem örökre, és felszentelod Áron kezeit és fiainak kezeit. És hozod a borjút a bizonyság sátrának ajtajához, és Áron és az ő fiai rátesznek kezeiket a borjú fejére az Úr előtt, a bizonyság sátrának ajtajánál. És le fogod vágni a borjút az Úr előtt, a bizonyság sátrának ajtói mellett. És veszed a borjú vérétől, és helyezed az oltár szarvaira az ujjaddal, a maradék minden vért pedig kiöntöd az oltár alapja mellé. És el fogod venni minden zsírt, ami a hason van, és a máj lebenyét, és a két vesét, és a zsírt, ami rajtuk van, és rá fogod helyezni az oltárra. A borjú húsát pedig, és a bőrt, és a trágyát tűzzel égesd el a táboron kívül, mert bűnáldozat az.

És vedd az egyik kost, és Áron és az ő fiai tegyék rá kezeiket a kos fejére. És le fogod vágni őt, és miután vetted a vért, ki fogod

önteni az oltárra körös-körül. És a kost tagok szerint kettévágod, majd vízzel megmosod a belső részeket és a lábakat, és ráteszed a kettévágott részekre a fejjel együtt. És felajánlod az egész kost az oltárra, égőáldozatul az Úrnak, kellemes illat kedvéért; füstölőáldozat az az Úrnak. És vedd a második kost, és Áron és az ő fiai tegyék rá kezeiket a kos fejére. És levágod őt, és veszed az ő vérét, és ráteszed Áron jobb fülének lebenyére, és a jobb kéz hegyére, és a jobb láb hegyére, és az ő fiainak jobb füleik lebenyeire, és az ő jobb kezeik hegyeire, és az ő jobb lábuk hegyeire. És veszed a vért az oltárról, és a felkenés olaját, és hintesz Áronra és az ő ruhájára, és az ő fiaira és az ő fiai ruháira vele együtt, és megszenteltetik ő maga és az ő ruhája, és az ő fiai és az ő fiai ruhái vele együtt, a kos vérét pedig kiöntöd az oltárra körös-körül. És veszed a kosból annak zsiradékát, és a zsiradékot, amely borítja a hasat, és a máj lebenyét, és a két vesét, és a rajtuk lévő zsiradékot, és a jobb kart, mert ez beteljesítés. És egy kenyeret olajból, és egy lepényt a kovásztalanok kosarából, amelyek az Úr előtt voltak elhelyezve. És ráteszed mindezt Áron kezeire és fiai kezeire, és elválasztod azokat felajánlásként az Úr előtt. És veszed azokat ki a kezeikből, és felviszed az égőáldozat oltárára kellemes illat gyanánt az Úr előtt, áldozat az az Úrnak. És veszed a mellet a felszentelés kosától, amelyÁroné, és elválasztod azt felajánlásként az Úr előtt, és lesz neked részedül. És megszenteled a felajánlás mellvértjét, és a felemelés felajánlásának karját, amely elválasztatott, és amely elvétetett a felszentelés kosától Árontól, és az ő fiaitól. És lesz Áronnak és az ő fiainak örök törvény Izrael fiaitól, mert ez hozzájárulás, és felajánlás lesz Izrael fiaitól Izrael

fiainak megváltási áldozataiból, felajánlás az Úrnak.

És a szent ruhája, amely Ároné, az ő fiaié lesz utána, hogy felkenjék őket azokban, és felszenteljék kezeiket. Hét napig öltözni fogja azokat a pap az ő fiai közül, aki az ő helyébe lép, aki be fog lépni a bizonyság sátrába, hogy szolgáljon a szentélyben. És a felszentelés kosát veszed, és megfőzöd a húsokat szent helyen. És enni fogják Áron és az ő fiai a kos húsát és a kenyereket, amelyek a kosárban vannak, a bizonyság sátorának ajtaja mellett. Enni fogják azokat, amelyekben megszentelődtek, hogy beteljesítsék kezeiket, hogy megszenteljék őket, és idegen nem fog enni belőlük, mert szentek. Ha azonban megmarad a felszentelési áldozat húsaiból és a kenyerekből reggelre, elégetned kell a maradékot tűzzel; nem szabad megenni, mert szentség.

És tenni fogsz Áronnak és az ő fiainak így, minden szerint, amit parancsoltam neked; hét napon át be fogod szentelni az ő kezeiket. És a bűnért való borjút a megtisztítás napján készíteni fogod, és megtisztítod az oltárt, amikor megszenteled azt, és megkened azt, hogy megszenteld. Hét napon át megtisztítod az oltárt, és megszenteled azt, és az oltár a szentek szentje lesz, mindenki, aki az oltárt érinti, megszenteltetik. És ezek azok, amelyeket az oltáron fogsz bemutatni: egyéves, hibátlan bárányokat, kettőt naponta az oltáron folyamatosan, állandó áldozatként.

Az egyik bárányt reggel készítsd el, és a második bárányt este

készítsd el. És egy tized finomlisztet, kevert olajjal, a hin negyedével, és italáldozatot, a hin negyedét borból, egy bárányhoz. És a második bárányt este fogod elkészíteni, a reggeli áldozat szerint, és annak italáldozata szerint fogod elkészíteni, kedves illat áldozatául az Úrnak, Folytonos áldozat a ti nemzedékeitek számára, a bizonyság sátrának ajtajánál az Úr előtt, ahol megismertetem magam neked onnan, hogy beszéljek hozzád. És ott rendelkezni fogok Izrael fiainak, és megszenteltetem dicsőségemben. És megszentelem a bizonyság sátrát és az oltárt, és Áront és az ő fiait megszentelem, hogy papként szolgáljanak nekem. És segítségül hívnak Izrael fiai között, és Istenük leszek. És tudni fogják, hogy én vagyok az Úr, az ő Istenük, aki kivezette őket Egyiptom földjéről, hogy meghívassam hozzájuk, és legyek az ő Istenük.

30

És oltárt fogsz csinálni tömjénezésre romolhatatlan fákból. És meg fogod csinálni azt egy könyök hosszúságban, és egy könyök szélességben, négyszögletes lesz, és két könyök magasságban, belőle lesznek a szarvai. És bevonod tiszta arannyal a rostélyát, és a falait körös-körül, és a szarvait, és csinálsz neki csavart arany koronát körös-körül. És két tiszta arany gyűrűt készítesz annak csavart koronája alá, a két oldalra készíted a két oldalon, és tartók lesznek a rudaknak, hogy azokban emeljék azt. És rudakat fogsz csinálni romolhatatlan fákból, és be fogod vonni azokat arannyal. És helyezed azt a függöny elé, amely a

bizonyságtételek ládája felett van, amelyekben megismertetem magam neked onnan. És Áron füstölögtetni fog rajta finom összetett tömjént reggel reggelenként, amikor gondozza a lámpásokat, füstölögtetni fog rajta. És amikor Áron későn meggyújtja a lámpákat, tömjénezni fog rajta. Állandó tömjén folytonosan az Úr előtt az ő nemzedékeiken át. És nem fog felhozni rá más tömjént, áldozati felajánlást, áldozatot, és italáldozatot nem fogsz önteni rá. És Áron engesztelni fog rajta annak szarvain egyszer az évben, a tisztítás vérével megtisztítja azt nemzedékeikre, a szentek szentje az az Úrnak.

És az Úr beszélt Mózeshez: Ha veszed Izrael fiainak összeírását felülvizsgálatukkor, és mindegyik ad váltságdíjat lelkéért az Úrnak, akkor nem lesz közöttük bukás felülvizsgálatukkor. És ez az, amit adni fognak mindazok, akik áthaladnak a vizsgálaton: a didrachma fele, ami a szent didrachma szerint van, húsz obolosz a didrachma, a didrachma fele pedig felajánlás az Úrnak. Minden húsz éves és afeletti áthaladó adja a hozzájárulást az Úrnak a vizsgálatnál. A gazdag nem ad hozzá többet, és a szegény nem ad kevesebbet a fél didrachménál, amikor az Úrnak adják a hozzájárulást, hogy engesztelést szerezzenek lelkeitekért. És veszed az ezüstöt a hozzájárulásból Izrael fiaitól, és adod azt a bizonyság sátrának szolgálatára, és lesz Izrael fiainak emlékül az Úr előtt, hogy engesztelést szerezzen lelketekért. És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: Csinálj bronz medencét, és bronz talapzatot hozzá, hogy mosakodjanak, és helyezd azt a bizonyság sátora és az oltár közé, és önts bele vizet. És Áron és fiai mosni fogják abból kezeiket és lábaikat vízzel.

Amikor bemennek a bizonyság sátrába, mosakodjanak meg vízzel, hogy meg ne haljanak, amikor az oltárhoz közelednek szolgálni és égőáldozatokat bemutatni az Úrnak. Mossák a kezeiket és a lábaikat vízzel, amikor bemennek a tanúság sátrába, mossák vízzel, hogy meg ne haljanak, és lesz nekik örök törvény, neki és az ő nemzedékeinek vele. És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: És te végy fűszereket: válogatott mirhavirágot ötszáz siklust, és illatos fahéjat ennek a felét, kétszázötven siklust, és illatos nádat kétszázötven siklust, és ötszáz sékel íriszt a szentélyből, és egy hin olajat olajbogyókból. És készítesz azt szent kenetolajjá, illatszeres kenőccé az illatszerkészítő művészetével; szent kenetolaj lesz. És felkened belőle a bizonyság sátrát és a bizonyság sátrának ládáját és annak minden edényét, és a gyertyatartót és minden edényét, és a füstölőáldozat oltárát, és az égőáldozatok oltárát és annak minden edényét, és az asztalt és annak minden edényét, és a medencét. És megszenteled őket, és a szentek szentjei lesznek, mindenki, aki érinti őket, megszenteltetik. És Áront és az ő fiait kened fel, és megszenteled őket, hogy papként szolgáljanak nekem. És Izrael fiaihoz beszélni fogsz, mondván: a szent kenés kenőcsének olaja lesz ez nektek nemzedékeiteken át. Ember testére nem kenhetik fel, és e keverék szerint ne készítsetek magatoknak hasonlót, szent az, és szentség lesz nektek. Aki hasonlóképpen cselekszik, és aki ad az övéből idegennek, ki fog irtatni a népéből.

És az Úr azt mondta Mózesnek: vegyél magadnak fűszereket, sztaktét, onichát, édességű galbanumot és átlátszó tömjént,

egyenlő egyenlővel legyen. És készítenek benne tömjént, illatszerész munkáját, kevert, tiszta és szent munkát. És össze fogsz törni ezekből finomra, és helyezni fogod a bizonyságtételek elé a bizonyságtétel sátorában, ahonnan ismert leszek neked; szentek szentje lesz nektek a tömjén. E összetétel szerint nem fogtok magatoknak készíteni, szentély lesz nektek az Úr számára. Aki hasonlóképpen cselekszik, hogy szagolja azt, el fog veszni az ő népéből.

31

És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: Íme, név szerint hívtam ki Bezalelt, Uri fiát, Hór unokáját, Júda törzséből. És betöltöttem őt isteni szellemmel, bölcsességgel, értéssel és tudással, hogy minden munkában gondolkodni tudjon, és tervezni, dolgozni az arannyal, az ezüsttel, a bronzzal, a jácinttal, a bíborral és a sodort skárláttal, És a kőmunkálást, és a fák ácsmesterségi munkáit végezni minden munka szerint. És én adtam őt és Eliábot, Ahiszamák fiát Dán törzséből, és minden értelmes szívnek adtam értelmet, És elkészítenek mindent, amit parancsoltam neked: a bizonyság sátrát, a szövetség ládáját, a rajta levő kegyelemszéket, és a sátor berendezését. és az oltárokat és az asztalt és minden edényét és a tiszta lámpatartót és minden edényét és a medencét és az alapját, És Áron szolgálati ruháit, és fiai ruháit, hogy papként szolgáljanak nekem, és a felkenés olaját, és a szent összetétel füstölőszerét, minden szerint, amit én parancsoltam neked, meg fogják

csinálni.

És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: És te parancsold meg Izrael fiainak, mondván: Lássátok, és az én szombatjaimat őrizzétek meg, jel az énközöttem és közöttetek nemzedékeiteken át, hogy tudjátok, hogy én vagyok az Úr, aki megszentel titeket. És meg fogjátok tartani a szombatokat, mert ez szent az Úrnak nektek; aki megszentségteleníti azt, halállal fog megöletni, mindenki, aki munkát végez azon, az a lélek ki fog irtatni az ő népének közepéből. Hat napon munkákat végzel, de a hetedik napon szombat, szent pihenés az Úrnak, mindenki aki munkát végez a hetedik napon halálra adatik. És Izrael fiai meg fogják tartani a szombatokat nemzedékeikre, Örök szövetség van énbennem és Izrael fiaiban, örök jel énbennem, hogy hat napon teremtette az Úr az eget és a földet, és a hetedik napon megnyugodott és megszűnt. És adta Mózesnek, amikor befejezte a hozzá való beszédet a Sínai hegyen, a bizonyságtétel két kőtábláját, amelyek Isten ujjával voltak megírva.

32

És amikor a nép látta, hogy Mózes késlekedett leszállni a hegyről, összegyűlt a nép Áron ellen, és mondták neki: Kelj fel, és csinálj nekünk isteneket, akik előttünk fognak járni, mert ez a Mózes, az az ember, aki kivezette minket Egyiptom földjéről, nem tudjuk, mi történt vele. És mondja nekik Áron: Vegyétek le az arany fülbevalókat asszonyaitok és lányaitok füleiből, és

hozzátok el hozzám. És az egész nép levette az arany fülbevalókat a fülükből, és elvitték Áronhoz. És fogadta azokat a kezeikből, és formálta azokat a vésővel, és csinált azokból öntött borjút, és mondta: Ezek a te isteneid, Izrael, akik felhoztak téged Egyiptom földjéből. És látva ezt Áron, oltárt épített annak ellenében, és kikiáltotta Áron mondván: az Úr ünnepe holnap. És korán kelve másnap égőáldozatokat mutatott be, és békeáldozatot hozott, és leült a nép enni és inni, majd felkeltek játszani.

És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: menj sebesen, menj le innen, mert vétkezett a te néped, akit kihoztál Egyiptom földjéből. Gyorsan áthágták az utat, amelyet parancsoltam nekik, borjút csináltak maguknak, és imádták őt, és áldoztak neki, és mondták: Ezek a te isteneid, Izrael, akik felhoztak téged Egyiptom földjéből. És most engedj meg nekem, és haragra gerjedve ellenük, elpusztítom őket, és nagy nemzetté teszlek téged. És Mózes könyörgött az Úr Isten előtt, és mondta: Miért, Uram, haragszol haraggal a te néped ellen, akiket kihoztál Egyiptom földjéből nagy erőben, és a te magas karoddal? Ne mondják valaha az egyiptomiak: Gonoszságból vezette ki őket, hogy megölje őket a hegyekben és elpusztítsa őket a földről. Szüntesd meg haragod indulatát, és légy kegyelmes néped gonoszsága iránt. Megemlékezvén Ábrahámról, Izsákról és Jákobról, a te szolgáidról, akiknek magadra esküdtél, és szóltál hozzájuk, mondván: megsokasítom a ti magotokat, mint az ég csillagait sokaságban, és ezt az egész földet, amelyről mondtad, hogy nekik adod, birtokolni fogják örökre. És az Úr engesztelve

lett, hogy megőrizze népét.

És miután megfordult Mózes, lement a hegyről, és a tanúbizonyság két táblája a kezében volt, kőtáblák, amelyek mindkét oldalukon be voltak vésve, innen és innen voltak beírva. És a táblák Isten munkája voltak, és az írás Isten írása volt, vésve a táblákba. És Józsué hallván a kiáltó nép hangját, mondja Mózesnek: Háború hangja van a táborban. És azt mondja: Nem az erő szerint vezetők hangja ez, sem nem a menekülés vezetőinek hangja, hanem a bor mellett éneklők hangját hallom én.

És amikor közeledett a táborhoz, látta a borjút és a táncokat, és Mózes haragra gerjedve eldobta kezéből a két táblát, és összetörte azokat a hegy lábánál. És vevén a borjút, amelyet csináltak, elégette azt tűzben, és őrölte azt finomra, és szórta azt a vízbe, és itatta azzal Izraél fiait. És Mózes azt mondta Áronnak: Mit tett neked ez a nép, hogy nagy bűnt hoztál rájuk? És Áron így szólt Mózeshez: Ne haragudj, uram, te ugyanis tudod ennek a népnek a hevességét. Azt mondják ugyanis nekem: Csinálj nekünk isteneket, akik előttünk fognak járni, mert ez a Mózes, ez az ember, aki kivezetett minket Egyiptomból, nem tudjuk, mi lett vele. És mondtam nekik: ha valakinek vannak arany ékszerei, vegyétek le azokat, és adták nekem, és bedobtam a tűzbe, és kijött ez a borjú. És látva Mózes, hogy a nép szétszóródott, mert Áron szétszórta őket, örömforrásul az ellenségeiknek. Mózes pedig megállt a tábor kapujánál, és azt mondta: Ki az Úrhoz tartozik? Jöjjön hozzám. Összejöttek tehát hozzá Lévi minden

fia. És mondja nekik ezeket, mondja az Úr, Izrael Istene: Tegyétek mindegyikőtök a kardját a combjára, és menjetek át és térjetek vissza kapútól kapuig a táboron keresztül, és öljétek meg mindegyikőtök a testvérét, és mindegyikőtök a szomszédját, és mindegyikőtök a legközelebbit. És Lévi fiai úgy cselekedtek, ahogy Mózes nekik mondta, és elestek a nép közül azon a napon háromezer férfi. És Mózes azt mondta nekik: Megtöltöttétek a kezeteket ma az Úrnak, mindegyikőtök a saját fiában vagy a saját testvérében, hogy áldás adassék rátok.

És történt másnap, hogy Mózes így szólt a néphez: Ti nagy bűnt követtetek el, és most felmegyek Istenhez, hogy engesztelést tegyek a ti bűnötökért. Mózes pedig visszatért az Úrhoz, és azt mondta: Kérlek, Uram, ez a nép nagy bűnt követett el, és arany isteneket csináltak maguknak. És most ha valóban megbocsátod nekik a bűnüket, bocsásd meg, ha pedig nem, töröld ki engem a te könyvedből, amelyet írtál. És az Úr azt mondta Mózesnek: ha valaki vétkezett előttem, ki fogom törölni őket az én könyvemből. Most pedig menj, menj le, és vezesd ezt a népet arra a helyre, amelyet mondtam neked. Íme, az én angyalom fog előtted menni. De amelyen a napon meglátogatom őket, rájuk hozom az ő bűnüket. És megverte az Úr a népet a borjú készítése miatt, amelyet Áron csinált.

33

És az Úr azt mondta Mózesnek: menj előre, menj fel innen te és

a néped, akiket kihoztál Egyiptom földjéről, abba a földbe, amelyre megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, mondván: A ti magotoknak adom azt. És elküldeném veled az angyalomat a te arcod előtt, és ki fogja űzni az amorität, a hettität, a perizzität, a girgasität, a hivität, a jebuzität és a kánaánität. És be foglak vinni téged a tejjel és mézzel folyó földbe, mert nem fogok feljönni veled együtt, mivel keményfejű nép vagy, hogy meg ne emésszelelek téged az úton. És amikor a nép meghallotta ezt a gonosz szót, gyászba borult. És mondta az Úr Izrael fiainak: ti kemény nyakú nép vagytok, lássátok, ne hozzak rátok másik csapást, és megemésztelek titeket. Most tehát vegyétek le dicsőségetek ruháit és ékességeiteket, és megmutatom neked, amit tenni fogok veled. És Izrael fiai levették ékszereiket és ruháikat a Hóreb hegyénél. És Mózes vevén az ő sátorát, felütötte a táboron kívül, messze a tábortól, és Tanúságtétel Sátorának neveztetett, és lett, hogy minden az Urat kereső kiment a sátorba, amely a táboron kívül volt. Amikor Mózes belépett a táboron kívüli sátorba, az egész nép állt, mindegyikük a saját sátrának ajtaja mellett figyelve, és megfigyelték a távozó Mózest, amíg be nem lépett a sátorba. Amint belépett volna Mózes a sátorba, leereszkedett a felhő oszlopa, és megállt a sátor ajtajánál, és beszélt Mózeshez. És beszélt Mózesnek. És az egész nép látta a felhő oszlopát állni a sátor ajtajánál, és felállva az egész nép, mindegyikük imádkozott a maga sátrának ajtajától. És beszélt az Úr Mózeshez, szemtől szembe, mint ahogy valaki beszél a saját barátjához, és visszatért a táborba, de a szolga, Józsué, Núnfia, a fiatal, nem ment ki a sátorból.

És Mózes azt mondta az Úrhoz: Íme, te azt mondod nekem, hogy hozzam fel ezt a népet, de nem mutattad meg nekem, akit velem küldesz, pedig te azt mondtad nekem: Ismerlek téged mindenki fölött, és kegyelmet találtál nálam. Ha tehát kegyet találtam előtted, mutasd meg nekem magadat, hogy világosan lássalak téged, hogy kegyet találtam legyen előtted, és hogy tudjam, hogy a te néped ez a nagy nemzet. És azt mondja: Én magam fogok előtted menni, és nyugalmat adok neked. És azt mondja neki: ha te magad nem jössz velünk, ne vezess fel engem innen. És hogyan lesz igazán ismert, hogy kegyelmet találtam nálad én és a te néped, ha nem azzal, hogy te velünk utazol? És dicsőítve leszek én és a te néped minden nemzet mellett, ahányan a földön vannak. És az Úr így szólt Mózeshez: Ezt a dolgot is, amelyet kértél, megteszem, mert kegyelmet találtál előttem, és név szerint ismerlek téged mindenki között. És azt mondja: Mutasd meg nekem magadat. És mondta: Én el fogok menni előtted az én dicsőségemmel, és hívni fogom az én nevemet, az Úr, előtted, és irgalmazni fogok, akinek irgalmazok, és könyörülni fogok, akin könyörülök. És mondta: Nem leszel képes látni az arcomat, mert ember nem láthatja az arcomat és életben maradjon. És mondta az Úr: Íme, hely van mellettem, állni fogsz a sziklán. Amikor pedig elmúlna az én dicsőségem, a szikla hasadékába helyezlek téged, és rádfedlek a kezemmel, amíg el nem múlok. És el fogom venni a kezem, és akkor látni fogod a hátamat, de az arcomat nem fogod látni.

34

És mondta az Úr Mózesnek: Faragj magadnak két kőtáblát, ahogyan az elsők is voltak, és menj fel hozzám a hegyre, és ráírom a táblákra azokat a szavakat, amelyek az első táblákon voltak, amelyeket összetörtél. És légy kész reggelre, és menj fel a Sinai hegyre, és állj ott előttem a hegy tetején. És senki ne menjen fel veled, se ne legyen látható az egész hegyen, és a juhok és ökrök se legeljenek annak a hegynek a közelében. És kifaragott két kőtáblát, éppen mint az elsők, és korán felkelve Mózes felment a Sínai hegyre, ahogyan az Úr parancsolta neki, és Mózes vette a két kőtáblát. És lejött az Úr felhőben, és megállt mellette ott, és az Úr nevét hívta. És elhaladt az Úr az ő arca előtt, és hívta az Úr, az Isten: könyörületes és irgalmas, türelmes és bővelkedő irgalomban és igaz, És igazságosságot megőrizve és irgalmat ezrekig, elvéve a törvénytelenségeket és az igazságtalanságokat és a bűnöket, de nem fogja megtisztítani a bűnöst, hozva az apák törvénytelenségeit a gyermekekre és a gyermekek gyermekeire, a harmadik és negyedik nemzedékre. És Mózes sietve meghajolt, és a földre borult, És mondta: ha kegyelmet találtam előtted, menjen az én Uram velünk, mert a nép kemény nyakú, és te elveszed a mi bűneinket és a mi törvénytelenségeinket, és a tieid leszünk.

És az Úr mondta Mózesnek: Íme, én szövetséget kötök veled egész néped előtt, dicsőséges dolgokat teszek, amelyek nem történtek meg az egész földön és minden nemzet között, és látni fogja az egész nép, amely között vagy, az Úr munkáit, mert csodálatos az, amit tenni fogok neked. Figyelj te mindenre, amit én parancsolok neked; íme, én kiűzöm előtted az amorität, a

kánaánitát, a perizitát, a hettitát, a hivvitát, a girgasitát és a jebuszitát. Vigyázz magadra, hogy soha ne köss szövetséget a föld lakóival, amelyre bemégy, nehogy botránkozássá legyen számodra közöttetek. Az ő oltáraikat le fogjátok rombolni, és az ő oszlopaikat össze fogjátok törni, és az ő ligeteiket ki fogjátok vágni, és az ő isteneik faragott képeit tűzben el fogjátok égetni. Mert nem fogjátok imádni a más isteneket, mivel az Úr Isten neve féltékeny, féltékeny Isten ő. Ne köss soha szövetséget a föld lakóival, hogy paráználkodjanak isteneik után, és áldozzanak isteneiknek, és meghívjanak téged, és egyél áldozataikból, és vegyél az ő lányaik közül a te fiaidnak, és a te lányaid közül adj az ő fiaiknak, és paráználkodjanak a te lányaid az ő isteneik után, és paráználkodjanak a te fiaid az ő isteneik után. És öntött isteneket nem készítesz magadnak. És a kovásztalan kenyerek ünnepét meg kell őrizned, hét napon keresztül kovásztalan kenyeret kell enned, ahogyan parancsoltam neked, az új hónapban meghatározott időben, mert az új hónapban jöttél ki Egyiptomból. Minden méhmegnyitó az enyém legyen a hímek közül, minden elsőszülött borjú és elsőszülött juh. És az igásállat elsőszülöttjét juhval váltod meg, ha pedig nem váltod meg azt, árat adsz érte. Fiaid minden elsőszülöttjét megváltod, nem fogsz üresen megjelenni előttem.

Hat napon dolgozol, de a hetediken megpihensz, a vetésnek és az aratásnak pihenés. És a hetek ünnepét megtartod nekem, a búzaaratás kezdetén, és a gyülekezet ünnepét az év közepén. Három alkalommal az évben minden hímneműed meg fog jelenni az Úr, Izrael Istene előtt. Amikor ugyanis kiűzöm a

nemzeteket arcod elől, és kitágítom határaidat, senki sem fog vágyakozni földedre, amikor felmész, hogy megjelenjél az Úr, a te Istened előtt, háromszor az évben. Nem fogsz levágni kovász felett vért az én tömjénemből, és nem marad reggelre a páska ünnepének áldozata. A földed elsőzsengéit az Úr, a te Istened házába helyezed, nem főzöl bárányt az anyja tejében. És az Úr azt mondta Mózesnek: Írd le magadnak ezeket a szavakat, mert ezeknek a szavaknak alapján kötöttem veled szövetséget, és Izraellel. És ott volt Mózes az Úr előtt negyven napig és negyven éjszakáig, kenyeret nem evett és vizet nem ivott, és ráírta a táblákra ezeket a szavakat a szövetségnek, a tíz igét.

Amikor Mózes lejött a hegyről, és a két tábla Mózes kezein volt, leszállván ő a hegyről, Mózes nem tudta, hogy megdicsőült arca bőrének látása, amikor Ő beszélt hozzá. És látta Áron és Izrael minden véne Mózest, és megdicsőített volt arca színének látása, és féltek hozzá közeledni. És Mózes hívta őket, és Áron meg a gyülekezet összes vezetője visszafordult hozzá, és Mózes beszélt hozzájuk.

És ezek után odajöttek hozzá Izrael minden fia, és megparancsolta nekik mindazt, amit az Úr parancsolt neki a Sinai hegyen. És mivel befejezte a hozzájuk beszélést, fátyolt helyezett az arcára. Amikor pedig Mózes belépett az Úr elé, hogy beszéljen hozzá, levette a takarót, amíg ki nem ment, és miután kiment, elmondta Izrael minden fiának, amit az Úr parancsolt neki. És Izrael fiai látták Mózes arcát, hogy megdicsőült, és Mózes takarót tett az arcára, amíg be nem ment, hogy beszéljen

vele.

35

És Mózes összegyűjtötte Izrael fiainak egész gyülekezetét, és mondta: Ezek azok a szavak, amelyeket az Úr mondott, hogy tegyétek azokat. Hat napon munkákat végezz, de a hetedik napon nyugalom, szent, szombat, pihenés az Úrnak, minden aki munkát végez ezen, haljon meg. Nem gyújtotok tüzet egyetlen lakóhelyeteken sem a szombat napján, én vagyok az Úr. És Mózes mondta Izrael fiainak egész gyülekezetéhez, mondván: ez az a szó, amelyet az Úr parancsolt, mondván, Vegyetek magatoktól közülük felajánlást az Úrnak; mindenki, aki elfogadja szívével, hozza az elsőgyümölcsöket az Úrnak: aranyat, ezüstöt, bronzot. jácint, bíbor, dupla csavart skarlát, csavart finom vászon és kecskeszőrök És vörösre festett kosbőröket, és jácint színű bőröket, és romolhatatlan fákat, és szárdisz köveket, és köveket a véséshez a válldarabhoz és a hosszú ruhához És minden szívében bölcs közületek jöjjön és dolgozzék mindent, amit az Úr parancsolt A sátrat, és a takarókat, és a fátyolokat, és a keresztrudakat, és a reteszeket, és az oszlopokat, és a bizonyságtétel ládáját, és annak rudjait, és annak kegyelemszékét, és a függönyt, és az asztalt és minden edényét, és a fény lámpástartóját és annak minden edényét és az oltárt és annak minden edényét És Áron papnak a szent ruháit, és a ruhákat, amelyekben szolgálni fognak, és Áron fiainak a tunikáit a papsághoz, és a felkenés olaját, és az összetett tömjént.

És Izrael fiainak egész gyülekezete kiment Mózestől. És mindenki hozott, amit a szíve indított, és akiknek a lelke úgy tetszett, felajánlást hoztak az Úrnak a bizonyság sátrának minden munkájához, minden szolgálatához és a szentély minden ruhájához. És a férfiak hoztak a nők mellől, mindenki, akinek úgy tetszett az elméjében, hoztak pecséteket, fülbevalókat, gyűrűket, fonott láncokat és karpereceket, minden arany edényt. És mindazok, akik aranyból felajánlásokat hoztak az Úrnak, és akinél finom vászon találtatott, és jácintszínű bőrök és vörösen festett kosbőrök, hoztak. És mindenki, aki felajánlást adott, ezüstöt és bronzot hozott felajánlásként az Úrnak, és akiknél romlhatatlan fa találtatott, azok minden előkészítési munkához hoztak. És minden bölcs elméjű asszony, aki tudott kezeivel fonni, elhozta a font dolgokat: a jácintot, a bíbort, a skárlátvöröset és a bisszust. És minden asszony, akiknek elméje bölcsességgel rendelkezett, fonták a kecskeszőröket. És a vezetők hozták a smaragdköveket és a berakásra való köveket a válldarabhoz és a melldíszhez. és az összetételeket, és a felkenés olajába, és a tömjén összetételét. És minden férfi és asszony, akiknek elméjük arra vitte őket, hogy belépve megtegyenek minden munkát, amennyit az Úr Mózesen keresztül parancsolt megtenni, hozták Izrael fiai felajánlásul az Úrnak. És Mózes mondta Izrael fiainak: Íme, Isten név szerint hívta Bezalélt, Uri fiát, Hór unokáját, Júda törzséből, És betöltötte őt isteni szellem bölcsességgel és értelemmel, és minden tudással. építésznek lenni minden építészeti munka szerint, megmunkálni az aranyat és az ezüstöt és a bronzot és a követ megmunkálni, és a fákat feldolgozni, és minden bölcsességi munkát elvégezni És előre

haladni valóban adott az elmében őneki is, és Eliábnak, Ahiszamák fiának, Dán törzséből. És megtöltötte őket bölcsességgel, értelemmel és elmével, hogy mindent megértsenek és elvégezzék a szent munkákat, és a szőtt dolgokat és hímzett dolgokat szőjék a skarláttal és a finom vászonnal, hogy elvégezzenek minden építészeti munkát és hímzést.

36

És elkészítette Bezalel és Eliab, és minden elme szerint bölcs ember, akinek bölcsesség és tudás adatott, hogy megértsék és megtegyék mindama munkákat a szent kötelességek szerint, mindannak megfelelően, amit az Úr parancsolt. És Mózes hívta Beseléél és Eliábot, és mindazokat, akik bírták a bölcsességet, akiknek Isten tudást adott a szívükben, és mindazokat, akik önként kívántak jönni a munkákhoz, hogy befejezzék azokat. És elvették Mózestől minden felajánlást, amelyeket Izrael fiai hoztak minden szentélybeli munkához, hogy elvégezzék azokat, és ők még fogadták a hozottakat azoktól, akik hozták reggel. És megérkeztek mind a bölcsek, akik a szent munkáit végezték, mindegyik a maga munkája szerint, amelyet ők végeztek. És mondta Mózesnek, hogy a nép bőségesen hoz a munkákhoz, amennyit az Úr parancsolt megtenni. És Mózes parancsot adott, és kikiáltották a táborban, mondván: férfi és asszony ne dolgozzanak többé a szentély zsengéire, és a nép megakadályoztatott abban, hogy még felajánljon. És a munkák elegendőek voltak számukra az építés elvégzéséhez, és még

maradt is felesleg. És minden bölcs ember, aki dolgozott, elkészítette a szent ruhákat, amelyek Áron papé voltak, ahogyan az Úr parancsolta Mózesnek. És készítette a válldarabot aranyból, kékből, bíborból, fonott skarlátból és sodort lenből, És az arany leveleket szálakra vágták, hogy összeszőjék a kékkel, a bíborral, a fonott skárláttal és a sodort lennel; szőtt munkát készítettek belőle. válldarabokat, amelyek összetartják mindkét részt, szőtt munka, egymásba összeszőve önmagában. Abból készítették azt az ő munkája szerint, aranyból, és kék bíborból, és piros bíborból, és sodort skarlátból, és sodrott vékony vászonból, ahogy az Úr parancsolta Mózesnek, És elkészítették mindkét smaragdkövet, amelyek össze voltak erősítve és arannyal körül voltak zárva, vésettek és kivájtak voltak pecsét vésésével Izraél fiainak neveiből, És helyezte azokat az efód vállára, az Izrael fiainak emlékezetére való köveket, ahogy az Úr parancsolta Mózesnek.

És készítettek mellvértet, szőtt munkát változatos mintával az efód munkája szerint, aranyból, és kék, és bíbor, és skarlát fonott fonalból, és sodort vékony lenből. Négyszögű duplát készítettek a mellvértet, arasznyi volt a hosszúsága, és arasznyi a szélessége duplán. És beleszőttek egy kövekkel kirakott négysoros szövetet, kövek sora: szárdiusz és topáz és smaragd, az első sor, és a második sor: karbunkulus és zafír és jáspis, És a harmadik sor: ligúrium és achát és ametiszt, És a negyedik sor: krizolit és berill és ónix, arannyal körülvéve és arannyal összekötve. És a kövek Izrael fiainak neveiből voltak, tizenkettő, az ő neveikből bevésve pecsétekbe, mindegyik a saját nevéből a tizenkettő törzs

számára. És készítettek a melldíszre összefont rojtokat, fonásmunkaként, tiszta aranyból. És készítettek két arany válldarabot és két arany gyűrűt, és rátették a két arany gyűrűt a hósen mindkét szélére. És helyezték a fonott aranyláncokat a melldísz mindkét oldalán lévő gyűrűkre. És a két foglalatra a két összefont láncot helyezték. És rátették a két válldarabra, és rátették az efód vállára, szemben, az elülső részre. És két arany gyűrűt csináltak, és rátették a mellvért két szárnyára annak tetején, és az efód hátsó részének csúcsára belülről, És készítettek két arany gyűrűt, és rátették azokat az efód mindkét vállára alulról, az előrész szerint, az efód szőtt munkájának felső összeillesztésénél. És odaerősítette a melltarsolyt a rajta lévő gyűrűktől az efód gyűrűihez, amelyek kék fonállal voltak összekapcsolva és az efód szövetébe befonva, hogy a melltarsoly ne lazuljon meg az efódról, ahogyan az Úr parancsolta Mózesnek. És készítették az alsóruhát a válldarab alá, szőtt munkával, egészen kékből, A tunika nyílása a közepén átszőve volt, összefonódott, szegéllyel körben, a nyílás feloldhatatlan. És készítettek a tunika szegélyére alulról, mint a virágzó gránátalma, gránátalmácskákat kék és bíbor és skarlát fonott, valamint sodort bisszusból. És arany csengőket készítettek, és a csengőket a köntös szegélyére helyezték körben, a gránátalmák közé, Arany harang és gránátalma a köntös szegélyén körös-körül a szolgálatra, ahogyan az Úr parancsolta Mózesnek. És készítettek finom len tunikákat, szőtt munkát, Áronnak és az ő fiainak. És a turbánokat finom lenből, és a turbánt finom lenből, és a nadrágokat csavart finom lenből, És az öveiket finom vászonból, kékből, bíborból és skarlátból fonva, hímzett

munkával készítették, ahogyan az Úr parancsolta Mózesnek. És elkészítették az arany lemezt, a szent felajánlását, tiszta aranyból, és ráírták a bevésett betűket, mint egy pecsétet: Szentély az Úrnak. És ráhelyezték a kék szegélyre, hogy az felülről a turbánon feküdjön, ahogyan az Úr parancsolta Mózesnek.

37

És tíz függönyt készítettek a sátornak. Huszonnyolc könyök volt az egy függöny hosszúsága, ugyanaz volt mindegyiknél, és négy könyök volt az egy függöny szélessége. És készítették a függönyt kékből, bíborból, fonott skarlátból és sodort bisszusból, szőtt kerúbok munkája, És helyezték azt négy romolhatatlan, arannyal bearanyozott oszlopra, és a fejezeteik aranyak voltak, és az alapjaik négy ezüstből voltak. És elkészítették a bizonyság sátorának ajtajára a függönyt kék, bíbor és fonott skarlát, valamint sodort lenfonálból, szőtt munkával, kerúbokkal. És az öt oszlopukat, és a gyűrűket, és a fejezeteiket, és a horgaikat bevonták arannyal, és az öt alapjuk bronz volt.

És elkészítették az udvart a déli oldalon, az udvar függönyeit sodrott finom lenből, száz könyöknyit, És az oszlopaik húsz, és az alapjaik húsz. És az északi oldal száz száz, és a déli oldal száz száz, és oszlopaik húsz, és alapjaik húsz. És a tenger felé néző oldal függönyei ötven könyök, oszlopaik tíz, és alapjaik tíz És a keleti oldal ötven könyöknyi függönyökkel, a hátoldal tizenöt

könyöknyi, és oszlopaik három, és alapjaik három És a második oldalon innen és onnan az udvar kapuja szerint tizenöt könyöknyi függönyök, három oszloppal és három alappal, A sátor minden függönye sodrott finom lenből. És az oszlopok alapjai bronzból voltak, és a horgaik ezüstből, és a fejezetük ezüsttel bevonva, és az oszlopok ezüsttel bevonva, mind az udvar oszlopai. És az udvar kapujának függönye hímzett munka volt kékből, és bíborból, és sodort skarlátból, és sodort bisszusból, húsz könyök a hosszúság, és a magasság és a szélesség öt könyök, megfelelve az udvar függönyeinek, És az oszlopaik négyen, és az alapjaik négyen bronzból, és a horgaik ezüstből, és a fejezetük ezüsttel bevonva. És az udvar minden cöveke körül bronzból volt, és ezüsttel bevonva. És ez a bizonyság sátrának rendelkezése, ahogyan parancsoltatott Mózesnek, hogy a léviták szolgálata Itamár, Áron pap fia által legyen.

És Bezalel, Uri fia, Júda törzséből, úgy csinált, ahogy az Úr parancsolta Mózesnek. És Eliab, Ahisamach fia Dán törzséből, aki főmestere volt a szőtt dolgoknak és a hímzett dolgoknak és művészi munkáknak, hogy szőjön a skarláttal és a finom vászonnal.

38

És Bezalél megcsinálta a ládát, És bevonta azt tiszta arannyal belülről és kívülről, És öntött erre négy arany gyűrűt, kettőt az

egyik oldalra, és kettőt a második oldalra, Széles a rúdakhoz, úgyhogy emeljék azt azokon. És csinálta a engesztelőhelyet a láda fölé tiszta aranyból, és a két arany kerubot egy kerubot az engesztelőhely egyik végére, és egy kerubot az engesztelőhely másik végére, Szárnyaikkal árnyékolva a kegyelmi széket. És elkészítette a kitett asztalt tiszta aranyból, És öntött ennek négy gyűrűt, kettőt az egyik oldalon és kettőt a második oldalon, széleseket, hogy emeljék a rudakkal bennük. És a láda és az asztal rudjait készítette, és bevonta azokat arannyal. És elkészítette az asztal edényeit: a tálakat, a tömjénezőket, a csészéket és az italáldozati edényeket, amelyekkel italáldozatot mutatnak be – aranyból. És csinálta az arany lámpástartót, amely világít, szilárd szár, és a csövek mindkét oldalából, A nádszálaiból kiálló hajtások, a nádszálaiból kiálló hajtások, három ebből és három ebből, egyenlővé téve egymással. És a lámpáik, amelyek a végeken vannak, dió alakúak belőlük, és a foglalatok belőlük, hogy legyenek a mécsek rajtuk, és a hetedik foglalat, amely a lámpás végének tetején van, a csúcson felülről, szilárd, egész arany, És hét arany lámpát rajta, és annak arany harapófogóit, és azok arany öntőedényeit. Ez ezüsttel bevonta az oszlopokat, és arany gyűrűket öntött az oszlophoz, és arannyal bevonta a reteszeket, és arannyal bevonta a függöny oszlopait, és arany horgokat készített. Ez készítette a sátor arany karikáit, az udvar karikáit, és bronz karikákat a takaró felülről való kifeszítéséhez. Ez öntötte a sátor ezüst fejezetekeit, és a sátor ajtajának bronz fejezetekeit, és az udvar kapuját, és ezüst horgokat csinált az oszlopokhoz, az oszlopokon ez bevonta ezüsttel azokat, Ez készítette a sátor cövekeit és az udvar

cövekeit bronzból, Ez készítette a bronz oltárt a bronz tűztartókból, amelyek a Kóré gyülekezetével lázadt férfiaké voltak. Ez készítette az oltár minden edényét, és annak tűztartóját, és az alapot, és a tálakat, és a bronz húsvillákat, Ez rácsot készített az oltárnak, hálószerű munkát alulról a tűzhely alá, egészen annak a feléig, és ráhelyezett négy bronz gyűrűt a rács négy részéből az oltárra, széleseket a rudaknak, hogy azokban emeljék az oltárt. Ez készítette a felkenés szent olaját, és a tömjén tiszta összetételét, illatszerész munkáját. Ez készítette a bronz medencét és annak bronz alapját a böjtölő nők tükreiből, akik böjtöltek a bizonyság sátrának ajtói mellett, azon a napon, amelyen felállította azt.

És elkészítette a medencét, hogy mossanak belőle Mózes és Áron és az ő fiai a kezeiket és a lábaikat, amikor beléptek a bizonyságtétel sátorába, vagy amikor közeledtek az oltárhoz szolgálni; mostak belőle, ahogyan az Úr parancsolta Mózesnek.

39

Minden arany, amely elkészíttetett a munkákhoz a szentek minden munkája szerint, az elsőgyümölcsök aranyából lett, huszonkilenc talentum és hétszázhúsz sékel a szent sékel szerint, És ezüst felajánlás a meglátogatott férfiak közül a gyülekezetből száz talentum és ezer hétszáz hetvenöt sékel, egy drachma fejenként, a sékel fele, a szent sékel szerint, Minden húsz éves és afeletti személy a vizsgálaton hatvan tízezer, és

háromezer-ötszáz-ötven. És a száz talentum ezüst a sátor száz oszlopfőjének és a függöny oszlopfőinek az öntésére lett felhasználva Száz fejezet a száz talentumhoz, talentum fejezetenként, És az ezer hétszáz hetven öt siklust horgokká készítette az oszlopokhoz, és arannyal bevonta azok fejezetekeit, és díszítette azokat.

És a felajánlás bronza hetven talentum és ezer-ötszáz sékel, És készítették belőle a bizonyság sátorának ajtaja alapzatait, és az udvar alapzatait körös-körül, és az udvar kapujának alapzatait, és a sátor cövekeket, és az udvar cövekeket körös-körül, és az oltár bronz rácsát, és az oltár minden edényét, és a bizonyság sátorának minden eszközét, És Izrael fiai úgy tettek, ahogyan az Úr parancsolta Mózesnek, így cselekedtek. A felajánlásból megmaradt aranyból edényeket készítettek, hogy azokban szolgáljanak az Úr előtt. És a hátrahagyott jácintból, bíborból és skarlátból szolgálati ruhákat készítettek Áronnak, hogy azokban szolgáljon a szentélyben, És elhozták a ruhákat Mózeshez, és a sátrat, és annak edényeit, az alapokat és annak reteszeit, és az oszlopokat, és az oltárt és minden edényét

És a felkenés olaját, és az összetétel tömjénét, és a tiszta lámpatartót, és a lámpait, az égés lámpaait, és a fény olaját És a szentelés asztalát és annak minden edényét, és a kitett kenyereket És a szent ruhákat, amelyek Áron ruhái, és fiainak ruháit a papság számára, És az udvar függönyeit, és az oszlopokat, és a sátor ajtajának függönyét, és az udvar kapuját, És a sátor minden edényét, és minden szerszámát, és a kosok

vörösre festett bőreit, és a kék takarókat, és a többi takarót, és a cövekeket, és a bizonyság sátorának munkáihoz való minden szerszámot. Amit az Úr parancsolt Mózesnek, úgy tették Izrael fiai minden felszerelést, És Mózes látta az összes munkát, és azokat úgy készítették el, ahogyan az Úr parancsolta Mózesnek, így csinálták azokat, és Mózes megáldotta őket.

40

És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: Az első hónap első napján, az újholdkor, fel fogod állítani a bizonyság sátrát. És helyezni fogod a tanúságtétel ládáját, és letakarod a ládát a függönnyel. És be fogod vinni az asztalt, és elrendezed rajta a kenyereket, és be fogod vinni a lámpástartót, és felrakod rá a mécseseket. És helyezni fogod az arany oltárt a tömjénezéshez a láda elé, és ráteszel egy függönytakarót a bizonyság sátrának ajtajára. És az áldozatok oltárát a bizonyság sátrának ajtói mellé fogod helyezni, És körül fogod helyezni a sátrat, és minden hozzá tartozót körös-körül meg fogsz szentelni. És vedd a felkenés olaját, és kend fel a sátort, és mindent, ami benne van, és szenteld meg azt, és minden edényét, és szent lesz. És felkened az áldozatok oltárát és minden edényét, és megszenteled az oltárt, és az oltár a szentek szentje lesz. És elhozod Áront és az ő fiait a bizonyság sátrának ajtajához, és megmosod őket vízzel. És fel fogod öltöztetni Áront a szent ruhákba, és fel fogod kenni őt, és meg fogod szentelni őt, és papként fog szolgálni nekem. És a fiait hozzá fogod hozni, és tunikákba öltöztetni fogod őket. És

kend fel őket, ahogyan felkented az ő atyjukat, és papként szolgálnak nekem, és ez lesz, úgyhogy legyen nekik a papság kenése az örökkévalóságra, az ő nemzedékeikre. És Mózes mindent úgy cselekedett, ahogyan az Úr parancsolta neki, így cselekedett.

És történt az első hónapban, a második évben, amikor kimentek Egyiptomból, újholdkor felállították a sátort. És Mózes felállította a sátrat, ráhelyezte a fejezőket, beillesztette a reteszeket, és felállította az oszlopokat. És kifeszítette a kárpitokat a sátor fölé, és rátette a sátor takaróját rá felülről, ahogyan az Úr parancsolta Mózesnek. És miután vette a tanúbizonyságokat, bedobta a ládába, és a rúdakat a láda alá helyezte. És behozta a ládát a sátorba, és rátette a kárpit takaróját, és befedte a bizonyságtétel ládáját, ahogyan az Úr parancsolta Mózesnek. És elhelyezte az asztalt a tanúság sátrába, az északi oldalon, a sátor függönyén kívül. És rá helyezett kenyereket a bemutatásnak az Úr előtt, ahogyan az Úr parancsolta Mózesnek. És helyezte a lámpástartót a tanúság sátrába, a sátor déli oldalára. És elhelyezte annak lámpáit az Úr előtt, ahogyan az Úr parancsolta Mózesnek. És helyezte az arany oltárt a bizonyság sátrába a függöny elé. És elégetett benne tömjént az összetétel szerint, ahogyan az Úr parancsolta Mózesnek. És az áldozati oltárt a felajánlásoknak a sátor ajtaja mellé helyezte. És felállította az udvart a sátor és az oltár körül, és Mózes befejezte minden munkát.

És beborította a felhő a bizonyság sátrát, és az Úr dicsősége töltötte be a sátrat. És Mózes nem tudott belépni a bizonyság

sátrába, mert a felhő árnyékot vetett rá, és az Úr dicsősége betöltötte a sátrat. Amikor a felhő felszállt a sátor fölül, Izrael fiai elindultak poggyászukkal. Ha pedig nem emelkedett fel a felhő, nem indultak el addig a napig, amelyen felemelkedett a felhő. Felhő volt ugyanis a sátor felett nappal, és tűz volt rajta éjjel egész Izrael előtt, minden elvonulásuknál.

Márk evangéliuma

1

Kezdete a jó hírnek Jézus Krisztusnak, Isten fiának. Amint írva van a prófétákban: Íme, én küldöm az én hírnökömet előtted, aki elkészíti a te utadat előtted. Hang kiáltóé a pusztában: készítsétek az Úr útját, tegyétek egyenessé az ő ösvényeit.

Lett János, aki keresztelt a pusztában és hirdette a bűnbánat keresztségét a bűnök bocsánatára. És kiment hozzá az egész júdeai föld és a jeruzsálemiek, és mindnyájan megkeresztelkedtek a Jordán folyóban általa, vallva bűneiket. Volt pedig János teveszőrbe öltözve és bőröv volt a dereka körül, és sáskákat és vad mézet evett. És hirdette mondván: Jön az nálam erősebb utánam, akinek nem vagyok méltó meghajolva megoldani a saruinak szíját. Én valóban vízzel kereszteltelek meg titeket, ő azonban Szentlélekkel fog megkeresztelni titeket.

És megtörtént azokban a napokban, hogy Jézus eljött

Názáretből, Galilea tartományából, és megkeresztelkedett János által a Jordánban. És azonnal, amikor feljött a vízből, látta, hogy meghasadnak az egek, és a Szellem galamb módjára leszáll rá. És hang hallatszott az egekből: Te vagy az én szeretett Fiam, benned kedvem telik.

És azonnal a Szellem kiűzte őt a pusztába. És ott volt a pusztában negyven napig, kísértve a sátán által, és a vadállatok között volt, és az angyalok szolgáltak neki.

Miután pedig átadták Jánost, Jézus Galileába ment, hirdetve az Isten királyságának örömhírét. És mondta, hogy beteljesedett az idő, és elközelgett Isten királysága; tartsatok bűnbánatot és higgyetek az evangéliumban.

Járva pedig a Galileai-tenger mellett, látta Simont és Andrást, Simon testvérét, amint hálót vetettek a tengerbe, mert halászok voltak. És mondta nekik Jézus: Jöjjetek utánam, és emberek halászaivá teszlek titeket. És azonnal elhagyva hálóikat, követték őt. És előrement onnan egy kicsit, látta Jakabot, Zebedeus fiát, és Jánost, az ő testvérét, és őket a hajóban, amint javították a hálókat. És azonnal hívta őket. És elhagyva atyjukat, Zebedaiost a hajóban a béresekkel, elmentek utána.

És bemennek Kapernaumba, és azonnal szombaton bement a gyülekezetbe, és tanított. És elcsodálkoztak az ő tanításán, mert úgy tanította őket, mint akinek tekintélye van, és nem úgy, mint az írástudók. És volt az ő gyülekezetükben egy ember tisztátalan

szellemben, és felkiáltott. mondván: Hagy, mi közünk hozzád, Jézus Názáreti? Azért jöttél, hogy elpusztíts minket? Tudom, ki vagy, Isten Szentje. És Jézus megdorgálta őt, mondván: Légy csendben, és menj ki belőle! És a tisztátalan lélek görcsbe rántva őt és nagy hangon kiáltva kiment belőle. És mindenki elámult, úgyhogy vitatkoztak egymás között, mondva: Mi ez? Mi ez az új tanítás, hogy tekintéllyel a tisztátalan szellemeknek is parancsol, és engedelmeskednek neki? És az ő híre azonnal kiment Galilea egész környező vidékére.

És miután azonnal kijöttek a gyülekezetből, Simonnak és Andrásnak a házába mentek Jakabbal és Jánossal. Simon anyósa pedig lázasan feküdt, és azonnal szóltak neki róla. És odamenve felemelte őt, megfogva a kezét, és a láz azonnal elhagyta őt, és szolgált nekik. Este lett, amikor lenyugodott a nap, hozták hozzá mindazokat, akik rosszul voltak, és a megszállottakat. És az egész város összegyűlt az ajtónál, És sokakat meggyógyított, akik rosszul voltak különféle betegségekben, és sok démont kiűzött, és nem engedte a démonokat beszélni, mert tudták, hogy ő a Krisztus.

És kora reggel, még éjszaka, felkelve kiment és elment egy puszta helyre, és ott imádkozott. és üldözte őt Simon és azok, akik vele voltak És miután megtalálták őt, mondják neki, hogy mindenki téged keres. És mondja nekik: Menjünk a szomszédos városokba, hogy ott is hirdessek, mert ezért jöttem ki. És hirdetett az ő gyülekezeteikben egész Galileában, és kiűzte a démonokat.

És jön hozzá egy leprás, kérleli őt és térdel előtte, és azt mondja neki, hogy ha akarod, meg tudsz engem tisztítani. De Jézus megesett szívvel kinyújtotta a kezét, megérintette őt és így szólt hozzá: akarom, tisztulj meg. És miután ő ezt mondta, azonnal eltávozott tőle a leprózis, és megtisztult. És miután szigorúan figyelmeztette őt, azonnal kiűzte, és így szólt hozzá Lásd, senkinek se mondj semmit, hanem menj, mutasd meg magadat a papnak, és ajánld fel megtisztulásod felől, amiket Mózes parancsolt, bizonyságul nekik. De ő kimentén kezdett sokat hirdetni és terjeszteni az igét, úgyhogy többé nem tudott nyíltan bemenni a városba, hanem kívül volt puszta helyeken, és jöttek hozzá mindenünnen.

2

És ismét belépett Kapernaumba néhány nap múlva, és meghallották, hogy a házban van. És azonnal sokan összegyűltek, úgyhogy többé nem volt hely, még az ajtó előtt sem, és hirdette nekik az igét. És jönnek hozzá egy bénát hozva, akit négy ember hordoz. És mivel nem tudtak hozzá közeledni a tömeg miatt, lebontották a tetőt, ahol volt, és kiásva leeresztették a szőnyeget, amelyen a bénult feküdt. Látva pedig Jézus a hitüket, mondja a bénának: Gyermekem, megbocsáttattak neked a bűneid. Voltak ott néhányan az írástudók közül ülve és gondolkodva a szívükben, Miért beszél ez így istenkáromlásokat? Ki képes megbocsátani bűnöket, ha nem egyedül az Isten? És Jézus azonnal felismervén szellemében,

hogy így okoskodnak magukban, mondta nekik: Miért okoskodtok ezeken a szívetekben? Mi könnyebb, azt mondani a bénának: bocsánatot kaptak a bűneid, vagy azt mondani: kelj fel, vedd fel az ágyad és járj? Hogy pedig tudjátok, hogy hatósága van az ember fiának elengedni a földön a bűnöket, mondja a bénának, Neked mondom, kelj fel, vedd fel a szőnyegedet, és menj haza. És azonnal felkelt, és felvéve a szőnyeget, kiment mindenki előtt, úgyhogy mindenki elámult és dicsőítette az Istent, mondván, hogy soha nem láttunk ilyet.

És újra kiment a tenger mellé, és az egész tömeg hozzá jött, és tanította őket. És elhaladva látta Lévit, Alfeus fiát, aki a vámos bódénál ült, és azt mondja neki: Kövess engem! És felkelve követte őt. És történt, amikor ő a házában feküdt, hogy sok vámszedő és bűnös feküdt együtt Jézussal és az ő tanítványaival, mert sokan voltak, és követték őt. És az írástudók és a farizeusok, látván őt a vámszedők és bűnösök között evőt, mondták az ő tanítványainak: Mi az, hogy a vámszedők és bűnösök között eszik és iszik? És amikor Jézus meghallotta ezt, így szólt hozzájuk: Nincs szüksége az erőseknek orvosra, hanem azoknak, akik rosszul vannak. Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket megtérésre.

És Jánosnak a tanítványai és a farizeusok tanítványai böjtöltek. És jönnek és mondják neki: Miért böjtölnek János tanítványai és a farizeusok tanítványai, a te tanítványaid pedig nem böjtölnek? És Jézus azt mondta nekik: Vajon képesek-e a menyegzői terem fiai böjtölni, amikor a vőlegény velük van? Ameddig a vőlegényt

maguknál tartják, nem képesek böjtölni. Eljönnek majd a napok, amikor elvétetik tőlük a vőlegény, és akkor böjtölni fognak azokban a napokban. Senki nem varr zsugorodatlan rongyból foltot régi ruhára, mert ha mégis, akkor az új folt kiszakítja a teljes részét a régiből, és rosszabb szakadás keletkezik. És senki nem tölt új bort régi tömlőkbe, mert ha mégis, az új bor szétszakítja a tömlőket, és a bor kiömlik, és a tömlők elvesznek, hanem az új bort új tömlőkbe kell tölteni.

És történt, hogy szombaton áthaladt a gabonaföldeken, és tanítványai utat törtek maguknak, miközben tépdesték a kalászokat. És a farizeusok mondták neki: Nézd, mit tesznek szombaton, ami nem megengedett. És ő azt mondta nekik: Soha nem olvastátok, mit tett Dávid, amikor szüksége volt és éhezett ő és azok, akik vele voltak? Hogyan ment be Isten házába Abiátár főpap idejében, és ette meg a bemutató kenyereket, amelyeket nem szabad megenni, csak a papoknak, és adott a vele lévőknek is? És mondta nekik: A szombat az ember miatt lett, nem az ember a szombat miatt, Úgyhogy az ember Fia a szombatnak is Ura.

3

És újra belépett a gyülekezetbe, és volt ott egy ember, akinek elszáradt a keze. És figyelték őt, vajon szombaton meggyógyítja-e őt, hogy vádolhassák őt. És mondja az embernek, akinek elszáradt a keze: Kelj fel a középre. És mondja nekik:

Megengedett-e szombatokon jót tenni vagy rosszat tenni? Lelket menteni vagy megölni? Ők pedig hallgattak. És miután körülnézett rajtuk haraggal, szomorúan a szívük megkeményedése miatt, így szólt a férfihoz: Nyújtsd ki a kezedet! És kinyújtotta, és helyreállt a keze egészségesen, mint a másik. És kimentek a farizeusok, és azonnal a heródiánusokkal tanácsot tartottak ellene, hogy őt elpusztítsák.

És Jézus visszavonult tanítványaival a tenger felé, és nagy sokaság Galileából követte őt, Júdeából, Jeruzsálemből, Idumeából, a Jordánon túlról, valamint Tírusz és Szidon környékéről nagy sokaság jött hozzá, miután hallották, amit cselekedett. És mondta a tanítványainak, hogy egy csónak várakozzon rá a tömeg miatt, hogy ne szorítsák őt, Sokakat ugyanis meggyógyított, úgyhogy rázuhantak, hogy megérintsék őt, ahányan betegségeket szenvedtek. És a tisztátalan szellemek, amikor őt meglátták, leborultak előtte és kiáltoztak, mondván, hogy te vagy az Isten Fia. És sokszor megdorgálta őket, hogy ne tegyék őt nyilvánvalóvá.

És felmegy a hegyre, és összehívja azokat, akiket ő akart, és elmentek hozzá. És tizenkettőt rendelt, hogy vele legyenek, és hogy elküldje őket hirdetni és hogy felhatalmazással bírjanak a betegségek gyógyítására és az ördögök kiűzésére, És nevet adott Simonnak: Péter és Jakabot, Zebedeus fiát, és Jánost, Jakab testvérét, és adott nekik nevet: Boanerges, ami azt jelenti a mennydörgés fiai, és Andreást és Filippet és Bartolomeust és Mátét és Tamást és Jakabot, Alfeus fiát, és Taddest és Simont, a

kánánit és Júdás Iskarióteszt, aki el is árulta őt.

És bemennek a házba, és ismét összegyűlik a tömeg, úgy hogy még kenyeret sem tudnak enni. És amikor meghallották, a hozzátartozói kimentek, hogy megragadják őt, mert azt mondták, hogy megőrült. És az írástudók, akik Jeruzsálemből jöttek le, azt mondták, hogy Beelzebul van benne, és hogy a démonok uralkodójával űzi ki a démonokat. És miután magához hívta őket, példázatokban mondta nekik: hogyan képes a sátán a sátánt kiűzni? És ha egy királyság önmaga ellen megosztódik, az a királyság nem képes megállni. És ha egy ház megosztva lesz önmaga ellen, nem képes megállni az a ház. És ha a Sátán önmaga ellen támadt, és megosztottá vált, nem tud megállni, hanem vége van. Senki sem képes az erős ember edényeit kirabolni, ha belép a házába, hacsak először meg nem köti az erős embert, és csak akkor fosztja ki a házát. Bizony mondom nektek, hogy minden megbocsáttatik az emberek fiainak, a bűnök és az istenkáromlások, bármennyit is káromlást követnek el. aki pedig káromolna a Szent Lélek ellen, annak nincs bocsánata soha, hanem bűnös az örök ítélet miatt mert azt mondták, tisztátalan szelleme van.

Eljön tehát az ő anyja és az ő testvérei, és kívül állva küldtek hozzá, hogy hívják őt. És tömeg ült körülötte, mondták pedig neki: Íme, a te anyád és a te testvéreid kívül keresnek téged. És válaszolt nekik mondván: Ki az én anyám, vagy kik az én testvéreim? És körülnézve az őt körülülőkre, mondja: Lássátok, az én anyám és az én testvéreim Mert aki megteszi Isten

akaratát, az az én testvérem és nővérem és anyám.

4

És ismét kezdett tanítani a tenger mellett, és nagy tömeg gyűlt össze hozzá, úgy hogy ő belépve a hajóba, a tengeren ült, és az egész tömeg a tenger felé a földön volt. És tanított őket sok példázatban, és mondta nekik az ő tanításában: Hallgassatok. Íme, kiment a vető vetni. És történt vetés közben, hogy az egyik az útra esett, és jöttek a madarak, és felfalták azt. És más esett a sziklás földre, ahol nem volt sok földje, és azonnal kikelt, mert nem volt mélysége a földnek, A nap felkeltekor azonban megperzselődött, és mivel nem volt gyökere, kiszáradt. És más a tövisek közé esett, és felnőttek a tövisek és megfojtották azt, és gyümölcsöt nem adott. És más esett a jó földbe, és gyümölcsöt adott, amely felnőtt és növekedett, és hozott harmincszor és hatvanszor és százszor. És mondta nekik: akinek van füle a hallásra, az hallja meg. Amikor pedig egyedül volt, megkérdezték őt a körülötte lévők a tizenkettővel együtt a példázatról. És mondta nekik: Nektek adatott meg, hogy megismerjétek Isten királyságának titkait, azoknak pedig, akik kívül vannak, példabeszédekben van minden, Úgy hogy nézve lássanak, de ne lássanak, és hallva halljanak, de ne értsenek, nehogy megtérjenek és megbocsáttassanak nekik a bűneik.

És mondja nekik: Nem ismeritek ezt a példabeszédet, és hogyan fogjátok akkor megismerni az összes példabeszédet? A vető a

szót veti. Ezek pedig azok, akik az út mellett vannak, ahol vettetik az ige, és amikor hallják, azonnal jön a sátán és elveszi az elvetett igét a szívükből. És ezek hasonlóan vannak azok, akik a köves helyekre vettetnek, akik amikor hallják az igét, azonnal örömmel fogadják azt. És nincs gyökerük önmagukban, hanem ideiglenesek, aztán amikor szorongattatás vagy üldöztetés történik az ige miatt, azonnal megbotránkoznak. És ezek azok, akik a tövisek közé vettetnek, akik a szót hallják És ennek a kornak a gondjai és a gazdagság csalása és a többi dolog iránti vágyak belépve megfojtják az igét, és terméketlenné válik. És ezek azok, akik a jó földbe vettettek, akik hallják az igét és elfogadják, és gyümölcsöt teremnek harmincszor és hatvanszor és százszor.

És mondta nekik: Talán azért jön a lámpa, hogy a véka alá helyezzék, vagy az ágy alá? Nem azért, hogy a lámpatartóra helyezzék? Mert nincs rejtett dolog, ami ne válna nyilvánvalóvá, és nem lett semmi elrejtve, hanem azért, hogy nyilvánvalóvá legyen. Ha valakinek van füle hallani, hallja meg. És mondta nekik: Figyeljetek arra, amit hallotok. Amilyen mértékkel mértek, olyan mértékkel méretik nektek, és még hozzá is adatik nektek, akik hallotok. Mert akinek van, annak adatik, és akinek nincs, attól még az is elvétetik, amije van. És mondta: így van Isten királysága, mint amikor egy ember magot vet a földre. És alszik és felébred éjszaka és nappal, és a mag kicsírázik és növekszik, ahogy ő nem tudja. Magától ugyanis a föld gyümölcsöt terem: először füvet, azután kalászt, azután tele gabonát a kalászban. Amikor pedig megérik a gyümölcs, azonnal

elküldi a sarlót, mert elérkezett az aratás.

És azt mondta: Hogyan hasonlítsuk az Isten királyságát? Vagy mely példázatban hasonlítsuk azt? Mint egy mustármag, amely amikor elvettetik a földbe, a legkisebb minden mag közül, amelyek a földön vannak, És amikor elvettetik, felnő és nagyobbá lesz minden zöldségnél, és nagy ágakat hajt, úgy hogy az ég madarai az ő árnyékában fészkelhetnek.

És sok ilyen példabeszéddel hirdette nekik az igét, ahogyan képesek voltak hallani, Példabeszéd nélkül pedig nem beszélt hozzájuk, de a saját tanítványainak mindent megmagyarázott.

És mondja nekik azon a napon, amikor este lett: Menjünk át a túlsó partra. És elhagyva a tömeget, magukkal viszik őt, ahogy volt a hajóban, és más hajók is voltak vele. És nagy szélvihar támadt, a hullámok pedig becsaptak a hajóba, úgyhogy az már süllyedt. És ő maga a tatban volt, a párnán alva, és felébresztik őt, és mondják neki: Tanító, nem törődsz vele, hogy elveszünk? És miután felébredt, megdorgálta a szelet és azt mondta a tengernek: Hallgass, csillapodj! És elállt a szél, és nagy csend lett. És azt mondta nekik: Miért vagytok ilyen gyávák? Hogyan lehet, hogy nincs hitetek? És nagy félelmet féltek, és egymásnak mondták: Ki hát ez, hogy még a szél és a tenger is engedelmeskedik neki?

5

És eljöttek a tenger túlsó partjára, a gergesenusok földjére. És amikor kiment a hajóból, azonnal találkozott vele a sírokból egy ember, aki tisztátalan szellemben volt. aki a lakhelyét a sírok között tartotta, és senki sem volt képes őt láncokkal megkötni, Mert őt gyakran bilincsekkel és láncokkal megkötözték, és ő széttépte a láncokat, és a bilincseket összetörte, és senki nem volt képes őt megszelídíteni. És éjjel-nappal a sírok között és a hegyekben kiáltozott, és kövekkel vagdosta magát. Látva pedig Jézust távolról, odafutott és leborult előtte. És nagy hangon kiáltva mondja: Mi közöm neked, Jézus, a legmagasabb Isten Fia? Az Istenre kényszerítelek téged, ne gyötörj engem! Ugyanis azt mondta neki: Menj ki, tisztátalan szellem, az emberből! És megkérdezte őt: Mi a neved? És válaszolt mondván: Légió a nevem, mert sokan vagyunk. És sokszor kérte őt, hogy ne küldje őket ki az országból. Volt pedig ott egy nagy disznócsorda, amely a hegy felé legelészett. És mind a démonok kérlelték őt, mondva: Küldj minket a disznókba, hogy bemehessünk azokba. És Jézus azonnal megengedte nekik. A tisztátalan szellemek kimentek és bementek a disznókba, és a csorda a sziklaszakadékról a tengerbe rohant, pedig mintegy kétezren voltak, és fulladoztak a tengerben. És a disznópásztorok elmenekültek, és jelentették a városban és a mezőkön, és kijöttek megnézni, mi az, ami történt. És jönnek Jézushoz, és látják a démontól megszálltat ülve, felöltözve és épelméjűen, azt, aki a légiót birtokolta, és megfélemlítettek. És elbeszélték nekik azok, akik látták, hogyan történt a megszállottal, és a disznókról. És elkezdték kérni őt, hogy menjen el az ő határaiktól. És amikor ő beszállt a hajóba, a démonnal megszállt ember kérte őt, hogy vele lehessen. És nem

engedte őt, hanem azt mondta neki: Menj a házadba a tieidhez, és jelentsd ki nekik, amennyit az Úr tett veled, és könyörült rajtad. És elment, és kezdett hirdetni a Dekapoliszban mindent, amit Jézus tett vele, és mindenki csodálkozott.

És miután Jézus a hajóban ismét átkelt a túlsó partra, nagy tömeg gyűlt össze hozzá, és ő a tenger mellett volt. És jön egy a gyülekezet vezetői közül, név szerint Jairus, és meglátva őt, a lábaihoz esik. És nagyon kérte őt, mondván, hogy a kislányom haldoklik, hogy eljöjj és tedd rá a kezeidet, hogy meggyógyuljon és éljen. És elment vele, és nagy tömeg követte őt, és nyomták őt. És egy asszony, aki tizenkét évig vérzésben szenvedett, és sokat szenvedett sok orvostól, és elköltötte mindenét, ami volt nála, és semmit sem segített rajta, hanem inkább rosszabbra fordult Hallva Jézusról, a tömegben hátulról jöve, megérintette az ő ruháját. Mondta ugyanis magában, hogy ha megérintem akár csak a ruháit, meggyógyulok. És azonnal kiszáradt a vére forrása, és testében érezte, hogy meggyógyult a csapástól. És azonnal Jézus, felismerve magában az őbelőle kiáradó erőt, megfordulva a tömegben, mondta: Ki érintette meg a ruháimat? És mondták neki a tanítványai: Látod a tömeget, amely nyom téged, és mégis azt kérdezed, ki érintett meg engem? És körülnézett, hogy lássa azt, aki ezt tette. Az asszony pedig félve és remegve, tudva, ami történt vele, odajött és leborult előtte, és elmondta neki az egész igazságot. Ő pedig azt mondta neki: Lányom, a hited megmentett téged, menj békében, és légy egészséges ostorcsapásoddól. Még amikor ő beszélt, jönnek a gyülekezet vezetőjétől mondva, hogy a leányod meghalt, miért

zaklatod még a tanítót? De Jézus azonnal, miután meghallotta az elhangzott szót, így szólt a zsinagógafőhöz: Ne félj, csak higgy. És nem engedett neki senkit magával követni, csak Pétert és Jakabot és Jánost, Jakab testvérét. És bejön a gyülekezet vezetőjének a házába, és lát zűrzavart, és sokakat sírni és jajgatni. És miután belépett, így szólt hozzájuk: Miért zavarban vagytok és sírtok? A gyermek nem halt meg, hanem alszik. És gúnyolódtak rajta. Ő pedig, miután kiűzött mindenkit, maga mellé veszi a gyermek atyját és az anyát és azokat, akik vele voltak, és bemegy oda, ahol a gyermek feküdt. És megfogva a gyermek kezét, mondja neki: Talitha, koumi – ami lefordítva: A lány, neked mondom, kelj fel. És azonnal felállt a lány és járkált, ugyanis tizenkét éves volt. És nagy elragadtatásba estek. És sokszor megparancsolta nekik, hogy senki ne tudja meg ezt, és mondta, hogy adjanak neki enni.

6

És kiment onnan, és bejött a saját hazájába, és követték őt a tanítványai. És amikor szombat lett, kezdett tanítani a gyülekezetben, és sokan hallva elámultak, mondva: honnan vannak ennek ezek? És mi a bölcsesség, amely adatott neki, és ilyen erők az ő kezei által történnek? Nem ez az ács, Mária fia, Jakab és József és Júdás és Simon testvére? És nem itt vannak nálunk az ő nővérei? És megbotránkoztak benne. Jézus pedig azt mondta nekik, hogy nincs próféta megbecsülés nélkül, hacsak nem a saját hazájában, a rokonai között és a saját házában. És

nem volt képes ott semmiféle csodát tenni, csak néhány betegre rátéve a kezét meggyógyította őket. És csodálkozott az ő hitetlenségük miatt. És járta körbe a falvakat tanítva.

És magához hívja a tizenkettőt, és kezdte őket kiküldeni kettesével, és adott nekik hatalmat a tisztátalan szellemek felett. És megparancsolta nekik, hogy semmit ne vigyenek az útra, csak botot; se táskát, se kenyeret, se bronzot az övbe. De szandáliákkal felöltözve lenni, és ne viseljenek két tunikát. És azt mondta nekik: ahol bementek egy házba, ott maradjatok, amíg el nem mentek onnan. És akik nem fogadnak titeket, sem nem hallgatnak rátok, onnan kimenvén rázzátok le a port lábaitok alól tanúbizonyságul ellenük. Ámen, mondom nektek: elviselhetőbb lesz Szodomának vagy Gomorának az ítélet napján, mint annak a városnak. És miután kimentek, hirdették, hogy térjenek meg, És sok démont űztek ki, és sok beteget kentek meg olajjal, és gyógyítottak.

És Heródes király meghallotta ezt, mert nyilvánvalóvá lett az ő neve, és azt mondta, hogy János, a keresztelő halottaiból feltámadt, és emiatt működnek benne az erők. Mások azt mondták, hogy Illés, mások pedig azt mondták, hogy próféta, mint a próféták egyike. Hallván pedig Heródes azt mondta, hogy akit én lefejeztettem, János, ez az; ő maga támadt fel a halottak közül. Maga ugyanis Heródes elküldve megragadta Jánost és megkötözte őt a börtönben Heródiás miatt, Fülöpnek, az ő testvérének a felesége miatt, mert őt vette feleségül. Mert János azt mondta Héródesnek, hogy nem megengedett neked a

testvéred feleségét magadhoz venni. Heródiás pedig haragot tartott ellene és meg akarta őt ölni, de nem volt képes rá. Heródes ugyanis félt Jánostól, tudva, hogy ő igaz és szent férfi volt, és védte őt, és miután hallotta őt, sokat tett, és szívesen hallgatta őt. És amikor alkalmas nap történt, amikor Heródes az ő születésnapján vacsorát adott az ő nagyjai és az ezredesek és Galilea előkelői számára, És amikor belépett az ő lánya, Heródiásé, és táncolt, és tetszett Heródesnek és a vele együtt asztalnál heverőknek, a király így szólt a lányhoz: Kérj tőlem, amit csak akarsz, és megadom neked. És megesküdött neki, hogy amit ha tőlem kérsz, adok neked, egészen királyságom feléig. Ő pedig kimenvén mondta az anyjának: Mit kérjek? Ő pedig mondta: Keresztelő János fejét. És miután azonnal nagy sietséggel belépett a királyhoz, kérte, mondva: Akarom, hogy nekem add azonnal tálcán Keresztelő János fejét. És mélyen elszomorodott a király, de az eskü és a vele együtt asztalhoz telepedettek miatt nem akarta azt elutasítani. És a király azonnal elküldte a hóhért, és megparancsolta, hogy hozzák el a fejét. Ő pedig elment és lefejezte őt a börtönben, és elhozta a fejét tálcán, és odaadta azt a lánynak, és a lány odaadta azt az anyjának. És hallván tanítványai eljöttek, felvették a holttestét, és elhelyezték azt egy sírban.

És összegyűltek az apostolok Jézushoz, és jelentették neki mindent, amit tettek és amit tanítottak. És mondta nekik: Jöjjetek ti magatok külön egy puszta helyre, és pihenjetek egy kicsit, mert sokan voltak a jövők és az elmenők, és még enni sem volt idejük. És elmentek egy puszta helyre hajóval, magukban.

És látták őket elmenni, és sokan felismerték őket, és gyalog minden városból összefutottak oda, és megelőzték őket, és összegyűltek hozzá. És amikor Jézus kiment, nagy tömeget látott, és megesett rajta a szíve, mert olyanok voltak, mint a pásztor nélküli juhok, és elkezdett sokat tanítani nekik. És amikor már sok idő eltelt, tanítványai odamentek hozzá és mondták, hogy puszta hely ez, és már késő van Bocsásd el őket, hogy elmenjenek a környező mezőkre és falvakba, és vegyenek maguknak kenyeret, mert nincs mit enniük. De ő válaszolva azt mondta nekik: Adjatok nekik ti enni. És mondják neki: Elmenvén vegyünk kétszáz denáriusért kenyereket, és adjunk nekik enni? De ő azt mondja nekik: Hány kenyeretek van? Menjetek és nézzétek meg! Miután megtudták, azt mondják: Öt, és két hal. És megparancsolta nekik, hogy mindenkit lakomák szerint ültessenek le a zöld füvön. És lefeküdtek csoportokban, százanként és ötvenenként. És miután vette az öt kenyeret és a két halat, feltekintett az égbe, megáldotta, megtörte a kenyereket és adta a tanítványoknak, hogy eléjük tegyék azokat, és a két halat elosztotta mindenkinek. és mindenki evett és jóllakott És felvettek tizenkét kosár tele töredéket, és a halakból is. És azok, akik ették a kenyereket, ötezer férfi voltak.

És azonnal kényszerítette a tanítványait, hogy beszálljanak a hajóba és menjenek előre a túlsó partra Betszaida felé, amíg ő maga elbocsátja a tömeget. És miután búcsút vett tőlük, elment a hegyre imádkozni. És amikor este lett, a hajó a tenger közepén volt, és ő maga egyedül a szárazföldön. És látva őket kínlódni az evezésben, mert a szél ellenkező volt nekik, az éjszaka negyedik

őrségében jön feléjük járva a tenger felett, és el akart haladni mellettük. De látván őt a tengeren járni, azt gondolták, hogy kísértet, és felkiáltottak. Mert mindenki látta őt, és megzavarodtak. És azonnal beszélt velük, és így szólt hozzájuk: Bátorság, én vagyok, ne féljetek. És felment a hajóba hozzájuk, és elállt a szél, és rendkívül nagyon ámulatba estek és csodálkoztak. Nem értették meg a kenyerek dolgát, mert a szívük megkeményedett volt.

És miután átkeltek, elmentek Genezáret földjére, és horgonyt vetettek. És miután kijöttek a hajóból, azonnal felismerték őt Körülfutották azt az egész környező vidéket, és kezdték a betegeket fekvőhelyeken körbehordani oda, ahol hallották, hogy ott van. És ahol belépett falvakba vagy városokba vagy mezőkre, a piacokon helyezték a betegeket és kérlelték őt, hogy legalább ruhája rojtját megérinthessék, és ahányan megérintették őt, meggyógyultak.

7

És gyűlnek hozzá a farizeusok és néhány írástudó, akik Jeruzsálemből jöttek, És látván, hogy az ő tanítványai közül némelyek közönséges, azaz mosdatlan kezekkel esznek kenyereket, hibáztatták őket. A farizeusok ugyanis és mind a zsidók, ha nem mossák meg öklükkel a kezeiket, nem esznek, tartva a vének hagyományát. És a piacról, ha nem mosnak, nem esznek, és sok más van, amit átvettek, hogy tartsák: poharak,

kancsók, bronzedények és ágyak mosásait. Akkor kérdezik őt a farizeusok és az írástudók: miért nem járnak a te tanítványaid a vének hagyománya szerint, hanem mosatlan kézzel eszik a kenyeret? De ő válaszolva mondta nekik, hogy jól prófétált Ézsaiás rólatok, a képmutatókról, amint meg van írva: Ez a nép az ajkaival tisztel engem, de a szívük távol van tőlem, Hiába tisztelnek engem, amikor emberek parancsolatait tanítják tanításként.

Elhagyva ugyanis Isten parancsolatát, az emberek hagyományát tartjátok: kancsók és csészék mosásait, és sok más hasonló dolgot tesztek. És azt mondta nekik: Jól félreteszitek Isten parancsolatát, hogy a saját hagyományotokat megtarthassátok. Mert Mózes mondta: tiszteld apádat és anyádat, és aki rosszat mond apjáról vagy anyjáról, halállal haljon meg, Ti pedig azt mondjátok, hogy ha azt mondja egy ember az atyának vagy az anyának: korbán, ami adomány, amiből neked tőlem hasznod lenne, és nem engedjétek tovább, hogy ő bármit tegyen az ő atyjáért vagy az ő anyjáért Érvénytelenítve Isten szavát a ti hagyományotokkal, amelyet átadtatok, és sok hasonló dolgot cselekesztek. És magához hívva az egész tömeget, mondta nekik: Halljátok meg mindannyian, amit mondok, és értsétek meg. Semmi sincs kívülről az emberbe belépő, ami képes őt beszennyezni, hanem a kimenők azok, amelyek beszennyezik az embert. És amikor belépett a házba a tömegből, tanítványai kérdezték őt a példázatról. És mondja nekik: így ti is értetlenek vagytok? Még nem értitek, hogy minden, ami kívülről bemegy az emberbe, nem képes őt beszennyezni? hogy nem a szívébe megy

be, hanem a hasba, és az árnyékszékbe megy ki, megtisztítva minden ételt Mondta pedig, hogy az az emberből kimenő beszennyezi az embert. Belülről ugyanis az emberek szívéből jönnek ki a rossz gondolatok, házasságtörések, paráznaságok, gyilkosságok, lopások, kapzsiságok, gonoszságok, csalás, kicsapongás, gonosz szem, istenkáromlás, gőg, ostobaság Mindezek a gonosz dolgok belülről jönnek ki, és beszennyezik az embert.

És onnan felkelve elment Tírusz és Szidon határvidékére. És amikor belépett egy házba, nem akarta, hogy bárki megtudja, de nem tudott rejtve maradni. Mert egy asszony, akinek a kislánya tisztátalan szellemmel bírt, hallva róla, odajött és lábaihoz borult. A nő pedig görög volt, szírföníciai származású, és kérte őt, hogy űzze ki a démont a lányából. A Jézus pedig ezt mondta neki: engedd először a gyermekeket jóllakni, mert nem jó elvenni a gyermekek kenyerét és a kiskutyáknak dobni. Ő pedig válaszolt és mondja neki: Igen, Uram, a kiskutyák is esznek az asztal alatt a gyermekek morzsáiból. És mondta neki: E szó miatt menj, kijött a démon lányodból. És elmenve a házába, találta a gyermeket az ágyra vetve, és a démon kiment volt.

És ismét kimenvén Tírusz és Szidón határaiból, eljött a Galileai-tenger felé, a Dekapolisz határainak közepén át. És hoznak neki egy süket, beszédhibás embert, és kérik őt, hogy tegye rá neki a kezét. És miután félrevette őt a tömegből, beletette az ujjait a füleibe, és köpve megérintette a nyelvét, És felnézve az égbe, felsóhajtott és mondja neki: Effata – ami azt jelenti: Nyílj meg. És

azonnal megnyíltak a fülei, és feloldódott a nyelvének köteléke, és helyesen beszélt. És megparancsolta nekik, hogy senkinek se mondjanak, de amennyire ő nekik megparancsolta, annál inkább hirdették. És rendkívül elámultak, mondván: Mindent jól tett, a süketeket hallóvá teszi és a némákat beszélővé.

8

Azokban a napokban ismét, amikor sok tömeg volt és nem volt mit enniük, Jézus magához hívta tanítványait és így szólt hozzájuk, Szánalmat érzek a tömeg iránt, mert már három napja velem maradnak, és nincs mit enniük. És ha éhesen bocsátom el őket a házukba, elgyengülnek az úton, mert néhányan közülük messziről jöttek. És válaszoltak neki a tanítványai: Honnan fog tudni valaki itt a pusztaságban ezeket kenyérrel jóllakatni? És megkérdezte őket: Hány kenyeretek van? Ők pedig azt mondták: Hét. És megparancsolta a tömegnek, hogy feküdjenek le a földön, és vevén a hét kenyeret, hálát adván megtörte, és adta a tanítványainak, hogy eléjük tegyék, és eléjük tették a tömegnek. És volt nekik néhány halacskájuk, és azokat is megáldva mondta, hogy tegyék eléjük. Ettek, jóllaktak, és felvették a maradék töredékeket hét kosárba. Voltak pedig mintegy négyezren, és elbocsátotta őket. És miután azonnal beszállt a hajóba tanítványaival, eljött Dalmanutá vidékére.

És kimentek a farizeusok, és kezdtek vitatkozni vele, jelet keresve tőle a mennyből, próbára téve őt. És mélyen felsóhajtva

a lelkében, mondja: Miért keres ez a nemzedék jelet? Bizony mondom nektek, nem adatik ennek a nemzedéknek jel. És elhagyva őket, beszállt a hajóba és újra elment.

És elfelejtették venni a kenyereket, és csak egy kenyér volt velük a hajóban. És parancsolt nekik, mondván: Lássátok, óvakodjatok a farizeusok kovászától és Heródes kovászától! És okoskodtak egymás között mondva, hogy kenyereink nincsenek. És ezt tudva, Jézus így szól hozzájuk: Miért töprengenetek azon, hogy nincsenek kenyereitek? Még mindig nem értitek, és nem fogjátok fel? Még mindig megkeményedett a szívetek? Szemetek van, mégsem láttok, és fületek van, mégsem hallotok? És nem emlékeztek?

Amikor az öt kenyeret megtörtem az ötezer között, hány tele kosár töredéket szedtetek össze? Mondják neki: tizenkettőt. Amikor pedig a hetet a négyezerhez, hány kosár tele töredéket vettetek fel? Ők pedig mondták: hetet. És azt mondta nekik: Még mindig nem értitek?

És bejön Bethsaidába, és hoznak neki egy vakot, és kérik őt, hogy érintse meg őt. És megfogva a vak kezét, kivezette őt a falun kívülre, és beköpve a szemeibe, rátéve a kezeit őrá, megkérdezte őt, hogy lát-e valamit. És felnézve azt mondta: Úgy látom az embereket, mint a fákat járkálni. Akkor ismét rátette a kezeket az ő szemeire, és felnézetett vele, és helyreállt, és tisztán látott mindenkit. És elküldte őt a házába, mondva: Se a faluba ne menj be, se senkinek ne mondj a faluban.

És kiment Jézus és az ő tanítványai Fülöp Cézáreájának falvaiba, és az úton kérdezte az ő tanítványait, mondván nekik: Kinek mondanak engem az emberek? Ők pedig így válaszoltak: János, a Keresztelő, mások pedig Illés, mások pedig a próféták közül egy. És ő maga megkérdezte őket: Ti pedig kinek mondotok engem? Péter válaszolva mondta neki: Te vagy a Krisztus. És megdorgálta őket, hogy senkinek ne mondjanak róla.

És elkezdte tanítani őket, hogy szükséges az ember fiának sokat szenvednie, és elutasíttatnia a vének, a főpapok és az írástudók által, és megöltetnie, és három nap után feltámadnia. És nyíltan hirdette az igét. Péter pedig félrevonva őt, kezdte dorgálni. De ő megfordulván és látván a tanítványait, megdorgálta Pétert mondván: menj mögém, sátán, mert nem Isten dolgaira gondolsz, hanem az emberek dolgaira.

És miután magához hívta a tömeget tanítványaival együtt, azt mondta nekik: Aki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel a keresztjét, és kövessen engem. Aki ugyanis meg akarja menteni a lelkét, el fogja veszíteni azt, aki pedig elveszíti a saját lelkét énértem és az evangéliumért, az meg fogja menteni azt. Mert mi haszna lesz az embernek, ha megnyeri az egész világot, és elveszíti a lelkét? Vagy mit ad az ember cserébe a lelkéért? Mert aki szégyell engem és az én szavaimat ebben a parázna és bűnös nemzedékben, az ember Fia is szégyellni fogja őt, amikor eljön az ő Atyjának dicsőségében a szent hírnökökkel.

9

És mondta nekik: Ámen, mondom nektek, hogy vannak némelyek az itt állók közül, akik nem ízlelnek halált, amíg meg nem látják az Isten királyságát eljőve hatalomban.

És hat nap múlva maga mellé veszi Jézus Pétert, Jakabot és Jánost, és felvezeti őket egy magas hegyre, egyedül, és elváltozott előttük, És a ruhái ragyogóvá lettek, nagyon fehérek, mint a hó, olyanok, amilyeneket takács a földön nem képes így kifehéríteni. És megjelent nekik Illés Mózessel együtt, és beszélgettek Jézussal. És Péter válaszolva mondja Jézusnak, Rabbi, jó nekünk itt lennünk, és csináljunk három sátrat: neked egyet, Mózesnek egyet és Illésnek egyet. nem tudta ugyanis, mit mondjon, mert rémültek voltak És történt, hogy felhő árnyékolta be őket, és hang jött ki a felhőből, mondván: Ez az én szeretett fiam, őt hallgassátok. És hirtelen körülnézve többé senkit sem láttak, csak Jézust egyedül magukkal. Amikor pedig leszálltak a hegyről, megparancsolta nekik, hogy senkinek ne mondják el, amit láttak, csak amikor az embernek Fia feltámad a halottak közül. És megőrizték a szót, maguk között vitatkozva, hogy mi az a halottakból való feltámadás. És kérdezték őt, mondván: Miért mondják az írástudók, hogy Illésnek előbb kell eljönnie? De ő válaszolván mondta nekik: Illés először eljövén helyreállít mindent, és hogyan van megírva az ember Fiáról, hogy sokat kell szenvednie és megvettetnie? De mondom nektek, hogy Illés is eljött, és tettek vele amit akartak, ahogyan meg van írva róla.

És amikor a tanítványokhoz ért, nagy tömeget látott körülöttük, és írástudókat, akik velük vitatkoztak. És azonnal az egész tömeg, látva őt, ámulatba esett, és odafutva üdvözölték őt. És megkérdezte az írástudókat: Mit vitatkoztok egymás között? És válaszolva egy a tömegből mondta: Tanító, hoztam a fiamat hozzád, akinek néma szelleme van. És ahol megragadja őt, ledobja őt, és tajtékzik, és csikorgatja a fogait, és elszárad, és mondtam a tanítványaidnak, hogy űzzék ki azt, de nem voltak képesek rá. De ő válaszolva neki mondja: Ó hűtlen nemzedék, meddig leszek még veletek? Meddig tűrjelek még titeket? Hozzátok őt hozzám. És hozták őt hozzá. És amikor meglátta őt, a szellem azonnal görcsöket okozott neki, és a földre esve hengergett, miközben tajtékzott. És megkérdezte az apját, mennyi idő van, amióta ez lett vele? Az pedig mondta: gyermekségtől. És gyakran tűzbe dobta őt és vizekbe, hogy elpusztítsa őt, de ha valamit tudsz, segíts nekünk, könyörülve rajtunk. Jézus pedig így szólt hozzá: Ha tudsz hinni, minden lehetséges a hívőnek. És azonnal kiáltva a gyermek apja könnyekkel mondta: Hiszek, Uram, segíts az én hitetlenségemen! Látva pedig Jézus, hogy tömeg fut össze, megdorgálta a tisztátalan szellemet, mondva neki: Te néma és süket szellem, én parancsolom neked, menj ki belőle, és soha többé ne menj be belé. És kiáltva és sokszor görcsöltetve őt, kiment, és olyan lett, mint a halott, úgyhogy sokan mondták, hogy meghalt. De Jézus megragadta a kezét, felemelte őt, és ő felkelt. És miután belépett a házba, a tanítványai négyszemközt kérdezték őt, hogy mi miért nem voltunk képesek kiűzni azt. És mondta nekik: Ez a fajta senkivel sem űzhető ki, csakis imádsággal és böjttel.

És miután onnan elmentek, átvonultak Galileán, és nem akarta, hogy bárki megtudja. Tanította ugyanis a tanítványait, és mondta nekik, hogy az Emberfia elárultatik az emberek kezébe, és megölik őt, és miután megölték, a harmadik napon feltámad. Ők azonban nem értették a szót, és féltek megkérdezni őt.

És bejött Kapernaumba, és amikor a házban volt, megkérdezte őket: Miről vitatkoztatok egymás között az úton? Ők pedig hallgattak, mert egymás között arról beszéltek az úton, hogy ki a nagyobb. És leülve hívta a tizenkettőt, és így szólt hozzájuk: ha valaki első akar lenni, az mindenek utolsója és mindenek szolgája lesz. És vevén egy gyermeket, felállította azt közöttük, és átölelve őt, mondta nekik, Aki egyet az ilyen gyermekek közül fogad az én nevemre, engem fogad, és aki engem fogad, nem engem fogad, hanem azt, aki elküldött engem. Válaszolt neki János mondván: Tanító, láttunk valakit a nevedben démonokat kiűzni, aki nem követ minket, és megtiltottuk neki, mert nem követ minket. De Jézus azt mondta: ne akadályozzátok őt, mert senki sincs, aki csodát fog tenni az én nevemben és gyorsan rosszat fog tudni mondani rólam. Aki ugyanis nincs ellenetek, mellettetek van. Aki ugyanis inni adna nektek egy pohár vizet az én nevemben, mert Krisztusé vagytok, ámen mondom nektek, semmiképpen nem veszíti el a jutalmát.

És aki megbotránkoztat egyet e kicsinyek közül, akik hisznek énbennem, jobb volna neki, ha malomkövet kötnének a nyakára, és a tengerbe vetnék. És ha megbotránkoztat téged a kezed, vágd le azt, jobb neked csonkán az életbe belépni, mint két kezet

birtokolva elmenni a gehennába, az olthatatlan tűzbe, ahol az ő férgük nem hal meg és a tűz nem alszik ki És ha a lábad megbotránkoztat téged, vágd le azt, jobb neked sántán belépni az életbe, mint két lábbal bírva vettetni a gehennába, az olthatatlan tűzbe. ahol az ő férgük nem hal meg és a tűz nem alszik ki És ha a szemed megbotránkoztat téged, vesd ki azt, jobb neked egyszeműként belépni Isten királyságába, mint két szemmel a tűz gehennájába menni. ahol az ő férgük nem hal meg és a tűz nem alszik ki Mert mindenki tűzzel sózatik meg, és minden áldozat sóval sózatik meg. Jó a só, de ha a só sótalan lesz, mivel fűszerezitek azt? Legyen bennetek só, és éljetek békében egymással.

10

És onnan felkelve bement Júdea határaiba a Jordánon túli részen át, és ismét tömegek gyűltek össze hozzá, és ahogy szokása volt, ismét tanította őket. És odamenve a farizeusok megkérdezték őt, hogy megengedett-e a férfinak asszonyt elbocsátani, próbára téve őt. De ő válaszolva mondta nekik: Mit parancsolt nektek Mózes? Azok pedig azt mondták: Mózes megengedte a válólevél megírását és az elbocsátást. És válaszolva Jézus mondta nekik: A ti keményszívűségetek miatt írta nektek ezt a parancsolatot. De a teremtés kezdetétől fogva hímnek és nőnek teremtette őket az Isten. Emiatt elhagyja az ember az apját és az anyját, és ragaszkodni fog a feleségéhez, és lesznek a ketten egy testté. Úgyhogy nem többé kettő vannak,

hanem egy test, Amit tehát Isten összekötött, ember ne válassza szét. És a házban ismét a tanítványok erről kérdezték őt, És azt mondja nekik: aki elbocsátja a feleségét és feleségül vesz egy másikat, házasságtörést követ el ellene. És ha egy nő elválva a férfitól másikhoz megy férjhez, házasságtörést követ el.

És gyermekeket hoztak hozzá, hogy megérintse őket, a tanítványok pedig dorgálták azokat, akik hozták őket. Látva ezt Jézus felháborodott és azt mondta nekik: engedjétek a gyermekeket hozzám jönni, és ne akadályozzátok őket, mert az ilyeneké Isten királysága. Ámen, mondom nektek, aki nem fogadja Isten királyságát úgy, mint egy gyermek, az semmiképpen nem lép be abba. És átölelve őket, megáldotta, kezét rájuk helyezve.

És amikor ő kiment az útra, egy odafutott és letérdelve előtte megkérdezte őt: Jó tanító, mit tegyek, hogy örök életet örököljek? De Jézus azt mondta neki: Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egyedül az Isten. A parancsolatokat ismered: ne paráználkodj, ne gyilkolj, ne lopj, ne tanúskodj hamisan, ne csalj meg, tiszteld a te atyádat és a te anyádat. De ő válaszolva mondta neki: Tanító, mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva. De Jézus rátekintve megszerette őt és mondta neki: egy dolog hiányzik neked, ha tökéletes akarsz lenni, menj el, add el mindent, amid van, és add a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben, és jöjj, kövess engem, vedd fel a keresztedet. Ő pedig elszomorodott a szó hallatán és szomorúan távozott, mert sok birtoka volt.

És Jézus körülnézve mondja a tanítványainak: Milyen nehezen fognak belépni Isten királyságába azok, akik pénzekkel rendelkeznek! A tanítványok pedig elámultak az ő szavain. Jézus pedig ismét válaszolva mondja nekik: Gyermekek, milyen nehéz a vagyonban bízóknak az Isten királyságába bemenni! Könnyebb tevének tű fokán átmenni, mint gazdagnak Isten királyságába bejutni. Ők pedig rendkívül ámulatba estek, és önmagukhoz szólva mondták: És ki képes megmenekülni? Rájuk nézve Jézus azt mondja: embereknél lehetetlen, de nem Istennél, mert minden lehetséges Istennél. Péter kezdte mondani neki: Íme, mi elhagytunk mindent és követtünk téged. Jézus pedig válaszolva mondta: Ámen, mondom nektek, senki sincs, aki elhagyta házát vagy testvéreit vagy nővéreit vagy apját vagy anyját vagy feleségét vagy gyermekeit vagy földjeit értem és az evangéliumért, Ha nem kap százszorosan most, ebben az időben házakat és testvéreket és nővéreket és apát és anyát és gyermekeket és földeket üldöztetésekkel együtt, és a jövő korszakban örök életet. Sokan pedig lesznek az elsők utolsók, és az utolsók elsők.

Voltak pedig az úton, felmenve Jeruzsálembe, és Jézus ment előttük, és ők csodálkoztak, és a követők féltek. És ismét maga mellé véve a tizenkettőt, kezdte nekik mondani azokat, amik vele meg fognak történni, hogy íme felmegyünk Jeruzsálembe, és az ember fia át fog adatni a főpapoknak és az írástudóknak, és halálra fogják ítélni őt, és át fogják adni őt a pogányoknak, És gúnyolni fogják őt, és megostorozzák őt, és leköpik őt, és megölik őt, és a harmadik napon feltámad.

És megközelítik őt Jakab és János, Zebedeus fiai, mondva: Tanító, azt akarjuk, hogy amit kérünk, tedd meg nekünk. Ő pedig azt mondta nekik: Mit akartok, hogy tegyek nektek? Ők pedig mondták neki: Add meg nekünk, hogy egyikünk a jobbodon és egyikünk a balodon üljön a dicsőségedben. De Jézus azt mondta nekik: Nem tudjátok, mit kértek. Tudtok-e inni a poharat, amelyet én iszom, és a keresztséget, amellyel én kereszteltetem, megkeresztelkedni? Ők pedig azt mondták neki: képesek vagyunk. Jézus pedig azt mondta nekik: a poharat, amelyet én iszom, inni fogjátok, és a keresztséget, amelyben én keresztelkedem, ti is megkapjátok. De az ülést a jobb oldalamon és a bal oldalamon nem az enyém megadni, hanem azoké, akiknek előkészíttetett.

És amikor a tízen meghallották ezt, felháborodtak Jakab és János miatt. De Jézus magához hívta őket és így szólt hozzájuk: Tudjátok, hogy azok, akik látszólag a nemzetek felett uralkodnak, uralmat gyakorolnak rajtuk, és a nagyjaik hatalmat gyakorolnak felettük, Nem így lesz azonban nálatok, hanem aki nagy akar lenni közöttetek, az a ti szolgátok lesz. és aki első akar lenni közöttetek, mindenek rabszolgája lesz Mert az ember fia nem azért jött, hogy szolgáljanak neki, hanem hogy ő szolgáljon, és hogy lelkét adja váltságdíjul sokak helyett.

És bejönnek Jerikóba. És amikor ő kiment Jerikóból a tanítványaival és egy elég nagy tömeggel, Timeusz fia, Bartimeusz, a vak, az út mellett ült és koldult. És hallva, hogy Jézus a Názáreti van, kezdett kiáltani és mondani: Dávid fia,

Jézus, könyörülj rajtam! És sokan dorgálták őt, hogy hallgasson, ő azonban sokkal inkább kiáltott: Dávid fia, könyörülj rajtam! És megállva Jézus azt mondta: Hívjátok őt! És hívják a vakot, mondva neki: Bátorság, kelj fel, hív téged! De ő elvetve köntösét, felkelve ment Jézushoz. És válaszolva mondja neki Jézus: Mit akarsz, hogy tegyek neked? A vak pedig azt mondta neki: Rabboni, hogy újra lássak. És Jézus azt mondta neki: Menj, a hited megmentett téged. És azonnal visszanyerte a látását, és követte Jézust az úton.

11

És amikor közelednek Jeruzsálemhez, Betfagéhoz és Betániához, az Olajfák hegye felé, elküldi kettőt a tanítványai közül. És mondja nekik: Menjetek be a faluba, amely veletek szemben van, és azonnal belépve abba találtok egy megkötött csikót, amelyen még senki ember nem ült; oldva azt, hozzátok el. És ha valaki azt mondja nektek, mit tesztek ezt? mondjátok, hogy az Úrnak szüksége van rá, és azonnal visszaküldi ide. Elmentek, és találtak egy csikót megkötve az ajtóhoz kívül az utcán, és oldották azt. És néhányan az ott állók közül azt mondták nekik: Mit csináltok, miközben oldjátok a csikót? Ők pedig azt mondták nekik, ahogyan Jézus parancsolta, és elengedték őket. És elhozták a csikót Jézushoz, és rátették a ruháikat, és ő ráült. Sokan pedig a ruhájukat terítették az útra, mások pedig leveles ágakat vágtak le a fákról és terítették az útra. És az előre menők és a követők kiáltották: hozsanna, áldott, aki jön az Úr nevében.

Áldott a jövő királyság a mi atyánk, Dávid Urának nevében, hozsanna a magasságban.

És Jézus bement Jeruzsálembe és a templomba, és miután mindent körülnézett, mivel már este volt, kiment Betániába a tizenkettővel.

És a következő napon, amikor kijöttek Betániából, megéhezett, És látva egy fügefát távolról, amelynek levelei voltak, odament, hátha talál rajta valamit, és odaérve hozzá semmit sem talált, csak leveleket, mert nem volt még a fügék ideje. És válaszolva mondta neki: Soha többé ne egyen senki gyümölcsöt belőled örökké. És hallották ezt a tanítványai.

És ismét Jeruzsálembe jönnek, és belépve Jézus a templomba, kezdte kiűzni az árusokat és a vásárlókat a templomból, és a pénzváltók asztalait és a galambárusok székeit felborította. és nem engedte, hogy bárki edényt vigyen át a templomon És tanított, mondván nekik: Nincs megírva, hogy az én házam az imádság házának fog hívatni minden nemzet számára? Ti pedig rablók barlangjává tettétek azt.

És hallották az írástudók és a farizeusok és a főpapok, és keresték, hogyan pusztíthatnák el őt, féltek ugyanis tőle, mert az egész tömeg ámulatba esett az ő tanításán. És amikor késő lett, kiment a városon kívülre.

És reggel elhaladva látták a fügefát, amely a gyökereitől kezdve

elszáradt. És Péter emlékezve mondja neki: Rabbi, nézd, a fügefa, amelyet megátkoltál, elszáradt. És válaszolva, Jézus így szól hozzájuk: Legyen hitetek Istenben. Bizony, mert mondom nektek, hogy aki ezt mondja ennek a hegynek: emelkedj fel és vettess a tengerbe, és nem kételkedik a szívében, hanem hiszi, hogy amit mond, megtörténik, meg lesz neki, amit mond. Ezért mondom nektek: mindent, amit imádkozva kértek, higgyétek, hogy megkapjátok, és meg fog adatni nektek. És amikor álltok imádkozva, engedjetek el, ha valami van ellenetek valaki ellen, hogy a ti Atyátok is, aki a mennyekben van, elengedje nektek a ti vétkeiteket. De ha ti nem bocsátotok meg, a ti Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket.

És ismét Jeruzsálembe jönnek, és amikor ő a templomban jár, odajönnek hozzá a főpapok és az írástudók és a vének. És mondják neki: Milyen felhatalmazásban csinálod ezeket? Vagy ki adta neked ezt a felhatalmazást, hogy ezeket csinálod? De Jézus válaszolva azt mondta nekik: Megkérdezek titeket én is egy dolgot, és válaszoljatok nekem, és megmondom nektek, milyen felhatalmazással teszem ezeket. A János keresztsége mennyből volt vagy emberektől? Válaszoljatok nekem. És magukban gondolkodtak, mondván: ha azt mondjuk, hogy mennyből, akkor azt fogja mondani, miért nem hittetek tehát neki? De mondjuk, hogy emberektől? Féltek a néptől, mert mindannyian úgy tartották Jánosról, hogy próféta volt. És válaszolva azt mondják Jézusnak: nem tudjuk. És Jézus válaszolva azt mondja nekik: sem én mondom meg nektek, milyen felhatalmazással teszem ezeket.

12

És példázatokban kezdett hozzájuk szólni: Egy ember szőlőt ültetett, kerítést helyezett köré, borsajtót ásott és tornyot épített, majd bérbe adta azt földműveseknek és elutazott. És a kellő időben elküldött egy szolgát a földművesekhez, hogy vegyen a szőlő gyümölcséből. És miután elvették őt, megverték és üresen küldték el. És ismét küldött hozzájuk egy másik szolgát, és azt megkövezve, fejbe sebesítették és elküldték meggyalázva. És ismét mást küldött, és azt is megölték, és sok mást, némelyeket megverve, némelyeket pedig megölve. Még volt tehát egy fia, az ő szeretett fia, elküldte őt is utolsóként hozzájuk, mondván, hogy tisztelni fogják az én fiamat. Azok a földművesek pedig, látva őt jönni, maguk között mondták, hogy ez az örökös, gyertek, öljük meg őt, és a miénk lesz az örökség. És miután megfogták, megölték őt, és kidobták a szőlőskerten kívülre. Mit fog tehát tenni a szőlő ura? El fog jönni és el fogja pusztítani ezeket a földműveseket, és a szőlőt másoknak fogja adni. Sem ezt az írást nem olvastátok: a követ, amelyet az építők elutasítottak, ez lett a sarok fejévé? Az Úrtól lett ez, és csodálatos a mi szemeinkben.

És keresték, hogy megragadják őt, de félték a tömeget, mert tudták, hogy ellenük mondta a példázatot. És elhagyva őt, elmentek.

És küldenek felé néhányat a farizeusok közül és a heródiánusok közül, hogy őt szóval elfogjanak. Azok pedig, miután eljöttek,

mondják neki: Tanító, tudjuk, hogy igaz vagy, és nem számít neked senki, mert nem nézel az emberek arcára, hanem igazságban tanítod az Isten útját. Mondd meg tehát nekünk, szabad-e adót adni Cézárnak, vagy nem? Adjunk, vagy ne adjunk? De ő, ismerve az ő képmutatásukat, azt mondta nekik: Miért próbáltok engem? Hozzatok nekem egy dénárt, hogy lássam. Ők pedig elhozták. És azt mondja nekik: Kinek a képe ez és a felirata? Ők pedig azt mondták: Cézáré. És válaszolva Jézus mondta nekik: adjátok vissza, ami Caesaré, Caesarnak, és ami az Istené, az Istennek. És csodálkoztak rajta.

És szadduceusok jöttek hozzá, akik azt mondják, hogy nincs feltámadás, és kérdezték őt mondván, Tanító, Mózes azt írta nekünk, hogy ha valakinek a testvére meghal és feleséget hagy hátra, és gyermekeket nem hagy, hogy vegye el a testvére az ő feleségét és támasszon magot a testvérének. Hét testvér volt tehát. Az első feleségül vett egy asszonyt, és meghalva nem hagyott utódot. És a második feleségül vette őt, és meghalt, és ő sem hagyott utódot. És a harmadik hasonlóképpen. És a hét feleségül vette őt, és nem hagytak utódot. Mindenek után meghalt az asszony is. A feltámadásban tehát, amikor feltámadnak, kinek közülük lesz a felesége? Mind a heten feleségül vették őt. És Jézus válaszolva mondta nekik: Nem azért tévedtek, mert nem ismeritek az írásokat, sem az Isten hatalmát? Amikor ugyanis feltámadnak a halottak közül, sem nem házasodnak, sem nem adatnak férjhez, hanem olyanok lesznek, mint a követek a mennyekben. A halottakról pedig, hogy feltámadnak, nem olvastátok Mózes könyvében a

csipkebokor résznél, hogyan mondta neki Isten: Én Ábrahám Istene vagyok, Izsák Istene és Jákob Istene? Nem a halottak Istene, hanem az élőké, ti tehát nagyon tévedtek.

És odajárult egy az írástudók közül, hallván őket vitatkozni, látván, hogy jól válaszolt nekik, megkérdezte őt: melyik az első minden parancsolat közül? De Jézus így válaszolt neki, hogy minden parancsolat közül az első: Halld, Izrael, az Úr, a mi Istenünk, egy Úr, És szeretni fogod az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből és teljes elmédből és teljes erődből. Ez az első parancsolat. És a második hasonló ehhez: szeretni fogod felebarátodat, mint önmagadat. Ezeknél nagyobb más parancsolat nincs. És mondta neki az íródeák: Jól mondtad, tanító, igazság szerint, hogy egy van, és nincs más, csak ő, És szeretni őt egész szívből és egész értelemből és egész lélekből és egész erőből, és szeretni a felebarátot, mint önmagát, több minden égőáldozatnál és áldozatnál. És Jézus látván, hogy értelmesen válaszolt, mondta neki: nem vagy messze Isten királyságától. És senki sem merte őt többé kérdezni.

És Jézus válaszolva tanított a templomban: Hogyan mondják az írástudók, hogy a Krisztus Dávid fia? Maga Dávid ugyanis mondta a Szent Szellemben: Mondja az Úr az én Uramnak: Ülj a jobb oldalamon, amíg ellenségeidet lábaid zsámolyává teszem. Maga tehát Dávid mondja őt Úrnak, és honnan az ő fia? És a nagy tömeg örömmel hallgatta őt.

És mondta nekik tanításában: Óvakodjatok az írástudóktól, akik

díszruhákban akarnak járni és üdvözléseket várnak a piacokon. és az első üléseket a zsinagógákban és az első helyeket a lakomákon akik felemésztik az özvegyek házait és ürügyként hosszan imádkoznak, ezek súlyosabb ítéletet fognak kapni

És miután leült Jézus a kincstárral szemben, figyelte, hogyan dob a tömeg bronzot a kincstárba. És sok gazdag sokat dobott be, és jött egy szegény özvegy, aki két fillért dobott be, ami egy quadrans. És miután magához hívta tanítványait, azt mondta nekik: Bizony mondom nektek, hogy ez a szegény özvegy többet vetett be mindazoknál, akik a kincstárba vetettek, Mindenki ugyanis a bőségéből adott, ő pedig a szegénységéből mindent, amije volt, bedobott, egész életét.

13

És amikor ő kiment a templomból, azt mondja neki az ő tanítványainak egyike: Tanító, nézd, milyen kövek és milyen épületek! És Jézus válaszolva mondta neki: Látod ezeket a nagy épületeket? Nem marad itt kő kövön, amely le nem romboltatik. És amikor ő ült az Olajfák hegyén a templommal szemben, kérdezték őt külön Péter és Jakab és János és András, Mondd meg nekünk, mikor lesznek ezek, és mi a jel, amikor mindezek teljesülni fognak? De Jézus válaszolva így szólt hozzájuk: Vigyázzatok, nehogy valaki megtévesszen titeket. Mert sokan jönnek majd az én nevemben, mondván, hogy én vagyok, és sokakat tévútra vezetnek. Amikor pedig hallotok háborúkról és

háborúk híréről, ne legyetek megriasztva, mert szükséges ezeknek megtörténniük, de még nem ez a vég. Fel fog emelkedni ugyanis nemzet nemzet ellen és királyság királyság ellen, és lesznek földrengések helyenként, és lesznek éhínségek és zavarok. A szülési fájdalmak kezdetei ezek. De ti vigyázzatok magatokra. Mert átadnak majd titeket tanácsok elé, és az ő gyülekezeteikben megvernek benneteket, és helytartók és királyok elé fogtok állni miattam, tanúságul nekik. És a jó hírt először minden nemzetnek hirdetni kell. Amikor pedig elvezetnek titeket, átadva benneteket, ne aggódjatok előre azon, mit fogtok mondani, és ne gyakoroljátok, hanem amit abban az órában adnak nektek, azt mondjátok, mert nem ti vagytok a beszélők, hanem a Szentlélek. Kiszolgáltat pedig testvér testvért a halálnak, és apa gyermeket, és fellázadnak a gyermekek a szülők ellen, és halálba juttatják őket. És gyűlöltek lesztek mindenki által az én nevem miatt, de aki kitart a végsőkig, az üdvözül.

Amikor pedig látjátok a pusztítás utálatosságát, amelyet Dániel próféta mondott, állni ahol nem szükséges, az olvasó értse meg, akkor a Júdeában levők meneküljenek a hegyekbe. Aki pedig a tetőn van, ne jöjjön le a házba, se ne menjen be, hogy vegyen fel valamit a házából, és aki a mezőn van, ne forduljon vissza, hogy felvegye a ruháját Jaj azoknak, akik várandósak, és a szoptatós anyáknak azokban a napokban. Imádkozzatok pedig, hogy ne legyen a menekülésetek télen. Lesznek ugyanis azok a napok olyan nyomorúság, amilyen nem volt kezdettől fogva a teremtésnek, amelyet Isten teremtett, egészen mostanig, és nem

is lesz. És ha az Úr nem rövidítette volna meg a napokat, egyetlen test sem menekült volna meg, de a kiválasztottak miatt, akiket kiválasztott, megrövidítette a napokat. És akkor, ha valaki azt mondja nektek: Íme, itt a Krisztus vagy Íme, ott, ne higgyetek. Fel fognak ugyanis támadni hamis krisztusok és hamis próféták, és jeleket és csodákat fognak adni, hogy megtévesszék, ha lehetséges, a választottakat is. Ti pedig lássatok, íme előre mondtam nektek mindent. De azokban a napokban, ama gyötrelem után a nap el fog sötétülni, és a hold nem fogja adni a fényét, És a csillagok hullani fognak az égből, és az erők, amelyek a mennyekben vannak, megrendülnek. És akkor meglátják az Emberfiát eljönni a felhőkben nagy hatalommal és dicsőséggel. És akkor el fogja küldeni az ő hírnökeit, és össze fogja gyűjteni az ő kiválasztottait a négy szélből, a föld végétől az ég végéig.

De a fügefától tanuljátok meg a példázatot. Amikor annak az ága már puhává válik és kihajt a leveleket, tudjátok, hogy közel van a nyár. Így ti is, amikor látjátok ezeket történni, tudjátok, hogy közel van az ajtókhoz. Bizony mondom nektek, hogy nem múlik el ez a nemzedék, amíg mindezek meg nem történnek. Az ég és a föld el fog múlni, de az én szavaim semmiképpen nem fognak elmúlni.

Arról a napról vagy óráról azonban senki sem tud, sem a mennyei hírnökök, sem a Fiú, csak az Atya. Lássatok, vigyázzatok és imádkozzatok, mert nem tudjátok, mikor jön el az idő. Mint egy ember, aki úton van távol, elhagyva a házát, és

adva rabszolgáinak a hatóságot, és mindegyiknek a munkáját, és az ajtónállónak parancsolta, hogy vigyázzon. Legyetek éberek tehát, mert nem tudjátok, mikor jön a ház ura: későn, vagy éjfélkor, vagy kakasszókor, vagy kora reggel. Ne találjon titeket alvókat, hirtelen jövén. Amit pedig nektek mondok, mindenkinek mondom: vigyázzatok!

14

Volt pedig a páska és a kovásztalan kenyér ünnepe két nap múlva. És keresték a főpapok és az írástudók, hogyan ragadhatnák meg őt csellel és ölhetnék meg. Azt mondták azonban, hogy ne az ünnepen, nehogy zendülés legyen a nép között.

És amikor ő Betániában volt Simon, a leprás házában, miközben ő feküdt, jött egy asszony, aki tartott egy alabástrom edényt tiszta, drága nárdusolajjal, és összetörve az alabástrom edényt, a feje fölé öntötte. Voltak azonban néhányan, akik felháborodtak magukban mondva: Mire való ez a kenőcs elpazarlása? Ugyanis ezt a kenőcsöt el lehetett volna adni több mint háromszáz dénárért, és a pénzt oda lehetett volna adni a szegényeknek, és dorgálták őt. De Jézus azt mondta: Hagyjátok őt! Miért okoznak neki fáradságokat? Jó munkát végzett rajtam. Mert a szegényeket mindig magatokkal van, és amikor akarjátok, jót tudtok tenni nekik, de engem nem mindig van. Amit volt, ezt tette, előre megkente az én testemet a temetésre. Truly mondom

nektek, ahol hirdettetik ez az örömhír az egész világban, és amit ez tett, elmondatik az ő emlékezetére.

És Júdás Iskarióte, a tizenkettő egyike, elment a főpapokhoz, hogy elárulja őt nekik. Ők pedig, miután hallották, örültek, és megígérték neki, hogy ezüstöt adnak, és kereste, hogyan árulhatná el őt alkalmas módon.

És a kovásztalan kenyér első napján, amikor a páskát áldozták, mondják neki a tanítványai: hol akarod, hogy elmenvén elkészítsük, hogy egyél a páskát? És elküldi kettőt a tanítványai közül, és így szól hozzájuk: Menjetek be a városba, és találkozni fog veletek egy ember, aki egy korsó vizet hordoz; kövessétek őt És ahol bemegy, mondjátok a ház urának, hogy a tanító mondja: hol van az én szállásom, ahol a húsvétot az én tanítványaimmal eszem? És ő mutatni fog nektek egy nagy, berendezett, kész felső szobát, ott készítsetek nekünk. És kimentek az ő tanítványai és bementek a városba, és úgy találtak, ahogy mondta nekik, és elkészítették a páskát. És amikor este lett, eljött a tizenkettővel. És amikor ők feküdtek és ettek, mondta Jézus: Ámen, mondom nektek, hogy egy közületek el fog árulni engem, aki velem eszik. Ők pedig elkezdtek szomorkodni, és egyenként mondani neki: Biztos nem én? és egy másik: Biztos nem én? De ő válaszolva mondta nekik: egy a tizenkettő közül, aki velem mártogatja a tálba. Az Emberfia valóban megy, ahogy meg van írva őróla, de jaj annak az embernek, aki által az Emberfia elárultatik; jó lett volna neki, ha nem született volna meg az az ember. És miközben ők ettek, Jézus kenyeret véve, megáldva megtörte és

adta nekik, és mondta: vegyétek, egyétek, ez az én testem. És miután vette a poharat és hálát adott, odaadta nekik, és mindnyájan ittak belőle. És mondta nekik: Ez az én vérem, az új szövetség vére, amely sokakért öntetik ki. Ámen, mondom nektek, hogy többé nem iszom a szőlőtő terméséből addig a napig, amikor azt újként iszom az Isten királyságában.

És miután himnuszt énekeltek, kimentek az Olajfák hegyére. És mondja nekik Jézus, hogy mindenki el fog bukni énbennem ezen az éjszakán, mert meg van írva: megütöm a pásztort, és szétszóródnak a juhok. De miután feltámadok, előttetek fogok menni Galileába. De Péter azt mondta neki: Még ha mindenki megbotránkozik is, de én nem. És mondja neki Jézus: Ámen, mondom neked, hogy te ma, ebben az éjszakában, mielőtt kétszer megszólal a kakas, háromszor megtagadsz engem. Péter pedig még inkább mondta: Ha nekem meg kell halnom veled együtt, nem tagadlak meg téged. Hasonlóképpen mindenki mondta ezt.

És bejönnek egy helyre, amelynek a neve Getszemáné, és mondja a tanítványainak: üljetek itt, amíg imádkozom. És magával vette Pétert, Jakabot és Jánost, és kezdett nagyon szorongani és gyötrődni. És mondta nekik: Nagyon szomorú a lelkem egészen a halálig, maradjatok itt és virrasszatok. És előrement egy kicsit, arcra esett a földre, és imádkozott, hogy ha lehetséges, elmúljék tőle az óra, És mondta: Abba, Atya, minden lehetséges neked, vidd el tőlem ezt a poharat, de ne azt, amit én akarok, hanem amit te. És eljön, és alvás közben találja őket, és

azt mondja Péternek: Simon, alszol? Nem voltatok képesek egy órát virrasztani? Legyetek éberek és imádkozzatok, hogy ne essetek kísértésbe; a szellem ugyan készséges, de a test gyenge. És ismét elment, imádkozott, ugyanazt a szót mondva. És visszatérve ismét alvókat talált őket, ugyanis a szemeik elnehezültek voltak, és nem tudták, mit válaszoljanak neki. És harmadszor jön, és azt mondja nekik: Alusztok még mindig és pihentetek? Elég volt, eljött az óra, íme átadatik az Emberfia a bűnösök kezébe. Keljetek fel, menjünk, íme közeledik, aki elárulhat engem.

És azonnal, miközben még beszélt, megérkezett Júdás Iskariótes, a tizenkettő egyike, és vele nagy tömeg kardokkal és botokkal, akiket a főpapok és az írástudók és a vének küldtek. De az, aki elárulta őt, jelet adott nekik, mondván: Akit megcsókolok, ő az, ragadjátok meg őt és vezessétek el biztonságosan. És miután eljött, azonnal odament hozzá és azt mondja: Üdvözlégy, rabbi! és megcsókolta őt. Ők pedig rávetették a kezeiket és megragadták őt. De valaki az ott állók közül kihúzva a kardot, megütötte a főpap rabszolgáját és levágta a fülét. És válaszolván, Jézus mondta nekik: Mint egy rablóra, kijöttetek kardokkal és botokkal, hogy elfogjatok engem, Naponta nálatok voltam a templomban tanítva, és nem ragadtatok meg engem. De hogy beteljesedjenek az írások. És elhagyva őt, mindnyájan menekültek. És egy ifjú követte őt, aki vászonruhába volt öltözve meztelen testén, és megragadták őt az ifjak. A fiú pedig otthagyva a vászonruhát, meztelenül menekült tőlük.

És elvezették Jézust a főpaphoz, és összejöttek hozzá mind a főpapok, és a vének, és az írástudók. És Péter távolról követte őt egészen be a főpap udvarába, és ott ült a szolgákkal együtt, és melegedett a fénynél. A főpapok pedig és az egész tanács tanúbizonyságot kerestek Jézus ellen, hogy halálra ítéljék őt, de nem találtak. Sokan hamisan tanúskodtak ellene, és a tanúságok nem voltak egyenlők. És néhányan felkelve hamis tanúságot tettek ellene, mondván Mert mi hallottuk őt mondani, hogy én lerombolom ezt a kézzel készített templomot, és három nap múlva egy másikat, kéz nélkül készítettet felépítek. És még így sem volt egyenlő a tanúbizonyságuk. És felkelve a főpap a középre kérdezte Jézust mondva: Nem válaszolsz semmit? Mit tanúskodnak ezek ellened? Ő pedig hallgatott és semmit nem válaszolt. Újra a főpap kérdezte őt és mondja neki: Te vagy a Krisztus, az áldott Isten fia? De Jézus azt mondta: Én vagyok, és látni fogjátok az ember Fiát, aki a hatalom jobbjáról ül, és eljön az ég felhőin. A főpap pedig megszakítva tunikáit, mondja: Mire van még szükségünk tanúkra? Bizonyosan hallottátok az istenkáromlást, mi a véleményetek? Mind elítélték őt, hogy bűnös a halálra. És néhányan elkezdtek rá köpni és betakarni az arcát, és ütni őt, és mondani neki: prófétálj nekünk, ki az, aki megütött téged! És a szolgák ütésekkel dobálták őt.

És amikor Péter lent volt az udvarban, jön a főpap szolgálólányainak egyike. És látva Pétert, amint melegedett, ránézett és mondta: Te is a názáreti Jézussal voltál. Ő azonban tagadta, mondván: Nem tudom, sem nem ismerem, mit mondasz. És kiment az előcsarnokba, és a kakas kukorékolt. És a

szolgálólány, miután látta őt, újra kezdte mondani az ott állóknak, hogy ez közülük való. De ő újra tagadta. És röviddel később újra az ott állók mondták Péternek: Igazán közülük való vagy, mert galileai vagy és a beszéded is hasonlít. De ő kezdett átkozódni és esküdözni, hogy nem ismeri ezt az embert, akiről beszéltek. És másodszor megszólalt a kakas. És Péter eszébe jutott az a szó, amelyet Jézus mondott neki, hogy mielőtt a kakas kétszer szól, háromszor megtagadod engem, és kitörve sírva fakadt.

15

És azonnal reggel tanácsot tartottak a főpapok az öregekkel és az írástudókkal, és az egész tanács, megkötözve Jézust, elvitték és átadták Pilátusnak. És megkérdezte őt Pilátus: Te vagy a zsidók királya? Ő pedig válaszolva mondta neki: Te mondod. És a főpapok sok mindennel vádolták őt, ő pedig semmit nem válaszolt. De Pilátus ismét megkérdezte őt mondva: Nem válaszolsz semmit? Nézd, mennyi mindent tanúskodnak ellened! De Jézus nem válaszolt többé semmit, úgyhogy Pilátus csodálkozott. Ünnep alkalmával pedig elengedett nekik egy foglyot, akit kértek. Volt pedig a Barabbásnak nevezett a társlázadókkal együtt megkötözve, akik a lázadásban gyilkosságot követtek el. És a tömeg felkiáltván kezdett kérni, ahogyan mindig tette nekik. De Pilátus válaszolt nekik mondva: Akarjátok, hogy elengedjem nektek a zsidók királyát? Tudta ugyanis, hogy irigységből adták át őt a főpapok. A főpapok

azonban felkavarták a tömeget, hogy inkább Barabást bocsássa szabadon nekik. A Pilátus pedig válaszolva újra mondta nekik: Mit akartok tehát, hogy tegyek azzal, akit a zsidók királyának mondotok? Ők pedig ismét kiáltották: Feszítsd keresztre őt! De Pilátus mondta nekik: Mi rosszat tett hát? Ők pedig még jobban kiáltottak: Feszítsd meg őt! Pilátus pedig, kívánván a tömegnek eleget tenni, elbocsátotta nekik Barabbást, és átadta Jézust, miután megostorozott, hogy megfeszíttessék.

A katonák pedig elvezették őt az udvar belsejébe, amely a helytartóság, és összehívják az egész csapatot. És bíborba öltöztetik őt, és föltesznek rá egy font töviskoronát És elkezdték üdvözölni őt. Üdvözlégy, a zsidók királya! És ütötték a fejét náddal, és köpdösték őt, és térdre ereszkedve leborultak előtte. És amikor kigúnyolták őt, levették róla a bíbort és felöltöztették rá a saját ruháit, és kivezetik őt, hogy megfeszítsék.

És kényszerítenek egy elhaladó Simon Ciréneit, aki a mezőről jött, Alexandros és Rufus atyját, hogy felvegye az ő keresztjét.

És hozzák őt a Golgotha helyre, amely lefordítva koponya helyet jelent. És adtak neki inni mirhával kevert bort, de ő nem fogadta el. És miután megfeszítették őt, elosztják a ruháit, sorsot vetve rájuk, hogy ki mit vegyen el. Volt pedig a harmadik óra, és keresztre feszítették őt. És fel volt írva vádjának a felírása: a zsidók királya.

És vele együtt keresztre feszítenek két rablót, egyet a jobb

oldalán és egyet a bal oldalán. És beteljesedett az írás, amely ezt mondja: És a törvénytelenek közé számláltatott. És az elhaladók káromolták őt, fejüket rázva és mondva: Haha, te, aki lerombolod a templomot és három nap alatt felépíted! Mentsd meg magadat, és szállj le a keresztről! Hasonlóképpen a főpapok is gúnyolódva egymáshoz az írástudókkal együtt mondták: Másokat megmentett, magát nem képes megmenteni. A Krisztus, Izrael királya, jöjjön le most a keresztről, hogy lássuk és higgyünk neki. És a vele megfeszítettek gyalázták őt.

Történt pedig a hatodik órában, sötétség lett az egész földre a kilencedik óráig. És a kilencedik órában Jézus nagy hangon kiáltott, mondva: Eloi Eloi, lama sabachthani; ami lefordítva: Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?

És néhányan a mellette állók közül, miután hallották, azt mondták: Íme, Illést hívja. Futott pedig valaki és megtöltött egy szivacsot ecettel, nádra helyezte, és inni adott neki, mondva: Hagyjátok, lássuk, jön-e Illés levenni őt. De Jézus nagy hangon kiáltva kilehelte lelkét. És a templom függönye kettéhasadt felülről egészen lefelé. Látva pedig a centurio, aki állt vele szemben, hogy így kiáltva kilehelte lelkét, mondta: Igazán ez az ember Isten fia volt. Voltak pedig asszonyok is, akik távolról nézték, akik között volt Mária Magdalai és Mária, a kis Jakab és József anyja, és Salómé, Akik amikor Galileában volt, követték őt és szolgálták őt, és sok más nő is, akik feljöttek vele Jeruzsálembe.

És amikor már este lett, mivel előkészület napja volt, ami a szombat előtti nap, Eljött József Arimathéából, egy előkelő tanácstag, aki maga is várta Isten királyságát, merészséget véve bement Pilátushoz és kérte Jézus testét. A Pilátus pedig csodálkozott, hogy már meghalt, és magához hívva a centuriót, megkérdezte tőle, hogy régen meghalt-e. És miután megtudta a centuriótól, odaadományozta a testet Józsefnek. És vásárolt vászonleplet, és levéve őt, beburkolta a vászonlepelbe, és helyezte őt a sírba, amely ki volt vágva a sziklából, és hengerített egy követ a sír ajtajára. A magdalai Mária és Joses Máriája látták, hol helyezik el.

16

És miután elmúlt a szombat, Mária Magdalai és Jakab Máriája és Salómé fűszereket vásároltak, hogy odamenve felkenjék őt. És nagyon korán reggel, a hét első napján, jönnek a sírhoz, miután felkelt a nap. És mondták maguknak: ki fogja elgörgetni nekünk a követ a sír ajtajából? És felnézve látják, hogy a kő el lett hengerítve, mert nagyon nagy volt. És amikor beléptek a sírba, láttak egy ifjút, aki a jobb oldalon ült, fehér ruhába öltözve, és elámultak. Ő pedig így szól hozzájuk: Ne legyetek riadtak! Jézust keresitek, a názáreti megfeszítettet. Feltámadt, nincs itt. Nézzétek, a hely, ahol helyezték őt. De menjetek, mondjátok meg az ő tanítványainak és Péternek, hogy előttetek megy Galileába; ott meglátjátok őt, ahogyan mondta nektek. És miután kimentek, elmenekültek a sírtól, mert reszketés és kábulat fogta el őket, és

senkinek sem mondtak semmit, mert féltek.

Feltámadván pedig a szombat első reggelén, először Magdalai Máriának jelent meg, akiből hét démont űzött ki. Az elment, és jelentette azoknak, akik vele voltak, gyászolva és sírva. És azok, miután hallották, hogy él és általa látták, nem hittek. Ezek után pedig kettőnek közülük más alakban nyilvánult meg, amikor a mezőre mentek. És azok elmentek és jelentették a többieknek, de nekik sem hittek. Később megjelent nekik, a tizenegy heverőnek, és szemrehányást tett hitetlenségük és keményszívűségük miatt, mert nem hittek azoknak, akik látták őt feltámadva. És mondta nekik: Elmenvén a világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek. Aki hitt és megkeresztelkedett, üdvözül; aki pedig nem hitt, el fog ítéltetni. Jelek pedig azoknak, akik hittek, ezek követni fogják: az én nevemben démonokat fognak kiűzni, új nyelveken fognak beszélni Kígyókat fognak felemelni, és ha halálos valamit isznak, nem fog nekik ártani, betegekre kezeket fognak helyezni, és jól lesznek.

Az Úr tehát, miután beszélt hozzájuk, felvétetett a mennybe és leült az Isten jobbján. Azok pedig kimenve hirdették mindenütt az igét, az Úr együttműködött és megerősítette az igét a kísérő jelek által. Ámen.

Számok

1

És az Úr beszélt Mózeshez a Sínai pusztában, a bizonyság sátrában, a második hónap elsején, a második évben, miután kijöttek Egyiptom földjéből, mondván Vegyétek számba Izrael egész gyülekezetét rokonság szerint, atyáik házai szerint, neveik száma szerint, fejenként. Minden férfit húsz éves kortól és azon felül, minden Izraelből hadba vonulót, számláljátok meg őket hadseregük szerint, te és Áron számláljátok meg őket. És veletek lesznek törzsenként vezetők, atyai házak szerint lesznek.

És ezek a férfiak nevei, akik veletek fognak állni: Rúben törzséből Elizur, Sediour fia. A Simeon nemzetségből Salamiel, Szurísaddai fia. A Júda törzséből Naasszón, Aminadáb fia. Az Issakáré, Natanáél, Szogár fia, A Zebulun törzséből Eliab, Helon fia, József fiaiból, Efraim törzséből Elisama, Ammiud fia, Manasszé törzséből Gamáliel, Pédászúr fia. A Benjáminéi közül Abidán, Gideóni fia. A Dán törzsből Ahiezer, Ammishaddai fia. Az Asher törzséből Phagaiel, Echran fia. A Gád törzséből Elisaph,

Raguel fia. A Naftalinak Akhire, Ainan fia. Ezek a gyülekezet kijelöltjei, a törzsek vezetői családjaik szerint, Izrael ezresei.

És Mózes és Áron fogadták ezeket a férfiakat, akiket név szerint hívtak ki. És az egész gyülekezetet összegyűjtötték a második év második hónapjának elsején, és beírták őket nemzedékeik szerint, családjaik szerint, neveik száma szerint, húsz évestől és fölfelé, minden hímet fejenként. ahogyan az Úr parancsolta Mózesnek, és megszámláltattak a Sínai pusztájában.

És lettek Rúben fiai, Izrael elsőszülöttjének fiai, az ő rokonságuk szerint, az ő nemzetségeik szerint, az ő atyáik házai szerint, az ő neveik száma szerint, fejenként, minden hímnemű húsz évestől és fölfelé, mindenki, aki kimegy a hadseregbe. A számlálásuk Rúben törzséből: negyvenhatezer-ötszáz. Simeon fiainak rokonságuk szerint, törzseik szerint, atyáik házai szerint, neveik száma szerint, fejenként, minden hímnemű húsz éves kortól és feljebb, minden hadba vonuló. Az ő számlálásuk Simeon törzséből: ötvenkilencezer-háromszáz.

Júda fiainak rokonságuk szerint, törzseik szerint, atyáik házai szerint, neveik száma szerint, fejenként, minden hímnemű húsz éves kortól és feljebb, minden hadba vonuló. A számlálásuk Júda törzséből hetvennégyezer-hatszáz.

Issákár fiainak családjaik szerint, törzseik szerint, atyáik házai szerint, neveik száma szerint, fejenként, minden hímnemű húsz éves kortól feljebb, mindenki, aki hadba vonul. Az ő számlálásuk

Issakár törzséből ötvennégyezer négyszáz. Zebulun fiainak rokonságuk szerint, törzseik szerint, atyáik házai szerint, neveik száma szerint, fejenként, minden hímnemű húsz éves kortól és feljebb, minden hadba vonuló. A Zebulon törzsének számlálása: ötvenhétezer-négyszáz.

József fiainak, Efraim fiainak, rokonságuk szerint, törzseik szerint, atyai házaik szerint, neveik száma szerint, fejenként, minden hímnemű húsz éves kortól és feljebb, minden hadba vonuló, Az ő számlálásuk Efraim törzséből negyven ezer és ötszáz. Manasszé fiainak rokonságuk szerint, törzseik szerint, atyáik házai szerint, neveik száma szerint, fejenként, minden hímnemű, húsz éves kortól és feljebb, minden hadba vonuló, Az ő számlálásuk Manasszé törzséből: harminckétezer-kétszáz. Benjámin fiainak rokonságuk szerint, törzseik szerint, atyáik házai szerint, neveik száma szerint, fejenként, minden hímnemű húsz éves kortól és fölfelé, minden hadba vonuló. A számlálásuk Benjámin törzséből harmincötezer-négyszáz. Gád fiainak rokonságuk szerint, törzseik szerint, atyáik házai szerint, neveik száma szerint, fejenként, minden hímnemű húsz éves kortól feljebb, minden hadba vonuló. A Gád törzséből való számlálásuk negyvenötezer-hatszázötven.

Dán fiainak rokonságuk szerint, törzseik szerint, atyáik házai szerint, neveik száma szerint, fejenként, minden hímnemű húsz éves kortól fölfelé, minden hadba vonuló. Az ő megszámlálásuk Dán törzséből, hatvankétezer-hétszáz. Áser fiainak rokonságuk szerint, törzseik szerint, atyáik házai szerint, neveik száma

szerint, fejenként, minden hímnemű húsz éves kortól és feljebb, mindaz, aki kimegy a seregben. Az ő számlálásuk Áser törzséből: negyvenegyezer-ötszáz.

Naphtali fiainak rokonságuk szerint, törzseik szerint, atyáik házai szerint, neveik száma szerint, fejenként, minden hímnemű húsz éves kortól és feljebb, minden hadba vonuló. A Naftali törzsből való számlálásuk ötvenháromezer-négyszáz.

Ez a számbavétel, amelyet Mózes és Áron és Izrael vezetői tartottak; tizenkét férfi volt, egy-egy férfi törzsenként, családi házaik törzse szerint. És megtörtént Izrael fiainak teljes számbavétele erejükkel együtt húsz éves kortól és fölfelé, mindenki, aki hadba vonult Izraelben. Hatszázezer-háromezér-ötszázötven.

A léviták pedig törzsük családjából nem voltak megszámlálva Izrael fiai között. És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: Lásd, Lévi törzsét ne számláld össze, és számukat ne vedd fel Izrael fiai között. És te rendeld a levitákat a bizonyság sátra fölé, és minden edénye fölé, és minden fölé, ami benne van. Ők vigyék a sátrat és minden edényét, és ők szolgáljanak benne, és a sátor körül táborozzanak. És amikor a sátort eltávolítják, a léviták bontják le azt, és amikor a sátort felállítják, ők emelik fel, és az idegen, aki közeledik, haljon meg. És táborozni fognak Izrael fiai, mindegyik férfi a maga rendjében, és mindegyik férfi a maga vezetése szerint, erejükkel együtt. A Leviták pedig táborozzanak le a tanúbizonyság sátra körül, és nem lesz bűn Izrael fiai között.

És a Leviták maguk fogják őrizni a tanúbizonyság sátrát. És Izrael fiai mindent úgy tettek, ahogyan az Úr parancsolta Mózesnek és Áronnak, így cselekedtek.

2

És az Úr beszélt Mózeshez és Áronhoz, mondván, Minden ember tartsa meg a maga rendjét, zászlók szerint, atyai házak szerint. Táborozzanak Izrael fiai szemben, a bizonyság sátora körül táborozzanak Izrael fiai. És akik elsőként verik tábort kelet felé, Júda táborának rendje az ő erejükkel együtt, és Júda fiainak uralkodója Naasszón, Aminadáb fia. Az ő ereje a megszemléltek: hetvennégyezer-hatszáz. És az Issakár törzse mellett táborozók, és Issakár fiainak fejedelme, Nátánaél, Szogár fia. Az ő ereje a megszámláltak: ötvennégyezer négyszáz. És a Zebulon törzse mellett táborozók, és Zebulon fiainak vezetője, Eliáb, Helon fia. Az ő ereje a megszámláltak, ötvenhétezer négyszáz. Mindazok a megszemléltek Júda táborából, száz nyolcvan ezer és hatezer és négyszáz, erejükkel együtt elsőként fognak kivonulni. Rúben táborának légiói, délre az ő erejük, és Rúben fiainak uralkodója, Eliszúr, Szediúr fia. Az ő ereje a megszemléltek: negyvenhatezer-ötszáz. És a mellette táborozók Simeon törzséből, és Simeon fiainak vezetője, Salamiel, Szuriszaddai fia. Az ő ereje a megszemléltek: negyvenkilencezer-háromszáz. És a mellette táborozók Gád törzse, és Gád fiainak uralkodója Eliszáf, Ráguel fia. Az ő ereje a megszemléltek: negyvenötezer-hatszázötven. Mindazok, akik megszemléltek Rúben táborából, száz ötven egy

ezer négyszáz ötven, az ő erejükkel együtt másodikként fognak elindulni.

És fel fog emeltetni a bizonyság sátra, és a léviták tábora a táborok közepén; ahogyan táborozni fognak, úgy fognak kivonulni is, mindegyik a maga helyén, a vezetés szerint. Efraim rendje a tábor mellett a tengernél az ő erejükkel, és Efraim fiainak uralkodója Elisama, Ammihud fia. Az ő ereje a megszemléltek: negyvenezer-ötszáz.

És a Manasszé törzse mellett táborozók, és Manasszé fiainak fejedelme, Gamáliel, Phadassúr fia. Az ő ereje a megszemléltek: harminckétezer-kétszáz. És a Benjámin törzse mellett táborozók, és Benjámin fiainak uralkodója, Abidán, Gideóni fia. Az ő ereje a megszemléltek, harmincötezer-négyszázan. Efraim táborának minden megszemlélettje, százezer-nyolcszáz, erejükkel együtt harmadikként fognak elindulni.

Dán rendjének tábora észak felé az ő erejükkel, és Dán fiainak uralkodója Ahiezer, Ammisaddai fia. Ereje a megszemléltek: hatvankétezer-hétszázan. És a mellette tábort verők Áser törzse, és Áser fiainak uralkodója Fágiél, Ekrán fia. Az ő ereje a megszemléltek, negyvenegyezer-ötszázan. És a Naftali törzse mellett táborozók, és Naftali fiainak fejedelme, Akhire, Ainán fia. Az ő ereje a megszemléltek: ötvenháromezer-négyszáz. Dán táborának minden megszemléltek, száz és ötvenhétezer és hatszáz, utolsókként indulnak el rendjük szerint.

Ez Izrael fiainak számlálása családi házaik szerint, a táborok teljes számlálása erőikkel együtt: hatszázháromezer-ötszázötven. A Leviták azonban nem voltak együtt megszámlálva velük, ahogy az Úr parancsolta Mózesnek. És Izrael fiai megtettek mindent, amennyit az Úr parancsolt Mózesnek, így táboroztak rendjük szerint, és így indultak ki, mindegyik törzsük szerint, atyáik házai szerint.

3

És ezek Áron és Mózes nemzetségei, azon a napon, amelyen az Úr beszélt Mózeshez a Sínai hegyen. És ezek Áron fiainak a nevei: az elsőszülött Nádáb, és Abiud, Eleazár, és Itamár. Ezek Áron fiainak nevei, a felkent papok, akiket felszenteltek arra, hogy papként szolgáljanak. És meghalt Nádáb és Abiud az Úr előtt, amikor idegen tüzet ajánlottak fel az Úr előtt a Sínai pusztában, és nem voltak gyermekeik, és papként szolgált Eleázár és Ithamár Áronnal, az ő atyjukkal.

És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: Vedd a Lévi törzsét, és állítsd őket Áron pap elé, és szolgáljanak neki. És őrizni fogják az ő őrzéseit, és Izrael fiainak őrzéseit a bizonyság sátra előtt, hogy végezzék a sátor munkáit. És őrizni fogják a bizonyság sátrának minden edényét, és Izrael fiainak őrségeit a sátor minden munkája szerint. És te fogod adni a levitákat Áronnak és az ő fiainak, a papoknak; ajándékul adottak ezek nekem Izrael fiaitól. És Áront és az ő fiait rendeld a bizonyság sátorához, és őrizni

fogják az ő papságukat, és mindent az oltárnál, és a függönyön belül, és az idegen, aki hozzáér, meg fog halni. És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: És íme, én elvettem a levitákat Izrael fiai közül, minden elsőszülött helyett, aki megnyitja a méhet Izrael fiai közül; ők lesznek a váltságdíjuk, és a leviták az enyéim lesznek. Mert énnekem tartozik minden elsőszülött, azon a napon, amelyen megvertem minden elsőszülöttet Egyiptom földjén, megszenteltem magamnak minden elsőszülöttet Izraelben, embertől az állatig, enyéim lesznek, én vagyok az Úr.

És az Úr beszélt Mózeshez a Sínai pusztában, mondván, Számláld meg Lévi fiait családjaik házai és törzseik szerint, minden hímneműt egy hónapostól fölfelé. És meglátogatták őket Mózes és Áron az Úr hangja által, ahogyan az Úr parancsolta nekik.

És ezek voltak Lévi fiai neveik szerint: Gersón, Kehát és Merári. És ezek Gedszón fiainak nevei törzseik szerint: Lobeni és Szemei. És Kaát fiai nemzetségeik szerint: Amrám és Isszaár, Chebrón és Oziél. És Merari fiai nemzetségeik szerint: Mooli és Mushi, ezek a Leviták nemzetségei atyai házaik szerint. Gersón népei a lobeniek és a simeiek; ezek Gersón nemzetségei. A megszámlálásuk száma szerint minden hímnemű egy hónapostól és feljebb hétezer-ötszáz volt. És Gersón fiai a sátor mögött fognak táborozni, a tenger felé. És Gedszón népe családjainak háza felett uralkodó Eliszáf, Daél fia. És Gershon fiainak őrzési feladata a bizonyság sátrában: a sátor és a takaró, valamint az ajtó takarója a bizonyság sátrának, és az udvar

függönyeit, és az udvar kapujának függönyét, amely a sátor felett van, és minden munkájának maradékait.

Kaát népei: Amrám egy, Isszaár egy, Hebrón egy és Oziel egy, ezek Kaát népei szám szerint. Minden hímnemű egy hónapos kortól és azon felül, nyolcezerhatszázan, akik őrizték a szentély őrizetét. Kahát fiainak népei a sátor déli oldalánál fognak tábort ütni. És Kaát népeinek atyai házának fejedelme Elizafán, Uzziel fia.

És az ő őrzésük a láda, az asztal, a lámpatartó, az oltárok, a szent edények, amelyekkel szolgálnak, a takaró és minden munkájuk. És a léviták uralkodóinak uralkodója, Eleazár, Áron papnak a fia, kinevezve őrizni a szentek őreit. Merarinak népe a Mooli és népe a Mousi; ezek Merari népei. Számlálásuk szerint minden hímnemű egy hónapostól fölfelé hatezer-ötven. És a Merari népe atyai házának uralkodója, Abihail fia Zuriel, a sátor oldalainál észak felé fog táborozni. Merari fiainak őrizetére vonatkozó számbavétel: a sátor fejezetei, annak reteszei, annak oszlopai, annak alapjai, és minden edényeik és munkáik. és az udvar körüli oszlopokat és azok alapzatait és a cövekeket és azok köteleit

A tanúbizonyság sátra előtt keletre táborozók Mózes és Áron és az ő fiai, akik őrzik a szentély őrhelyeit Izrael fiai őrhelyei számára, és az idegen, aki hozzáér, meg fog halni. A léviták teljes számlálása, akiket Mózes és Áron megszámlált az Úr hangja által, törzseik szerint, minden hímnemű egy hónapostól és

fölfelé, huszonkétezer.

És az Úr így szólt Mózeshez: Vizsgáld meg Izrael fiainak minden elsőszülött hímjét egy hónapos kortól fölfelé, és vedd számba őket név szerint. És vedd a levitákat nekem, én az Úr, Izrael fiai minden elsőszülöttje helyett, és a leviták jószágait Izrael fiai jószágainak minden elsőszülöttje helyett. És Mózes meglátogatta minden elsőszülöttet Izraél fiai között, ahogyan az Úr parancsolta. És lett mind az elsőszülött hím szám szerint, név alapján, egy hónapostól és feljebb, az ő számlálásuk szerint, huszonkétezer-kétszázhetvenhárom. És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: Vedd a levitákat minden elsőszülött Izrael fiainak helyett, és a leviták jószágait az ő jószágaik helyett, és a leviták az enyéim lesznek, én az Úr. És a váltságdíj a háromszázhetvené, akik túlszámlálnak a lévitákon, Izrael fiainak elsőszülöttei közül, És öt sékelt fogsz venni fejenként, a szent didrachma szerint fogsz venni; húsz obolus jut egy sékelre. És adod az ezüstöt Áronnak és az ő fiainak váltságdíjként a közöttük túlszámlálókért. És Mózes vette az ezüstöt, a túlszámlálók váltságdíját a leviták megváltására. Az Izrael fiainak elsőszülöttjeitől vett ezüstöt, ezer háromszázhatvanöt sékelt, a szent sékel szerint. És Mózes odaadta a túlszámlálók váltságdíját Áronnak és fiainak, az Úr szava által, ahogyan az Úr parancsolta Mózesnek.

4

És az Úr beszélt Mózeshez és Áronhoz, mondván: Vedd a Kaáth fiainak számlálását a Lévi fiai közül, törzseik szerint, atyáik házai szerint, Huszonöt éves kortól ötven éves korig mindenki, aki belép szolgálni, végezze minden munkát a bizonyság sátrában.

És ezek a Kaát fiainak munkái a bizonyság sátrában, a szentek szentje. És Áron és fiai bemennek, amikor a tábor elindul, és leszedik a takaró függönyt, és lefedik vele a bizonyság ládáját, És rátesznek egy kék bőrtakarót, ráterítnek egy teljesen kék ruhát felülről, és átdugják a rudakat.

És a kihelyezett asztalra rátesznek egy teljesen bíborszínű ruhát, és a tálakat, és a füstölőket, és a csészéket, és az italáldozati edényeket, amelyekben italáldozatot öntenek, és a kenyerek, amelyek folyamatosan rajta lesznek. És rátesznek egy skarlát ruhát, és lefedik azt jácintszínű bőrtakaróval, és átdugják rajta a rudakat. És vesznek egy kék ruhát, és befedik a világító lámpástartót, és annak lámpáit, és annak hamvvevőit, és annak öntőedényeit, és az olaj minden edényét, amelyekkel szolgálnak azokban. És beledobják azt és minden edényét egy kék bőrtakaróba, és rátesznek azt a hordozórúdakra. És az arany oltárra kék ruhát borítanak, befedik azt kék bőrtakaróval, és átdugják a rudjait.

És vegyenek minden szolgálati edényt, amelyekkel szolgálnak a szentélyben, és tegyék bele kék ruhába, és takarják le őket kék bőrtakaróval, és helyezzék rúdakra. És a takarót rá fogja tenni

az oltárra, és le fogják fedni azt teljesen bíbor ruhával. És rá fognak helyezni minden edényt, amelyekkel szolgálnak rajta, és a tűztartókat, és a húskampókat, és a tálakat, és a fedőt, és az oltár minden edényét, és rá fognak teríteni kék bőrtakarót, és át fogják dugni a rudjait, és vesznek bíbor ruhát, és be fogják borítani a medencét és a talapzatát, és bele fogják tenni kék bőrtakaróba, és rá fogják helyezni a rudakra. És Áron és az ő fiai befejezik a szent dolgok betakarását és a szent dolgok minden edényének betakarását, amikor felemelik a tábort, és ezután bemennek Kehát fiai, hogy emeljék, de nem érintik meg a szent dolgokat, hogy meg ne haljanak; ezeket fogják hordozni Kehát fiai a bizonyság sátrában.

Felügyelő Eleazár, Áron papnak a fia: a fény olaja, és az összetétel füstölőszere, és a napi áldozat, és a felkenés olaja, az egész sátor felügyelete, és amennyi van ebben a szentélyben, minden munkában.

És az Úr beszélt Mózeshez és Áronhoz, mondván, Ne pusztítsátok el a Kaát népét a Leviták közül a törzsből. Ezt tegyétek nekik, és élni fognak és nem halnak meg, amikor közelednek a szentek szentjéhez: Áron és fiai közeledjenek, és nevezzenek ki közülük mindenkit a maga feladata szerint. És ne lépjenek be, hogy hirtelen meglássák a szent dolgokat, mert meghalnak.

És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: Vedd számba Gedson fiait, atyai házaik szerint, törzseik szerint, Huszonöt évestől fölfelé,

egészen ötven évesig vizsgáld meg őket, mindenkit, aki belép szolgálni, hogy végezze munkáját a bizonyság sátrában. Ez a Gerson népének szolgálata, szolgálni és hordozni. És fel fogja emelni a sátor bőreit, és a bizonyság sátrát, és annak takaróját, és a kék takarót, amely rajta van felülről, és a bizonyság sátra ajtajának takaróját, és az udvar függönyeit, amelyek a bizonyság sátrán vannak, és a maradékot, és minden szolgálati edényt, amelyekkel szolgálnak, elkészítik. Áron és fiai szája szerint lesz Gerson fiainak szolgálata minden szolgálatuk szerint és minden munkájuk szerint, és név szerint felügyelsz rájuk minden tekintetben, ami általuk van. Ez a szolgálat Gedson fiainak a bizonyság sátorában, és az ő őrzésük Itamar, Aaron pap fiának kezében.

A Merari fiait nemzetségeik szerint, atyáik házai szerint számláljátok meg őket, Huszonöt évestől ötven évesig számláljátok meg őket, mindenkit, aki belép szolgálni a bizonyság sátrának munkáit. És ezek azok az őrizetek, amelyeket a felemeltek által hordoznak minden munkájuk szerint a bizonyság sátorában: a sátor fejezeteit, és a reteszeket, és annak oszlopait, és annak alapjait, és a takarót, és azok alapjait, és azok oszlopait, és a sátor ajtajának takaróját, és az udvar oszlopait körös-körül, és azok alapzatait, és az udvar kapujának függönye oszlopait, és azok alapzatait, és azok cövekeiket, és azok köteleiket, és minden edényüket, és minden szolgálati eszközüket; név szerint számláljátok meg őket, és minden edényt, amelyek az ő őrizetükre bízattak és amelyeket ők visznek. Ez Merari fiainak népének szolgálata minden

munkájukban a bizonyság sátorában Ithamar, Áron pap fiának keze alatt.

És meglátogatta Mózes és Áron és Izrael vezetői Kehát fiait törzseik szerint, atyáik házai szerint. Huszonöt éves kortól ötven éves korig mindenki, aki belép szolgálni és dolgozni a bizonyság sátorában. És a számlálásuk a nemzetségeik szerint kétezer-hétszázötven lett. Ez Kaát népének számlálása, minden szolgáló a bizonyság sátrában, ahogy megszámlálta Mózes és Áron az Úr hangja által, Mózes keze által.

És megszámláltattak Gersón fiai klánjuk szerint, atyai házaik szerint. Huszonöt évestől ötven évesig mindenki, aki belép, hogy szolgáljon és végezze a munkákat a bizonyság sátrában. És az ő számlálásuk lett, klánjaik szerint, családi házaik szerint, kétezer-hatszáz-harminc. Ez Gedszón fiai népének számbavétele, mindazok, akik szolgáltak a bizonyság sátorában, akiket Mózes és Áron megszámláltak az Úr szava által, Mózes keze által.

Megszámláltattak pedig a Merari fiainak népe is törzseik szerint, atyáik házai szerint Huszonöt éves kortól ötven éves korig mindenki, aki belép szolgálni a bizonyság sátrának munkáinál. És lett a számlálásuk klánjuk szerint, családi házaik szerint, háromezer-kétszáz. Ez a Merari fiainak népének számbavétele, akiket Mózes és Áron az Úr hangja által, Mózes keze által látogatott meg. Mindazok a megszemléltek, akiket Mózes és Áron, valamint Izrael vezetői megszemléltek a léviták közül, törzseik és atyai házaik szerint. Huszonöt évestől ötven éves

korig mindenki, aki belép a munkák munkájába, és a munkák, amelyeket hordoznak a tanúság sátrában. És a megszámoltak nyolcezer-ötszáz-nyolcvan lettek. Az Úr hangja által meglátogatta őket Mózes keze által, férfit férfi szerint tetteik felett és azon felett, amit ők felemelnek, és megszámláltattak, ahogyan az Úr parancsolta Mózesnek.

5

És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: Parancsold meg Izrael fiainak, és küldjék ki a táborból minden leprást, és minden folyásos betegséggel rendelkezőt, és minden tisztátalant a lélek miatt. Hímneműtől nőneműig, küldjétek ki őket a táboron kívülre, és nem fogják beszennyezni táboraikat, amelyekben én lakozom közöttük. És így tettek Izrael fiai, és elküldték őket a táboron kívülre, ahogyan az Úr szólt Mózeshez, így tettek Izrael fiai.

És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: Beszélj Izrael fiaihoz, mondván: ha férfi vagy nő bármit elkövet az emberi bűnök közül, és figyelmen kívül hagyva figyelmen kívül hagyja, és vétkezik az a lélek, Bevallani fogja a bűnt, amelyet elkövetett, és visszafizeti a vétket, a tőkét, és annak ötödrészét hozzáadja ahhoz, és visszafizeti annak, aki ellen vétett. Ha pedig nincs az embernek bosszuállója, hogy visszaadják neki a vétket, a visszaadott vétek az Úré lesz, a papé, kivéve az engesztelés kosát, amely által engesztelést szerez érte.

És minden elsőzsenge Izrael fiai között, minden szent dolog szerint, amennyit az Úrnak bemutatnak, a papé lesz. És mindenkinek a megszentelt dolgai az övéi lesznek, és amit egy férfi a papnak ad, az övé lesz.

És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: Beszélj Izrael fiaihoz, és mondd nekik: ha bármely férfi felesége félrelép, és megvetve figyelmen kívül hagyja őt, És lefekszik valaki vele magvetés ágyán, és ez elkerüli a férje szemeit, és elrejti, ő pedig beszennyezett, és tanú nem volt vele, és ő nem lett rajtakapva, és rájön őrá a féltékenység szelleme, és féltékeny lesz a feleségére, ez pedig beszennyeződött, vagy rájön őrá a féltékenység szelleme, és féltékeny lesz a feleségére, ez pedig nem beszennyeződött, És a férfi el fogja vezetni a feleségét a paphoz, és hozni fogja az ajándékot őérte, egy efa liszt tizedét árpalisztből. Nem fog rá olajat önteni, sem tömjént nem fog rá helyezni, mert féltékenység áldozata ez, emlékezet áldozata, amely bűnre emlékeztet.

És a pap hozza azt, és állítsa azt az Úr elé. És a pap tiszta, élő vizet fog venni cserépedényben, és a földből, amely a bizonyság sátrának padlóján van, és miután a pap vette, bele fogja dobni a vízbe. És a pap az asszony elé állítja az Úr előtt, és feltárja az asszony fejét, és kezébe adja az emlékezet áldozatát, a féltékenység áldozatát, de a pap kezében lesz a feddés vize, ez a megátkozott víz. És esküt tétet vele a pap, és mondja az asszonynak: ha nem feküdt le valaki veled, ha nem vétettél, hogy megszentségteleníttesd a saját férjed által, ártatlan légy ettől a

feddés átkozott vizétől. Ha de te vétkeztél férjezett léted ellenére, vagy beszennyeződtél, és valaki megosztotta az ő ágyát veled, kivéve a férjedet, És a pap esküt tesz az asszonynak ezen átok esküire, és mondja a pap az asszonynak: tegyen téged az Úr átokká és esküvé néped között, amikor az Úr a combodat elesetté teszi és a hasadat dagadttá. És be fog lépni ez az átkozott víz a hasadba, hogy megdagadjon a hasad és elhulljon a combod, és az asszony azt fogja mondani: legyen, legyen.

És a pap ezeket az átkokat könyvbe fogja írni, és bele fogja törölni az átkozás keserű vizébe. És meg fogja itatni az asszonyt a feddés átkozott vizével, és be fog menni belé a feddés átkozott vize.

És a pap fogja venni az asszony kezéből a féltékenység áldozatát, és fogja helyezni az áldozatot az Úr elé, és fogja vinni azt az oltárhoz. És a pap vesz az áldozatból az emlékeztetőt, és feláldozza azt az oltáron, és ezek után megitatja az asszonyt a vízzel. És lesz, ha beszennyezett és felejtésbe merül a férje előtt, és belép belé a feddés vize, az átkozott, és felduzzad a hasa, és szétesik a combja, és az asszony átokká lesz népe számára. Ha pedig nem beszennyeződött az asszony, és tiszta, akkor ártatlan lesz, és magot fog nemzeni. Ez a féltékenység törvénye, amelyet áthág a férjes asszony, és beszennyeződik. Vagy férfi, akire ha rájön a féltékenység szelleme, és féltékeny lesz a feleségére, és odaállítja a feleségét az Úr elé, és megteszi vele a pap ezt az egész törvényt. És ártatlan lesz a férfi a bűntől, és az az asszony viseli a bűnét.

6

És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: beszélj Izrael fiaihoz, És azt fogod mondani nekik: férfi vagy nő, aki nagy fogadalmat tesz, hogy tisztaságot szenteljen az Úrnak, Bortól és erős italtól megtisztul, és ecetet borból és ecetet erős italból nem iszik, és bármit, ami szőlőből készül, nem iszik, és friss szőlőt és mazsolát nem eszik fogadalma minden napján. Mindentől, ami a szőlőből készül, a bortól a szőlőhéjaktól egészen a szőlőmagig nem ehet a megtisztulás minden napján. Borotva nem érinti a fejét, amíg be nem teljesednek a napok, ahányat fogadott az Úrnak; szent lesz, növesztve fejének minden haját a fogadalom minden napján az Úrnak. Egyetlen meghalt lélekhez sem fog bemenni, apjához és anyjához sem És testvére és nővére miatt nem fog beszennyeződni haláluk esetén, mert Istennek tett fogadalma van a fején.

Fogadalma minden napján szent lesz az Úrnak. Ha pedig valaki hirtelen meghal rá, azonnal megszentségteleníttetik az ő fogadalmi feje, és le fogja borotválni a fejét azon a napon, amelyen megtisztíttatik, a hetedik napon fog leborotváltatni. És a nyolcadik napon hoz majd két gerlicét, vagy két fiatal galambot a paphoz, a bizonyság sátrának ajtajához.

És a pap fog tenni egyet a bűnért, és egyet égőáldozatul, és engesztelni fog érte a pap, amiért vétkezett a lélek dolgában, és megszenteli a fejét azon a napon, amelyen megszenteltetett az

Úrnak, a fogadalom napjait, És hozni fog egy egyéves bárányt vétekért, és a korábbi napok értelmetlenek lesznek, mert beszennyeződött fogadalmának feje.

És ez a törvény a fogadalmat tevőre vonatkozóan: azon a napon, amelyen betölti fogadalma napjait, ő maga vigye a bizonyság sátorának ajtajához. És ő hozza majd az ő ajándékát az Úrnak: egy esztendős hibátlan bárányt égőáldozatul, és egy esztendős hibátlan nőstény bárányt bűnért, és egy hibátlan kost békeáldozatul, És egy kosár kovásztalan finomlisztből készült kenyeret, olajjal kevertet, és kovásztalan lepényeket, olajjal kentet, és azok áldozatát, és azok italáldozatát. És a pap az Úr elé viszi, és elvégzi az ő bűnéért való áldozatot és az ő égőáldozatát. És a kost üdvösség áldozatává teszi az Úrnak a kovásztalan kenyerek kosarán, és a pap megteszi az ő áldozatát és az ő italáldozatát. És megborotválkozik a fogadalmat tett a bizonyság sátrának ajtói mellett fogadalmának fejét, és ráteszi a hajszálakat a tűzre, amely az üdvösség áldozata alatt van.

És a pap veszi a főtt kart a kosból, és egy kovásztalan kenyeret a kosárból, és egy kovásztalan lepényt, és teszi a fogadalmat tett kezére, miután az leborotválta a fogadalmát. És a pap hozni fogja azokat felajánlásként az Úr elé, szent lesz a papnak a felajánlás mellkasa és a felajánlás karja, és ezután a fogadalmat tett inni fog bort. Ez a törvénye annak, aki fogadalmat tett, aki fogadalmat tesz az Úrnak, az ő ajándékát az Úrnak a fogadalomról, azon kívül, amit a keze talál, az ő fogadalmának ereje szerint, amelyet fogadalmat tesz a tisztaság törvénye

szerint.

És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: Beszélj Áronnak és az ő fiainak, mondva: így áldjátok meg Izrael fiait, mondva nekik, Áldjon meg téged az Úr, és őrizzen meg téged. Ragyogtassa az Úr az ő arcát rád, és könyörüljön rajtad. Emelje fel az Úr az ő arcát rád, és adjon neked békességet. És rá fogják helyezni a nevemet Izrael fiaira, és én, az Úr, megáldom őket.

7

És történt azon a napon, amelyen Mózes befejezte a sátor felállítását, hogy megkente és megszentelte azt, és minden edényét, és az oltárt, és minden edényét, és megkente és megszentelte azokat. És Izrael uralkodói hoztak ajándékot, tizenkét uralkodó az ő atyai házaikból, ezek a törzsek uralkodói, ezek a felügyelet mellett állók. És elhozták ajándékukat az Úr elé: hat fedett szekeret és tizenkét ökröt, egy szekeret két vezető után és egy borjút mindegyik után, és odavitték a sátor elé. És az Úr így szólt Mózeshez: Vedd el tőlük, és legyenek a bizonyság sátrának szolgálati munkáihoz, és add azokat a levitáknak, mindegyiknek az ő szolgálata szerint. És miután Mózes átvette a szekereket és az ökröket, odaadta azokat a levitáknak. És a két szekeret és a négy ökröt adta Gedszón fiainak szolgálatuk szerint. És a négy szekeret és a nyolc ökröt adta Merari fiainak, az ő szolgálatuk szerint, Ithamár, Áron pap fia által. És Kaáth fiainak nem adott, mert a szentély szolgálati tárgyait vállaikon

hordozzák.

És a vezetők hoztak az oltár felavatására azon a napon, amelyen felkente azt, és a vezetők hozták ajándékaikat az oltár elé. És az Úr mondta Mózesnek: egy vezető naponként, egy vezető naponként fogják hozni ajándékaikat az oltár felszentelésére.

És az volt, aki az első napon felajánlotta az ajándékát, Naasszón, Aminadáb fia, Júda törzsének fejedelme. És felhozta az ajándékát: egy ezüst tálat, melynek súlya százharmincz, egy ezüst tálkát hetven siklus szerint a szent siklus szerint, mindkettő tele olajjal kevert finomliszttel áldozatra. Egy tömjénező tíz arany, tele tömjénnel. Egy borjút a szarvasmarhák közül, egy kost, egy egyéves bárányt égőáldozatul, és egy kecskegidát a kecskék közül a bűnért És üdvösség áldozatára két üszőt, öt kost, öt bakot, öt egyéves bárányt, ez Naasszón, Aminadáb fiának ajándéka.

A második napon hozta Nátánáél, Szogár fia, Issakár törzsének fejedelme. És felhozta az ajándékát: egy ezüst tálat, amelynek súlya százharmincz, egy ezüst tálkát hetven siklus szerint a szent siklus szerint, mindkettő tele olajjal kevert finomliszttel áldozatra. Egy tömjénező tíz arany értékű, teli tömjénnel. Egy borjút a marhák közül, egy kost, egy esztendős bárányt égőáldozatul, és egy kecskegidát a kecskék közül a bűnért És békeáldozatul két ünnő, öt kos, öt bak, öt esztendős bárány, ez Nátánáél, Szogár fiának ajándéka.

A harmadik napon Zebulun fiainak uralkodója, Eliab, Helon fia. Az ő ajándéka: egy ezüsttál, melynek súlya százharmincz, egy ezüst tál, hetven siklus a szent siklus szerint, mindkettő tele finomlisttel, olajjal keverve, áldozatra. Egy tömjénező tíz arany értékű, teli tömjénnel. Egy borjút a szarvasmarhák közül, egy kost, egy egyéves bárányt égőáldozatul, és egy kecskegidát a kecskék közül a bűnért És üdvösség áldozatára két üszőt, öt kost, öt bakot, öt egyéves bárányt, ez Eliab ajándéka, Helon fiának.

A negyedik napon Rúben fiainak fejedelme, Elizur, Sedeur fia. Az ő ajándéka: egy ezüst tál, százharmincnyi súllyal, egy ezüst tál, hetven siklus súlyú a szent siklus szerint, mindkettő tele finomlisttel, olajjal keverve, áldozatra. Egy tömjénező tíz arany értékű, teli tömjénnel. Egy borjút a szarvasmarhák közül, egy kost, egy egyéves bárányt égőáldozatul, és egy kecskegidát a kecskék közül a bűnért És üdvösség áldozatául két üszőt, öt kost, öt bakot, öt egyéves bárányt; ez Elizur, Sediour fiának ajándéka.

Az ötödik napon Simeon fiainak fejedelme, Szurisaddai fia, Salamiel. Az ő ajándéka: egy ezüst tál, melynek súlya százharmincz, egy ezüst tálacska hetven siklus a szent siklus szerint, mindkettő tele finomlisttel, mely olajjal kevert, áldozatra. Egy tömjénezőt, tíz arany súlyú, tele tömjénnel. Egy borjút a szarvasmarhák közül, egy kost, egy egyéves bárányt égőáldozatul, és egy kecskegidát a kecskék közül a bűnért. És üdvösség áldozatára két üszőt, öt kost, öt bakot, öt egyéves bárányt; ez Szalamiélnek, Szuriszadai fiának ajándéka.

A hatodik napon Gád fiainak uralkodója, Eliasáf, Ráguel fia. Az ő ajándéka: egy ezüsttál, melynek súlya százharmincz, egy ezüst tál, hetven siklus a szent siklus szerint, mindkettő tele finomlisttel, olajjal keverve, áldozatra. Egy tömjénező tíz arany értékű, teli tömjénnel. Egy borjút a szarvasmarhák közül, egy kost, egy egyéves bárányt égőáldozatul, és egy kecskegidát a kecskék közül a bűnért És üdvösség áldozatára két üszőt, öt kost, öt bakot, öt egyéves bárányt, ez Eliszáfnak, Ráguel fiának ajándéka.

A hetedik napon Efraim fiainak uralkodója, Elisama, Emmiud fia. Az ő ajándéka: egy ezüst tál, melynek súlya százharmincz, egy ezüst tálka, hetven siklus a szent siklus szerint, mindkettő tele finomlisttel, olajjal keverve, áldozatra. Egy tömjénező tíz arany értékű, teli tömjénnel. Egy borjút a szarvasmarhák közül, egy kost, egy egyéves bárányt égőáldozatul, és egy kecskegidát a kecskék közül a bűnért És üdvözítő áldozatul két üsző, öt kos, öt bak, öt egyéves bárány; ez Eliszama, Emmiúd fiának ajándéka.

A nyolcadik napon Manasszé fiainak uralkodója, Gamáliel, Phadassur fia. Az ő ajándéka: egy ezüst tál, melynek súlya százharmincz, egy ezüst tálka, hetven siklus a szent siklus szerint, mindkettő tele olajjal kevert finomliszttel áldozatra. Egy tömjénező tíz arany értékű, teli tömjénnel. Egy borjút a szarvasmarhák közül, egy kost, egy esztendős bárányt égőáldozatul, és egy kecskegidát a kecskék közül a bűnért, És üdvösség áldozatára két üszőt, öt kost, öt bakot, öt egyéves bárányt, ez Gamáliel, Phadassur fiának ajándéka.

A kilencedik napon Benjámin fiainak uralkodója, Abidán, Gideóni fia. Az ő ajándéka: egy ezüst tál, amelynek súlya százharmincz, egy ezüst tálka, hetven siklus a szent siklus szerint, mindkettő tele olajjal kevert finomliszttel áldozatra. Egy tömjénező tíz arany értékű, teli tömjénnel. Egy borjút a szarvasmarhák közül, egy kost, egy esztendős bárányt égőáldozatul, és egy kecskegidát a kecskék közül a bűnért És békeáldozatul két üszőt, öt kost, öt bakot, öt egyéves bárányt, ez Abidán, Gideóni fia ajándéka.

A tizedik napon Dán fiainak uralkodója, Akhiézer, Amiszadai fia. Az ő ajándéka: egy ezüsttál, melynek súlya százharmincz, egy ezüst tál, hetven siklus a szent siklus szerint, mindkettő tele finomlisttel, olajjal keverve, áldozatra. Egy arany tömjénező tíz [sékellel], tele tömjénnel. Egy borjút a szarvasmarhák közül, egy kost, egy egyéves bárányt égőáldozatul, és egy kecskegidát a kecskék közül a bűnért És üdvösségi áldozatul két tinó, öt kos, öt bak, öt esztendős bárány; ez Ahiézer, Ammisaddai fiának ajándéka.

A tizenegyedik napon Áser fiainak uralkodója, Fagéél, Ekrán fia. Az ő ajándéka: egy ezüst tálca, melynek súlya százharmincz, egy ezüst tál, hetven siklus a szent siklus szerint, mindkettő tele finomliszttel, olajjal keverve áldozatra. Egy tömjénező tíz arany, teli tömjénnel. Egy borjút a marhák közül, egy kost, egy egyéves bárányt égőáldozatul, és egy kecskegidát a kecskék közül a bűnért És üdvösség áldozatára két üszőt, öt kost, öt bakot, öt egyéves bárányt, ez Phagiel, Echran fiának ajándéka.

A tizenkettedik napon Naftali fiainak fejedelme, Akhire, Ainán fia. Az ő ajándéka: egy ezüst tál, melynek súlya százharmincz, egy ezüst tálka, hetven siklus a szent siklus szerint, mindkettő tele olajjal kevert finomliszttel áldozatra. Egy tömjénező tíz arany értékű, teli tömjénnel. Egy borjút a szarvasmarhák közül, egy kost, egy esztendős bárányt égőáldozatul, és egy kecskegidát a kecskék közül a bűnért És üdvösség áldozatára két üszőt, öt kost, öt bakot, öt egyéves bárányt, ez Akhiré, Ainán fiának ajándéka.

Ez az oltár felszentelése azon a napon, amelyen felkenték azt, Izrael fiainak vezetői részéről: tizenkét ezüst tál, tizenkét ezüst csésze, tizenkét arany füstölő. Százharmincz siklus volt az egyik tál, és hetven siklus volt az egyik csésze, az edények minden ezüstje kétezer-négyszáz siklus volt a szent siklus szerint. Tizenkét arany tömjénező tele tömjénnel, a tömjénezők minden aranya, százhúsz arany. Minden ökör az égőáldozatba, tizenkét bikaborjú, tizenkét kos, tizenkét egyéves bárány, és azok áldozatai, és azok italáldozatai, és tizenkét kecskebak a kecskék közül a bűnért. Minden ökör az üdvösség áldozatára: huszonnégy üsző, hatvan kos, hatvan egyéves bak, hatvan egyéves hibátlan bárány. Ez az oltár felszentelése, miután betöltötték a kezeit, és miután felkenték őt.

Amikor Mózes belépett a tanúbizonyság sátrába, hogy beszéljen hozzá, hallotta az Úr hangját, amely hozzá szólt felülről a kegyelem-székről, amely a tanúbizonyság ládáján van, a két kerub között, és beszélt hozzá.

8

És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: beszélj Áronhoz, És azt mondod neki, amikor felállítod a lámpákat, a lámpástartó előrésze felé világítani fognak a hét lámpák. És így cselekedett Áron, az egyik oldalról a lámpástartó előtt rögzítette annak mécseseit, ahogyan az Úr parancsolta Mózesnek, És ez a lámpástartó konstrukciója: szilárd, arany, annak a szára és annak a liliomjai, szilárd egész, a forma szerint, amelyet az Úr mutatott Mózesnek, így készítette el a lámpástartót.

És az Úr beszélt Mózeshez mondván: Vedd ki a levitákat Izrael fiai közül, és tisztítsd meg őket. És így fogod elvégezni nekik a megtisztításukat: meghinted őket megtisztító vízzel, és borotva fog végigmenni egész testükön, és megmossák ruháikat, és tiszták lesznek.

És vegyenek egy borjút az ökrök közül, és ehhez áldozatul finomlisztet olajjal keverve, és egy egyéves borjút az ökrök közül végy a bűnért. És a levitákat a bizonyság sátora elé hozod, és Izrael fiainak egész gyülekezetét összegyűjtöd. És hozni fogod a levitákat az Úr elé, és Izrael fiai rátették kezeiket a levitákra. És Áron elkülöníti a levitákat ajándékul az Úr előtt Izrael fiaitól, és lesznek, hogy végezzék az Úr munkáit. A leviták pedig rá fogják tenni kezeiket a borjúk fejeire, és te az egyiket bűnért, a másikat pedig égőáldozatul fogod bemutatni az Úrnak, hogy engesztelést szerezz értük.

És fel fogod állítani a levitákat az Úr előtt és Áron előtt és az ő fiai előtt, és vissza fogod adni őket ajándékként az Úr előtt. És el fogod választani a levitákat Izrael fiai közül, és az enyéim lesznek. És ezek után bemennek a léviták, hogy dolgozzák a bizonyság sátrának munkáit, és megtisztítod őket, és bemutatod őket az Úr előtt. Mert ajándékul adottak, ezek az enyéim Izrael fiai közül, minden méhet megnyitó elsőszülött helyett Izrael fiai közül vettem őket magamnak. Mert énnekem tartozik minden elsőszülött Izrael fiai között, embertől az állatig, azon a napon, amikor lecsaptam minden elsőszülöttet Egyiptom földjén, megszenteltem őket magamnak. És vették a levitákat minden elsőszülött helyett Izrael fiai közül. És visszaadtam a levitákat ajándékul, akik adattak Áronnak és az ő fiainak Izrael fiai közül, hogy végezzék Izrael fiainak munkáit a bizonyság sátrában, és hogy engesztelést végezzenek Izrael fiaiért, és ne legyen Izrael fiai között, aki a szentekhez közeledik.

És Mózes és Áron és Izrael fiainak egész gyülekezete a Levitákkal úgy tett, ahogyan az Úr parancsolta Mózesnek a Leviták felől, így tettek velük Izrael fiai. És megtisztították magukat a léviták, és megmosták a ruhákat, és Áron ajándékként mutatta be őket az Úr előtt, és Áron engesztelést végzett értük, hogy megtisztítsa őket. És ezek után bementek a léviták, hogy szolgálják az ő szolgálatukat a bizonyság sátorában Áron előtt és az ő fiai előtt, ahogyan az Úr parancsolta Mózesnek a lévitákról, így tettek velük.

És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: Ez van a Levitákról:

huszonöt éves kortól és fölfelé be fognak lépni, hogy szolgáljanak a bizonyság sátrában. És ötven éves korától el fog távozni a szolgálattól, és nem fog többé dolgozni. És szolgálni fog a testvére a tanúság sátorában, hogy őrségeket őrizzen, de munkákat nem végez; így fogsz cselekedni a Levitákkal az ő őrségeikben.

9

És az Úr beszélt Mózeshez a Sínai pusztában a második évben, miután kijöttek Egyiptom földjéből, az első hónapban, mondván, Mondtam, és tartsák meg Izrael fiai a páskát a maga idejében, A tizennegyedik napon az első hónapnak, este felé, meg fogod csinálni azt a kellő időkben, az ő törvénye szerint, és az ő értelmezése szerint meg fogod csinálni azt. És Mózes beszélt Izrael fiainak, hogy tartsák meg a páskát a hónap tizennegyedik napjának kezdetén a Sínai pusztában. Ahogyan az Úr parancsolta Mózesnek, úgy cselekedtek Izrael fiai.

És eljöttek a férfiak, akik tisztátalanok voltak emberi lélek által, és nem voltak képesek megtenni a páskát azon a napon, és odajöttek Mózes és Áron elé azon a napon. És mondták azok a férfiak őhozzá: Mi tisztátalanok vagyunk ember lelke miatt, ne mulasszuk el tehát bemutatni az ajándékot az Úrnak a maga idejében Izrael fiai közepette? És Mózes azt mondta nekik: Álljatok itt, és meghallgatom, mit fog parancsolni az Úr rólatok. És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: Beszélj Izrael fiaihoz,

mondván: ha valaki tisztátalanná lesz egy ember lelke miatt, vagy messze úton van tőletek, vagy a ti nemzedékeitekben, akkor megtartja a páskát az Úrnak a második hónapban, a tizennegyedik napon, Este felé meg fogják tenni azt, kovásztalan kenyérrel és keserű füvekkel meg fogják enni azt. Nem hagynak belőle semmit reggelre, és csontot nem törnek össze belőle; a páska törvénye szerint cselekszenek vele. És az ember, aki ha tiszta, és nem van messze úton, és elmulasztja megtenni a páskát, kiirtatik az a lélek az ő népéből, mert az ajándékot az Úrnak nem hozta a maga idejében, az ő bűnét viseli az az ember. Ha pedig jövevény közeledik hozzátok a ti földeteken, és megtartja a páskát az Úrnak, a páska törvénye szerint és annak rendelkezése szerint tartsa meg azt, egy törvény lesz számotokra és a jövevénynek és a föld bennszülöttjének.

És azon a napon, amelyen felállították a sátort, befedte a felhő a sátort, a bizonyság házát, és este a sátor felett tűz formája volt reggelig. Így volt ez folyamatosan: a felhő takarta azt nappal, és tűz formája éjszaka. És amikor a felhő felment a sátorról, azután elindultak Izraél fiai, és azon a helyen, ahol a felhő megállt, ott táboroztak Izraél fiai. Az Úr parancsa által táboroznak Izrael fiai, és az Úr parancsa által indulnak el; minden nap, amelyekben a felhő árnyékot vet a sátor fölé, táboroznak Izrael fiai. És amikor a felhő több napig a sátor felett marad, Izrael fiai megtartják Isten őrizetét, és nem indulnak el. És lesz, amikor a felhő napok számával takarja a sátort, az Úr szavára tábort vernek, és az Úr parancsára elindulnak. És lesz, amikor a felhő estétől reggelig lesz, és a felhő reggel felmegy, akkor elindulnak

nappal vagy éjszaka. Hónap napjain a felhő árnyékolva rajta maradván, táborozni fognak Izrael fiai, és nem fognak elindulni. Hogy az Úr parancsa által indultak el, az Úr őrizetét megtartották az Úr parancsa által Mózes keze által.

10

És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: Csinálj magadnak két ezüst trombitát. Vert trombitákat készítesz, és lesznek neked a gyülekezet összehívására és a táborok felemeléséhez. És fújsz bennük, és összegyűjtetik az egész gyülekezet a bizonyság sátrának ajtajához, Ha pedig egyben trombitálnak, hozzád jönnek majd Izrael összes uralkodója és vezetője. És trombitajelet fogtok adni, és elindulnak a keleten táborozók. És fújjátok a kürtöt második jelként, és elindulnak a délen táborozó táborok, és fújjátok a kürtöt harmadik jelként, és elindulnak a tenger mellett táborozó táborok, és fújjátok a kürtöt negyedik jelként, és elindulnak az észak felé táborozó táborok, jellel fújják a kürtöt az ő indulásukkor. És amikor összegyűjtitek a gyülekezetet, trombitáljatok, de ne jellel. És Áron fiai, a papok, fújni fognak a trombitákkal, és ez lesz nektek örök törvény a ti nemzedékeitek számára. Ha pedig kimegyetek háborúba a földetekben az ellenségek felé, akik ellenállnak nektek, és jeleztek a trombitákkal, akkor emlékezetbe jutotok az Úr előtt, és megmenekültök ellenségeitektől. És az örömötök napjaiban, és ünnepeiteken, és újholdaitokban fújjátok a trombitákat az égőáldozatok felett és a megváltás áldozataitok felett, és

emlékeztetés lesz nektek Istenetek előtt, én vagyok az Úr, a ti Istenetek.

És történt a második év második hónapjának huszadik napján, hogy felment a felhő a bizonyság sátrától. És elindultak Izrael fiai készleteikkel a Sínai pusztában, és megállt a felhő Párán pusztájában. És elsőként indultak el az Úr szavára Mózes által.

És felindult Júda fiainak tábora rendben elsőként erejükkel, és erejük élén Naasszón, Aminadáb fia. És Issakár fiai törzsének hadereje fölött Nátánáél, Szogár fia. És Zebulon fiai törzsének serege felett Eliáb, Helon fia. És le fogják szedni a sátrat, és ki fognak indulni Gedszón fiai és Merarí fiai, akik viszik a sátrat.

És felemelték Rúben táborának rendjét erejükkel, és erejük felett volt Eliszúr, Szediúr fia. És Simeon fiai törzsének hatalma felett Salamiel, Sourisadai fia. És Gád fiai törzsének serege fölött Elisáf, Ráguel fia. És elindulnak Kaát fiai, vivén a szent dolgokat, és felállítják a sátort, mire megérkeznek. És ki fog vonulni Efraim táborának rendje az ő erejével, és az ő erejük felett Elisama, Smiúd fia.

És Manasseh fiai törzsének ereje fölött Gamaliel, Phadassur fia. És Benjamin fiainak törzse erejének élén Abidan, Gideoni fia. És ki fognak vonulni Dán fiainak tábora rendben, utolsókként minden tábor közül, erejükkel együtt, és erejük élén Ahiezer, Ammishaddai fia. És Áser fiai törzsének ereje felett Fagéél, Ekrán fia. És Naftali fiai törzsének serege fölött Akhire, Enán fia.

Ezek Izrael fiainak seregei, és felkeltek erejükkel.

És mondta Mózes Obábnak, Ráguel fiának, a midiánitának, Mózes rokonának házasság által: Mi elindulunk arra a helyre, amelyről az Úr mondta: Ezt adom nektek. Jöjj velünk, és jót teszünk veled, mert az Úr jó dolgokat beszélt Izraelről. És azt mondta neki: Nem fogok menni, hanem az én földemre és az én nemzetségemhez. És azt mondta: Ne hagyj el minket, mert velünk voltál a pusztában, és öreg emberként leszel közöttünk. És lesz, ha velünk jössz, akkor azok a jó dolgok, amelyeket az Úr velünk tesz, téged is részesítenek belőlük, és jót teszünk veled.

És elindultak az Úr hegyéből három napi útra, és az Úr szövetségének ládája ment előttük három napi úton, hogy kikémleljen nekik nyugvóhelyet. És megtörtént, amikor a ládát eltávolították, és Mózes mondta: Ébredj fel Uram, és szóródjanak szét ellenségeid, fussanak el mindazok, akik gyűlölnek téged. És a megálláskor mondta: Térj vissza, Uram, az ezrek tízezreihez Izraelben. És a felhő árnyékot vetett rájuk nappal, amikor elindultak a táborból.

11

És a nép gonoszul zúgolódott az Úr előtt, és az Úr meghallotta, és haragra gerjedt, és tűz gyulladt fel közöttük az Úrtól, és megemésztett egy részt a táborból. És a nép Mózeshez kiáltott, és Mózes az Úrhoz imádkozott, és a tűz megszűnt. És annak a

helynek a neve Tűzvész lett, mert tűz gyújttatott közöttük az Úrtól. És a közöttük lévő kevert nép vágyat vágyakozott, és leülve sírtak Izrael fiai is, és mondták: ki fog minket hússal táplálni? Emlékeztünk a halakra, amelyeket Egyiptomban ingyen ettünk, és az uborkákra, a dinnyékre, a póréhagymákra, a hagymákra és a fokhagymákra. Most pedig a lelkünk teljesen kiszáradt, szemeink a mannán kívül semmit sem látnak. A manna pedig olyan, mint a koriandermag, és a formája kristály formája. És a nép átutazott, és összegyűjtötték, és őrölték azt a malomban, és dörzsölték a mozsárban, és főzték azt a fazékban, és pogácsákat csináltak belőle, és az íze olyan volt, mintha olajos pogácsa lenne. És amikor leszállt a harmat a táborra éjszaka, leszállt a manna is rajta.

És Mózes hallotta őket sírni törzseik szerint, mindegyiket a maga ajtajánál, és az Úr haragja nagyon fellángolt, és Mózes előtt gonosz volt a dolog. És Mózes azt mondta az Úrhoz: Miért bántad meg a te szolgádat, és miért nem találtam kegyelmet előtted, hogy rám helyezted ennek a népnek a vágyát? Nem én fogadtam-e méhemben ezt az egész népet, vagy én szültem-e őket? Miért mondod nekem: vedd őt kebledbe, mint ahogy a dajka emeli a csecsemőt, arra a földre, amelyet megesküdtél az ő atyáiknak? Honnan nekem hús, hogy adjak ennek az egész népnek? Mert sírnak rám, mondva: adj nekünk húst, hogy ehessünk. Nem fogom tudni egyedül viselni ezt a népet, mert ez a dolog túl nehéz nekem. Ha de így teszel velem, ölj meg engem, ha irgalmat találtam nálad, hogy ne lássam a nyomorúságomat.

És az Úr így szólt Mózeshez: Gyűjts össze nekem hetven férfit Izraél vénei közül, akikről te magad tudod, hogy ők a nép vénei és írástudók, és vezesd őket a tanúság sátorához, és ott állni fognak veled. És le fogok szállni, és beszélni fogok ott veled, és el fogok venni a rajtad lévő szellemből, és rá fogom tenni őrájuk, és segíteni fognak neked a nép terhének hordozásában, és nem fogod vinni egyedül te magad. És a népnek ezt fogod mondani: szenteljétek meg magatokat holnapra, és húst fogtok enni, mert sírtatok az Úr előtt, mondván: ki fog minket hússal táplálni? mert jó volt nekünk Egyiptomban, és az Úr húst ad nektek ennetek, és húst fogtok enni. Nem egy napig esztek, nem két napig, nem öt napig, nem tíz napig, nem húsz napig, Egy hónapig fogtok enni, amíg ki nem jön az orrotokból, és undorrá lesz nektek, mert engedetlenkedtetek az Úrnak, aki közöttetek van, és sírtatok előtte, mondván: miért mentünk ki Egyiptomból? És Mózes azt mondta: hatszázezer gyalogos a nép, akik között vagyok, és te azt mondtad, hogy húst adok nekik enni, és esznek egy hónapig. Nem juhokat és ökröket fognak levágni nekik, és elég lesz nekik? Vagy a tenger minden halát összegyűjtik nekik, és elég lesz nekik? És az Úr azt mondta Mózesnek: Nem lesz elégséges az Úr keze? Hamarosan megtudod, hogy utolér-e téged az én igém, vagy sem.

És kiment Mózes, és beszélt a néphez az Úr szavait, és összegyűjtött hetven férfit a nép vénei közül, és ő felállította őket a sátor körül. És lement az Úr felhőben, és beszélt hozzá, és elvett a szellemből, amely rajta volt, és helyezte a hetven férfira, a vénekre, és amikor megnyugodott a szellem rajtuk,

prófétáltak, de nem folytatták tovább. És két férfi maradt a táborban, az egyiknek neve Eldad, a másiknak neve Medad, és nyugodott rájuk a szellem, és ők a felírtak közül valók voltak, és nem mentek el a sátorhoz, és prófétáltak a táborban. És odafutva a fiatalember jelentette Mózesnek, és mondta: Eldád és Modád prófétálnak a táborban. És válaszolván Jézus, Naué fia, aki Mózes mellett állt, a kiválasztott, mondta: Uram, Mózes, állítsd meg őket. És Mózes azt mondta neki: Értem féltékenykedsz? Bárcsak az Úr egész népe próféta lenne, amikor az Úr adja az ő lelkét rájuk! És elment Mózes a táborba, ő és Izrael vénei.

És egy szellem kiment az Úr mellől, és fürjeket hozott át a tengertől, és vetette azokat a táborra egy napi útra innen és egy napi útra onnan, a tábor körül, mintegy két könyöknyire a földtől. És felkelve a nép egész nap, és egész éjszaka, és egész nap a következő napon összegyűjtötték a fürjeket; aki a legkevesebbet gyűjtötte, az is tíz mértéket gyűjtött, és hűtötték maguknak körben a tábor körül. A hús még a fogaik között volt, mielőtt elfogyott volna, és az Úr megharagudott a népre, és megverte az Úr a népet igen nagy csapással. És annak a helynek a neve Vágy Sírjai lett, mert ott temették el a vágyakozó népet. A Vágyak Síremlékeitől elvonult a nép Aszerótba, és a nép Aszerótban volt.

12

És Miriam és Áron beszélt Mózes ellen az etióp asszony miatt, akit Mózes feleségül vett, mert etióp asszonyt vett feleségül. És mondták: Nem egyedül Mózeshez beszélt az Úr? Nem nekünk is beszélt? És az Úr meghallotta. És Mózes ember rendkívül szelíd volt minden ember között, aki a földön élt. És az Úr azonnal azt mondta Mózesnek, Áronnak és Mirjamnak: Menjetek ki ti hárman a bizonyság sátrába. És kiment a három a tanúságtétel sátrába, és lejött az Úr felhőoszlopban, és megállt a tanúságtétel sátrának ajtajánál, és hívták Áront és Mirjamot, és mindketten kimentek. És mondta nekik: halljátok szavaimat, ha prófétátok lesz az Úrnak, látomásban fogok megismertetni neki, és álomban fogok beszélni hozzá. Nem így az én szolgám, Mózes, az én egész házamban hűséges ő, Szájról szájra fogok beszélni hozzá, látható formában, és nem rejtvényeken keresztül, és az Úr dicsőségét látta, és miért nem féltetek szólni az én szolgám, Mózes ellen? És az Úr haragjának dühe rájuk szállt, és elment. És a felhő eltávozott a sátortól, és íme Miriam leprás volt, mint a hó, és Áron rátekintett Miriamra, és íme leprás volt. És Áron így szólt Mózeshez: Kérlek, uram, ne ródd fel nekünk bűnként, mert tudatlanul cselekedtünk, amikor vétkeztünk, Ne legyen olyan, mint a halál, mint egy vetélés, amely kijön az anyja méhéből, és felemészti húsának felét. És Mózes az Úrhoz kiáltott, mondván: Isten, kérlek téged, gyógyítsd meg őt! És az Úr így szólt Mózeshez: Ha az atyja az arcába köpött volna, nem szégyenkezne hét napig? Legyen kirekesztve hét napig a táboron kívül, és azután léphet be.

És Miriam hét napra elválasztatott a táboron kívül, és a nép nem

indult el, amíg Miriam meg nem tisztíttatott.

És ezek után eltávozott a nép Aserothból, és táboroztak a Paran pusztájában.

13

És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: Küldj magadnak férfiakat, És kémkedjenek ki a kánaániak földjét, amelyet én adok Izrael fiainak birtokul; egy-egy férfit törzsenként, családjaik klánjai szerint küldj el közülük, mindegyiket vezérként közülük.

És Mózes kiküldte őket Párán pusztájából az Úr hangja által, mindnyájan Izrael fiainak vezetői, ezek a férfiak. És ezek az ő neveik: Rúben törzséből Sámuel, Zakkúr fia. Simeon törzsének, Safat, Szuri fia. Júda törzsének Káleb, Jefunné fia. Az Issakár törzséből Igal, József fia. Efraim törzsből Hósea, Nún fia. A Benjamin törzséből Palti, Raphu fia. A Zebulon törzséből Gudiel, Sudi fia. József törzsének Manassé fiaiból Gaddi, Szúszi fia. A Dán törzsből Ammiel, Gemalli fia. Az Asher törzséből Sathour, Michael fia. A Naftali törzséből Nabi, Szabi fia. A Gád törzséből Gúdiél, Mákhi fia. Ezek a férfiak nevei, akiket Mózes küldött, hogy kikémleljék a földet, és Mózes elnevezte Hóseát, Nún fiát, Józsuénak.

És elküldte őket Mózes, hogy kikémleljék Kánaán földjét, és azt mondta nekik: Menjetek fel ezen a pusztán, és felmennetek a

hegyre. És látni fogjátok a földet, milyen, és a népet, amely lakik rajta, vajon erős-e vagy gyenge, vajon kevesen vannak-e vagy sokan. És milyen a föld, amelyben ezek laknak, jó-e vagy rossz, és milyenek a városok, amelyekben laknak, vajon fallal körülvett vagy erődítetlen helyeken vannak-e. És milyen a föld, zsíros vagy elhagyott, vannak-e rajta fák vagy sem, és kitartva vegyetek a föld gyümölcseiből. És a napok, a tavasz napjai, a szőlő előfutárai.

És felmenve kikémlelték a földet a Szín pusztától egészen Rehóbig, Hamát bejáratáig. És felmentek a pusztán keresztül, és elmentek egészen Hebronig, és ott volt Ahiman, Sheshai és Talmai, Anak nemzetségei, és Hebron hét évvel korábban építtetett, mint Tanis Egyiptomban. És elmentek a szőlőfürtök völgyéig, és kikémlelték azt, és levágtak onnan egy ágat egy szőlőfürttel rajta, és felvették azt rúdakon, és a gránátalmákból, és a fügékből. És azt a helyet elnevezték Szőlőfürt Völgyének, a szőlőfürt miatt, amelyet Izrael fiai onnan levágtak. És visszatértek onnan negyven nap után, miután felderítették a földet.

És miután elmentek, eljöttek Mózeshez és Áronhoz, és Izrael fiainak egész gyülekezetéhez, Párán pusztájába, Kádesbe, és beszámoltak nekik és az egész gyülekezetnek, és megmutatták a föld gyümölcsét. És elbeszélték neki, és mondták: Eljöttünk arra a földre, amelyre küldtél minket, földre, amely tejjel és mézzel folyik, és ez annak a gyümölcse. De hogy merész a nemzet, amely lakik rajta, és a városok erődítettek, fallal körülvettek és

nagyon nagyok, és Enák nemzedékét láttuk ott. És Amálek lakik a déli földön, a Hettita, a Hivvita, a Jebuzita és az Amorita a hegyvidéken lakik, a Kánaánita pedig a tenger mellett és a Jordán folyó mellett lakik. És Káleb elhallgattatta a népet Mózes előtt, és azt mondta neki: Nem, hanem felmenvén, felmegyünk és örökölni fogjuk azt, mert hatalmasak vagyunk, képesek leszünk ellenük. És az emberek, akik együtt mentek fel vele, azt mondták: Nem megyünk fel, mert nem vagyunk képesek felmenni az a nemzet ellen, mert erősebb nálunk. És rossz hírét keltették a földnek, amelyet kikémleltek, Izrael fiai előtt, mondván: a föld, amelyen átmentünk, hogy kikémleljük azt, olyan föld, amely felemészti a rajta lakókat, és minden nép, amelyet láttunk benne, túlméretes férfiakból áll. És ott láttuk az óriásokat, és olyanok voltunk előttük, mint a sáskák, sőt így voltunk előttük.

14

És miután az egész gyülekezet felvette a hangját, sírt a nép azon az egész éjszakán. És zúgolódtak Mózes és Áron ellen Izrael minden fia, és mondta nekik az egész gyülekezet, Bárcsak meghaltunk volna Egyiptom földjén, vagy ebben a pusztában, ha meghaltunk volna, és miért vezet be minket az Úr erre a földre, hogy háborúban essünk el? A feleségeink és a gyermekeink zsákmányul esnek, most tehát jobb visszafordulni Egyiptomba. És azt mondták egymásnak: Válasszunk vezetőt, és térjünk vissza Egyiptomba. És Mózes és Áron arcra borult Izrael fiainak

egész gyülekezete előtt.

Józsué, Nún fia, és Káleb, Jefunné fia, akik kikémlelték a földet, megszaggatták ruhájukat És mondtak Izrael fiainak egész gyülekezetéhez, mondván: a föld, amelyet felfedeztünk, rendkívül-rendkívül jó. Ha kiválaszt minket az Úr, be fog hozni minket ebbe a földbe, és adni fogja azt nekünk, a föld, amely tejjel és mézzel folyik. De az Úrtól ne legyetek lázadók, ti pedig ne féljetek a föld népétől, mert falat nektek vannak, mert eltávozott az idő tőlük, az Úr pedig velünk van, ne féljetek tőlük.

És az egész gyülekezet azt mondta, hogy megkövezik őket kövekkel, és az Úr dicsősége megjelent a felhőben a bizonyság sátra felett Izrael minden fiának. És az Úr azt mondta Mózesnek: meddig bosszant engem ez a nép? És meddig nem hisznek nekem mindazon jelek ellenére, amelyeket tettem közöttük? Meg fogom ütni őket halállal, és el fogom pusztítani őket, és tenni foglak téged és atyád házát nagy nemzetté, és sokkal inkább, mint ez. És mondta Mózes az Úrhoz: és hallani fogja Egyiptom, hogy felhoztad a te erőddel ezt a népet közülük. De mind a lakozók ezen a földön hallották, hogy te vagy az Úr ebben a népben, aki szemtől szembe láttatol, Uram, és a te felhőd áll rajtuk, és felhőoszlopban te mész előttük nappal, és tűzoszlopban éjszaka. És el fogod pusztítani ezt a népet, mint egy embert, és mondani fogják a nemzetek, akik hallották a nevedet, mondván, amellett, hogy az Úr nem volt képes behozni ezt a népet abba a földbe, amelyre megesküdött nekik, elpusztította őket a pusztában. És most felmagasztaltassék a te

erőd, Úr, ahogyan mondtad: Az Úr türelmes és bővelkedő irgalomban, és igaz, elveszi a törvénytelenségeket és az igazságtalanságokat és a bűnöket, de megtisztítással nem tisztítja meg a bűnöst, visszaadja az atyák bűneit a gyermekekre a harmadik és negyedik nemzedékig. Bocsásd meg a bűnt ennek a népnek a te nagy irgalmad szerint, ahogyan kegyelmes voltál hozzájuk Egyiptomtól mostanig.

És az Úr azt mondta Mózesnek: kegyelmes vagyok hozzájuk a te szavad szerint. De élek én, és él az én nevem, és betölti az Úr dicsősége az egész földet. Hogy minden férfi, aki látta az én dicsőségemet és a jeleket, amelyeket csináltam Egyiptomban és a pusztában, és tizedszer teszteltek engem, és nem hallgattak az én hangomra, Bizony, valóban nem fogják látni a földet, amelyet megesküdtem az ő atyáiknak, hanem csak az ő gyermekeik, akik velem vannak itt, akik nem tudják, mi a jó és mi a rossz, minden fiatalabb, tapasztalatlan – ezeknek fogom adni a földet, de mindazok, akik provokáltak engem, nem fogják látni azt. De az én szolgám, Káleb, mivel más lélek van benne, és követett engem, beviszem őt abba a földbe, amelybe bement, és az ő magva örökölni fogja azt. Az Amalek és a Kanaánita a völgyben lakik, holnap forduljatok vissza és induljatok el ti a pusztába, a Vörös-tenger útján.

És az Úr mondta Mózesnek és Áronnak: Meddig tűrjem ezt a gonosz gyülekezetet? A zúgolódást Izrael fiainak, amelyet ők zúgolódtak előttem felőletek, hallottam. Mondtam nekik: Ahogy élek én, mondja az Úr, valóban, ahogyan beszéltetek a fülembe,

úgy fogok cselekedni veletek. Ebben a pusztában elhullanak a tetemeitek, és minden megszámláltatott közületek, akiket megszámláltak húsz éves koruktól fölfelé, akik zúgolódtak ellenem. Ha ti bementek a földre, amelyre kinyújtottam a kezemet, hogy lakjatok rajta – hanem csak Káleb, Jefunné fia, és Józsué, Nún fia. És a gyermekeket, akikről azt mondtátok, hogy zsákmány lesz, beviszem őket a földre, és örökölni fogják a földet, amelytől ti elfordultatok. És a tagaitok elesnek ebben a pusztaságban. A ti fiaitok pedig negyven évig vándorolnak majd a pusztában, és viselik a ti paráznaságotokat, amíg megemésztődnek a ti tagaitok a pusztában. A napok száma szerint, amelyeket kikémleltetek a földet, negyven nap, egy nap az évért, viselitek bűneiteket negyven évig, és megismeritek haragom indulatát. Én, az Úr beszéltem, valóban így fogok cselekedni ezzel a gonosz gyülekezettel, amely ellenem gyűlt össze: ebben a pusztában megemésztetnek, és ott meg fognak halni.

És az emberek, akiket Mózes elküldött, hogy kikémleljék a földet, miután megérkeztek, zúgolódtak ellene a gyülekezet előtt, hogy gonosz szavakat terjesszetek a földről, És meghaltak az emberek, akik gonoszat beszéltek a föld ellen, a csapásban az Úr előtt. És Józsué, Nun fia, és Káleb, Jefunné fia életben maradtak azok közül az emberek közül, akik elmentek kikémlelni a földet. És Mózes elmondta ezeket a szavakat Izrael minden fiának, és a nép nagyon gyászolt.

És korán felkelve reggel felmentek a hegy csúcsára, mondva:

Íme, mi felmegyünk arra a helyre, amelyet az Úr mondott, mert vétkeztünk. És Mózes mondta: Miért hágják át az Úr szavát? Nem lesz sikerük. Ne menjetek fel, mert nincs az Úr veletek, és el fogtok esni ellenségeitek előtt. Mert az Amalek és a Kanaánita ott van előttetek, és kard által fogtok elesni, mivel elfordultatok engedetlenkedve az Úrnak, és nem lesz az Úr veletek. És erőszakoskodva felmentek a hegy csúcsára, de az Úr szövetségének ládája és Mózes nem mozdultak el a táborból. És lement az Amálek és a Kánaáni, aki lakott azon a hegyen, és megfordították őket, és levágták őket Hormáig, és visszafordultak a táborba.

15

És az Úr szólt Mózeshez, mondván: Beszélj Izrael fiaihoz. És azt fogod mondani nekik: amikor bemegyetek lakásotok földjére, amelyet én adok nektek, És égőáldozatokat fogsz bemutatni az Úrnak, teljes égőáldozatot vagy áldozatot, hogy nagyobbá tegyél egy fogadalmat, vagy önkéntes adományként, vagy ünnepeiteken, hogy kellemes illatú áldozatot készíts az Úrnak, akár az ökrök közül, akár a juhok közül. És elhozza a felajánló az ő ajándékát az Úrnak, finomliszt áldozatát, az éfá tizedrészét, olajjal keverve, az ín negyedrészében. És bort italáldozatba, a hin negyedét megteszitek az égőáldozaton vagy az áldozaton; az egy báránynak megteszel ennyit, áldozatot, kellemes illat illatát az Úrnak. És a koshoz, amikor égőáldozattá vagy áldozattá teszitek őt, készíts áldozatot két tized finomlisztből olajjal

keverve, a hin harmadrészével, És bort italáldozatul a hin harmadát mutassátok be kellemes illatul az Úrnak.

Ha pedig készítetek az ökrökből égőáldozatot vagy áldozatot, hogy teljesítsetek fogadalmat, vagy békeáldozatot az Úrnak, és hozni fog a borjúra áldozatot finom lisztből három tizedet olajjal keverve, fél hínt És bort italáldozatul a hin felét, áldozatul, kellemes illat az Úrnak.

Így fogsz tenni az egy borjúval, vagy az egy kossal, vagy az egy bárányral a juhok közül vagy a kecskék közül, A szám szerint, amennyit tesztek, úgy tegyetek mindegyikkel, az ő számuk szerint.

Minden bennszülött így fog cselekedni, hogy ilyen áldozatokat ajánljon fel kellemes illat gyanánt az Úrnak. Ha pedig jövevény csatlakozik hozzátok földeteken, vagy aki lesz közöttetek nemzedékeitekben, és készít áldozatot, kellemes illatot az Úrnak, ahogyan ti teszitek, úgy cselekedjék a gyülekezet az Úrnak.

Egy törvény lesz nektek és a jövevényeknek, akik közöttetek laknak, örök törvény nemzedékeiteken át; ahogyan ti, úgy a jövevény is lesz az Úr előtt. Egy törvény lesz és egy rendelet lesz nektek és a jövevénynek, aki közöttetek lakozik.

És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: Beszélj Izrael fiaihoz, és mondd nekik: amikor beléptek arra a földre, amelyre én viszlek be titeket, És lesz, amikor ti esztek a föld kenyereiből,

elválasztotok felajánlást, áldozatot az Úrnak, tésztátok zsengéjét. Kenyeret válasszatok el felajánlásként, mint a szérűről való felajánlást, így válasszátok el azt, Tésztátok első gyümölcseit felajánlásként adjátok az Úrnak nemzedékeiteken át.

Amikor pedig áthágják és nem cselekszik mind ezeket a parancsolatokat, amelyeket az Úr beszélt Mózeshez, Amint parancsolta az Úr nektek Mózes keze által, attól a naptól, amelyen parancsolt az Úr nektek, és azon túl a ti nemzedékeitekben, És lesz, ha a gyülekezet szemei elől történik akaratlanul, akkor az egész gyülekezet készít egy borjút a marhák közül, hibátlant, égőáldozatul, kellemes illat illatául az Úrnak, és ennek áldozatát és italáldozatát a rendelkezés szerint, és egy kecskegidát a kecskék közül a bűn miatt. És engesztelni fog a pap Izrael fiainak egész gyülekezete körül, és meg fog bocsáttatni nekik, mert akaratlan volt, és ők hozták az ő ajándékukat, áldozatot az Úrnak az ő bűnük miatt az Úr előtt, az ő akaratlan tetteik miatt. És megbocsáttatik Izrael fiainak minden gyülekezete szerint, és a jövevénynek, aki közöttetek tartózkodik, mert az egész nép akaratlanul tette.

Ha egy lélek akaratlanul vétkezik, hozzon egy egyéves kecskét a bűn miatt. És engesztelni fog a pap a lélek felöl, amely vétkezett akaratlanul, és vétkezve akaratlanul az Úr előtt, hogy engeszteljen érette. A bennszülöttnek Izrael fiai között és a jövevénynek, aki közöttük tartózkodik, egy törvény lesz, ha valaki akaratlanul cselekszik.

És a lélek, amely gőgösen cselekszik az őslakosok közül vagy a jövevények közül, az Istent bosszantja, kiirtatik az a lélek az ő népéből, Mert az Úr szavát megvetette és az ő parancsolatait szétszórta, megsemmisíttetik az a lélek, a bűne benne van.

És Izrael fiai a pusztában voltak, és találtak egy férfit, aki fát gyűjtött a szombat napján. És elvitték őt, akik megtalálták fát gyűjtve a szombat napján, Mózeshez és Áronhoz, és Izrael fiainak egész gyülekezetéhez. És börtönbe helyezték őt, mert nem döntötték el, mit tegyenek vele. És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: halállal halálra adassék az ember, kövezzétek meg őt kövekkel az egész gyülekezet. És kivezette őt az egész gyülekezet a táboron kívülre, és megkövezte őt az egész gyülekezet kövekkel a táboron kívül, ahogyan az Úr parancsolta Mózesnek.

És az Úr így szólt Mózeshez: Beszélj Izrael fiaihoz, és mondd nekik, hogy készítsenek maguknak bojtokat ruhájuk szárnyaira nemzedékről nemzedékre, és tegyetek a sarkok bojtjaira kék fonalat. És lesz nektek a rojtokban, és látni fogjátok azokat, és emlékezni fogtok az Úr minden parancsolatára, és teljesíteni fogjátok azokat, és nem fogtok elfordulni a saját gondolataitok után és a szemeitek után, amelyekkel paráználkodtok azok után, hogy emlékezzetek és teljesítsétek minden parancsolatom, és szentek lesztek Isteneteknek. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek, aki kivezettelek titeket Egyiptom földjéből, hogy a ti Istenetek legyek, én vagyok az Úr, a ti Istenetek.

16

És beszélt Kóré, Isszaár fia, Kaát fia, Lévi fia, és Dátán és Abeirón, Eliáb fiai, és Aún, Fálet fia, Rúbén fia, És felkeltek Mózes előtt, és Izrael fiainak férfiai, kétszázötvenen, a gyülekezet vezetői, a tanács összehívottjai, és nevezetes férfiak. Összegyűltek Mózes és Áron ellen, és mondták nekik: Elég legyen nektek, hogy az egész gyülekezet mindnyájan szentek, és közöttük van az Úr, miért emelkedtek hát fel az Úr gyülekezete fölé? És amikor Mózes meghallotta ezt, arcra borult. És beszélt Kóréhoz és az ő egész gyülekezetéhez, mondván: Meglátogatott és megismerte Isten az övéit és a szenteket, és magához hozta őket, és akiket kiválasztott magának, magához hozta őket. Ezt tegyétek, vegyetek magatoknak tömjénezőket, Kóré és az ő egész gyülekezete, És tegyetek rájuk tüzet, és tegyetek rájuk tömjént az Úr előtt holnap, és lesz a férfi, akit az Úr választott, ez szent, legyen elég nektek, Lévi fiai. És Mózes azt mondta Kórachnak: hallgassatok rám, Lévi fiai. Nem kicsi dolog ez nektek, hogy Izrael Istene elkülönített titeket Izrael gyülekezetéből, és magához hozott titeket, hogy szolgáljátok az Úr sátorának szolgálatait, és álljatok a sátor előtt, hogy szolgáljatok nekik? És közel hozott téged és minden testvéredet, Lévi fiait veled együtt, és még a papságot is keresitek? Így te és egész gyülekezeted, amely Istenhez gyűlt össze, és Áron kicsoda, hogy ellene zúgolódtok?

És Mózes elküldött, hogy hívja Dátánt és Abirónt, Eliáb fiait, és

ők azt mondták: Nem megyünk fel. Nem kicsi dolog ez, hogy felhoztál minket tejjel és mézzel folyó földre, hogy megölj minket a pusztában, és hogy uralkodsz felettünk? Uralkodó vagy talán, és te tejjel és mézzel folyó földbe hoztál bennünket, és adtál nekünk örökséget mezőből és szőlőket? Azoknak az embereknek a szemeit kivájnád? Nem megyünk fel. És Mózes nagyon elszomorodott, és azt mondta az Úrhoz: ne tekints az ő áldozatukra, senkinek közülük nem vettem el semmi kívánatos dolgot, és senkit közülük nem bántottam meg. És Mózes azt mondta Kórénak: szenteld meg a gyülekezetedet, és legyetek készek az Úr előtt, te és Áron és ők, holnap. És vegyétek mindegyikőtök a maga füstölőjét, és helyezzetek rájuk tömjént, és vigyétek az Úr elé mindegyikőtök a maga füstölőjét, kétszázötven füstölőt, és te és Áron is, mindegyikőtök a maga füstölőjét.

És mindegyik vette a füstölőjét, és tüzet helyeztek rájuk, és tömjént vetettek rájuk, és a bizonyság sátorának ajtói mellett álltak Mózes és Áron. És Kóré összegyűjtötte ellenük az ő egész gyülekezetét a bizonyság sátorának ajtajánál, és megjelent az Úr dicsősége az egész gyülekezetnek. És az Úr beszélt Mózeshez és Áronhoz, mondván, Váljatok külön ennek a gyülekezetnek a közepéből, és egyszerre megemésztem őket. És arcra borultak, és mondták: Isten, a szellemek és minden test Istene, ha egy ember vétkezett, az egész gyülekezetre száll az Úr haragja? És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: Szólj a gyülekezethez, mondván: Vonuljatok vissza Kóré gyülekezetétől körös-körül.

És felkelt Mózes, és elment Dátán és Abírón felé, és vele mentek Izrael minden vénei. És beszélt a gyülekezethez, mondván: Váljatok külön ezeknek a kemény embereknek a sátraitól, és ne érintsetek semmit, ami az övék, hogy el ne vesszetek minden bűnükben. És eltávoztak Kóré sátrától körös-körül, és Dátán és Abirám kijöttek, és álltak sátraik ajtajánál, és feleségeik, és gyermekeik, és poggyászuk.

És Mózes mondta: ebből meg fogjátok tudni, hogy az Úr küldött engem, hogy megtegyem mindezeket a dolgokat, mert nem magamtól tettem. Ha minden ember halála szerint halnak meg ezek, ha minden ember vizsgálata szerint lesz az ő vizsgálatuk is, akkor nem az Úr küldött engem. De vagy látomásban fogja megmutatni az Úr, és megnyitva a föld a száját, lenyeli őket és a házaikat és a sátraikat és mindent, amennyi van nekik, és élve fognak lemenni a Hádészba, és meg fogjátok tudni, hogy ezek az emberek felbosszantották az Urat.

Amint megszűnt beszélni mindezeket a szavakat, megszakadt a föld alattuk. És kinyílt a föld, és lenyelte őket, és az ő házaikat, és minden embert, akik Kóréval voltak, és az ő jószágaikat. És lementek ők, és minden, ami az övék, élve az alvilágba, és beborította őket a föld, és elvesztek a gyülekezet közepéből. És egész Izrael, akik körülöttük voltak, menekültek hangjuktól, mondván: nehogy valaha elnyeljen minket a föld. És tűz jött ki az Úr mellől, és felemésztette az ötven és kétszáz férfit, akik a tömjént ajánlották fel.

17

És az Úr mondta Mózesnek, És Eleazárhoz, Áron fiához, a paphoz: vegyétek fel a bronz tűztartókat az elégetettek közül, és ezt az idegen tüzet szórjátok szét ott, mert megszentelték ezeknek a bűnösöknek a tűztartóit az ő lelkükben, És tedd azokat vert lemezekké takaróul az oltárra, mert felajánltattak az Úr előtt és megszenteltettek, és jellé lettek Izrael fiainak. És Eleázár, Áron papnak a fia, vette a bronz tömjénezőket, amelyeket az elégetettek hoztak, és borításként adták azokat az oltárhoz. Emlékmű Izraél fiainak, hogy ne közelítsen senki idegen, aki nem Áron magvából való, tömjént helyezni az Úr elé, és ne járjon úgy, mint Kóré és az ő gyülekezete, ahogy az Úr szólt Mózes által neki.

És Izrael fiai zúgolódtak másnap Mózes és Áron ellen, mondván: Ti megöltétek az Úr népét. És történt, amikor a gyülekezet összegyűlt Mózes és Áron ellen, és rohantak a bizonyság sátra felé, és ezt befedte a felhő, és megjelent az Úr dicsősége. És Mózes és Áron belépett a bizonyság sátora elé. És az Úr beszélt Mózeshez és Áronhoz, mondván, Távolodjatok el ennek a gyülekezetnek a közepéből, és megemésztem őket egyszerre, és arcra borultak. És Mózes azt mondta Áronnak: Vedd a tömjénezőt, és tégy rá tüzet az oltárról, és vess rá tömjént, és vidd gyorsan a táborba, és engesztelj értük, mert kiment a harag az Úr arca elől, elkezdett pusztítani a népet. És Áron vette, ahogyan Mózes beszélt neki, és futott a gyülekezetbe, és már

elkezdődött a csapás a nép között, és vetette a tömjént, és engesztelést tett a népért. És állt a halottak és az élők között, és megszűnt a csapás. És a csapásban tizennégy ezer hétszázan haltak meg, a Kóré miatt meghaltak nélkül. És visszatért Áron Mózeshez a bizonyság sátrának ajtajához, és megszűnt a csapás.

És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: Beszélj Izrael fiaihoz, és végy tőlük botot, botot az atyák házai szerint mind a vezetőiktől, az atyák házai szerint, tizenkét botot, és mindegyiknek a nevét írd rá a botra. És Áron nevét írd rá Lévi botjára, mert egy bot jut törzsük atyai háza szerint. És helyezed azokat a bizonyság sátrába, a bizonyság elé, ahol megismertetem magam neked. És lesz, hogy az az ember, akit kiválasztok, annak a botja kihajt, és eltávolítom magamtól Izrael fiainak zúgolódását, amellyel ellenetek zúgolódnak.

És Mózes beszélt Izrael fiaihoz, és mindnyájan a vezetőik adtak neki vesszőt, egy-egy vezető egy vesszőt, vezetőnként, az ő atyai házaik szerint, tizenkét vesszőt, és Áron vesszője az ő vesszőik között volt. És Mózes letette a botokat az Úr elé a tanúbizonyság sátrában. És történt a következő napon, hogy belépett Mózes és Áron a bizonyságtétel sátrába, és íme kihajtott Áron botja Lévi háza számára, és kihozott hajtást, és kivirágzott virágokat, és termett diót. És Mózes kihozta mind a botokat az Úr színe elől Izrael minden fiához, és látták, és mindegyik elvette a maga botját.

És az Úr azt mondta Mózesnek: tedd el Áron botját a

bizonyságtételek elé megőrzésre, jelül az engedetlenek fiainak, és szűnjön meg zúgolódásuk ellenem, és ne haljanak meg. És Mózes és Áron úgy cselekedett, ahogy az Úr parancsolta Mózesnek, így cselekedtek. És Izrael fiai így szóltak Mózeshez, mondván: Íme, elemésztettünk, elvesztünk, elpusztítottunk. Minden, aki érinti az Úr sátrát, meghal; vajon végül mind meghalunk?

18

És mondta az Úr Áronhoz, mondván: te és a te fiaid és a te atyád háza viseljétek a szent dolgok bűneit, és te és a te fiaid viseljétek a ti papságotok bűneit. És a testvéreidet, Lévi törzsét, atyád népét hozd közel magadhoz, és csatlakozzanak hozzád, és szolgáljanak neked, és te és a fiaid veled a bizonyság sátra előtt. És őrizni fogják őrzéseidet és a sátor őrzéseit. Kivéve a szent edényekhez és az oltárhoz nem közeledhetnek, és nem halnak meg sem ők, sem ti. És hozzád csatlakoznak, és őrizni fogják a bizonyság sátrának őrhelyeit, a sátor minden szolgálata szerint, és az idegen nem fog hozzád közeledni. És meg fogjátok őrizni a szentek őrzéseit, és az oltár őrzéseit, és nem lesz harag Izrael fiai között. És én vettem a testvéreiteket, a levitákat Izrael fiainak középéből, ajándékként adva az Úrnak, hogy szolgálják a bizonyság sátrának szolgálatait. És te és a fiaid veled meg fogjátok őrizni a ti papságotokat, az oltár minden módja szerint, és a függönyön belül, és szolgálni fogjátok a szolgálatokat, a ti papságotok ajándékaként, és az idegen, aki közeledik, meg fog

halni.

És az Úr beszélt Áronhoz: Íme, én adtam nektek a zsengék megőrzését mind a nekem megszenteltekből Izrael fiaitól; neked adtam azokat tiszteletül, és a te fiaidnak utánad örök törvényként. És ez legyen a tiétek a megszentelt szent dolgokból, az áldozatokból, minden ajándékukból, és minden áldozatukból, és minden vétkükből, és minden bűnükből, amennyit visszaadnak nekem minden szent dologból, a tied lesz és a fiaidé. A szentek szentjében eszitek azokat, minden hím eszik azokat, te és a fiaid, szentek lesznek számodra.

És ez lesz nektek az ő adományaik zsengéje, Izrael fiainak minden felajánlásából; neked adtam azokat és a te fiaidnak és a te lányaidnak veled, örök törvény; minden tiszta a te házadban egye azokat.

Minden olaj zsengéjét, és minden bor zsengéjét, gabona zsengéjüket, amennyit az Úrnak adnak, neked adtam azokat. Az elsőtermések mind, amennyien a földjükön vannak, amennyieket az Úrnak hoznak, a tieid lesznek; minden tiszta személy a házadban eheti azokat.

Minden, amit Izrael fiai felajánlanak, a tiéd lesz. És minden méhmegnyitó minden testből, amennyieket felajánlanak az Úrnak, az embertől az állatig, a tiéd lesz, de váltságdíjjal váltassanak meg az emberek elsőszülöttei, és a tisztátalan állatok elsőszülötteit váltsd meg. És az ő megváltása egy hónapos

kortól öt sékel a becslés szerint, a szent sékel szerint, amely húsz obolosz. Kivéve az elsőszülött borjakat és az elsőszülött juhokat és az elsőszülött kecskéket nem váltod meg, szentek azok, és vérüket az oltárra öntöd, és zsírjukat felajánlod áldozatul kellemes illat illatául az Úrnak.

És a hús a tiéd lesz, ahogyan a felajánlás mellkasa is, és a jobb kar is a tiéd lesz. Minden felajánlást a szent dolgok közül, amennyit Izrael fiai az Úrnak elvesznek, neked adtam és a te fiaidnak és a te lányaidnak veled együtt, örök törvényként, örök sószövetség ez az Úr előtt, neked és a te magodnak utánad.

És az Úr beszélt Áronhoz: az ő földjükön nem fogsz örökölni, és nem lesz neked részed közöttük, mert én vagyok a te részed és a te örökséged Izrael fiai között.

És Lévi fiainak, íme, adtam minden tizedet Izraelben örökségül szolgálatuk helyett, amennyiben ők szolgálatot végeznek a bizonyság sátorában. És Izrael fiai nem fognak még közeledni a tanúság sátrához, hogy halálos bűnt vegyenek magukra. És a Levita maga fog szolgálni a bizonyság sátorának szolgálatát, és ők viselik a bűneiket, örök törvény az ő nemzedékeikre, és Izrael fiai között nem fognak örökséget örökölni. Hogy Izrael fiainak tizedeit, amennyieket elkülönítenek az Úrnak felajánlásként, a Levitáknak adtam örökségül, ezért mondtam nekik, hogy Izrael fiai között nem fognak örökséget örökölni.

És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: És a levitáknak beszélni

fogsz, és mondani fogod nekik: ha vesztek Izraél fiaitól a tizedet, amelyet adtam nektek tőlük örökségül, akkor ti elvesztek abból felajánlást az Úrnak, tizedet a tizedből. És beszámíttatik nektek a levonásotok, mint a gabona a szérűről, és a felajánlás a borsajtóból. Így tegyétek félre őket ti is az Úr minden felajánlásából, minden tizedetek közül, amennyit Izrael fiaitól vesztek, és adjatok azokból felajánlást az Úrnak, Áronnak, a papnak. Minden adományotokból válasszatok ki felajánlást az Úrnak, vagy minden zsengéből a megszentelt részt belőle. És ezt fogod mondani nekik: amikor elvezitek tőle a zsengét, be fog számíttatni a levitáknak, mint a szérűről való termés és mint a borsajtóból való termés. És eszitek azt minden helyen ti és házaitok, mert ez a jutalom nektek a szolgálataitokért a bizonyságtétel sátrában. És nem fogtok bűnt venni miatta, ha elviszitek a zsengét belőle, és Izrael fiainak szentségeit nem fogjátok meggyalázni, hogy meg ne haljatok.

19

És az Úr beszélt Mózeshez és Áronhoz, mondván, Ez a törvény rendelkezése, amelyet az Úr parancsolt, mondván: Beszélj Izrael fiaihoz, és vegyenek hozzád vörös, hibátlan üszőt, amelyben nincs hiba, és amelyre nem volt iga helyezve. És oda fogod adni azt Eleazár papnak, és ki fogják vezetni azt a táboron kívülre egy tiszta helyre, és le fogják vágni azt előtte. És Eleázár fog venni annak véréből, és hinteni fog a bizonyságtétel sátorának arca előtt annak véréből hétszer. És elégetik azt előtte, és a bőrét és a

húsát és a vérét a trágyájával együtt el kell égetni. És a pap cédrusfát, izsópot és skarlátot fog venni, és be fogják dobni az üsző égetésének közepébe.

És a pap meg fogja mosni a ruháit, és meg fogja fürdetni a testét vízzel, és ezután be fog menni a táborba, és a pap tisztátalan lesz estig. És az, aki égeti azt, mossa meg a ruháit, és fürössze meg a testét, és tisztátalan lesz estig. És egy tiszta ember összegyűjti az üsző hamuját, és elhelyezi a táboron kívül egy tiszta helyre, és Izrael fiai gyülekezetének megőrzésére lesz; a meghintés vize tisztítás. És aki összegyűjti az üsző hamuját, meg fogja mosni a ruháit, és tisztátalan lesz estig, és ez lesz Izrael fiainak és a köztük lakozó jövevényeknek örök törvénye.

Aki megérinti a halott emberi lelket, tisztátalan lesz hét napig. Ez megtisztul a harmadik napon és a hetedik napon, és tiszta lesz, de ha nem tisztul meg a harmadik napon és a hetedik napon, nem lesz tiszta. Mindenki, aki megérinti a meghalt embert, ha meghal és nem tisztíttatik meg, az Úr sátorát beszennyezte, az a lélek kiirtatik Izraelből, mert a megtisztító vizet nem hintették rá, tisztátalan, még mindig a tisztátalansága benne van. És ez a törvény: ha egy ember meghal a házban, minden belépő a házba, és mindaz, ami a házban van, tisztátalan lesz hét napig. És minden nyitott edény, amelyre nem kötöttek kötést, tisztátalan. És minden, aki megérintene a mező felszínén megöltet vagy halottat vagy emberi csontot vagy sírt, hét napig tisztátalan lesz.

És vesznek a tisztátalan számára a megtisztítás elégetett hamujából, és élő vizet öntenek rá egy edénybe. És egy tiszta ember izsópot fog venni, belemártja a vízbe, és meghinti a házat, az edényeket és a lelkeket, ahányan csak ott vannak, valamint azt, aki megérintette az emberi csontot, vagy a megsebesítettet, vagy a meghaltot, vagy a sírt. És a tiszta meghinti a tisztátalant a harmadik napon és a hetedik napon, és megtisztul a hetedik napon, és mossa a ruháit, és fürdik vízzel, és tisztátalan lesz estig. És az ember, aki beszennyeződött és nem tisztíttatott meg, el fog pusztíttatni az a lélek a gyülekezet közepéből, mert az Úr szent dolgait beszennyezte, mert a meghintés vize nem hinttetett rá, tisztátalan. És örök törvény lesz nektek, és aki meghinti a megtisztítás vizét, mossa meg a ruháit, és aki megérinti a megtisztítás vizét, tisztátalan lesz estig. És minden, amit a tisztátalan megérint, tisztátalan lesz, és a lélek, aki megérinti, tisztátalan lesz estig.

20

És eljöttek Izrael fiai, az egész gyülekezet, Szín pusztájába, az első hónapban, és a nép Kádésban maradt, és meghalt ott Mirjam, és ott temették el. És nem volt vize a gyülekezetnek, és összegyűltek Mózes és Áron ellen. És zúgolódott a nép Mózes ellen, mondván: Bárcsak meghaltunk volna testvéreink pusztulásában az Úr előtt! És miért hoztátok fel az Úr gyülekezetét ebbe a pusztába, hogy megöljetek minket és a mi jószágainkat? És miért ezt? Felhoztatok minket Egyiptomból,

hogy megérkeznénk erre a gonosz helyre, olyan helyre, ahol nem vetnek, nincsenek fügefák, nincsenek szőlők, nincsenek gránátalmák, és nincs víz inni.

És Mózes és Áron eljött a gyülekezet színe elől a bizonyság sátorának ajtajához, és arcra borultak, és megjelent az Úr dicsősége nekik. És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: Vedd a botodat, és gyűjtsd össze a gyülekezetet te és Áron, a testvéred, és beszéljetek a sziklához előttük, és adni fogja a vizét, és kihozzátok nekik a vizet a sziklából, és megitatjátok a gyülekezetet és a jószágaikat. És Mózes vette a botot az Úr színe elől, ahogyan az Úr parancsolta. És Mózes és Áron összegyűjtötte a gyülekezetet a szikla előtt, és mondta nekik: Halljátok meg, engedetlenek, vajon nem ebből a sziklából hozzuk-e ki nektek a vizet? És Mózes felemelvén a kezét, megütötte a sziklát a bottal kétszer, és sok víz jött ki, és ivott a gyülekezet, és az ő jószágaik. És az Úr azt mondta Mózesnek és Áronnak, hogy mivel nem hittetek abban, hogy megszenteljetek engem Izrael fiai előtt, ezért ti nem fogjátok bevinni ezt a gyülekezetet abba a földbe, amelyet adtam nekik. Ez a Viszály vize, mert Izrael fiai szidalmazták az Urat, és ő megszenteltetett közöttük.

És Mózes követeket küldött Kádesből Edóm királyához, mondván: ezeket mondja a te testvéred, Izrael: te tudod minden fáradalmunkat, amely ért minket. És a mi atyáink lementek Egyiptomba, és sok napig tartózkodtunk Egyiptomban, és az egyiptomiak rosszul bántak velünk és a mi atyáinkkal. És kiáltottunk az Úrhoz, és meghallgatta az Úr a mi szavunkat, és

angyalt küldve kivezetett minket Egyiptomból, és most Kádes városában vagyunk, a te határaid szélén. Átmegyünk a földeden, nem fogunk átmenni mezőkön, sem szőlőskerteken, sem nem fogunk inni vizet a kútjaidból. A királyi úton fogunk menni, nem fogunk letérni sem jobbra, sem balra, amíg át nem megyünk a határaidon. És Edóm azt mondta neki: Nem fogsz átvonulni rajtam, de ha mégis, akkor háborúval vonulok ki ellened. És mondják neki Izrael fiai: A hegy mellett fogunk elmenni, ha pedig a vizedből iszunk én és a jószágaim, árat adok neked, de a dolog semmi, a hegy mellett fogunk elmenni. De ő azt mondta: Nem fogsz átvonulni rajtam keresztül. És Edom kiment elébe nagy tömeggel és erős kézzel. És Edóm nem akart engedni Izraelnek, hogy átmenjen a határain, és Izrael eltért tőle. És eltávoztak Kádesből, és megérkeztek Izrael fiai, az egész gyülekezet, Hór hegyébe.

És az Úr mondta Mózesnek és Áronnak Hór hegyén, Edóm földjének határainál, mondván: Áron csatoltassék népéhez, mert nem mentek be a földbe, amelyet Izrael fiainak adtam, mivel feldühítettetek engem a szidalmazás vizénél. Vedd Áront és Eleázárt, az ő fiát, és vidd fel őket Hór hegyére az egész gyülekezet előtt. És vetkőztess le Áront a ruháját, és öltöztesd fel Eleazárt, az ő fiát, és Áron hozzáadatván haljon meg ott. És Mózes úgy tett, ahogyan az Úr parancsolta neki, és felvitte őt Hór hegyére az egész gyülekezet előtt, És levette Áronról a ruháit, és felöltöztette azokba Eleázárt, az ő fiát, és meghalt Áron a hegy tetején, és lement Mózes és Eleázár a hegyről. És látta az egész gyülekezet, hogy meghalt Áron, és siratta Áront harminc napig

Izrael egész háza.

21

És meghallotta a kánaánita király, Arád, aki a pusztában lakott, hogy Izrael Atharein útján jött, és harcolt Izrael ellen, és foglyokat ejtett közülük. És Izrael fogadalmat tett az Úrnak, és azt mondta: ha kezembe adod ezt a népet, teljesen elpusztítom őt és az ő városait. És az Úr meghallotta Izrael hangját, és kezébe adta a kánaáni népet, és áldozatul szentelte őt és városait, és elnevezték azt a helyet Átkozottnak.

És elindultak Hór hegyéből a vörös tenger felé vezető úton, körüljárták Edóm földjét, és csüggedt a nép az úton. És a nép Isten ellen és Mózes ellen beszélt, mondván: Miért ezt tettétek? Kivezettél minket Egyiptomból, hogy meghaljunk a pusztában? Mert nincs kenyér, sem víz, és lelkünk megutálta ezt az értéktelen kenyeret. És az Úr halálos kígyókat küldött a népre, és megharapták a népet, és Izrael fiaiból sokan meghaltak. És amikor a nép Mózeshez érkezett, azt mondták, hogy vétkeztünk, mert az Úr ellen beszéltünk, és ellened is, imádkozz tehát az Úrhoz, és vegye el tőlünk a kígyót. És Mózes imádkozott az Úrhoz a népért, és az Úr azt mondta Mózesnek: készíts magadnak kígyót, és helyezd azt egy jel tetejére, és ha kígyó megharap egy embert, minden megharapott, aki látja azt, élni fog. És Mózes bronzkígyót csinált, és felállította azt egy jel tetejére, és megtörtént, hogy amikor kígyó megharapott egy

embert, és az ránézett a bronzkígyóra, akkor életben maradt.

És elindultak Izrael fiai, és tábort vertek Obothban. És miután felkeltek Obothból, táboroztak Achalgában, a túlsó oldalon, a pusztában, amely Moab előtt van, napkelet felé. És onnan elindultak, és tábort vertek a Záred-szakadékban. És onnan elindulva táboroztak Arnónon túl a pusztában, amely kiáll az amoriták határaiból, mert Arnón Moáb határa, Moáb és az amoriták között. Ezért mondatik a könyvben: Az Úr háborúja lángba borította Záhábot és Arnón patakjait. És a folyóvölgyeket Ér letelepítésére rendelte, és Móáb határaihoz csatoltatott.

És onnan a kút, ez a kút, amelyről az Úr azt mondta Mózesnek: gyűjtsd össze a népet, és adok nekik vizet inni. Akkor énekelte Izrael ezt a dalt a kútról: kezdjétek neki, kút, Uralkodók ásták azt, nemzetek királyai vájták ki azt királyságukban, uralkodásuk idején, És a kúttól Manthanaeinbe, és Manthanaein-tól Naalielbe, és Naaliel-tól Bamothba, és Bamoth-tól Ianinba, amely Moab síkságán van, a kifaragott csúcsától, amely a puszta felé néz.

És Mózes véneket küldött Szíhón, az amoriták királya felé békés szavakkal, mondván, Átmegyünk a te földeden keresztül, az úton fogunk menni, nem térünk le sem mezőre, sem szőlőbe, Nem fogunk inni vizet a kútodból, a királyi úton fogunk menni, amíg át nem megyünk a határaidon. És Szíhón nem engedte meg Izraelnek, hogy átvonuljon a határain, és Szíhón összegyűjtötte egész népét, és kiment harcolni Izrael ellen a pusztába, és eljött

Jászába, és csatarendbe állt Izrael ellen. És Izrael leverte őt kard élével, és birtokba vették földjét Arnóntól Jabbókig, Ammón fiaiig, mert Jazér Ammón fiainak határa. És Izrael elfoglalta mindezeket a városokat, és Izrael lakott az Amoriták minden városában, Hesebonban és minden hozzá tartozó városban. Van ugyanis Heszebon, Szihon király városa, az amoriták királya, és ő korábban harcolt Moáb királya ellen, és elvették az ő egész földjét Aroértól Arnonig. Ezért mondják a talányokban beszélők: jöjjetek Hesebonba, hogy felépíttessék és megerősíttessék Szihon városa. Mert tűz jött ki Hesebónból, láng Szíhón városából, és felemésztett egészen Móábig, és elnyelte Arnón oszlopait. Jaj neked, Moáb, elvesztél, Kámos népe! Átadattak fiaik megőrzésre, és lányaik foglyok lettek az amoriták királyának, Szíhonnak. És az ő magvuk el fog veszni Heszbontól Dibonig, és az asszonyok még tovább gyújtottak tüzet Moáb ellen.

Izrael pedig letelepedett az amoriták minden városában. És Mózes kiküldte kikémlelni Jazért, és elfoglalták azt és annak falvait, és kiűzték az ott lakó Emoreust. És miután visszafordultak, felmentek az úton Básán felé, és kijött Óg, Básán királya eléjük, és egész népe háborúra Edréibe. És mondta az Úr Mózesnek: ne félj tőle, mert a kezeidbe adtam őt, és egész népét, és egész földjét, és úgy teszel vele, ahogy tettél Szíhónnal, az amoriták királyával, aki Hesebónban lakott. És leütötte őt és fiait, és egész népét, amíg nem maradt belőle túlélő, és örökölték a földjét.

22

És elindulván, Izrael fiai táboroztak Moáb nyugati részén a Jordán mellett, Jerikóval szemben. És látván Balák, Szeppór fia, mindazt, amit Izrael tett az Amorreusnak, És Móáb nagyon félt a néptől, mert sokan voltak, és Móáb rettegett Izraél fiai miatt. És Moáb mondta Midián tanácsának: Most ez a gyülekezet fel fog nyalni mindent körülöttünk, mint ahogy a borjú felnyalja a zöld dolgokat a mezőről. És Bálák, Cippór fia, Moáb királya volt abban az időben. És követeket küldött Bálámhoz, Beór fiához, Pethórába, amely a folyó mellett van népe fiainak földjén, hogy hívja őt, mondván: Íme, egy nép jött ki Egyiptomból, és íme, beborította a föld színét, és ez letelepedett mellettem. És most jöjj ide, átkozd meg nekem ezt a népet, mert ez erősebb, mint mi, hátha képesek leszünk lecsapni közülük, és kiűzöm őket a földről, mert tudom, hogy akiket te megáldasz, megáldatnak, és akiket te megátkozol, megátkoztatnak. És elment Móáb vénei tanácsa és Midián vénei tanácsa, és a jóslás díja a kezükben volt, és elmentek Bálámhoz, és elmondták neki Bálák szavait. És azt mondta nekik: Szálljatok meg itt az éjszakára, és válaszolni fogok nektek azokban a dolgokban, amelyeket az Úr beszélni fog hozzám. És maradtak Móáb fejedelmei Bálám mellett.

És Isten Bálámhoz jött, és azt mondta neki: Kik ezek az emberek nálad? És mondta Bálám Istenhez: Bálák, Szippór fia, Móáb királya elküldte őket hozzám, mondván, Íme, egy nép jött ki Egyiptomból, és elborította a föld színét, és ez letelepedett az én

területem mellett, és most jöjj, átkozd meg nekem őt, hátha képes leszek megverni őt, és kiűzöm őt a földről. És mondta az Isten Bálámnak: nem fogsz menni velük, és nem fogod átkozni a népet, mert áldott. És felkelve Bálám reggel, mondta Bálák uralkodóinak: távozzatok a ti uratokhoz, nem engedi meg nekem az Isten, hogy elmenjek veletek. És Móáb vezetői felkeltek, elmentek Bálákhoz, és azt mondták: Bálám nem akar velünk jönni.

És Balák még többet tett hozzá: több fejedelmet küldött el, tiszteletreméltóbbakat ezeknél. És elmentek Bálámhoz, és azt mondták neki: Ezt üzeni Bálák, Szippór fia: Kérlek, ne habozz eljönni hozzám. Tisztelettel fogom tisztelni téged, és bármit mondasz, megteszem neked, ezért jöjj és átkozd meg nekem ezt a népet. És válaszolt Bálám, és mondta Bálák uralkodóinak: ha Bálák nekem adja tele a házát ezüsttel és arannyal, nem fogom tudni átlépni az Úr Isten szavát, hogy azt kicsivé vagy naggyá tegyem az elmémben. És most maradjatok itt ti is ezen az éjszakán, és megtudhatom, mit fog még mondani nekem az Úr. És eljött az Isten Bálámhoz éjjel, és mondta neki: ha téged hívni jelen vannak ezek az emberek, kelj fel és kövess őket, de az igét, amit hozzád fogok beszélni, azt tedd meg.

És felkelve Bálám reggel, megnyergelte a szamarát, és elment Móáb fejedelmeivel. És megharagudott haraggal az Isten, hogy elment ő, és felkelt az Isten hírnöke, hogy ellenezze őt, és ő felült az ő szamarára, és a két szolgája vele volt. És a szamár látva az Isten angyalát, aki szemben állt az úton, és a kardot kihúzva a

kezében, letért a szamár az útról, és ment a síkságra, és megütötte a szamarat a botjával, hogy visszairányítsa őt az útra.

És Isten hírnöke megállt a szőlőskert barázdáiban, kerítés innen és kerítés onnan, És amikor a szamár meglátta az Isten hírnökét, a falhoz szorította magát, és a falhoz nyomta Bálám lábát, ő pedig tovább folytatta ostorozott.

És Isten angyala tovább ment, elment és megállt egy szűk helyen, ahol nem lehetett kitérni sem jobbra, sem balra. És amikor a szamár meglátta az Isten angyalát, leült Bálám alá, és Bálám megharagudott, és verte a szamarat a botjával. És Isten megnyitotta a szamár száját, és mondja Bálámnak: mit tettem neked, hogy megütöttél engem immár harmadszor? És Bálám azt mondta a szamárnak, hogy gúnyoltál engem, és ha lett volna kard a kezemben, már régen átszúrtam volna téged. És a szamár mondja Balaámnak: Nem én vagyok-e a te szamarad, amelyen lovagoltál ifjúságodtól fogva a mai napig? Vajon lenézve tettem-e veled valaha így? Ő pedig azt mondta: Nem. Felfedte pedig Isten Bálám szemeit, és látja az Úr hírnökét, aki ellenállt az úton, és a kardot kihúzva a kezében, és meghajolva leborult az arca előtt. És mondta neki Isten hírnöke: Miért ütötted meg a szamaradat immár harmadszor? Íme, én kijöttem, hogy ellenedre legyek, mert nem helyes az utad előttem, és a szamár, látva engem, eltért tőlem immár harmadszor. És ha nem fordult volna el, most tehát téged megöltem volna, azt pedig megmentettem volna. És mondta Bálám az Úr hírnökének: Vétkeztem, mert nem tudtam, hogy te ellenem álltál az úton a találkozásra, és most, ha nem

tetszik neked, visszafordulok. És mondta Isten hírnöke Bálámnak: menj el az emberekkel, de a szót, amit mondok neked, azt őrizd meg, hogy elmondd. És elment Bálám Bálák vezetőivel.

És Bálák hallván, hogy Bálám megérkezett, kiment elébe Móáb városába, amely az Arnón határain van, amely a határok szélső részén van. És mondta Balák Bálámnak: Nem küldtem hozzád, hogy hívjalak téged? Miért nem jöttél hozzám? Valóban nem fogok tudni megtisztelni téged? És mondta Bálám Báláknak: Íme, most jöttem hozzád, vajon képes leszek-e bármit is mondani? Azt a szót, amelyet az Isten az én számba ad, azt fogom kimondani. És elment Bálám Bálákkal, és eljutottak a tanyák városaihoz. És Balák juhokat és borjúkat áldozott, és küldött Balaámnak és a vele lévő vezetőknek. És reggel lett, és Balák magához véve Balaámot, felvitte őt Baál oszlopára, és onnan megmutatott neki egy részt a népből.

23

És mondta Bálám Báláknak: Építs nekem itt hét oltárt, és készíts nekem itt hét borjút és hét kost. És Balák úgy tett, ahogy mondta neki Bálám, és felajánlott egy borjút és egy kost az oltáron. És mondta Bálám Báláknak: Állj az áldozatod mellett, és elmegyek, ha nekem megjelenik az Isten találkozásban, és a szót, amit nekem mutat, bejelentem neked. És állt Bálák az áldozata mellett. És Bálám elment, hogy megkérdezze Istent, és

egyenesen ment, és megjelent Isten Bálámnak, és Bálám így szólt hozzá: A hét oltárt elkészítettem, és borjút és kost hoztam fel az oltárra. És az Isten szót vetett Bálám szájába, és mondta, Bálák felé fordulván: így fogsz szólni. És fordult felé, és ő pedig állt az égőáldozatai fölött, és Móáb minden fejedelme vele volt, és Isten lelke szállt rá. És felvéve példabeszédét, így szólt: Mezopotámiából küldött értem Bálák, Móáb királya, a keleti hegyekből, mondván: Jöjj, átkozd meg nekem Jákobot, és jöjj, átkozd meg nekem Izraelt. Mit átkozzak, akit nem átkoz az Úr? Vagy mit átkozzak, akit nem átkoz az Isten? Mert a hegyek csúcsáról látni fogom őt, és a dombokról megfigyelni fogom őt; íme, a nép egyedül fog lakni, és a nemzetek között nem fog beszámíttatni. Ki tökéletesítette Jákób magvát, és ki számlálhatja meg Izraél törzseit? Haljon meg az én lelkem az igazak lelkei között, és legyen az én magvam olyan, mint ezeknek magva.

És mondta Balák Bálámnak: Mit tettél velem? Ellenségeim megátkozására hívtalak téged, és íme, áldást mondtál. És mondta Bálám Báláknak: Vajon nem azt fogom-e megtartani, hogy elmondjam, amit az Isten az én számba ad? És mondta neki Bálák: Jöjj még velem egy másik helyre, ahonnan nem fogod látni őt onnan, hanem csak valami részét fogsz látni belőle, de mindnyájukat ne lásd, és átkozd meg nekem őt onnan.

És elvitte őt a mező őrtornyába a kifaragott csúcsra, és épített ott hét oltárt, és felhozott egy borjút és egy kost az oltárra. És mondta Bálám Báláknak: állj meg a te áldozatodnál, én pedig elmegyek megkérdezni az Istent. És találkozott Isten Balaámmal,

és szót adott a szájába, és ezt mondta: Térj vissza Balákhoz, és ezeket mondd neki. És fordult felé, és ő állt az égőáldozata fölött, és Móáb minden vezére vele volt, és Bálák mondta neki: mit beszélt az Úr? És felvéve példabeszédét, mondta: Kelj fel, Bálák, és hallgass, fülelj, tanúm, Szippór fia. Nem úgy, mint az ember, az Isten, hogy hazudjon, sem mint embernek fia, hogy fenyegettessék; ő mondta, és nem teszi meg? beszél, és nem marad meg benne? Íme, áldani vállalkoztam, áldani fogok, és nem fogok elfordulni. Nem lesz fáradság Jákóbban, sem nem fog láttatni fájdalom Izraelben, az Úr, az ő Istene vele van, az uralkodók dicsősége benne van. Isten, aki kivezette őt Egyiptomból, olyan neki, mint az egyszarvú dicsősége. Mert nincs jóslás Jákóbban, sem jövendőmondás Izraelben; ideje szerint fog mondatni Jákóbnak és Izraelnek, mit fog véghezvinni az Isten. Íme, a nép mint egy oroszlánkölyök fog felkelni, és mint egy oroszlán fog ujjongani, nem fog aludni, amíg zsákmányt nem eszik, és a sebesültek vérét nem issza.

És mondta Balak Balaamnak: Se átkokkal ne átkozd nekem őt, se áldással ne áldd őt. És Bálám válaszolva azt mondta Bálaknak: Nem beszéltem neked, mondva, hogy azt a szót, amit az Isten beszél, azt fogom megtenni? És mondta Balák Bálámnak: jöjj, vigyelek téged egy másik helyre, hátha tetszeni fog Istennek, és átkozd meg nekem őt onnan. És Balák felvitte Balaámot a Peór csúcsára, amely a puszta felé nyúlik. És Bálám azt mondta Bálaknak: építs nekem itt hét oltárt, és készíts elő nekem itt hét borjút és hét kost. És Bálák úgy tett, ahogyan mondta neki Bálám, és felvitt egy borjút és egy kost az oltárra.

24

És látván Bálám, hogy jó az Úr előtt megáldani Izraelt, nem ment a neki szokott módon a jósjelek találkozására, és arcát a puszta felé fordította. És Bálám felemelve a szemeit, látja Izraelt törzsek szerint táborozva, és Isten szelleme lett rajta. És felvéve példabeszédét, mondta: így szól Bálám, Beór fia, így szól az ember, aki igazán lát. Mondja, aki hallja az erős szavait, aki Isten látomását látta álmában, feltárva szemei. Mint szépek a házaid, Jákób, a sátraid, Izrael! Mint árnyékot adó völgyek, és mint kertek a folyó mellett, és mint sátrak, amelyeket az Úr állított fel, és mint cédrusok a vizek mellett. Kimegy egy ember az ő magjából, és uralkodni fog sok nemzet felett, és felemeltetik Góg királysága, és növekedni fog az ő királysága. Isten kivezette őt Egyiptomból, mint az egyszarvú dicsősége, megeszi ellenségei nemzeteit, kiszívja velőjüket kövér darabjaikból, és nyilaival átlövi az ellenséget. Lefeküdvén megpihent, mint oroszlán, és mint kölyök – ki fogja felkelteni őt? Az áldók téged áldottak, és az átkozók téged átkozottak.

És megharagudott Balák Bálámra, és összecsapta a kezeit, és mondta Balák Bálámnak: Átkozni az ellenségemet hívtalak téged, és íme, áldva áldottál harmadszor. Most tehát menekülj a helyedre! Mondtam, hogy megtisztellek téged, de most megfosztott téged az Úr a dicsőségtől. És mondta Bálám Báláknak: Nem a te hírnökeidnek is, akiket hozzám küldtél, beszéltem mondván, Ha Balák nekem adja tele a házát ezüsttel

és arannyal, nem leszek képes áthágni az Úr szavát, hogy azt jóvá vagy gonosszá tegyem magamtól, amit az Isten mond, azokat fogom mondani. És most íme elmegyek a helyemre; jöjj, tanácsot adok neked, mit fog tenni ez a nép a te népeddel a napok végén.

És felvéve példabeszédét, így szólt,

Mondja Bálám, Beór fia, mondja az ember, aki igazán lát, hallja Isten szavait, ismeri a Legfelsőbbtől való tudást, és Isten látomását látva álmában, feltárultak az ő szemei. Megmutatom neki, de nem most; áldom, de nem közeledik. Felkel egy csillag Jákóbból, feltámad egy ember Izraelből, és összetöri Móáb vezetőit, és kifosztja Szét minden fiát. És Edóm örökség lesz, és Ézsau, az ő ellensége örökség lesz, és Izrael erővel cselekedett. És fel fog kelni Jákóbból, és el fogja pusztítani a megmentettet a városból. És látva Amáleket, és felvéve példabeszédét, mondta: A nemzetek kezdete Amálek, de magvuk el fog veszni. És amikor meglátta a Kenitát, és felvette a példabeszédét, így szólt: Erős a lakóhelyed, és ha a sziklában helyezed el a fészkedet, És ha Beórnak ravaszság fészke lesz, az asszírok fogságba visznek téged. És látva Ógot, felvéve példabeszédét, mondta: Jaj, jaj, ki fog élni, amikor Isten ezeket véghezveszi? És ki fog menni a Kittiaimok kezéből, és bántalmazni fogják Asszúrt, és bántalmazni fogják a Hébereket, és ők egyetértésben el fognak veszni. És felkelve Bálám elment, visszatérve a maga helyére, és Bálák is elment a maga útjára.

25

És Izrael Satteinben tartózkodott, és megszentségtelenült a nép, paráználkodván Moáb lányaival. És meghívták őket bálványaik áldozataira, és a nép evett áldozataikból, és imádták bálványaikat, És Izrael a Baal peornak szentelte magát, és az Úr haragra gerjedt Izrael ellen. És mondta az Úr Mózesnek: vedd a nép valamennyi vezetőjét, és végezz velük az Úr előtt a nap ellenében, és el fog fordulni az Úr haragjának haragja Izraeltől. És Mózes azt mondta Izrael törzseinek: öljétek meg mindenki a maga emberét, aki beavattatott Beélfegornak. És íme, Izrael fiainak egyik embere eljött és odavezette testvérét a midiánita nőhöz Mózes előtt és Izrael fiai egész gyülekezetének előtt, ők pedig sírtak a bizonyság sátorának ajtaja mellett. És amikor látta Fineás, Eleázár fia, Áron papnak a fia, felkelt a gyülekezet közepéből, és lándzsát vett a kezébe, Belépett az izraelita ember után a kemencébe, és átszúrta mindkettőt, az izraelita embert és az asszonyt az ő méhén át, és megszűnt a csapás Izrael fiai körében. És a csapásban elhunytak száma huszonnégyezer lett.

És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: Phinehas, Eleazarnak, Áron papnak a fiának a fia lecsillapította az én haragomat Izrael fiai felől, amikor az én buzgóságomat buzgólkodta közöttük, és nem pusztítottam el Izrael fiait az én buzgóságomban. Így mondtam: íme, én békeszövetséget adok neki, És lesz neki és az ő magvának övele örök papság szövetsége, amiért buzgólkodott az ő Istenének, és engesztelést tett Izrael fiaiért. A megütött

izraelita ember neve pedig, aki megüttetett a midiánita nővel együtt, Zambri volt, Szalmon fia, a Simeon nemzetség házának fejedelme. És a megöletett midiánita asszony neve Chaszbi volt, Szúr leánya, aki Ommóth nemzet uralkodója volt, a midiánita család házából való.

És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: beszélj Izrael fiaihoz, mondván: Legyetek ellenségesek a midiánitákkal, és üssétek meg őket. mert ők ellenségeskednek veletek csalárdsággal, amennyiben megtévesztenek titeket Peór miatt, és Khaszbi miatt, Midián fejedelmének leánya, az ő testvérük, aki megüttetett a csapás napján Peór miatt.

26

És történt a csapás után, és az Úr beszélt Mózeshez és Eleazárhoz, a paphoz, mondván, Vedd számba Izrael fiainak egész gyülekezetét húsz éves kortól fölfelé, atyai házaik szerint, mindenkit, aki hadba vonul Izraelben.

És Mózes és Eleazár, a pap beszélt Moáb Arabóthjában, a Jordán mellett, Jerikóval szemben, mondván: húsz évestől és fölfelé, ahogyan az Úr parancsolta Mózesnek, és Izrael fiai, akik kijöttek Egyiptomból Reuben Izrael elsőszülöttje, Reuben fiai pedig: Enoch és Enoch népe, Pallunak Pallu népe. Ászrónnak az Ászróneiek népe, Chármínak a Chármíak népe. Ezek Rúben népei, és az ő számlálásuk negyvenháromezer-hétszázharminc

volt.

És Pallu fiai: Eliáb. És Eliáb fiai: Námuel, Dátán és Abirám, ezek a gyülekezet kijelöltjei, ezek azok, akik fellázadtak Mózes és Áron ellen Kóré gyülekezetében, az Úr elleni lázadásban. És a föld megnyitva a száját, elnyelte őket és Kórét az ő gyülekezetének halálában, amikor a tűz felemésztette az ötvenet és kétszázat, és jellé lettek. A Kórách fiai nem haltak meg.

És Simeon fiai, Simeon fiainak népe: Namuelhoz a namueliták népe, Jaminhoz a jaminiták népe, Jachinhoz a jachiniták népe. Zára népének a záraiak, Saul népének a sauliak. Ezek Simeon népei a számlálásuk szerint, huszonkétezer és kétszáz.

Júda fiai pedig Ér és Ónán, és meghaltak Ér és Ónán Kánaán földjén. Júda fiai klánjuk szerint lettek: Silónak a Selóni népe, Pérecnek a Pérecí népe, Zárának a Zárái népe. És Phares fiai lettek: Asronnak a népe az Asroniták, Iamunnak a népe az Iamuniták. Ezek Júda népei az ő számlálásuk szerint, hetvenhatezer-ötszáz.

És Issakár fiai klánjuk szerint: Tólának a Tólaita nép, Púának a Púnita nép, Jásubnak a jásubí nép, Szamrámnak a szamrámí nép. Ezek Issakár népei az ő számlálásuk szerint, hatvannégyezer és négyszáz.

Zebulon fiai klánjuk szerint: Szerednek a Szeredita nép, Allonnak az Allonita nép, Allelnek az Allelita nép. Ezek Zebulun

népei az ő számlálásuk szerint, hatvan ezren és ötszázan.

Gád fiai nemzetségeik szerint: Szafónnak a Szafóni nemzetség, Hagginak a Haggi nemzetség, Szuninak a Szuni nemzetség, Az Azeninek, az Azeni népe, az Addinak, az Addi népe, Arodnak népe az Aroadi, Arielnek népe az Arieli. Ezek Gád fiainak népei az ő számlálásuk szerint, negyvennégyezer-ötszáz.

Asher fiai nemzetségeik szerint: Jaminnak a Jaminita nép, Jesounak a Jesouita nép, Bariának a Bariaita nép. Kobernek a Koberi nép, Melchielnek a Melchieli nép. És Ásér lányának neve Szára. Ezek Asher népei az ő számlálásuk szerint, negyvenháromezer-négyszáz.

József fiai nemzetségeik szerint: Manassé és Efraim.

Manasszé fiai. Mákirnak a mákirita nép, és Mákir nemzette Gileádot, Gileádnak a gileádita nép. És ezek Gileád fiai: Ahiezer, az ahiezerita nép; Cheleg, a chelegita nép. Az Eszriélnek a népe az Eszriéli, a Szichémnek a népe a Szichémi, Symaernek a Symaeri nép, és Ophernek az Opheri nép. És Szalpaádnak, Ofér fiának, nem lettek fiai, hanem csak lányai, és ezek Szalpaád lányainak nevei: Mala, Nua, Egla, Melka és Thersa. Ezek Manasszé népei számlálásuk szerint, ötvenkétezer és hétszázan.

És ezek Efraim fiai: Szutalának a népe a Szutalán, Tanáknak a népe a Tanakí. Ezek Szutala fiai: Édennek, az Édení nép. Ezek Efraim törzsei az ő népszámlálásuk szerint, harminckettőezer-

ötszáz, ezek József fiainak törzsei az ő törzseik szerint.

Benjámin fiai nemzetségeik szerint: Baléhoz a Bali nemzetség, Aszbérhoz a Aszbéri nemzetség, Jakhiránhoz a Jakhiráni nemzetség.

A Szophánnak, a nép a Szophanészé. És Bale fiai lettek Adar és Noeman; Adarnak a népe az Adari, és Noemannak a népe a Noemani. Ezek Benjamin fiai nemzetségeik szerint, számlálásuk alapján: harmincötezer-ötszáz.

És Dán fiai népeik szerint, a Szamé, a Szameí népe, ezek Dán népei népeik szerint. Sámei minden népe az ő megszámlálásuk szerint hatvannégyezer-négyszáz.

Naftali fiai nemzetségeik szerint: Asielnek a népe az Asieli, Gauninak a népe a Gauni. A Jesernek a Jeseri nép, a Sellemnek a Sellemi nép. Ezek Naftali népei számlálásuk szerint, negyven ezren és háromszázan.

Ez Izrael fiainak a számlálása: hatszázezer-hétszázharminc.

És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: Ezeknek osztják fel a földet, hogy örököljenek a nevek száma szerint. A többnek növelni fogod az örökséget, és a kevesebbnek csökkenteni fogod az örökségüket; mindegyiknek, ahogyan megszámláltattak, adatik az örökségük. Sorsok által lesz elosztva a föld a neveknek,

törzsek szerint, atyáik szerint fognak örökölni. A sorsból osztod az örökségüket a sokan és a kevesen között.

És Lévi fiai az ő nemzetségeik szerint: Gersónnak a gersóni nemzetség, Kehátnak a keháti nemzetség, Merárinak a meráři nemzetség. Ezek Lévi fiainak népei: a lobeni nép, a hebroni nép, a Kóré nép és a músi nép, és Kaát nemzette Amrámot. Az ő feleségének neve pedig Jókhebed volt, Lévi leánya, aki ezeket Lévinek szülte Egyiptomban, és szülte Amrámnak Áront és Mózest, és Mirjamot, az ő nővérüket. És lettek Áronnak Nádáb, Abíud, Eleázár és Itamár. És meghalt Nádáb és Abiud, amikor idegen tüzet mutattak be az Úr előtt a Sínai pusztában. És lett az ő népszámlálásukból huszonháromezer, minden hímnemű egy hónapostól és fölfelé, mert nem számláltattak meg Izrael fiai között, mivel nem adatik nekik örökrész Izrael fiai között.

És ez a számlálás Mózes és Eleazár pap, akik megszámlálták Izrael fiait Moáb Araboth síkságán, a Jordán mellett Jerikóval szemben. És ezek között nem volt ember azok közül, akiket Mózes és Áron megszámlált, amikor megszámlálták Izrael fiait a Sínai pusztában. Mert az Úr azt mondta nekik, hogy halállal meghalnak a pusztában, és nem maradt meg közülük senki, kivéve Kálebet, Jefunné fiát, és Józsuét, Nún fiát.

27

És odajöttek Szalpáád lányai, Ófer fiának, Gálaád fiának, Mákir

fiának, Manasszé népéből, József fiaiból, és ezek az ő neveik: Máálá, és Núá, és Eglá, és Melkhá, és Therszá, És álltak Mózes előtt, és Eleázár, a pap előtt, és a vezetők előtt, és az egész gyülekezet előtt, a bizonyság sátrának ajtajánál, mondván, A mi atyánk meghalt a pusztában, és ő maga nem volt a gyülekezet közepén, amely összegyűlt az Úr előtt Kóré gyülekezetében, mert a maga bűne miatt halt meg, és fiai nem lettek neki. Ne töröltessék ki a mi atyánk neve az ő népe közül, mert nincs neki fia. Adjatok nekünk birtokot a mi atyánk testvérei között. És Mózes ítéletüket az Úr elé hozta.

És az Úr beszélt Mózeshez, Mondván: Helyesen beszéltek Szalpaád lányai. Ajándékot fogsz adni nekik, birtoklást örökségül atyjuk testvérei között, és át fogod ruházni atyjuk sorsát rájuk. És Izrael fiaihoz fogsz szólni, mondván: ha egy ember meghal, és nincs fia, át fogjátok adni az örökségét a lányának Ha pedig nincs leánya neki, adjátok az örökséget a testvérének. Ha pedig nincsenek testvérei, akkor adjátok az örökséget apjának testvérének. Ha de nem legyenek testvérei az ő atyjának, adjátok az örökséget a legközelebbi rokonának az ő törzséből, hogy örökölje az ő dolgait, és ez lesz Izrael fiainak az ítélet törvénye, ahogy az Úr parancsolta Mózesnek.

És mondta az Úr Mózesnek: menj fel a hegyre, amely a Jordánon túl van, erre a Nabau hegyre, és lásd meg Kanaán földjét, amelyet én adok Izrael fiainak birtokul. És látni fogod azt, és te is a népedhez gyűjtesz, ahogyan Áron testvéred is Hór hegyén gyűjtetett. Mert áthágytátok szavamat Szín pusztájában, amikor

a gyülekezet ellenszegült, hogy megszenteljetek engem, nem szenteltetek meg engem a víznél előttük; ez a perlés vize Kádesben, Szín pusztájában. És Mózes azt mondta az Úrnak, Nevezzen ki az Úr, a szellemek és minden test Istene, embert ezen gyülekezet fölé, aki kimegy előttük, és aki bemegy előttük, és aki kivezeti őket, és aki bevezeti őket, és nem lesz az Úr gyülekezete olyan, mint a juhok, akiknek nincs pásztoruk. És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: vedd magadhoz Józsuét, Nún fiát, azt az embert, akiben szellem van, és tedd rá a kezeidet. És felállítod őt Eleazár pap előtt, és parancsolsz neki az egész gyülekezet előtt, és parancsolsz róla előttük. És a dicsőségedből adsz rá, hogy engedelmeskedjenek neki Izrael fiai. És Eleázár pap előtt fog állni, és kérdezni fogják őt a mutatás ítéletéről az Úr előtt, az ő szája szerint fognak kimenni, és az ő szája szerint fognak bemenni ő és Izrael fiai egyetértéssel, és az egész gyülekezet.

És Mózes úgy tett, ahogyan az Úr parancsolta neki, és fogva Józsuét, állította őt Eleázár pap elé és az egész gyülekezet elé, És rátette a kezeit, és felállította őt, ahogyan az Úr parancsolta Mózesnek.

28

És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: Parancsold Izrael fiainak, és mondd nekik: Az én ajándékaimat, az én adományaimat, az én áldozataimat, kellemes illatú füstölgésül, tartsátok meg, hogy

bemutassátok nekem az én ünnepeim alkalmával. És ezt mondod nekik: ezek az áldozatok, amelyeket az Úrnak fogtok bemutatni: egyéves, hibátlan bárányok, kettő naponta égőáldozatul, folyamatosan. Az egyik bárányt reggel készíted el, és a második bárányt este felé készíted el.

És készíteni fogsz egy tizedrészt az efából finomlisztből áldozatra, olajjal keverve, a hin negyedik részével. Folytonos égőáldozat, amely a Sínai hegyen lett kellemes illatú áldozat az Úrnak. És az ő italáldozata a negyedik rész ínből az egy bárányhoz, a szenthelyen önts italáldozatul erős italt az Úrnak. És a második bárányt este felé készíted el, az ő áldozata szerint és az ő italáldozata szerint készítitek, kellemes illatul az Úrnak. És a szombatok napján hozzatok két egyéves, hibátlan bárányt, és két tized finomlisztet olajjal keverve áldozatul, és italáldozatot, Az égőáldozat a szombatoknak a szombatokban, a folyamatos égőáldozaton, és annak italáldozata.

És az újholdakkor mutassatok be égőáldozatot az Úrnak: két borjút az ökrök közül, egy kost és hét egyéves hibátlan bárányt, Három tized finomlisztet olajjal keverve az egy borjúhoz, és két tized finomlisztet olajjal keverve az egy koshoz, Egy tized finomlisztet olajjal keverve az egy báránynak, áldozat, kellemes illatú felajánlás az Úrnak. Az italáldozatuk fele hin lesz az egy borjúhoz, és egyharmad hin lesz az egy koshoz. És egynegyed hin bor lesz az egy bárányhoz, ez az égőáldozat hónapról hónapra az év hónapjaiban.

És egy kecskebakot a kecskék közül bűnért az Úrnak, a folytonos égőáldozaton felül kell készíteni, és annak italáldozatát.

És az első hónap tizennegyedik napján az Úr pászkája. És ennek a hónapnak a tizenötödik napján ünnep, hét napig kovásztalan kenyeret egyetek. És az első nap szent ünnepnek lesz nektek, semmiféle szolgai munkát nem fogtok végezni. És hozzátok égőáldozatokat, áldozatot az Úrnak: két borjút a szarvasmarhák közül, egy kost, hét eves bárányt; hibátlanok legyenek számotokra. És az ő áldozatuk olajban kevert finomliszt, három tized az egy borjúnak, és két tized az egy kosnak. Egy tizedet fogsz tenni egy-egy báránynak, a hét báránynak. És egy kecskebakot a kecskék közül bűnért, hogy engesztelést szerezzenek értetek, Kivéve a folyamatos reggeli égőáldozatot, amely az állandó égőáldozat. Ezeket eszerint cselekedjétek minden nap a hét napon át: ajándékot, áldozatot a kellemes illat szagául az Úrnak; az állandó égőáldozaton kívül készítsd el annak italáldozatát. És a hetedik nap szent lesz nektek, semmiféle szolgai munkát nem fogtok végezni azon.

És az újak napján, amikor új áldozatot hoztok az Úrnak a hetek ünnepén, szent gyülekezés lesz nektek, semmiféle szolgai munkát nem fogtok végezni. És hozzátok égőáldozatokat kellemes illat szagául az Úrnak: két borjút a marhák közül, egy kost, hét egyéves hibátlan bárányt. Az áldozatuk finomliszt olajban keverve, három tized az egy borjúnak, és két tized az egy kosnak. Tizedet-tizedet az egy báránynak, a hét báránynak, És egy kecskebakot a kecskék közül a bűnért, hogy engeszteljetek

magatokért, az állandó égőáldozaton kívül. És az ő áldozatukat tegyétek meg nekem, hibátlanok legyenek számotokra, és az ő italáldozataikat is.

29

És a hetedik hónapban, a hónap első napján, szent gyülekezés lesz nektek, semmiféle szolgai munkát ne végezzetek, a jelzés napja lesz nektek. És égőáldozatokat fogtok bemutatni kellemes illatú áldozatul az Úrnak: egy borjút a marhák közül, egy kost, hét egyéves hibátlan bárányt. Az áldozatuk finomliszt olajban keverve, három tized az egy borjúnak, és két tized az egy kosnak Tizedet-tizedet az egy báránynak, a hét báránynak, És egy kecskebakot a kecskék közül a bűnért, hogy engesztelést szerezzenek értetek, Kivéve az újhold égőáldozatait, és azok áldozatait, és azok italáldozatait, és a folyamatos égőáldozatot, és azok áldozatait és azok italáldozatait, azok értelmezése szerint, kellemes illattá az Úrnak.

És ennek a hónapnak a tizedikén szent gyülekezés lesz nektek, és sanyargatni fogjátok lelketeket, és semmiféle munkát nem fogtok végezni. És égőáldozatokat fogtok hozni illatos illatként az Úrnak, felajánlásokat az Úrnak: egy borjút a marhák közül, egy kost, hét egyéves bárányokat; hibátlanok legyenek számotokra. Az áldozatuk finomliszt olajban keverve, három tized az egy borjúnak, és két tized az egy kosnak Tizedet az egy báránynak, a hét bárányra, És egy kecskegidát a kecskék közül a

bűn miatt, hogy engesztelést szerezzenek értetek, kivéve a bűn engesztelését, és a folytonos égőáldozatot, annak ételáldozatát, és annak italáldozatát az előírás szerint, kedves illatú tűzáldozatul az Úrnak.

És a hetedik hónap tizenötödik napján szent összejövetel lesz nektek, semmiféle szolgai munkát ne végezzetek, és ünnepeljétek azt ünnepként az Úrnak hét napig. És hozzátok égőáldozatokat, áldozatot kellemes illat illatára az Úrnak: az első napon borjúkat a marhák közül tizenhármat, kosokat kettőt, egyéves bárányokat tizennégyet; hibátlanok legyenek. Az áldozataik finom liszt olajjal keverve: három tized az egy borjúnak, a tizenhárom borjúnak, és két tized az egy kosnak, a két kosra. Tizedenként a báránynak, az egynek, a tizennégy bárányra, És egy kecskebakot a kecskék közül bűnért, kivéve a folytonos égőáldozatot, azok áldozatai és azok italáldozatai.

És a második napon tizenkét borjút, két kost, tizennégy egyéves hibátlan bárányt. Az áldozatuk és italáldozatuk a borjúknak és a kosoknak és a bárányoknak a számuk szerint, az előírásuk szerint. És egy kecskebakot a kecskék közül bűnért, kivéve a folytonos égőáldozatot, azok áldozatait és azok italáldozatait.

A harmadik napon tizenegy borjút, két kost, tizennégy egyéves hibátlan bárányt. Az áldozatuk és italáldozatuk a borjúknak és a kosoknak és a bárányoknak a számuk szerint, az előírásuk szerint. És egy kecskebakot a kecskék közül bűnért, kivéve a folytonos égőáldozatot, azok áldozatait és azok italáldozatait.

A negyedik napon tíz borjút, két kost, tizennégy egyéves hibátlan bárányt. Az ő áldozataik és az ő italáldozataik a borjúkhoz és a kosokhoz és a bárányokhoz, a számuk szerint, az ő előírásuk szerint. És egy kecskebakot a kecskék közül bűnért, kivéve a folytonos égőáldozatot, azok áldozatai és azok italáldozatai.

Az ötödik napon kilenc borjú, két kos, tizennégy egyéves hibátlan bárány. Az ő áldozataik és az ő italáldozataik a borjúkhoz és a kosokhoz és a bárányokhoz számuk szerint, összehasonlításuk szerint. És egy kecskebakot a kecskék közül bűnért, kivéve a folytonos égőáldozatot, azok áldozatai és azok italáldozatai.

A hatodik napon nyolc borjút, két kost, tizennégy egyéves hibátlan bárányt. Az ő áldozataik és az ő italáldozataik a borjúkhoz és a kosokhoz és a bárányokhoz számuk szerint, összehasonlításuk szerint. És egy kecskebakot a kecskék közül bűnért, kivéve a folytonos égőáldozatot, azok áldozatait és azok italáldozatait.

A hetedik napon hét borjút, két kost, tizennégy egyéves hibátlan bárányt. Az ő áldozataik és az ő italáldozataik a borjúknak és a kosoknak és a bárányoknak a számuk szerint, az értelmezésük szerint. És egy kecskebakot a kecskék közül bűnért, kivéve a folytonos égőáldozatot, azok áldozatait és azok italáldozatait. És a nyolcadik napon záró ünnep lesz nektek, semmiféle szolgai munkát nem végezhettek azon. És hozzátok égőáldozatokat illatos illat áldozataiként az Úrnak: egy borjút, egy kost, hét

egyéves hibátlan bárányt. Az ő áldozataik és az ő italáldozataik a borjúnak és a kosnak és a bárányoknak a számuk szerint, az ő elrendezésük szerint. És egy kecskebakot a kecskék közül bűnért, kivéve a folytonos égőáldozatot, azok áldozatait és azok italáldozatait.

Ezeket fogjátok tenni az Úrnak a ti ünnepeiteken, kivéve a ti imádságaitokat, és a ti önkéntes adományaitokat, és a ti égőáldozataitokat, és a ti áldozataitokat, és a ti italáldozataitokat, és a ti hálaáldozataitokat.

30

És Mózes beszélt Izrael fiainak mindazon dolgok szerint, amelyeket az Úr parancsolt Mózesnek. És Mózes beszélt Izrael fiai törzseinek uralkodóihoz, mondván: ez az a szó, amelyet az Úr parancsolt. Ember ember, aki fogadalmat tesz az Úrnak, vagy esküt esküszik, vagy kötelezettséggel kötelezi magát lelke dolgában, ne gyalázza meg a szavát; mindent, ami kimegy a szájából, meg kell tennie. Ha pedig fogadalmat tesz egy asszony az Úrnak, vagy kötelezettséget vállal atyja házában az ő ifjúságában, És hallja az apja az ő imáit és az ő kötelezettségeit, amelyeket meghatározott a lelke szerint, és hallgat az apja, és állni fognak mind az ő imái, és mind az ő kötelezettségei, amelyeket meghatározott a lelke szerint, megmaradnak neki. Ha de elutasítva elutasítja az apja, amelyen a napon hallja minden imáját és kötelezettségeit, amelyeket meghatározott a lelke

szerint, nem fognak állni, és az Úr megtisztítja őt, mert elutasította az apja.

Ha pedig férjhez megy, és az ő imádságai rajta vannak ajkainak megkülönböztetése szerint, amelyeket lelke ellen kötött, És ha hallja az ő férje és hallgat neki azon a napon, amelyen hallja, akkor így állni fognak mind az ő imái és az ő kötelezettségei, amelyeket a lelke szerint meghatározott, állni fognak. Ha azonban a férje elutasítja azon a napon, amelyen hall róla, akkor minden imája és kötelezettsége, amelyeket a lelkére vállalt, nem marad érvényben, mert a férfi elutasította azokat, és az Úr megtisztítja őt.

És az özvegy és a kivettetett fogadalma, amennyit fogad a lelke szerint, megmaradnak neki. Ha pedig a férje házában van az ő fogadalma, vagy a határozat az ő lelke szerint esküvel, És hallja a férje, és hallgat neki, és nem utasítja el, és érvényben maradnak mind az imádságai, és mind a kötelezettségei, amiket a lelkére vállalt, érvényben maradnak ellene. Ha azonban a férje elveszi azon a napon, amelyen hallja, mindazt, ami kimegy az ő ajkairól az ő imái szerint és az ő lelke szerinti kötelezettségei szerint, nem marad meg neki, a férje elvette, és az Úr megtisztítja őt. Minden fogadalmat és minden esküt, amely kötelék a lélek bántalmazására, az ő férje állít fel neki, és az ő férje távolítja el Ha pedig hallgatva hallgat neki napról napra, akkor megerősíti neki minden fogadalmát, és a kötelezettségeket, amelyek rajta vannak, megerősíti neki, mert hallgatott neki azon a napon, amelyen hallotta. Ha azonban a

férje eltávolítja azt azon nap után, amelyen hallotta, akkor magára veszi a bűnét. Ezek azok a rendeletek, amelyeket az Úr parancsolt Mózesnek, a férfi és a felesége között, valamint az atya és a leánya között annak ifjúságában az atya házában.

31

És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: Bosszuld meg Izrael fiainak bosszúját a Midiánitákon, és végül a te népedhez fogsz csatlakozni. És Mózes beszélt a néphez, mondván: Fegyverezzetek fel férfiakat magatok közül, és sorakozzatok fel az Úr előtt Midián ellen, hogy bosszút álljatok az Úr részéről Midián ellen. Ezer törzsből, ezer törzsből, Izrael fiainak minden törzséből küldjetek harcba. És kiszámláltak Izrael ezreiből ezret törzsenként, tizenkétezer felfegyverzett harcost. És elküldte őket Mózes, ezret minden törzsből, ezret minden törzsből, erejükkel együtt, és Fineást, Eleázárnak, Áron papnak a fiának a fiát, és a szent edényeket, és a jelzések trombitáit a kezükben.

És felsorakoztak csatában Midián ellen, ahogyan az Úr parancsolta Mózesnek, és megöltek minden hímet. És Midián királyait megölték sebesültjeikkel együtt, és Evit, és Rekemet, és Surt, és Hurt, és Rebát, Midián öt királyát, és Bálámot, Beór fiát megölték karddal sebesültjeikkel együtt. És zsákmányolták Midián asszonyait, poggyászukat, jószágaikat és minden birtokaikat, és erejüket zsákmányolták És minden városukat, amelyek a lakóhelyeiken voltak, és tanyáikat tűzben égették el.

És elvették minden zsákmányukat, és minden zsákmányolt dolgukat embertől állatig. És hozták Mózeshez és Eleázár paphoz, és Izrael minden fiához a foglyokat, és a zsákmányt, és a prédát a táborba, Moáb Arabóthjába, amely a Jordán mellett van Jerikóval szemben. És kiment Mózes és Eleázár, a pap, és a gyülekezet minden vezetője eléjük találkozásra a táboron kívül. És megharagudott Mózes a sereg felügyelőire, az ezredesekre és századosokra, akik a háború csatasorából jöttek. És Mózes azt mondta nekik: Miért kíméltek meg minden nőstényt? Ezek ugyanis Izrael fiai számára Bálám szava szerint voltak, hogy eltávolítsák és semmibe vegyék az Úr szavát Peór miatt, és csapás sújtotta az Úr gyülekezetét. És most öljetek meg minden hímneműt a zsákmányban, és minden asszonyt, aki férfi ágyát megismerte, öljetek meg. És minden nőt a zsákmányból, aki nem ismert férfi ágyát, tartsatok életben. És ti táborozzatok a táboron kívül hét napig, minden megölő és az elesett érintője megtisztíttatik a harmadik napon, és a hetedik napon ti és a foglyaitok. És minden takarót és minden bőredényt, és minden kecskebőrből készült tárgyat, és minden faedényt meg kell tisztítanotok.

És mondta Eleazár, a pap a hadsereg férfiaihoz, akik jöttek a háború csatasorából: Ez a törvény rendelete, amelyet az Úr parancsolt Mózesnek. Kivéve az aranyat és az ezüstöt és a bronzot és a vasat és az ólmot és az ónt, Minden dolog, amely átmegy a tűzön, megtisztíttatik, de a megtisztítás vize által is megtisztíttatik, és minden, ami nem megy át a tűzön, átmegy a vízen. És mossátok meg a ruhákat a hetedik napon, és

megtisztultok, és ezek után bemehettek a táborba.

És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: Vedd a fogságból származó zsákmány összegét embertől állatig, te és Eleazár, a pap, és a gyülekezet családfőinek vezetői. És el fogjátok osztani a zsákmányt a harcosok között, akik kimentek a csatasorba, és az egész gyülekezet között. És el fogtok különíteni véget az Úrnak az emberek közül, a harcosok közül, akik kimentek a csatasorba: egy lelket ötszázból, az emberekből, és a jószágokból, és az ökrökből, és a juhokból, és a szamarakból. És az ő felükből vesztek. És adod Eleazárnak, a papnak az Úr zsengéit. És Izrael fiainak feléből vegyél egyet ötvenből az emberekből, és az ökrökből, és a juhokból, és a szamarakból, és minden jószágból, és add őket a lévitáknak, akik őrzik az őrséget az Úr sátrában.

És Mózes és Eleazár, a pap úgy tett, ahogyan az Úr parancsolta Mózesnek. És lett a zsákmány többlete, amit a férfiak, a harcosok zsákmányoltak, a juhokból hatszázhetvenötezer, És ökrök, hetvenkétezer, És szamarak, hatvanegyezer, És az emberek lelkei a nők közül, akik nem ismertek férfi ágyát, minden lélek, harminckétezer. És a háborúba kimentek részének fele a juhok számából háromszázharmincezer-hétszázötven volt. És az Úrnak jutott a juhokból hatszázhetvenöt, És ökrök harminchatezer, és az Úrnak járó rész hetvenkettő, És szamarak harmincezet-ötszáz, és az adó az Úrnak hatvanegy, És emberi lelkek, tizenhat ezer, és az ő részük az Úrnak, harminckettő lélek.

És Mózes adta az Úrnak a véget, Isten felajánlását Eleázár papnak, ahogy az Úr parancsolta Mózesnek. Izrael fiainak a fele részéből, akiket Mózes elválasztott a harcos férfiaktól. És a gyülekezetből a juhok fele háromszázharmincezer-hétszázötszáz volt. És ökrök, harminchatezer, Szamarak, harmincezer-ötszáz, És emberek lelkei, tizenhat ezren. És Mózes vette Izrael fiainak fél részéből az egyet az ötvenből, az emberekből és a jószágokból, és adta azokat a Levitáknak, akik őrzik az Úr sátrának őrizetét, ahogyan az Úr parancsolta Mózesnek.

És Mózeshez jöttek a hadsereg ezredeibe kinevezett mind az ezredesek és a századosok, És mondták Mózesnek: A te szolgáid elvették a férfiak számát, a harcosok számát, akik mellettünk vannak, és nem hiányzik közülük senki. És felajánlottuk az ajándékot az Úrnak, minden férfi, amit talált: arany edényt, karperecet, bokaláncot, gyűrűt, karperecet és nyakláncot, hogy engesztelést szerezzünk magunkért az Úr színe előtt. És Mózes és Eleazár, a pap átvette tőlük az aranyat, minden megmunkált tárgyat. És minden arany, a felajánlás, amit elvettek az Úrnak, tizenhat ezer hétszázötven sékel volt az ezredesektől és a századosoktól. És a férfiak, a harcosok mindegyike magának prédált. És Mózes és Eleázár, a pap vette az aranyat az ezredesektől és a századosoktól, és bevitte azokat a bizonyság sátrába, Izrael fiainak emlékműveként az Úr előtt.

32

Rúben fiainak és Gád fiainak igen nagy jószáguk volt, és amikor meglátták Jázér földjét és Gileád földjét, a hely alkalmasnak bizonyult jószágtartásra. És miután közeledtek Rúben fiai és Gád fiai, mondták Mózesnek és Eleázár papnak és a gyülekezet vezetőinek, mondva: Ataroth és Daibon és Jazer és Nimrah és Heshbon és Elealeh és Sebama és Nebo és Baian, A föld, amelyet az Úr átadott Izraél fiai előtt, állattartásra való föld, és a te szolgáidnak marhája van. És mondták: Ha kegyet találtunk előtted, adassék ez a föld a te szolgáidnak birtokul, és ne keltesd át minket a Jordánon.

És mondta Mózes Gád fiainak és Rúben fiainak: A testvéreitek háborúba mennek, ti pedig itt fogtok ülni? És miért csavarjátok el Izrael fiainak az elméjét, hogy ne keljenek át abba a földbe, amelyet az Úr ad nekik? Nem így cselekedtek a ti atyáitok, amikor elküldtem őket Kádes Barneából, hogy szemügyre vegyék a földet? És felmentek a szőlőfürt völgyébe, és megfigyelték a földet, és elfordították Izrael fiainak szívét, hogy ne mehessenek be a földre, amelyet az Úr adott nekik. És megharagudott haragjában az Úr azon a napon, és megesküdött, mondván, Ha látni fogják ezek az emberek, akik feljöttek Egyiptomból, húsz éves koruktól és fölfelé, akik ismerik a jót és a rosszat, azt a földet, amelyre esküdtem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak – mert nem követtek engem –

Kivéve Káleb, Jefunné fia, az elkülönített, és Józsué, Nún fia, mert követték az Urat. És megharagudott haragjában az Úr Izraelre, és szétszórta őket a pusztában negyven évig, amíg meg

nem emésztődött az egész nemzedék, akik gonosz dolgokat cselekedtek az Úr előtt. Íme, felkeltetek atyáitok helyett, bűnös emberek pusztulása, hogy még hozzátegyetek az Úr haragjának dühe Izrael ellen. Mert el fogtok fordulni tőle, hogy még tovább hagyjátok őt a pusztában, és törvénytelenül fogtok cselekedni ez ellen az egész gyülekezet ellen.

És odajöttek hozzá, és mondták: Juhkarámokat építünk itt a jószágainknak és városokat a poggyászainknak. És mi felfegyverkezve előőrsként Izrael fiai előtt fogunk menni, amíg elvezetjük őket a saját helyükre, és a mi poggyászunk erődített városokban fog lakni a föld lakói miatt. Nem fordulunk vissza a házainkba, amíg Izrael fiai el nem osztatnak, mindegyik a maga örökségébe. És nem fogunk többé örökölni velük a Jordánon túl és azon túl, mert megkaptuk a mi sorsainkat a Jordánon túl keleten.

És mondta nekik Mózes: ha megteszitek e szó szerint, ha felfegyverzitek magatokat az Úr előtt háborúba, És át fog kelni minden fegyveres férfiatok a Jordánon az Úr előtt, amíg megsemmisíttetik az ellensége az ő színe elől, És leigáztatik a föld az Úr előtt, és ezután visszatértek, és ártatlanok lesztek az Úr előtt és Izrael előtt, és ez a föld a tietek lesz birtokul az Úr előtt. Ha pedig nem teszitek így, vétkezni fogtok az Úr előtt, és meg fogjátok ismerni bűnötöket, amikor utolérnek titeket a gonoszságok. És építeni fogtok magatoknak városokat poggyászotok számára, és tanyákat jószágaitok számára, és amit a szátok kimond, megteszitek.

És mondták Rúben fiai és Gád fiai Mózesnek, mondva: a te szolgáid meg fogják tenni, ahogy a mi Urunk parancsolja. A poggyászunk, a feleségeink és minden jószágunk a gileádi városokban lesz. De a szolgáid elmúlnak mindnyájan felfegyverkezve és felsorakozva az Úr előtt a háborúba, ahogyan az úr mondja.

És Mózes összeállította nekik Eleazárt, a papot, és Józsuét, Nun fiát, és Izrael törzseinek családfőit. És Mózes azt mondta nekik: ha Rúben fiai és Gád fiai átkelnek veletek a Jordánon, mindannyian felfegyverkezve a háborúba az Úr előtt, és meghódítjátok a földet magatok előtt, akkor adjátok nekik Gileád földjét birtokul. Ha de nem kelnek át felfegyverkezve veletek a háborúba az Úr előtt, akkor átviszítek a poggyászukat, az asszonyaikat és a jószágukat előttetek Kánaán földjére, és együtt örökölnek veletek Kánaán földjén. És válaszoltak Rúben fiai és Gád fiai mondván: Amit az Úr mond a szolgáknak, úgy fogunk cselekedni mi. Felfegyverkezve átkelünk az Úr előtt Kanaán földjére, és adjátok nekünk a birtokot a Jordánon túl.

És Mózes adta nekik, Gád fiainak és Rúben fiainak, és József fiainak, Manassé törzsének fele részének, Szíhón királynak, az emoreusok királyának királyságát, és Óg királynak, Básán királyának királyságát, a földet és a városokat azok határaival együtt, a föld városait köröskörül. És Gád fiai építették Daibónt, Atarótot és Aroért, és Szofárt, és Jazért, és felemelték azokat, és Namramot, és Baitharant, megerősített városokat, és juhtanyákat. És Reuben fiai építették Hesbont, Elealét és

Kiriataimot. és Beelmeont, amely körül volt véve, és Sebamát, és elnevezték saját neveik szerint azokat a városokat, amelyeket építettek. És elment Manasseh fiának, Machirnak a fia Gileádba, és elfoglalta azt, és elpusztította az amorität, aki ott lakott. És Mózes odaadta Gileádot Makhirnak, Manassze fiának, és ott lakott. És Jair, Manasszé fia elment, és elfoglalta azok tanyáit, és elnevezte azokat Jair tanyáinak. És Nabau elment, és elfoglalta Kaathot és annak falvait, és elnevezte azokat Nabothnak a saját nevéről.

33

És ezek Izrael fiainak állomásai, ahogyan kimentek Egyiptom földjéből erejükkel Mózes és Áron keze által. És Mózes írta az ő indulásaikat és az ő állomásaikat az Úr szava által, és ezek az ő útjuk állomásai. Elindultak Ramesszéből az első hónapban, az első hónap tizenötödik napján, a páska következő napján kimentek Izraél fiai magas kézzel minden egyiptomi előtt. És az egyiptomiak temették közülük a halottakat, mindazokat, akiket megvert az Úr, minden elsőszülöttet Egyiptom földjén, és isteneiken is bosszút állt az Úr. És Izrael fiai elindulván Ramesszéből, táboroztak Szukkótban. És miután elindultak Szokkóthból, tábort ütöttek Buthánban, amely a pusztának valamely része, És elindultak Buthánból, és tábort vertek Eiroth szájánál, amely Beelsephon előtt van, és tábort vertek Magdolou előtt. És elindultak Eiroth előtt, és átkeltek a tenger közepén a pusztába, és három napi utat mentek a pusztán keresztül, és

táboroztak Pikriaisban. És elindultak a Keserű vizektől, és eljöttek Elimbe, és Elimben tizenkét vízforrás volt, és hetven pálmafa törzs, és ott táboroztak a víz mellett. És elindultak Élimből, és tábort vertek a Vörös-tengernél. És elindultak a Vörös-tengertől, és tábort vertek Szín pusztájában.

És elindultak Szín pusztájából, és tábort vertek Rafakában. És elindultak Raphakából, és tábort vertek Ailusban. És elindultak Ailusból, és letáboroztak Raphidinban, és nem volt ott víz a népnek inni. És elindultak Ráfidimból, és tábort vertek a Sínai-pusztában. És elindultak a Szináj pusztából, és tábort vertek a Vágy Sírjainál. És elindultak a vágy sírjaiból, és tábort vertek Aszérotban. És elindultak Aszérótból, és táboroztak Rathamában.

És elindultak Rathamából, és tábort vertek Remmon Pharesben. És elindultak Remmon Pharesből, és tábort vertek Lebonában. És elindultak Lebónából, és tábort ütöttek Resszánban. És elindultak Ressanból, és tábort vertek Makellathban. És elindultak Makellathból, és tábort vertek Sapharban. És elindultak Szafárból, és tábort vertek Kharadáthban. És eltávoztak Charadathból, és táboroztak Makelothban. És elindultak Makelothból, és tábort vertek Kataathban. És elindultak Kataáthból, és tábort vertek Tarathnál. És elindultak Taráthból, és tábort vertek Mathekká-nál. És elindultak Mathekkából, és tábort vertek Selmonában. És elindultak Szelmonából, és tábort vertek Maszuruthban. És elindultak Maszuruthból, és tábort vertek Banaiában. És elindultak

Banaiából, és tábort vertek Gadgad hegyénél.

És eltávoztak Gadgad hegyéből, és tábort ütöttek Etebathában. És elindultak Etebathából, és tábort ütöttek Ebronában. És elindultak Ebronából, és táboroztak Esion Gáberben. És elindultak Ezion-Gáberből, és táboroztak a Sin pusztában, majd elindultak a Sin pusztából, és táboroztak a Párán pusztában; ez Kádés. És elmentek Kádesből, és tábort vertek Hór hegyénél, Edóm földje közelében.

És felment Áron, a pap, az Úr parancsa által, és meghalt ott a negyvenedik évben Izrael fiainak kivonulása Egyiptom földjéből, az ötödik hónapban, a hónap első napján. És Áaron százhuszonhárom éves volt, amikor meghalt Hór hegyén. És hallotta a kanaáni király, Arád, aki a Kanaán földjén lakott, amikor Izraél fiai bementek, És elindultak Hór hegyéből, és tábort vertek Szelmónában. És elindultak Szelmonából, és tábort vertek Finóban. És eltávoztak Phinonból, és tábort vertek Obothban.

És elindultak Óbótból, és táboroztak Aiban, a túlsó oldalon, Móáb határainál. És elindultak Gáiból, és tábort ütöttek Daibón-Gádban. És elindultak Daibon Gádból, és tábort vertek Gelmon Deblathaim-ban. És elindultak Gelmon Deblathaimból, és tábort vertek az Abarim hegyein, Nabauval szemben. És elindultak Abarim hegyeitől, és táboroztak Moáb nyugati részén, a Jordán mellett Jerikóval szemben. És tábort vertek a Jordán mellett, Aiszimóth és Belszá között, Móáb nyugati részén.

És az Úr beszélt Mózeshez Moáb nyugati részén, a Jordán mellett, Jerikóval szemben, mondván Beszélj Izrael fiainak, és mondd nekik: ti átkeltek a Jordánon Kanaán földjére. És el fogjátok pusztítani mindazokat, akik a földön laknak előttetek, és el fogjátok távolítani őrtornyaikat, és minden öntött bálványukat el fogjátok pusztítani, és minden oszlopukat el fogjátok távolítani. És el fogtok pusztítani mindenkit, aki lakja a földet, és lakni fogtok azon, mert nektek adtam az ő földjüket örökségül. És örökölni fogjátok az ő földjüket sorsvetés által, törzseitek szerint. A többeknek növelitek a birtokot, a kevesebbek csökkentitek a birtokot. Ahová a neve esik, ott lesz az övé. Atyáitok törzsei szerint fogjátok örökölni. Ha de nem pusztítjátok el a földön lakókat arcotok elől, akkor akiket meghagytok közülük, tövisek lesznek a szemetekben és nyilak az oldalaitokban, és ellenségeitek lesznek a földön, amelyen ti lakni fogtok. És úgy lesz, ahogyan elhatároztam, hogy teszem őket, úgy teszem veletek.

34

És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: Parancsold Izrael fiainak, és mondd nekik: ti bementek Kánaán földjére, ez lesz nektek örökségül, Kánaán földje a határaival együtt. És lesz nektek az oldal dél felé Szin pusztájától Edóm szomszédságáig, és lesznek nektek a határok dél felé a Sós-tenger részétől kelet felől. És körül fogja keríteni titeket a határ délről Akrabin hágója felé, és el fog haladni Ennákon, és a kijárata Dél-Kádés-Barnénál lesz, és

ki fog menni Arád településére, és el fog haladni Aszemónán. És a határok Asemonától Egyiptom folyójáig fognak körbe járni, és a kijárata a tenger lesz. És a tenger határai nektek lesznek, a nagy tenger fog határolni, ez lesz nektek a tenger határai.

És ez lesz nektek az északi határ: a nagy tengertől kiméricskélitek magatoknak a hegyig, a hegyig. És a hegyről leméritek nekik a hegyet, amikor belépnek Emáthba, és annak kijárata a Szaradák határainál lesz. És ki fog menni a határ Dephronába, és a kimenet Arsenain lesz, ez lesz nektek a határ északról. És a határ le fog ereszkedni Szepefémarból Bélába keleten a forrásoknál, és a határ le fog ereszkedni Bélától a Khenerét-tenger hátára keleten. És a határ lemegy Szepfamártól Béláig keleten a forrásoknál, és a határ lemegy Béla hátán, a Khenerét-tenger keleti oldalán. És le fog menni a határ a Jordánhoz, és a kimenet a Sós-tenger lesz, ez lesz nektek a föld és annak határai körös-körül.

És Mózes parancsot adott Izrael fiainak, mondván: Ez az a föld, amelyet sorsvetéssel fogtok örökölni, ahogyan az Úr parancsolta, hogy adják azt a kilenc törzsnek és Manassze törzs felének. Mert Rúben fiainak törzse és Gád fiainak törzse atyáik házai szerint, és Manassé törzsének fele elvették a sorsaikat. Két törzs és fél törzs vette a sorsaikat a Jordánon túl Jerikónál Déltől keletre.

És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: Ezek a férfiak nevei, akik örökölni fogják nektek a földet: Eleazár, a pap, és Józsué, Nún fia. És egy uralkodót a törzsből fogtok venni, hogy örökségül

kapjátok a földet.

És ezek a férfiak nevei Júda törzséből: Káleb, Jefunné fia. A Simeon törzséből Salamiel, Semiud fia. A Benjámin törzsből Eldád, Chaszlón fia, A Dan törzsnek uralkodója Bakchir, Egli fia. József fiainak Manasszé fiainak törzséből uralkodó Aniel, Szufi fia. Efraim fiainak törzséből, uralkodó Kamuel, Szabatán fia. A Zebulon törzséből Elizafán, Parnák fia, a fejedelem. Issakár fiai törzsének uralkodója Faltiel, Oza fia. Az Asher fiai törzsének uralkodója Achior, Salami fia. A Neftali törzséből, uralkodó Fadaél, Iamiúd fia.

Ezeknek parancsolta az Úr, hogy osszák fel Izrael fiainak a földet Kánaánban.

35

És az Úr beszélt Mózeshez Moáb nyugati részén, a Jordán mellett, Jerikóval szemben, mondván Parancsold meg Izrael fiainak, és adjanak a levitáknak birtokrészeikből városokat lakásra, és a városok körüli külvárosokat adjanak a levitáknak. És lesznek nekik a városok lakásra, és a kerítéseik lesznek jószágaiknak és minden négylábú állatuknak. És a városok szomszédos területei, amelyeket a levitáknak adtok, a város falától kifelé kétezer könyök legyenek körös-körül. És mérj a városon kívül a keleti oldalt kétezer könyöknyire, és a déli oldalt kétezer könyöknyire, és a tengeri oldalt kétezer könyöknyire, és

az északi oldalt kétezer könyöknyire, és a város ennek a közepén lesz számotokra, és ezek a városok határai. És a városokat a levitáknak fogjátok adni: a menedékhelyek hat városát, amelyeket a gyilkosnak fogtok adni, hogy oda meneküljön, és ezeken kívül negyvenkét várost. Minden várost adjatok a levitáknak, negyvennyolc várost, ezeket és azok külvárosait. És a városokat, amelyeket Izrael fiainak birtokából adtok, a sokból sokat, a kevesebből kevesebbet, mindegyik a maga öröksége szerint, amelyet örökölni fognak, adják a városokból a levitáknak.

És az Úr beszélt Mózeshez, mondván: Beszélj Izrael fiaihoz, és mondd nekik: ti átkeltek a Jordánon Kanaán földjére. És el fogtok különíteni magatoknak városokat, menedékhelyek lesznek számotokra, hogy oda meneküljön a gyilkos, mindenki, aki lelket ütött meg akaratlanul. És a városok menedékhelyekül lesznek nektek a vér bosszúállójától, és nem hal meg a gyilkos, amíg a gyülekezet elé nem áll ítéletre. És a városok, amelyeket adni fogtok, a hat város menedékhelyek lesznek nektek. A három várost a Jordánon túl fogjátok adni, és a három várost Kánaán földjén fogjátok adni.

Menedék lesz Izraél fiainak, és a jövevénynek, és a közöttetek lakónak; ezek a városok menedékhelyek lesznek, hogy oda meneküljön mindenki, aki akaratlanul lelket ütött meg.

Ha pedig vasedénnyel üti őt, és meghal, gyilkos, halállal halálra ítéltessék a gyilkos. Ha de kővel a kézből, amellyel meg fog halni,

megüti őt, és meghal, gyilkos, halállal halálra legyen a gyilkos. Ha pedig fa edénnyel a kézből, amelytől meg fog halni, megüti őt, és meghal, gyilkos ő; halállal halálra legyen ölve a gyilkos.

A vér bosszúállója megöli a gyilkost, amikor találkozik vele, ő megöli őt. Ha viszont ellenségesség miatt taszítja őt, és lesből bármilyen tárgyat dob rá, és meghal, Vagy haragból megütötte őt a kézzel, és meghal, halállal halálra adassék a megütő, gyilkos ő; halállal halálra adassék a gyilkoló. A vér bosszúállója megöli a gyilkost, amikor találkozik vele.

De ha hirtelen, nem ellenségesség miatt taszította őt, vagy rádobott bármilyen tárgyat, nem lesből, vagy bármely kővel, amelyben meg fog halni, nem tudva, és rá esik, és meghal, ő pedig nem volt az ellensége, sem nem kereste, hogy ártson neki, és a gyülekezet ítélni fog a megütő és a vér bosszúállója között e ítéletek szerint. És a gyülekezet ki fogja szabadítani a gyilkost a vér bosszúállójától, és a gyülekezet vissza fogja állítani őt menedékének városába, ahová menekült, és ott fog lakni, amíg meg nem hal a főpap, akit a szent olajjal kentek fel.

Ha pedig kimegy a gyilkos annak a városnak a határain kívülre, amelybe oda menekült, és megtalálja őt a vérbosszuló az ő menedékvárosának határain kívül, és megöli a vérbosszuló a gyilkost, nem bűnös. Mert a menedék városában lakjon, amíg meg nem hal a főpap, és miután meghalt a főpap, visszatérhet a gyilkos az ő birtokának földjére.

És ezek lesznek nektek törvényes ítélet nemzedékről nemzedékre minden lakóhelyeteken. Minden lelket megütöttet tanúk által gyilkold meg a gyilkost, és egy tanú nem tanúskodhat lélek ellen, hogy az meghaljon. És nem fogadhattok el váltságdíjat a gyilkostól, aki bűnös és halálra ítéltetett, mert halállal kell halálra adatni. Nem foghattok váltságdíjat azért, hogy valaki meneküljön a menedékvárosba, hogy ismét a földön lakhasson, amíg meg nem hal a főpap. És ne gyilkoljátok meg a földet, amelyben laktok, mert ez a vér gyilkolja a földet, és nem fog engeszteltetni a föld a kiömlött vértől, amely rá ömlött, hanem annak vérétől, aki kiöntötte. És nem fogtok beszennyezni a földet, amelyen laktok, amelyen én lakozom bennetek, mert én vagyok az Úr, aki lakozik Izraél fiainak közepében.

36

És odajöttek a Gileád fiainak törzsének vezetői, Mákir fiának, Manassé fiának a József fiainak törzséből, és beszéltek Mózes előtt, és Eleázár pap előtt, és Izrael fiainak családi házainak vezetői előtt, És mondták: Urunknak parancsolta az Úr, hogy visszaadja az örökség földjét sorsolással Izraél fiainak, és urunknak parancsolta az Úr, hogy adja Szalpaád testvérünk örökségét az ő lányainak. És egynek a törzsek közül Izrael fiainak lesznek feleségei, és elvétetik az ő sorsuk atyáink birtokából, és hozzáadatik annak a törzsnek az örökségéhez, akiknek feleségei lesznek, és a mi örökségünk sorsából elvétetik. Ha de bekövetkezik Izrael fiainak az elengedése, akkor

hozzáadódik az ő örökségük annak a törzsnek az örökségéhez, akiknek feleségei lesznek, és a mi családunk törzsének örökségéből elvétetik az ő örökségük.

És Mózes parancsot adott Izrael fiainak az Úr parancsa által, mondván: Így szólnak József fiainak törzse. Ez a szó, amit az Úr parancsolt Szalpaád lányainak, mondván: akinek tetszik előttük, legyenek feleségek, kivéve az atyjuk népéből legyenek feleségek. És nem fog átszállni az örökség Izraél fiainak törzstől törzsre, mert Izraél fiai mindegyike a saját családjának törzsének örökségéhez fog ragaszkodni. És minden leány, aki örökséget örököl Izrael fiai törzsei közül, egy a saját atyja népéből való férfinak lesz felesége, hogy Izrael fiai mindegyike örökölje a saját atyai örökségét. És nem kerül át a birtok törzsből másik törzsre, hanem Izrael fiai mindegyike a maga örökségéhez ragaszkodik majd.

Ahogyan az Úr parancsolta Mózesnek, úgy cselekedtek Szalpáád leányai. És Thersa, Egla, Melcha, Noua és Malaa, Salpaad lányai, az ő unokatestvéreiknek lettek. Manasszé népéből, József fiaiból lettek feleségek, és az ő örökségük az ő atyjuk népének törzsére szállt. Ezek a parancsolatok és a rendeletek és az ítéletek, amelyeket az Úr parancsolt Mózes keze által Móáb nyugati részén, a Jordán mellett, Jerikóval szemben.

János evangéliuma

1

Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige. Ez volt kezdetben Istennél. Minden őáltala lett, és nélküle semmi sem lett, ami lett. Őbenne élet volt, és az élet volt az emberek világossága. És a fény a sötétségben ragyog, és a sötétség azt nem fogta meg.

Volt egy ember, akit Isten küldött, akinek a neve János volt. Ez tanúságtételre jött, hogy tanúskodjon a fényről, hogy mindenki higgyen őáltala. Nem ő volt a fény, hanem azért jött, hogy tanúskodjon a fényről. Volt az igaz fény, amely megvilágosít minden embert, aki jön a világba. A világban volt, és a világ őáltala jött létre, és a világ nem ismerte őt. A sajátjába jött, és a sajátjai nem fogadták be őt. Ahányan pedig elfogadták őt, adott nekik felhatalmazást, hogy Isten gyermekeivé legyenek, azoknak, akik hisznek az ő nevében. akik nem vérből, sem a test akaratából, sem férfi akaratából, hanem Istenből születtek És az Ige testté lett, és közöttünk lakozott, és láttuk az ő dicsőségét,

olyan dicsőséget, mint az Atya egyszülött Fiáé, telve kegyelemmel és igazsággal. János tanúskodik róla és kiáltotta: Ez volt, akiről mondtam: Az utánam jövő előttem lett, mert előbb volt nálam. És az ő teljességéből mi mindnyájan vettünk, és kegyelmet kegyelem helyett. Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem és az igazság Jézus Krisztus által lett. Istent senki nem látta soha, az egyszülött Fiú, aki az Atya keblében van, ő kijelentette.

És ez János tanúsága, amikor a zsidók Jeruzsálemből papokat és levitákat küldtek, hogy megkérdezzék őt: Te ki vagy? És bevallotta, és nem tagadta meg, és bevallotta, hogy nem ő a Krisztus. És megkérdezték őt: Mi tehát? Te vagy Illés? És azt mondja: Nem vagyok. Te vagy a próféta? És azt válaszolta: Nem. Mondták tehát neki: Ki vagy te, hogy választ adjunk azoknak, akik küldtek minket? Mit mondasz magadról? Azt mondta: Én a pusztában kiáltó hang vagyok, tegyétek egyenessé az Úr útját, ahogyan Ézsaiás próféta mondta.

És az elküldöttek a farizeusok közül valók voltak, És megkérdezték őt és mondták neki: Mi tehát keresztelsz, ha te nem vagy a Krisztus, sem Illés, sem a próféta? Válaszolt nekik János, mondván: Én vízben keresztelek, de közöttetek áll az, akit ti nem ismertek. Ő maga az, aki utánam jön, aki előttem lett, akinek nem vagyok méltó arra, hogy oldjam saruja szíját. Ezek a dolgok Betániában történtek a Jordánon túl, ahol János keresztelt.

Másnap János látja Jézust, amint feléje jön, és mondja: Íme, Isten báránya, aki hordozza a világ bűnét. Ez az, akiről én mondtam: utánam jön egy férfi, aki előttem lett, mert előbb volt nálam. És én nem ismertem őt, de azért, hogy kinyilatkoztassék Izraelnek, ezért jöttem én vízben keresztelni. És tanúságot tett János, mondván, hogy láttam a Lelket leszállni, mint egy galambot az égből, és megmaradt rajta. És én nem ismertem őt, de az, aki küldött engem, hogy kereszteljek vízben, az mondta nekem: Akire látod a Szellemet leszállni és rajta maradni, ő az, aki Szentlélekben keresztel. És én láttam és tanúságot tettem arról, hogy ez Isten Fia.

A következő napon ismét ott állt János és két tanítványa, És ránézve a sétáló Jézusra, mondja: Íme, Isten báránya. És a két tanítvány hallotta őt beszélni, és követték Jézust. Jézus pedig megfordulván és meglátván őket követve, mond nekik Mit kerestek? Ők pedig azt mondták neki: Rabbi – ami lefordítva tanítót jelent –, hol laksz? Azt mondja nekik: Jöjjetek és lássátok. Elmentek tehát és látták, hol lakik, és nála maradtak azon a napon. Körülbelül a tizedik óra volt. András, Simon Péter testvére, volt az a kettő közül az egyik, akik Jánostól hallották és követték őt. Ez először megtalálja a saját testvérét, Simont, és mondja neki: megtaláltuk a Messiást, ami lefordítva Krisztus. És elvezette őt Jézushoz. Rátekintve őrá, Jézus mondta: Te vagy Simon, Jónás fia, te Kéfásnak fogsz neveztetni, ami Péternek magyaráztatik.

A következő napon Jézus ki akart menni Galileába, és megtalálta

Fülöpöt, és azt mondta neki: kövess engem. Fülöp pedig Betszaidából volt, Andor és Péter városából. Fülöp megtalálja Nátánáelt és azt mondja neki: Akit Mózes a törvényben és a próféták írtak, megtaláltuk: Jézust, József fiát Názáretből. És mondta neki Nátánáel: Názáretből képes valami jó lenni? Mondja neki Fülöp: Jöjj és lásd. Jézus látta Nátánáélt jönni felé, és mondja róla: Íme, igazán izraelita, akiben nincs álnokság. Nátánáel azt mondja neki: Honnan ismersz engem? Jézus válaszolt és azt mondta neki: Mielőtt Fülöp szólított volna téged, láttalak téged a fügefa alatt. Nátánáel válaszolt és mondja neki: Rabbi, te vagy Isten fia, te vagy Izrael királya. Jézus válaszolt és mondta neki: Azért hiszel, mert mondtam neked, hogy láttalak a fügefa alatt? Ennél nagyobb dolgokat fogsz látni. És mondja neki: Ámen, ámen, mondom nektek, mostantól látni fogjátok a megnyitott mennyet, és Isten angyalait fölszállni és leszállni az Emberfiára.

2

És a harmadik napon lakodalom volt Kánában, Galileában, és Jézus anyja ott volt, Meghívatott pedig Jézus is és tanítványai is a menyegzőre. És amikor elfogyott a bor, Jézus anyja azt mondta neki: Nincs boruk. Mondja ezt Jézus: Mi közöm hozzád, asszony? Még nem jött el az órám. Az ő anyja azt mondja a szolgáknak: amit csak mond nektek, tegyétek meg. Voltak pedig ott hat kő vízedény, amelyek a zsidók tisztítása szerint álltak, és két vagy három mértéket tartottak. Jézus azt mondja nekik: Töltsétek meg

a víztartókat vízzel. És megtöltötték azokat színültig. És mondja nekik: Merítsétek most, és vigyétek a főpincérnek. És vitték. Amint megízlelte a lakoma mestere a borrá lett vizet, és nem tudta, honnan van, a szolgák pedig tudták, akik merítették a vizet, hívja a vőlegényt a lakoma mestere. És azt mondja neki: Minden ember először a jó bort teszi elő, és amikor részegek lesznek, akkor a gyengébbet, te azonban a jó bort őrizted meg mostanáig. Ezt tette Jézus a jelek kezdetéül Kánában, Galileában, és kinyilatkoztatta az ő dicsőségét, és hittek benne az ő tanítványai.

Ezután lement Kapernaumba ő és az anyja és a testvérei és a tanítványai, és ott maradtak nem sok napig.

És közel volt a zsidók pászkája, és Jézus felment Jeruzsálembe. És talált a templomban ökröket, juhokat és galambokat árusítókat, valamint ülő pénzváltókat. És miután ostort készített kötelekből, mindenkit kiűzött a templomból, a juhokat és az ökröket is, és a pénzváltók érméit kiöntötte, és az asztalokat felfordította, És azoknak, akik galambokat árultak, azt mondta: Vigyétek el ezeket innen! Ne tegyétek az én Atyám házát kereskedés házává! Emlékeztek vissza pedig a tanítványai, hogy írva van: a te házad iránti buzgóság megemészt engem. Feleltek tehát a zsidók és mondták neki: Milyen jelet mutatsz nekünk, hogy ezeket teszed? Jézus válaszolt és azt mondta nekik: Romboljátok le ezt a templomot, és három nap alatt fel fogom támasztani azt. Mondták tehát a zsidók: negyven és hat év alatt épült ez a templom, és te három nap alatt fel fogod emelni azt?

Az pedig a teste templomáról beszélt. Amikor tehát föltámadt a halottakból, a tanítványai emlékeztek rá, hogy ezt mondta, és hittek az írásnak és a szónak, amelyet Jézus mondott.

Amikor Jeruzsálemben volt a páska ünnepén, sokan hittek az ő nevében, látva azokat a jeleket, amelyeket cselekedett. Maga pedig Jézus nem bízta rá magát nekik, mert ő ismert mindenkit, És hogy nem volt szüksége arra, hogy valaki tanúskodjon az emberről, ő maga ugyanis tudta, mi volt az emberben.

3

Volt pedig egy ember a farizeusok közül, Nikodémus nevű, a zsidók vezetője. Ez éjjel jött hozzá, és azt mondta neki: Rabbi, tudjuk, hogy Istentől jöttél tanítóként, mert senki sem képes ezeket a jeleket megtenni, amelyeket te megteszel, hacsak Isten nincs vele. Jézus válaszolt és mondta neki: Ámen, ámen, mondom neked, ha valaki nem születik felülről, nem képes látni Isten királyságát. Nikodémosz azt mondja neki: Hogyan képes egy ember megszületni, amikor öreg? Nem képes az anyja méhébe másodszor belépni és megszületni? Jézus így válaszolt: Bizony, bizony mondom neked, ha valaki nem születik meg vízből és Lélekből, nem léphet be Isten országába. Ami a testből született, test, és ami a Szellemből született, szellem. Ne csodálkozz azon, hogy azt mondtam neked: szükséges, hogy felülről szülessétek újjá. A szellem ott fúj, ahol akar, és a hangját hallod, de nem tudod, honnan jön és hova megy; így van ez

mindenkivel, aki a Szellemből született. Nikodémus válaszolt és azt mondta neki: Hogyan lehetséges ez? Jézus válaszolt és azt mondta neki: Te vagy Izrael tanítója, és ezeket nem tudod? Bizony, bizony mondom neked, hogy amit tudunk, azt beszéljük, és amiről tanúk vagyunk, arról tanúskodunk, de a mi tanúságtételünket nem fogadjátok el. Ha a földi dolgokat mondtam nektek, és nem hiszitek, hogyan fogjátok hinni, ha a mennyei dolgokat mondom nektek? És senki nem ment fel a mennybe, csak az, aki a mennyből szállt le, az Emberfia, aki a mennyben van. És ahogyan Mózes felemelte a kígyót a pusztában, úgy szükséges felemeltetnie az Emberfiának, hogy minden benne hívő el ne vesszen, hanem örök élete legyen Mert így szerette Isten a világot, hogy az ő egyszülött fiát adta, hogy minden, aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Mert nem azért küldte Isten az ő Fiát a világba, hogy ítélje a világot, hanem hogy üdvözüljön a világ őáltala. Az őbenne bízó nem ítéltetik meg, de aki nem bízik benne, az már megítéltetett, mert nem hitt az Isten egyszülött Fiának a nevében. Ez pedig az ítélet, hogy a fény eljött a világba, és az emberek inkább szerették a sötétséget, mint a fényt, mert gonoszak voltak az ő cselekedeteik. Mert mindenki, aki értéktelen dolgokat cselekszik, gyűlöli a fényt és nem jön a fényhez, hogy ne leplezzék le a tetteit. Az igazságot cselekvő a fény felé jön, hogy kinyilatkoztassanak munkái, mert Istenben vannak elvégezve.

Ezek után jött Jézus és az ő tanítványai Júdea földjére, és ott időzött velük és keresztelt. Volt pedig János is, aki keresztelt

Ainónban, Salim közelében, mert sok víz volt ott, és jöttek és keresztelkedtek, Még nem volt ugyanis bedobva a börtönbe János. Történt tehát egy vizsgálódás János tanítványai és egy zsidó között a tisztításról. És elmentek Jánoshoz, és azt mondták neki: Rabbi, aki veled volt a Jordánon túl, akiről te tanúságot tettél, íme, ez keresztel, és mindenki hozzá megy. János válaszolt és mondta: Az ember nem képes semmit venni, ha az nincs neki adva a mennyből. Ti magatok tanúskodtok nekem, hogy mondtam: nem vagyok én a Krisztus, hanem hogy elküldettem ő előtte. Aki a menyasszonyt birtokolja, az a vőlegény. A vőlegény barátja pedig, aki ott áll és hallja őt, örömmel örül a vőlegény hangja miatt. Ez tehát az én örömöm beteljesedett. Annak kell növekednie, nekem pedig kisebbé válnom. Aki felülről jön, mindenek felett van. Aki a földből való, az a földből való és a földről beszél, aki az égből jön, mindenek felett van. És amit látott és hallott, azt tanúsítja, és a tanúságtételét senki sem fogadja el. Aki elfogadta az ő tanúbizonyságát, pecséttel erősítette meg, hogy Isten igaz. Akit ugyanis Isten elküldött, az Isten szavait beszéli, mert Isten nem mértékkel adja a Szellemet. Az apa szereti a fiút, és mindent az ő kezébe adott. Aki a Fiúban hisz, annak örök élete van, aki pedig engedetlen a Fiúnak, nem fogja látni az életet, hanem Isten haragja marad rajta.

4

Amikor tehát az Úr megtudta, hogy a farizeusok hallották, hogy Jézus több tanítványt szerez és keresztel, mint János Bár valóban

Jézus maga nem keresztelt, hanem az ő tanítványai. Elhagyta Júdeát és elment Galileába. Szükséges volt neki Szamarián áthaladnia. Jön tehát Szamáriának egy városába, amelyet Szikárnak neveznek, annak a helynek a szomszédságában, amelyet Jákob adott Józsefnek, az ő fiának. Volt ott Jákób forrása. Jézus tehát, aki elfáradt az utazástól, leült a forrásnál; körülbelül hatodik óra volt. Jön egy asszony Szamáriából vizet meríteni. Jézus így szól hozzá: Adj inni nekem. A tanítványai ugyanis elmentek a városba, hogy élelmiszert vegyenek. Mond tehát neki a szamaritánus asszony: Hogyan kérhetsz te, aki zsidó vagy, tőlem inni, aki szamaritánus asszony vagyok? Mert a zsidók nem érintkeznek a szamaritánusokkal. Jézus válaszolt és ezt mondta neki: ha tudtad volna Isten ajándékát, és ki az, aki azt mondja neked: adj inni nekem, te kérted volna őt, és ő adott volna neked élő vizet. Mondja neki az asszony: Uram, sem vödröd nincs, és a kút mély, honnan van tehát neked az élő víz? Nem vagy te nagyobb a mi atyánknál, Jákóbnál, aki adta nekünk ezt a kutat, és ő maga ivott belőle, és az ő fiai, és az ő állatai? Jézus válaszolt és ezt mondta neki: Mindenki, aki ebből a vízből iszik, újra megszomjazik, Aki pedig iszik abból a vízből, amelyet én adok neki, az nem fog szomjazni soha többé, hanem a víz, amelyet adok neki, forrássá válik benne, amely az örök életre buzog. Azt mondja neki az asszony: Uram, add nekem ezt a vizet, hogy ne szomjazzam, se ne jöjjek ide meríteni. Jézus ezt mondja neki: Menj, hívd a férjedet, és gyere ide. Válaszolt az asszony és azt mondta: Nincs férjem. Jézus azt mondja neki: Jól mondtad, hogy nincs férjem, Öt férfiad volt ugyanis, és most, akid van, nem a férjed; ezt igazán mondtad. Azt mondja neki az asszony: Uram,

látom, hogy te próféta vagy. A mi atyáink ezen a hegyen imádtak, és ti azt mondjátok, hogy Jeruzsálemben van az a hely, ahol imádni kell. Mondja neki Jézus: Asszony, higgy nekem, hogy jön az óra, amikor sem ezen a hegyen, sem Jeruzsálemben nem fogjátok imádni az Atyát. Ti imádjátok, amit nem tudtok, mi imádjuk, amit tudunk, mert az üdvösség a zsidóktól van. De jön az óra, és most van, amikor az igaz imádók imádni fogják az Atyát szellemben és igazságban, mert az Atya ilyeneket keres, az őt imádókat. Lélek az Isten, és azoknak, akik imádják őt, lélekben és igazságban kell imádniuk. Mondja neki az asszony: Tudom, hogy a Messiás jön, akit Krisztusnak hívnak; amikor eljön, ő hirdetni fogja nekünk mindent. Jézus ezt mondja neki: Én vagyok az, aki beszél veled. És erre megjöttek az ő tanítványai, és csodálkoztak, hogy asszonnyal beszélt, senki azonban nem mondta: Mit keresel? vagy Miről beszélsz vele? Otthagyta tehát a vízkorsóját az asszony, és elment a városba, és mondja az embereknek, Jöjjetek, lássatok egy embert, aki elmondta nekem mindent, amit tettem; talán nem ez a Krisztus? Kimentek tehát a városból, és jöttek felé.

Közben pedig a tanítványok kérdezték őt mondván: Rabbi, egyél. Ő pedig azt mondta nekik: Nekem olyan ételem van, amelyet ti nem ismertek. Mondták tehát a tanítványok egymáshoz: Nem hozott neki valaki enni? Mondja nekik Jézus: Az én ételem az, hogy megtegyem annak az akaratát, aki elküldött engem, és bevégezzem az ő munkáját. Nem ti mondjátok, hogy még négy hónap van, és az aratás jön? Íme, mondom nektek: emeljétek fel a szemeiteket és nézzétek a földeket, mert fehérek már az

aratásra. És az arató bért kap és gyümölcsöt gyűjt az örök életre, hogy a vető is együtt örüljön az aratóval. Ebben ugyanis az ige igaz, hogy más a vető és más az arató. Én elküldtelek titeket aratni azt, amit nem ti munkáltatok meg, mások munkálták meg, és ti az ő munkájukba léptetek be. Abból a városból pedig sokan hittek benne a samaritánusok közül az asszony szava által, aki tanúskodott, hogy elmondta nekem mindent, amit tettem. Amikor tehát a samaritánusok hozzá jöttek, kérték őt, hogy maradjon náluk, és ott maradt két napig. És sokkal többen hittek az ő szava miatt, A nőnek pedig mondták, hogy nem a te beszéded miatt hiszünk többé, magunk ugyanis hallottuk, és tudjuk, hogy ez valóban a világ megváltója, a Krisztus.

A két nap után kiment onnan, és elment Galileába. Maga ugyanis Jézus tanúsította, hogy a próféta a saját hazájában nem rendelkezik tisztelettel. Amikor tehát bejött Galileába, fogadták őt a galileaiak, mivel mindent láttak, amit tett Jeruzsálemben az ünnepen, mert ők is elmentek az ünnepre.

Jött tehát ismét Jézus Kánába, Galileába, ahol a vizet borrá tette. És volt egy királyi hivatalnok, akinek a fia betegeskedett Kapernaumban. Ez, miután hallotta, hogy Jézus Júdeából Galileába érkezett, elment hozzá és kérte őt, hogy jönne le és gyógyítaná meg a fiát, mert az haldoklott. Mondta tehát Jézus neki: ha nem látjátok a jeleket és csodákat, nem hisztek. Mondja neki a királyi tisztviselő: Uram, jöjj le, mielőtt meghal a gyermekem. Mondja neki Jézus: Menj, a fiad él. És hitt az ember a szónak, amelyet mondott neki Jézus, és elment. Már de amikor

ő leszállt, a rabszolgái találkoztak vele és jelentették mondván, hogy a szolgád él. Megkérdezte tehát tőlük az órát, amelyben jobban volt. És mondták neki, hogy tegnap a hetedik órában hagyta el őt a láz. Tudta tehát az atya, hogy abban az órában, amelyben Jézus mondta neki, hogy a fiad él, és hitt ő és az egész háza. Ezt az ismét második jelet tette Jézus, miután Júdeából Galileába jött.

5

Ezek után volt a zsidók ünnepe, és Jézus felment Jeruzsálembe. Van pedig Jeruzsálemben a juhkapunál egy medence, amelyet héberül Betesdának neveznek, és öt oszlopcsarnoka van. Ezekben feküdt betegek nagy sokasága, vakok, sánták, sorvadtak, várva a víz megmozdulását. Mert egy hírnök időről időre leszállt a medencébe, és felkavarta a vizet; aki tehát elsőként lépett be a víz felkavarása után, az meggyógyult, bármilyen betegségben szenvedett is. Volt ott egy ember, aki harmincnyolc évet töltött betegségében. Ezt látva Jézus feküdni, és tudva, hogy már sok ideje van így, így szól hozzá: akarsz egészségessé válni? Válaszolt neki a beteg: Uram, nincs emberem, hogy amikor felkavarodik a víz, bevessen engem a medencébe, de amíg én odaérek, más leereszkedik előttem. Mondja neki Jézus: Kelj fel, vedd fel a szőnyegedet és járj. És azonnal meggyógyult az ember, felemelte a szőnyegét, és járkált. Az a nap pedig szombat volt. Mondták tehát a zsidók a meggyógyítottnak: Szombat van, nem szabad neked felvenned a

szőnyeget. Válaszolt nekik: Az, aki egészségessé tett engem, az mondta nekem: vedd fel a szőnyegedet és járj. Megkérdezték tehát őt: Ki az az ember, aki azt mondta neked: vedd fel a szalmaszékedet és járj? A meggyógyított pedig nem tudta, ki az, mert Jézus elhúzódott, mivel tömeg volt azon a helyen. Ezek után Jézus megtalálta őt a templomban és mondta neki: nézd, egészséges lettél, ne vétkezzél többé, hogy valami rosszabb ne történjék veled. Elment az ember és jelentette a zsidóknak, hogy Jézus az, aki őt egészségessé tette.

És emiatt üldözték Jézust a zsidók, és meg akarták őt ölni, mert ezeket tette szombaton. A Jézus pedig válaszolt nekik: Az én Atyám mindmáig munkálkodik, és én is munkálkodom. Emiatt tehát még inkább azon voltak a zsidók, hogy megöljék őt, mert nem csak a szombatot szegte meg, hanem saját atyának is mondta az Istent, egyenlővé téve magát Istennel.

Jézus tehát válaszolt és így szólt hozzájuk: Bizony, bizony mondom nektek, a Fiú semmit sem képes tenni önmagától, hacsak nem látja, amit az Atya cselekszik, mert amiket az cselekszik, azokat a Fiú is hasonlóképpen cselekszi. Mert az atya szereti a fiút, és mindent mutat neki, amit ő maga tesz, és nagyobb dolgokat fog mutatni neki ezeknél, hogy ti csodálkozhassatok. Éppen úgy, mint ahogy az Atya feltámasztja a halottakat és életet ad, úgy a Fiú is azoknak ad életet, akiknek akar. Sem ugyanis az Atya nem ítél senkit, hanem az ítéletet teljes egészében a Fiúnak adta, Hogy mindenki tisztelje a Fiút, ahogyan tisztelik az Atyát. Aki nem tiszteli a Fiút, az nem tiszteli

az Atyát, aki elküldte őt. Bizony, bizony mondom nektek, hogy aki az én igémet hallja és hisz abban, aki engem küldött, örök élettel bír, és nem jut ítéletre, hanem átment a halálból az életbe. Bizony, bizony mondom nektek, hogy jön az óra, és most van, amikor a holtak hallani fogják az Isten Fiának a hangját, és akik hallották, élni fognak. Mert ahogy az Atya élettel bír önmagában, úgy adta a Fiúnak is, hogy élettel bírjon önmagában, És felhatalmazást adott neki ítéletet tenni, mert ember fia. Ne csodálkozzatok ezen, mert jön az óra, amelyben mindazok, akik a sírokban vannak, hallani fogják az ő hangját. És kijönnek azok, akik jó dolgokat tettek, az élet feltámadására, akik pedig értéktelen dolgokat cselekedtek, az ítélet feltámadására.

Nem vagyok képes magamtól semmit tenni. Ahogyan hallok, úgy ítélek, és az én ítéletem igazságos, mert nem a magam akaratát keresem, hanem az engem elküldő Atya akaratát. Ha én magamról tanúskodom, a tanúságtételem nem igaz. Más van, aki tanúskodik rólam, és tudom, hogy igaz a tanúság, amelyet tesz rólam. Ti küldtetek Jánoshoz, és ő tanúságot tett az igazságról. Én pedig nem embertől veszem a tanúságtételt, hanem ezeket mondom, hogy ti megmenekülhessetek. Ő volt az égő és ragyogó lámpa, ti pedig akartatok örvendezni egy óráig az ő fényében. De nekem van nagyobb tanúbizonyságom, mint Jánosé, mert a munkák, amelyeket az Atya adott nekem, hogy befejezzem azokat, azok a munkák, amelyeket én teszek, tanúskodnak rólam, hogy az Atya engem elküldött. És az Atya, aki elküldött engem, ő maga tanúskodott rólam. Sem az ő hangját nem hallottátok soha, sem az ő formáját nem láttátok, És az ő szava

nem marad bennetek, mert akiben ő küldött, abban ti nem hisztek. Kutassátok az írásokat, mert ti azt gondoljátok, hogy bennük örök életet találtok, és azok azok, amelyek tanúskodnak rólam. És nem akartok hozzám jönni, hogy életetek legyen. Nem veszek dicsőséget emberektől. De ismerem titeket, hogy Isten szeretete nincs bennetek. Én az én Atyám nevében jöttem, és nem fogadtok be engem; ha más jön a saját nevében, azt be fogjátok fogadni. Hogyan tudtok hinni ti, akik dicsőséget fogadtok el egymástól, és azt a dicsőséget, amely az egyedüli Istentől származik, nem keresitek? Ne gondoljátok, hogy én vádolni foglak titeket az Atyánál; van, aki vádol titeket: Mózes, akiben ti reménykedtetek. Ha ugyanis hittetek volna Mózesnek, hittetek volna nekem, mert ő rólam írt. Ha pedig annak az írásainak nem hisztek, hogyan fogtok az én szavaimnak hinni?

6

Ezek után elment Jézus a Galileai-tenger, a Tibériás-tó túlsó partjára, És nagy tömeg követte őt, mert látták az ő jeleit, amelyeket a betegeken tett. Felment pedig Jézus a hegyre, és ott ült tanítványaival. Közel volt pedig a páska, a zsidók ünnepe. Miután tehát Jézus felemelte a szemeit és látta, hogy nagy tömeg jön felé, így szól Fülöphöz: Honnan vegyünk kenyereket, hogy ezek ehessenek? Ezt azonban azért mondta, hogy próbára tegye őt, mert ő maga tudta, mit fog tenni. Fülöp így válaszolt neki: Kétszáz dénár értékű kenyér nem elegendő nekik ahhoz, hogy mindegyikük egy keveset kapjon. Mondja neki az egyik

tanítványa, András, Simon Péter testvére, Van itt egy gyermek, aki öt árpakenyérrel és két hallal rendelkezik, de mik ezek ilyen sokan számára? Jézus pedig azt mondta: Ültessétek le az embereket. Sok fű volt azon a helyen. Leültek tehát a férfiak, számszerint mintegy ötezer. Jézus vette a kenyereket, és hálát adva szétosztotta a tanítványoknak, a tanítványok pedig a lefekvőknek, hasonlóképpen a halakból is, amennyit akartak. Amikor pedig jóllaktak, mondja a tanítványainak: gyűjtsétek össze a megmaradt darabokat, hogy semmi el ne vesszen. Összegyűjtötték tehát és megtöltöttek tizenkét kosarat a töredékekkel az öt árpakenyérből, amelyek megmaradtak az evett emberektől. Az emberek tehát, látva a jelet, amit Jézus tett, mondták, hogy ez valóban a próféta, aki jön a világba. Jézus tehát tudva, hogy szándékoznak jönni és megragadni őt, hogy királlyá tegyék, ismét visszavonult a hegyre egyedül.

Amint pedig este lett, lementek az ő tanítványai a tengerre. És miután beléptek a hajóba, a tenger túlsó partjára mentek Kapernaumba. És sötétség már beállt volt, és Jézus még nem jött el hozzájuk. A tengert nagy szél fújván felkavarta. Miután tehát körülbelül huszonöt vagy harminc stádiumot eveztek, látják Jézust a tengeren járva és a hajóhoz közeledve, és megfélemlettek. De ő azt mondja nekik: Én vagyok, ne féljetek. Akarták tehát bevenni őt a hajóba, és azonnal a hajó azon a földön volt, ahová mentek.

A következő napon a tenger túlsó oldalán álló tömeg látván, hogy nem volt ott másik csónak, csak az egy, amelyikbe az ő

tanítványai beszálltak, és hogy Jézus nem ment be együtt az ő tanítványaival a csónakba, hanem egyedül az ő tanítványai mentek el De csónakok jöttek Tibériásból a hely közelébe, ahol a kenyeret ették, miután az Úr hálát adott. Amikor tehát a tömeg látta, hogy Jézus nincs ott, sem a tanítványai, ők maguk is beszálltak a hajókba, és Kapernaumba mentek, keresve Jézust. És miután megtalálták őt a tengeren túl, mondták neki: Rabbi, mikor jöttél ide? Jézus válaszolt nekik és mondta: Ámen, ámen, mondom nektek, engem keresitek, nem azért, mert jeleket láttatok, hanem azért, mert ettetek a kenyerekből és jóllaktatok. Dolgozzatok nem az ételért, amely elpusztul, hanem az ételért, amely megmarad az örök életre, amelyet az ember Fia nektek fog adni, mert őt az Atya megpecsételte, az Isten. Mondták tehát neki: mit tegyünk, hogy Isten munkáit munkáljuk? Jézus válaszolt és mondta nekik: Ez az Isten munkája, hogy higgyetek abban, akit ő elküldött.

Mondták tehát neki: Mit teszel tehát te jelet, hogy lássuk és higgyünk neked? Mit cselekszel? A mi atyáink mannát ettek a pusztában, ahogy meg van írva: kenyeret az égből adott nekik enniük. Mondta tehát nekik Jézus: Ámen, ámen, mondom nektek, nem Mózes adta nektek a kenyeret a mennyből, hanem az én Atyám adja nektek az igazi kenyeret a mennyből. Mert Isten kenyere az, amely leszáll a mennyből és életet ad a világnak. Mondták tehát neki: Uram, mindig add nekünk ezt a kenyeret. Jézus pedig így szólt hozzájuk: Én vagyok az élet kenyere, aki hozzám jön, nem fog éhezni, és aki bennem hisz, nem fog szomjazni soha.

De mondtam nektek, hogy láttátok engem, és mégsem hisztek. Minden, amit az Atya ad nekem, hozzám fog jönni, és aki hozzám jön, azt nem űzöm ki. mert leszálltam a mennyből, nem hogy a magam akaratát tegyem, hanem annak akaratát, aki elküldött engem. Ez pedig az engem elküldő Atya akarata, hogy mindabból, amit nekem adott, semmit el ne veszítsek, hanem feltámasszam azt az utolsó napon. Ez pedig annak az akarata, aki elküldött engem, hogy mindaz, aki látja a Fiút és hisz benne, örök élete legyen, és feltámasztom őt én az utolsó napon. Zúgolódtak tehát a zsidók őróla, hogy azt mondta: Én vagyok a kenyér, amely leszállt a mennyből. És mondták: Nem ez Jézus, József fia, akinek mi ismerjük az apját és az anyját? Hogyan mondja tehát ez, hogy az égből szálltam le? Jézus tehát válaszolt és azt mondta nekik: Ne zúgolódjatok egymás között. Senki sem képes eljönni hozzám, ha nem az Atya, aki elküldött engem, vonzza őt, és én feltámasztom őt az utolsó napon. Meg van írva a prófétákban: és mindnyájan Isten tanítottai lesznek. Mindenki, aki hall az Atyától és megtanulta, hozzám jön. Nem mintha az atyát bárki látta volna, hacsak nem az, aki Istentől van; ő látta az atyát. Bizony, bizony mondom nektek, aki hisz bennem, annak örök élete van. Én vagyok az élet kenyere. A ti atyáitok ették a mannát a pusztában, és meghaltak. Ez a kenyér, amely a mennyből száll alá, hogy aki eszik belőle, ne haljon meg. Én vagyok az élő kenyér, amely a mennyből szállt le, ha valaki eszik ebből a kenyérből, élni fog örökké. És a kenyér pedig, amelyet én adni fogok, az én testem, amelyet én adni fogok a világ életéért. Veszekedtek tehát egymás között a zsidók, mondván: Hogyan képes ez nekünk adni a húsát enni? Mondta tehát nekik Jézus:

Ámen, ámen, mondom nektek, ha nem eszitek az Emberfia húsát és nem isszátok az ő vérét, nincs élet bennetek. Az én húsomat evő és az én véremet ivó örök élettel bír, és én feltámasztom őt az utolsó napon. Mert a testem valóban étel, és a vérem valóban ital. Aki eszi az én húsomat és issza az én véremet, bennem marad, és én őbenne. Amint elküldött engem az élő Atya és én élek az Atya által, úgy az is, aki engem eszik, élni fog általam. Ez a kenyér, amely a mennyből szállt le, nem úgy, mint ahogy a ti atyáitok ették a mannát és meghaltak; aki eszi ezt a kenyeret, élni fog örökké. Ezeket mondta a gyülekezetben tanítva Kapernaumban.

Sokan tehát az ő tanítványai közül, miután hallották, mondták: kemény ez a szó, ki képes hallani ezt? Tudva pedig Jézus magában, hogy zúgolódnak erről a tanítványai, mondta nekik: Ez titeket megbotránkoztat? Ha tehát látjátok az ember fiát felemelkedni oda, ahol korábban volt? A Szellem az, ami életre kelt, a test semmit sem használ; a szavak, amelyeket én mondok nektek, szellem és élet. De vannak közületek néhányan, akik nem hisznek. Jézus ugyanis kezdettől fogva tudta, kik azok, akik nem hisznek, és ki az, aki el fogja árulni őt. És mondta: Ezért mondtam nektek, hogy senki nem képes eljönni hozzám, ha nincs adva neki az én Atyámtól. Ebből sok tanítvány elment tőle vissza, és nem jártak többé vele. Jézus tehát azt mondta a tizenkettőnek: Nem akartok ti is elmenni? Simon Péter tehát így válaszolt neki: Uram, kihez menjünk? Örök élet beszédei vannak nálad, És mi hittünk és megismertünk, hogy te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia. Jézus így válaszolt nekik: Nem én választottalak

ki titeket, a tizenkettőt? És közületek egy ördög. De Júdáról, Simon fiáról, az Iskariótesről mondta ezt, mert ő készült őt elárulni, pedig egyike volt a tizenkettőnek.

7

Ezek után Jézus Galileában járt, mert nem akart Júdeában járni, mivel a zsidók meg akarták őt ölni. Közel volt pedig a zsidók ünnepe, a sátoros ünnep. Mondták tehát neki a testvérei: Menj el innen és menj Júdeába, hogy a te tanítványaid is lássák a te tetteidet, amelyeket teszel. Senki sem csinál valamit titokban, miközben arra törekszik, hogy nyíltan legyen. Ha ezeket teszed, mutasd meg magad a világnak. Még a testvérei sem hittek benne. Mond tehát nekik Jézus: az én időm még nem jött el, de a ti időtök mindig kész. Nem képes a világ titeket gyűlölni, engem azonban gyűlöl, mert én tanúskodom róla, hogy az ő tettei gonoszak. Ti menjetek fel erre az ünnepre, én még nem megyek fel erre az ünnepre, mert az én időm még nem teljesedett be. Miután ezeket mondta nekik, Galileában maradt. Miután felmentek az ő testvérei, akkor ő maga is felment az ünnepre, nem nyíltan, hanem mintegy titokban. A zsidók tehát keresték őt az ünnepen, és mondták: Hol van az? És nagy zúgolódás volt őróla a tömegekben. Egyesek azt mondták, hogy jó, mások azt mondták: nem, hanem tévútra vezeti a tömeget. Senki azonban nem beszélt nyíltan róla a zsidóktól való félelem miatt.

Már az ünnep közepén Jézus felment a templomba és tanított. És

csodálkoztak a zsidók, mondván: Hogyan tudja ez az írást, holott nem tanulta? Jézus tehát így válaszolt nekik: Az én tanításom nem az enyém, hanem azé, aki elküldött engem. Ha valaki az ő akaratát akarja cselekedni, meg fogja tudni a tanításról, vajon Istentől van-e, vagy én magamtól beszélek. Aki magától beszél, a saját dicsőségét keresi, aki pedig annak dicsőségét keresi, aki őt elküldte, az igaz, és igazságtalanság nincs benne. Nem Mózes adta nektek a törvényt? És senki közületek nem tartja meg a törvényt. Miért engem akartok megölni? A tömeg válaszolt és azt mondta: Démon van benned! Ki akar téged megölni? Jézus válaszolt és mondta nekik: Egy munkát tettem, és mindnyájan csodálkoztok emiatt. Mózes adta nektek a körülmetélést, nem azért, mert Mózestől van, hanem az atyáktól, és szombaton körülmetélitek az embert. Ha az ember körülmetélést kap szombaton, hogy ne törjék meg Mózes törvényét, rám haragusztok, mert egy egész embert egészségessé tettem szombaton? Ne ítéljetek a látszat szerint, hanem igaz ítéletet hozzatok. Tehát néhányan a jeruzsálemiek közül azt mondták: Nem ez az, akit meg akarnak ölni? És íme, nyíltan beszél, és semmit sem mondanak neki. Vajon valóban felismerték a vezetők, hogy ez valóban a Krisztus? De ezt tudjuk, honnan van; a Krisztus pedig, amikor jön, senki nem tudja, honnan van. Kiáltott tehát Jézus a templomban tanítva és mondva: Engem is ismertek, és tudjátok, honnan vagyok, és nem magamtól jöttem, hanem igaz az, aki küldött engem, akit ti nem ismertek. Én ismerem őt, mert tőle vagyok, és ő küldött el engem. Keresték tehát, hogy megragadják őt, és senki nem vetette rá a kezét, mert még nem jött el az ő órája. Sokan a tömegből hittek benne, és azt

mondták, hogy a Krisztus, amikor eljön, vajon nem több jelet fog-e tenni ezeknél, amelyeket ez tett? Hallották a farizeusok, hogy a tömeg zúgolódik őt illetően ezekről, és a farizeusok és a főpapok szolgákat küldtek, hogy megragadják őt. Jézus tehát ezt mondta: Még egy rövid ideig veletek vagyok, aztán elmegyek ahhoz, aki elküldött engem. Keresni fogtok engem, és nem fogtok megtalálni, és ahol én vagyok, ti nem tudtok eljönni. Mondták tehát a zsidók maguknak: Hova szándékozik ez menni, hogy mi nem fogjuk megtalálni őt? Talán a görögök szétszóródásába szándékozik menni és tanítani a görögöket? Ki ez a szó, amelyet mondott: Keresni fogtok engem, és nem fogtok találni, és ahol én vagyok, ti nem tudtok eljönni?

Az ünnep utolsó nagy napján állt Jézus és kiáltott mondva: ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám és igyék. Aki hisz bennem, ahogy az írás mondta, élő víz folyói fognak folyni a belsejéből. Ezt pedig a Lélekről mondta, amelyet kapni fogtak a benne hívők, mert még nem volt Szent Lélek, mivel Jézus még nem dicsőült meg. Sokan tehát a tömegből, miután hallották a szót, azt mondták: Ez valóban a próféta. Mások azt mondták: Ez a Krisztus. Mások azt mondták: Vajon nem Galileából jön a Krisztus? Nem az írás mondta, hogy Dávid magvából és Betlehemből, a faluból, ahol Dávid volt, jön a Krisztus? Szakadás támadt tehát a tömegben miatta. Néhányan közülük meg akarták ragadni őt, de senki nem vetette rá a kezét. Jöttek tehát a szolgák a főpapokhoz és a farizeusokhoz, és azok mondták nekik: Miért nem hoztátok el őt? A szolgák így válaszoltak: Soha nem beszélt így ember, mint ez az ember. Válaszoltak tehát nekik

a farizeusok: Nem ti is félrevezetettek lettetek? Nem hitt bele valaki a vezetők közül vagy a farizeusok közül? de ez a tömeg, amely nem ismeri a törvényt, átkozott Nikodémus mondja nekik, aki éjszaka eljött hozzá, egyikük lévén, Vajon a mi törvényünk elítéli-e az embert, ha nem hallgatja meg őt előbb, és nem tudja, mit csinál? Válaszoltak és mondták neki: Nem te is Galileából vagy? Vizsgáld meg és lásd, hogy próféta Galileából nem támadt. És mindegyik elment a maga házába.

8

Jézus pedig elment az Olajfák hegyére. Hajnalban pedig ismét bement a templomba, és az egész nép hozzá jött, és leülve tanította őket. De az írástudók és a farizeusok vezetnek egy asszonyt, akit házasságtörésben kaptak rajta, és felállítva őt a középen Mondják neki: Tanító, ez a nő rajtakapták tetten házasságtörés közben, És a mi törvényünkben Mózes megparancsolta az ilyeneket megkövezni. Te tehát mit mondasz? Ezt pedig azért mondták, próbálva őt, hogy legyen vádjuk ellene. Jézus pedig lefelé hajolva az ujjával írt a földbe. Amikor pedig kitartottak kérdezésükben, felegyenesedett és mondta nekik: a bűntelen közületek vesse rá először a követ. És ismét lefelé hajolva írt a földre. Azok pedig, miután hallották, egyenként kimentek, kezdve a vénektől, és ott maradt Jézus és az asszony, aki a középen volt. Felnézve pedig Jézus azt mondta neki: Asszony, hol vannak? Senki sem ítélt el téged? Ő pedig azt mondta: Senki, Uram. Jézus pedig azt mondta: Én sem ítélek el

téged, menj és mostantól fogva többé ne vétkezz.

Újra tehát Jézus beszélt hozzájuk, mondván: Én vagyok a világ világossága; aki követ engem, nem fog járni a sötétségben, hanem bírni fogja az élet világosságát. Mondták tehát neki a farizeusok: Te magadról tanúskodsz, a tanúságtételed nem igaz. Jézus válaszolt és mondta nekik: Még ha én tanúskodom is magamról, igaz az én tanúságtételem, mert tudom, honnan jöttem és hova megyek, ti azonban nem tudjátok, honnan jövök vagy hova megyek. Ti a test szerint ítéltek, én nem ítélek senkit. És ha ítélkezem, az ítéletem igaz, mert nem vagyok egyedül, hanem én és az Atya, aki küldött engem. És a ti törvényetekben is meg van írva, hogy két ember tanúsága igaz. Én vagyok, aki tanúskodom magamról, és tanúskodik rólam az Atya, aki elküldött engem. Mondták tehát neki: Hol van a te atyád? Jézus válaszolt: Sem engem nem ismertek, sem az én atyámat. Ha engem ismernétek, az én atyámat is ismernétek. Ezeket a szavakat mondta Jézus a kincstárban, tanítva a templomban, és senki nem fogta el őt, mert még nem jött el az ő órája.

Mondta tehát ismét nekik Jézus: Én elmegyek, és keresni fogtok engem, és a ti bűnötökben meg fogtok halni; ahova én megyek, ti nem tudtok eljönni. Mondták tehát a zsidók: Talán nem fogja megölni magát, hogy azt mondja: Ahová én megyek, ti nem tudtok eljönni? És mondta nekik: ti a lentiekből vagytok, én a fentiekből vagyok, ti ebből a világból vagytok, én nem vagyok ebből a világból. Mondtam tehát nektek, hogy meghaltok a ti bűneitekben, mert ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok

a ti bűneitekben. Mondták tehát neki: Te ki vagy? És Jézus azt mondta nekik: Kezdettől fogva azt, amit beszélek is nektek. Sok mondanivalóm van rólatok és sok ítélnivalóm, de az, aki küldött engem, igaz, és én amit hallottam tőle, ezeket mondom a világnak. Nem tudták, hogy az Atyáról beszélt nekik. Mondta tehát nekik Jézus: amikor felemelitek az ember Fiát, akkor meg fogjátok tudni, hogy én vagyok, és magamtól nem teszek semmit, hanem ahogy tanított engem az Atyám, ezeket beszélem. És az, aki küldött engem, velem van, nem hagyott engem egyedül az Atya, mert én mindig azt teszem, ami neki tetszik. Miközben ő ezeket mondta, sokan hittek benne.

Jézus tehát azt mondta a benne hitt zsidóknak: ha ti megmaradtok az én igémben, valóban az én tanítványaim vagytok, És meg fogjátok ismerni az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket. Válaszoltak neki: Ábrahám magvai vagyunk, és sohasem szolgáltunk senkinek. Hogyan mondhatod te, hogy szabadok lesztek? Válaszolt nekik Jézus: Bizony, bizony mondom nektek, hogy mindenki, aki cselekszi a bűnt, rabszolgája a bűnnek. A rabszolga pedig nem marad a házban örökre, a fiú marad örökre. Ha tehát a Fiú szabaddá tesz titeket, valóban szabadok lesztek. Tudom, hogy Ábrahám magva vagytok, de meg akartok ölni engem, mert az én igém nem fér meg bennetek. Én azt beszélem, amit az én Atyámnál láttam, és ti tehát azt teszitek, amit a ti atyátok mellett láttatok. Válaszoltak és mondták neki: A mi atyánk Ábrahám. Jézus így szól hozzájuk: Ha Ábrahám gyermekei volnátok, Ábrahám tetteit tennétek. Most pedig engem akartok megölni, egy embert, aki az igazságot

mondtam nektek, amit Istentől hallottam; ezt Ábrahám nem tette. Ti teszitek atyátok munkáit. Mondtuk tehát neki: Mi paráznaságból nem születtünk, egy Atyánk van, az Isten. Jézus tehát azt mondta nekik: ha az Isten lenne az atyátok, szeretnétek engem, mert én az Istentől jöttem ki és jöttem el, ugyanis nem magamtól jöttem el, hanem ő küldött engem. Miért nem ismeritek az én beszédemet? Mert nem vagytok képesek hallani az én szavamat. Ti az ördög atyától vagytok, és atyátok vágyait akarjátok cselekedni. Ő gyilkos volt kezdettől fogva, és nem áll meg az igazságban, mert nincs igazság őbenne. Amikor hazugságot beszél, a sajátjából beszél, mert hazug, és annak atyja is az. Én pedig, mert az igazságot mondom, nem hisztek nekem. Ki közületek bizonyít engem bűnről? Ha pedig igazságot mondok, miért nem hisztek nekem? Aki Istentől van, az Isten szavait hallja, ezért ti nem hallotok, mert nem vagytok Istentől. A zsidók tehát feleltek és mondták neki: Nem jól mondjuk mi, hogy samaritánus vagy te, és démon van benned? Jézus válaszolt: Nekem nincs démonom, hanem tisztelem az én Atyámat, ti pedig engem becstelenítetek. Én pedig nem keresem az én dicsőségemet, van aki keresi és ítéli. Bizony, bizony mondom nektek, ha valaki megtartja az én igémet, nem lát halált soha örökké. Mondták tehát neki a zsidók: Most ismertük fel, hogy démon van benned. Ábrahám meghalt és a próféták is, és te azt mondod: ha valaki megtartja az én igémet, nem ízleli meg a halált soha? Nem vagy-e te nagyobb a mi atyánknál, Ábrahámnál, aki meghalt? És a próféták is meghaltak. Kinek tartod te magadat? Jézus válaszolt: ha én magamat dicsőítem, az én dicsőségem semmi. Az én Atyám az, aki engem dicsőít, akiről

ti azt mondjátok, hogy a ti Istenetek. És nem ismertétek őt, én pedig ismerem őt. És ha azt mondanám, hogy nem ismerem őt, hozzátok hasonló hazug lennék, de ismerem őt és az ő szavát megtartom. Ábrahám, a ti atyátok ujjongott, hogy lássa az én napomat, és látta és örült. Mondták tehát a zsidók neki: Ötven éved sincs még, és Ábrahámot láttad? Jézus azt mondta nekik: Ámen, ámen, mondom nektek, mielőtt Ábrahám lett, én vagyok. Felvettek tehát köveket, hogy dobjanak rá. Jézus azonban elrejtőzött, és kiment a templomból, áthaladván a közepükön, és így eltávozott.

9

És elhaladva látott egy embert, aki vak volt születésétől fogva. És megkérdezték őt tanítványai mondván: Rabbi, ki vétkezett, ez vagy a szülei, hogy vakon szülessen? Jézus válaszolt: sem ez nem vétkezett, sem a szülei, hanem azért, hogy kinyilvánuljanak Isten munkái őbenne. Nekem szükséges dolgoznom annak a dolgait, aki elküldött engem, amíg nappal van; jön az éjszaka, amikor senki sem képes dolgozni. Amikor a világban vagyok, a világ világossága vagyok. Miután ezt mondta, a földre köpött és sarat készített a köpetből, majd rákente a sarat a vak szemére. És mondta neki: menj, mosakodj meg a Siloam medencéjében, amely Elküldöttnek értelmeztetik. Elment tehát, megmosakodott, és látva jött vissza.

A szomszédok tehát és azok, akik látták őt korábban, hogy vak

volt, mondták: Nem ez az, aki ült és koldult? Mások azt mondták, hogy ő az, mások pedig, hogy hasonló hozzá. Ő azt mondta, hogy én vagyok. Mondták tehát neki: Hogyan nyílt meg a szemed? Az válaszolt és mondta: Egy ember, akit Jézusnak hívnak, sarat csinált és megkente az én szemeimet, és azt mondta nekem: Menj a Siloám medencéjéhez és mosd meg. Elmenve pedig és megmosakodva láttam. Mondták tehát neki: Hol van az? Mondja: Nem tudom.

Őt a farizeusokhoz vezetik, aki egykor vak volt. Szombat volt, amikor Jézus a sarat csinálta és kinyitotta a szemeit. Újra tehát kérdezték őt a farizeusok is, hogyan nyerte vissza a látását. Ő pedig azt mondta nekik: Sarat tett a szemeimre, és megmosakodtam, és látok. Mondták tehát a farizeusok közül néhányan: Ez az ember nem Istentől van, mert nem tartja meg a szombatot. Mások mondták: Hogyan tudna egy bűnös ember ilyen jeleket tenni? És megosztottság volt közöttük. Mondják a vaknak újra: Te mit mondasz róla, hogy megnyitotta a szemeidet? Ő pedig azt mondta, hogy próféta. Nem hittek tehát a zsidók őróla, hogy vak volt és látást nyert, amíg hívták annak a szüleit, aki látást nyert. És megkérdezték őket mondván: ez a ti fiatok, akiről ti mondjátok, hogy vakon született? Hogyan lát tehát most? Válaszoltak pedig nekik az ő szülei és mondták: Tudjuk, hogy ez a mi fiunk, és hogy vakon született, Hogyan lát most, azt nem tudjuk, vagy ki nyitotta meg az ő szemeit, azt mi nem tudjuk, ő maga felnőtt korú, őt kérdezzétek meg, ő maga fog magáról beszélni. Ezeket mondták az ő szülei, mert féltek a zsidóktól, ugyanis a zsidók már megegyeztek abban, hogy ha

valaki őt Krisztusnak vallja, az zsinagógából kiközösített lesz. Ezért mondták a szülei, hogy van kora, őt kérdezzétek. Szólították tehát másodszor azt az embert, aki vak volt, és mondták neki: adj dicsőséget Istennek, mi tudjuk, hogy ez az ember bűnös. Felelt tehát az és mondta: ha bűnös-e, nem tudom; egyet tudok, hogy vak lévén most látok. Mondtam neki ismét: mit tett veled? Hogyan nyitotta meg a szemeidet? Válaszolt nekik: Mondtam nektek már, és nem hallottátok. Mit akartok újra hallani? Nem ti is az ő tanítványai akartok lenni? Gyalázták őt és mondták: Te annak a tanítványa vagy, mi pedig Mózes tanítványai vagyunk. Mi tudjuk, hogy Mózesnek beszélt az Isten, de nem tudjuk, honnan van ez. Válaszolt az ember és mondta nekik: Mert ebben csodálatos, hogy ti nem tudjátok, honnan van, és megnyitotta az én szemeimet. Tudjuk pedig, hogy a bűnösöket az Isten nem hallja meg, de ha valaki istenfélő és az ő akaratát cselekszi, azt meghallgatja. A világ kezdete óta nem hallatszott, hogy valaki megnyitotta volna egy vakon született ember szemeit. Ha ez nem Istentől volt, nem lett volna képes semmit tenni. Válaszoltak és mondták neki: Bűnökben születtél te egészen, és te tanítasz minket? És kiűzték őt. Hallotta Jézus, hogy kiűzték őt, és megtalálva őt, mondta neki: te hiszel az Isten Fiában? Felelt ő és mondta: És ki az, Uram, hogy higyek benne? Jézus pedig azt mondta neki: láttad őt, és aki veled beszél, ő az. Ő pedig azt mondta: Hiszek, Uram – és leborult előtte. És Jézus azt mondta: Ítéletre jöttem ebbe a világba, hogy akik nem látnak, lássanak, és akik látnak, vakokká legyenek. És hallották ezeket a farizeusok közül azok, akik vele voltak, és mondták neki: Nem vagyunk mi is vakok? Jézus azt mondta nekik: ha vakok

volnátok, nem volna bűnötök, de most azt mondjátok, hogy látunk, ezért a bűnötök megmarad.

10

Bizony, bizony mondom nektek, aki nem az ajtón át lép be a juhok udvarába, hanem máshonnan mászik fel, az tolvaj és rabló. Az, aki az ajtón át belép, a juhok pásztora. Ennek az ajtónálló kinyit, és a juhok az ő hangját hallják, és a saját juhait név szerint hívja, és kivezeti őket. És amikor a saját juhait kihozza, előttük megy, és a juhok követik őt, mert ismerik a hangját, Idegent viszont nem fognak követni, hanem menekülni fognak tőle, mert nem ismerik az idegenek hangját. Ezt a példabeszédet mondta nekik Jézus, de azok nem értették, hogy mi volt az, amiről beszélt nekik. Mondta tehát ismét nekik Jézus: Ámen, ámen, mondom nektek, hogy én vagyok a juhok ajtaja. Mindazok, akik előttem jöttek, tolvajok és rablók voltak, de a juhok nem hallgattak rájuk. Én vagyok az ajtó; ha valaki rajtam keresztül belép, megmenekül, be fog lépni és ki fog menni, és legelőt talál. A tolvaj nem azért jön, csak hogy lopjon és öljön és elpusztítson; én azért jöttem, hogy életük legyen és bőségben legyen. Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor a lelkét adja a juhokért, A bérelt munkás pedig, aki nem pásztor, akinek nem a saját juhai, látja a farkast jönni, elhagyja a juhokat és menekül, és a farkas elragadja őket és szétszórja a juhokat. A bérelt munkás pedig menekül, mert bérelt munkás, és nem törődik a juhokkal. Én vagyok a jó pásztor, és ismerem az enyéimet, és

ismernek az enyéim, Ahogyan ismer engem az Atya, és én ismerem az Atyát, úgy adom az én lelkemet a juhokért. És más juhaim is vannak, amelyek nem ebből az udvarból valók, és azokat is el kell hoznom, és az én hangomat hallani fogják, és lesz egy nyáj, egy pásztor. Ezért szeret engem az Atya, mert leteszem a lelkemet, hogy ismét felvegyem azt. Senki nem veszi el azt tőlem, hanem én magamtól teszem le azt, hatalmam van letenni azt, és hatalmam van újra felvenni azt, ezt a parancsolatot kaptam az én Atyámtól. Szakadás tehát ismét történt a zsidók között e szavak miatt. Sokan közülük azt mondták: Démona van és őrjöng, miért hallgattok rá? Mások azt mondták: Ezek a szavak nem egy démonnal megszállt emberéi. Vajon képes-e egy démon vakok szemeit megnyitni?

Történt pedig a templom felszentelése Jeruzsálemben, és tél volt. És Jézus sétált a templomban, Salamon oszlopcsarnokában. Körülvették tehát őt a zsidók és mondták neki: Meddig tartod még bizonytalanságban a lelkünket? Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nekünk nyíltan. Jézus így válaszolt nekik: Mondtam nektek, és nem hiszitek, a tettek, amelyeket én teszek Atyám nevében, ezek tanúskodnak rólam. De ti nem hisztek, mert nem vagytok az én juhaim közül, ahogyan mondtam nektek. Az én juhaim hallják az én hangomat, és én ismerem őket, és követnek engem, És én örök életet adok nekik, és nem vesznek el soha, és senki nem ragadja ki őket az én kezemből. Az Atyám, aki adott nekem, nagyobb mindenkinél, és senki sem képes kiragadni az én Atyám kezéből. Én és az Atya egy vagyunk. Ismét köveket vittek tehát a zsidók, hogy megkövezzék őt. Jézus így válaszolt

nekik: Sok jó munkát mutattam nektek Atyámtól, ezek közül melyik miatt követek engem? Válaszoltak neki a zsidók mondván: Jó tettért nem kövezünk meg téged, hanem istenkáromlásért, és azért, mert te ember léted ellenére Istenné teszed magad. Válaszolt nekik Jézus: Nincs megírva a ti törvényetekben: Én mondtam, istenek vagytok? Ha azokat isteneknek mondta, akikhez Isten szava eljutott, és az írás nem oldható fel, Akit az Apa megszentelt és elküldött a világba, ti mondjátok, hogy istenkáromlást szólsz, mert mondtam: Isten Fia vagyok? Ha nem teszem atyám munkáit, ne higgyetek nekem, Ha pedig csinálom, még ha nekem nem is hisztek, a tetteknek higgyetek, hogy megtudjátok és elhiggyétek, hogy bennem van az Atya, és én őbenne. Keresték tehát ismét, hogy megragadják őt, és kiment a kezükből.

És ismét elment a Jordánon túlra, arra a helyre, ahol János először keresztelt, és ott maradt. És sokan jöttek hozzá, és azt mondták, hogy János ugyan egyetlen jelet sem tett, de mindaz, amit János mondott erről, igaz volt. És sokan hittek ott őbenne.

11

Volt pedig valaki beteg, Lázár Betániából, Mária és az ő nővére, Márta falujából. Volt pedig Mária, aki megkente az Urat illatos olajjal és megtörölte a lábait a hajával, akinek a testvére Lázár beteg volt. Elküldték tehát a nővérek őhozzá ezt mondva: Uram, íme, akit szeretsz, beteg. Jézus pedig ezt hallva mondta: Ez a

betegség nem halálra való, hanem Isten dicsőségére, hogy megdicsőüljön az Isten Fia általa. Jézus pedig szerette Mártát és az ő testvérét és Lázárt. Amint tehát hallotta, hogy beteg, akkor valóban maradt azon a helyen, ahol volt, két napig, Ezután ezt mondja a tanítványoknak: Menjünk vissza Júdeába. A tanítványok mondják neki: Rabbi, most akartak téged megkövezni a zsidók, és ismét oda mész? Jézus válaszolt: Nem tizenkét órája van a napnak? Ha valaki nappal jár, nem botlik meg, mert ennek a világnak a fényét látja, Ha azonban valaki az éjszakában jár, megbotlik, mert a fény nincs benne. Ezeket mondta, és ezután így szól hozzájuk: Lázár, a mi barátunk elaludt, de megyek, hogy felébreszthessem őt. Mondták tehát az ő tanítványai: Uram, ha elaludt, meg fog gyógyulni. Jézus az ő haláláról beszélt, de ők azt gondolták, hogy az alvás nyugalmáról beszél. Akkor tehát Jézus nyíltan mondta nekik: Lázár meghalt. És örülök miattatok, hogy higgyetek, hogy nem voltam ott, de menjünk hozzá. Tamás tehát, akit Didümosznak hívtak, azt mondta a társtanítványoknak: menjünk mi is, hogy meghaljunk vele.

Jövet tehát Jézus úgy találta őt, hogy már négy napja volt a sírban. Betánia pedig közel volt Jeruzsálemhez, mintegy tizenöt stádiumnyira, És sokan a zsidók közül eljöttek Mártához és Máriához, hogy vigasztalják őket testvérük miatt. Mártha tehát, amikor meghallotta, hogy Jézus jön, elébe ment, Mária pedig a házban ült. Mártha tehát így szólt Jézushoz: Uram, ha itt lettél volna, az én testvérem nem halt volna meg. De most is tudom, hogy amit csak kérsz Istentől, megadja neked az Isten. Jézus így

szól hozzá: Fel fog kelni a testvéred. Mártha azt mondja neki: Tudom, hogy fel fog támadni a feltámadáskor az utolsó napon. Mondta ezt Jézus: Én vagyok a feltámadás és az élet. A bennem hívő, még ha meghal is, élni fog, és minden élő, aki bennem hisz, nem hal meg soha. Hiszed ezt? Mondja neki: Igen, Uram, én hittem, hogy te vagy a Krisztus, az Isten Fia, aki a világba jött. És miután ezt mondta, elment és titokban hívta nővérét, Máriát, mondván: A tanító itt van és hív téged. Az, amint meghallotta, gyorsan felkelt és ment feléje. Jézus még nem jött be a faluba, hanem azon a helyen volt, ahol Márta találkozott vele. A zsidók tehát, akik vele voltak a házban és vigasztalták őt, látván, hogy Mária gyorsan felkelt és kiment, követték őt, mondván, hogy a sírhoz megy, hogy ott sírjon. Mária tehát, amikor odaért, ahol Jézus volt, meglátva őt lábához esett, mondva neki: Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem. Jézus tehát, amikor látta őt sírni és a vele összejött zsidókat sírni, felháborodott lelkében és megrendült magában, És megkérdezte: Hová helyeztétek őt? Azt mondják neki: Uram, gyere és nézd meg. Sírt Jézus. Mondták tehát a zsidók: Lássátok, hogyan szerette őt! Néhányan közülük azonban azt mondták: Nem volt képes ez, aki megnyitotta a vak szemeit, azt tenni, hogy ez se haljon meg? Jézus tehát, ismét mélyen megindulva magában, a sírhoz ment. Ez pedig barlang volt, és kő feküdt rajta. Jézus azt mondja: Emeljétek fel a követ. Márta, a halott testvére, azt mondja neki: Uram, már büdös, hiszen negyedik napja halott. Mondja neki Jézus: Nem mondtam neked, hogy ha hiszel, meglátod Isten dicsőségét? Felvették tehát a követ, ahol a halott feküdt. Jézus pedig felemelte szemeit az égre és mondta: Atyám, köszönöm

neked, hogy meghallgattál engem. Én de tudtam, hogy mindig engem hallasz, de a körülálló tömeg miatt mondtam, hogy higgyenek, hogy te küldtél engem. És miután ezeket mondta, nagy hangon kiáltott: Lázár, jöjj ki! És kijött a halott, lábai és kezei kendőkkel kötve, és az arca kendővel volt körülkötve. Jézus mondja nekik: Oldjátok fel őt és engedjétek menni.

Sokan tehát a zsidók közül, akik eljöttek Máriához és látták, amit Jézus tett, hittek benne. Néhányan azonban közülük elmentek a farizeusokhoz, és elmondták nekik, amit Jézus tett. Összegyűjtötték tehát a főpapok és a farizeusok a tanácsot, és mondták: Mit tegyünk, hiszen ez az ember sok jelet tesz? Ha így elengedjük őt, mindenki hinni fog benne, és eljönnek a rómaiak és elveszik a mi helyünket és nemzetünket. És valaki közülük, Kajafás, aki azon évnek főpapja volt, azt mondta nekik: Ti nem tudtok semmit, Sem ti nem fontolkoztok azon, hogy hasznos nekünk, hogy egy ember meghaljon a nép helyett, és ne az egész nemzet vesszen el. Ezt azonban nem magától mondta, hanem főpap lévén abban az évben, megjövendölte, hogy Jézus meg fog halni a nemzetért. És nem csak a nemzetért, hanem hogy Isten szétszórt gyermekeit is egybe gyűjtse. Attól a naptól tehát tanácsot tartottak, hogy megöljék őt. Jézus tehát többé nem járt nyíltan a zsidók között, hanem elment onnan a puszta közelében lévő vidékre, az Efraim nevű városba, és ott időzött a tanítványaival. Közel volt pedig a zsidók pászkája, és sokan felmentek Jeruzsálembe a vidékről a páska előtt, hogy megtisztítsák magukat. Keresték tehát Jézust, és egymással beszélgetve mondták a templomban állva: Mi a véleményetek,

vajon nem jön el az ünnepre? A főpapok és a farizeusok parancsolatot adtak, hogy ha valaki tudja, hol van, jelentse, hogy megragadják őt.

12

Jézus tehát hat nappal a páska előtt Betániába jött, ahol Lázár volt, a halott, akit feltámasztott a halottak közül. Vacsorát készítettek tehát neki ott, és Márta szolgált, Lázár pedig egyike volt azoknak, akik vele együtt asztalhoz telepedtek. Mária tehát, miután vett egy font tiszta, drága nárdusolajat, megkente Jézus lábait és letörölte hajával az ő lábait, a ház pedig megtelt a kenet illatával. Mond tehát egy az ő tanítványai közül, Júdás, Simon fia, Iskariótes, aki szándékozott őt kiszolgáltatni, Miért nem adták el ezt a kenőcsöt háromszáz dénárért, és miért nem adták a szegényeknek? Ezt pedig azért mondta, nem mert a szegények iránt volt gondja, hanem mert tolvaj volt, és a pénzesládát tartotta, és az abba dobott dolgokat elvitte. Jézus tehát azt mondta: Hagyd őt, az én temetésem napjára őrizte meg azt. A szegényeket ugyanis mindig veletek van, engem pedig nem mindig veletek van. Megtudta tehát a zsidók közül a nagy tömeg, hogy ott van, és eljöttek nem csak Jézus miatt, hanem hogy Lázárt is lássák, akit feltámasztott a halottak közül. A főpapok pedig azt tervezték, hogy Lázárt is megöljék. mert sokan miatta mentek el a zsidók közül, és hittek Jézusban

A következő napon a nagy tömeg, amely az ünnepre jött,

hallván, hogy Jézus Jeruzsálembe jön, Vették a pálmafák ágait és kimentek elébe, és kiáltották: Hozsanna, áldott, aki jön az Úr nevében, Izrael királya. Jézus pedig, miután talált egy fiatal szamarat, ráült, ahogyan meg van írva, Ne félj, Sion leánya, íme a te királyod jön, ülve egy szamárcsikón.

Ezeket pedig nem értették az ő tanítványai először, de amikor megdicsőült Jézus, akkor emlékeztek rá, hogy ezek róla voltak megírva, és ezeket cselekedték vele. Tanúskodott tehát a tömeg, amely vele volt, amikor Lázárt kiszólította a sírból és feltámasztotta őt a halottak közül. Emiatt találkozott vele a tömeg, mert hallották, hogy ő tette ezt a jelet. A farizeusok tehát azt mondták maguknak: Látjátok, hogy semmit sem használ? Íme, a világ utána ment.

Voltak néhány görög azok közül, akik felmentek, hogy imádjanak az ünnepen. Ezek tehát odamentek Fülöphöz, aki Betszaidából, Galilea városából való volt, és kérték őt, mondván: Uram, látni akarjuk Jézust. Fülöp jön és szól Andrásnak, és ismét András és Fülöp szólnak Jézusnak, De Jézus így válaszolt nekik: Eljött az óra, hogy megdicsőüljön az Emberfia. Bizony, bizony mondom nektek, ha a gabona magja a földbe esvén nem hal meg, ő maga egyedül marad, de ha meghal, sok gyümölcsöt terem. Aki szereti a lelkét, elveszíti azt, és aki gyűlöli a lelkét ebben a világban, örök életre megőrzi azt. Ha valaki nekem szolgál, kövessen engem, és ahol én vagyok, ott az én szolgám is lesz, és ha valaki nekem szolgál, megtiszteli őt az Atya. Most az én lelkem megzavarodott, és mit mondjak? Atyám, ments meg

engem ettől az órától! De azért jöttem erre az órára. Atya, dicsőítsd meg a nevedet. Hang jött tehát a mennyből: Megdicsőítettem és ismét meg fogom dicsőíteni. A tömeg tehát, amely ott állt és hallotta, azt mondta, hogy mennydörgés történt, mások pedig azt mondták, hogy hírnök beszélt neki. Jézus válaszolt és mondta: Nem miattam lett ez a hang, hanem miattatok. Most ítélet van e világ felett, most e világ uralkodója kivettetik. És én, ha felemeltetem a földről, mindenkit magamhoz vonzok. Ezt pedig mondta, jelezve, milyen halállal készült meghalni. Válaszolt neki a tömeg: Mi hallottuk a törvényből, hogy a Krisztus örökké marad, és hogyan mondod te, hogy szükséges felemeltetni az Emberfiát? Ki ez az Emberfia? Jézus tehát azt mondta nekik: Még rövid ideig veletek van a világosság, járjatok, amíg világosságotok van, hogy a sötétség el ne fogjon titeket, mert aki a sötétségben jár, nem tudja, hová megy. Amíg a fénnyel rendelkeztek, higgyetek a fényben, hogy a fény fiaivá váljatok. Ezeket mondta Jézus, és miután elment, elrejtőzött előlük.

Annyi jelet tett előttük, mégsem hittek benne. Hogy beteljesüljön Ézsaiás próféta szava, amelyet mondott: Uram, ki hitt a mi hallásunknak? És az Úr karja kinek nyilatkoztatott ki? Emiatt nem tudtak hinni, mert Ézsaiás ismét azt mondta, Megvakította a szemeiket és megkeményítette a szívüket, hogy ne lássanak a szemeikkel és ne értsenek a szívükkel és meg ne térjenek, és meggyógyítom őket.

Ezeket mondta Ézsaiás, amikor látta az ő dicsőségét, és beszélt

róla. Mindazonáltal azonban a vezetők közül is sokan hittek benne, de a farizeusok miatt nem vallották meg, hogy ki ne közösíttessenek a gyülekezetből, Inkább szerették ugyanis az emberek dicsőségét, mint Isten dicsőségét.

Jézus pedig felkiáltott és mondta: Aki hisz énbennem, nem énbennem hisz, hanem abban, aki elküldött engem, és aki lát engem, látja azt, aki küldött engem Én fényként jöttem el a világba, hogy minden bennem hívő ne maradjon a sötétségben. És ha valaki hallja az én szavaimat és nem hisz, én nem ítélem meg őt, mert nem azért jöttem, hogy megítéljem a világot, hanem hogy megmentsem a világot. Aki elutasít engem és nem veszi be a szavaimat, annak van bírája: a szó, amelyet elmondtam, az fogja őt megítélni az utolsó napon. Hogy én magamtól nem beszéltem, hanem az engem küldő Atya maga adott nekem parancsolatot, mit mondjak és mit beszéljek, És tudom, hogy az ő parancsolata örök élet. Amit tehát beszélek én, ahogyan mondta nekem az Atya, úgy beszélek.

13

De a húsvét ünnepe előtt, tudva Jézus, hogy eljött az ő órája, hogy távozzon ebből a világból az Atyához, szeretve az övéit, akik a világban voltak, a végsőkig szerette őket. És miután vacsora lett, az ördög már belevetette Iskariótesz Simon Júda szívébe, hogy elárulja őt. Jézus tudva, hogy mindent adott neki az Atya a kezébe, és hogy Istentől jött ki és Istenhez megy, Felkel

a vacsorától, és leteszi a ruháit, és miután fogott egy törülközőt, felövezte magát. Aztán vizet öntött a medencébe, és elkezdte mosni a tanítványok lábait és törölni a törülközővel, amellyel fel volt övezve. Jön tehát Simon Péterhez, és mondja neki az: Uram, te mosod az én lábaimat? Jézus válaszolt és mondta neki: amit én teszek, te most nem tudod, de meg fogod tudni ezek után. Péter azt mondja neki: Nem mosod meg soha az én lábaimat. Jézus így válaszolt neki: Ha nem moslak meg téged, nincs részed bennem. Mondja neki Simon Péter: Uram, ne csak a lábaimat, hanem a kezeimet és a fejemet is. Mondja neki Jézus: Akinek fürdője volt, annak nincs szüksége arra, hogy a lábait megmossa, hanem egészen tiszta, és ti is tiszták vagytok, de nem mindnyájan. Tudta ugyanis azt, aki elárulta őt; ezért mondta: Nem vagytok mind tiszták.

Amikor tehát megmosta a lábaikat és felvette a ruháit, ismét lefeküdvén mondta nekik: tudjátok, mit tettem veletek? Ti Tanítónak és Úrnak hívtok engem, és jól mondjátok, mert az vagyok. Ha tehát én megmostam a ti lábaitokat, az Úr és a Tanító, akkor ti is kötelesek egymás lábait mosni. Példát ugyanis adtam nektek, hogy ahogyan én tettem nektek, úgy ti is tegyetek. Bizony, bizony mondom nektek, nem nagyobb a szolga az ő uránál, sem az apostol annál, aki őt küldte. Ha ezeket tudjátok, boldogok vagytok, ha cselekszitek azokat. Nem mindnyájatokról beszélek, én tudom, kiket választottam, de hogy az írás beteljesüljön: aki velem eszi a kenyeret, felemelte ellenem a sarkát. Mostantól fogva mondom nektek, mielőtt megtörténik, hogy amikor megtörténik, higgyetek, hogy én vagyok. Bizony,

bizony mondom nektek: aki fogadja azt, akit küldök, engem fogad; aki pedig engem fogad, azt fogadja, aki engem küldött.

Miután ezeket mondta, Jézus megzavarodott lelkében, és tanúskodott, és így szólt: Ámen, ámen, mondom nektek, hogy egy közületek el fog árulni engem. A tanítványok tehát egymásra néztek, tanácstalanul afelől, hogy kiről beszél. Volt pedig egy tanítvány a tanítványai közül, aki Jézus keblében hevert, akit Jézus szeretett. Int tehát neki Simon Péter, hogy megtudja, ki az, akiről beszél. Ráesvén pedig az Jézus mellére, mondja neki: Uram, ki az? Jézus válaszol: Az az, akinek én a bemártott falatot odaadom. És bemártva a falatot, odaadja Simon Iskarióte fiának, Júdának. És a falat után akkor belépett belé a sátán. Mondja tehát neki Jézus: Amit teszel, tedd gyorsabban. ezt azonban senki nem tudta az asztalnál fekvők közül, miért mondta neki Néhányan ugyanis azt gondolták, mivel a pénzesládát Júdás tartotta, hogy Jézus azt mondja neki: Vásárold meg, amikre szükségünk van az ünnepre, vagy hogy a szegényeknek adjon valamit. Miután átvette a falatot, az azonnal kiment; éjszaka volt.

Amikor tehát kiment, Jézus mondja: Most megdicsőíttetett az embernek Fia, és Isten megdicsőíttetett benne. Ha Isten megdicsőíttetett benne, akkor Isten meg is fogja dicsőíteni őt önmagában, és azonnal meg fogja dicsőíteni őt. Gyermekek, még egy kicsit veletek vagyok. Keresni fogtok engem, és ahogyan mondtam a zsidóknak, hogy ahová én megyek, ti nem tudtok eljönni, most nektek is mondom. Új parancsolatot adok nektek,

hogy szeressétek egymást, ahogyan szerettelek titeket, hogy ti is szeressétek egymást. Erről fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretettel vagytok egymás iránt. Simon Péter így szólt hozzá: Uram, hová mész? Jézus így válaszolt neki: Ahová én megyek, oda te most nem tudsz engem követni, de később követni fogsz engem. Péter mondja neki: Uram, miért nem követhetlek téged most? A lelkemet adom érted. Jézus így válaszolt neki: A lelkedet értem adod? Bizony, bizony mondom neked, nem fog megszólalni a kakas, amíg meg nem tagadsz engem háromszor.

14

Ne legyen zaklatva a szívetek, higgyetek az Istenben, és bennem is higgyetek. Az én Atyám házában sok lakóhely van, ha pedig nem így lenne, mondtam volna nektek, megyek, hogy helyet készítsek nektek. És ha elmegyek és előkészítek nektek helyet, ismét eljövök és magamhoz veszlek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek. És ahol én megyek, tudjátok, és az utat tudjátok. Tamás azt mondja neki: Uram, nem tudjuk, hová mész, és hogyan tudhatnánk az utat? Mondja neki Jézus: Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem jut el az Atyához, csak énáltalam. Ha ismertetek volna engem, az atyámat is ismertetek volna. És mostantól ismeritek őt és láttátok őt. Fülöp így szól hozzá: Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és ez elég lesz nekünk. Mondja neki Jézus: Annyi ideje veletek vagyok, és nem ismertél meg engem, Fülöp? Aki látott engem, látta az Atyát, és hogyan

mondhatod te: mutasd meg nekünk az Atyát? Nem hiszed, hogy én az Atyában vagyok és az Atya bennem van? A szavakat, amelyeket én beszélek nektek, nem magamtól beszélem, hanem az Atya, aki bennem marad, ő maga teszi a munkákat. Higgyetek nekem, hogy én az Atyában vagyok és az Atya bennem van; ha pedig nem, a munkák miatt higgyetek nekem. Bizony, bizony mondom nektek: aki bennem hisz, azokat a tetteket, amelyeket én teszek, ő is tenni fogja, és még nagyobbakat is fog tenni ezeknél, mert én az Atyámhoz megyek. És amit kérnétek az én nevemben, azt meg fogom tenni, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban. Ha valamit kértek az én nevemben, én megteszem.

Ha szerettek engem, tartsátok meg az én parancsolataimat. És én kérem az Atyát, és másik Vigasztalót ad nektek, hogy veletek maradjon örökké, Az igazság Lelkét, amelyet a világ nem képes elfogadni, mert nem látja és nem is ismeri, ti azonban ismeritek, mert nálatok marad, és bennetek lesz. Nem hagylak titeket árván, jövök hozzátok. Még egy kicsit és a világ engem nem lát többé, ti azonban látjátok engem, mert én élek és ti élni fogtok. Azon a napon meg fogjátok tudni ti, hogy én az én Atyámban vagyok, és ti énbennem, és én tibennetek. Az, aki birtokolja az én parancsolataimat és megtartja azokat, az az, aki szeret engem; az pedig, aki szeret engem, szeretve lesz az én Atyám által, és én szeretni fogom őt és megmutatom neki magamat. Mondja neki Júdás, nem az Iskariótes: Uram, és mi történt, hogy nekünk készülsz kinyilatkoztatni magadat, és nem a világnak? Jézus válaszolt és mondta neki: Ha valaki szeret engem, megtartja az én igémet, és az én Atyám szeretni fogja őt, és

hozzá fogunk menni, és lakást fogunk nála tenni. Aki nem szeret engem, az nem őrzi a szavaimat, és a szó, amelyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, aki küldött engem.

Ezeket mondtam nektek, miközben nálatok maradtam. De a Segítő, a Szent Lélek, amelyet az Atya küld az én nevemben, az tanít majd titeket mindenre és emlékeztet titeket mindenre, amit mondtam nektek. Békét hagyok nektek, az én békémet adom nektek, nem úgy, ahogyan a világ adja, én adom nektek. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen. Hallottátok, hogy én mondtam nektek: elmegyek és jövök hozzátok. Ha szerettetek volna engem, örültetek volna, hogy mondtam: megyek az Atyához, mert az Atya nagyobb nálam. És most mondtam nektek, mielőtt megtörténne, hogy amikor megtörténik, higgyetek. Nem fogok tovább sokat beszélni veletek, mert jön a világ uralkodója, és bennem nincs semmije. De hogy tudja meg a világ, hogy szeretem az Atyát, és ahogyan parancsolta nekem az Atya, úgy cselekszem. Keljetek fel, menjünk innen.

15

Én vagyok az igaz szőlőtő, és az én atyám a földműves. Minden ágat bennem, amely nem hoz gyümölcsöt, elvesz, és minden ágat, amely gyümölcsöt hoz, megtisztít, hogy több gyümölcsöt hozzon. Már ti tiszták vagytok amiatt a szó miatt, amelyet szóltam nektek. Maradjatok bennem, és én tibennetek. Ahogyan a szőlővessző nem képes gyümölcsöt teremni önmagától, ha

nem marad a szőlőtőkében, így ti sem, ha nem bennem maradtok. Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Aki bennem marad és én benne, az sok gyümölcsöt terem, mert nélkülem nem tudtok tenni semmit. Ha valaki nem marad bennem, kidobatik kívülre, mint a szőlővessző, és kiszárad, és összegyűjtik azokat, és a tűzbe dobják, és ég. Ha megmaradtok bennem és az én szavaim megmaradnak bennetek, amit akartok, kérjétek, és meglesz nektek. Ebben dicsőíttetett meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt teremjetek, és az én tanítványaim lesztek. Ahogyan szeretett engem az Atya, úgy szerettelek én is titeket; maradjatok az én szeretetemben. Ha megtartjátok az én parancsolataimat, megmaradtok az én szeretetemben, ahogyan én megtartottam az én Atyám parancsolatait és megmaradok az ő szeretetében. Ezeket azért mondtam nektek, hogy az én örömöm bennetek maradjon, és a ti örömötök beteljesüljön. Ez az én parancsolatom, hogy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket. Ennél nagyobb szeretetet senki nem mutat, mint hogy valaki a lelkét leteszi barátaiért. Ti az én barátaim vagytok, ha megteszitek, amit parancsolok nektek. Nem mondalak többé titeket rabszolgáknak, mert a rabszolga nem tudja, mit tesz az ő ura, titeket azonban barátoknak mondtalak, mert mindent, amit hallottam az én Atyámtól, tudtul adtam nektek. Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és rendeltelek titeket, hogy ti menjetek és gyümölcsöt teremjetek, és a gyümölcsötök megmaradjon, hogy amit kértek az Atyától az én nevemben, adja nektek. Ezeket parancsolom nektek, hogy szeressétek egymást.

Ha a világ titeket gyűlöl, tudjátok, hogy engem előbb gyűlölt, mint titeket. Ha a világból volnátok, a világ a sajátját szeretné, de mivel nem a világból vagytok, hanem én választottalak ki titeket a világból, ezért gyűlöl titeket a világ. Emlékezzetek arra a szóra, amelyet én mondtam nektek: nem nagyobb a szolga az ő uránál. Ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak; ha az én igémet megtartották, a tiéteket is meg fogják tartani. De mindezeket meg fogják tenni veletek az én nevem miatt, mert nem ismerik azt, aki engem küldött. Ha nem jöttem volna és nem beszéltem volna hozzájuk, nem lett volna bűnük, de most nincs ürügyük a bűnükre. Aki engem gyűlöl, az az én atyámat is gyűlöli. Ha a tetteket nem tettem volna bennük, amelyeket senki más nem tett, bűnük nem lett volna, most azonban látták és gyűlölték mind engem, mind az én atyámat. De hogy beteljesüljön a szó, amely meg van írva az ő törvényükben, hogy gyűlöltek engem ok nélkül. Amikor pedig eljön a Segítő, akit én küldök nektek az Atyától, az igazság Lelke, aki az Atyától származik, az tanúskodni fog rólam, És ti pedig tanúságot tesztek, mert kezdettől fogva velem vagytok.

16

Ezeket azért mondtam nektek, hogy meg ne botránkozzatok. Kivetettekké tesznek titeket, de jön az óra, hogy mindenki, aki megöl titeket, azt higgye, hogy szolgálatot mutat be Istennek. És ezeket fogják tenni, mert nem ismerték az Atyát, sem engem. De ezeket azért mondtam nektek, hogy amikor eljön az óra,

emlékezzetek rájuk, hogy én mondtam nektek. Ezeket pedig nektek kezdettől fogva nem mondtam, mert veletek voltam. Most pedig megyek ahhoz, aki küldött engem, és senki közületek nem kérdezi tőlem: Hova mégy? De mivel ezeket mondtam nektek, a fájdalom betöltötte a szíveteket. De én az igazságot mondom nektek: hasznos nektek, hogy én elmenjek. Ha ugyanis én nem megyek el, a Pártfogó nem fog jönni hozzátok, de ha elmegyek, elküldöm őt hozzátok. És amikor eljön, ő megdorgálja a világot a bűn felől, az igazság felől és az ítélet felől. a bűnről valóban, mert nem hisznek bennem, Az igazságosságról pedig azért, mert az Atyámhoz megyek, és nem látjátok többé engem, Az ítéletről pedig, hogy ennek a világnak az uralkodója megítéltetett. Még sok mondanivalóm van nektek, de most még nem vagytok képesek elviselni. Amikor pedig eljön az, az Igazság Lelke, elvezetni titeket minden igazságba, mert nem a magától fog beszélni, hanem amit hall, azt fogja beszélni, és a jövendő dolgokat hirdeti majd nektek. Az dicsőíteni fog engem, mert az enyémből vesz majd és hirdeti nektek. Minden, amennyi az Atyának van, az enyém; ezért mondtam, hogy az enyémből fog venni, és hirdetni fog nektek. Rövid idő, és nem láttok engem, és ismét rövid idő, és látni fogtok engem, mert én az Atyához megyek. Mondtak tehát az ő tanítványai közül egymáshoz: Mi ez, amit mond nekünk: Rövid idő, és nem láttok engem, és ismét rövid idő, és látni fogtok engem, és hogy én megyek az Atyához? Mondták tehát: Ez mi, amit a kicsit mond? Nem tudjuk, miről beszél. Jézus tehát tudta, hogy kérdezni akarták őt, és mondta nekik: Erről tanakodtok egymással, hogy azt mondtam: kicsiny idő és nem láttok engem, és ismét kicsiny idő és látni fogtok

engem? Bizony, bizony mondom nektek, hogy sírni fogtok és jajgatni fogtok ti, a világ pedig örülni fog, ti pedig szomorkodni fogtok, de a fájdalmatok örömre lesz. Az asszony, amikor szül, fájdalmat érez, mert eljött az ő órája, amikor azonban megszülte a gyermeket, nem emlékezik többé a szorongattatásra az öröm miatt, mert ember született a világba. És ti tehát fájdalmat valóban most éreztek, de újra meglátlak titeket és örülni fog a szívetek, és az örömötöket senki nem veszi el tőletek. És azon a napon engem nem fogtok kérdezni semmit, ámen, ámen mondom nektek, hogy amennyit kértek az Atyától az én nevemben, ad nektek. Eddig most nem kértetek semmit az én nevemben; kérjetek, és fogtok kapni, hogy a ti örömötök betöltessék. Ezeket példabeszédekben mondtam nektek, de eljön az óra, amikor többé nem példabeszédekben beszélek hozzátok, hanem nyíltan hirdetem nektek az Atyát. Azon a napon az én nevemben fogtok kérni, és nem mondom nektek, hogy én fogom kérni az Atyát értetek, Maga ugyanis az Atya szeret titeket, mert ti engem szerettetek, és hittetek, hogy én az Istentől jöttem ki. Kimentem az Atya mellől és eljöttem a világba; ismét elhagyom a világot és megyek az Atyához. Mondják neki a tanítványai: Íme, most nyíltan beszélsz, és semmiféle példabeszédet nem mondasz. Most tudjuk, hogy tudsz mindent, és nincs szükséged arra, hogy valaki téged kérdezzen. Ebben hisszük, hogy Istentől jöttél ki. Jézus így válaszolt nekik: Most éppen hisztek? Íme eljön az óra, és most már eljött, hogy szétszóródjatok, mindegyiktek a maga útjára, és engem egyedül hagyjatok, de nem vagyok egyedül, mert az Atya velem van. Ezeket azért mondtam nektek, hogy bennem békességetek legyen. A világban nyomorúságotok

lesz, de bízzatok, én legyőztem a világot.

17

Ezeket beszélte Jézus, és felemelte szemeit az égre, és így szólt: Atyám, eljött az óra, dicsőítsd meg a te Fiadat, hogy a te Fiad is megdicsőítsen téged, Ahogyan adtál neki hatalmat minden test felett, hogy mindenkinek, akit adtál neki, örök életet adjon. Ez pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyetlen igaz Istent, és akit elküldtél, Jézus Krisztust. Én téged megdicsőítettem a földön, befejeztem a munkát, amelyet adtál nekem, hogy megtegyem. És most dicsőíts meg engem te, Atya, magadnál azzal a dicsőséggel, amellyel bírtam, mielőtt a világ lett volna nálad. Megnyilvánítottam a te nevedet azoknak az embereknek, akiket a világból nekem adtál. A tieid voltak, és nekem adtad őket, és megtartották a te igédet. Most megtudták, hogy minden, amit nekem adtál, tőled van, hogy a szavakat, amelyeket nekem adtál, nekik adtam, és ők elfogadták, és igazán megtudták, hogy tőled jöttem ki, és hitték, hogy te küldtél engem. Én értük könyörgök, nem a világért könyörgök, hanem azokért, akiket nekem adtál, mert a tieid, És az enyéim mind a tiéid, és a tiéid az enyéim, és megdicsőíttettem bennük. És nem vagyok tovább a világban, és ezek a világban vannak, és én hozzád jövök. Szent Atya, őrizd meg őket a nevedben, amelyet nekem adtál, hogy egyek legyenek, ahogyan mi. Amikor velük voltam a világban, én őriztem őket a te nevedben; akiket nekem adtál, megőriztem, és senki közülük nem veszett el, csak a

pusztulás fia, hogy beteljesedjék az írás. Most pedig hozzád jövök, és ezeket mondom a világban, hogy legyen bennük az én örömöm betöltve. Én adtam nekik a te igédet, és a világ gyűlölte őket, mert nem a világból valók, ahogyan én sem vagyok a világból való. Nem kérem, hogy elvedd őket a világból, hanem hogy megőrizd őket a gonosztól. A világból nem valók, ahogyan én sem vagyok a világból való. Szenteld meg őket a te igazságodban; a te igéd igazság. Ahogyan engem elküldtél a világba, úgy én is elküldtem őket a világba. És értük én szentelem magamat, hogy ők is megszentelve legyenek az igazságban. Nem csak ezekért kérek, hanem azokért is, akik az ő szavuk által hisznek bennem, Hogy mindenki egy legyen, ahogyan te, Atya, bennem vagy és én benned, hogy ők is bennünk egy legyenek, hogy a világ higgye, hogy te küldtél engem. És én a dicsőséget, amelyet nekem adtál, nekik adtam, hogy egyek legyenek, ahogyan mi egyek vagyunk, Én bennük és te bennem, hogy tökéletesítve legyenek eggyé, és hogy tudja a világ, hogy te küldtél engem, és szeretted őket, ahogyan engem szerettél. Atya, akiket nekem adtál, akarom, hogy ahol én vagyok, azok is velem legyenek, hogy lássák az én dicsőségemet, amelyet nekem adtál, mert szerettél engem a világ alapítása előtt. Igazságos Atya, a világ téged nem ismert, de én ismertelek téged, és ezek tudták, hogy te küldtél engem. És ismertettem velük a nevedet, és ismertetni fogom, hogy a szeretet, amellyel szerettél engem, bennük legyen, és én is bennük.

18

Ezeket mondván, Jézus kiment tanítványaival együtt a Kidron patakján túlra, ahol egy kert volt, amelybe belépett ő és tanítványai. Tudta pedig Júda is, aki elárulta őt, a helyet, mert Jézus gyakran gyűlt össze ott a tanítványaival. Júdás tehát, miután vette a csapatot és a főpapoktól és farizeusoktól szolgákat, odamegy fáklyákkal és lámpásokkal és fegyverekkel. Jézus tehát tudva minden rá jövő dolgot, kimenvén mondta nekik: Kit kerestek? Válaszolták neki: A názáreti Jézust. Jézus azt mondja nekik: Én vagyok. Júdás pedig, aki elárulta őt, szintén ott állt velük. Amint tehát mondta nekik, hogy Én vagyok, hátráltak és a földre estek. Ismét tehát megkérdezte őket: Kit kerestek? Ők pedig mondták: A Názáreti Jézust. Jézus válaszolt: Mondtam nektek, hogy én vagyok. Ha tehát engem kerestek, hagyjátok ezeket elmenni. Hogy beteljesüljön a szó, amelyet mondott, hogy akiket nekem adtál, nem vesztettem el közülük senkit. Simon Péter tehát, akinek kardja volt, kihúzta azt, megütötte a főpap szolgáját, és levágta annak jobb fülét. A szolga neve pedig Málkus volt. Jézus tehát így szólt Péterhez: Vesd a kardot a hüvelybe! A poharat, amelyet az Atya adott nekem, ne igyam ki?

A csapat tehát, a parancsnok és a zsidók segítői megragadták Jézust és megkötözték őt És elvezették őt először Annáshoz, ugyanis após volt Kajafásnak, aki annak az évnek a főpapja volt. Kajafás volt pedig az, aki tanácsot adott a zsidóknak, hogy hasznos egy embernek elveszni a nép helyett. Követte pedig Jézust Simon Péter és a másik tanítvány. Az a tanítvány pedig ismert volt a főpap előtt, és bement együtt Jézussal a főpap udvarába. De Péter kívül állt az ajtónál. Kiment tehát a másik

tanítvány, aki ismert volt a főpapnál, és szólt az ajtónállónak, és bevezette Pétert. Mondja tehát a fiatal nő, az ajtónálló, Péternek: Nem te is ennek az embernek a tanítványai közül vagy? Mondja az: Nem vagyok. A rabszolgák és a segédek ott álltak, akik szénparázs-tüzet raktak, mert hideg volt, és melegítették magukat, velük volt pedig Péter is, állva és melegítve magát. A főpap tehát kérdezte Jézust az ő tanítványairól és az ő tanításáról. Jézus így válaszolt neki: Én nyíltan beszéltem a világnak, mindig a gyülekezetben és a templomban tanítottam, ahol a zsidók mindig összejönnek, és titokban nem beszéltem semmit. Miért engem kérdezel? Kérdezd meg azokat, akik hallották, mit beszéltem nekik; nézd, ezek tudják, amit mondtam én. Miután pedig ő ezeket mondta, egy az ott álló szolgák közül ütést mért Jézusra, mondván: Így válaszolsz a főpapnak? Jézus így válaszolt neki: Ha rosszul beszéltem, tanúskodj a rosszról; ha pedig jól, miért ütsz engem? Annás elküldte őt megkötözve Kajafáshoz, a főpaphoz. Simon Péter ott állt és melegedett. Mondták tehát neki: Nem te is az ő tanítványai közül való vagy? Tehát ő megtagadta és azt mondta: Nem vagyok az. A főpap rabszolgái közül az egyik, aki rokona volt annak, akinek Péter levágta a fülét, így szólt: Nem láttalak téged a kertben vele? Péter tehát újra tagadott, és azonnal megszólalt a kakas.

Ezért Jézust Kajafástól a helytartóságra vitték, reggel volt, és ők maguk nem mentek be a helytartóságra, hogy meg ne szennyeződjenek, hanem hogy ehessék a páskát. Kiment tehát Pilátus feléjük, és azt mondta: Milyen vádat hoztok ez ellen az ember ellen? Válaszoltak és mondták neki: Ha ez nem lett volna

gonosztevő, nem adtuk volna át neked őt. Mondta tehát nekik Pilátus: Vegyétek őt ti, és a ti törvényetek szerint ítéljétek meg őt. Mondták tehát neki a zsidók: Nekünk nem megengedett megölni senkit. Hogy Jézus szava beteljesüljön, amelyet mondott, jelezve, milyen halállal fog meghalni. Belépett tehát ismét a praetoriumba Pilátus, és magához hívatta Jézust, és azt mondta neki: Te vagy a zsidók királya? Jézus így válaszolt neki: Magadtól mondod ezt, vagy mások mondták neked rólam? Pilátus válaszolt: Talán én vagyok zsidó? A te néped és a főpapok adtak át téged nekem, mit tettél? Jézus válaszolt: Az én királyságom nem ebből a világból való. Ha az én királyságom ebből a világból volna, az én szolgáim harcoltak volna, hogy ne adjanak át a zsidóknak. Most azonban az én királyságom nem innen való. Mondta tehát neki Pilátus: Tehát király vagy te? Válaszolt Jézus: Te mondod, hogy király vagyok én. Én erre születtem és erre jöttem a világba, hogy tanúságot tegyek az igazságról. Mindenki, aki az igazságból való, hallja az én hangomat. Mondja neki Pilátus: Mi az igazság? És ezt mondván, ismét kiment a zsidókhoz, és mondja nekik: Én semmi okot nem találok benne. Van de szokásotok, hogy egyet elengedjek nektek a húsvétkor. Akarjátok tehát, hogy elengedjem nektek a zsidók királyát? Kiáltottak tehát ismét mindnyájan, mondván: Ne ezt, hanem Barabbást! Barabbás pedig rabló volt.

19

Akkor tehát Pilátus fogta Jézust és megostorozott. És a katonák

tövisből font koronát helyeztek az ő fejére, és bíbor ruhát adtak rá És azt mondták: Üdvözlégy, zsidók királya! És ütéseket mértek rá. Kiment tehát ismét kívülre Pilátus, és mondja nekik: Nézzétek, kihozom nektek őt, hogy tudjátok, hogy benne semmi okot nem találok. Kiment tehát Jézus, viselve a töviskoronát és a bíbor ruhát. És mondta nekik: Íme, az ember! Amikor tehát meglátták őt a főpapok és a szolgák, kiáltoztak, mondván: Feszítsd meg, feszítsd meg őt! Pilátus mondta nekik: Vegyétek őt ti, és feszítsétek meg, mert én nem találok benne okot. Válaszoltak neki a zsidók: Mi törvénnyel rendelkezünk, és a mi törvényünk szerint köteles meghalni, mert Isten fiává tette magát. Amikor tehát Pilátus meghallotta ezt a szót, még jobban megijedt. És újra bement a praetoriumba, és megkérdezte Jézust: Honnan vagy te? De Jézus nem adott neki választ. Mond tehát neki Pilátus: Nekem nem beszélsz? Nem tudod, hogy felhatalmazásom van téged keresztre feszíteni, és felhatalmazásom van téged elengedni? Válaszolt Jézus: nem volt neked semmi hatalmad felettem, ha nem adatott neked felülről; ezért annak, aki engem neked átad, nagyobb bűne van. Ettől fogva Pilátus igyekezett elengedni őt, de a zsidók kiáltoztak mondván: ha ezt elengeded, nem vagy barátja Cézárnak. Mindenki, aki királlyá teszi magát, ellenszegül Cézárnak. Pilátus tehát, miután hallotta ezt a szót, kivezette Jézust, és leült az emelvényre, arra a helyre, amelyet Kőkövezet-nek mondanak, héberül pedig Gabbathá-nak. Volt pedig a húsvét előkészülete, az óra pedig mintegy hatodik, és mondja a zsidóknak: Íme a ti királyotok. Ők pedig kiáltoztak: Vidd el, vidd el, feszítsd keresztre őt! Pilátus azt mondja nekik: A ti királyotokat

feszítsem keresztre? A főpapok így válaszoltak: Nincs királyunk, csak Cézár. Akkor tehát átadta őt nekik, hogy keresztre feszíttessék.

Átvették pedig Jézust és elvitték, és hordozva keresztjét, kiment a koponyahelynek nevezett helyre, amely héberül Golgotának mondatik. ahol őt keresztre feszítették, és vele másik kettőt innen és innen, középen pedig Jézust Pilátus pedig feliratot is írt, és a keresztre helyezte; ez volt írva: Jézus, a Názáreti, a zsidók királya. Ezt a címet tehát sokan olvasták a zsidók közül, mert közel volt a városhoz az a hely, ahol Jézust megfeszítették, és héberül, görögül és latinul volt írva. Mondták tehát Pilátusnak a zsidók főpapjai: Ne írd: A zsidók királya, hanem hogy ő azt mondta: A zsidók királya vagyok. Pilátus így válaszolt: Amit írtam, írtam.

A katonák tehát, amikor megfeszítették Jézust, elvették a ruháit és négy részre osztották, minden egyes katonának egy részt, és a tunikát is. A tunika pedig varratlan volt, felülről szőve egészben. Így szóltak tehát egymáshoz: Ne szakítsuk szét, hanem vessünk sorsot róla, kié legyen, hogy beteljesedjék az Írás, amely így szól: Elosztották ruháimat maguk között, és ruházatomra sorsot vetettek.

A katonák tehát ezeket tették. Jézus keresztje mellett pedig ott állt az ő anyja és az ő anyjának nővére, Klópás Máriája és Magdalai Mária. Jézus tehát látva az anyját és a tanítványt mellette állva, akit szeretett, így szól az anyjához: Asszony, íme a

fiad. Aztán mondja a tanítványnak: íme, a te anyád. És attól az órától fogva a tanítvány magához vette őt. Ezután Jézus, tudva, hogy immár minden befejeződött, hogy beteljesüljön az Írás, így szól: Szomjazom. Egy ecettel teli edény feküdt ott, ők pedig megtöltöttek egy szivacsot ecettel, izsópra helyezték, és a szájához vitték. Amikor tehát Jézus vette az ecetet, mondta: Befejeződött, és lehajtva a fejét, átadta a lelkét.

A zsidók tehát, hogy ne maradjanak a kereszten a testek szombaton, mivel előkészület napja volt, mert nagy nap volt annak a szombatnak a napja, kérték Pilátust, hogy törjék össze azoknak a lábszárait, és vegyék le őket. Jöttek tehát a katonák, és az elsőnek eltörték a lábait, és a másiknak is, aki vele együtt feszítették keresztre, De amikor Jézushoz értek, és látták, hogy már meghalt, nem törték össze a lábait De az egyik katona lándzsával átszúrta az oldalát, és azonnal vér és víz jött ki. És aki látta, tanúságot tett, és igaz az ő tanúsága, és ő tudja, hogy igazat mond, hogy ti is higgyetek. Ezek ugyanis azért történtek, hogy beteljesüljön az írás: Az ő csontja nem fog összetöretni. És ismét egy másik írás mondja: Látni fogják azt, akit átszúrtak.

Ezek után pedig József Arimateából, aki Jézus tanítványa volt, de elrejtőzött a zsidóktól való félelem miatt, megkérdezte Pilátust, hogy elvihesse Jézus testét, és Pilátus megengedte. Eljött tehát és elvitte Jézus testét. De jött Nikodémus is, aki korábban éjjel ment Jézushoz, hozva mirrha és aloé keverékét, mintegy száz fontot. Elvették tehát Jézus testét és bekötözték vászonkendőkbe a fűszerekkel együtt, ahogyan a zsidóknál szokás eltemetni. Volt

pedig azon a helyen, ahol keresztre feszítették, egy kert, és a kertben egy új sír, amelyben még soha senkit nem helyeztek el. Ott tehát a zsidók előkészülete miatt, mivel közel volt a sírbolt, helyezték el Jézust.

20

A szombatok egyikén pedig Mária Magdalai jön reggel, amikor még sötétség volt, a sírhoz, és látja, hogy a követ elvették a sírból. Fut tehát és odamegy Simon Péterhez és a másik tanítványhoz, akit Jézus szeretett, és mondja nekik: Elvitték az Urat a sírból, és nem tudjuk, hova helyezték őt. Kiment tehát Péter és a másik tanítvány, és mentek a sírhoz. Futottak a ketten együtt, és a másik tanítvány gyorsabban futott, mint Péter, és elsőként érkezett a sírhoz. És lehajolva látja a heverő vászon ruhákat, azonban nem ment be. Jön tehát Simon Péter, aki követte őt, és belépett a sírba, és látja ott feküdni a vászon ruhákat. És a kendő, amely az ő fején volt, nem a vászonkendőkkel együtt feküdt, hanem külön volt felgöngyölítve egy helyen. Akkor tehát bement a másik tanítvány is, aki először érkezett a sírhoz, és látott, és hitt. Mert még nem tudták az írást, hogy szükséges neki a halottak közül feltámadnia. A tanítványok tehát ismét hazamentek. Mária pedig a sírnál állt kívül sírva. Amint tehát sírt, lehajolt a sírba, és két hírnököt lát fehérben ülve, egyet a fejnél és egyet a lábaknál, ahol Jézus teste feküdt. És azok mondják neki: Asszony, miért sírsz? Ő mondja nekik: Mert elvitték az én Uramat, és nem tudom, hova helyezték őt. És

miután ezeket mondta, hátrafordult, és látta Jézust állni, de nem tudta, hogy Jézus az. Mondja ezt Jézus: Asszony, miért sírsz? Kit keresel? Az, azt gondolva, hogy a kertész, mondja neki: Uram, ha te vitted el őt, mondd meg nekem, hova tetted őt, és én elviszem őt. Jézus ezt mondja neki: Mária! Az megfordulva mondja neki: Rabboni! – ami azt jelenti: Tanító. Jézus ezt mondja neki: Ne érints engem, mert még nem mentem fel az én Atyámhoz, hanem menj az én testvéreimhez és mondd nekik: Felmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, és az én Istenemhez és a ti Istenetekhez. Jön Mária Magdalai, jelentve a tanítványoknak, hogy látta az Urat, és hogy ezeket mondta neki.

Lévén tehát este azon a napon, a szombatok egyikén, és az ajtók zárva lévén, ahol a tanítványok összegyűltek a zsidóktól való félelem miatt, jött Jézus és megállt a középen, és mondja nekik: Béke nektek. És ezt mondva megmutatta nekik a kezeit és az oldalát. Örvendeztek tehát a tanítványok, látva az Urat. Mondta tehát nekik Jézus ismét: Béke nektek! Ahogyan elküldött engem az Atya, úgy én is küldelek titeket. És ezt mondván belélehelt, és mondja nekik: vegyétek a Szentlelket. Ha néhányak bűneit megbocsátjátok, megbocsáttatnak nekik; ha néhányakét megtartjátok, megtartattak.

Tamás pedig, a tizenkettő közül egy, akit Ikresnek neveztek, nem volt velük, amikor Jézus jött. Mondták tehát neki a többi tanítványok: Láttuk az Urat. Ő azonban azt mondta nekik: Ha nem látom a kezeiben a szegek lenyomatát, és nem teszem az ujjamat a szegek lenyomatába, és nem teszem a kezemet az

oldalába, semmiképpen nem fogom elhinni. És nyolc nap után ismét bent voltak az ő tanítványai, és Tamás velük volt. Jön Jézus, miközben az ajtók be voltak zárva, és a középre állt, és azt mondta: Békesség nektek. Akkor mondja Tamásnak: hozd ide az ujjadat és lásd meg a kezeimet, és hozd ide a kezedet és vesd be az oldalamba, és ne légy hitetlen, hanem hívő. És Tamás válaszolt és mondta neki: az én Uram és az én Istenem. Jézus azt mondja neki: Azért hittél, mert láttál engem. Boldogok, akik nem láttak, mégis hittek.

Sok más jelet is tett tehát Jézus az ő tanítványai előtt, amelyek nincsenek megírva ebben a könyvben Ezek pedig azért írattak meg, hogy higgyetek, hogy Jézus a Krisztus, az Isten Fia, és hogy hívőkként életetek legyen az ő nevében.

21

Ezek után Jézus újra kinyilatkoztatta magát a tanítványoknak a Tibériás-tengernél, és így nyilatkoztatta ki magát. Együtt voltak Simon Péter, és Tamás, akit Didümosznak hívtak, és Nátánáel Kánából, Galileából, és Zebedeus fiai, és még ketten az ő tanítványai közül. Simon Péter azt mondja nekik: Megyek halászni. Azt mondják neki: Mi is veled megyünk. Kimentek és azonnal beszálltak a hajóba, és azon az éjszakán semmit sem fogtak. Reggel, amikor már megtörtént, Jézus a parton állt, a tanítványok azonban nem tudták, hogy Jézus az. Mond tehát nekik Jézus: Gyermekek, nincs valami halatok? Válaszoltak neki:

Nincs. Ő pedig azt mondta nekik: Vessétek a hajó jobb oldalára a hálót, és találni fogtok. Vetették tehát, és nem voltak többé képesek azt behúzni a halak sokasága miatt. Mondja tehát az a tanítvány, akit Jézus szeretett, Péternek: az Úr az. Simon Péter tehát, hallva hogy az Úr az, felövezte a felső ruháját, mert meztelen volt, és belevetette magát a tengerbe. A többi tanítvány csónakkal jött, mert nem voltak messze a parttól, csak mintegy kétszáz könyöknyire, vonszolva a hálót a halakkal. Amint tehát kiszálltak a földre, látnak egy szénparázs tüzet, amelyen hal fekszik, és kenyeret. Mondja nekik Jézus: Hozzatok a halakból, amelyeket most fogtatok. Felment Simon Péter és húzta a hálót a földre, tele nagy halakkal, száz ötven hárommal, és bár annyi volt, nem szakadt el a háló. Mondja nekik Jézus: Jöjjetek, reggelizzetek. De senki a tanítványok közül nem merte megkérdezni őt, hogy Te ki vagy?, tudva, hogy az Úr ő. Jön tehát Jézus, és veszi a kenyeret, és adja nekik, és a halat hasonlóképpen. Ez már harmadszor jelent meg Jézus a tanítványainak, miután feltámadt a halottak közül.

Amikor tehát megreggeliztek, Jézus így szól Simon Péterhez: Simon, Jónás fia, szeretsz te engem jobban ezeknél? Ő így felel neki: Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek téged. Jézus így szól hozzá: Legeltesd az én bárányaimat. Mondja neki újra másodszor: Simon, Jonah fia, szeretsz te engem? Mondja neki: Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek téged. Mondja neki: Legeltesd az én juhaimat. Harmadszor mondja neki: Simon, Jónás fia, szeretsz-e engem? Péter elszomorodott, mert harmadszor kérdezte tőle: szeretsz-e engem, és így szólt hozzá:

Uram, te mindent tudsz, te tudod, hogy szeretlek téged. Jézus így szól hozzá: Legeltesd az én juhaimat. Bizony, bizony mondom neked: amikor fiatalabb voltál, magad övezted fel magad, és oda mentél, ahova akartál; amikor pedig megöregszel, kinyújtod a kezeidet, és más övez fel téged, és oda visz, ahova nem akarsz. Ezt pedig mondta, jelezve, milyen halállal fogja dicsőíteni az Istent. És ezt mondva, így szól hozzá: kövess engem. Megfordulván pedig Péter látja a tanítványt, akit Jézus szeretett, követni, aki a vacsorán az ő mellére is hanyatt feküdt és mondta: Uram, ki az, aki elárul téged? Ezt látva Péter így szól Jézushoz: Uram, ez pedig mi? Azt mondja neki Jézus: Ha akarom, hogy ő maradjon, amíg eljövök, mi közöd hozzá? Te kövess engem. Kiment tehát ez a szó a testvérek közé, hogy az a tanítvány nem hal meg, és nem mondta neki Jézus, hogy nem hal meg, hanem: ha akarom, hogy ő maradjon, amíg eljövök, mi közöd hozzá?

Ez a tanítvány, aki tanúskodik ezekről és írta ezeket, és tudjuk, hogy igaz az ő tanúsága. Van de még sok más is, amennyit Jézus tett, amelyek ha egyenként megíratnának, azt gondolom, maga a világ sem tudná befogadni a megírt könyveket. Ámen.

Törvények

1

Ezek azok a szavak, amelyeket Mózes mondott egész Izraelnek a Jordánon túl, a pusztában, nyugat felé, a Vörös-tenger közelében, Párán, Tófol, Lobón, Aulón és Katakriszea között. Tizenegy nap Hórebtől a Szeír-hegységen át Kádés-Barnéig. És történt a negyvenedik évben, a tizenegyedik hónap elsején, hogy Mózes beszélt Izrael minden fiához, mindazon szerint, amit az Úr parancsolt neki felőlük, miután megverte Sihon királyt, az amoriták királyát, aki Hesbonban lakott, és Og királyt, Basan királyát, aki Astarothban és Edreiben lakott, A Jordánon túl, Moáb földjén Mózes elkezdte megmagyarázni ezt a törvényt, mondván, Az Úr, a mi Istenünk beszélt hozzánk Hórebben, mondván: Legyen elég nektek ezen a hegyen lakni. Forduljatok vissza és induljatok el, ti pedig menjetek be az amoriták hegyébe, és minden szomszéd felé az Arábában, a hegybe és a síkságba, és dél felé, és a kánaániták tengerparti földjére, és az Anti-Libánonba, egészen a nagy folyóig, az Eufrátesz folyóig. Lássátok, átadta előttetek a földet; belépve vegyétek birtokba a

földet, amelyet megesküdtem atyáitoknak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak adni nekik és az ő magvuknak velük.

És mondtam nektek abban az időben, mondván: nem fogom tudni egyedül viselni titeket. Az Úr, a ti Istenetek megsokasított titeket, és íme ma olyanok vagytok, mint az ég csillagai sokaságra nézve. Az Úr, a ti atyáitok Istene szaporítson meg titeket ezerszeresen, ahogy vagytok, és áldjon meg benneteket, ahogy megígérte nektek. Hogyan tudnám egyedül viselni a fáradalmaitokat, az alapotokat és az ellentmondásaitokat? Adjatok magatoknak bölcs, hozzáértő és értelmes férfiakat törzseitek közül, és kinevezem őket vezetőitekké. És válaszoltatok nekem, és azt mondtátok: Jó dolog, amit szóltál, hogy megtegyük. És kiválasztottam közületek bölcs, hozzáértő és értelmes férfiakat, és kineveztem őket, hogy vezessenek benneteket ezredesekként, századosokként, ötvenedesekként és tizedesekként, és írnokokat rendeltem bíráitokhoz. És parancsoltam a bíráitoknak abban az időben, mondván: halljátok meg testvéreitek ügyeit, és ítéljetek igazságosan ember és testvér között, és jövevénye között. Nem fogsz személyválogatást tenni az ítéletben, a kicsit és a nagyot egyformán ítéld meg, nem fogsz részrehajlást mutatni ember iránt, mert az ítélet Istené, és azt a szót, amely nehéz számotokra, hozzátok elém, és meghallgatom azt. És parancsoltam nektek abban az időben mindazokat a dolgokat, amelyeket meg kell tennetek.

És miután elindultunk Hórebből, bejártuk az egész nagy és

félelmetes pusztát, amelyet láttatok, az Amoreusok hegyének útján, ahogyan az Úr, a mi Istenünk parancsolta nekünk, és eljutottunk Kádes Barnéig. És mondtam nektek: eljöttetek az Amoriták hegyéig, amelyet az Úr, a mi Istenünk ad nektek. Lássátok, az Úr, a ti Istenetek átadta nektek arcotok előtt a földet, menjetek fel és vegyétek birtokba, ahogyan mondta az Úr, atyáitok Istene nektek, ne féljetek és ne csüggedjetek. És odajöttetek hozzám mindannyian, és mondtátok: Küldjünk férfiakat magunk előtt, és kémleljék ki nekünk a földet, és jelentsék nekünk az utat, amelyen keresztül felmegyünk, és a városokat, amelyekbe be fogunk menni. És tetszett nekem a szó, és vettem tőletek tizenkét férfit, egy-egy férfit törzsenként. És miután megfordultak, felmentek a hegybe, eljöttek a szőlőfürt völgyéig, és kikémlelték azt. És vették a kezükbe a föld gyümölcséből, és lehozták hozzátok, és mondták: Jó a föld, amelyet az Úr, a mi Istenünk ad nekünk.

És nem akartatok felmenni, hanem engedetlenek voltatok az Úr, a mi Istenünk szavával szemben. És zúgolódtatok a sátraitokban, és mondtátok: Azért, mert az Úr gyűlölt minket, kivezetett minket Egyiptom földjéből, hogy átadjon minket az Amoreusok kezébe, hogy elpusztítson minket. Hová menjünk fel? A testvéreitek elfordították a szíveteket, mondván: nagy és népes nemzet, erősebb nálunk, és nagy városok, az égig megerősítve, sőt óriások fiait is láttuk ott. És mondtam nektek: ne legyetek megrémülve, se ne féljetek tőlük. Az Úr, a ti Istenetek, aki előttetek jár, ő maga fog harcolni veletek ellenük, mindannak megfelelően, amit tett értetek Egyiptom földjén és ebben a

pusztában, amelyet láttatok, az Amoriták hegyének útján, ahogyan az Úr táplált téged Istened, mint ahogy valaki hordozza az ember a fiát, minden úton, amelyen jártatok, amíg el nem jöttetek erre a helyre.

És ebben a szóban nem hittetek az Úrban, a mi Istenünkben, aki előttetek megy az úton, hogy helyet válasszon nektek, tűzben vezetve titeket éjszaka, megmutatva nektek az utat, amelyen mentek, és felhőben nappal

És az Úr meghallotta a ti szavaitok hangját, és felbőszülve megesküdött, mondván, Ha látni fog valaki ezek közül a férfiak közül ezt a jó földet, amelyre esküdtem az ő atyáiknak, kivéve Káleb, Jefunné fia, ő fogja látni azt, és neki fogom adni a földet, amelyre lépett, és az ő fiainak, mert ragaszkodott az Úrhoz. És énrám haragudott az Úr miattatok, mondván: Te sem fogsz bemenni oda. Józsué, Nun fia, aki melletted áll, ő fog bemenni oda, őt erősítsd meg, mert ő fogja örökségül adni azt Izraelnek. És minden fiatal gyermek, aki ma nem tudja mi a jó vagy a rossz, ezek bemennek oda, és ezeknek adom azt, és ők örökölni fogják azt. És ti megfordulván táboroztatok a pusztában, a vörös tenger felé vezető úton.

És ti válaszoltatok és mondtátok: Vétkeztünk az Úr, a mi Istenünk előtt. Mi felmenvén harcolni fogunk mindazok szerint, amiket az Úr, a mi Istenünk nekünk parancsolt. És mindegyik felvevén az ő harci fegyvereit, és összegyűlvén, felmentek a hegyre. És azt mondta az Úr nekem: mondd meg nekik, hogy

nem fogtok felmenni, sem harcolni nem fogtok, mert nem vagyok veletek, és szétzúzatni fogtok ellenségeitek előtt. És beszéltem nektek, de nem hallgattatok rám, és áthágátok az Úr szavát, és erőszakosan cselekedve felmentetek a hegyre. És kiment az amorreus, aki abban a hegyben lakott, elétek, és üldözött titeket, mint ahogy a méhek tennék, és sebeztek titeket Szeirtől Hormáig. És leülve sírtatok a mi Urunk Istenünk előtt, és az Úr nem hallotta meg a ti hangtokat, sem nem figyelt rátok.

És sok napig ültetek Kádesben, annyi napig, amennyit valaha ott ültetek.

2

És miután visszafordultunk, elindultunk a pusztába, a Vörös-tenger útján, ahogyan az Úr szólt hozzám, és sok napig körüljártuk a Szeir hegyet. És az Úr azt mondta nekem, Legyen elég nektek körözni ezt a hegyet, forduljatok tehát észak felé. És parancsolj a népnek, mondván: Ti átvonultok testvéreitek, Ézsau fiainak határain keresztül, akik Szeirben lakoznak, és félni fognak tőletek, és nagyon óvakodni fognak tőletek. Ne kezdjetek velük háborút, mert nem adok nektek a földjükből még egy talpalatnyit sem, mivel örökségül adtam Ézsau fiainak a Széir hegyet. Ezüstért vásároljatok tőlük ételt és egyetek, és vizet mértékkel vegyetek tőlük ezüstért és igyatok. Mert az Úr, a mi Istenünk megáldott téged kezeid minden munkájában, vedd észre, hogyan mentél át azon a nagy és félelmetes pusztaságon,

íme negyven évig az Úr, a te Istened veled volt, semmiben sem szenvedtél hiányt.

És elmentünk testvéreink, Ézsau fiai mellett, akik Szeirben laktak, az Arába útja mellett Ailóntól és Geszión Gábertől, és megfordulva elmentünk Móáb pusztájának útján. És az Úr azt mondta nekem: ne legyetek ellenségesek a moábitákkal, és ne kezdjetek velük háborút, mert nem adok nektek az ő földjükből örökségül, mert Lót fiainak adtam Aroért örökölni. Az Ommin korábbiak letelepedtek rajta, nagy és népes és erős nemzet, ahogy az Anakim. Refáimnak fogják tekinteni ezeket is, éppúgy mint az Anakimokat, és a Moábiták Emmimnek nevezik őket. És Seirben lakott a horita korábban, és Ézsau fiai elpusztították őket, és kiirtották őket színük elől. És letelepedtek helyettük, ahogyan Izrael tette az örökségének földjével, amelyet az Úr adott nekik. Most tehát keljetek fel és induljatok el, és menjetek át a Záret-szakadékon.

És a napok, amelyeket utaztunk Kádes Barnétól, amíg átmentünk a Záret szakadékon, harminc és nyolc év volt, amíg el nem esett minden nemzedék a harcos férfiak közül, meghalva a táborból, mert megesküdött az Úr Isten őket. És Isten keze volt rajtuk, hogy elpusztítsa őket a tábor közepéből, amíg el nem pusztultak.

És történt, amikor mind elestek a férfiak, a harcosok, meghalva a nép közül, és beszélt Az Úr hozzám szólt, mondván: te ma átmész a határokon Moab, Aroer, És közel fogtok jutni Ammón

fiaihoz, ne legyetek ellenségesek velük, se ne bocsátkozzatok velük háborúba, mert nem adok Ammón fiai földjéből neked örökségül, mivel Lót fiainak adtam azt örökségül. Refáim földjének fog számíttatni, ugyanis rajta laktak korábban a Refáim, és az Ammoniták Zokkommínnak nevezik őket. Nemzet nagy és sok és erősebb nálatok, ahogyan az Enakeim is, és elpusztította őket az Úr az ő arcuk előtt, és örököltek és letelepedtek helyettük egészen a mai napig. Éppen úgy tettek Ézsaú fiaival, akik Széirben laktak, ahogyan kiirtották a hóriakat színük elől, és örökölték őket, és letelepedtek helyettük egészen a mai napig. És az Euaioiak, akik Asedóthban laktak Gázáig, és a Kappadókiaiak, akik Kappadókiából jöttek ki, kiirtották őket, és letelepedtek a helyükbe.

Most tehát keljetek fel és induljatok el, és keljetek át ti az Arnón szakadékon, íme átadtam kezeidbe Szíhónt, Hesebón királyát, az emórit, és az ő földjét, kezdd meg örökölni, vívj ellene háborút ezen a napon. Kezdd el adni a te reszketésedet és a te félelmedet minden nemzet arcára, amelyek az ég alatt vannak, akik hallva a te nevedet, megzavarodnak, és fájdalmakat fognak szenvedni a te arcodtól.

És követeket küldtem Kedémót pusztájából Szíhónhoz, Hesbón királyához békés szavakkal, mondván: Át fogok menni a földeden, az úton fogok menni, nem fogok eltérni sem jobbra, sem balra. Ezüstért adsz nekem ételt és enni fogok, és ezüstért adsz nekem vizet és inni fogok, csak gyalog fogok átmenni. Ahogyan tették nekem Ézsaú fiai, akik Szeírben laknak, és a

moábiták, akik Aroérban laknak, amíg átmegyek a Jordánon arra a földre, amelyet az Úr, a mi Istenünk ad nekünk. És nem akarta Szíhón, Heszbón királya átengedni minket őrajta, mert az Úr, a mi Istenünk megkeményítette az ő szellemét, és megerősítette az ő szívét, hogy átadassék a te kezeidbe, mint ezen a napon.

És az Úr azt mondta nekem: Íme, elkezdtem átadni előtted Szíhónt, Hesebón királyát, az amorreust, és az ő földjét, és kezdd el örökölni az ő földjét. És kiment Szíhón, Heszbón királya, elénk, ő és egész népe háborúba, Jasszába. És átadta őt a mi Urunk Istenünk előttünk, és megvertük őt és fiait és egész népét. És elfoglaltuk minden városát abban az időben, és teljesen elpusztítottuk minden várost sorban, és asszonyaikat és gyermekeiket, nem hagytunk senkit életben. Kivéve a jószágot, amelyet zsákmányoltunk, és a városok zsákmányát, amelyet elvettünk. Aroértól, amely az Arnón folyó partja mellett van, és a völgyben lévő várost, és egészen Gileád hegyéig, nem lett város, amely elmenekült előlünk. Mindegyiket átadta a mi Istenünk, az Úr, a mi kezeinkbe. Kivéve Ammon fiainak közelébe nem mentünk, sem a Jabbok patakhoz csatlakozó minden helyhez, sem a hegyvidéken lévő városokhoz, ahogyan az Úr, a mi Istenünk parancsolta nekünk.

3

És megfordulván, felmentünk az úton Básán felé, és kijött Óg,

Básán királya elénk, ő és egész népe háborúra Edraimba. És az Úr azt mondta nekem: ne félj tőle, mert a kezeidbe adtam őt, és egész népét, és egész földjét, és úgy fogsz tenni vele, ahogyan tetted Szíhónnal, az amoriták királyával, aki Hesebónban lakott. És átadta őt az Úr, a mi Istenünk a mi kezeinkbe, és Ógot, Básán királyát, és egész népét, és megvertük őt, úgyhogy nem hagytunk meg belőle magot.

És elfoglaltuk minden városát abban az időben, nem volt város, amelyet nem vettünk el tőlük, hatvan várost, Argób minden környező vidékét, Óg királyét Básánban. Minden város erősített volt, magas falakkal, kapukkal és reteszekkel, kivéve a Perizziták nagyon sok városát. Elpusztítottuk, ahogyan Szíhónnal, Heszbón királyával tettük, és elpusztítottunk minden várost egymás után, és az asszonyokat és a gyermekeket, És minden jószágot és a városok zsákmányát kifosztottuk magunknak.

És abban az időben vettük a földet két Amorita király kezéből, akik a Jordánon túl voltak az Arnón pataktól egészen Hermónig, A föníciaiak Saniornak nevezik a Hermont, és az amorreusok Sanirnak nevezték. Misor minden városa, és egész Galaád, és egész Basán Elcháig és Edraimig, Og királyságának városai Basánban. Mert csak Óg, Básán királya maradt meg a Refáimok közül, íme az ő ágya vas ágy, íme ez Ammón fiainak végén van, kilenc könyök a hosszúsága, és négy könyök a szélessége, ember könyöke szerint. És azt a földet örököltük meg abban az időben Aroértól, amely az Arnón folyó partján van, és Gileád hegyének felét, és annak városait adtam Rúbennek és Gádnak. És Gileád

maradékát, és Óg egész Básán királyságát a Manassé törzs felének adtam, és Argób egész környező vidékét, azt az egész Básánt, a Refáim földjének fogják számítani. És Jair, Manasseh fia, elfoglalta az egész Argob környező vidékét egészen Gargasi és Machathi határáig, és elnevezte azokat a saját nevéről Bashan Thauoth Jaeirnek, egészen a mai napig. És Machirnak adtam Gileadot. És Rúbennek és Gádnak adtam Gileádtól az Arnón patakig – a patak közepe a határ – és a Jabbókig, a patakok határa Ammón fiainak. És az Arabah és a Jordán határa Mahanareth, és egészen az Arabah tengeréig, a sós tenger által Asedoth alatt, a Phasga keletre.

És parancsoltam nektek abban az időben, mondván: Az Úr, a ti Istenetek adta nektek ezt a földet örökségül, felfegyverkezve menjetek előre testvéreitek, Izraél fiai előtt, minden hadra fogható. Kivéve a feleségeitek és a gyermekeitek és a jószágaitok, tudom, hogy sok jószágotok van, lakjanak a városaitokban, amelyeket adtam nektek, amíg nyugalmat ad az Úr Istenetek a testvéreiteket, ahogyan titeket is, és örököljenek ezek is a földet, amelyet az Úr, a mi Istenünk ad nekik a Jordánon túl, és vissza fogtok térni mindegyiktek a maga örökségébe, amelyet adtam nektek.

És Józsuénak parancsoltam abban az időben, mondván: a ti szemeitek láttak mindent, amit az Úr, a mi Istenünk tett e két királlyal, így fog tenni az Úr, a mi Istenünk minden királysággal, amelyekhez te ott átmégy. Nem fogtok félni tőlük, mert az Úr, a mi Istenünk, ő maga fog harcolni értetek.

És könyörögtem az Úrnak abban az időben, mondván: Uram Istenem, te elkezdted megmutatni szolgádnak erődet, és hatalmadat, és hatalmas kezedet, és magasra emelt karodat, mert ki az az Isten az égben vagy a földön, aki úgy fog cselekedni, ahogyan te cselekedtél, és a te erőd szerint? Átkelve tehát látni fogom ezt a jó földet, amely a Jordánon túl van, ezt a jó hegyet és az Antilibanont.

És az Úr figyelmen kívül hagyott engem miattatok, és nem hallgatott rám, és azt mondta az Úr nekem: Legyen elég neked, ne szólj többé erről a dologról. Menj fel a kifaragott csúcsára, és nézz fel a szemeddel a tenger, Észak, Dél és kelet felé, és lásd a szemeddel, hogy nem fogod átkelni ezt a Jordánt. És parancsolj Józsuénak és erősítsd őt és bátorítsd őt, mert ő fog átkelni e nép előtt, és ő fogja nekik örökségül adni mindazt a földet, amelyet láttál. És leültünk a völgyben, Peor háza közelében.

4

És most Izrael, hallgasd a rendeleteket és az ítéleteket, amelyeket én tanítok nektek ma, hogy megtegyétek azokat, hogy éljetek és megsokasodtok, és bemenvén örököljétek a földet, amelyet az Úr, a ti atyáitok Istene ad nektek. Nem fogtok hozzáadni ahhoz a szóhoz, amit én parancsolok nektek, és nem fogtok elvenni belőle, őrizzétek meg az Úrnak, a mi Istenünknek parancsolatait, amelyeket én parancsolok nektek ma. A szemeitek látták mindazt, amit az Úr, a mi Istenünk tett Baal-Peorral, hogy

minden embert, aki Baal-Peor után ment, elpusztította az Úr, a ti Istenetek közületek. Ti pedig, akik ragaszkodtok az Úrhoz, a ti Istenetekhez, mindnyájan éltek ma.

Lássátok, mutattam nektek rendeleteket és ítéleteket, ahogyan az Úr parancsolta nekem, hogy így cselekedjetek azon a földön, amelybe bementek, hogy örököljétek azt. És meg fogjátok őrizni és meg fogjátok tenni, mert ez a ti bölcsességetek és értelmetek minden nemzet előtt, akik hallják mindezeket a rendelkezéseket, és azt fogják mondani: íme, bölcs és tudós nép, ez a nagy nemzet. Mert milyen nagy nemzet az, amelynek Istene olyan közel van hozzájuk, mint a mi Urunk Istenünk mindenben, amiben segítségül hívjuk őt? És milyen nagy nemzet az, amelynek igazságos rendeletei és ítéletei vannak e teljes törvény szerint, amelyet én ma elétek adok?

Figyelj magadra, és őrizd lelkedet nagyon, ne felejtsd el mindazokat a szavakat, amelyeket szemeid láttak, és ne távozzanak el szívedtől életed minden napján, és tanítsd fiaidat és fiaid fiait arra a napra, amikor álltatok a mi Urunk Istenünk előtt Hórebben, a gyülekezet napján, amikor mondta Az Úr felém szólt: gyűjtsd össze felém a népet, és hallják meg szavaimat, hogy megtanuljanak engem félni minden nap, amíg élnek a földön, és fiaikat is tanítsák erre. És közeledtetek és megálltatok a hegy mellett, és a hegy tűzzel égett egészen az égig: sötétség, homály, vihar. És az Úr beszélt hozzátok a tűz közepéből, szavak hangját hallottátok, de hasonlatosságot nem láttatok, csak hangot, És jelentette nektek az ő szövetségét,

amelyet megparancsolt nektek, hogy megtegyétek, a tíz igét, és felírta azokat két kőtáblára.

És nekem parancsolta az Úr abban az időben, hogy tanítsalak titeket rendeletekre és ítéletekre, hogy cselekedjétek azokat azon a földön, amelybe ti bementek oda, hogy örököljétek azt. És rendkívül őrizni fogjátok a lelketeket, mert nem láttatok hasonlóságot azon a napon, amelyen az Úr beszélt hozzátok Hórebben, a hegyen, a tűz közepéből. Ne cselekedjetek törvénytelenül és ne készítsetek magatoknak faragott hasonmást, semmiféle képmást hím vagy nőstény alakjában, hasonmása minden állatnak, amely a földön létezik, hasonmása minden szárnyas madárnak, amely az ég alatt repül, minden csúszómászó hasonmása, amely a földön csúszik, minden hal hasonmása, amelyek a föld alatti vizekben vannak. És ne nézz fel az égbe, és látva a napot és a holdat és a csillagokat, és az ég egész világát, eltévelyedve ne imádd őket, és ne szolgáld őket, amelyeket az Úr, a te Istened kioszott minden nemzetnek az ég alatt. Titeket pedig fogadott az Isten, és kivezetett titeket Egyiptom földjéből, a vaskemencéből, Egyiptomból, hogy az ő tulajdon népe legyetek, mint a mai napon.

És az Úr, az Isten megharagudott rám a tiáltalatok mondottak miatt, és megesküdött, hogy ne menjek át ezen a Jordánon, és hogy ne menjek be abba a földbe, amelyet az Úr, a te Istened ad neked örökségül. Én ugyanis meghalok ebben a földben, és nem kelek át ezen a Jordánon, ti azonban átkeltek, és örökölni fogjátok ezt a jó földet. Figyeljetek magatokra, ne felejtsétek el a

mi Istenünk, az Úr szövetségét, amelyet veletek kötött, és ne cselekedjetek törvénytelenül, és ne készítsetek magatoknak faragott képmást mindabból, amit az Úr, a te Istened parancsolt neked. Mert az Úr, a te Istened emésztő tűz, féltékeny Isten.

Ha pedig fiakat nemzesz és a te fiaid fiait, és késlekednétek a földön, és törvénytelenül cselekedtek, és faragott hasonmást készítetek mindenről, és gonoszat cselekesztek az Úr előtt Istenetek haragra ingerléséért tanúskodom nektek ma az eget és a földet, hogy pusztulással el fogtok pusztulni arról a földről, amelyre ti átkeltek a Jordánon, hogy ott örököljétek, nem fogtok sokáig élni napokat rajta, hanem teljesen el fogtok pusztulni. És szétszór az Úr titeket minden nép között, és kevesen maradtok számban minden nép között, akikhez az Úr bevezet titeket oda. És ott más isteneket fogtok szolgálni, emberek kezeinek műveit, fákat és köveket, amelyek nem látnak, sem nem hallanak, sem nem esznek, sem nem szagolnak. És ott keresni fogjátok az Urat, a ti Isteneteket, és meg fogjátok találni őt, amikor keresni fogjátok őt teljes szívedből és teljes lelkedből a te nyomorúságodban. És mindezek a szavak utolérnek téged a napok végén, és visszatérsz az Úrhoz, a te Istenedhez, és hallgatni fogsz az ő hangjára, Mert irgalmas Isten az Úr, a te Istened, nem fog téged elhagyni, sem nem fog téged elpusztítani, nem felejti el atyáid szövetségét, amelyet megesküdött nekik az Úr.

Kérdezd meg a korábbi napokat, amelyek előtted történtek attól a naptól kezdve, amelyen Isten embert teremtett a földön, és az

ég egyik végétől az ég másik végéig, vajon történt-e ilyen nagy dolog, vajon hallották-e az ilyesmit, vajon hallott-e nemzet hangot Az élő Isten beszél a tűz közepéből, ahogyan te hallottad és éltél, Ha megkísérelte az Isten, hogy belépve vegyen magának nemzetet nemzet közepéből próbatételben, és jelekben, és csodákban, és háborúban, és erős kézzel, és magas karral, és nagy látomásokban, minden szerint, amit tett az Úr, a mi Istenünk Egyiptomban szemed láttára, hogy megtudd, hogy az Úr, a te Istened, ő az Isten, és nincs más rajta kívül Az égből hallhatóvá lett az ő hangja, hogy oktasson téged, és a földön megmutatta neked az ő nagy tüzét, és az ő szavait hallottad a tűz közepéből.

Azáltal, hogy szerette a te atyáidat, és kiválasztotta az ő magvukat utánuk, titeket, és kivezette téged ő maga az ő nagy erejével Egyiptomból, Elpusztítani nagy és nálad erősebb nemzeteket arcod előtt, hogy bevigyen téged és neked adja földjüket örökül, ahogyan ma van.

És tudni fogod ma, és vissza fogsz térni elmédben, hogy az Úr, a te Istened, ez az Isten az égben fent és a földön lent, és nincs más, csak ő. És őrizzétek az ő parancsolatait és az ő rendelkezéseit, amelyeket én parancsolok neked ma, hogy jól legyen neked és a te fiaidnak utánad, hogy hosszú életűek legyetek azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ad neked minden időben. Akkor Mózes három várost különített el a Jordánon túl, napkelet felől, oda menekül a gyilkos, aki megöli a felebarátját anélkül, hogy tudná, és aki nem gyűlölte őt sem

tegnap, sem azelőtt, és menekülni fog ezen városok egyikébe, és élni fog a Boszort a pusztában, a síkság földjén Rúbennek, és Rámótot Gileádban Gádnak, és Gaulónt Básánban Manassénak.

Ez a törvény, amelyet Mózes Izrael fiai elé terjesztett. Ezek a tanúbizonyságok, és a rendeletek, és az ítéletek, amelyeket Mózes beszélt Izraél fiainak, miután kijöttek Egyiptom földjéből, A Jordánon túl, a völgyben, Peór háza közelében, Szíhón földjén, az amoriták királyának földjén, aki Hesbonban lakott, akit Mózes és Izrael fiai megvertek, amikor kijöttek Egyiptom földjéről. És örökölték az ő földjét és Óg királynak, Básán királyának a földjét, az Emoreusok két királyának földjét, akik a Jordánon túl voltak napkelet felé. Aroertől, amely az Arnon-patak partján van, és a Sihon-hegyen, amely Hermon, az egész Arábát a Jordánon túl, kelet felé, Asedoth alatt, a kifaragott helyet.

5

És Mózes hívta egész Izraelt, és azt mondta nekik: Hallgass Izrael, a rendeletekre és az ítéletekre, amelyeket én a füleitekben beszélek ezen a napon, és tanuljátok meg őket, és őrizzétek meg, hogy cselekedjétek azokat. Az Úr, a ti Istenetek szövetséget kötött veletek Hórebben. Nem a ti atyáitokkal kötötte az Úr ezt a szövetséget, hanem veletek, akik itt vagytok ma mindnyájan élve. Arccal szemben beszélt az Úr hozzátok a hegyen a tűz közepéből. És én álltam az Úr és tiközöttetek abban

az időben, hogy bejelentsem nektek az Úr szavait, mert féltetek a tűz színétől, és nem mentetek fel a hegyre, mondván Én vagyok az Úr, a te Istened, aki kivezettelek téged Egyiptom földjéből, a rabszolgaság házából.

Nem lesznek neked más isteneid az én arcom előtt.

Ne csinálj magadnak bálványképet, sem semmiféle hasonmást azokról, amik a mennyben vannak fent, és amik a földön vannak lent, és amik a vizekben vannak a föld alatt. Nem fogod imádni őket, sem nem fogod szolgálni őket, mert én vagyok az Úr, a te Istened, féltékeny Isten, aki megtorolja az atyák bűneit a gyermekeken harmadik és negyedik nemzedékig azoknál, akik gyűlölnek engem, És irgalmat gyakorló ezrekig azoknak, akik szeretnek engem, és akik megőrzik az én parancsolataimat. Ne vedd fel az Úrnak, a te Istenednek nevét hiábavalóan, mert nem hagyja büntetlenül az Úr, a te Istened azt, aki az ő nevét hiábavalóan veszi fel.

Őrizd meg a szombatok napját, hogy megszenteld azt, ahogyan parancsolta neked az Úr, a te Istened. Hat napon munkálkodsz és elvégzed minden munkádat, A hetedik napon pedig szombatok az Úrnak, a te Istenednek; nem fogsz csinálni azon minden munkát te és a te fiad és a te lányod, a te szolgád és a te szolgálóleányod, a te ökröd és a te igásállatod, és minden jószágod, és a jövevény, aki lakozik nálad, hogy megpihenjen a te szolgád és a te szolgálóleányod és a te igásállatod, ahogyan te is. És emlékezni fogsz arra, hogy szolga voltál Egyiptom földjén, és

kivezetett téged onnan az Úr, a te Istened hatalmas kézzel és magas karral, ezért parancsolta neked az Úr, a te Istened, hogy megőrizd a szombatok napját és megszenteld azt. Tiszteld a te atyádat és a te anyádat, ahogyan megparancsolta neked az Úr, a te Istened, hogy jól menjen dolgod, és hogy hosszú életű légy azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ad neked. Ne gyilkolj. Ne paráználkodj. Ne lopj. Nem fogsz hamis tanúságot tenni a te felebarátod ellen. Nem kívánd a szomszédod feleségét, nem kívánd a szomszédod házát, sem a mezejét, sem a szolgáját, sem a szolgálólányát, sem az ökrét, sem az igásállatát, sem egyetlen állatát, sem mindent, amennyi a szomszédodé van.

Ezeket a szavakat mondta az Úr a ti egész gyülekezetetek felé a hegyen, a tűz közepéből, sötétség, homály, vihar, nagy hang, és nem tett hozzá többet, és felírta azokat két kőtáblára, és nekem adta. És történt, amint hallottátok a hangot a tűz közepéből, és a hegy tűzzel égett, és közeledtetek hozzám mindnyájan, a törzseitek vezetői és a véneitek tanácsa, És ti mondtátok: íme, megmutatta nekünk az Úr, a mi Istenünk az ő dicsőségét, és az ő hangját hallottuk a tűz közepéből, ezen a napon láttuk, hogy az Isten beszélni fog az emberhez, és élni fog. És most ne haljunk meg, mert megemészt minket ez a nagy tűz, ha mi még hallani fogjuk az Úr, a mi Istenünk hangját, és meghalunk. Ki az a test ugyanis, amely hallotta az élő Isten hangját, aki a tűz közepéből beszélt, mint mi, és életben marad? Közeledj te, és hallgasd meg mindent, amit az Úr, a mi Istenünk mondana, és te beszélj hozzánk mindent, amit az Úr, a mi Istenünk beszélni fog hozzád, és mi hallgatni fogunk, és cselekedni fogunk.

És az Úr meghallotta a ti szavaitok hangját, amelyeket hozzám szóltatok, és azt mondta az Úr nekem: Meghallottam ennek a népnek a szavait, amelyeket hozzád szóltak, helyesen mondtak mindent, amit szóltak. Ki adja, hogy így legyen a szívük őbennük, úgyhogy féljenek engem és őrizzék parancsolataimat minden nap, hogy jól legyen nekik és fiaiknak mindörökké? Menjetek, mondtam nekik, forduljatok vissza a házaitokba. Te pedig állj itt velem, és elmondok neked minden parancsolatot, rendelkezést és ítéletet, amelyekre meg fogod tanítani őket, és tegyék ezeket azon a földön, amelyet én adok nekik örökségül. És meg fogjátok őrizni, hogy úgy cselekedjetek, ahogyan parancsolta neked az Úr, a te Istened; nem fogtok eltérni sem jobbra, sem balra. Minden úton, amelyet az Úr, a te Istened parancsolt neked, hogy azon járj, hogy megnyugtasson téged, és jó dolgod legyen, és hosszú életet éljetek azon a földön, amelyet örökölni fogtok.

6

És ezek a parancsolatok és a rendeletek és az ítéletek, amennyieket az Úr, a mi Istenünk parancsolt tanítani nektek, hogy így cselekedjetek a földön, amelybe ti bementek ott, hogy örököljétek azt. Hogy féljétek az Urat, a ti Isteneteket, őrizzétek minden rendelését és parancsolatát, amelyeket én parancsolok neked ma, te és a te fiaid, és a te fiaid fiai életed minden napján, hogy hosszú életet éljetek.

És halld meg Izrael, és őrizd meg, hogy megtedd, hogy jól menjen neked, és hogy nagyon megsokasodj, ahogyan az Úr, a te atyáid Istene megígérte, hogy ad neked tejjel és mézzel folyó földet. És ezek a rendeletek és az ítéletek, amelyeket az Úr parancsolt Izrael fiainak a pusztában, miután kijöttek Egyiptom földjéből. Halld Izrael, az Úr a mi Istenünk, az Úr egy. És szeretni fogod az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből. És lesznek ezek a szavak, amelyeket én parancsolok neked ma, a szívedben és a lelkedben. És tanítani fogod rájuk a fiaidat, és beszélni fogsz róluk ülve a házban, és járva az úton, és lefekve, és felkelve. És kösd azokat jelként a kezedre, és rendíthetetlen lesz a szemeid előtt. És írd fel azokat házaid ajtófélfáira és kapuidra.

És lesz, amikor behozza téged az Úr, a te Istened, abba a földbe, amelyet megesküdött a te atyáidnak, Ábrahámnak és Izsáknak és Jákobnak, hogy adjon neked nagy és jó városokat, amelyeket nem te építettél, házakat, amelyek tele vannak minden jó dologgal, amelyeket nem te töltöttél meg, kifaragott ciszternákat, amelyeket nem te faragtál ki, szőlőket és olajfaligeteket, amelyeket nem te ültettél, és miután ettél és jóllaktál, vigyázz magadra, hogy el ne felejtsd Az Úrnak, a te Istenednek, aki kihozott téged Egyiptom földjéről, a rabszolgaság házából. Az Urat, a te Istenedet féld, és egyedül neki szolgálj, és őhozzá ragaszkodj, és az ő nevére esküdj.

Ne menjetek más istenek után a nemzetek istenei közül, amelyek körülöttetek vannak, mert az Isten féltékeny, az Úr, a te

Istened benned van, nehogy haragra gerjedvén haragjában az Úr, a te Istened ellened, elpusztítson téged a föld színéről.

Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet, ahogyan kísértettétek a próbatételben. Őrizve őrizni fogod az Úrnak, a te Istenednek parancsolatait, a bizonyságtételeket és a rendeleteket, amelyeket parancsolt neked. És tenni fogod a tetszőt és a jót az Úr, a te Istened előtt, hogy jól legyen neked, és bemehess és örökölhesd a jó földet, amelyre megesküdött az Úr a ti atyáitoknak, kiűzni minden ellenségedet orcád elől, ahogyan az Úr mondta.

És lesz, amikor megkérdez téged a fiad holnap, mondván: Mi a tanúságtételek, és a rendeletek és az ítéletek, amelyeket az Úr, a mi Istenünk parancsolt nekünk? És mondani fogsz a fiadnak: szolgák voltunk a Fáraónál Egyiptom földjén, és az Úr kivezette onnan minket hatalmas kézzel és felemelt karral. És az Úr nagy és gonosz jeleket és csodákat adott Egyiptomban, a Fáraón és az ő házán, a mi szemeink előtt, És minket kivezett onnan, hogy nekünk adja ezt a földet, amelyet megesküdött, hogy adja a mi atyáinknak. És az Úr megparancsolta nekünk, hogy megtegyük mindezeket a rendelkezéseket, hogy féljük az Urat, a mi Istenünket, hogy jó dolgunk legyen minden napjainkban, hogy éljünk, ahogyan ma is. És irgalom lesz nekünk, ha megtartjuk és megtesszük mindezeket a parancsolatokat az Úr, a mi Istenünk előtt, ahogy parancsolta nekünk.

7

Ha pedig bevisz téged az Úr, a te Istened, abba a földbe, amelybe bemégy, hogy örököld azt, és kiűz nagy nemzeteket a te színed elől, a Hettitát és Girgasitát és Amoritát és Kánaánitát és Perizzitát és Hivitát és Jebuszitát, hét nemzetet, amelyek számosabbak és erősebbek nálatok, És kiszolgáltatja őket az Úr, a te Istened a te kezeidbe, és le fogod sújtani őket, pusztítással el fogod pusztítani őket, nem fogsz velük szövetséget kötni, és ne irgalmazzatok nekik. Sem nem fogsz velük házasságot kötni: a lányodat nem adod az ő fiának, és az ő lányát nem veszed a fiadnak. El fog ugyanis fordítani a fiadat tőlem, és más isteneknek fog szolgálni, és haraggal haragszik meg az Úr rátok, és gyorsan elpusztít téged. De így fogjatok cselekedni velük: oltáraikat le fogjátok rombolni, oszlopaikat össze fogjátok törni, ligeteiket ki fogjátok vágni, és isteneik faragott képeit tűzzel el fogjátok égetni. Mert szent nép vagy az Úrnak, a te Istenednek, és téged választott ki az Úr, a te Istened, hogy az ő különleges kincse légy minden nép közül, ahányan csak vannak a föld színén.

Nem azért, mert sokan vagytok minden nemzet között, választott ki titeket az Úr, és választotta ki az Úr titeket, ti ugyanis kevesen vagytok minden nemzet között. De azért, mert az Úr szeret titeket, és megőrzi az esküt, amelyet megesküdött atyáitoknak, azért vezetett ki titeket az Úr hatalmas kézzel, és megváltott téged az Úr a rabszolgaság házából, Fáraó király kezéből, Egyiptomból. És tudni fogod, hogy az Úr, a te Istened, ez az Isten, a hűséges Isten, aki megőrzi a szövetséget és az irgalmat azoknak, akik szeretik őt, és azoknak, akik megőrzik az

ő parancsolatait ezer nemzedéken át, És visszafizet a gyűlölőknek szemtől szembe, hogy elpusztítsa őket, és nem késlekedik a gyűlölőkkel, szemtől szembe fizet nekik.

És meg fogod tartani a parancsolatokat, a rendeleteket és az ítéleteket, amelyeket én ma parancsolok neked, hogy tedd meg. És lesz, amikor halljátok ezeket a rendelkezéseket, és megőrzitek és megteszitek azokat, akkor meg fogja őrizni az Úr, a te Istened neked a szövetséget és az irgalmasságot, amelyet megesküdött a ti atyáitoknak. És szeretni fog téged, és áldani fog téged, és megsokasít téged, és megáldja méhed ivadékait, és földed gyümölcsét, gabonádat, borodat és olajodat, ökreid csordáit és juhaid nyájait azon a földön, amelyet megesküdött az Úr atyáidnak, hogy neked adja. Áldott leszel minden nemzet között, nem lesz köztetek meddő, sem magtalan, és jószágaid között sem. És eltávolít az Úr, a te Istened tőled minden betegséget, és Egyiptom minden gonosz betegségét, amelyeket láttál, és amennyieket ismertél, nem fogja rád helyezni, és azokat mind a téged gyűlölőkre fogja helyezni.

És megenni fogod mindazon nemzetek zsákmányát, amelyeket az Úr, a te Istened ad neked, nem fog kímélni a szemed őket, és nem fogod szolgálni az ő isteneiket, mert ez botránkő neked.

Ha pedig azt mondod a szívedben, hogy nagyobb ez a nemzet nálam, hogyan leszek képes elpusztítani őket? Ne félj tőlük, emlékezve fogsz emlékezni arra, amit az Úr, a te Istened tett a Fáraóval és minden egyiptomival, A nagy próbatételeket,

amelyeket szemeid láttak, azokat a nagy jeleket és csodákat, a hatalmas kezet és a felemelt kart, ahogyan kivezetett téged az Úr, a te Istened, így fog cselekedni az Úr, a ti Istenetek minden néppel szemben, amelyektől te félsz. És a darázs-rajokat elküldi az Úr, a te Istened ellenük, amíg el nem pusztulnak a megmaradottak és az előled elrejtettek, Nem fogsz megsebesülni tőlük, mert az Úr, a te Istened veled van, nagy és hatalmas Isten. És az Úr, a te Istened megemészti ezeket a nemzeteket előled apránként, nem fogod tudni őket gyorsan megsemmisíteni, hogy a föld ne legyen puszta, és el ne sokasodjanak ellened a vadállatok. És kiszolgáltatja őket az Úr, a te Istened a te kezeidbe, és elpusztítod őket nagy pusztítással, amíg teljesen ki nem irtod őket. És átadja királyaikat a kezetekbe, és elpusztítjátok nevüket abból a helyből, senki sem fog ellenállni előtted, amíg meg nem semmisíted őket.

Az ő isteneik faragott képeit tűzzel égessétek el, ne kívánd az ezüstöt, sem az aranyat tőlük, ne vedd el magadnak, hogy el ne botolj miatta, mert utálatosság az az Úrnak, a te Istenednek. És ne vigy be utálatosságot a házadba, mert átkozott leszel, éppen mint ez; utálattal fogod utálni, és undorral fogod utálni, mert átkozott az.

8

Minden parancsolatot, amelyeket én ma parancsolok nektek, őrizzetek meg, hogy megtegyétek, hogy éljetek és

megsokasodtok, és bemenjetek és örököljétek a földet, amelyet az Úr, a ti Istenetek megesküdött a ti atyáitoknak. És emlékezni fogsz minden útra, amelyen vezetett téged az Úr, a te Istened a pusztában, hogy megalázzon téged és próbára tegyen téged, és megismertessék, mi van a szívedben, hogy megtartod-e az ő parancsolatait vagy nem. És meggyötört téged, és éhséget okozott neked, és táplált téged mannával, amelyet nem ismertek a te atyáid, hogy kinyilvánítsa neked, hogy nem kenyéren egyedül él az ember, hanem minden szón, amely Isten szájából kimegy, él az ember. A ruhád nem kopott el rajtad, a szandálod nem kopott el rajtad, a lábad nem lett begyöpösödve, íme negyven év.

És tudni fogod a szívedben, hogy mint ahogy valaki ember fegyelmezi a fiát, úgy az Úr, a te Istened fegyelmez téged. És meg kell őrizned az Úr, a te Istened parancsolatait, hogy járj az ő útjain és féld őt.

Mert az Úr, a te Istened bevisz téged egy jó és bőséges földre, ahol patakok vizei, és a mélységekből fakadó források törnek elő a síkságokon és a hegyeken át, Búza és árpa földje, szőlők, fügefák, gránátalmák, olajfa, olaj és méz földje, Föld, amelyen nem szegénységgel eszed kenyeredet, és nem fogsz rajta semmiben sem nélkülözni, föld, amelynek kövei vas, és hegyeiből bronzot fogsz bányászni.

És enni fogsz és jóllaksz, és áldani fogod az Urat, a te Istenedet a jó földért, amelyet neked adott. Vigyázz magadra, ne felejtsd el

az Urat, a te Istenedet, hogy meg ne tartsd az ő parancsolatait, és az ítéleteket és az ő rendeleteit, amelyeket én parancsolok neked ma, Ne miután ettél és jóllaktál, és szép házakat építettél és laktál bennük, és ökreid és juhaid megsokasodván neked, ezüst és arany megsokasodván neked, és mindaz, amid lesz, megsokasodván neked felemelkedsz a szívedben, és elfelejted az Urat, a te Istenedet, aki kihozott téged Egyiptom földjéről, a rabszolgaság házából aki téged a nagy és félelmetes pusztaságon keresztül vezetett, ahol harapó kígyó és skorpió volt, és szomjúság, ahol nem volt víz, aki neked a meredek sziklából vizet fakasztott, Aki táplált téged a mannával a pusztában, amelyet nem ismertél te, és nem ismerték atyáid, hogy megalázzon téged, és próbára tegyen téged, és jót tegyen veled napjaid végén. Ne mondd a szívedben: Az én erősségem és kezem hatalma szerezte nekem ezt a nagy erőt. És emlékezni fogsz az Úrra, a te Istenedre, mert ő ad neked erőt, hogy hatalmad legyen, és hogy megerősítse az ő szövetségét, amelyet megesküdött az Úr a te atyáidnak, mint a mai napon.

És lesz, ha feledéssel elfelejted az Urat, a te Istenedet, és elmész más istenek után, és szolgálsz nekik, és imádod őket, tanúskodom nektek ma az eget és a földet, hogy pusztulással el fogtok pusztulni. Mint ahogy a többi nemzetet is, amelyeket az Úr, a ti Istenetek elpusztít előttetek, úgy fogtok ti is elpusztulni, amiért nem hallgattatok az Úrnak, a ti Isteneteknek a szavára.

9

Halld Izrael, te ma átkelesz a Jordánon, hogy belépj és örökölj nemzeteket, amelyek nagyok és erősebbek, mint ti, városokat, amelyek nagyok és erődítettek egészen az égig, Nagy és sok és magas nép, Ének fiai, akiket te ismersz, és te hallottál róluk: ki fog ellenállni Ének fiainak színe előtt? És tudni fogod ma, hogy az Úr, a te Istened előtted fog menni, emésztő tűz ő, ez ki fogja pusztítani őket, és ez el fogja fordítani őket a te orcád elől, és el fogja pusztítani őket gyorsan, ahogyan az Úr mondta neked. Ne mondd a szívedben, amikor az Úr, a te Istened megsemmisíti ezeket a nemzeteket előtted, mondván: az én igazságom miatt vezetett be engem az Úr, hogy örököljem ezt a jó földet. Nem a te igazságosságod miatt, sem a te szíved szentsége miatt mégy be, hogy örököld az ő földjüket, hanem ezeknek a nemzeteknek az istentelensége miatt fogja az Úr elpusztítani őket a te orcád elől, és hogy felállítsa a szövetséget, amelyre az Úr megesküdött a mi atyáinknak, Ábrahámnak és Izsáknak és Jákóbnak.

És tudni fogod ma, hogy nem a te igazságaid miatt adja neked az Úr, a te Istened ezt a jó földet örökölni, mert kemény nyakú nép vagy. Emlékezz meg, ne felejtsd el, mennyire provokáltad az Urat, a te Istenedet a pusztában, attól a naptól fogva, amelyen kijöttetek Egyiptomból és eljöttetek erre a helyre; engedetlenkedve viselkedtetek az Úr iránt.

És Hórebben provokáltátok az Urat, és megharagudott az Úr rátok, hogy megsemmisítsen titeket Amikor felmentem a hegyre, hogy elvegyem a kőtáblákat, a szövetség tábláit, amelyeket az Úr veletek kötött, negyven napig és negyven éjjel a hegyen

maradtam, kenyeret nem ettem és vizet nem ittam. És az Úr adta nekem a két kőtáblát, amelyek Isten ujjával voltak írva, és rajtuk volt írva minden szó, amelyeket az Úr szólt hozzátok a hegyen a gyülekezet napján. És történt negyven nap és negyven éjszaka után, hogy az Úr adta nekem a két kőtáblát, a szövetség tábláit. És mondta az Úr nekem: kelj fel, menj le gyorsan innen, mert törvénytelenül cselekedett a néped, akiket kihoztál Egyiptom földjéből, gyorsan eltértek az útról, amelyet parancsoltam nekik, és öntött képet csináltak maguknak.

És az Úr azt mondta nekem, mondván: Beszéltem hozzád egyszer és kétszer, mondván: Láttam ezt a népet, és íme, keménynyakú nép. És most engedd meg nekem, hogy elpusztítsam őket, és el fogom törölni a nevüket az ég alól, és nagy nemzetté teszlek téged, erőssé, és sokkal inkább, mint ez. És miután visszafordultam, lementem a hegyről, és a hegy tűzzel égett egészen az égig, és a bizonyságtételek két táblája a két kezemben volt. És látván, hogy vétkeztetek az Úr, a ti Istenetek előtt, és csináltatok magatoknak öntött képmást, és elhajoltatok az úttól, amelyet az Úr parancsolt nektek cselekedni, És miután megragadtam a két táblát, kiejtve azokat két kezemből, összetörtem előttetek. És könyörögtem az Úr előtt másodszor, éppen úgy, mint az előbb, negyven napig és negyven éjszakán át; kenyeret nem ettem és vizet nem ittam, minden bűnötök miatt, amelyeket elkövettetek, hogy gonoszat cselekedjetek az Úr, az Isten előtt, és őt felingereljétek. És rémült vagyok a harag és a düh miatt, mert felbőszült az Úr rátok, hogy elpusztítson titeket, és meghallgatott az Úr engem ebben az időben is. És Áronra

haragudott, hogy elpusztítsa őt, és imádkoztam Áronért is abban az időben. És a ti bűnötöket, amelyet elkövettetek, a borjút fogtam, és elégettem tűzben, és összeőröltem, nagyon alaposan összezúzva, amíg finom lett, és olyan lett, mint a por, és a port beledobtam a patakba, amely a hegyről ereszkedik le.

És az égetésben, és a kísértésben, és a vágy sírjainál provokáltátok az Urat. És amikor kiküldött titeket az Úr Kádes Barnéból, mondván: menjetek fel és vegyétek birtokba a földet, amelyet adok nektek, ti engedetlenkedtetek az Úr, a ti Istenetek szavának, és nem hittetek neki, és nem hallgattatok az ő hangjára. Engedetlenek voltatok az Úr iránt attól a naptól fogva, amelyen megismertetett veletek. És könyörögtem az Úr előtt negyven napig és negyven éjszakán át, ahogyan könyörögtem, mert az Úr azt mondta, hogy elpusztít titeket. És imádkoztam Istenhez, és mondtam: Uram, az istenek királya, ne pusztítsd el népedet és örökségedet, amelyet megváltottál, akiket kihoztál Egyiptom földjéről nagy erőddel, hatalmas kezeddel és felmagasztalt karoddal. Emlékezz Ábrahámra és Izsákra és Jákóbra, a te szolgáidra, akiknek megesküdtél önmagadra, ne tekints e nép keménységére és az istentelenségekre és az ő bűneikre. Ne mondják a föld lakói, ahonnan kihoztad minket onnan, mondván: mivel az Úr nem tudta bevinni őket abba a földbe, amelyet megígért nekik, és mivel gyűlölte őket, kivezette őket a pusztába, hogy megölje őket. És ezek a te néped és a te örökséged, akiket kihoztál Egyiptom földjéről a te nagy erőddel, és a te hatalmas kezeddel, és a te magas karoddal.

10

Abban az időben mondta az Úr nekem: faragj magadnak két kőtáblát, mint az elsőket, és menj fel hozzám a hegyre, és csinálj magadnak faládát. És írod a táblákra a szavakat, amelyek az első táblákon voltak, amelyeket összetörtél, és teszed azokat a ládába. És készítettem egy ládát romolhatatlan fából, és kifaragtam a kőtáblákat, mint az elsőket, és felmentem a hegyre, és a két tábla a kezeimben volt. És ráírta a táblákra az első írás szerint a tíz szót, amelyeket az Úr szólt hozzátok a hegyen a tűz közepéből, és az Úr nekem adta azokat. És miután visszafordultam, lementem a hegyről, és beledobtam a táblákat a ládába, amelyet csináltam, és ott voltak, ahogyan az Úr parancsolta nekem. És Izrael fiai elindultak Beerothból, Jakan fiainak Moserahjából. Ott meghalt Aaron, és ott temették el, és Eleazar, az ő fia szolgált papként őhelyette. Onnan elindultak Gadgádba, és Gadgádból Etebathába, a vizek patakjainak földjére.

Abban az időben elkülönítette az Úr Lévi törzsét, hogy hordozzák az Úr szövetségének ládáját, hogy álljanak az Úr előtt, hogy szolgáljanak és imádkozzanak az ő nevére mind a mai napig. Ezért nincs a levitáknak részük és örökrészük testvéreik között, az Úr maga az ő örökrészük, ahogyan mondta nekik. És én álltam a hegyen negyven napig és negyven éjszakáig. És meghallgatott az Úr engem ebben az időben is, és nem akarta az Úr elpusztítani titeket. És az Úr azt mondta nekem: Menj, indulj

el e nép előtt, és lépjenek be, és vegyék birtokba a földet, amelyet megesküdtem atyáiknak, hogy nekik adom.

És most, Izrael, mit kér tőled az Úr, a te Istened, hanem hogy féld az Urat, a te Istenedet, és járj minden útján, és szeresd őt, és szolgáld az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből, Őrizd az Úrnak, a te Istenednek parancsolatait és az ő rendelkezéseit, amelyeket én parancsolok neked ma, hogy jól legyen dolgod. Íme, az Úrnak, a te Istenednek az ég és az egek ege, a föld és minden, ami van benne. Az Úr azonban a ti atyáitokat választotta ki, hogy szeresse őket, és kiválasztotta az ő magvukat utánuk, titeket, minden nemzet közül, a mai napig. És körül fogjátok metélni szívetek keménységét, és nyakatokat nem fogjátok keményíteni. Mert az Úr, a ti Istenetek, ez az istenek Istene és az urak Ura, a nagy, erős és félelmetes Isten, aki nem nézi a személyt, és nem fogad el ajándékot, ítéletet tesz a jövevénynek, az árvának és az özvegynek, és szereti a jövevényt, hogy kenyeret és ruhát adjon neki. És szeressétek a jövevényt, mert jövevények voltatok Egyiptom földjén.

Az Urat, a te Istenedet féld, és neki szolgálj, és hozzá ragaszkodj, és az ő nevére esküdj. Ez a te dicsekvésed, és ez a te Istened, aki nagy és dicsőséges dolgokat tett veled, amelyeket a te szemeid láttak. Hetven lélekkel mentek le atyáid Egyiptomba, most pedig az Úr, a te Istened olyanná tett téged sokaságban, mint az ég csillagai.

11

És szeretni fogod az Urat, a te Istenedet, és meg fogod őrizni az ő őrizeteit, és az ő rendeleteit, és az ő parancsolatait, és az ő ítéleteit minden nap. És ma meg fogjátok tudni, hogy nem a ti gyermekeitek azok, akik nem tudják és nem látták a te Istened Urának fenyítését, és az ő nagy dolgait, és az erős kezet, és a magas kart, És az ő jeleit, és az ő csodáit, amelyeket cselekedett Egyiptom közepében a Fáraónak, Egyiptom királyának, és az ő egész földjének, és amit tett az egyiptomiak erejével, harci kocsijaikkal, lovaik és erejük ellen, ahogy elárasztotta a Vörös-tenger vize őket, amikor üldöztek benneteket hátulról, és elpusztította őket az Úr a mai napig és ahányat tett velünk a pusztában, amíg eljöttetek erre a helyre És amit tett Dathánnal és Abeirónnal, Eliáb fiainak, Rúben fiának, akiket a föld megnyitva száját elnyelt, házaikkal, sátraikkal és minden vagyonukkal együtt, egész Izrael szeme láttára, Hogy a ti szemeitek látták az Úr minden nagy munkáját, amelyeket tett közöttetek ma.

És meg fogtok tartani minden parancsolatot, ahányat én ma parancsolok neked, hogy éljetek, és megsokasodtok, és belépve örököljétek a földet, amelybe ti átkeltek a Jordánon, hogy örököljétek azt. Hogy hosszú életet éljetek azon a földön, amelyet megesküdött az Úr a ti atyáitoknak, hogy nekik és az ő magvuknak adja velük együtt, a tejjel és mézzel folyó földet. Van ugyanis a föld, amelybe te bemégy ott, hogy örököld azt, nem

úgy, mint Egyiptom földje, ahonnan ti kijöttetek onnan, amikor vetik a magot és öntözik a lábaikkal, mint a zöldségek kertjét. A föld pedig, amelybe ott bemégy, hogy örököld azt, hegyvidéki és síksági föld, az ég esőjéből issza a vizet. Föld, amelyet az Úr, a te Istened folyamatosan felügyel, az Úrnak, a te Istenednek a szemei rajta vannak az év kezdetétől az év végéig.

Ha pedig hallással hallotok minden parancsolatot, amelyet én parancsolok neked ma, hogy szeresd az Urat, a te Istenedet, és szolgálj neki teljes szívedből és teljes lelkedből, és esőt fog adni földednek az idő szerint korán és későn, és be fogod hozni gabonádat, borodat és olajodat És takarmányt ad a te mezőidben a te jószágaidnak, és ettél és jóllaktál. Figyelj magadra, hogy ne legyen kövérré téve a szíved, és át ne hágjatok, és ne szolgáljatok más isteneknek, és ne imádjátok őket És megharagudván haraggal az Úr rátok, bezárja az eget, és nem lesz eső, és a föld nem adja meg a gyümölcsét, és elvesztek gyorsan a jó földtől, amelyet az Úr adott nektek.

És vessétek ezeket a szavakat a szívetekbe és a lelketekbe, és kössétek azokat jellé a kezeteken, és rendíthetetlen lesz a szemeitek előtt. És tanítsátok meg gyermekeiteket azokról beszélni, amikor a házban ülsz, és amikor az úton jársz, és amikor alszol, és amikor felkelsz. És írd fel azokat házaid ajtófélfáira és kapuidra. Hogy hosszan éljetek, és fiaitok napjai a földön, amelyet az Úr megesküdött atyáitoknak adni nekik, olyanok legyenek, mint az ég napjai a föld felett. És lesz, ha hallással hallotok minden parancsolatot, amelyeket én ma

parancsolok neked, hogy tegyétek, hogy szeressétek az Urat, a mi Istenünket, és hogy járjatok minden útján, és hogy ragaszkodjatok hozzá, És az Úr ki fog űzni minden nemzetet a ti arcotok elől, és örökölni fogtok nagy és erős nemzeteket, amelyek hatalmasabbak nálatok. Minden hely, ahol a lábatok nyoma tapos, a tietek lesz, a pusztától és az Antilibanusztól, és a nagy folyótól, az Eufrátész folyótól, egészen a nyugati tengerig lesznek a határaitok. Nem fog ellenállni senki az arcotok előtt, és a tőletek való félelmet és a tőletek való rettegést ráteszi az Úr, a ti Istenetek az egész föld színére, amelyre ráléptek, ahogyan szólt hozzátok.

Íme, én ma elétek adom az áldást és az átkot, Az áldást, ha hallgattok az Úr, a ti Istenetek parancsolataira, amelyeket én parancsolok nektek ma, és az átkot, ha nem hallgatjátok az Úr, a ti Istenetek parancsolatait, amelyeket én parancsolok nektek ma, és eltévelyegtek az úttól, amelyet parancsoltam nektek, elmenvén szolgálni más isteneket, akiket nem ismertek És lesz, amikor bevisz téged az Úr, a te Istened abba a földbe, amelybe átlépsz, hogy örököld azt, akkor áldást adsz a Garizin hegyre, és az átkot az Ebal hegyre. Nem íme ezek a Jordánon túl vannak, a napnyugati út mögött, Kánaán földjén, amely nyugaton lakik, Golgolt követve, a magas tölgy közelében? Ti ugyanis átkeltek a Jordánon, hogy belépve örököljétek a földet, amelyet az Úr, a mi Istenünk ad nektek örökségül minden napotokban, és lakni fogtok benne.

És meg fogjátok őrizni, hogy megtegyétek minden parancsolatát,

és ezeket az ítéleteket, amelyeket én adok előttetek ma.

12

És ezek a parancsolatok és az ítéletek, amelyeket meg fogtok tartani, hogy cselekedjétek azon a földön, amelyet az Úr, a ti atyáitok Istene ad nektek örökségül, minden nap, amíg ti éltek a földön. Pusztulással el fogtok pusztítani minden helyet, amelyben ott szolgáltak az ő isteneiknek, amelyeket ti örökölni fogtok, a magas hegyeken és a dombokon, és minden sűrű fa alatt És le fogjátok rombolni az ő oltáraikat, és össze fogjátok törni az ő oszlopaikat, és ki fogjátok vágni az ő ligeteiket, és el fogjátok égetni tűzzel az ő isteneik faragott képeit, és el fogjátok pusztítani az ő nevüket arról a helyről. Nem fogjátok így tenni az Úrnak, a ti Isteneteknek. De a helyre, amelyet az Úr, a te Istened választana a te városaid egyikében, hogy ott az ő nevét megnevezze és segítségül hívassék, oda fogtok keresni és oda fogtok menni. És hozzátok oda a ti égőáldozataitokat, és a ti áldozataitokat, és a ti zsengéiteket, és a ti imáitokat, és a ti önkéntes adományaitokat, és a ti megállapodásaitokat, a ti ökreitek és juhaitok elsőszülötteit. És enni fogtok ott az Úr, a ti Istenetek előtt, és örvendezni fogtok mindazon, amire ráteszitek kezeteket ti és a ti házatok, ahogyan megáldott téged az Úr, a te Istened.

Nem fogtok tenni mindent, amit mi teszünk itt ma, mindenki azt, ami az ő szemében tetszik. Nem, mert nem jöttetek el

mostanáig a nyugalomba és az örökségbe, amelyet az Úr, a mi Istenünk ad nektek. És át fogtok kelni a Jordánon, és lakni fogtok azon a földön, amelyet a mi Urunk Istenünk örökségül ad nektek, és nyugalmat ad nektek minden ellenségetektől körös-körül, és biztonsággal fogtok lakni. És lesz az a hely, amelyet az Úr, a te Istened választ, hogy nevét ott hívják segítségül, oda hozzátok mindazt, amit én ma parancsolok nektek: égőáldozataitokat, áldozataitokat, tizedeiteket, kezeitek zsengéit, és ajándékaitok minden választott részét, amennyit fogadtok az Úrnak, a ti Isteneteknek. És örvendezni fogtok az Úr, a ti Istenetek előtt, ti és a ti fiaitok, és a ti leányaitok, és a ti szolgáitok, és a ti szolgálóleányaitok, és a lévita a ti kapuitokban, mert nincs neki rész, sem örökrész veletek. Figyelj magadra, ne vidd fel égőáldozataidat minden helyen, amelyet látsz. De a helyre, amelyet az Úr, a te Istened választ ki magának, a te törzseid egyikében, ott fogjátok felhozni égőáldozataitokat, és ott fogsz tenni mindent, amit én parancsolok neked ma. De minden vágyad szerint áldozol, és eszel húst az Úrnak, a te Istenednek áldása szerint, amelyet adott neked minden városban; a tisztátalan közted és a tiszta egyaránt eszik azt, mint a gazellát vagy a szarvast. Kivéve a vért nem eszitek meg, a földre kiöntitek azt, mint a vizet.

Nem fogsz tudni enni a városaidban a gabonád tizedét, a borod tizedét és az olajod tizedét, ökreid és juhaid elsőszülötteit, és minden fogadalmat, amennyit fogadnátok, és egyezségeiteket, és kezeid elsőgyümölcseit. De az Úr a te Istened előtt eszed azt azon a helyen, amelyet az Úr a te Istened választ magának, te és a

fiad, és a lányod, a szolgád, és a szolgálólányod, és a jövevény, aki a ti városaitokban van, és örvendezel az Úr a te Istened előtt mindenben, amire ráteszed a kezedet.

Figyelj magadra, ne hagyd el a levitát, amíg csak élsz a földön.

Ha pedig kitágítja az Úr, a te Istened a te határaidat, ahogyan beszélt hozzád, és azt mondod: húst eszem, ha a te lelked kívánja, hogy húst egyél, akkor a te lelked minden kívánságára egyél húst. Ha pedig messze van tőled a hely, amelyet az Úr, a te Istened választana, hogy ott segítségül hívassék az ő neve, akkor áldozz a te ökreidből és a te juhaidból, amelyeket az Isten ad neked, ahogyan parancsoltam neked, és egyél a te városaidban lelked kívánsága szerint. Ahogyan eszik a gazellát és a szarvast, úgy egyél azt; a tisztátalan közötted és a tiszta hasonlóképpen egyék. Nagyon figyelj arra, hogy ne egyél vért, mert a vér az ő lelke, a lelket nem szabad a húsokkal együtt megenni. Nem fogjátok megenni, a földre kell kiönteni, mint a vizet. Ne edd azt, hogy jól legyen neked és a fiaidnak utánad, ha megteszed a jót és a tetszőt az Úr, a te Istened előtt. Kivéve a szent dolgaidat, ha lesznek neked, és a fogadalmaidat magaddal vevén, jössz arra a helyre, amelyet az Úr, a te Istened választ, hogy segítségül hívassék az ő neve ott. És meg fogod tenni égőáldozataidat, a húsokat fel fogod áldozni az Úrnak, a te Istenednek oltárára, a te áldozataid vérét pedig ki fogod önteni az Úrnak, a te Istenednek oltára alapjához, a húsokat pedig meg fogod enni. Őrizd és hallgasd, és meg fogod tenni mindazokat a szavakat, amelyeket én parancsolok neked, hogy jól legyen neked és a te fiaidnak

örökre, ha megteszed a tetszőt és a jót az Úrnak, a te Istenednek színe előtt.

Ha pedig elpusztítja az Úr, a te Istened a nemzeteket, akikhez ott bemégy, hogy örököld földjüket, a te orcád elől, és birtokba veszed azt, és laksz az ő földjükön, Vigyázz magadra, ne keresd, hogy kövessed őket, miután megsemmisítették őket a te színed elől, mondván: hogyan szolgálják ezek a nemzetek az ő isteneiket? Én is így fogok cselekedni. Nem fogsz így tenni a te Istenednek, mert az Úr utálatosságait, amelyeket gyűlölt, tették az ő isteneiknek, mivel a fiaikat és a leányaikat tűzben égetik az ő isteneiknek.

13

Minden szót, amelyet én ma parancsolok nektek, ezt meg kell őriznetek, hogy megtegyétek; nem fogsz hozzáadni ahhoz, sem el nem fogsz venni abból.

Ha pedig feltámad benned próféta vagy álomálmodó, és ad neked jelet vagy csodát, És eljön a jel vagy a csoda, amelyről beszélt hozzád, mondván: menjünk és szolgáljunk más isteneket, akiket nem ismertek, Nem fogtok hallgatni annak a prófétának a szavaira vagy annak az álmodónak az álmára, mert az Úr, a ti Istenetek próbára tesz titeket, hogy megtudja, ha szeretitek-e a ti Isteneteket teljes szívetekből és teljes lelketekből. Az Úr, a ti Istenetek után menjetek, és őt féljétek, és az ő hangját halljátok,

és őhozzá ragaszkodjatok. És az a próféta vagy az az álmot álmodó meg fog halni, mert beszélt, hogy megtévesszen téged az Úrtól, a te Istenedtől, aki kihozott téged Egyiptom földjéből, aki megváltott téged a rabszolgaságból, hogy kiűzzön téged az útról, amelyen az Úr, a te Istened parancsolta neked járnod, és el fogod pusztítani a gonoszt közületek.

Ha felbujtson téged a testvéred az atyádtól vagy az anyádtól, vagy a fiúd, vagy a leányod, vagy az asszonyod a kebledben, vagy barát, aki egyenlő a lelkeddel, titokban mondván: menjünk és szolgáljunk más isteneknek, akiket nem ismertél te és az atyáid, a nemzetek isteneitől, amelyek körülöttetek vannak, a hozzád közeledőktől vagy a tőled távollevőktől, a föld végétől a föld végéig, Nem fogsz beleegyezni vele, és nem hallgatsz rá, és a szemed nem fog kímélni őt, nem fogsz vágyakozni rá, és nem fogod eltakarni őt. Hirdetned kell róla, és a te kezeid lesznek rajta elsőként, hogy megöld őt, és az egész nép kezei utoljára. És meg fogják kövezni őt kövekkel, és meg fog halni, mert arra törekedett, hogy eltérítsen téged az Úrtól, a te Istenedtől, aki kihozott téged Egyiptom földjéből, a rabszolgaság házából. És egész Izrael hallván meg fog félni, és nem fog többé cselekedni e gonosz dolog szerint közöttetek.

Ha pedig hallasz az egyik városodban, amelyeket az Úr, a te Istened ad neked, hogy ott lakj, olyanokat mondani, Törvénytelen férfiak mentek ki közületek, és eltérítették mindazokat, akik az ő földjükön laktak, mondván: menjünk és szolgáljunk más isteneknek, akiket nem ismertetek, és

feszültségeket és kérdéseket fogsz feltenni, és nagyon alaposan fogsz kutatni, és íme, világosan igaz a szó: ez az utálatosság megtörtént közöttetek Elpusztítva elpusztítasz minden lakót abban a földben karddal való gyilkossággal, átokkal átkozni fogjátok azt és mindent, ami benne van. És minden zsákmányát összegyűjtöd az utcáin, és felégeted a várost tűzzel, és minden zsákmányát az egész néppel az Úrnak, a te Istenednek színe előtt, és lakatlan lesz örökre, nem fog többé újjáépíttetni. És nem fog semmi sem ragadni a szentelt dologból a kezedben, hogy elforduljon az Úr az ő haragjának indulatától, és irgalmat adjon neked, és könyörüljön rajtad, és megsokasítson téged, ahogyan megesküdött a te atyáidnak, Ha hallod az Úrnak, a te Istenednek a hangját, hogy megőrizd az ő parancsolatait, amelyeket én parancsolok neked ma, hogy tedd a jót és a kedveset az Úr, a te Istened előtt.

14

Fiai vagytok az Úrnak, a ti Isteneteknek; ne tegyetek kopaszságot szemeitek között halott miatt. Mert szent nép vagy az Úrnak, a te Istenednek, és téged választott ki az Úr, a te Istened, hogy az ő különleges kincse légy minden nép közül, amelyek a föld színén vannak. Nem fogtok enni semmiféle utálatosságot. Ezek azok a jószágok, amelyeket enni fogtok: borjú az ökrök közül, és bárány a juhok közül, és kecskegida a kecskék közül. szarvast, gazellát, pygargot, oryxot és zsiráfot. Minden olyan állatot, amely hasított patával rendelkezik, két patára hasított karmokkal, és kérődzik

az állatok között, ezeket megehetitek. És ezeket nem fogjátok enni azok közül, amelyek felhozzák a kérődzést, és azok közül, amelyek kettéválasztják a patákat, és hasítják a karmokat: a tevét, a szőröslábút és a nyúlmalacot, mert felhozzák a kérődzést, de a patát nem választják ketté, tisztátalanok ezek nektek. És a disznót, mert hasított patája van és hasadt körmei vannak a patán, de kérődzést nem kérődzik, tisztátalan ez nektek, a húsukból ne egyetek, a dögüket ne érintsétek.

És ezeket egyétek meg mindazok közül, amelyek a vízben vannak: mindazt, amiben úszószárnyak és pikkelyek vannak, egyétek meg. És mindazt, aminek nincs uszonyja és pikkelye, ne egyétek meg, tisztátalan az nektek. Minden tiszta madarat ehettek. És ezeket nem fogjátok enni közülük: a sast, a griffet és a halászsast, és a keselyűt, és a kányát, és a hozzá hasonlókat, és veréb, és bagoly, és sirály, és gém, és hattyú, és íbisz, és a kormoránt, és a sólymot, és a hozzá hasonlókat, és a bankát, és az éjjeli hollót és a pelikánt, és a lilét, és a hozzá hasonlókat, és a bíbor vízi tyúkot, és a denevért. Minden madár kúszó dolgai tisztátalanok számotokra, nem szabad ennetek belőlük. Minden tiszta madarat egyetek. Semmiféle dögöt ne egyetek, a jövevénynek, aki a városaitokban van, adassék és ő egye meg, vagy add el az idegennek, mert szent nép vagy az Úrnak, a te Istenednek. Ne főzz bárányt az anyja tejében.

Tizedet adj a te magod minden terméséből, a te meződ termését évről évre. És enni fogod azt azon a helyen, amelyet az Úr, a te Istened kiválaszt, hogy ott segítségül hívassék az ő neve,

hozzátok a te gabonád tizedét, és a te borod, és a te olajod, a te ökreid elsőszülötteit, és a te juhaid, hogy megtanuld félni az Urat, a te Istenedet minden napokban. Ha de messze lesz az út tőled, és nem tudod felajánlani azokat, mert messze van tőled a hely, amelyet az Úr, a te Istened választ, hogy ott segítségül hívassék az ő neve, mert meg fog áldani téged az Úr, a te Istened, És eladod azokat ezüstért, és veszed az ezüstöt a kezeidbe, és mész arra a helyre, amelyet az Úr, a te Istened kiválaszt. És ezüstöt fogsz adni mindarra, amit a lelked kíván, marhákra vagy juhokra, vagy borra vagy erős italra, vagy erős italra, vagy mindarra, amit a lelked kíván, és ott fogsz enni az Úr, a te Istened előtt, és örvendezni fogsz te és a te házad, És a lévita a te városaidban, mert nincs neki része, sem öröksége veled.

Három év után ki fogod vinni termésed minden tizedét, abban az évben le fogod tenni azt városaidban. És eljön a lévita, mert nincs neki része sem öröksége veled, és a jövevény és az árva és az özvegy, aki a te városaidban van, és esznek és jóllaknak, hogy megáldjon téged az Úr, a te Istened minden munkádban, amelyet teszel.

15

Hét évenként elengedést fogsz tenni. És így szól az elengedés parancsa: elengedsz minden saját adósságot, amelyet neked tartozik a felebarátod, és a testvéredtől nem követelsz, mert az Úrnak, a te Istenednek elengedése hirdettetett ki. Az idegentől

követelheted, ami nála van tőled, de a testvérednek elengedést adsz az adósságából. Mert nem lesz benned szűkölködő, mert áldva megáld téged az Úr, a te Istened azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ad neked örökségül, hogy birtokold azt.

Ha pedig hallással hallgattok az Úrnak, a ti Isteneteknek hangjára, hogy megtartsátok és cselekedjétek mindezeket a parancsolatokat, amelyeket én parancsolok neked ma, Mert az Úr, a te Istened megáldott téged, ahogyan megmondta neked, és sok nemzetnek fogsz kölcsönözni, de te nem fogsz kölcsönvenni, és sok nemzet felett fogsz uralkodni, de rajtad nem fognak uralkodni.

Ha szükséget szenvedő lesz közötted testvéreid közül városaid egyikében azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ad neked, ne keményítsd meg a szívedet, és ne zárd be a kezedet szükséget szenvedő testvéred elől. Nyitva tartod a kezeidet neki, és kölcsönt adsz neki, amennyire szüksége van, mert szükségben van. Vigyázz magadra, hogy ne legyen rejtett szó a szívedben, törvénytelenség, mondván: Közeledik a hetedik év, az elengedés éve, és gonosz ne legyen a szemed a szükséget szenvedő testvéredre, és ne add meg neki, mert ő kiáltani fog ellened az Úrhoz, és nagy bűn lesz benned. Adva fogsz adni neki, és kölcsönt fogsz adni neki, amennyit szüksége van, ahogyan szükségben van, és nem fogsz szomorkodni a szívedben, amikor adsz neki, mert emiatt a szó miatt meg fog áldani téged az Úr, a te Istened minden munkádban és mindenben, amire ráteszed a kezedet. Mert nem fog hiányozni szűkölködő a földedről, ezért

én neked parancsolom, hogy tedd ezt a dolgot, mondván: nyisd meg a kezeidet testvérednek, a szegénynek és a szükséget szenvedőnek a földeden.

Ha pedig eladatik neked a testvéred, a héber vagy a héber nő, szolgálni fog neked hat évig, és a hetedik évben szabadon bocsátod el őt magadtól. Amikor pedig elküldöd őt szabadon magadtól, nem küldesz el őt üresen. Ellátmányt fogsz adni neki a juhaidból, a gabonádból és a borodból, ahogyan megáldott téged az Úr, a te Istened, így adj neki.

És emlékezni fogsz arra, hogy szolga voltál Egyiptom földjén, és megváltott téged az Úr, a te Istened onnan; ezért én neked parancsolom, hogy cselekedd ezt a szót. Ha de azt mondja neked: nem megyek el tőled, mert szeretett téged és a házadat, mert jó neki nálad. És veszed az árat, és átfúrod a fülét az ajtóhoz, és lesz neked szolgád örökre, és a szolgálólányoddal hasonlóképpen cselekszel. Nem lesz kemény előtted, amikor elküldöd őket szabadon magadtól, mert a bérelt munkás éves bérét szolgálta neked hat évig, és meg fog áldani téged az Úr, a te Istened mindenben, amit teszel.

Minden elsőszülöttet, amely születik a te ökreid között és a te juhaid között, a hímeket megszenteled az Úrnak, a te Istenednek, nem dolgozol a te elsőszülött borjúddal, és nem nyírod a te juhaid elsőszülötteit. Az Úr előtt eszed azt évről évre azon a helyen, amelyet az Úr, a te Istened kiválaszt, te és a te házad. Ha pedig van benne hiba, sánta vagy vak, gonosz hiba, nem áldozod

azt az Úrnak, a te Istenednek.

A városaidban fogod enni azt, a tisztátalan és a tiszta egyaránt eszik majd, mint a gazellát vagy a szarvast. Kivéve a vért nem eszitek, a földre öntsétek azt, mint a vizet.

16

Őrizd a fiatalok hónapját, és tartsd meg a páskát az Úrnak, a te Istenednek, mert a fiatalok hónapjában mentél ki Egyiptomból éjszaka. És áldoznod kell a páskát az Úrnak, a te Istenednek juhokat és ökröket azon a helyen, amelyet az Úr, a te Istened kiválaszt magának, hogy nevét ott hívják segítségül. Nem eszel rajta kovászt, hét napig kovásztalant eszel rajta, a nyomorúság kenyerét, mert sietséggel jöttetek ki Egyiptomból, hogy megemlékezz kivonulásotok napjáról Egyiptom földjéről életed minden napján. Nem lesz látható neked kovász minden határodban hét napig, és nem marad meg reggelig a húsokból, amelyeket az első napon este áldozol. Nem áldozhatsz páskát egyetlen városodban sem, amelyeket az Úr, a te Istened ad neked. de a helyre, amelyet az Úr, a te Istened választana, hogy ott hívódjon az ő neve, ott áldozod a páskát este, napnyugta felé, abban az időben, amelyben kimentél Egyiptomból És főzni fogsz és sütni fogsz és enni fogsz azon a helyen, amelyet az Úr, a te Istened választ, és visszafordulsz reggel, és visszatérsz a házaidba. Hat napig kovásztalant eszel, és a hetedik napon záróünnep lesz az Úrnak, a te Istenednek; nem fogsz végezni

azon semmiféle munkát, kivéve amennyit a lélek számára kell elvégezni.

Hét hetet számolsz magadnak, attól kezdve, hogy sarlódat az aratásra veted, kezded számolni a hét hetet. És ünnepet tartasz a hetek ünnepét az Úrnak, a te Istenednek, ahogy a kezed bírja, amennyit ad az Úr, a te Istened.

És örvendezni fogsz az Úr, a te Istened előtt, te és a te fiad, és a te leányod, a te szolgád, és a te szolgálóleányod, és a Lévita, és a jövevény, és az árva, és az özvegy, aki közöttetek van, azon a helyen, amelyet az Úr, a te Istened választ, hogy ott hívassék az ő neve.

És emlékezni fogsz arra, hogy szolga voltál Egyiptom földjén, és meg fogod őrizni és meg fogod cselekedni ezeket a parancsolatokat. Sátrak ünnepét tartod magadnak hét napig, amikor gyűjtesz a szérűdből és a borsajtódból. És örülni fogsz a te ünnepeden, te és a te fiad és a te leányod, a te szolgád és a te szolgálóleányod, és a lévita és a jövevény és az árva és az özvegy, aki a te városaidban van. Hét napig ünnepelni fogsz az Úrnak, a te Istenednek azon a helyen, amelyet az Úr, a te Istened választ magának, ha pedig megáld téged az Úr, a te Istened minden termésedben és kezeid minden munkájában, és örvendező leszel.

Három alkalommal az évben minden férfiad meg fog jelenni az Úr, a te Istened előtt azon a helyen, amelyet az Úr kiválaszt, a

kovásztalan kenyerek ünnepén, a hetek ünnepén és a sátrak ünnepén. Ne jelenj meg az Úr, a te Istened előtt üres kézzel. Mindegyik a kezeitek ereje szerint, az Úrnak, a te Istenednek az áldása szerint, amelyet adott neked.

Bírákat és tisztviselőket fogsz kinevezni magadnak a városaidban, amelyeket az Úr, a te Istened ad neked törzsek szerint, és ők igazságos ítélettel fogják ítélni a népet. Nem térítik el az ítéletet, és nem fogadnak el ajándékot, mert az ajándékok megvakítják a bölcsek szemeit, és eltávolítják az igazak szavait. Igazságosan az igazságost kövesd, hogy élhess, és belépve örökölhesd a földet, amelyet az Úr, a te Istened ad neked.

Nem fogsz ültetni magadnak ligetet, egyetlen fát sem Istenednek oltára mellett, nem fogsz készíteni magadnak. Nem állíts fel magadnak oszlopot, amelyet gyűlölt az Úr, a te Istened.

17

Ne áldozz az Úrnak, a te Istenednek borjút vagy juhot, amelyben bármilyen hiba van, bármilyen gonosz dolog, mert utálat az az Úrnak, a te Istenednek.

Ha pedig találtatik a te városaid egyikében, amelyeket az Úr, a te Istened ad neked, férfi vagy nő, aki gonoszt cselekszik az Úrnak, a te Istenednek színe előtt, megszegvén az ő szövetségét, és elmenve más isteneknek szolgáljanak, és leborulva imádják

azokat, a napnak, vagy a holdnak, vagy az ég világának bármelyikének, amelyeket nem parancsolt neked és jelentessék neked, és kutasd ki nagyon alaposan, és íme, igazán megtörtént a dolog, megtörtént ez az utálatosság Izraelben, És ki fogod hozni azt az embert vagy azt az asszonyt, és meg fogjátok kövezni őket kövekkel, és meg fognak halni. Két tanú vagy három tanú vallomására haljon meg a halálra ítélt, egy tanú vallomására ne haljon meg. És a tanúk keze lesz rajta elsőként, hogy megöljék őt, és a nép keze utolsóként, és el fogod távolítani a gonoszt közületek.

Ha de lehetetlenné válik számodra az ítélet a vér és vér között, és az ítélet és ítélet között, és az érintés és érintés között, és a vita és vita között, az ítélet szavai a ti városaitokban, akkor felkelve felmégy arra a helyre, amelyet az Úr, a te Istened ott választ. És menni fogsz a papokhoz, a levitákhoz, és a bíróhoz, aki lesz azokban a napokban, és miután kikutatták, hirdetni fogják neked az ítéletet. És cselekedni fogsz a dolog szerint, amelyet jelentenek neked abból a helyből, amelyet az Úr, a te Istened kiválaszt, és gondosan meg fogsz tenni mindent, amit előírnak neked. A törvény szerint és az ítélet szerint, amelyet mondanak neked, cselekedni fogsz; nem fogsz eltérni a szótól, amelyet jelentenek neked, sem jobbra, sem balra.

És az az ember, aki gőgben cselekszik, úgy hogy nem engedelmeskedik a papnak, aki ott áll, hogy szolgáljon az Úrnak, a te Istenednek nevében, vagy a bírónak, aki azokban a napokban van, az az ember meghal, és eltávolítod a gonoszt

Izraelből. És az egész nép, miután hallotta, meg fog félni, és nem fog többé istentelenül cselekedni.

Ha de belépsz abba a földbe, amelyet az Úr, a te Istened ad neked, és örökölöd azt, és laksz rajta, és azt mondod: kinevezek magam fölé uralkodót, mint a többi nemzetek is körülöttem, Kinevezve ki fogsz nevezni magad fölé uralkodót, akit az Úr, az Isten választ; testvéreid közül fogsz kinevezni magad fölé uralkodót. Nem fogsz tudni kinevezni magad fölé idegen embert, mert nem testvéred ő. Mert nem fog magának lovakat szaporítani, és nem fogja a népet Egyiptomba visszafordítani, hogy ne szaporítson magának lovakat, az Úr pedig azt mondta: nem fogtok többé ezen az úton visszafordulni. És nem szaporít magának feleségeket, hogy el ne forduljon a szíve, és ezüstöt és aranyat nem szaporít magának túlságosan.

És amikor uralkodásának kezdetén ül, akkor leírja magának ezt a törvénymásolatot könyvbe a levita papoktól, És vele lesz, és olvasni fogja azt életének minden napján, hogy megtanulja félni az Urat, a te Istenedet, és megtartani mindezeket a parancsolatokat, és megtenni ezeket a rendelkezéseket. Hogy ne emelkedjék fel az ő szíve az ő testvéreitől, hogy ne térjen el a parancsolatoktól jobbra vagy balra, hogy meghosszabbítsa napjait az ő uralkodásán, ő maga és az ő fiai Izrael fiai között.

18

Nem lesz a papoknak, a levitáknak, Lévi egész törzsének részesedése, sem örökrésze Izraellel. Az Úr áldozatai az ő örökrészük, azokat fogják enni. Osztályrész azonban nem lesz nekik testvéreik között, az Úr maga az ő osztályrészük, ahogyan mondta neki. És ez a papok ítélete a néptől, azoktól, akik áldozatokat mutatnak be: akár borjút, akár juhot, add a kart a papnak, és az állkapcsokat, és a gyomrot. És a gabonád zsengéit, a borod zsengéit, az olajod zsengéit, és a juhaid nyírásának zsengéjét adod neki. Hogy őt kiválasztotta az Úr minden törzsed közül, hogy álljon az Úr Isten előtt, hogy szolgáljon és áldjon az ő nevében, ő és az ő fiai Izrael fiai között.

Ha pedig megérkezik a levita az egyik városból Izrael minden fia közül, ahol ő jövevényként lakik, aszerint ahogy kívánja a lelke, arra a helyre amelyet kiválaszt, Szolgálni fog az Úr, az ő Istene nevében, ahogyan mind az ő testvérei, a léviták, akik ott állnak az Úr, a te Istened előtt. Elosztott részt fog enni, kivéve a család szerinti eladást. Ha pedig belépsz abba a földbe, amelyet az Úr, a te Istened ad neked, nem fogod megtanulni cselekedni azon nemzetek utálatosságai szerint.

Ne találtassék közötted, aki fiát és lányát tűzben megtisztítja, aki jövendölést jövendöl, aki ómeneket értelmez és aki madárjóslást gyakorol, varázslással. Ráolvasást énekelve, hasbeszélő és jósló, aki a holtakat kérdezi meg. Mert utálat az Úr, a te Istened előtt mindenki, aki ezeket cselekszi, mert ezeknek az utálatoknak az okán az Úr el fogja pusztítani őket a te színed elől. Tökéletes leszel az Úr, a te Istened előtt. Mert ezek a nemzetek, akiket te

kiűzöl, jósjelekre és jövendölésekre hallgatnak, de neked nem így adta az Úr, a te Istened.

Prófétát a testvéreid közül, mint engem, fel fog támasztani neked az Úr, a te Istened; őt fogjátok hallgatni. Minden szerint, amennyit kértél az Úrtól, a te Istenedtől Hórebben a gyülekezet napján, mondván: nem fogjuk többé hallani az Úrnak, a te Istenednek hangját, és ezt a nagy tüzet nem fogjuk többé látni, nehogy meghaljunk. És az Úr azt mondta nekem: Helyesen mondtak mindent, amit neked mondtak. Prófétát fogok támasztani nekik a testvéreik közül, ahogy téged, és adom a szavakat az ő szájába, és beszélni fog hozzájuk mindazon szerint, amit parancsolok neki. És az az ember, aki nem hallgat mindarra, amit az a próféta az én nevemben beszél, én bosszút állok rajta. Kivéve az a próféta, aki istentelenül cselekszik azzal, hogy az én nevemre szót beszél, amit nem parancsoltam neki beszélni, és aki más istenek nevében beszél, meg fog halni az a próféta. Ha pedig azt mondod a szívedben, hogyan fogjuk tudni azt a szót, amit nem az Úr beszélt? Amennyit ha beszél az a próféta az Úr nevében, és nem lesz, és nem történik meg, ez az a szó, amit nem az Úr beszélt; istentelenségben beszélt az a próféta, ne féljetek tőle.

19

Ha pedig elpusztítja az Úr, a te Istened a népeket, amelyeknek a földjét Isten neked adja, és örökölni fogjátok őket, és lakni fogtok

az ő városaikban és az ő házaikban, Három várost fogsz elkülöníteni magadnak földed közepén, amelyet az Úr, a te Istened ad neked. Fontold meg magadnak az utat, és oszd három részre földed határait, amelyet kioszt neked az Úr, a te Istened, és menedék lesz minden gyilkos számára. Ez pedig lesz a gyilkos parancsa, aki oda menekül és élni fog: aki megüti felebarátját nem tudva, és ez nem gyűlölte őt tegnap előtt és harmadnapja. És aki bemegy a szomszédjával az erdőbe fát gyűjteni, és elcsúszik a keze a fejszével, miközben vágja a fát, és leesik a vas a fáról, eltalálja a szomszédot, és az meghal, az meneküljön e városok egyikébe, és életben marad. Hogy ne üldözze a vér bosszúállója a gyilkost, mert felforróosodott a szíve, és utolérje őt, ha hosszabb az út, és megüsse az ő lelkét, és ennek nincs halálos ítélete, mert nem gyűlölte őt tegnap előtt, sem harmadnapja előtt. Ezért én neked parancsolom ezt a szót, mondván: három várost fogsz elválasztani magadnak.

Ha pedig kitágítja az Úr, a te Istened a te határaidat, ahogyan megesküdött a te atyáidnak, és ad neked az Úr minden földet, amelyet megígért adni a te atyáidnak, Ha meghallod, hogy tedd meg mindezeket a parancsolatokat, amelyeket én parancsolok neked ma, hogy szeresd az Urat, a te Istenedet, hogy járj minden útján minden nap, hozzáadsz magadnak még három várost ehhez a háromhoz. És nem fog kiöntetni ártatlan vér abban a földben, amelyet az Úr, a te Istened ad neked örökségül, és nem leszel te benne vér miatt bűnös.

Ha de lesz közötted ember, aki gyűlöli a szomszédját, és

leselkedik rá, és rátámad, és megüti az ő lelkét, és meghal, és menekül be ezek közül az egyik városba, És elküldi városa véneinek tanácsa, és elveszik őt onnan, és átadják őt a vér bosszúállóinak kezébe, és meghal. Ne kímélje meg a szemed őt, és tisztítsd meg az ártatlan vért Izraelből, és jó dolgod lesz.

Nem fogod mozgatni a szomszéd határait, amelyeket atyáid állítottak fel az örökségben, amelyet örököltél azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ad neked sorsvetéssel. Nem marad meg egy tanú, hogy tanúskodjon ember ellen minden igazságtalanság, és minden bűntett, és minden bűn szerint, amelyet elkövet; két tanú szája szerint és három tanú szája szerint fog megállni minden szó. Ha pedig igazságtalan tanú áll fel ember ellen, annak istentelenségét felsorolva. És a két ember, akiknek vitájuk van, meg fog állni az Úr előtt, és a papok előtt, és a bírák előtt, akik azokban a napokban lesznek, És vizsgálják meg a bírák pontosan, és íme, hamis tanú tanúskodott igazságtalanul testvére ellen. És úgy tesztek vele, ahogyan ő gonoszul cselekedett a testvére ellen, és eltávolítod a gonoszt magatok közül. És a többiek, miután hallották, félni fognak, és nem fognak többé ilyen gonosz dolgot cselekedni közöttetek. Ne kímélje meg őt a szemed: lelket lélekért, szemet szemért, fogat fogért, kezet kézért, lábat lábért.

20

Ha pedig kimész háborúba ellenségeid ellen, és látsz lovat és

lovast és nálad népesebb népet, ne félj tőlük, mert az Úr, a te Istened veled van, aki felhozott téged Egyiptom földjéből. És lesz, amikor közeledni fogsz a háborúhoz, és a pap közeledve beszélni fog a néphez, És azt fogja mondani nekik: Halljad Izrael, ti ma háborúba mentek ellenségeitek ellen, ne gyengüljön meg a szívetek, ne féljetek, se ne rettegjetek, se ne térjetek el az ő arcuktól. Mert az Úr, a ti Istenetek, aki előttetek megy veletek, harcolni fog mellettetek ellenségeitek ellen, hogy megmentsen titeket.

És beszélni fognak az írástudók a néphez, mondván: Ki az az ember, aki új házat építtetett, és nem avatta fel azt? Menjen és térjen vissza a házába, nehogy meghaljon a háborúban, és egy másik ember avatja fel azt. És ki az az ember, aki szőlőt ültetett, és nem örvendezett annak? Menjen és térjen vissza a házába, nehogy meghaljon a háborúban, és más ember fog örvendeni annak. És ki az az ember, aki eljegyezett egy asszonyt, de nem vette feleségül? Menjen és térjen vissza a házába, nehogy meghaljon a háborúban, és egy másik ember vegye el őt. És az írástudók tovább fognak beszélni a néphez, és azt mondják: Ki az az ember, aki félő és gyáva szívű? Menjen és térjen vissza a házába, hogy ne tegye gyávává testvére szívét, ahogyan az övé. És lesz, amikor az írástudók megszűnnek beszélni a néphez, akkor kineveznek uralkodókat a hadsereg élére, a nép vezetőit.

Ha pedig egy város felé közeledj, hogy háborút vígy ellene, akkor hívd ki őket békével. Ha valóban békés dolgokat válaszolnak neked, és megnyitják neked, akkor minden nép, akik találtattak

ebben, adófizetőid és alattvalóid lesznek. Ha de nem engedelmeskednek neked, és háborút indítanak ellened, ostrom alá veszed azt, Amíg át nem adja neked azt az Úr, a te Istened a te kezeidbe, és megölsz minden hímneműt belőle kard által, Kivéve a nőket és a poggyászt, és minden jószágot, és mindent, ami csak van a városban, és minden zsákmányt magadnak zsákmányolsz, és megeszel minden zsákmányt ellenségeidtől, akiket az Úr, a te Istened ad neked. Így fogsz tenni minden távol lévő várossal, amelyek nagyon messze vannak tőled, nem ezeknek a nemzeteknek a városai közül. amelyeknek az Úr, a te Istened adja neked örökölni a földjüket. Nem tartotok életben egyetlen lélegzőt sem, De átokkal fogjátok őket átokba szentelni: a hetteust, az emoreust, a kánaáneust, a perizeust, a hiveust, a jebúzeust és a gergezeust, ahogyan megparancsolta neked az Úr, a te Istened. Hogy ne tanítsanak benneteket arra, hogy megtegyétek mindazokat az utálatosságokat, amelyeket ők isteneiknek tettek, és ne vétkezzetek az Úr, a ti Istenetek előtt.

Ha pedig körülülsz egy várost több napig, hogy háborúzz ellene annak elfoglalására, ne pusztítsd el annak fáit úgy, hogy vasat vess rájuk, hanem egyél azokból, de ne vágd ki őket; vajon ember-e a fa a mezőben, hogy bemenjen előled a palánkba? De a fát, amelyről tudod, hogy nem gyümölcstermő, azt elpusztítod és kivágod, és ostromműveket építesz a város ellen, amely háborút visel ellened, amíg meg nem adja magát.

21

Ha pedig sebesült találtatik a földön, amelyet az Úr, a te Istened ad neked örökölni, elesve a síkságon, és nem tudják, ki ütötte meg, Kimegy a tanácsod és a bíráid, és kimérnek a megölt ember körül levő városokhoz, És a sebesülthez legközelebbi város vénei tanácsa vegyen egy üszőt a marhák közül, amely nem dolgozott, és amely nem húzott igát, És le fogják vinni annak a városnak a vének tanácsa az üszőt egy zord völgybe, amely nem lett megmunkálva, sem bevetve, és nyakát fogják szegni az üszőnek a völgyben. És jönni fognak a papok, a leviták, mert őket választotta ki az Úr, az Isten, hogy álljanak előtte, és hogy áldjanak az ő nevében, és az ő szájuk szerint lesz minden vita és minden fertőzés. És annak a városnak az egész vénei tanácsa, akik közelednek a megölthez, megmossák kezeiket az üsző fején, amelynek a nyakát megtörték a völgyben És válaszolva azt fogják mondani: a kezeink nem öntötték ki ezt a vért, és a szemeink nem látták. Légy kegyelmes a te népedhez, Izraelhez, akit megváltottál, Uram, hogy ne legyen ártatlan vér a te népedben, Izraelben, és engeszteltetik nekik a vér. Te pedig el fogod távolítani az ártatlan vért ti magatok közül, ha megteszed a jót és a tetszőt az Úr, a te Istened előtt.

Ha pedig kimenvén háborúba a te ellenségeid ellen, és átadja neked az Úr, a te Istened a te kezeidbe, és zsákmányolod az ő zsákmányukat, és ha látsz a zsákmányban egy szép formájú asszonyt, és megkívánod őt, és veszed őt magadnak feleségül és behozod őt a házadba, és leborotválod a fejét, és levágod a körmeit És el fogod távolítani róla a fogság ruháit, és le fog ülni a házadban, és sírni fogja az apját és az anyját egy hónapig, és

ezután be fogsz menni hozzá és együtt fogsz lakni vele, és a te feleséged lesz.

És ha nem akarod őt, szabadon el kell küldened, és eladásra nem adható el ezüstért, nem vetheted meg őt, mert megaláztad őt.

Ha pedig lesz egy embernek két asszonya, az egyik szeretett és a másik gyűlölt, és szülnek neki a szeretett és a gyűlölt, és a gyűlölt fiának lesz elsőszülött fia, És azon a napon, amikor örökségként osztja szét fiainak a birtokait, nem lesz képes a szeretett asszony fiának elsőszülöttségi jogokat adni, figyelmen kívül hagyva a gyűlölt asszony fiát, az elsőszülöttet, De a gyűlölt feleség elsőszülött fiát el kell ismernie, hogy neki adjon kétszerest mindabból, ami az övé, mert ő gyermekeinek kezdete, és őt illeti meg az elsőszülöttségi jog. Ha pedig valakinek a fia engedetlen és lázadó, nem engedelmeskedik apja hangjának és anyja hangjának, és fegyelmezik őt, de nem hallgat rájuk És miután megragadták őt az ő atyja és az ő anyja, ki fogják vezetni őt az ő városának véneinek tanácsa elé és a hely kapujához, És mondani fognak a városuk férfiainak: ez a mi fiunk engedetlen és lázít, nem engedelmeskedik a mi szavunknak, pénzhamisító és részeges. És megkövezik őt városának férfiai kövekkel, és meg fog halni, és el fogod távolítani a gonoszt közületek, és a többiek hallván meg fognak félni.

Ha pedig valakiben halálos ítélet bűne lesz, és meghal, és fára akasztjátok őt, Nem fog aludni a teste a fán, hanem temetéssel fogjátok eltemetni azt azon a napon, mert átkozott Isten által

minden, aki a fán függ, és nem fogjátok beszennyezni a földet, amelyet az Úr, a te Istened ad neked örökségül.

22

Ne hagyd figyelmen kívül testvéred borját vagy juhát, ha tévelygve látod őket az úton, hanem fordítsd vissza azokat testvéredhez, és add vissza neki. Ha de nem közeledik hozzád a testvéred, sem nem ismered őt, gyűjtsd össze őt a házadba, és veled lesz, amíg keresi azokat a testvéred, és add vissza neki. Így fogsz tenni az ő szamarával, és így fogsz tenni az ő ruhájával, és így fogsz tenni a te testvérednek minden elveszett dolgával, amely elveszett tőle, és te megtalálod; nem fogod tudni figyelmen kívül hagyni. Ne nézd el, ha testvéred szamarát vagy borját elesve látod az úton, ne hagyd figyelmen kívül őket, fölemelve föl kell emelned vele együtt.

Nem lesz férfi edény a nőn, és ne öltse fel a férfi női ruhát, mert utálatosság az Úr, a te Istened előtt minden, aki ezeket cselekszi. Ha pedig találkozol madárfészekkel előtted az úton, vagy bármely fán, vagy a földön, fiókákkal vagy tojásokkal, és az anya melengeti a fiókákat vagy a tojásokat, nem veszed el az anyát a gyermekekkel együtt. El fogod küldeni az anyát, a gyerekeket pedig magadnak veszed, hogy jól legyen neked és hosszú életű legyél.

Ha új házat építesz, és párkányt készítesz a tetődnek, akkor nem

okozol gyilkosságot a házadban, ha leesik a leeső onnan. Ne vesd be a szőlődet különböző maggal, hogy meg ne szenteltessék a termés és a mag, amit vetsz, a szőlőd termésével együtt. Nem fogsz szántani borjúval és szamárral együtt. Nem viselsz hamisítottat, gyapjút és lent együtt. Csavart díszeket készítesz magadnak ruhád négy szélére, amelyeket ha magadra öltenél.

Ha pedig valaki feleségül vesz egy asszonyt és együtt él vele, és meggyűlöli őt, és ürügyes vádakat hozzon fel ellene, és rossz hírnevet keltsen róla, és azt mondja: ezt az asszonyt elvettem, és amikor közeledtem hozzá, nem találtam meg a szüzességét És miután fogta a gyermek apja és az anya, ki fogják vinni a gyermek szüzességét a vének tanácsához a kapuhoz. És a gyermek atyja így fog szólni a tanácshoz: a lányomat adtam ennek az embernek feleségül, és meggyűlölve őt Most ez ürügyes vádakat hoz fel ellene, mondván: nem találtam szüzességet a te lányodnál, pedig itt van lányom szüzessége. És ki fogják teríteni a ruhát a város vénei tanácsa előtt. És annak a városnak a vének tanácsa el fogja fogadni azt az embert, és oktatni fogják őt, És megbírságolják őt száz sékelre, és adják a fiatal nő atyjának, mert gonosz hírnevet hozott egy izraelita szűzre, és az ő felesége lesz, nem lesz képes elküldeni őt egész életében.

Ha pedig igazságra lesz ez a szó, és nem találtatott szüzesség a fiatal nőnél, És ki fogják vezetni a fiatal nőt atyja házának ajtajához, és meg fogják kövezni őt kövekkel, és meg fog halni, mert oktalanságot tett Izrael fiai között, paráználkodván atyja

házában, és el fogod távolítani a gonoszt közületek.

Ha pedig találnak egy férfit, aki egy férfihoz házasított asszonnyal hál, megölitek mindkettőt, a férfit, aki az asszonnyal hál, és az asszonyt is, és eltávolítod a gonoszt Izraelből. Ha pedig lesz egy szolga szűz, aki jegyes egy férfihoz, és találva őt egy ember a városban lefekszik vele, Mindkettőjüket ki fogjátok vinni a városuk kapujához, és megkövezik őket kövekkel, és meghalnak: a fiatal nőt, mert nem kiáltott a városban, és a férfit, mert megalázta a szomszéd feleségét, és ki fogod irtani a gonoszt közületek. Ha de mezőn talál egy ember az eljegyzett szolgálót, és erőszakkal lefekszik vele, meg fogjátok ölni azt, aki lefekszik vele, csak. És a fiatal nőnek nincs halálra való bűne, mint amikor valaki ember fellázad a felebarát ellen, és meggyilkolja az ő lelkét, így van ez a dolog. Mert a mezőben találta őt, kiáltott a jegyes fiatal nő, és nem volt, aki segítsen neki.

Ha pedig valaki talál egy szűz szolgálót, aki nem lett eljegyezve, és erőszakkal lefekszik vele, és rajtakapják Az ember, aki vele feküdt, adni fog a fiatal nő apjának ötven ezüst didráchmát, és felesége lesz, mivel megalázta őt, nem fogja tudni elküldeni őt teljes életében.

23

Nem veszi el az ember az apjának a feleségét, és nem fedi fel az apjának a takaróját.

Nem lép be herében zúzott, sem levágott az Úr gyülekezetébe. Prostituáltból származó nem léphet be az Úr gyülekezetébe.

Nem lép be ammónita és móábita az Úr gyülekezetébe, és a tizedik nemzedékig sem lép be az Úr gyülekezetébe, és mindörökké sem, Amiatt, hogy nem jöttek elétek kenyérrel és vízzel az úton, amikor ti kimentetek Egyiptomból, és hogy bérbe fogadták ellened Bálámot, Beór fiát Mezopotámiából, hogy megátkozzon téged. És nem volt hajlandó az Úr, a te Istened meghallgatni Bálámot, és megváltoztatta az Úr, a te Istened az átkokat áldássá, mert szeretett téged az Úr, a te Istened. Nem fogsz békés és előnyös dolgokat mondani nekik életed minden napján örökké. Nem fogod utálni az idumeust, mert testvéred ő, nem fogod utálni az egyiptomit, mert jövevény voltál az ő földjén. Ha fiak születnek nekik, a harmadik nemzedékben beléphetnek az Úr gyülekezetébe.

Ha pedig kimész táborozni ellenségeid ellen, akkor őrizkedj minden gonosz szótól. Ha van közötted ember, aki nem lesz tiszta az éjjeli magömlése miatt, akkor menjen ki a táboron kívülre, és ne menjen be a táborba. És este felé megfürdik vízben a teste, és a nap lenyugvása után bemegy a táborba. És lesz neked egy hely a táboron kívül, és kimész oda, a táboron kívül. És cövek lesz az övedön, és amikor kívül leülsz, ásni fogsz vele, és ráhozva betakarod a meztelenségedet. Mert az Úr, a te Istened jár körül a táborodban, hogy megszabadítson téged és átadja ellenségedet előtted, és a táborod szent lesz, és nem láttatik benned szemérmetlen dolog, hogy el ne forduljon tőled.

Nem adod át a szolgát az ő urának, aki hozzád menekült az ő urától. Veled fog lakni, közöttetek fog lakni, ahol neki tetszik, nem fogod szorongatni őt. Ne legyen parázna Izrael lányai közül, és ne legyen paráználkodó Izrael fiai közül, ne legyen beavató Izrael lányai közül, és ne legyen beavatott Izrael fiai közül. Nem viszed be a parázna nő bérét, sem a kutya cseréjét az Úrnak, a te Istenednek házába semmilyen fogadalomra, mert utálatosság az Úr, a te Istened előtt mindkettő.

Ne kamatoztass a testvérednek ezüst kamatot, étel kamatot, és bármilyen dolog kamatot, amit kölcsönadsz. Az idegennek kamatra adhatsz kölcsön, de a testvérednek ne adj kamatra kölcsön, hogy megáldjon téged az Úr, a te Istened minden munkádban azon a földön, amelybe bemégy, hogy örökölhesd azt.

Ha de fogadsz fogadalmat az Úrnak, a te Istenednek, nem fogsz késlekedni azt visszaadni, mert keresve keresni fog az Úr, a te Istened tőled, és bűn lesz benned. Ha de nem akarsz imádkozni, nincs benned bűn. Az ajkaidon kimenőket megőrzöd, és megteszed, ahogyan fogadtad az Úrnak, az Istennek az ajándékot, amelyet a száddal szóltál.

Ha pedig bemégy felebarátod aratásába, és kezeddel kalászokat gyűjtesz össze, sarlót azonban nem vethetsz felebarátod aratására. Ha pedig belépsz a te szomszédod szőlőjébe, ehetsz szőlőt, amennyit a te lelked jóllakni kíván, de edénybe ne tégy.

24

Ha pedig valaki feleséget vesz, és együtt lakik vele, és úgy lesz, hogy nem talál kegyet előtte, mert szégyenletes dolgot talált benne, és ír neki elbocsátó levelet, és a kezébe adja, és elküldi őt a házából, és elment, és másik férfié lesz és gyűlöli őt az utolsó férfi, és ír neki válólevelet, és adja a kezébe, és kiküldi őt a házából, és meghal az utolsó férfi, aki feleségül vette őt magának, Nem fog tudni a korábbi férfi, aki elküldte őt, visszatérve venni őt magának feleségül, miután beszennyeződött, mert utálatosság ez az Úr, a te Istened előtt, és nem fogjátok beszennyezni a földet, amelyet az Úr, a te Istened ad neked örökségül.

Ha pedig valaki nemrég vesz feleséget, nem fog kimenni háborúba, és nem fog rá semmi teher háramolni, ártatlan lesz a házában egy évig, és örvendezteti a feleségét, akit elvett.

Nem veszed zálogba az őrlőkövet, sem a felső őrlőkövet, mert ez a lelket veszi zálogba. Ha pedig rajtakapnak egy embert, aki lelket lop az ő testvérei közül, Izrael fiai közül, és elnyomva őt eladja, meg fog halni az a tolvaj, és ki fogod irtani a gonoszt közületek. Figyelj magadra a lepra fertőzésénél, nagyon vigyázz arra, hogy mindent a törvény szerint cselekedjél, amelyet a levita papok hirdetnek nektek, ahogyan parancsoltam nektek, tartsátok meg és cselekedjétek. Emlékezz meg arról, amit az Úr, a te Istened cselekedett Miriammal az úton, amikor kijöttetek

Egyiptomból.

Ha tartozásod van a felebarátodnál, bármilyen tartozás, nem lépsz be a házába, hogy zálogot vegyél tőle. Kívül fogsz állni, és az ember, akinek a kölcsönöd van nála, kihozza neked a zálogot. Ha pedig az ember elszegényedik, nem fogsz lefeküdni az ő zálogában. Visszaadással visszaadod a zálogát napnyugtakor, és aludni fog a ruhájában, és meg fog áldani téged, és irgalmasság lesz neked az Úr, a te Istened előtt. Nem fogsz igazságtalankodni a szegény és szűkölködő bérével testvéreid közül, vagy a jövevények közül, akik városaidban vannak. Ugyanazon napon vissza fogod adni a bérét, nem fog lenyugodni a nap rajta, mert szegény, és benne tartja a reménységét, és ki fog kiáltani ellened az Úrhoz, és bűn lesz benned. Nem halnak meg atyák gyermekeikért, és a fiak sem halnak meg atyáikért; mindenki a maga bűnéért hal meg. Nem fogsz elferdíteni ítéletet jövevény, árva és özvegy ügyében. Nem veszed zálogba az özvegy ruháját, és emlékezni fogsz arra, hogy szolga voltál Egyiptom földjén, és megváltott téged az Úr, a te Istened onnan, ezért én parancsolom neked, hogy cselekedd ezt a dolgot.

Ha aratsz a meződben, és elfelejted a kévét a meződben, nem fogsz visszatérni, hogy elvedd azt; a jövevénynek, az árvának és az özvegynek lesz, hogy megáldjon téged az Úr, a te Istened kezeid minden munkájában. Ha olajbogyót szedsz, ne fordulj vissza, hogy összeszedd az utánad valót; a jövevényé, az árváé és az özvegyé legyen, és emlékezz arra, hogy szolga voltál Egyiptom földjén; ezért parancsolom neked, hogy cselekedd ezt a dolgot.

Ha pedig learatod a szőlődet, nem szeded le újra azt utánad, a jövevényé és az árváé és az özvegyé lesz. És emlékezni fogsz arra, hogy szolga voltál Egyiptom földjén, ezért én parancsolom neked, hogy cselekedd ezt a dolgot.

25

Ha pedig vita keletkezik emberek között, és eljönnek ítéletre, és ítélkeznek, és igaznak nyilvánítják az igazat, és elítélik az istentelent, És lesz, ha méltó a csapásokra az istentelen, le fogod engedni őt a bírák előtt, és meg fogják ostorozni őt előttük az ő istentelensége szerint. És negyven ütéssel ostorozzák meg őt, nem adnak hozzá többet, ha pedig hozzáadsz, hogy megostorozd ezen ütéseken felül többel, meggyaláztatik a testvéred előtted. Nem fogsz szájkosarat tenni a cséplő ökörre.

Ha testvérek együtt laknak, és meghal egy közülük, de nem volt neki magja, a meghalt asszonyának nem lesz férje kívülről, aki nem közeli rokon, az ő férjének testvére bemegy hozzá, és feleségül veszi őt magának, és együtt fog lakni vele. És a gyermek, akit szül, a meghalt nevére lesz bejegyezve, és nem töröltetik ki az ő neve Izraelből.

Ha de nem kívánja a férfi venni a testvére feleségét, akkor fel fog menni az asszony a kapuhoz a vének tanácsához, és mondani fogja: nem akarja a férjem testvére feltámasztani a testvére nevét Izraelben, nem akarta a férjem testvére. És hívni

fogja őt az ő városának tanácsa, és mondani fognak neki, és felállva azt mondja: nem kívánom őt elvenni. És odamegy a testvérének asszonya a vének tanácsa elé, és leoldja az ő szandálját, az egyiket a lábáról, és ráköp az arcára, és válaszolva így fog szólni: így tesznek azzal az emberrel, aki nem építi fel testvérének házát Izraelben. És az ő neve Izraelben a leoldott szandál háza lesz.

Ha pedig harcolnak emberek egymással, egy ember a testvérével, és odajön az asszony egyiküknek, hogy kiszabadítsa a férjét az őt ütő kezéből, és kinyújtva a kezét megragadja annak nemi szervét, Le fogod vágni a kezét, a szemed nem fog kímélni rajta.

Nem lesz a zacskódban kétféle súly, nagy vagy kicsi. Nem lesz a házadban kétféle mérték, nagy vagy kicsi. Igaz és igazságos súly legyen neked, és igaz és igazságos mérték legyen neked, hogy hosszú életű légy azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ad neked örökségül. Mert utálat az Úrnak, a te Istenednek minden, aki ezeket teszi, minden, aki igazságtalanságot cselekszik.

Emlékezz meg arról, amit Amálek tett neked az úton, amikor kimentél Egyiptom földjéről, Hogyan állt ellened az úton, és levágta a hátvédedet, a fáradtakat mögötted, te pedig éhes voltál és fáradt voltál, és nem félt az Istent. És lesz, amikor megnyugtat téged az Úr, a te Istened minden ellenségedtől körülötted azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ad neked örökölni, kitörlöd Amálek nevét az ég alól, és ne felejtsd el.

26

És lesz, ha bemégy abba a földbe, amelyet az Úr, a te Istened ad neked örökölni, és örökölöd azt, és laksz rajta, És veszed földed gyümölcseinek zsengéjéből, amelyet az Úr, a te Istened ad neked, és beleteszed a kosárba, és elmész arra a helyre, amelyet az Úr, a te Istened kiválaszt, hogy nevét ott hívják segítségül. És el fogsz menni ahhoz a paphoz, aki azokban a napokban lesz, és mondani fogod neki: bejelentem ma az Úrnak, az én Istenemnek, hogy bementem arra a földre, amelyet az Úr megesküdött a mi atyáinknak, hogy nekünk adja. És a pap elveszi a kosarat a kezeidből, és elhelyezi azt az Úrnak, a te Istenednek oltára elé. És válaszolva fog mondani az Úrnak, a te Istenednek előtt: Szíriát elveszítette az én atyám, és lement Egyiptomba, és ott tartózkodott csekély számban, és ott nagy nemzetté és nagy sokasággá lett. És rosszul bántak velünk az egyiptomiak, és megaláztak minket, és kemény munkákat róttak ránk, És felkiáltottunk az Úrhoz, a mi Istenünkhöz, és meghallotta az Úr a mi szavunkat, és látta a mi megaláztatásunkat, és a mi fáradságunkat, és a mi nyomorúságunkat. És kivezett minket az Úr Egyiptomból ő maga az ő nagy erejében, és erős kézzel, és magas karral, és nagy látomásokban, és jelekben, és csodákban. És behozott minket erre a helyre, és adta nekünk ezt a földet, a tejjel és mézzel folyó földet. És most íme elhoztam a föld terményeinek zsengéjét, amelyet adtál nekem, Uram, a tejjel és mézzel folyó földet, és elhelyezed azt az Úrnak, a te Istenednek színe előtt, és leborulsz

az Úrnak, a te Istenednek színe előtt, És örülni fogsz minden jó dologban, amelyeket az Úr, a te Istened adott neked, és a te házad, és a lévita, és a jövevény, aki közötted van.

Ha befejezed tizedet adni minden tizedből a terméseid közül a harmadik évben, a második tizedet adod a Levitának és a jövevénynek és az árvának és az özvegynek, és esznek a városaidban, és örvendeznek.

És mondani fogod az Úr, a te Istened előtt: eltávolítottam a szent dolgokat a házamból, és odaadtam azokat a lévitának és a jövevénynek és az árvának és az özvegynek, minden parancsolatod szerint, amelyeket parancsoltál nekem; nem hágom át a te parancsolatodat, és nem felejtettem el. És nem ettem belőlük fájdalmamban, nem vettem gyümölcsöt belőlük tisztátalanra, nem adtam belőlük a halottnak, engedelmeskedtem az Úrnak, a mi Istenünknek hangjának, úgy cselekedtem, ahogy parancsoltál nekem. Tekints le szent házadból a mennyből, és áldd meg népedet, Izraelt, és a földet, amelyet adtál nekik, ahogyan megesküdtél atyáinknak, hogy adsz nekünk tejtől és méztől folyó földet.

Ezen a napon az Úr, a te Istened parancsolta neked, hogy tedd meg mindezeket a rendeleteket és ítéleteket, és meg fogjátok őrizni és meg fogjátok tenni azokat teljes szívetekből és teljes lelketekből. Az Istent választottad ma, hogy legyen a te Istened, és hogy járj minden az ő útján, és hogy megőrizd a rendeleteket és az ítéleteket, és hogy engedelmeskedj az ő hangjának. És az Úr

választott téged ma, hogy légy neki különleges kincse népe, ahogyan mondta, hogy őrizd az ő parancsolatait. És hogy te minden nemzet fölött légy, ahogyan híressé tett téged és dicsekvéssé és dicsőítetté, hogy te szent nép légy az Úrnak, a te Istenednek, ahogyan szólott.

27

És Mózes és Izrael vének tanácsa parancsolt, mondván: őrizzétek meg mindezeket a parancsolatokat, amelyeket én ma parancsolok nektek. És lesz azon a napon, amelyen átkeltek a Jordánon abba a földbe, amelyet az Úr, a te Istened ad neked, és felállítasz magadnak nagy köveket, és bemeszeled azokat mésszel. És ráírod ezekre a kövekre ennek a törvénynek minden szavát, amikor átkeltek a Jordánon, amikor bementek arra a földre, amelyet az Úr, a te atyáid Istene ad neked, földre, amely tejjel és mézzel folyik, ahogyan megmondta az Úr, a te atyáid Istene neked. És amikor átkeltek a Jordánon, állítsátok fel ezeket a köveket, amelyeket ma parancsolok neked, az Ebal hegyen, és meszelj be azokat mésszel. És ott oltárt fogsz építeni az Úrnak, a te Istenednek, oltárt kövekből, nem teszel rá vasat, Ép kövekből oltárt fogsz építeni az Úrnak, a te Istenednek, és égőáldozatokat fogsz bemutatni rajta az Úrnak, a te Istenednek. És áldozni fogsz ott üdvösség áldozatát, és enni fogsz, és jóllaksz, és örvendezni fogsz az Úr, a te Istened előtt. És felírod a kövekre ezt az egész törvényt igen világosan.

És Mózes és a levita papok egész Izraelhez szóltak, mondván: Hallgass és figyelj, Izrael! Ezen a napon lettél az Úrnak, a te Istenednek népévé. és hallani fogod az Úr, a te Istened hangját, és megteszed mind az ő parancsolatait és az ő rendeleteit, amennyit én parancsolok neked ma.

És Mózes parancsot adott a népnek azon a napon, mondván: Ezek fognak állni, hogy megáldják a népet Garizím hegyén, miután átkeltek a Jordánon: Simeon, Lévi, Júda, Issakár, József és Benjámin. És ezek fognak állni az átok hegyén, az Ebál hegyen: Rúben, Gád és Áser, Zebulon, Dán és Naftali.

És válaszolva, a léviták nagy hangon szólnak majd egész Izraelhez, Átkozott az az ember, aki faragott és öntött képet készít, utálatosság az Úr előtt, mesteremberek kezeinek munkája, és elhelyezi azt titkos helyen; és válaszolva az egész nép mondja: Legyen. Átkozott, aki megbecsteleníti atyját vagy anyját, és mondja majd az egész nép: úgy legyen. Átkozott, aki áthelyezi szomszédja határait, és az egész nép mondja: Úgy legyen. Átkozott, aki megtéveszti a vakot az úton, és az egész nép mondani fogja: úgy legyen. Átkozott, aki eltérítené a jövevény, az árva és az özvegy ítéletét, és mondja mind a nép: legyen. Átkozott az, aki apjának feleségével hál, mert felfedte apjának takaróját, és mondani fogja az egész nép: Legyen. Átkozott, aki állattal hál, és az egész nép azt mondja: Úgy legyen. Átkozott, aki nővérével hál apja vagy anyja részéről. És mondani fogja az egész nép: Úgy legyen. Átkozott, aki menyasszonyával hál, és mondani fogja az egész nép: legyen. Átkozott, aki feleségének

nővérével hál, és mondani fogja az egész nép: legyen. Átkozott, aki csalással üti a szomszédját, és az egész nép mondja: Legyen így. Átkozott, aki ajándékokat venne azért, hogy megüsse az ártatlan vér lelkét, és az egész nép azt mondja: legyen. Átkozott minden ember, aki nem marad meg ennek a törvénynek minden szavában, hogy azokat cselekedje, és az egész nép mondani fogja: Legyen.

28

És lesz, ha hallással hallasz az Úr, a te Istened hangjára, hogy megőrizd és megtedd mindezeket a parancsolatokat, amelyeket én parancsolok neked ma, akkor az Úr, a te Istened fölé helyez téged minden földi nemzet fölé, És eljönnek rád mindezek az áldások, és megtalálnak téged, ha hallgatod az Úrnak, a te Istenednek hangját, Áldott vagy te a városban, és áldott vagy te a mezőn. Áldottak a te méhed utódai, és a te földed termései, és a te ökreid csordái, és a te juhaid nyájai. Áldottak a te raktáraid, és a te maradékaid. Áldott vagy a bemeneteledben, és áldott vagy a kimenetedben.

Átadja az Úr, a te Istened a te ellenségeidet, akik ellenálltak neked, összetörve a te orcád előtt; egy úton jönnek ki ellened, és hét úton menekülnek a te orcád elől. Az Úr elküldi rád az áldást kamráidban, és mindenre, amire ráteszed a kezedet, azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ad neked. Felemel téged az Úr magának szent néppé, ahogyan megesküdött a te atyáidnak, ha

hallgatod az Úr, a te Istened hangját, és jársz minden az ő útján. És meglátnak téged a föld minden nemzete, hogy az Úr neve lett rád hívva, és félni fognak tőled. És meg fog szaporítani téged az Úr, a te Istened jó dolgokra a te méhed utódaiban, és a te jószágaid utódaiban, és a te földed termésében, azon a földön, amelyet megesküdött az Úr a te atyáidnak, hogy neked adja.

Megnyitja neked az Úr az ő jó kincsestárát, az eget, hogy esőt adjon földednek a kellő időben, megáldja kezeid minden munkáját, és kölcsönadni fogsz sok nemzetnek, te pedig nem fogsz kölcsönkérni. És uralkodni fogsz sok nemzet felett, te fölötted pedig nem fognak uralkodni. Az Úr, a te Istened fejjé tesz téged és nem farkká, és akkor felül leszel és nem leszel alul, ha hallgatod az Úrnak, a te Istenednek a hangját, és megtartod mindazt, amit én ma parancsolok neked. Nem fogsz eltérni mindazon parancsolatoktól, amelyeket én parancsolok neked ma, sem jobbra, sem balra, hogy más istenek után menj és szolgáld őket.

És lesz, ha nem hallgatsz az Úr, a te Istened hangjára, hogy megtartsd minden parancsolatát, amelyeket én parancsolok neked ma, akkor eljönnek rád mindezek az átkok, és utolérnek téged. Átkozott leszel a városban, és átkozott leszel a mezőn. Átkozottak a raktáraid és a maradékaid. Átkozott a te méhed utódai, és a te földed termései, a te marhád csordái, és a te juhaid nyájai. Átkozott légy bejöveteled alkalmával, és átkozott légy kimeneteled alkalmával.

Az Úr rád küldi a hiányt és a pusztulást és az emésztést mindenre, amire ráteszed a kezedet, amíg el nem pusztít téged, és amíg el nem veszt téged gyorsan a te gonosz gyakorlataid miatt, mert elhagytál engem. Az Úr a halált ragasztja hozzád, amíg teljesen meg nem emészt téged arról a földről, amelyre bemégy, hogy örököld azt. Megcsap téged az Úr tanácstalanságban, lázzal, rázással, gyulladással, vetésvésszel és sápadtsággal, és üldözni fognak téged, amíg el nem pusztítanak. És lesz neked az ég a fejed fölött réz, és a föld alattad vas. Adja az Úr, a te Istened a te földed esőjét porként, és por fog leszállni az égből, amíg ki nem pusztít téged, és amíg el nem veszít téged gyorsan. Adja az Úr téged csapásra ellenségeid előtt, egy úton vonulsz ki ellenük, és hét úton menekülsz előlük, és szétszóratás leszel a föld minden királyságában. És a ti halottaitok falata lesznek az ég madarainak és a föld vadállatainak, és nem lesz, aki elriassza őket. Megcsap téged az Úr egyiptomi fekéllyel a fenekeden, és vad rühvel, és viszketéssel, úgyhogy nem tudsz meggyógyulni. Megüt téged az Úr őrültséggel, vaksággal és az elme kábulatával. És tapogatni fogsz délben, mint ahogy egy vak tapogat a sötétségben, és nem fogsz boldogulni az utaidon, és akkor igazságtalanságot fogsz szenvedni, és kifosztva leszel minden nap, és nem lesz, aki segít.

Feleséget fogsz venni, és egy másik férfi fogja bírni őt, házat fogsz építeni, és nem fogsz lakni benne, szőlőt fogsz ültetni, és nem fogod szüretelni azt. A borjúdat levágják előtted, és nem eszel belőle, a szamaradat elragadják tőled, és nem adják vissza neked, a juhaidat az ellenségeidnek adják, és nem lesz neked

segítőd. A fiaid és a leányaid másik nemzetnek adattak, és a szemeid nézni fognak, elhalva beléjük, nem lesz erős a kezed. A földed termését és minden fáradozásodat megeszi egy nemzet, amelyet nem ismersz, és elnyomott és összetört leszel minden napodon. És megőrülsz a te szemed látomásai miatt, amelyeket majd látsz.

Megüt téged az Úr gonosz fekéllyel a térdeiden és a lábszáradon, úgyhogy nem tudsz meggyógyulni a lábad talpától a fejed tetejéig.

Elvezessen az Úr téged és a te uralkodóidat, akiket kinevezz magad fölé, olyan nemzethez, amelyet nem ismersz te és a te atyáid, és ott más isteneket fogsz szolgálni, fából és kőből valókat. És ott leszel talányban és példabeszédben és elbeszélésben minden nemzet között, akik közé az Úr elvezet téged.

Sok magot viszel ki a mezőre, de keveset hozol be, mert megemészti azokat a sáska. Szőlőskertet fogsz ültetni és művelni, de bort nem fogsz inni, sem nem fogsz örvendezni belőle, mert megemészti azokat a féreg. Olajfák lesznek neked minden határodban, és olajjal nem kened magad, mert kihull a te olajfád. Fiakat és lányokat fogsz nemzeni, de nem lesznek a tieid, mert fogságba mennek. Minden fádat és földed termését megemészti a rozsda. A jövevény, aki közötted van, felmegy egyre feljebb, te pedig lemész egyre lejjebb. Ez kölcsön fog adni neked, te pedig ennek nem fogsz kölcsön adni, ez lesz a fej, te

pedig a farok leszel.

És rád jönnek majd mindezek az átkok, és üldözni fognak téged, és utolérnek téged, amíg el nem pusztít téged, és amíg el nem veszít téged, mert nem hallgattál az Úrnak, a te Istenednek a hangjára, hogy megőrizd az ő parancsolatait és a rendeleteit, amelyeket parancsolt neked. És lesznek benned jelek és csodák a te magodban mindörökké. ahelyett, hogy nem szolgáltad az Urat, a te Istenedet örömmel és jó szívvel minden sokasága miatt

És szolgálni fogod ellenségeidet, akiket az Úr küld rád éhségben, szomjúságban, mezítelenségben és mindennek hiányában, és vas jármot tesz nyakadra, amíg meg nem semmisít téged. Az Úr hoz rád nemzetet messziről, a föld végéről, mint a sas rohamát, olyan nemzetet, amelynek a hangját nem fogod hallani, Szemérmetlen arcú nemzet, amely nem tiszteli az öregember arcát, és a fiatalt sem kíméli meg. És fel fogja falni jószágaid utódait és földed termését, úgy hogy nem hagy neked gabonát, bort, olajat, ökreid csordáit és juhaid nyájait, amíg meg nem semmisít téged. És elpusztít téged a városaidban, amíg le nem romboltatnak a magas és erős falak, amelyekben bíztál, egész földeden, és szorongat téged a városaidban, amelyeket adott neked. És meg fogod enni méhed szülötteit, fiaid és leányaid húsát, akiket Isten adott neked, a szorongattatásodban és a nyomorúságban, amellyel ellenséged sanyargat téged.

A benned lévő gyengéd és a nagyon kényes irigykedni fog a szemével az ő testvérére, és az ő keblében lévő feleségére, és a

megmaradt gyermekeire, amelyek megmaradnak. neki, úgyhogy nem ad egynek sem közülük gyermekeinek húsából, amelyet megeszik, mert nem maradt neki semmi a te szorultságodban és a te nyomorúságodban, amellyel szorongatnak téged ellenségeid minden városodban.

És a gyengéd közöttetek és a kényes nő, akinek a lába nem próbálta meg a földön járást a kényesség miatt és a gyengédség miatt, irigyen fog tekinteni az ő férjére, aki az ő keblén van, és az ő fiára és az ő leányára, És a lepényét, amely kijött a combjai között, és gyermekét, akit szül, megeszi ugyanis azokat minden hiánya miatt titokban a te szorongattatásodban és a te nyomorúságodban, amellyel nyomorúságba hoz téged a te ellenséged a te városaidban. Ha nem hallgatsz arra, hogy megtedd ennek a törvénynek minden szavát, amely meg van írva ebben a könyvben, hogy féld ezt a tisztelt, csodálatos nevet, az URAT, a te ISTENEDET. És csodálatossá teszi az Úr a te csapásaidat, és a te magvad csapásait, nagy és csodálatos csapásokat, és gonosz és tartós betegségeket. És visszatérít Egyiptom minden gonosz fájdalmát, amelyet elkerültél az ő arcuktól, és ragaszkodni fognak hozzád. És minden betegséget és minden csapást, amely nincs megírva, és minden csapást, amely meg van írva ennek a törvénynek a könyvében, rád hozza az Úr, amíg meg nem semmisít téged. És csekély számban fogtok megmaradni, ahelyett hogy olyanok voltatok, mint az ég csillagai sokaságban, mert nem hallgattatok az Úrnak, a ti Isteneteknek szavára.

És lesz, ahogyan az Úr örvendezett rajtatok, hogy jót tegyen veletek és megsokasítson titeket, úgy fog örvendezni az Úr rajtatok, hogy elpusztítson titeket, és gyorsan el fogtok vétetni a földről, amelybe bemégy, hogy örököld azt. És szétszór téged az Úr, a te Istened minden nemzet közé, a föld egyik végétől a föld másik végéig, és ott más isteneknek fogsz szolgálni, fáknak és köveknek, amelyeket nem ismertél te és a te atyáid. De azokban a nemzetekben sem nem nyugtat meg téged, sem nem lesz megállása lábad talpának, és az Úr ott ad neked engedetlen szívet, elgyengülő szemeket és sorvadó lelket. És az életed a szemed előtt fog függni, és félni fogsz éjjel és nappal, és nem fogsz bízni az életedben. Reggel azt mondod majd: bárcsak este lenne, és este azt mondod majd: bárcsak reggel lenne, szíved félelmétől, amelytől félni fogsz, és szemed látomásaitól, amelyeket látni fogsz. És az Úr visszafordít téged Egyiptomba hajókon, azon az úton, amelyről mondtam: nem fogsz többé látni azt, és eladattok ott ellenségeiteknek szolgákká és szolgálókká, és nem lesz megvásárló.

Ezek a szövetség szavai, amelyeket az Úr parancsolt Mózesnek, hogy felállítsa Izrael fiaival Moáb földjén, azon a szövetségen kívül, amelyet kötött velük Hórebben.

29

És Mózes hívta Izrael minden fiát, és mondta nekik: ti láttátok mindazt, amit az Úr tett Egyiptom földjén előttetek, a Fáraónak

és az ő szolgáinak, és az ő egész földjének, A nagy próbatételeket, amelyeket a te szemed látott, a jeleket és azokat a nagy csodákat. És nem adott az Úr, az Isten nektek szívet tudni, és szemeket látni, és füleket hallani egészen e napig. És vezetett titeket negyven évig a pusztában, nem koptak el a ruháitok, és a sarutok nem kopott el a lábaitokról. Kenyeret nem ettetek, bort és erős italt nem ittatok, hogy tudjátok, hogy én vagyok az Úr, a ti Istenetek. És eljöttetek erre a helyre, és kijött Szíhón, Hesebón királya, és Óg, Básán királya elénk háborúban. És megvertük őket, és elvettük földjüket, és odaadtam azt sorsvetéssel Rúbennek és Gádnak és Manassé törzs felének. És meg fogjátok őrizni, hogy megtegyétek ennek a szövetségnek minden szavát, hogy megértsétek mindazt, amit cselekesztek.

Ti mindnyájan ma az Úr, a ti Istenetek előtt álltok, törzseitek főemberei, véneitek tanácsa, bíráitok és tisztviselőitek, Izrael minden embere, Feleségeitek és utódaitok, és a jövevény, aki táborotok közepén van, favágótoktól egészen vízhordóitokig, átmenni a tietek Istenének, az Úrnak a szövetségében, és az ő átkaiban, amennyiben az Úr, a te Istened köti veled ma, hogy népévé tegyen téged, és ő lesz a te Istened, ahogyan mondta neked, és ahogyan megesküdött atyáidnak, Ábrahámnak és Izsáknak és Jákobnak. És nem csak nektek állapítom meg én ezt a szövetséget és ezt az átkot, de és azokkal, akik itt vannak veletek ma az Úr, a ti Istenetek előtt, és azokkal, akik nincsenek veletek itt ma.

Hogy ti tudjátok, hogyan laktunk Egyiptom földjén, ahogy

átmentünk azon nemzetek közepén, akiken ti is átmentetek. És lássátok az ő utálatosságaikat és az ő bálványaikat, fát és követ, ezüstöt és aranyat, amelyek náluk vannak. Ne legyen köztetek férfi, vagy nő, vagy nemzetség, vagy törzs, akinek az elméje elhajlott az Úrtól, a ti Istenetektől, hogy elmenjen szolgálni azoknak a nemzeteknek az isteneit, ne legyen köztetek gyökér, amely felfelé nő epében és keserűségben, És lesz, ha hallja ennek az átkozásnak a szavait, és magában mondja szívében: Szent legyek én, mert szívem tévelygésében fogok járni, hogy a bűnös ne pusztítsa el a bűntelent, Nem fog akarni az Isten kegyes lenni hozzá, hanem akkor fellángol az Úr haragja és buzgósága abban az emberben, és ráragadnak mindazok az átkok e szövetségnek, amelyek meg vannak írva ebben a könyvben, és az Úr el fogja törölni az ő nevét az ég alól. És el fog különíteni őt az Úr rosszra Izrael minden fiától, a szövetség minden átka szerint, amelyek meg vannak írva ennek a törvénynek a könyvében.

És mondani fog a másik nemzedék, a ti fiaitok, akik feltámadnak utánatok, és az idegen, aki messzi földről jön, és látni fogják annak a földnek a csapásait és a betegségeit, amelyeket az Úr küldött rá, Isteni kén és só égette el, egész földje nem fog bevettetni, sem nem kel ki, sem nem megy fel rá semmi zöld, ahogyan feldúlatott Szodoma és Gomorra, Admah és Szeboim, amelyeket az Úr feldúlt haragjában és haragjában. És azt fogják mondani mind a nemzetek: miért tett így az Úr ezzel a földdel? Mi ez a nagy harag? És azt fogják mondani, hogy elhagyták az Úrnak, atyáik Istenének szövetségét, amelyet atyáikkal kötött,

amikor kivezette őket Egyiptom földjéről, És elmenve más isteneket szolgáltak, akiket nem ismertek, és nem osztotta ki nekik, És megharagudott haragjában az Úr arra a földre, hogy ráhozza minden átkot, amely meg van írva a törvénynek ebben a könyvében. És eltávolította őket az Úr az ő földjükről haragban és haragban és igen nagy dühben, és kiűzte őket másik földbe, mint most.

A rejtett dolgok a mi Urunk Istenünké, a látható dolgok pedig a mieink és gyermekeink örökkévalóságig, hogy cselekedjük e törvény minden szavát. A rejtett dolgok a mi Urunk Istenünké, a látható dolgok pedig a mieink és gyermekeink örökkévalóságig, hogy cselekedjük e törvény minden szavát.

30

És lesz, amikor rádjönnek mindezek a szavak, az áldás és az átok, amelyet arcod elé adtam; és befogadod szívedbe mind a nemzetek között, ahova az Úr szétszór téged, És visszatérsz az Úrhoz, a te Istenedhez, és meghallod az ő hangját minden szerint, amit én parancsolok neked ma, teljes szívedből és teljes lelkedből, És meggyógyítja az Úr a bűneidet, és megkönyörül rajtad, és ismét összegyűjt téged mindazon nemzetek közül, amelyek közé szétszórt téged az Úr. Ha a szétszóratásod az ég végétől az ég végéig tart, onnan fog összegyűjteni téged az Úr, a te Istened, és onnan fog elvenni téged az Úr, a te Istened. És be fog hozni téged a te Istened onnan abba a földbe, amelyet a te

atyáid örököltek, és örökölni fogod azt, és jót fog tenni veled, és számosakká fog tenni téged a te atyáidnál. És az Úr alaposan megtisztítja a te szívedet és a te magzatod szívét, hogy szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből, hogy élj.

És az Úr, a te Istened adja majd ezeket az átkokat a te ellenségeidre és azokra, akik gyűlölnek téged, akik üldöztek téged. És te visszatérsz, és meghallgatod az Úrnak, a te Istenednek a hangját, és megteszed az ő parancsolatait, amennyit én parancsolok neked ma. És meg fog áldani téged az Úr, a te Istened minden munkádban kezeid munkájában, méhed utódaiban, jószágaid utódaiban és földed terméseiben, mert az Úr, a te Istened vissza fog térni, hogy örvendezzen fölötted jó dolgokra, ahogyan örvendezett atyáid fölött, Ha hallgatod az Úrnak, a te Istenednek a hangját, hogy megtartsd az ő parancsolatait, és az ő rendelkezéseit, és az ő ítéleteit, amelyek meg vannak írva ennek a törvénynek a könyvében, ha megtérsz az Úrhoz, a te Istenedhez teljes szívedből és teljes lelkedből. Mert ez a parancsolat, amelyet én ma parancsolok neked, nem túl nehéz, és nem is messze van tőled. Nem a mennyben fent van, mondván: ki fog felmenni nekünk a mennybe, és elveszi nekünk azt, és miután halljuk azt, megtesszük? Sem a tengeren túl van, mondván: ki fog átkelni nekünk a tengeren túlra, és elhozza nekünk azt, és hallhatóvá teszi nekünk azt, és megtesszük? Közel hozzád van a szó, nagyon a szádban és a szívedben és a kezeidben, hogy tedd azt.

Íme, a te arcod elé adtam ma az életet és a halált, a jót és a

rosszat. Ha hallgatod az Úr, a te Istened parancsolatait, amelyeket én ma parancsolok neked, hogy szeresd az Urat, a te Istenedet, hogy járj minden útján, és hogy megtartsd az ő rendelkezéseit és az ő ítéleteit, akkor élni fogtok és sokan lesztek, és megáld téged az Úr, a te Istened minden földön, amelybe bemégy oda, hogy örökölhesd azt. És ha eltávolodik a szíved, és nem hallgatsz, és eltévelyedve más isteneket imádsz és szolgálod őket, Kijelentem neked ma, hogy pusztulással el fogtok pusztulni, és nem lesztek hosszú életűek azon a földön, amelyre átkeltek a Jordánon, hogy örököljétek azt.

Tanúságul hívom nektek ma az eget és a földet, az életet és a halált adtam arcotok elé, az áldást és az átkot. Válaszd az életet te, hogy élj te és a magod. Szeretni az Urat, a te Istenedet, hallgatni az ő hangját és ragaszkodni hozzá, mert ez a te életed és napjaid hosszúsága, hogy lakj azon a földön, amelyre megesküdött az Úr a te atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, hogy nekik adja.

31

És Mózes befejezte mindezeknek a szavaknak az elmondását Izrael minden fiának. És mondta nekik: százhúsz éves vagyok ma, nem leszek képes többé bemenni és kimenni, az Úr pedig azt mondta nekem: nem fogod átkelni ezt a Jordánt. Az Úr, a te Istened, aki előtted jár, ő fogja elpusztítani ezeket a nemzeteket előtted, és te örökölni fogod őket, és Józsué, aki előtted jár, ahogy

az Úr mondta. És az Úr, a te Istened úgy fog tenni velük, ahogy tett Szíhónnal és Óggal, az amoriták két királyával, akik a Jordánon túl voltak, és az ő földjükkel, ahogy teljesen elpusztította őket. És az Úr átadta őket nektek, és úgy fogtok cselekedni velük, ahogyan parancsoltam nektek. Légy bátor és erős, ne félj, se ne rettegj, se ne ijedj meg tőlük, mert az Úr, a te Istened megy előtted, veled van, nem hagy el téged, és nem árul el téged. És Mózes hívta Józsuét, és mondta neki egész Izrael előtt: Légy bátor és légy erős, mert te fogsz belépni e nép előtt arra a földre, amelyet az Úr megesküdött atyáitoknak adni nekik, és te adod azt nekik örökségül. És az Úr, aki veled utazik, nem fog téged elengedni, és nem fog téged elhagyni, ne félj, és ne gyávulj.

És Mózes leírta ennek a törvénynek a szavait egy könyvbe, és odaadta a papoknak, Lévi fiainak, akik hordozzák az Úr szövetségének ládáját, és Izrael fiainak véneinek.

És Mózes parancsolt nekik azon a napon, mondván: hét év után, az elengedés évének idején, a sátrak ünnepén, Amikor az egész Izrael összegyűlik, hogy megjelenjen az Úr, a ti Istenetek előtt azon a helyen, amelyet az Úr kiválaszt, olvassátok fel ezt a törvényt az egész Izrael előtt a füleikbe. Összegyűjtve a népet, a férfiakat és az asszonyokat és a leszármazottakat és a jövevényt a ti városaitokban, hogy halljanak, és hogy megtanuljanak félni az Urat, a ti Isteneteket, és hallani fogják, hogy megtegyék ennek a törvénynek minden szavát. És a fiaik, akik nem tudnak, hallani fognak, és megtanulnak félni az Urat, a te Istenedet, minden

nap, amennyi ideig élnek a földön, amelyre ti átkeltek a Jordánon, hogy ott örököljétek azt.

És mondta az Úr Mózesnek: Íme, elközelgettek halálod napjai, hívd Józsuét, és álljatok a bizonyságtétel sátrának ajtaja mellé, és parancsolni fogok neki. És elment Mózes és Józsué a bizonyságtétel sátrába, és megálltak a bizonyságtétel sátrának ajtaja mellett. És lejött az Úr felhőben, és megállt a bizonyság sátrának ajtaja mellett, és a felhő oszlopa megállt a bizonyság sátrának ajtaja mellett. És az Úr így szólt Mózeshez: Íme, te elalszol atyáiddal, és ez a nép paráználkodni fog az idegen istenek után azon a földön, amelybe bemegy, és elhagynak engem, és megszegik szövetségemet, amelyet kötöttem velük. És haragra gyúlok ellenük azon a napon, és elhagyom őket, és elfordítom arcomat tőlük, és eledellé lesz, és sok baj és szorongattatás éri őt, és azt mondja majd azon a napon: Azért, mert nincs velem az Úr, az én Istenem, értek engem ezek a bajok. Én pedig el fogom fordítani arcomat tőlük azon a napon, minden gonoszság miatt, amelyet elkövettek, mert idegen istenekhez fordultak.

És most írjátok le ennek az éneknek a szavait, és tanítsátok meg rá Izrael fiait, és adjátok azt a szájukba, hogy ez az ének tanúbizonyságul legyen nekem Izrael fiai előtt. Bevezetem ugyanis őket a jó földbe, amelyet megesküdtem atyáiknak, hogy nekik adom a tejjel és mézzel folyó földet, és enni fognak, és megtöltetvén jóllaknak, és az idegen istenekhez fordulnak, és szolgálni fogják őket, és bosszantani fognak engem, és megszegik

szövetségemet. És helyettesítve lesz ez az ének az arcuk előtt tanúskodva, mert nem fog elfelejtődni az ő szájuktól és az ő magvuk szájától, én ugyanis tudom az ő gonoszságukat, amennyit csinálnak itt ma, mielőtt bevezetnék én őket a jó földre, amelyet megesküdtem az ő atyáiknak.

És Mózes megírta ezt a dalt azon a napon, és megtanította Izrael fiainak. És parancsolt Józsuénak, és mondta: Légy bátor és légy erős, mert te fogod bevinni Izrael fiait abba a földbe, amelyet az Úr megesküdött nekik, és ő lesz veled.

Amikor pedig Mózes befejezte ennek a törvénynek minden szavát könyvbe írni egészen a végéig, És parancsolt a levitáknak, akik hordozzák az Úr szövetségének ládáját, mondván, Vevén ennek a törvénynek a könyvét, helyezzétek azt a ti Istenetek Urának szövetségládája oldalához, és ott lesz benned tanúbizonyságul. Mert én ismerem a te lázadásodat és a te kemény nyakadat, hiszen még én élve veletek ma, lázadók voltatok Isten ellen, mennyivel inkább az én halálom után? Gyűjtsétek össze hozzám a törzsi vezetőiteket, és az öregeiteket, és a bíráitokat, és az írnokaitokat, hogy beszéljek a füleikbe mindezeket a szavakat, és tanúságul hívjam nekik az eget és a földet. Tudom ugyanis, hogy halálom után törvénytelenül fogtok cselekedni, és el fogtok térni az útról, amelyet parancsoltam nektek, és a napok végén gonoszságok fognak találkozni veletek, mert gonoszokat fogtok tenni az Úr előtt, hogy haragra ingerjétek őt kezeitek tetteivel.

És Mózes elmondta ennek az éneknek a szavait az egész gyülekezet fülébe, a végéig.

32

Figyelj ég, és beszélni fogok, és hallja a föld a szavakat a számból. Várva legyen, mint az eső, az én mondásom, és szálljon le, mint a harmat, az én szavaim, mint zápor a fűre, és mint hóesés a fűre. Mert az Úr nevét hívtam, adjatok nagyságot a mi Istenünknek. Isten, igazak az ő munkái, és minden útja ítélet, Isten hűséges, és nincs benne igazságtalanság, igaz és szent az Úr. Vétkeztek, nem az ő gyermekei, hibáztathatók, görbe és elferdített nemzedék. Ezekkel fizettek az Úrnak? Így bolond nép vagytok és nem bölcs? Nem ő a ti atyátok, aki megszerzett titeket, teremtett titeket és formált titeket? Emlékezzetek az örökkévalóság napjaira, értsetek a nemzedékek éveit. Kérdezd apádat és hirdeti neked, véneidet és mondják neked.

Amikor a Legfelsőbb elosztotta a nemzeteket, ahogy szétszórta Ádám fiait, felállította a nemzetek határait Isten angyalainak száma szerint. És az Úr népe lett Jákób, az ő öröksége Izrael. Fenntartotta őt a pusztában, az égető hőség szomjúságában, a víztelen földön, körülvette őt és nevelte őt, és megőrizte őt, mint a szem pupilláját. Mint a sas, hogy fedje a fészkét, és fiókai fölött vágyakozott, kiterjesztve szárnyait fogadta őket, és felvette őket a hátára. Az Úr egyedül vezette őket, nem volt velük idegen isten. Felhozta őket a föld erejére, etette őket a mezők

termésével, mézet szoptak a sziklából, és olajat a szilárd sziklából. Ökrök vajával és juhok tejével, bárányok és kosok zsírjával, bikák fiai és bakok, búza veséinek zsírjával, és szőlő vérét ivott, bort. És evett Jákob és megtelt, és elrúgott a szeretett, meghízott, megvastagodott, kiszélesedett, és elhagyta az Istent, aki teremtette őt, és elfordult Istentől, az ő megmentőjétől.

Provokáltak engem idegen dolgokkal, utálatosságaikkal megkeserítettek engem. Áldoztak démonoknak, és nem Istennek, isteneknek, akiket nem ismertek; újak, frissek jöttek, akiket nem ismertek az ő atyáik. Istent, aki nemzett téged, elhagytad, és elfelejtetted Istent, aki táplál téged.

És látta az Úr, és féltékenykedett, és felbőszült fiai és lányai haragja miatt, És mondta: el fogom fordítani arcomat tőlük, és meg fogom mutatni, mi lesz velük az utolsó napokban, mert elferdült nemzedék ez, fiak, akikben nincs hűség.

Ők maguk féltékennyé tettek engem azzal, aki nem Isten, felbosszantottak engem a bálványaikkal, és én féltékennyé teszem őket azzal, ami nem nemzet, egy ostoba nemzettel haragra ingerlem őket. Mert tűz gyulladt ki az én haragomból, ég egészen a hádészig lent, felemészti a földet és annak terméseit, lángba borítja a hegyek alapjait. Bajokat halmozok rájuk, és nyilaimat mind ellenük fordítom a harcban. Éhínségtől és madarak marásától elpusztulva, gyógyíthatatlan görccsel, vadállatok fogait küldöm rájuk, a földön vonszolók haragjával együtt. Kívülről gyermektelenné teszi őket a kard, és a

tárházakból a félelem, az ifjú férfi a szűzzel együtt, a szopós gyermek az idős öregemberrel együtt. Mondtam: szétszórom őket, és megszüntetem az emberek közül az emlékezetüket. Ha nem az ellenségek haragja miatt, hogy ne húzzák hosszúra, hogy ne támadjanak együtt az ellenfelek, nehogy azt mondják: a mi kezünk a hatalmas, és nem az Úr tette mindezt.

Nemzet, amely elvesztette tanácsát, és nincs bennük tudás. Nem gondolkodtak azon, hogy megértsék; fogadják el ezeket a közeledő időre. Hogyan üldözhet egy ezret, és kettő elmozdíthat tízezreket, ha nem az Isten adta el őket, és az Úr szolgáltatta ki őket? Hogy nincsenek olyanok, mint a mi Istenünk az ő isteneik, a mi ellenségeink pedig ostobák. Mert Szodoma szőlőtőjéből való az ő szőlőjük, és az ő szőlővesszőjük Gomorából, az ő szőlőjük epe szőlője, keserűség fürtje nekik. Sárkányok haragja az ő boruk, és áspiszok haragja gyógyíthatatlan. Nemde íme, ezek összegyűjtettek nálam, és lepecsételtetett az én kincstáraimban? A bosszúállás napján visszafizetek, amikor lábuk megbotlik, mert közel van pusztulásuk napja, és kész az, ami rátok vár. Mert az Úr ítélni fogja az ő népét, és az ő szolgáin könyörülni fog, ugyanis látta őket meggyengülve, kimerülve a ráhozásban és kimerülve. És mondta az Úr: Hol vannak isteneik, amelyekben bíztak? Akiknek áldozatainak zsírját ettétek, és italáldozataik borát ittátok; keljenek fel és segítsenek nektek, és legyenek nektek védelmezők. Lássátok, lássátok, hogy én vagyok, és nincs Isten rajtam kívül. Én ölök meg, és én teszek élővé, én verek meg, és én gyógyítok meg, és nincs, aki megszabadítana a kezeimből. Mert felemelni fogom kezemet az

égbe, és esküszöm jobb kezemre, és azt mondom: élek én örökké, Mert megélesítem kardomat, mint a villámot, és kezem ragaszkodni fog az ítélethez, és büntetést fizetek az ellenségeknek, és visszafizetem azoknak, akik gyűlölnek engem. Megrészegítem a nyilaimat vértől, és a kardom húst eszik a sebesültek vérétől és fogságtól, az ellenséges vezérek fejétől.

Örüljetek egek, vele együtt, és boruljanak le előtte Isten minden hírnökei; örüljetek nemzetek az ő népével együtt, és erősödjenek meg őbenne Isten minden fiai, mert az ő fiainak vére bosszút áll, és bosszút áll, és büntetést fizet az ellenségeknek, és a gyűlölőknek megfizet, és megtisztítja az Úr az ő népének földjét.

És Mózes megírta ezt a dalt azon a napon, és megtanította azt Izrael fiainak, és bement Mózes, és elmondta ennek a törvénynek minden szavát a nép füleibe, ő és Józsué, Nún fia. És Mózes befejezte a beszédet egész Izraelhez. És mondta nekik: figyeljetek szívetekkel minden ezekre a szavakra, amelyekről én tanúskodom nektek ma, amelyeket parancsoljatok meg fiaitoknak, hogy őrizzék és betartsák ennek a törvénynek minden szavát. Mert nem üres szó ez nektek, mert ez a ti életetek, és e szó miatt hosszú életet fogtok élni azon a földön, amelybe ti átkeltek a Jordánon, hogy ott örököljetek. És az Úr beszélt Mózeshez azon a napon, mondván, Menj fel az Abarim hegyre, ez a Nabau hegy, amely Moab földjén van Jericho átellenében, és lásd a Kanaan földjét, amelyet én adok Izrael fiainak, És halj meg azon a hegyen, amelyre felmész, és csatlakozz a te népedhez, ahogyan meghalt Áron, a te testvéred

a Hór hegyen, és csatlakozott az ő népéhez. Mert engedetlenkedtetek szavamnak Izrael fiai között az ellentmondás vizénél, Kádesben, a Szin pusztájában, mert nem szenteltetek meg engem Izrael fiai között. Szemben látni fogod a földet, de oda nem fogsz bemenni.

33

És ez az áldás, amellyel megáldotta Mózes, Isten embere, Izrael fiait az ő halála előtt. És mondta: Az Úr Sinaiból jött, és Seirből megjelent nekünk, és Paran hegyéről sietett Kades tízezreivel, jobbján az ő angyalai vele. És megkímélte népét, és mindazok, akik kezeid által megszenteltettek, a te irányításod alatt állnak, és elfogadta szavait. Törvényt, amelyet Mózes parancsolt nekünk, örökségül Jákób gyülekezeteinek. És a szeretett lesz az uralkodó, amikor összegyűlnek az uralkodók a népekkel együtt, Izrael törzseivel. Éljen Rúben, és ne haljon meg, és legyen nagy számban.

És ez Júda: hallgasd meg, Uram, Júda hangját, és jöjj el az ő népéhez; az ő kezei küzdenek érte, és te légy segítője az ellenségei ellen.

És Lévihez mondta: adjátok Lévi világos jeleit neki, és igazságát neki a szent férfiúnak, akit próbára tettek próbában, gyalázták őt az ellentmondás vizénél, Aki azt mondta az apjának és az anyjának: nem láttalak téged, és a testvéreit nem ismerte fel, és

a fiait megtagadta, az megőrizte a szavaidat, és a szövetségedet megtartotta. Kinyilatkoztatják rendelkezéseidet Jákóbnak és törvényedet Izraelnek, tömjént helyeznek haragodban folyamatosan oltárodra. Áldd meg, Uram, az ő erejét, és fogadd el kezei munkáit, zúzd szét az ellene feltámadt ellenségek derekát, és az őt gyűlölők ne keljenek fel. És Benjaminnak mondta: az Úr szeretettje bizakodva fog lakni, és az Isten árnyékol rajta minden nap, és a vállai között nyugodott.

És Józsefnek mondta: az Úr áldásától legyen a földje, a menny évszakaitól és harmattól, és az alant levő mélységek forrásaitól, és a termések ideje szerint, a nap fordulatai szerint, és a hónapok együttállásaitól, a hegyek csúcsának kezdetétől, és az örökké folyó dombok csúcsától, És a föld betöltésének órája szerint, és az elfogadhatóak a csipkebokorban megjelentnek, jöjjenek József fejére, és a testvérek fölött megdicsőített koronájára. Elsőszülött bika szépsége az övé, egyszarvú szarvai az ő szarvai, velük nemzeteket döf egyszerre, egészen a föld végéig, ezek Efraim tízezrei, és ezek Manassze ezrei. És Zebulunnak mondta: Örvendj, Zebulun, a te kivonulásodban, és Issakár az ő sátraiban. A nemzetek el fognak pusztulni, és ott fogtok hívni, és ott fogtok áldozni igazságosság áldozatát, mert a tenger gazdagsága fog táplálni téged, és a tengerparti lakók kereskedelme.

És Gádnak mondta: áldott, aki Gádot kiszélesíti, mint oroszlán pihent meg, miután összetörte a kart és az uralkodót. És látta az ő zsengéjét, hogy ott felosztották a földet az uralkodók, akik

összegyűltek a népek vezetőivel együtt; az Úr igazságosságot tett, és az ő ítéletét Izraellel.

És Dánnak mondta: Dán oroszlánkölyök, és kiugrik Básánból. És Naftalinak mondta: Naftali a kedvező dolgok teljessége, és teljék meg az Úr áldásával, a tengert és a Délt fogja örökölni. És Ásernek mondta: áldott a gyermekektől Áser, és elfogadható lesz az ő testvéreinek, olajba meríti az ő lábát. Vas és bronz lesz a szandálja, mint a napjaid, olyan lesz az erőd.

Nincs olyan, mint a szeretett Istene, aki az égre lép, a te segítőd, és aki fenséges az égbolton. És Isten kezdete fog fedezni téged, és az örökkévaló karok ereje által, és ki fog űzni színed elől az ellenséget, mondván: vessz el. És Izrael bizakodva fog lakni, egyedül Jákób földjén, gabonán és boron, és az ég neked felhős lesz harmattal. Áldott vagy te, Izrael! Ki hasonló hozzád, nép, akit megment az Úr? Megvéd téged segítőd, és a kard a te dicsekvésed, és hazudnak neked ellenségeid, és te az ő nyakukra taposol.

34

És felment Mózes Moáb Arabóthjából a Nábau hegyre, Phaszga csúcsára, amely Jerikó előtt van, és megmutatta neki az Úr Gileád egész földjét Dánig. és Naftali egész földjét, és Efraim egész földjét, és Manasséét, és Júda egész földjét a legvégsőbb tengerig és a pusztát, és Jerikó környező vidékeit, a pálmafák

városát, egészen Zoárig. És az Úr így szólt Mózeshez: Ez az a föld, amelyre megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, mondván: a ti magotoknak adom azt, és megmutattam a te szemeidnek, de oda nem fogsz bemenni.

És meghalt Mózes, az Úr szolgája Moáb földjén az Úr szava által. És eltemették őt Gáiban, Fógór háza közelében, és senki nem látta az ő temetését egészen a mai napig. Mózes pedig százhúsz éves volt, amikor meghalt, nem homályosodtak el a szemei, sem nem gyengültek meg az ízületei.

És sírták Izrael fiai Mózest Moáb Arabóthjában a Jordán mellett Jerikóval szemben harminc napig, és beteljesedtek Mózes gyászának és sírásának napjai. És Józsué, Nun fia, megtelt az értelem szellemével, mert Mózes rátette a kezeit, és Izrael fiai hallgattak rá, és úgy cselekedtek, ahogy az Úr parancsolta Mózesnek.

És nem támadt még próféta Izraelben, mint Mózes, akit az Úr ismert színről színre. Minden jelben és csodában, amelyet az Úr küldött, hogy megtegye Egyiptom földjén a Fáraónak és az ő szolgáinak, és az ő egész földjének, A nagy csodákat és a hatalmas kezet, amelyeket Mózes tett egész Izrael előtt.

János levele

1

Az volt a kezdettől fogva, amit hallottunk, amit láttuk a mi szemeinkkel, amit szemléltünk, és amit a mi kezeink megtapintottak, az élet igéjéről, És az élet megnyilvánult, és láttuk, és tanúskodunk, és hirdetjük nektek az örök életet, amely az Atyánál volt, és megnyilvánult nekünk, Amit láttunk és hallottunk, hirdetjük nektek, hogy ti is közösségben legyetek velünk, és a mi közösségünk pedig az Atyával és az ő Fiával, Jézus Krisztussal van. És ezeket írjuk nektek, hogy a mi örömünk betöltessék.

És ez az üzenet, amelyet hallottunk tőle és hirdetünk nektek, hogy az Isten fény, és sötétség nincs benne semmi. Ha azt mondjuk, hogy közösségünk van vele, és a sötétségben járunk, hazudunk, és nem cselekedjük az igazságot. Ha pedig a fényben járunk, mint ahogy ő maga van a fényben, közösségünk van egymással, és Jézus Krisztusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől. Ha azt mondjuk, hogy nincs bűnünk,

magunkat csaljuk, és az igazság nincs bennünk. Ha megvalljuk a bűneinket, hűséges ő és igaz, hogy elengedje nekünk a bűneinket és megtisztítson minket minden igazságtalanságtól. Ha azt mondjuk, hogy nem vétkeztünk, hazuggá tesszük őt, és az ő szava nincs bennünk.

2

Gyermekeim, ezeket írom nektek, hogy ne vétkezzetek, és ha valaki vétkezik, szószólónk van az Atyánál, Jézus Krisztus, az igaz. És ő maga engesztelés a mi bűneinkért, nem csak a mieinkért, hanem az egész világ bűneiért is. És ebből tudjuk, hogy megismertük őt, ha az ő parancsolatait megtartjuk. Aki azt mondja, hogy ismeri őt, és a parancsolatait nem tartja meg, az hazug, és ebben nincs igazság, Aki pedig megtartja az ő szavát, abban igazán az Isten szeretete tökéletessé lett. Ebből tudjuk, hogy őbenne vagyunk. Az, aki azt mondja, hogy benne marad, köteles úgy járni, ahogyan az járt.

Testvérek, nem új parancsolatot írok nektek, hanem ősi parancsolatot, amellyel a kezdettől fogva rendelkeztetek; az ősi parancsolat az a szó, amelyet a kezdettől fogva hallottatok. Ismét új parancsolatot írok nektek, ami igaz benne és bennetek, hogy a sötétség elmúlik és az igaz fény már ragyog. Az, aki azt mondja, hogy a fényben van, és a testvérét gyűlöli, a sötétségben van mindmáig. A testvérét szerető a fényben marad, és botránkozás nincs benne. Aki pedig gyűlöli az ő testvérét, a sötétségben van

és a sötétségben jár, és nem tudja, hová megy, mert a sötétség megvakította az ő szemeit.

Írok nektek, gyermekek, hogy megbocsáttattak nektek a bűneitek az ő neve által. Írok nektek, atyák, mert ismeritek azt, aki kezdettől fogva van. Írok nektek, ifjak, mert legyőztétek a gonoszt. Írtam nektek, gyermekek, hogy ismeritek az Atyát. Írtam nektek, atyák, hogy ismeritek azt, aki kezdettől fogva van. Írtam nektek, ifjak, hogy erősek vagytok, és Isten szava bennetek marad, és legyőztétek a gonoszt.

Ne szeressétek a világot, sem a világban lévő dolgokat. Ha valaki szereti a világot, nincs benne az Atya szeretete, mert minden, ami a világban van, a test vágya és a szemek vágya és az élet kérkedése, nem az Atyától van, hanem a világból való. És a világ elmúlik és annak vágya, de aki Isten akaratát cselekszi, az megmarad örökké.

Gyermekek, az utolsó óra van, és ahogyan hallottátok, hogy az antikrisztus jön, most sok antikrisztus lett, ezért tudjuk, hogy az utolsó óra van. Közülünk kimentek, de nem voltak közülünk; ha ugyanis közülünk lettek volna, velünk maradtak volna, de azért, hogy kinyilvánuljon, hogy nem mindnyájan közülünk valók. És ti kenetet kaptok a Szenttől, és mindent tudtok. Nem azért írtam nektek, hogy nem ismeritek az igazságot, hanem azért, hogy ismeritek azt, és hogy minden hazugság nem az igazságból van. Ki a hazudó, ha nem az, aki tagadja, hogy Jézus a Krisztus? Ez az antikrisztus, aki tagadja az Atyát és a Fiút. Aki tagadja a Fiút, az

az Atyát sem birtokolja. Ti tehát, amit kezdettől hallottatok, az maradjon bennetek. Ha bennetek marad, amit kezdettől hallottatok, akkor ti is a Fiúban és az Atyában maradtok. És ez az ígéret, amelyet ő maga ígért nekünk, az örök élet. Ezeket írtam nektek a titeket megtévesztőkről. És ti, a kenés, amit tőle kaptatok, bennetek marad, és nincs szükségetek arra, hogy valaki tanítson titeket, hanem ahogy ugyanaz a kenés tanít titeket mindenről, és igaz, és nem hazugság, és ahogy tanított titeket, maradjatok benne. És most, gyermekek, maradjatok benne, hogy amikor megjelenik, legyen bátorságunk, és ne szégyenüljünk meg tőle az ő jelenlétében. Ha tudjátok, hogy ő igaz, tudjátok, hogy mindenki, aki az igazságosságot cselekszi, belőle született.

3

Lássátok, milyen szeretetet adott nekünk az Atya, hogy Isten gyermekeinek hívassunk. Ezért a világ nem ismer titeket, mert nem ismerte őt. Szeretettek, most Isten gyermekei vagyunk, és még nem lett kinyilatkoztatva, hogy mik leszünk, de tudjuk, hogy ha kinyilatkoztatik, hasonlók leszünk hozzá, mert látni fogjuk őt, ahogyan van. és mindenki, aki ezt a reményt őbenne hordozza, megtisztítja magát, ahogyan ő tiszta.

Mindenki, aki bűnt cselekszik, törvénytelenséget is cselekszik, és a bűn a törvénytelenség. És tudjátok, hogy ő megnyilvánult, hogy a mi bűneinket elvegye, és bűn nincs őbenne. Mindenki,

aki benne marad, nem vétkezik; mindenki, aki vétkezik, nem látta őt, sem nem ismerte őt. Gyermekek, senki ne csaljon titeket: aki az igazságosságot cselekszi, az igaz, ahogyan ő is igaz. Az, aki bűnt cselekszik, az ördögtől van, mert a kezdettől fogva az ördög vétkezik. Azért jelent meg az Isten Fia, hogy megsemmisítse az ördög tetteit. Minden Istenből született nem követ el bűnt, mert az ő magva benne marad, és nem képes vétkezni, mert Istenből született. Ebben nyilvánvalóak az Isten gyermekei és az ördög gyermekei. Mindenki, aki nem cselekszi az igazságosságot, nem az Istentől van, és aki nem szereti a testvérét. Mert ez az üzenet, amit hallottatok kezdettől fogva, hogy szeressük egymást. Ne úgy, mint Kain, aki a gonoszból volt, és levágta a testvérét; és miért vágta le őt? Mert az ő cselekedetei gonoszak voltak, de a testvérének igazságosak. Ne csodálkozzatok, testvéreim, ha gyűlöl titeket a világ. Mi tudjuk, hogy átmentünk a halálból az életbe, mert szeretjük a testvéreket. Aki nem szereti a testvért, a halálban marad. Mindenki, aki gyűlöli a testvérét, gyilkos, és tudjátok, hogy egyetlen gyilkosnak sincs örök élete önmagában megmaradva. Ebben ismertük meg a szeretetet, hogy ő a lelkét adta értünk, és mi is kötelesek vagyunk a testvérekért a lelkünket adni. Aki rendelkezik a világ javaival és látja testvérét szükséget szenvedni, és bezárja szívét előtte, hogyan marad Isten szeretete benne? Gyermekeim, ne csak szóval és nyelvvel szeressünk, hanem tettben és igazságban. És ebből tudjuk, hogy az igazságból valók vagyunk, és az ő színe előtt megnyugtatjuk a szívünket, mert ha elítél minket a szívünk, nagyobb az Isten a szívünknél és tud mindent. Szeretteim, ha a szívünk nem ítél el minket, bátorsággal fordulhatunk Istenhez, És amit kérünk,

kapjuk tőle, mert az ő parancsolatait megtartjuk, és a neki tetsző dolgokat cselekszük. És ez az ő parancsolata, hogy higgyünk az ő Fiának, Jézus Krisztusnak a nevében, és szeressük egymást, ahogy parancsolatot adott. És aki megtartja az ő parancsolatait, benne marad, és ő maga is őbenne. És ebből tudjuk, hogy bennünk marad, a Szellemből, amelyet nekünk adott.

4

Szeretettek, ne higgyetek minden szellemnek, hanem próbáljátok meg a szellemeket, hogy az Istenből vannak-e, mert sok hamis próféta kiment a világba. Ebben ismeritek meg Isten Szellemét: minden szellem, amely vallja Jézus Krisztust testben eljöttnek, az Istentől van, És minden lélek, amely nem vallja Jézus Krisztust testben eljöttnek, nem az Istentől van, és ez az antikrisztusé, amelyről hallottátok, hogy jön, és most már a világban van. Ti Istentől vagytok, gyermekek, és legyőztétek őket, mert nagyobb az, aki bennetek van, mint az, aki a világban van. Ők maguk a világból valók, ezért a világból beszélnek, és a világ hallja őket. Mi Istentől vagyunk, aki ismeri az Istent, hall minket. Aki nem Istentől van, nem hall minket. Ebből ismerjük meg az igazság szellemét és a tévelygés szellemét.

Szeretettek, szeressük egymást, mert a szeretet Istenből van, és mindenki, aki szeret, Istenből született és ismeri Istent. Aki nem szeret, az nem ismerte meg az Istent, mert az Isten szeretet. Ebben nyilvánult meg az Isten szeretete bennünk, hogy

egyszülött Fiát elküldte Isten a világba, hogy éljünk általa. Ebben van a szeretet, nem hogy mi szerettük Istent, hanem hogy ő szeretett minket és elküldte a fiát engesztelésül a mi bűneinkért. Szeretteim, ha Isten így szeretett minket, akkor nekünk is szeretnünk kell egymást. Istent soha senki nem látta; ha szeretjük egymást, Isten bennünk marad, és az ő szeretete tökéletessé vált bennünk. Ebből tudjuk, hogy őbenne maradunk és ő mibennünk, mert az ő Lelkéből adott nekünk. És mi láttuk és tanúsítjuk, hogy az Atya elküldte a Fiút, a világ megváltóját. Aki vallja, hogy Jézus az Isten Fia, abban Isten marad, és ő is Istenben marad. És mi megismertük és hittük a szeretetet, amelyet az Isten irántunk táplál. Az Isten szeretet, és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és az Isten őbenne. Ebben tökéletessé lett a szeretet velünk, hogy bátorságunk legyen az ítélet napján, mert ahogy ő van, úgy mi is vagyunk ebben a világban. Nincs félelem a szeretetben, hanem a tökéletes szeretet kiűzi a félelmet, mert a félelem büntetést hordoz, aki pedig fél, az nem lett tökéletessé téve a szeretetben. Mi szeretjük őt, mert ő először szeretett minket. Ha valaki azt mondja, hogy szeretem az Istent, és a testvérét gyűlöli, hazug az, mert aki nem szereti a testvérét, akit látott, az Istent, akit nem látott, hogyan képes szeretni? És ezt a parancsolatot kaptuk tőle, hogy aki szereti az Istent, szeresse a testvérét is.

5

Mindenki, aki hiszi, hogy Jézus a Krisztus, az Istentől született, és

mindenki, aki szereti a szülőt, szereti a tőle születettet is. Ebből tudjuk, hogy szeretjük Isten gyermekeit, amikor Istent szeretjük és az ő parancsolatait megtartjuk. Ez ugyanis Isten szeretete, hogy parancsolatait megtartjuk, és az ő parancsolatai nem nehezek. Mert minden, ami Istenből született, legyőzi a világot, és ez a győzelem, amely legyőzte a világot: a mi hitünk. Ki az, aki legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus Isten Fia? Ez az, aki vízen és véren keresztül jött, Jézus Krisztus, nem csak a vízen, hanem a vízen és a véren, és a Lélek az, aki tanúskodik, mert a Lélek az igazság. Mert három van, aki tanúskodik a mennyben: az Atya, az Ige és a Szentlélek, és ez a három egy, és három van, aki tanúskodik a földön A Lélek és a víz és a vér, és a három egy. Ha az emberek tanúbizonyságát elfogadjuk, Isten tanúbizonysága nagyobb, mert ez Isten tanúbizonysága, amelyet az ő Fiáról tett. Aki hisz Isten Fiában, annak van a tanúságtétel őbenne, aki nem hisz Istennek, hazuggá tette őt, mert nem hitt abba a tanúságtételbe, amelyet Isten tett az ő Fiáról. És ez a tanúbizonyság, hogy örök életet adott nekünk az Isten, és ez az élet az ő Fiában van. Aki birtokolja a Fiút, az birtokolja az életet; aki nem birtokolja Isten Fiát, az nem birtokolja az életet.

Ezeket írtam nektek, akik hisztek az Isten Fiának nevében, hogy tudjátok, hogy örök életetek van, és hogy higgyetek az Isten Fiának nevében. És ez az a bizalmas szabadság, amellyel rendelkezünk őhozzá, hogy ha valamit kérünk az ő akarata szerint, meghall minket. És ha tudjuk, hogy meghallgat minket, bármit is kérünk, tudjuk, hogy megvannak a kéréseink, amelyeket kértünk tőle. Ha valaki látja az ő testvérét vétkezni

olyan bűnt, amely nem halálra vezet, kérni fog, és életet ad neki, azoknak, akik vétkeznek, de nem halálra. Van bűn, amely halálra vezet; nem arról mondom, hogy kérjen. Minden igazságtalanság bűn, és van bűn, amely nem a halálra vezet. Tudjuk, hogy mindenki, aki az Istentől született, nem vétkezik, hanem aki az Istentől született, megőrzi magát, és a gonosz nem érinti őt. Tudjuk, hogy Istentől vagyunk, és az egész világ a gonoszban fekszik. Tudjuk pedig, hogy az Isten Fia eljött és adott nekünk értelmet, hogy ismerjük az igazat, és vagyunk az igazban, az ő Fiában, Jézus Krisztusban. Ez az igaz Isten és az örök élet.

Kis gyermekek, őrizzétek meg magatokat a bálványoktól, ámen.

Józsué könyve

1

És történt Mózes halála után, hogy az Úr mondta Józsuénak, Nún fiának, Mózes segítőjének, mondván, Mózes, az én szolgám meghalt. Most tehát kelj fel, kelj át a Jordánon te és ez az egész nép abba a földbe, amelyet én adok nekik. Minden hely, amelyre ráléptek lábatok talpával, nektek adom azt, ahogyan mondtam Mózesnek, A pusztaság és az Anti-Libanon, egészen a nagy folyóig, az Eufrátesz folyóig, és egészen a legvégső tengerig, napnyugattól, lesznek a határaitok. Nem fog ember ellened állni előtted életed minden napján, és ahogyan Mózessel voltam, úgy leszek veled is, és nem hagylak el téged, sem nem tekintek el tőled. Légy erős és bátor, mert te fogod felosztani ennek a népnek azt a földet, amelyről megesküdtem atyáitoknak, hogy nekik adom. Légy erős tehát és légy bátor, hogy megőrizd és tedd, ahogyan parancsolta neked Mózes, az én szolgám, és ne térj el azoktól sem jobbra, sem balra, hogy boldogulj mindenben, amit cselekszel. És nem fog eltávozni ennek a törvénynek a könyve a szádból, és elmélkedsz benne éjjel és nappal, hogy tudd

megtenni mindazt, ami meg van írva; akkor boldogulni fogsz, és boldogítod utaidat, és akkor megértesz. Íme, parancsoltam neked: légy erős és bátor, ne rémülj meg, se ne félj, mert veled van az Úr, a te Istened, mindenüvé, ahova csak mégy. És Józsué parancsolt a nép írástudóinak, mondván, Lépjetek be a nép táborának közepébe, és parancsoljatok a népnek, mondván: készüljetek élelemmel, mert még három nap és ti átkeltek ezen a Jordánon, belépve, hogy elfoglaljátok a földet, amelyet az Úr, a ti atyáitok Istene ad nektek.

És Rúbennek, Gádnak és Manassé fél törzsének mondta Józsué, Emlékezzetek a szóra, amelyet parancsolt nektek Mózes, az Úr szolgája, mondván: Az Úr, a ti Istenetek nyugalmat adott nektek, és adta nektek ezt a földet. A feleségeitek és a gyermekeitek és a jószágaitok lakjanak a földön, amelyet adott nektek, ti pedig felfegyverkezve keljetek át testvéreitek előtt, minden erős férfi, és segítsetek nekik. Amíg nyugalmat nem ad az Úr, a mi Istenünk a testvéreiteknek, éppen úgy, mint nektek, és ők is örökölhetik a földet, amelyet az Úr, a mi Istenünk ad nekik, akkor majd elmehettek mindegyikőtök a maga birtokába, amelyet Mózes adott nektek a Jordánon túl, napkelet felé. És válaszolva Józsuénak mondták: mindent, amennyit parancsolsz nekünk, megtesszük, és minden helyre, ahova küldesz minket, elmegyünk. Minden szerint, amit Mózestől hallottunk, téged is hallgatni fogunk, csupán legyen az Úr, a mi Istenünk veled, ahogyan Mózessel volt. Az az ember pedig, aki engedetlen lesz hozzád, és aki nem hallgat a te szavaidra, ahogy parancsolsz neki, haljon meg, de légy erős és bátor.

2

És elküldte Józsué, Núnfia Sittimből két ifjú férfit kikémlelni, mondván: menjetek fel és nézzétek meg a földet és Jerikót. És elmenve a két ifjú férfi bement Jerikóba, és bementek egy parázna asszony házába, akinek neve Ráháb volt, és ott megszálltak.

És jelentették Jerikó királyának, mondván: férfiak jöttek be ide Izrael fiaitól, hogy kikémleljék a földet. És elküldte a jerikói király, és mondta Ráhábnak: Hozd ki a férfiakat, akik bementek a házadba az éjjel, mert azért jöttek, hogy kikémleljék a földet. És az asszony fogta a két férfit, elrejtette őket, és azt mondta nekik: Bejöttek hozzám a férfiak, Amikor pedig a kaput zárták a sötétségben, és a férfiak kimentek, nem tudom, hová mentek, üldözzétek őket, hátha utoléritek őket. Ez pedig felvitte őket a tetőre, és elrejtette őket a lenszalmában, amely fel volt halmozva a tetőn. És a férfiak üldözték őket a Jordán felé vezető úton a gázlóknál, és a kaput bezárták.

És történt, hogy amikor kimentek az üldözők utánuk, és mielőtt ők aludni tértek, ez pedig felment hozzájuk a tetőre, És mondta nekik: tudom, hogy az Úr nektek adta a földet, mert rászállt a tőletek való félelem ránk. Hallottuk ugyanis, hogy az Úr Isten kiszárította a vörös tengert előttetek, amikor kimentetek Egyiptom földjéről, és amit tett az amoriták két királyával, akik a Jordánon túl voltak, Szihonnal és Oggal, akiket elpusztítottatok.

És miután hallottuk, ámulatba esett a szívünk, és nem maradt már lélek senkiben közülünk az arcotok miatt, mert az Úr, a ti Istenetek, Isten a mennyben fent és a földön lent. És most esküdjetek meg nekem az Úrra, az Istenre, hogy irgalmat gyakorlok veletek, és ti is gyakoroljatok irgalmat atyám házában, és kíméljétek életben atyám házát, anyámat, és testvéreimet, és egész házamat, és mindent, amennyi az övék, és mentsetek ki lelkemet a halálból.

És azt mondták neki a férfiak: A lelkünk helyettetek a halálba. És ő azt mondta: Amikor az Úr átadja nektek a várost, irgalmat és hűséget tanúsítotok irántam. És leeresztette őket az ablakon keresztül, És mondta nekik: A hegyvidékre menjetek el, hogy ne találkozzanak veletek az üldözők, és rejtőzködjetek ott három napig, amíg az üldözők vissza nem fordulnak mögöttetek, és ezután menjetek el a ti utakon.

És mondták neki a férfiak: Ártatlanok vagyunk a te esküdhöz. Íme, mi belépünk a város egy részébe, és elhelyezed a jelet, ezt a skárlát zsinórt kikötöd abba az ablakba, amelyen keresztül lebocsátottad minket, apádat pedig, anyádat, testvéreidet és apád egész házát összegyűjtöd magadhoz a házadba. És lesz, hogy mindenki, aki kimegy a házad ajtaján kívülre, bűnös lesz önmagának, mi pedig ártatlanok leszünk ez alól az eskü alól, de ahányan veled lesznek a házadban, azokért mi leszünk bűnösök. Ha pedig valaki kárt okoz nekünk, vagy feltárja ezeket a mi szavainkat, ártatlanok leszünk a te esküdöd alól. És azt mondta nekik: A ti szavatok szerint legyen, és elküldte őket, és ők

elmentek. És eljöttek a hegyvidékre, és ott maradtak három napig, és az üldözők minden utat átkutattak, de nem találtak rájuk.

És a két ifjú ember visszatért, lementek a hegyről, átkeltek Józsuéhoz, Nun fiához, és elmesélték neki mindazokat az eseményeket, amelyek velük történtek. És mondták Józsuénak, hogy az Úr a mi kezünkbe adta az egész földet, és annak a földnek minden lakója összeomlott miattunk.

3

És Józsué korán reggel felkelt, és elindult Sittimből, és eljöttek a Jordánig, és ott megszálltak, mielőtt átkeltek volna. És történt három nap után, hogy az írástudók átmentek a táboron, És parancsoltak a népnek, mondván: amikor látjátok az Úrnak, a mi Istenünknek szövetségládáját, és papjainkat és a lévitákat, amint viszik azt, induljatok el helyeitekről, és menjetek utána. De legyen messze közöttetek és az között, amennyire kétezer könyök: álljatok, ne közeledjetek ahhoz, hogy megtudjátok az utat, amelyet menni fogtok, mert nem mentetek az utat tegnaptól és harmadnaptól fogva.

És mondta Józsué a népnek: szenteljétek meg magatokat holnapra, mert holnap csodálatos dolgokat fog tenni az Úr bennetek. És mondta Józsué a papoknak: Emeljétek fel az Úr frigyládáját, és menjetek a nép előtt! És a papok felemelték az Úr

frigyládáját, és mentek a nép előtt. És az Úr mondta Józsuénak: Ezen a napon kezdelek felemelni téged Izrael minden fia előtt, hogy tudják, hogy ahogyan Mózessel voltam, úgy leszek veled is. És most parancsolj a papoknak, akik hordozzák a szövetség ládáját, mondván: Amint bemennétek a Jordán vizének egy részére, álljatok meg a Jordánban.

És mondta Józsué Izraél fiainak: Jöjjetek ide, és halljátok az Úrnak, a mi Istenünknek szavát. Ebből meg fogjátok tudni, hogy élő Isten van bennetek, és pusztítva pusztítani fogja színünk elől a kánaánitát, a hettitát, a perizzitát, a hivvitát, az emoritát, a girgasitát és a jebuzitát. Íme, az egész föld Urának frigyládája átkel a Jordánon. Válasszatok magatoknak tizenkét férfit Izrael fiai közül, minden törzsből egyet-egyet. És lesz, amikor megpihennek a papok lábai, akik hordozzák az Úrnak, az egész föld Urának szövetségládáját a Jordán vizében, a Jordán vize el fog apadni, a leszálló víz pedig meg fog állni.

És elindult a nép a sátraikból, hogy átkeljen a Jordánon, a papok pedig vitték az Úr szövetségének ládáját a nép előtt. Amint bementek a papok, akik a szövetség ládáját vitték, a Jordánhoz, és a papok lábai, akik az Úr szövetségének ládáját vitték, bemártóztak a Jordán vizének egy részébe, a Jordán pedig megtelt egész partja mentén, mint a búzaaratás napjaiban, És megálltak a felülről leszálló vizek, megállt egy fagyott tömeg, amely messze, rendkívül hevesen elállt egészen Kariathiarim részéig, a leszálló pedig leszállt a tengerbe, az Araba tengerébe, a sós tengerbe, egészen a végéig megszűnt, és a nép állt Jerikóval

szemben. És álltak a papok, akik hordozták az Úr frigyládáját, száraz földön a Jordán közepén, és Izrael minden fia száraz földön kelt át, amíg az egész nép be nem fejezte a Jordánon való átkelést.

4

És miután az egész nép befejezte a Jordánon való átkelést, az Úr így szólt Józsuéhoz, mondván, Vett férfiakat a népből, egyet minden törzsből, Parancsold nekik, és vegyetek fel tizenkét kész követ a Jordán közepéből, és ezeket átszállítva magatokkal együtt, helyezzétek el azokat a táborotokban, ahol az éjszakát tölteni fogjátok.

És Jézus magához hívott tizenkét férfit Izrael fiai közül a kiváló férfiak közül, egyet-egyet minden törzsből, Mondta nekik: Hozzatok elém, az Úr arca elé, a Jordán közepébe, és onnan mindegyiktek vegyen fel egy követ, és vegye fel a vállára, Izrael tizenkét törzsének száma szerint, hogy legyenek nektek ezek folytonosan elhelyezett jelül, hogy amikor holnap megkérdez téged a fiad mondván: mik ezek a kövek nekünk? És te világossá teszed a fiadnak, mondván, hogy megszűnt a Jordán folyó az Úr szövetségének ládája előtt, az egész föld Urának ládája előtt, amikor átment rajta, és ezek a kövek emlékezetül lesznek nektek, Izrael fiainak, mindörökké.

És így tettek Izrael fiai, ahogyan az Úr parancsolta Józsuénak, és

felvettek tizenkét követ a Jordán közepéből, ahogyan az Úr parancsolta Józsuénak Izrael fiainak átkelése befejezésekor, és átvitték magukkal együtt a táborba, és letették ott. Józsué pedig felállított másik tizenkét követ magában a Jordánban, azon a helyen, amely a papok lábai alatt volt, akik az Úr szövetségének ládáját vitték, és ott vannak mind a mai napig.

Álltak pedig a papok, akik a szövetség ládáját vitték, a Jordánban, amíg Józsué be nem fejezte mindazt, amit az Úr parancsolt hirdetni a népnek, és a nép sietett, és átkeltek. És történt, amikor az egész nép befejezte az átkelést, akkor átkelt az Úr szövetségének ládája és a kövek előttük. És átkeltek Rúben fiai és Gád fiai, és Manassé törzse felének fiai felkészülten Izrael fiai előtt, ahogyan Mózes parancsolta nekik. Negyvenezer harcra felfegyverzett katona kelt át az Úr színe előtt, hogy háborúba vonuljon Jerikó városa ellen. Azon a napon az Úr felmagasztalta Józsuét egész Izrael népe előtt, és félték őt, ahogy Mózest félték, amíg élt.

És az Úr mondta Józsuénak: Parancsold meg a papoknak, akik hordozzák az Úr bizonyságtétele szövetségének ládáját, hogy jöjjenek ki a Jordánból. És Józsué parancsot adott a papoknak, mondván: Jöjjetek ki a Jordánból. És megtörtént, hogy amint kiszálltak a papok, akik hordozták az Úr szövetségének ládáját a Jordánból, és helyezték lábukat a földre, megrohanította a Jordán vize a helyét, és folyt, mint tegnap és harmadnapja, az egész part mentén.

És a nép feljött a Jordánból az első hónap tizedikén, és Izraél fiai táboroztak Gilgálban, Jerikótól keletre. És ezt a tizenkét követ, amelyeket kivett a Jordánból, Józsué felállította Gilgálban. mondván, amikor megkérdeznek titeket a fiaitok mondván, mik ezek a kövek? Hirdessétek a fiaitoknak, hogy száraz földön kelt át Izrael ezen a Jordánon. Miután az Úr, a mi Istenünk kiszárította a Jordán vizét előttük, amíg át nem keltek, ahogyan az Úr, a mi Istenünk tette a Vörös-tengerrel, amelyet az Úr, a mi Istenünk kiszárított előttünk, amíg átmentünk, Hogy tudják mind a föld nemzetei, hogy az Úr ereje erős, és hogy ti tiszteljétek a mi Urunk Istenünket minden tettben.

5

És történt, amikor meghallották az amoriták királyai, akik a Jordánon túl voltak, és Föníczia királyai, akik a tenger mellett voltak, hogy az Úr Isten kiszárította a Jordán folyót Izrael fiai előtt, amikor átkeltek, megolvadtak az elméik, és megrémültek, és nem volt bennük semmi bölcsesség Izrael fiainak színe előtt.

Ebben az időben azt mondta az Úr Józsuénak: Készíts magadnak kőkardokat éles szélű sziklából, és leülve metéld körül Izrael fiait másodszor. És Józsué éles kőkardokat csinált, és körülmetélte Izrael fiait az úgynevezett helyen, az Előbőrök Halmán. Ahogyan Józsué megtisztította Izrael fiait, akik valaha az úton lettek, és akik valaha körülmetéletlenek voltak azok közül, akik kijöttek Egyiptomból, Mind ezeket körülmetélte

Józsué, mert negyvenkét évig bolyongott Izrael a Mabdaritidt pusztában. Ezért körülmetéletlenek voltak a legtöbben közülük, a harcosok közül, akik kijöttek Egyiptom földjéről, akik engedetlenek voltak Isten parancsolatai iránt, akiknek meg is rendelte, hogy ne lássák azt a földet, amelyet megesküdött az Úr az atyáiknak adni, a tejjel és mézzel folyó földet. Ezek helyett pedig az ő fiaikat állította helyükbe, akiket Józsué körülmetélt, mert körülmetéletlenül születtek az úton. Miután körülmetéltettek, csendben maradtak ott ülve a táborban, amíg meg nem gyógyultak. És mondta az Úr Józsuénak, Nún fiának: a mai napon elvettem Egyiptom gyalázatát tőletek, és elnevezte azt a helyet Gálgálának.

És Izrael fiai megtartották a páskát a hónap tizennegyedik napján, estétől kezdve, Jerikótól nyugatra, a Jordánon túl, a síkságon. És ettek a föld gabonájából kovásztalan kenyeret és újat. Ezen a napon megszűnt a manna, miután ettek a föld gabonájából, és nem volt többé manna Izrael fiainak, és learatták a pálmafák földjét abban az évben.

És megtörtént, amikor Józsué Jerikóban volt, és felnézvén a szemeivel látott egy embert állni előtte, és a kard kivonva volt a kezében, és odamenvén Józsué mondta neki: A miénk vagy, vagy az ellenségeké? De ő azt mondta neki: Én az Úr seregének fővezére vagyok, most érkeztem meg. És Józsué arcra borult a földre, és azt mondta neki: Uram, mit parancsolsz a te szolgádnak? És mondja az Úr főparancsnoka Józsuénak: Oldd le a sarudat a lábadról, mert a hely, amelyen most állsz, szent.

6

És Jerikó be volt zárva és megerősítve, és senki nem ment ki belőle, sem be nem ment. És mondta az Úr Józsuénak: Íme, én átadom neked kezedbe Jerikót és annak királyát, a benne lévő hatalmasokat, akik erősek. Te pedig állítsd körül ezt a harcosokkal köröskörül. És lesz, amikor megszólaltatjátok a trombitát, kiáltson fel az egész nép egyszerre, és amikor felkiáltanak, maguktól leesnek a város falai, és bemegy az egész nép, mindegyik egyenest rohanva a városba.

És bement Józsué, Nún fia, a papokhoz, És mondta nekik: Parancsoljátok meg a népnek, hogy járjanak körül és vegyék körül a várost, és a harcosok vonuljanak fel felfegyverkezve az Úr előtt. És hét pap, akik hét szent trombitát tartanak, menjenek el hasonlóképpen az Úr előtt, és szólaltassák meg azokat erőteljesen, és az Úr szövetségének ládája kövesse őket. A harcosok pedig vonuljanak el előre, és a papok, akik hátul haladnak az Úr szövetségének ládája után, kürtöljenek. A népnek pedig megparancsolta Józsué, mondván: Ne kiáltsatok, se senki ne hallja a hangotokat, amíg ő maga be nem jelenti a napot, hogy kiáltsatok, és akkor kiáltsatok. És miután körüljárta Isten szövetségének frigyládája, azonnal elment a táborba, és ott aludt.

És a második napon felkelt Józsué reggel, és a papok felemelték az Úr szövetségének ládáját. És a hét pap, akik hordozták a hét

trombitát, mentek előre az Úr előtt, és ezután bementek a harcosok, és a maradék tömeg az Úr szövetségének ládája mögött ment. És a papok megfújták a trombitákat, és a maradék tömeg mind körülvette a várost hatszor közelről, és elment újra a táborba; így tette hat napon át.

És a hetedik napon hajnalban felkeltek, és azon a napon hétszer körüljárták a várost. És történt a hetedik körüljárásnál, hogy harsonáztak a papok, és mondta Józsué Izraél fiainak: Kiáltsatok, mert az Úr átadta nektek a várost. És a város átkozott lesz, ez és minden, ami benne van, a seregek Urának, kivéve Ráháb paráznát, kíméljétek meg őt és mindent, ami az ő házában van. De ti magatokat őrizzétek meg nagyon a szentelt dologtól, nehogy megfontolva ti magatok vegyetek a szentelt dologból, és tegyétek Izrael fiainak táborát átkozott dologgá, és elpusztítsatok minket. És minden ezüst vagy arany, vagy bronz vagy vas szent lesz az Úrnak, az Úr kincstárába vitetik be.

És a papok fújtak a trombitákkal, amikor pedig a nép meghallotta a trombitákat, az egész nép egyszerre hatalmas és erős harci kiáltással kiáltott, és az egész fal körös-körül leomlott, és az egész nép fölment a városba. És Józsué felszentelte azt, és mindent, ami a városban volt, férfitól asszonyig, ifjútól öregig, borjúig és igavonó állatig, kard élével.

És a két ifjú férfinak, akik kémkedtek, mondta Józsué: menjetek be az asszony házába, és hozzátok ki őt onnan, és mindent, ami az övé. És belépett a két ifjú férfi, akik kikémlelték a várost, az

asszony házába, és kivezették Ráhábot, a paráznát, és az ő atyját, és az ő anyját, és az ő testvéreit, és az ő rokonságát, és mindent, ami az övé volt, és elhelyezték őt Izrael táborán kívül. És a várost tűzben égették el mindennel együtt, ami benne volt, kivéve az ezüstöt és az aranyat és a bronzot és a vasat, amelyeket az Úr kincstárába vittek be.

És Ráhábot, a parázna asszonyt, és egész atyai házát életben megtartotta Józsué, és letelepítette Izraelben a mai napig, mert elrejtette a kémeket, akiket Józsué küldött Jerikó kikémlelésére. És megesküdött Józsué azon a napon az Úr előtt, mondván: átkozott az az ember, aki felépíti azt a várost; az ő elsőszülöttjében alapozza meg azt, és az ő legkisebbikében állítja fel annak kapuit. És így cselekedett Ózán, a Béthelből való: Abiron, az elsőszülött által alapozta meg azt, és a legkisebbik megmentetett által állította fel annak kapuit.

És az Úr Józsuéval volt, és az ő neve az egész földön ismert volt.

7

És Izrael fiai nagy vétket követtek el, és elsikkasztottak a szentelt dolgokból, és Ákár, Kármi fia, Zámbri fiának fia, Zárá fiának fia Júda törzséből vett a szentelt dolgokból, és az Úr haraggal megharagudott Izrael fiaira.

És Józsué férfiakat küldött Aiba, amely Bétel mellett van,

mondván: Kémleljétek ki Ait És felmentek a férfiak és kikémlelték Áit. Visszatértek Józsuéhoz, és azt mondták neki: Ne menjen fel az egész nép, hanem mintegy kétezer vagy háromezer férfi menjen fel és ostromolja meg a várost. Ne vidd fel oda az egész népet, mert kevesen vannak. És felment mintegy háromezer férfi, és megfutamodtak Ái férfiai elől. És Ái férfiai megöltek közülük harminchat embert, és üldözték őket a kaputól, és szétzúzták őket a lejtőn, és a nép szíve megrémült, és olyan lett, mint a víz.

És Józsué megszaggatta a ruháit, és Józsué arcra esett a földre az Úr előtt egészen estig, ő és Izrael vénei, és port szórtak a fejükre. És mondta Józsué: Könyörgöm, Uram, miért hozta át a szolgád ezt a népet a Jordánon, hogy átadja őt az Amoreusnak, hogy elpusztítson minket? És ha maradtunk volna és letelepedtünk volna a Jordánnál. És mit mondjak, mivel Izrael hátat fordított ellensége előtt? És amikor a kánaáni és mindazok, akik a földön laknak, meghallják ezt, körül fognak bennünket venni, és el fognak pusztítani minket a földről, és mit fogsz tenni a te nagy nevedért?

És az Úr azt mondta Józsuénak: Kelj fel, miért estél arcra? Vétkezett a nép és megszegte a szövetséget, amelyet kötöttem velük: ellopták a szentelt dolgokat és az edényeikbe rejtették azokat. És Izrael fiai nem lesznek képesek ellenállni ellenségeik előtt, hátat fordítanak ellenségeiknek, mert átokká lettek. Nem leszek többé veletek, ha nem távolítjátok el az átkot közületek. Kelj fel és szenteld meg a népet, és mondd, hogy szenteljék meg

magukat holnapra, ezeket mondja az Úr, Izrael Istene: átkozott dolog van közöttetek, nem fogtok tudni ellenállni ellenségeitek előtt, amíg el nem távolítjátok az átkozott dolgot közületek. És összegyűltek mind reggel törzsek szerint, és amelyik törzset az Úr mutat, azt hozzátok klánok szerint, és amelyik klán népét az Úr mutat, azt hozzátok ház szerint, és amelyik házat az Úr fogad, azt hozzátok férfianként. És aki kimutattatik, elégettessék tűzben, és minden, amennyi van neki, mert áthágta az Úr szövetségét, és törvénytelenséget cselekedett Izraelben.

És Józsué korán kelt, és előhozta a népet törzsek szerint, és kiválasztatott Júda törzse. És törzsek szerint hozatott elő, és a Zerah törzs mutattatott meg. És férfianként hozatott elő, és megmutattatott Ákár, Zambri fia, Zára unokája.

És mondta Józsué Ákárnak: Adj dicsőséget ma az Úrnak, Izrael Istenének, és tedd meg a vallomást, és jelentsd ki nekem, mit tettél, és ne rejtsd el tőlem. És válaszolt Ákár Józsuénak, és mondta: Igazán vétkeztem az Úr, Izraél Istene előtt, így és így cselekedtem. Láttam a zsákmányban egy finom hímzett ruhát, és kétszáz ezüst didráchmát, és egy arany nyelvet ötven didráchmát érőt, és megkívánva azokat, elvettem, és íme, el vannak rejtve a sátramban, és az ezüst el van rejtve alattuk. És Józsué hírnököket küldött, és azok futottak a sátorhoz a táborban, és ezek el voltak rejtve az ő sátrában, és az ezüst alattuk volt. És kihozták azokat a sátorból, és hozták Józsuéhoz és Izrael véneihez, és helyezték azokat az Úr elé.

És Józsué fogta Ákárt, Zárá fiát, és felvezette őt az Ákor szakadékba, és az ő fiait, és az ő leányait, és az ő borjait, és az ő igavonó állatait, és minden juhát, és az ő sátrát, és minden birtokát, és az egész nép vele volt, és felvezette őket Emekakórba. És mondta Józsué Ákárnak: Miért hoztál pusztulást ránk? Az Úr fog pusztulást hozni rád, mint a mai napon. És megkövezték őt egész Izrael, és nagy kőhalmot állítottak fölé, és megszűnt az Úr haragjának dühe. Ezért nevezték el azt Emekachor-nak a mai napig.

8

És azt mondta az Úr Józsuának: Ne félj, se ne csüggedj, vedd magaddal az összes férfit, a harcosokat, és kelj fel, menj fel Áiba, íme, a kezedbe adtam Ái királyát és az ő földjét. És úgy fogsz tenni Aival, ahogyan tettél Jerikóval és annak királyával, és a jószág zsákmányát magadnak fogod zsákmányolni, de állíts fel magadnak lesállást a város mögött.

És felkelt Józsué és minden harcos nép, hogy felmenjenek Gáiba. Józsué pedig kiválasztott harminc ezer hatalmas erejű férfit, és elküldte őket éjszaka. És parancsolt nekik, mondván: Ti lesben álljatok a város mögött, ne legyetek messze a várostól, és legyetek mindnyájan készenlétben. És én és mindazok, akik velem vannak, közeledni fogunk a város felé, és amikor kijönnek Ái lakói elénk, éppen úgy, mint nemrégiben, mi elfutunk előlük. És amikor kijönnek utánunk, elvonjuk őket a várostól, és azt

mondják: Ezek menekülnek előlünk, ahogyan korábban is. Ti pedig fel fogtok kelni a leshelyből, és be fogtok menni a városba. E szó szerint fogjátok cselekedni, íme parancsoltam nektek. És elküldte őket Józsué, és elmentek a leshelyre, és letelepedtek Bétel és Ái között, Áitól nyugatra.

És Józsué korán felkelt reggel, megszemlélte a népet, és felmentek ő és a vének a nép élén Ái felé. És minden harcos népe vele felment, és menve a várossal szemben érkeztek keletről. És a város lesállása a tengertől, És történt, amikor Ai királya látta, sietett és kiment eléjük egyenesen a háborúba, ő és minden nép, aki vele volt, és ő nem tudta, hogy les van neki a város mögött. És látta, és visszavonult Józsué és Izrael az ő arcuk elől. És üldözték Izrael fiait, és ők eltávoztak a várostól. Senki sem maradt Aiban, aki ne üldözte volna Izraelt, és elhagyták a várost nyitva, és üldözték Izraelt.

És mondta az Úr Józsuénak: nyújtsd ki a kezedet a dárdával, amely a kezedben van, a város felé, mert a kezeidbe adtam azt, és a lesben állók gyorsan fel fognak kelni a helyükről. És kinyújtotta Józsué a kezét a dárdával a város felé. És a lesállás gyorsan felállt a helyéről, és kimentek, amikor kinyújtotta a kezét, és bementek a városba, és elfoglalták azt, és sietve felégették a várost tűzzel. És amikor Ai lakói hátranéztek, látták a füstöt, amely a városból az ég felé emelkedett, és már nem volt hova menekülniük sem ide, sem oda. És Józsué és egész Izrael látta, hogy a lesben állók elfoglalták a várost, és hogy a város füstje felszállt az égbe, és megfordulva lecsaptak Ái férfiaira. És

ezek kimentek a városból a találkozásra, és kiürültek a tábor között, ezek innen és ezek innen, és megverték őket, amíg nem maradt közülük sem túlélő, sem menekült. És Ai királyát elevenen elfogták, és elvitték őt Józsuéhoz.

És amikor Izrael fiai abbahagyták, hogy megöljenek mindenkit Aiban és a mezőkön és a hegyen a lejtőnél, ahol üldözték őket onnan a végsőkig, akkor Józsué visszatért Aiba és levágta azt kard élével. És azok, akik elestek azon a napon, férfitól asszonyig, tizenkétezer voltak, Ái minden lakója. Kivéve a városban lévő zsákmányt, mindent, amit zsákmányoltak, maguknak vették Izrael fiai az Úr parancsa szerint, ahogyan az Úr parancsolta Józsuénak.

És Józsué felégette a várost tűzben, lakatlan halommá tette azt örökre, a mai napig. És Ai királyát felakasztotta egy villás fára, és ott volt a fán estig, és napnyugtakor Józsué parancsot adott, és levették a testét a fáról, és bedobták a verembe, és kőhalmot raktak rá, a mai napig.

9

Amint meghallották az amoriták királyai, akik a Jordánon túl voltak, akik a hegyvidéken, és akik a síkságon, és akik a nagy tenger minden tengerparti vidékén, és akik az Antilibanon felé, és a hettiták, és a kánaániták, és a perizziták, és az euaiok, és az amoriták, és a girgasiták, és a jebuszíták,

Összejöttek mindnyájan együtt, hogy háborút viseljenek Józsué és Izrael ellen.

És a Gibeonban lakók meghallották mindazt, amit az Úr Jerikóval és Ajjal tett. És ők maguk is ravaszul cselekedtek, és miután eljöttek, ellátták magukat és felkészültek, és vettek régi zsákokat a vállaikra, és régi, elszakadt, de megkötött boros tömlőket, És sarúik üregei, és sarúik régiek és foltozottak voltak a lábukon, és ruháik elkoptatottak voltak rajtuk, és élelmük kenyere száraz, penészes és morzsolódott volt.

És eljöttek Józsuához Izrael táborába Gilgalba, és mondták Józsuának és Izraelnek: Messzi földről jöttünk, most kössetek velünk szövetséget. És mondták Izrael fiai a khivveusnak: Nézd, talán közöttünk laksz, akkor hogyan kössek veled szövetséget? És azt mondták Józsuénak: A te szolgáid vagyunk. És Józsué azt mondta nekik: Honnan vagytok, és honnan jöttetek? És mondták: földről távolról, nagyon messzire jöttek a te szolgáid az Úrnak, a te Istenednek nevében, mert hallottuk az ő nevét, és amennyit tett Egyiptomban. És mindazt, amit tett az Amoreusok királyaival, akik a Jordánon túl voltak, Szihonnal, az Amoreusok királyával, és Oggal, Básán királyával, aki Astarótban és Edreiben lakott. És miután hallották, mondták nekünk a mi véneink és mindazok, akik a mi földünkön laknak, mondván: vegyetek magatoknak élelmet az útra, és menjetek eléjük találkozásra, és mondjátok nekik: a te szolgáid vagyunk, és most kössetek velünk szövetséget. Ezek a kenyerek melegek voltak, amikor elláttuk magunkat velük azon a napon, amelyen

kimentünk, hogy eljussunk hozzátok, most pedig kiszáradtak és penészesek lettek. És ezek a bortömlők, amiket újként töltöttünk meg, ezek megrepedtek, és a ruháink és a saruink elkoptak a nagyon hosszú úttól.

És a vezetők vették az ő élelműket, és az Urat nem kérdezték meg. És Józsué békét kötött velük, és szövetséget létesítettek velük, hogy megmentsék őket, és megesküdtek nekik a gyülekezet vezetői.

És történt három nappal azután, hogy szövetséget kötöttek velük, meghallották, hogy közel vannak hozzájuk, és hogy közöttük laknak. És elindultak Izrael fiai, és eljöttek az ő városaikba; az ő városaik pedig Gabaón és Kefira és Beerot, és Jarim városai. És Izrael fiai nem harcoltak velük, mert mind a vezetők megesküdtek nekik az Úrra, Izrael Istenére, és az egész gyülekezet zúgolódott a vezetők ellen.

És a vezetők mondták az egész gyülekezetnek: Mi megesküdtünk nekik az Úrra, Izrael Istenére, és most nem leszünk képesek megérinteni őket. Ezt fogjuk tenni: elfogni őket élve, és megőrizzük őket, és nem lesz ellenünk harag az eskü miatt, amelyet esküdtünk nekik. Élni fognak, és favágók és vízhordók lesznek az egész gyülekezet számára, ahogyan a vezetők mondták nekik.

És összehívta őket Józsué, és azt mondta nekik: Miért csaltatok meg engem, mondván: Nagyon messze vagyunk tőled, holott ti

szomszédok vagytok azok közül, akik közöttünk laknak? És most átkozottak vagytok, nem fog megszűnni közületek a rabszolga, sem a favágó, sem a vízhordozó nekem és az én Istenemnek. És válaszoltak Józsuénak, mondván: Bejelentették nekünk, amennyit az Úr, a te Istened parancsolt Mózesnek, az ő szolgájának, hogy adja nektek ezt a földet, és hogy elpusztítson minket és mindazokat, akik laknak rajta, a ti arcotok elől, és nagyon féltünk a mi lelkeinkért a ti arcotok elől, és megtettük ezt a dolgot. És most íme mi a ti hatalmatok alatt vagyunk, ahogy nektek tetszik és ahogy nektek jónak látszik, úgy tegyetek velünk.

És így tették velük, és Józsué megszabadította őket azon a napon Izrael fiainak kezéből, és nem ölték meg őket. És Józsué azon a napon favágókká és vízhordókká jelölte ki őket az egész gyülekezet számára és Isten oltára számára, ezért lettek Gibeon lakói az Isten oltárának favágói és vízhordói egészen a mai napig, és arra a helyre, amelyet az Úr kiválaszt.

10

Amikor Jeruzsálem királya, Adonibezék meghallotta, hogy Józsué elfoglalta Ájt és teljesen elpusztította azt, ahogyan Jerikóval és annak királyával cselekedtek, úgy cselekedtek Ájjal és annak királyával is, és hogy Gibeon lakói átpártoltak Józsuéhoz és Izraelhez, És nagyon féltek tőlük, tudta ugyanis, hogy Gibeon nagy város, mint egy a királyi városok közül, és

minden férfija erős. És elküldte Adonibezek, Jeruzsálem királya Elámhoz, Hebron királyához, és Fidonhoz, Jarmuth királyához, és Jeftához, Lachis királyához, és Dabeinhez, Odollam királyához, mondván: Jöjjetek, menjetek fel hozzám, segítsetek nekem, és harcoljunk Gibeon ellen, mert átpártoltak Józsuéhoz és Izrael fiaihoz. És felment az öt király a jebuziták közül: Jeruzsálem királya, Hebron királya, Jarmuth királya, Lachis királya és Odollam királya, ők és egész népük. Körültáborozták Gibeont és ostromolták azt.

És elküldték a Gibeonban lakók Józsuához az Izrael táborába Gilgalba, mondván: ne lazítsd el a kezeidet szolgáidtól, menj fel hozzánk gyorsan, és segíts nekünk, és szabadíts meg minket, mert összegyűltek ellenünk mind az Amoreusok királyai, akik a hegyvidéken laknak. És felment Józsué Gilgálból, ő és minden harcos nép vele, minden erőben képes ember.

És mondta az Úr Józsuénak: Ne félj tőlük, mert a kezeidbe adtam őket, nem marad meg közülük senki sem előttetek.

És mivel Józsué hirtelen rájuk tört, egész éjszaka vonult Gilgálból. És az Úr megzavarta őket Izrael fiainak arca elől, és az Úr nagy zúzással összezúzta őket Gabaónban, és üldözték őket a Bét-Hórón felmenetelének útján, és levágták őket Azékáig és Makédáig. Amikor pedig menekültek Izrael fiainak arca elől a horonini lejtőn, az Úr jégesőköveket vetett rájuk az égből egészen Azekáig, és többen haltak meg a jégesőkövek miatt, mint akiket Izrael fiai karddal öltek meg a háborúban.

Akkor beszélt Józsué az Úrhoz azon a napon, amelyen Isten az emoreusokat Izrael keze alá adta, amikor összezúzta őket Gibeonban, és összezúzattak Izrael fiai előtt, és mondta Józsué: álljon meg a nap Gibeon felett, és a hold Ajalon völgye felett. És megállt a nap és a hold egy helyben, amíg Isten megvédte őket ellenségeiktől, és megállt a nap az ég közepén, nem haladt előre nyugat felé egy egész nap végéig. És nem volt olyan nap sem azelőtt, sem azután, hogy meghallgatta volna Isten az embert, mert az Úr együtt harcolt Izraelért.

És elmenekültek ez az öt király, és elrejtőztek a Makédában lévő barlangba. És jelentették Józsuénak, mondván: Megtalálták az öt királyt elrejtve a barlangban Makkedában. És Józsué azt mondta: hengerítsetek köveket a barlang szájára, és rendeljetek férfiakat, hogy őrizzék őket. Ti pedig ne álljatok meg, üldözve ellenségeiteket, és ragadjátok meg hátvédjüket, és ne engedjétek, hogy belépjenek városaiba, mert átadta őket az Úr, a mi Istenünk a mi kezeinkbe. És történt, amikor Józsué és Izrael minden fia befejezte, hogy nagyon nagy vágással vágták őket a végéig, és a megmenekülők megmenekültek az erődített városokba.

És az egész nép épségben visszatért Józsuéhoz Makkedába, és Izrael fiainak egyike sem moccant a nyelvével ellene.

És Józsué azt mondta: nyissátok ki a barlangot, és hozzátok ki ezt az öt királyt a barlangból. És kihozták az öt királyt a barlangból: Jeruzsálem királyát, Hebron királyát, Jerimouth királyát, Lachis királyát és Odollam királyát. És miután kivezették őket

Józsuéhoz, összehívta Józsué egész Izraelt és a háború kezdőit, akik kísérték őt, mondván nekik: Menjetek előre és tegyétek lábaitokat az ő nyakukra. És közeledve tették lábaikat az ő nyakukra. És mondta Józsué nekik: ne féljetek tőlük, se ne rettegjetek, legyetek bátrak és legyetek erősek, mert így fog tenni az Úr minden ellenségetekkel, akik ellen ti harcoltok. És Józsué megölte őket, és felakasztotta őket öt fán, és ott függtek a fákon estig. És történt napnyugtakor, hogy Józsué parancsot adott, és levették őket a fákról, és bedobták őket a barlangba, amelybe oda menekültek, és köveket hengerítettek a barlangra egészen a mai napig.

És Makkedát elfoglalták azon a napon, és kardélre hányták, és teljesen elpusztították minden élőlényt, ami benne volt, és senki sem maradt benne megmentve vagy elmenekülve, és úgy tettek Makkedá királyával, ahogyan tettek Jerikó királyával.

És elment Józsué és egész Izrael vele Makedából Libnába, és ostromolta Libnát. És az Úr átadta azt Izrael kezébe, és elfoglalták azt és annak királyát, és meggyilkolták azt kard élével, és minden élőlényt benne, és nem maradt benne sem megmenekült, sem elmenekült, és úgy tettek annak királyával, ahogyan tettek Jerikó királyával.

És elment Józsué és egész Izrael vele Lebnából Lákisba, körülülte azt és ostromolta azt. És az Úr átadta Lakhiszt Izrael kezébe, és bevették azt a második napon, és meggyilkolták azt a kard élével, és teljesen elpusztították azt, ahogyan Lebnával

tették. Akkor felment Elám, Gázer királya, hogy segítsen Lákisnak, és Józsué leverte őt karddal, és népét is, úgy hogy nem maradt közülük sem túlélő, sem menekült.

És elment Józsué és egész Izrael vele Lákisból Odollambe, körülülte azt és ostromolta azt. És az Úr Izraél kezébe adta azt, és elfoglalták azon a napon, és kardélre hányták, és minden élőlényt megöltek, ahogyan Lákissal is tettek.

És elment Józsué és egész Izrael vele Hebronba, és ostromolta azt. És lecsapta azt karddal, és minden élőlényt, ahányan voltak benne, nem maradt életben senki, ahogyan Odollammal cselekedtek, teljesen elpusztították azt, és mindent, ami benne volt.

És Józsué és egész Izrael visszatért Debirbe, és körülülték azt. Elfoglalták azt és királyát és falvait, és lecsapták azt a kard élével, és teljesen elpusztították azt és minden élőlényt benne, és nem hagytak benne egyetlen túlélőt sem, ahogyan tették Hebronnal és királyával, úgy tették Debirrel és királyával.

És Józsué megverte a hegyvidék egész földjét, és a Négebet, és a síkságot, és Aszedótot, és azok királyait, nem hagytak közülük menekültet, és minden élő lélegzetet teljesen elpusztított, ahogyan megparancsolta az Úr, Izrael Istene. Kádés-Barnéától egészen Gázáig, az egész Gósem földjét egészen Gibeónig. És minden királyukat és földjüket leütötte Józsué egyszerre, mert az Úr, Izrael Istene harcolt Izrael mellett.

11

Amikor pedig meghallotta Jabisz, Aszór királya, küldött Jóbáb királyhoz, Márón királyához, és Szümóón királyához, és Azíf királyához, és a Nagy-Szidon környéki királyokhoz, a hegyvidékre és az Arábába, Keneróttal szemben, és a síkságra, és Fenaeddórba, És a tengerparti kánaániakhoz keleten, és a tengerparti amorreusokhoz, és a hetteusokhoz, és a perizzeusokhoz, és a jebuszeusokhoz a hegyen, és a hivveusokhoz, és a Hermon alá Masszüma földjére. És kimentek ők és az ő királyaik velük, mint a tenger homokja sokaságra nézve, és lovak és harci kocsik igen sokak. És összejöttek mind a királyok, ők maguk, és megérkeztek ugyanoda, és tábort vertek Maron vizénél, hogy harcoljanak Izrael ellen.

És azt mondta az Úr Józsuénak: Ne félj tőlük, mert holnap ebben az órában én megfutamítva adom át őket Izrael előtt, lovaikat megbénítod, és harci kocsijaikat tűzben égeted el. És Józsué jött, és minden harcos nép vele, hirtelen rájuk a Márón vizénél, és rázuhantak rájuk a hegyvidéken. És az Úr Izraél keze alá adta őket, és verve őket üldözték egészen a nagy Szidónig, és egészen Maszerónig, és egészen Masszóch síkságáig kelet felé, és levágták őket úgy, hogy nem maradt közülük menekült. És Józsué úgy tett velük, ahogyan az Úr parancsolta neki: a lovaikat megbénította, és a harci kocsijaikat tűzzel elégette.

És Józsué visszatért abban az időben, és elfoglalta Ászórt és

annak királyát, Ászór pedig azelőtt uralkodott mindezek a királyságok felett. És megöltek minden élőlényt ebben karddal, és teljesen elpusztítottak mindenkit, és nem maradt ebben élőlény, és Házort felégették tűzben. És minden városát a királyságoknak és királyaikat elvette Józsué, és megölte őket kard élével, és teljesen elpusztították őket, ahogyan parancsolta Mózes, az Úr szolgája. De Izrael nem égette el az összes megerősített várost, kivéve egyedül Ászórt égette el Izrael. És Izrael fiai maguknak zsákmányolták el minden zsákmányát, őket pedig mindannyiukat teljesen elpusztították a kard élével, amíg el nem pusztította őket; nem hagytak közülük semmit, ami lélegzett volna. Ahogyan parancsolt az Úr Mózesnek, az ő szolgájának, és Mózes hasonlóképpen parancsolt Józsuénak, és így cselekedett Józsué; nem hágott át semmit mindabból, amit Mózes parancsolt neki.

És Józsué elfoglalta az egész hegyvidéki földet, és az egész Negeb földet, és az egész Gósen földet, és a síkságot, és a nyugat felé levő területet, és Izrael hegyét, és az alföldeket. A hegy felé Chelcha hegyétől, és amely felmegy Seir felé, egészen Balagadig, és Libanon síkságai Hermon hegye alatt, és minden királyukat elfoglalta, elpusztította és megölte. És Józsué több napig háborút viselt ezekkel a királyokkal.

És nem volt város, amelyet Izrael ne vett volna el, mindent elvettek háborúban. Hogy az Úr által történt meg az ő szívük megerősítése, hogy háborúba menjenek Izrael ellen, hogy elpusztíttassanak, hogy ne adassék nekik irgalom, hanem hogy

elpusztíttassanak, ahogyan az Úr mondta Mózesnek.

És Józsué eljött abban az időben, és elpusztította az Anakimot a hegyvidékről, Hebronból, Debirből és Anabothból, és egész Júdából a városaikkal együtt, és Józsué elpusztította őket. Nem maradt az Anakim közül senki Izrael fiainak területén, kivéve Gázában, Gátban és Asdódban.

És Józsué elfoglalta az egész földet, ahogy az Úr parancsolta Mózesnek, és Józsué örökségül adta azt Izraelnek, felosztva törzseik szerint, és a föld megnyugodott a háborútól.

12

És ezek a föld királyai, akiket Izraél fiai megöltek, és örökségül kapták földjüket a Jordánon túl, napkelettől, az Arnón völgyétől a Hermon hegyéig, és az egész Arába földet keleten. Sihon, az amoriták királya, aki Hesbonban lakott, uralkodva Arnontól, amely a völgyben van, a völgy egy része szerint, és Gilead felétől Jabbok folyóig, Ammon fiainak határáig. És Arabtól Khenereth tengeréig keleten, és Araba tengeréig, a Sós-tengert keleten az út szerint Beth-jeshimoth felé, Temantól Asedoth Phasga alatt. És Óg, Básán királya megmaradt az óriások közül, aki Asztarótban és Edreiben lakott, Uralkodó Hermon hegyétől és Szekkaitól, és egész Básán Gergeszi határáig, és Maki, és fél Gileád Szihón király Hesebón határaiig. Mózes, az Úr szolgája és Izrael fiai megverték őket, és Mózes adta azt örökségül Rúbennek, és

Gádnak, és Manassé törzs felének.

És ezek az amoriták királyai, akiket Józsué és Izrael fiai megöltek a Jordánon túl, a tenger mellett, Balagadnál, a Libanon síkságán, és egészen a Chelcha hegyéig, amelyek Szeir felé emelkednek, és Józsué adta azt Izrael törzseinek, hogy örökségül bírják sorsuk szerint. A hegyen, és a síkságon, és Arabahban, és Asedothban, és a pusztában, és Negebben, a hettiták, és az amoriták, és a kánaániták, és a perizziták, és a hivviták, és a jebusziták.

A jerikói királyt és Ai királyát, amely Bétel közelében van, Jeruzsálem királyát, Hebron királyát, Jarmuth királyát, Lachish királyát, Porch királya, Gezer királya, Debir királyát, Gader királyát, Hermath király, Ader király, Lebna királyát, Odollam királyát, A király ment, Taphout király, Opher király, Ophek király Arokból, Asom király, Symoon királyt, Mambroth királyt, Aziph királyt, Kádes királya, Zahhak királya, Maredóth királya, a Karmeli Iekom királya, Odollam királyát Pheneadorból, Gei királyát Galileából, Tirzah királya, mindezek a királyok huszonkilencen.

13

És Józsué idősebb volt, előrehaladott korú, és mondta az Úr Józsuénak: te előrehaladtál korban, és sok föld maradt még örökségül. És ez az elhagyott föld, a filiszteusok határai, a gesirita és a kánaánita, A lakatlan földtől, amely Egyiptom előtt

van, egészen Akkarón határáig, a kánaániták bal oldalán, beszámíttatik az öt filiszteus szatrapiához: a gázaihoz, az asdóditához, az askelónitához, a gittitához, az akkarónitához és az euaionhoz. Témánból és egész Kánaán földjéből Gáza előtt, és a szidóniaiak Afékig, az amoriták határaiig, és Galiath egész földjét, a filiszteusokét, és az egész Libánont napkelet felől, Gilgaltól a Hermon hegye alatt Hamath bejáratáig, Minden hegyvidéken lakót a Libánontól egészen Masereth Memphomaim-ig, minden Szidóniait, én elpusztítom őket Izrael színe elől, de oszd el azt sorsvetéssel Izraelnek, ahogyan neked parancsoltam.

És most oszd el ezt a földet örökségül a kilenc törzsnek és Manassé fél törzsének. A Jordántól egészen a nagy tengerig, napnyugat felé adod azt, a nagy tenger határolja. A két törzsnek és Manasszé fél törzsének, Rúbennek és Gádnak adta Mózes a Jordánon túl, napkelet szerint; adta neki Mózes, az Úr szolgája. Aroértól, amely az Arnón-patak partján van, és a várost a völgy közepében, és az egész Misort Medebától, Szihón, az emóriták királyának minden városát, aki Hesebónban uralkodott, Ammón fiainak határáig, És Galaadítiszt, és Gesiri határait, és a Machatit, Hermon egész hegyét, és egész Basanítiszt Acháig, Óg egész királyságát Básánban, aki Asztarótban és Edreiben uralkodott – ez megmaradt az óriások közül –, és Mózes megverte őt és elpusztította. És Izrael fiai nem pusztították el teljesen a gesirität, a makatität és a kánaánität, és Gesiri királya és a makatita Izrael fiai között lakott egészen a mai napig.

Kivéve Lévi törzsének nem adatott örökség; az Úr, Izrael Istene, ez az ő örökségük, ahogy az Úr mondta nekik. És ez a felosztás, amelyet Mózes felosztott Izrael fiainak Móáb Arábóthjában, a Jordánon túl, Jerikó irányában.

És Mózes adta Rúben törzsének nemzetségeik szerint. És lett az ő határuk Aroértól, amely az Arnon völgy előtt van, és a város, amely az Arnon völgyben van, és az egész Misor, Hesebónig, és minden várost, amelyek Misorban vannak, és Daibont, és Bamot Baalt, és Meelbot házát, és Basán, és Bakedmóth, és Maifaád, és Kariáthaim És Sebama, és Serada, és Sion az Enab hegyen, és Beth peor, és Asedoth Phasga, és Baiththaseinoth, és Misór minden városát, és Sihónnak, az amoriták királyának egész királyságát, akit Mózes levert, őt és Midián vezetőit, Evit, Rekemet, Zurt, Hurt és Rebát, Sion elesett uralkodóját, és Sion lakóit.

És Bálámot, Beór fiát, a jóst megölték a fordulópontban.

Lettek pedig Rúben határai, a Jordán határ, ez az örökség Rúben fiainak törzseik szerint, az ő városaik és az ő tanyáik.

Mózes pedig adta Gád fiainak nemzetségeik szerint. És lettek az ő határaik Jázér, Gileád minden városa, és Ammón fiainak földje félig Arábáig, amely Arád előtt van. És Heszebóntól Arabótig Maszefá szerint, és Botanim, és Maán Daibón határáig, És Enadom és Othargai és Bainthanabra és Sokchotha és Saphan és Sihon király, Heshbon királyának maradék királysága, és a

Jordán fog határt képezni egészen a Chinnereth-tenger egy részéig, a Jordánon túl, keletre. Ez Gád fiainak öröksége nemzetségeik és városaik szerint; nemzetségeik szerint nyakat fordítanak ellenségeik előtt, mert nemzetségeik szerint lettek a városaik és a tanyáik.

És Mózes adta Manassé törzse felének nemzetségeik szerint. És lettek az ő határaik Maántól, és Básán egész királysága, és Óg királynak Básán egész királysága, és Jaír minden falva, amelyek Básánítidiben vannak, hatvan város. És Gileád fele, és Astarótban, és Edreiben Óg királyságának városai Básánban, Mákir fiainak, Manasszé fiainak, és Mákir feleinek, Manasszé fiainak, az ő nemzetségeik szerint. Ezek azok, akiket Mózes örökségül adott a Jordánon túl, Moáb Arabóthjában, a Jordánon túl, Jerikóval szemben keletre.

14

És ezek azok, akik örökséget osztottak Izrael fiainak Kánaán földjén, akiknek örökségül osztották nekik Eleazár, a pap, és Józsué, Nun fia, és Izrael fiai törzseinek atyai fejedelmei. Sorsok szerint örököltek, ahogyan parancsolta az Úr Józsué keze által a kilenc törzsnek és a fél törzsnek. a Jordánon túlról. És a levitáknak nem adott örökséget közöttük, Mert József fiai két törzset alkottak, Manassét és Efraimot, és nem adatott rész a földből a levitáknak, hanem csak városok lakásra, és az elkülönített területek jószágaiknak és jószágaik számára.

Ahogyan az Úr parancsolta Mózesnek, úgy cselekedtek Izrael fiai, és felosztották a földet.

És Júda fiai előjöttek Józsuához Gilgálban, és mondta neki Káleb, Jefunné fia, a kenizzita: te tudod a szót, amelyet az Úr mondott Mózesnek, az Isten emberének, rólam és rólad Kádes-Barnéában. Negyven éves voltam, amikor elküldött engem Mózes, az Isten szolgája Kádes Barneából, hogy kikémleljem a földet, és válaszoltam neki szót az ő elméje szerint. A testvéreim, akik velem felmentek, megváltoztatták a nép szívét, én azonban teljesen elhatároztam, hogy követem az Urat, az én Istenemet. És megesküdött Mózes azon a napon, mondván: a föld, amelyre rálépett, neked lesz örökségül és gyermekeidnek örökre, mert odaadtad magad, hogy kövessed az Urat, a mi Istenünket. És most táplált engem az Úr, ahogyan mondta, ez a negyvenötödik év, amióta az Úr ezt a szót Mózesnek mondta, és Izrael a pusztában járt, és most íme én ma nyolcvanöt éves vagyok, Még ma is erős vagyok, mint amikor Mózes elküldött engem, hasonlóképpen erős vagyok most, hogy kimenjek és bemenjek a háborúba. És most kérem tőled ezt a hegyet, ahogy az Úr mondta azon a napon, hogy te hallottad ezt a szót azon a napon, most pedig az Anákim ott vannak, erődített és nagy városok, ha tehát az Úr velem lesz, elpusztítom őket, ahogy az Úr mondta nekem.

És Józsué megáldotta őt, és Hebrónt adta Kálebnek, Jefuné fiának, Kenáz fiának örökségül. Ezért lett Hebron Kálebé, Jefunénak, a kenezitának a fia örökségül a mai napig, mert ő követte az Úrnak, Izrael Istenének parancsát. Hebron neve

korábban Argob városa volt, ez volt az Anakim anyavárosa, és a föld megszűnt a háborútól.

15

És lettek Júda törzsének határai klánjaiknak megfelelően Idumea határaitól, Szín pusztájától egészen Kádésig, dél felé.

És lett az ő határuk délről egészen a sós tenger részéig, a dél felé vezető gerincétől. És áthalad az Akrabin-hágóval szemben, és megkerüli Szenát, és felmegy délről Kádesz-Barneára, és kimegy Heszronhoz, és felmegy Szaradába, és kimegy a nyugati Kádeszhez. És kimegy Szelmónára, és átvonul egészen Egyiptom szakadékáig, és lesz annak a határok kijárata a tengernél; ez az ő határuk Déltől.

És a keleti határok: az egész Sós-tenger a Jordánig. És az ő határaik északról, a tenger gerincétől és a Jordán részétől. A határ felmegy Bethaglaimra, és észak felől elmegy Betharabához, majd felmegy a határvonal Reuben fiának, Bohánnak a kövéhez. És felmegy a határ Achor völgyének negyedéhez, és lemegy Gilgalhoz, amely Adummim feljáratával szemben van, amely a völgytől délre van, és áthalad a nap forrásának vizéhez, és kijárata Rogel forrása lesz. És felmegy a határ az Ennom-szakadékba, a jebuszi hátára délről, ez Jeruzsálem, és áthalad a határ a hegy csúcsára, amely az Ennom-szakadék előtt van a tenger felé, amely a Rafaim földjének

részéből van északon. És a határ áthalad a hegy csúcsától Nafthó víz forrásához, és áthalad az Efron hegyébe, és a határ Baálba vezet, ez Iarim városa. És a határ körüljár Baáltól a tengerre, és elmegy az Asszár hegybe, Jarin város hátán északról, ez Chaszlón, és lemegy a nap városára, és elmegy délre, És a határ áthúzódik Akkaron háta mögött észak felé, és a határok kinyúlnak Sokkhothig, és a határok áthaladnak dél felé, és kinyúlik Lebnáig, és a határok kijárata a tenger felé lesz. És a határaik a tengertől, a nagy tenger fogja határolni. Ezek Júda fiainak határai körös-körül nemzetségeik szerint.

És Kálebnek, Jefunné fiának adott részt Júda fiai között Isten parancsolata által, és Józsué adta neki Arbók városát, Enák anyavárosát, ez Hebron. És kiirtotta onnan Káleb, Jefunné fia, Anák három fiát: Szeszájt és Tolmájt és Ahimánt. És felment onnan Káleb Debir lakóira, Debir neve pedig korábban Írások városa volt.

És mondta Káleb: aki elfoglalja és beveszi az Írások városát és birtokba veszi azt, annak adom Aksza leányomat feleségül. És vette azt Gothoniél, Khenéz fia, Kháleb testvére, és adta neki Askhán leányát feleségül. És történt, amikor ő kiment, hogy tanácsot adott neki, mondván: Kérni fogom atyámtól a mezőt. És kiáltott a szamárról, és mondta neki Káleb: Mi van veled? És mondta neki: Adj nekem áldást, mert Negeb földjére adtál engem, adj nekem Botthániszt. És adta neki a felső Gonathlánt és az alsó Gonathlánt.

Ez a Júda fiainak törzsének öröksége. Lettek pedig városok a Júda fiai törzsének határai felé Edóm határain a pusztaságon, és Baiseléél, és Ára, és Aszór. és Ikam, és Regma, és Arouel, és Kádés, és Aszorionain, és Mainám, és Balmaana, és az ő falvaik, és a városok Aseron, ez Asor, és Szén, és Szalma, és Molada, és Szeri, és Bafalát, És Cholasheola, és Beersheba, és az ő falvaik, és az ő tanyáik. Bela, és Bakok, és Asom, és Elboudad, és Bethel, és Hormah és Ziklag, és Macharim, és Sethennak, És Labosz, és Szalé, és Eromóth, huszonkilenc város, és azok falvai.

A síkságon Astaól, Raa és Assa. És Varrott, és Feszített, és Iluthoth, és Bába, és Jermouth, és Odollam, és Membra, és Saocho, és Iazeka, És Sakarim, és Gadera, és annak tanyái, tizennégy város, és azok falvai. Senna, Adasan és Magadalgad, és Dalad, Maszfa és Iachareel, és Basedoth, és Ideadalea, és Chabra, Maches és Maachos, és Gedor, és Bagadiel, és Noman, és Machedan, tizenhat város, és ezek falvai Lebna, és Ithak, és Enoch, és Iana, és Nasib, és Keilam, és Akiezi, és Kezib, és Bathesar, és Ailom, tíz város, és azok falvai, Ekron és annak falvai, és azok tanyái, Ekrontól Gemnáig, és mindazok, amelyek Asedoth közelében vannak, és azok falvai. Asiedoth és annak falvai és annak tanyái, Gáza és annak falvai és annak tanyái egészen Egyiptom patakjáig, és a nagy tenger választja el.

És a hegyvidéken Szamir, Jeter és Szóka, és Folyó, és az Írások városa, ez Debir, és Anon, és Into, és Manna, és Aisam és Gosem, és Halu, és Hanna, és Gilom, tizenegy város, és azok falvai Airem, Remna és Soma, és Jemain, Baethachu és Phakoua, És

Euma, és Arbok városa, ez Hebron, és Sorath: kilenc város és azok tanyái. Maon, és Carmel, és Ziph, és Juttah, és Jariel, Arikam és Zakanaim és Gibea, és Timna, kilenc város, és azok falvai, Ailoua, Beth zur és Geddon, és Magaroth, és Bethanam, és Thekoum, hat város, és falvaik, Kiriath baal, ez Jarim városa, és Sotheba, két város, és tanyáik. és Baddargeis, és Tharabaam, és Ainon És Aiochioza, és Naflazon, és Sadon városai, és Arkades, hét város, és azok falvai.

És a jebúszi Jeruzsálemben lakott, és Júda fiai nem voltak képesek elpusztítani őket, és a jebúsziak Jeruzsálemben laktak egészen a mai napig.

16

És lettek József fiainak határai a Jordántól, amely Jerikó szerint van keleten, és felmegy Jerikótól a hegyvidékre, a pusztaságon át Bételbe, Lúzába. És ki fog menni Bételbe, és el fog haladni Ahatarthi határain. És áthalad a tenger felé Aptalim határai mentén egészen az alsó Bethoron határaiig, és kijáratuk a tenger felé lesz. És József fiai, Efraim és Manassé örököltek.

És lettek Efraim fiainak határai törzseik szerint, és örökségük határa kelettől Atarót és Erók volt Felső-Béthorónig és Gazaráig. És a határok a tengerre fognak érkezni Ikasmonba északról, Melegtől körül fog menni kelet felé Thenasába és Sellesbe, és el fog menni kelet felől Ianokába. és Machóba, és Atarothba, és

falvaikba, és rájön Jerichóra, és kimegy a Jordánra. És Táfóból mennek a határok a tengerre Chelkanára, és kijáratuk a tengernél lesz, ez Efraim törzsének öröksége nemzetségeik szerint.

És a városok, amelyek elkülönítettek Efraim fiainak Manassé fiai örökségének közepette, mind a városok és azok falvai. És Efraim nem pusztította el a Gézerben lakó kánaánit, és a kánaáni Efraimban lakott egészen e napig, egészen addig, amíg Egyiptom királya, Fáraó fel nem ment, és el nem vette azt, és fel nem égette azt tűzben, és a kánaániakat, és a perizzitákat, és a Gézerben lakókat át nem szúrták, és Fáraó hozományként adta azt a lányának.

17

És lettek a határok Manasszé fiai törzsének, mivel ő volt az elsőszülött Józsefnek, Mákirnak, Manasszé elsőszülöttjének, Gileád atyjának, mert harcos férfi volt Gileáditiszben és Básánitiszben. És megtörtént Manasszé maradék fiaival, klánjuk szerint: Jezi fiaival, Kelez fiaival, Jeziel fiaival, Szükem fiaival, Szümarim fiaival és Ofer fiaival; ezek voltak a férfiak klánjuk szerint.

És Szalpaádnak, Ófer fiának, nem voltak fiai, hanem lányai, és ezek Szalpaád lányainak nevei: Maála, Nua, Egla, Melcha és Thersa. És megálltak Eleázár pap előtt, és Jósua előtt, és a

vezetők előtt, mondván: Az Isten megparancsolta Mózes keze által, hogy adjanak nekünk örökséget testvéreink között, és adatott nekik az Úr parancsa által sors az ő atyjuk testvérei között. És esett a kötelük Anasszától és Labek síksága Gileád földjéből, amely a Jordánon túl van, Mert Manasszé fiainak lányai örökséget kaptak testvéreik között, Gileád földje pedig Manasszé megmaradt fiainak jutott.

És lettek Manasszé fiainak határai Delehanath, amely Anath fiai előtt van, és megy a határokon Jaminra és Jassibra, Taphthoth forrásáig. Manasséé lesz, és Tafet Manassé határain Efraim fiaié. És le fognak menni a határok a Karána szakadékra, délre, a Jariel szakadéka szerint, Efraim terebintusa és Manassze városa között, és Manassze határai északon a folyóig mennek, és a kijárata a tenger lesz. Délről Efraimé, északon Manasszéé, és a tenger lesz a határuk; Aserrel találkoznak északon, és Issakárral keleten. És Manasséé lesz Issakárban és Áserben Baitan és azok falvai, és Dór lakói és annak falvai, és Megiddó lakói és annak falvai, és Mafeta harmada és annak falvai.

És Manasszé fiai nem voltak képesek elpusztítani ezeket a városokat, és a kánaáni kezdett lakni ezen a földön. És megtörtént, hogy mivel Izrael fiai megerősödtek, alattvalókká tették a kánaániakat, de teljesen elpusztítani nem pusztították el őket.

József fiai pedig válaszoltak Józsuénak, mondván: Miért adtál nekünk birtokul egy sorsot és egy mért részt? Én pedig nagy nép

vagyok, és az Isten megáldott engem. És mondta nekik Józsué: Ha sok nép vagy, menj fel az erdőbe, és tisztíts magadnak helyet, ha szorít téged Efraim hegye. És azt mondták: Nem tetszik nekünk Efraim hegye, és a kánaánitáknak, akik ott laknak Bétsánban és annak falvaiban, Jezréel völgyében, kiválasztott lovaik és vasuk van. És Józsué azt mondta József fiainak: ha nagy nép vagy és nagy erővel bírsz, nem lesz neked egyetlen sorsrész. Az erdő ugyanis a tiéd lesz, mert erdő van, és ki fogod tisztítani azt, és a tiéd lesz, és amikor teljesen elpusztítod a kánaánitát, mert kiválasztott lovai vannak neki, te ugyanis felülkerekedel rajta.

18

És Izrael fiainak minden gyülekezete összegyűlt Silóban, és ott felütötték a bizonyság sátrát, és a föld meghódíttatott általuk.

És megmaradtak Izrael fiai, akik nem örököltek, hét törzs. És mondta Józsué Izrael fiainak: Meddig fogtok elbágyadni örökölni a földet, amelyet az Úr, a mi Istenünk adott? Adjatok ki közületek három férfit törzsenként, és felkelve menjenek át a földön, és írják le azt előttem, ahogyan szükséges lesz felosztani azt. És átmentek hozzá, És hét részre osztotta nekik a földet. Júdás határt fog állítani nekik délről, és József fiai határt fognak állítani nekik északról. Ti pedig osszátok fel a földet hét részre, és hozzátok ide hozzám, és sorsot vetek nektek az Úr, a mi Istenünk előtt. Nem, mert nincs rész Lévi fiainak közöttetek,

mert az Úr papsága az ő része, és Gád és Rúben és Manassé fél törzse vették az örökségüket a Jordánon túl kelet felé, amelyet adott nekik Mózes, az Úr szolgája.

És felkeltek a férfiak és elmentek, és Józsué megparancsolta a menő férfiaknak, hogy mérjék fel a földet, mondván: Menjetek és mérjétek fel a földet, és jöjjetek hozzám, és itt sorsot vetek nektek az Úr előtt Silóban. És elmentek, bejárták a földet, látták azt, és leírták városok szerint hét részre egy könyvbe, majd elhozták Józsuéhoz. És Józsué sorsot vetett nekik Silóban az Úr előtt.

És kijött a Benjámin törzs sorsa elsőként klánjuk szerint, és sorsuk határa Júda fiai és József fiai között húzódott.

És az ő határaik északról lettek, a Jordántól felfelé megy a határ Jerikó háta mögött északról, és felmegy a hegyre a tenger felé, és annak a kijárata Mabdarítisz Bethón lesz. És onnan a határ áthalad Lúza felé, Lúza hátoldalán délről, ez Béthel, és a határ lemegy Maataróv Orekh felé a hegyvidékre, amely Alsó-Béthóróntól délre van.

És áthalad a határokon és elmegy a tengerhez néző részre déltől, a hegytől Bét-Hórón előtt délre, és annak kijárata Kirját-Baálba lesz, ez Kirjat-Jearim, Júda fiainak városa, ez a tengerre néző rész.

És a rész, amely Dél felé van Kariath Baal részétől, és át fognak

menni a határok Gasinba, Naphto víz forrására. És a határok le fognak menni egy részre, ez Sonnam völgyének előtte van, amely Emek Refaim részéből van északról, és le fog menni Gaienna Jebuszai hátára délről, le fog menni Rogel forrására, És áthalad Bétsemes forrásán, és elmegy Galilótnál, amely Etám feljáratával szemben van, és lemegy Rúben fiai Bóhán kövéhez, és áthalad Betharabah háta mentén északról, és lemegy a határokhoz, a tenger háta felé északról És a határok kijárata a Sós-tenger gerincénél lesz északon, a Jordán déli részénél; ezek a határok délről.

És a Jordán fogja határolni keleti részről, ez Benjamin fiainak öröksége, annak határai körös-körül nemzetségeik szerint.

És lettek Benjámin fiainak városai törzseik szerint: Jerikó, és Bethegai, és Amekasis, és Baithabara, és Sarai, és Besana, és Aien, és Phara, és Ephrathah, és Caraphah, és Chephirah, és Moni, és Gibeah, tizenkét város és falvaik Gibeon, és Ramah, és Beeroth, és Masszéma, és Miron és Amóké, És Phira, és Kaphan, és Nakan, és Zelekan, és Thareela. És Jebusz, ez Jeruzsálem, és Gabaoth, Jarim, tizenhárom város, és azok falvai, ez Benjamin fiainak öröksége az ő nemzetségeik szerint.

19

És kijött a második sors Simeon fiainak, és az ő örökségük Júda fiai öröksége között lett. És a sorsuk Beerseba, Samaa és

Moladah lett, és Arsola, és Bola, és Jason, és Erthoula, és Tervek, és Horma, és Sicelac, és Baithmachereb, és Sarsusin, És Batharoth, és azok mezői, tizenhárom város, és azok falvai. Csendes, és Meleg, és Jether, és Száraz, négy város és azok falvai, Városaiknak körben, egészen Balekig haladva Bameth szerint dél felé, ez Simeon fiai törzsének öröksége nemzetségeik szerint. A Júda sorsából való Simeon fiai törzsének öröksége, mert Júda fiainak része nagyobb lett az övéknél, és Simeon fiai az ő sorsuk közepén örököltek.

És kijött a harmadik sors Zebulunnak törzseik szerint, örökségük határai Esedekgola lesznek, az ő határaik a tenger és Magelda, és találkozni fog Betharabah-nál a szakadéknál, amely Jeknam előtt van. És visszatért Seddouktól keletre, Baithsamüsszel szemben, Chaszélóthaithnak a határaira, és átmegy Dabiróthon, és felmegy Phanggaira. És onnan körüljár az ellenkező oldalról keletre Geba felé, Kattath város felé, és áthalad Rimmon felé, a szikla szirtje felé. És a határok észak felé Hamáth felé fognak körüljárni, és kijáratuk Zifrón felé lesz, és Katanath, és Nabaal, és Symoon, és Jerikó, és Baithman. Ez a Zebulon fiai törzsének öröksége az ő nemzetségeik szerint, a városok és az ő falvaik.

És Issakárnak jutott a negyedik sors. És lettek a határaik Iaziel, Chasaloth és Sunam, és Agis, és Siona, és Reeroth, és Anachereth és Dabiron, és Kishon, és Rebes, és Remmas, és Ieon, és Tomman, és Aimarek, és Bersaphes. És a határok összekapcsolódnak Gathbornál és Salimnál a tenger felé, és Beth-shemeshnél, és a

határok kijárata a Jordán lesz. Ez Issakár fiai törzsének öröksége nemzetségeik szerint, a városok és falvaik.

És kijött az ötödik sors Ásernek nemzetségeik szerint. És lettek az ő határaik Exeleketh, és Aleph, és Baithok, és Keaph, és Elimelech, és Ammiel, és Maaseiah, és csatlakozni fog Karmelhez a tenger mentén, és Sionhoz, és Labanathhoz. És visszatér napkelettől és Bétgenéttől, és csatlakozik Zebulonhoz és Ekgaihoz, és Ftaiélhoz észak szerint, és belép Szaftaibaitme határaiba és Inaelbe, és áthalad Kobamaszomélbe. És Elbon, és Raab, és Ememeon, és Kanthan egészen a nagy Szidonig. És a határ visszatér Rámába, egészen Maszfasszát forrásáig és a tírusziak földjéig, majd a határ visszatér Jászif felé, és kijárata a tenger lesz, valamint Apoleb és Ekhozób. és Archob, és Aphek, és Rhaau. Ez Asher fiai törzsének öröksége klánjuk szerint, a városok és falvaik.

És Naftalinak jutott a hatodik sors. És lettek a határaik Moolam, és Mola, és Besemiin, és Arme, és Nabok, és Iephthamai, egészen Dodamig, és az átmenetek övé lettek a Jordán. És a határ visszafordul a tenger felé Aththabornál, és onnan áthalad Iakanába, és találkozik Zebulonnal dél felől, és Asher találkozik a tenger mentén, és a Jordán napkelet felől.

És a Tírusziak erődített városai: Tírusz, és Omathadaketh, és Kenereth, és Armath, és Arael, és Azor és Kádesz, és Asszári, és Ászór forrása, és Keroe, és Megalaarim, és Baiththame, és Thessamys. Ez a Naftali fiainak törzsének öröksége.

És Dánnak kijött a hetedik sors. És lettek az ő határaik Sarath, és Asa, és Sammaus városai, és Salamisz, és Ammón, és Szilathá, és elvéve, és Timnát, és Ekront, és Alcatha, és Begeton, és Gebeelan, és Azor, és Banaibakat, és Gethremmon, És Hawks a tengertől határos Joppával. Ez Dán fiai törzsének öröksége nemzetségeik szerint, az ő városaik és az ő falvaik.

És elmentek Dán fiai és harcoltak Lakhisz ellen, és elfoglalták azt, és leölték lakóit kard élével, és letelepedtek benne, és elnevezték Laszendan-nak.

És elmentek, hogy birtokba vegyék a földet határaik szerint, és Izrael fiai sorsot adtak Józsuénak, Nún fiának, közöttük. Isten parancsa által adták neki a várost, amelyet kért, Thamnasarachot, amely Efraim hegyén van, és felépítette a várost, és abban lakott.

Ezek azok a felosztások, amelyeket örökségül adott Eleazár, a pap, és Jósua, Nun fia, és a családfők vezetői Izrael törzseiben sorsvetés által Silóban, az Úr előtt, a bizonyság sátrának ajtaja mellett, és elmentek, hogy birtokba vegyék a földet.

20

És az Úr beszélt Józsuénak, mondván, Beszélj Izrael fiaihoz, mondván: adjátok meg a menedékvárosokat, amelyekről szóltam hozzátok Mózes által. Menedék a gyilkosnak, aki lelket

ütött meg akaratlanul, és lesznek nektek a városok menedékül, és nem hal meg a gyilkos a vér bosszúállója által, amíg a gyülekezet előtt ítéletre nem áll.

És elkülönítette Kádest Galileában, Neftali hegyén, és Sikemet Efraim hegyén, és Arbok városát, ez Hebron, Júda hegyén.

És a Jordánon túl adta Boszort a pusztában, a síkságon, Rúben törzsétől, és Arémótot Gileádban, Gád törzsétől, és Gaulónt Básánitiszban, Manassze törzsétől.

Ezek a városok a kijelöltek Izraél fiai és a köztük tartózkodó jövevény számára, hogy oda menekülhessen mindenki, aki akaratlanul lelket ölt, hogy ne haljon meg a vér megbosszulójának kezében, amíg a gyülekezet elé nem áll ítéletre.

21

És előjöttek Lévi fiainak főatyái Eleázár paphoz és Józsuéhoz, Nún fiához, és Izrael törzsei atyáinak fővezetőihez, És mondtam nekik Silóban, Kánaán földjén, mondván: az Úr parancsolta Mózes keze által, hogy adjanak nekünk városokat lakni, és legelőket a mi jószágainknak. És Izrael fiai adták a Levitáknak az öröklés felosztásakor az Úr parancsolata által a városokat és azok legelőit.

És kijött a sors Kaát népének, és Áron fiainak, a papoknak, a levitáknak Júda törzséből és Simeon törzséből és Benjámin törzséből sors által tizenhárom város jutott.

És Kaát megmaradt fiainak Efraim törzséből és Dán törzséből és Manassé törzs feléből sorsvetéssel tíz város.

És Gedszón fiainak Isszáchár törzséből és Ásér törzséből és Nefthali törzséből és Manasszé fél törzséből Básánban tizenhárom várost adtak.

És Merari fiainak klánjuk szerint Rúben törzsétől, Gád törzsétől és Zebulon törzsétől sorsvetéssel tizenkét várost adtak.

És Izrael fiai adták a levitáknak a városokat és azok legelőit, ahogyan az Úr parancsolta Mózesnek, sorsvetés által.

És Júda fiainak törzse és Simeon fiainak törzse és Benjámin fiainak törzséből adták ezeket a városokat, és elnevezték őket. Áron fiainak a Kaát népéből, Lévi fiaiból, mert ezeknek jutott a sors. És adta nekik Kariatharbókot, Enák anyavárosát – ez Hebrón Júda hegyén –, de a körülötte lévő legelőket, És a város mezőit és falvait Józsué Jefunné fiának, Kálebnek a fiai birtokába adta.

És Áron fiainak adta a menedékvárost a gyilkos számára, Hebront, és a hozzá tartozó kiválasztott területeket, és Lemnát,

és a hozzá tartozó kiválasztott területeket. És Ailomot és a hozzá elkülönített területeket, és Temát és a hozzá elkülönített területeket És a Nevetést, és az ehhez elkülönített területeket, és Debirt, és az ehhez elkülönített területeket, És Asa és az ehhez elkülönített területek, és Tanu és az ehhez elkülönített területek, és Betshemesh és az ehhez elkülönített területek, kilenc város e két törzstől. És Benjámin törzséből Gabaónt és az ahhoz elkülönített területeket, és Gathéthet és az ahhoz elkülönített területeket, És Anatót és az ehhez elkülönített területek, és Gamala és az ehhez elkülönített területek, négy város. Áron fiai, a papok minden városa, tizenhárom.

És Kaát fiainak népeinek, a levitáknak, akik megmaradtak Kaát fiai közül, lett papjaik városa Efraim törzséből. És adták nekik a menedék városát, a gyilkosét, Szíkemet és a hozzá elkülönített területeket, és Gázarát és a hozzá tartozó területeket, és a hozzá elkülönített területeket. És Beth horon, és az ehhez elkülönített városok: négy város. És Dán törzséből Elkothaimot és az ehhez elkülönített területeket, és Gethedant és az ehhez elkülönített területeket, És Ajjalon és a hozzá elkülönített területek, és Geteremmon és a hozzá elkülönített területek, négy város. És Manassé törzse felének részéből Tanákot és az ahhoz elkülönített területeket, és Iebathát és az ahhoz elkülönített területeket, két várost. Összesen tíz város és az ezekhez elkülönített területek Kaát fiai megmaradt népeinek.

És Gedson fiainak, a levitáknak, Manassé törzse felétől az elkülönített városokat a gyilkosoknak: Gaulont Basanitidiben és

annak legelőit, és Bosorant és annak legelőit, két várost. És Issakár törzséből Kisont és az ahhoz elkülönített területeket, és Debbát és az ahhoz elkülönített területeket, És Rámathot és az ehhez elkülönített területeket, és az Írások Forrását és az ehhez elkülönített területeket, négy várost. És Ásér törzséből Basellán és az ehhez elkülönített területek, és Dabbón és az ehhez elkülönített területek, És Chelkat és az ehhez elkülönített területek, és Rahab és az ehhez elkülönített területek, négy város. És Naftali törzséből a gyilkos számára elkülönített várost, Kádest Galileában és annak elkülönített területeit, és Nemmátot és annak elkülönített területeit, és Temmónt és annak elkülönített területeit, három várost. Gedszón minden városa nemzetségeik szerint tizenhárom város.

És Merari fiainak népének, a megmaradt levitáknak Zabulon törzséből Maánt és annak legelőit, és Kádest és annak legelőit, És Szella legelőivel együtt, három város. És a Jordánon túl, Jerikóval szemben, Rúben törzséből a gyilkos menedékvárosa: Boszór a pusztában, Miszó és legelői, valamint Jázér és legelői. És Dekmónt és annak legelőit, és Maphát és annak legelőit, négy várost. És Gád törzséből a gyilkos menedékvárosát, Rámótot Gileádban és annak legelőit, Kámint és annak legelőit, és Heszbónt legelőivel, és Jázért legelőivel, összesen négy várost Merari fiainak minden városa nemzetségeik szerint, akik megmaradtak Lévi törzséből, és a városok határai tizenkettő voltak.

A léviták minden városa Izrael fiainak birtokán belül

negyvenyolc város volt, legelőikkel együtt Ezen városok körül, város és a város körüli legelők mindezen városok számára,

És az Úr adta Izraelnek mindazt a földet, amelyet megesküdött, hogy adja az ő atyáiknak, és örökölték azt, és laktak benne. És megnyugtatta őket az Úr körös-körül, ahogyan megesküdött az ő atyáiknak, nem kelt fel senki előttük minden ellenségük közül, minden ellenségüket az Úr kezükbe adta. Nem esett el mind a jó szavakból, amelyeket az Úr Izrael fiainak mondott, mind beteljesedett.

22

Akkor összehívta Józsué Rúben fiait, és Gád fiait, és Manassé törzsének felét, És mondta nekik: ti hallottátok mindazt, amennyit parancsolt nektek Mózes, az Úr szolgája, és engedelmeskedtetek az én hangomnak mindenben, amennyit parancsolt nektek. Nem hagytátok el testvéreiteket ezen hosszú napok során, a mai napig megtartottátok Istenetek, az Úr parancsolatát. Most pedig nyugalmat adott az Úr, a mi Istenünk a mi testvéreinknek, ahogyan mondta nekik. Most tehát elfordulva menjetek el a ti házaitokba és a ti birtokotok földjére, amelyet Mózes adott nektek a Jordánon túl. De őrizzétek nagyon, hogy megtegyétek a parancsolatokat és a törvényt, amelyet Mózes, az Úr szolgája parancsolt nekünk megtennünk, hogy szeressétek az Urat, a mi Istenünket, hogy járjatok minden az ő útján, hogy őrizzétek az ő parancsolatait, és hogy ragaszkodjatok

hozzá, és hogy szolgáljatok neki teljes elmétek és teljes lelketek által. És Jézus megáldotta őket, és elküldte őket, és elmentek a házaikba.

És Manassé törzse felének adott Mózes Básánban, a másik felének pedig Józsué adott testvéreikkel együtt a Jordánon túl, a tenger felé eső oldalon, és amikor Józsué elküldte őket házaikba és megáldotta őket. És sok pénzzel elmentek a házaikba, és nagyon sok jószággal, és ezüsttel, és arannyal, és vassal, és sok ruházattal, elosztották az ellenségek zsákmányát a testvéreikkel.

És elmentek Rúben fiai és Gád fiai és Manassé fél törzse Izrael fiaitól Silóból, Kánaán földjéből, hogy elmenjenek Gileádba, birtokuk földjére, amelyet örököltek az Úr parancsa által Mózes keze által.

És eljöttek Gileádba a Jordán mellett, amely Kánaán földjén van, és Rúben fiai, Gád fiai és Manassé törzsének fele ott oltárt építettek a Jordán mellett, nagy oltárt látni való módon.

És hallották Izrael fiai, hogy mondták: Íme, Rúben fiai és Gád fiai és Manassé törzsének fele oltárt építettek Kánaán földjének határain, Gileádnál, a Jordánnál, Izrael fiainak túlsó oldalán. És Izrael minden fia összegyűlt Silóba, úgyhogy felmentek, hogy háborút viseljenek ellenük.

És elküldték Izrael fiai Rúben fiaihoz és Gád fiaihoz és Manassé féltörzsének fiaihoz Gileád földjére Fineást, Eleázár fiát, Áron

főpap fiát És tíz vezető vele, egy vezető Izrael minden törzséből, minden család házából, a családok házainak vezetői Izrael ezreseinek parancsnokai. És megérkeztek Rúben fiaihoz és Gád fiaihoz és Manasszé törzse felének Gileád földjére, és beszéltek hozzájuk, mondván: Ezt mondja az Úr egész gyülekezete: Mi ez a vétség, amelyet elkövettetek Izrael Istene előtt, hogy ma elforduljatok az Úrtól, oltárt építve magatoknak, hogy hitehagyókká váljatok az Úrtól? Nem kicsi nekünk a Peór bűne, hogy nem tisztultunk meg tőle a mai napig? És csapás lett az Úr gyülekezetében. És ti ma elfordultatok az Úrtól, és lesz, ha ma eltávoztok az Úrtól, akkor holnap egész Izraelre lesz a harag. És most, ha kicsi a ti birtokotok földje, keljetek át az Úr birtokának földjére, ahol ott lakozik az Úr sátora, és örököljetek közöttünk, és ne legyetek Isten ellen lázadók, és ti se távolodjatok el az Úrtól azáltal, hogy oltárt építetek az Úrnak, a mi Istenünknek az oltárán kívül. Vajon nem Ákár, Zárá fia vétkezett-e vétségben a szentelt dolog ellen, és egész Izrael gyülekezete ellen harag támadt? És ő egyedül halt meg a saját bűnében.

És válaszoltak Rúben fiai és Gád fiai és Manassé törzsének fele, és beszéltek Izrael ezredeseinek, mondván: Az Isten Isten Úr van, és az Isten Isten ő maga tudja, és Izrael ő maga tudni fogja, ha hitehagyásban vétkeztünk az Úr előtt, ne szabadítson meg minket ezen a napon. És ha oltárt építettünk magunknak, hogy eltávodjunk az Úrtól, a mi Istenünktől, hogy égőáldozatokat mutassunk be rajta, hogy üdvösség áldozatát végezzük rajta, az Úr számon kéri.

De az óvatosság kedvéért tettük ezt, mondván, hogy ne mondják holnap a ti gyermekeitek a mi gyermekeinknek: mi közötök az Úrhoz, Izrael Istenéhez? És az Úr határokat helyezett közénk és közétek, a Jordánt, és nincs nektek részetek az Úrban, és a ti fiaitok elidegenítik a mi fiainkat, hogy ne imádják az Urat. És azt mondtuk, hogy így csináljuk, hogy megépítsük ezt az oltárt, nem áldozatok miatt, sem áldozatok miatt. De hogy ez tanúbizonyság legyen közöttünk és köztetek, és a mi nemzedékeink között utánunk, hogy szolgáljuk az Úr szolgálatát őelőtte, a mi áldozatainkkal és a mi véráldozatainkkal és a mi hálaáldozatainkkal, és hogy a ti gyermekeitek ne mondják holnap a mi gyermekeinknek: nincs nektek részetek az Úrban. És azt mondtuk: ha valaha megtörténik, és beszélnek hozzánk, vagy a mi nemzedékeinkhez holnap, és azt mondják: lássátok az Úr oltárának hasonmását, amelyet a mi atyáink készítettek, nem áldozati adományok miatt, sem áldozatok miatt, hanem tanúság ez közöttetek és közöttünk, és a mi fiaink között. Ne történjék meg tehát, hogy elforduljunk az Úrtól a mai napon, hogy elszakadjunk az Úrtól, úgy hogy oltárt építsünk a gyümölcsáldozatoknak és az áldozatoknak, Szalamisz és az üdvösség áldozata számára, kivéve az Úr oltárát, amely az ő sátora előtt van.

És amikor Fineás, a pap és Izrael gyülekezetének minden vezetője, akik vele voltak, meghallották a szavakat, amelyeket Rúben fiai és Gád fiai és Manassé fél törzse beszéltek, tetszett nekik. És mondta Fineés, a pap Rúben fiainak és Gád fiainak és Manassé fél törzsének: Ma megismertük, hogy velünk van az Úr,

mert nem vétkeztetek az Úr előtt vétket, és hogy megszabadítottátok Izrael fiait az Úr kezéből. És visszafordult Fineás, a pap, és a vezetők Rúben fiaitól és Gád fiaitól és Manassé fél törzsétől Gileádból Kánaán földjére Izrael fiaihoz, és válaszoltak nekik szavakkal. És tetszett Izraél fiainak, és beszéltek Izraél fiaihoz, és áldották Izraél fiainak Istenét, és azt mondták, hogy nem mennek fel többé ellenük háborúba, hogy elpuszítsák Rúben fiainak és Gád fiainak és Manassé fél törzsének földjét, és laktak rajta.

És Józsué elnevezte Rúben, Gád és Manassé fél törzsének oltárát, és azt mondta, hogy tanúság van közöttük, hogy az Úr az ő Istenük.

23

És történt több nap múlva, miután az Úr megnyugtatta Izraelt minden ellenségétől körös-körül, és Józsué megöregedett, előrehaladott korú lett. És összehívta Józsué Izrael minden fiát és vénjeik tanácsát, és uralkodóikat, és bíráikat, és írástudóikat, és mondta nekik: Én megöregedtem és előrehaladtam a napokban. Ti pedig láttátok, amennyit tett az Úr, a mi Istenünk, mindezeknek a nemzeteknek a mi arcunk elől, mert az Úr, a ti Istenetek harcolt értetek. Lássátok, hogy vettem nektek a megmaradt népeket, ezeket a sorsokban a törzseitek számára, a Jordántól minden népet, és elpusztítottam, és a nagy tengertől határoz a nap nyugatára.

Az Úr, a mi Istenünk elpusztítja őket a mi színünk elől, amíg el nem vesznek, és elküldi ellenük a vadállatokat, amíg el nem pusztítja őket és királyaikat a ti színetek elől, és örökölni fogjátok földjüket, ahogy az Úr, a mi Istenünk megmondta nektek. Legyetek tehát nagyon erősek őrizni és tenni mindent, ami meg van írva Mózes törvényének könyvében, hogy ne térjetek el se jobbra, se balra, Hogy ne menjetek be ezekhez a megmaradt nemzetekhez, és isteneik nevei ne említtessenek közöttetek, se ne szolgáljátok, se ne imádjátok őket, De az Úrhoz, a mi Istenünkhöz fogtok ragaszkodni, ahogyan tettétek e napig. És el fogja pusztítani őket az Úr a ti színetek elől, a nagy és erős nemzeteket, és senki nem állt ellenünk egészen a mai napig. Egyvalaki közületek üldözött ezret, mert az Úr, a mi Istenünk harcolt értetek, ahogyan megmondta nekünk.

És nagyon őrizkedjetek, hogy szeressétek az Urat, a mi Istenünket. Ha ugyanis elfordultok és csatlakoztok ezekhez a veletek megmaradt népekhez, és házasságokat kötöttök velük, és összekeveredtek velük és ők veletek, Tudjátok, hogy az Úr nem fogja többé megsemmisíteni ezeket a népeket előletek, és csapdákká lesznek számotokra, és botránkozásokká, és szögekké a sarkaitokban, és nyilakká a szemetekben, amíg el nem pusztultok erről a jó földről, amelyet az Úr, a ti Istenetek adott nektek.

Én pedig elmegyek az úton, ahogyan mindenki a földön, és meg fogjátok tudni szívetekben és lelketekben, mert nem esett el egyetlen szó sem mindazokból a szavakból, amelyeket az Úr, a

mi Istenünk mondott minden hozzánk tartozó dologról, nem tért el egyetlen sem közülük. És ahogyan beteljesedett felénk minden jó szó, amelyet az Úr mondott rátok, úgy hozza rá az Úr, az Isten rátok minden gonosz szót is, amíg el nem pusztít titeket erről a jó földről, amelyet az Úr adott nektek. abban, hogy ti áthágni a szövetséget az Úrnak, a mi Istenünknek, amelyet parancsolt nekünk, és elmenvén szolgáljatok más isteneket és imádjátok őket.

24

És Józsué összegyűjtötte Izrael minden törzsét Silóba, és összehívta véneiket, írástudóikat és bíráikat, és felállította őket Isten előtt.

És Józsué így szólt az egész néphez: Ezt mondja az Úr, Izrael Istene: A folyón túl laktak atyáitok kezdettől fogva, Tárá, Ábrahám atyja és Nákhor atyja, és más isteneket szolgáltak. És elvettem a ti atyátokat, Ábrahámot a folyón túlról, és vezettem őt az egész földön, és megsokasítottam az ő magvát, és adtam neki Izsákot És Izsáknak adtam Jákobot és Ézsaut, és Ézsaunak adtam a Szeira hegyet, hogy örökölje, Jákob pedig és az ő fiai lementek Egyiptomba, és ott nagy, népes és erős nemzetté lettek, és az egyiptomiak rosszul bántak velük. És megvertem Egyiptomot azokkal a jelekkel, amelyeket műveltem közöttük. És ezek után kivezette atyáinkat Egyiptomból, és beléptetek a Vörös-tengerbe, és az egyiptomiak szekerekkel és lovakkal

üldözték atyáinkat a Vörös-tengerbe. És kiáltottunk az Úrhoz, és felhőt és sötétséget adott közénk és az egyiptomiak közé, és rájuk hozta a tengert, és beborította őket, és látták a ti szemeitek, amennyit tett az Úr Egyiptom földjén, és voltatok a pusztában több napig.

És elvezetett minket az amoriták földjére, akik a Jordánon túl laktak, és az Úr a kezünkbe adta őket, és örököltétek a földjüket, és elpusztítottátok őket a színetek elől.

És felkelt Balák, Szeppór fia, Moáb királya, és felsorakozott Izrael ellen, és elküldve hívta Bálámot, hogy megátkozzon minket. És nem akarta az Úr, a te Istened elpusztítani téged, és áldásokkal megáldott minket, és kiszabadított minket az ő kezeikből, és átadta őket. És átkeltek a Jordánon, és eljöttetek Jerikóba, és harcoltak ellenünk Jerikó lakói: az amoriták, a kánaániták, a perizziták, a hivviták, a jebusziták, a hettiták és a girgasiták, és az Úr a mi kezeinkbe adta őket. És előbb kiküldte előttetek a darázst, és kiűzte őket a mi arcunk elől, az amoriták tizenkét királyát, nem a te kardoddal, sem a te íjaddal.

És adott nektek földet, amelyen nem ti fáradoztatok, és városokat, amelyeket nem ti építettetek, és letelepedtetek bennük, és szőlőskerteket és olajfaligeteket, amelyeket nem ti ültettetek, azokból esztek.

És most féljétek az Urat, és szolgáljatok neki egyenességben és igazságosságban, és távolítsátok el az idegen isteneket, akiknek a

mi atyáink szolgáltak a folyón túl és Egyiptomban, és szolgáljatok az Úrnak. Ha pedig nem tetszik nektek szolgálni az Úrnak, válasszatok magatoknak ma, kit szolgáljatok, akár atyáitok isteneit, akik a folyón túl vannak, akár az Amoreusok isteneit, akiknek földjén laktok, én pedig és az én házam szolgálni fogunk az Úrnak, mert szent ő.

És a nép válaszolva mondta: ne essék meg nekünk, hogy elhagyjuk az Urat, úgy hogy más isteneket szolgáljunk. Az Úr, a mi Istenünk, ő maga Isten, ő maga hozott fel minket és a mi atyáinkat Egyiptomból, és megőrzött minket minden úton, amelyen mentünk, és minden nemzet között, amelyeken áthaladtunk. És kiűzte az Úr az amorität és minden nemzetet, amelyek lakták a földet a mi arcunk elől, de mi is szolgálni fogunk az Úrnak, mert ő a mi Istenünk.

És Józsué azt mondta a népnek: Nem vagytok képesek szolgálni az Úrnak, mert Isten szent és féltékeny, ez nem fogja elengedni a bűneiteket és a törvénytelen tetteiteket. amikor elhagyjátok az Urat és más isteneknek szolgáltok, akkor rátok támad, árt nektek és megemészt benneteket, ahelyett hogy jót tett nektek. És a nép azt mondta Józsuénak: Nem, hanem az Úrnak fogunk szolgálni.

És mondta Józsué a népnek: tanúk vagytok ti magatok ellen, hogy ti választottátok az Urat, hogy szolgáljatok neki. És most távolítsátok el az idegen isteneket, akik bennetek vannak, és fordítsátok szíveteket az Úrhoz, Izrael Istenéhez. És a nép azt mondta Józsuénak: Az Urat fogjuk szolgálni, és az ő hangját

fogjuk hallgatni.

És Józsué szövetséget kötött a néppel azon a napon, és törvényt és ítéletet adott neki Silóban, Izrael Istenének sátora előtt. És ezeket a szavakat beírta Isten törvényeinek könyvébe, és vett egy nagy követ, és Józsué felállította azt a terpentinfa alatt az Úr előtt. És mondta Józsué a népnek: Íme, ez a kő lesz nálatok tanúbizonyságul, mert ő hallotta mindazt, amit az Úr mondott neki, amit ma beszélt hozzátok, és ez lesz nálatok tanúbizonyságul az utolsó napokban, amikor hazudtok az Úrnak, az én Istenemnek. És Józsué elküldte a népet, és mindegyikük elment a maga helyére. És Izrael szolgálta az Urat Józsué minden napjában, és a vének minden napjában, akik meghosszabbították az időt Józsué után, és akik látták az Úr minden munkáját, amit tett Izraelért.

És történt azok után, és meghalt Józsué, Nun fia, az Úr szolgája, száztíz éves korában. És eltemették őt az ő sorsának határainál Thamnasarachban, Efraim hegyén, Gileád hegyétől északra

És József csontjait felhozták Izrael fiai Egyiptomból, és eltemették Sikemben, a mező azon részében, amelyet Jákob megszerzett az Amoritáktól, akik Sikemben laktak, száz bárányért, és azt József örökrészéül adta.

És történt ezek után, hogy Eleázár, Áron fia, a főpap meghalt, és eltemették Gibeahban, Fineás, az ő fiának városában, amelyet neki adtak Efraim hegyvidékén.